1090
XXIV.

✝

ന. കൎത്താവിൻെറ

വ്യാകുലഭംഗപ്പാടു.

എമരീച്ചു അന്നക്കത്രീന

എന്ന കന്യക ധ്യാനപ്പരവശങ്ങളിൽ കണ്ട

നമ്മുടെ കൎത്താവീശോമിശിഹായുടെ

ഭംഗപ്പാടുചരിത്രം.

ക. ദി. മൂ. സ.

ഒത. പൌലോസു ഗുരുസ്വാമിയാൽ

പരിഭാഷപ്പെടുത്തി

ശ്രേഷ്ഠാനുമതിയോടെ

എൽത്തുരുത്ത്

മാർ യൌസേപ്പുപിതാവിൻ

കര കൌശല ശാലപ്രസ്സിൽ പതിച്ചതു.

(പരിഷ്കരിച്ച ൭-ാം പതിപ്പു.)

പകൎപ്പു സ്വന്തം.

൧൯൨൦.

DEFINITORY LIBRARY. No. 4134 CANCELLED.
ERNAKULAM COLLEGE LIBRARY. 7345 BANGALORE
K07
P28

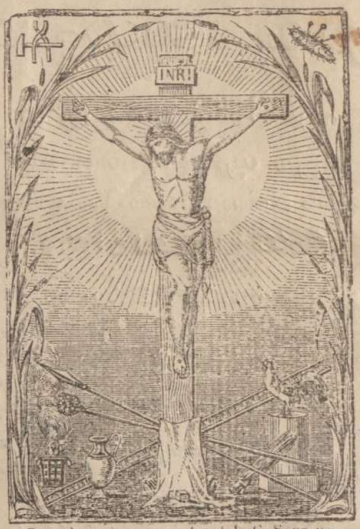

Sacred passion of our Lord J.-C. Save us.

ന. കത്താവീശോമിശിഹായുടെ
തിരുപ്പാടുകൾ നമ്മെ
രക്ഷിക്കട്ടെ.

അവതാരിക.

എമരിച്ചു അന്നക്കത്തരീന എന്ന കന്യകയുടെ ധ്യാനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ന. കത്താവീശോമിശിഹായുടെ വ്യാകുല ഭംഗപ്പാടുചരിത്രം, എന്നു പേരായി അന്യഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു പ്രബന്ധം ഞാൻ വായിപ്പാനിടയായി; ഇതിൽ ന. കത്താവിന്റെ ഭംഗപ്പാടും, ദിവ്യകാരുണ്യ സ്ഥാപനവും ബന്ധിച്ചുള്ള സുവിശേഷ ചരിത്രങ്ങൾ നന്നാ തെളിവും, പരമാത്ഥവും, സൂക്ഷ്മവുമായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ഇതു വായിക്കുന്നവരിൽ മനസ്ഥാപക്കണ്ണുനീരും ദിവ്യകാരുണ്യം, കത്താവിൻ ഭംഗപ്പാടുകൾ, മാതാവിൻ വ്യാകുലങ്ങൾ എന്നവയിന്മേൽ അത്യന്ത അലിവും, സ്നേഹവും, ഭക്തിയും ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു ഏററം ഉത്തമവും സാഫല്യവുമായതാണെന്നതിന്നു സന്ദേഹമില്ല. എന്നാൽ ന. കത്താവു ഈ കന്യകക്കു ഇവകൾ വെളിപ്പെടുത്തിയരിന്റെ പ്രധാന ലാക്കായ, മേല്പറഞ്ഞ ഫലപ്രാപ്തികൾക്കു നമ്മുടെ ഈ മലയാളത്തിലെ സഹോദരരും പങ്കാളികളാകേണമെന്നുള്ള അത്യാഗ്രഹംനിമിത്തം, ഇതു മലയാഴ്മയിൽ പരിഭാഷപ്പെടുത്തുവാൻ പരിശ്രമിച്ചു.

ജ്ഞാനവായനയെ അറിവു എന്ന ജ്ഞാനസമ്പത്തു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭണ്ഡാരമെന്നു പുണ്യവാന്മാരൊക്കയും പേർ വിളിക്കുന്നു; എങ്കിലും ഈ സാരമായ സുകൃതാഭ്യാസത്തിൽ നമ്മുടെ ഈ നാട്ടുകാരായ സഹോദരർക്കു തൽക്കാലം അത്ര രുചി വീണിട്ടില്ലായ്കയാൽ, വിസ്താരമായ പ്രബന്ധങ്ങൾ വായിക്കുന്നതിൽ മടുപ്പും ചലിപ്പും അരോചകവും ഉളവായേക്കാമെന്നു ഭയന്നു ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളാൽ പല സംഗതികൾ ഒന്നിച്ചു സൂചിപ്പിക്കുന്നതിന്നു പ്രയത്നിച്ചു. എന്നുമല്ല ഇത്ര ആശ്ചൎയ്യകരമായ കാഴ്ചകൾ കണ്ടവൾ ഇന്ന സ്ഥിതിക്കാരത്തിയാകുന്നു എന്നു ഒരു നിഴൽപോലെ എങ്കിലും അറിയുന്നതു ചരിത്രവിശ്വസ്തതക്കു അത്യാവശ്യമാകയാൽ നന്നാ സംക്ഷേപമായി മാത്രം ഇവരുടെ ചരിത്രവും ചേൎത്തിരിക്കുന്നു.

ഇവരുടെ കാഴ്ചവിവരണങ്ങളിലും, സംഗതികൾ ഒന്നും വിടാതിരിക്കണമെന്നും, വാചകം ഏവർക്കും തിരിയത്തക്കവിധം സംക്ഷേപമാകേണമെന്നും, മാത്രം കരുതിയതിനാൽ വാചക

ഭേഗിയിൽ ചില ന്യൂനതയും, മൊഴിക്ക മൊഴി എന്നതിൽ അ ല്പഭേദഗതിയും ഭവിച്ചിരിക്കാമെങ്കിലും ഈ ചരിത്രം നല്ല ക്രീസ്തു വർക്ക അതി വാത്സല്യ വിഷയമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയാൽ ഈ പരിപ്പിൽ കുറച്ചുകൂടെ വിവരവും തെളിവുമായി പരിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതുമെന്നെ, ക്രീസ്തിയസാംഗോപാംഗവ്യാപാരത്തിൽ പ്രധാനങ്ങളായ ഗ്രഹസ്ഥ ധ്യാനം ജ്ഞാനവായനമുതലായവക്ക എന്ന പോലെതന്നെ ദേവാലയ സൽക്രത്യങ്ങളായ പൂജ, പാപസങ്കീർത്തനം, ദിവ്യകാരുണ്യ സന്ദർശനം മുതലായവക്കും ഈ ഉത്തമ പ്രബന്ധത്തെ ഉപയുക്തമാക്കി ചമക്കേണമെന്ന ഉദ്ദേശിച്ച പൂജക്രമം, പാപ സങ്കീർത്തനം, ദിവ്യകാരുണ്യ മുക്കൊള്ളൽ എന്നവക്ക മുൻ പിൻ ജപങ്ങൾ, സന്ദർശനങ്ങൾ മുതലായ പല ജപങ്ങളും അനുബന്ധമായി ഇതിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

വിശേഷിച്ചും ഈവക പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുന്നതിനു മുൻ അറിയേണ്ടും ചില ആവശ്യവിവരങ്ങളായതു; എല്ലാ കാലങ്ങളിലും പരിശുദ്ധർ കഴിഞ്ഞതും, നിൽക്കുന്നതും, വരുവാനിരിക്കുന്നതുമായ കാര്യങ്ങൾ ബന്ധിച്ച മനുഷ്യബുദ്ധിക്കെത്തുവാൻ വഹിയാത്ത സംഗതികൾ ദൈവവരത്താൽ കണ്ടറിഞ്ഞ് അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട. എന്നാൽ ഇപ്പഴത്തെ മനുഷ്യർ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ വെറും മായവിചാരങ്ങൾ ദേഹത്തിൻ രോഗസ്ഥിതിയാലുളവാകുന്ന സ്വപ്നങ്ങൾ എന്നമാത്രം കരുതുമാറാകുന്നു. എങ്കിലും "അതുപികൾ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവ തന്നെയൊ എന്നു പരിശോധിപ്പിൻ" എന്ന ശുദ്ധ. യോഹന്നാന്റെ സാക്ഷിക്കൊത്തവണ്ണം, തിരുസ്സഭ എല്ലാ കാലങ്ങളിലും ഇപ്രകാരമുള്ള പരമശക്കാരായ പുണ്യാത്മാക്കളെ പരിശോധിച്ച പേരു വിളിക്കയും അവരുടെ പ്രബന്ധങ്ങളെ അംഗീകരിക്കയും ചെയ്തുവരാറുണ്ട. എന്നാൽ ഈ സമ്മതം ആ പുസ്തകങ്ങളിൽ വിശ്വാസവിരോധങ്ങളില്ല. ക്രീസ്തുവിൽ പുണ്യവദ്ധനക്ക ഇതു ഉപകരിക്കുന്നവയാണ എന്നമാത്രമാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ തിരുസ്സഭയുടെ വിശ്വാസ അടിസ്ഥാനം ക്രീസ്തുവിൻ തിരുവചനങ്ങളും ശ്ലീഹന്മാർക്ക വെളിപ്പെട്ടത്തപ്പെട്ടവയും മാത്രമാകുന്നു. എന്നാലും തിരുസ്സഭ ഈ വിഷയത്തിൽ തൻറെ മക്കൾ തെറ്റിപ്പോകാതിരിപ്പാനായി മൂന്നവക പരമശങ്ങളെ ലക്ഷിച്ചു, അതിൽ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതിനെ അറിയുന്നതിനുള്ള പോംവഴികളെ കാട്ടിത്തരുന്നുണ്ട. എങ്ങിനെയെന്നാൽ;

൧. സ്വഭാവപ്രകൃതിയാലും വിചാരശക്തിയാലും ഉള്ളതു-

൨. ദൈവീകമായതും പരലോക വിഷയങ്ങളിലുള്ള കെട്ടുപോട്ട നിമിത്തവും ഉള്ളതു. ൩. പൈശാചിക തന്ത്രത്താലുള്ളതു. ഇവ സംബന്ധിച്ചുള്ള സൂക്ഷ്മവിവരണങ്ങളും ലക്ഷണോക്തികളും പരിശോധനകളും മഹാ ശാസ്ത്രസംബന്ധവും വിസ്തീർണ്ണവുമായതാകയാൽ സംക്ഷേപമെന്ന വ്രതിതി അതിക്രമിക്കും എന്ന ഭയന്നു അവ വിട്ടേച്ചു അത്യുപികൾ വേർ തിരിക്കുന്നതിനു തിരുസ്സഭ കാണിക്കും പോംവഴികൾ മാത്രം ഇവിടെ പറയുന്നു. അവയിൽ പ്രധാനമായതു: വേദപാരഗന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തിന്നൊത്തവണ്ണം "അവയുടെ ഫലങ്ങൾകൊണ്ടു അവയെ തിരിച്ചറിയാം" എന്ന വേദവാക്യംതന്നെ ഒന്നാകുന്നു. അതുകയാൽ ഈ കാഴ്ചകൾ കാണുന്ന ആൾ അവകളിൽ പിടിവാശമായി വിശ്വസിക്കുന്നോ? തിരുസ്സഭയുടെ അഭിപ്രായത്തിനു തന്നെ കയ്യാളിച്ചുകൊണ്ടാണോ അവയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു? സാമാന്യരെപ്പോലെ അല്ലാതെ വിചാരിക്കപ്പെടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നോ? കൈക്കൊള്ളുന്ന ആ അസാമാന്യ വരങ്ങളെ പ്രശംസിക്കുന്നോ? ആവകൾ നന്നാ മറച്ചു കീഴ്ഴഴക്കും നിബ്ബന്ധിക്കുമോ മാത്രമാണോ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു? എന്നും കടശി എളിമ, ആശാനിഗ്രഹം, കീഴ്ഴഴക്കം, ഉപവി എന്ന പുണ്യങ്ങളിൽ മേൽക്കുമേൽ വർദ്ധിക്കുന്നതിനു പ്രയത്നിക്കുന്നോ എന്നുംമറും പരിശോധിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

കാഴ്ചകളേയും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കണം. അവയിൽ വിശ്വാസവിരോധങ്ങളുണ്ടോ? വേദാഗമങ്ങൾക്കും സ്ഥിതമാന്യരുടെ പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കും ഒക്കുന്നുവോ? തിരുസ്സഭ ഈ പ്രബന്ധം വിലക്കീട്ടുണ്ടോ? എന്നുംമറും ശോധന ചെയ്യണം. എന്നാൽ ഈ സംഗതികൾ ബന്ധിച്ചു എമരീച്ചു എന്ന കന്യകയിൽ ഒരു സംശയത്തിനും ഇടയില്ലായെന്നു ഈ അവതാരികയും താഴെ കാണുന്ന ഇവളുടെ സംക്ഷേപ ചരിത്രവും കാഴ്ചവിവരണങ്ങളും വായിക്കുന്നവർ നിഷ്പ്രയാസേന ഗ്രഹിക്കുന്നതാണു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇവൾ ഈ കാഴ്ചകൾ വെറും സപ്നങ്ങൾ എന്നുമാത്രം കരുതീ പുറമെ വെളിപ്പെടുത്താതെ ഇരിക്കയിൽ, കമ്പസാരക്കാരനും ചില മെത്രാന്മാരും നിബ്ബന്ധിച്ചതിനാൽ മാത്രമാണു, ശാസ്ത്രിയും സകലർക്കും ബോദ്ധ്യമായ ഒരു എഴുത്തുകാരനു നാലു വത്സരത്തോളം അവയെ ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു എഴുതിച്ചതു, എന്നു തന്നെയുമല്ല, ഈ കാഴ്ചകൾ പരമാശകാഴ്ചക്കാരായ ശുദ്ധ. ഇൽദഗാദെ, അസീസി പ്രാസീസ്കുസ്, ജെനുവ

ക്കത്തരീന, സ്യെനക്കത്തരീന, ബ്രജീത്ത, ബെൎണ്ണാർദ്, ഇനാസിയോസു, കുരിശിന്റെ യോഹന്നാൻ, ത്രേസ്യാ മുതലായ മററും അനേകരുടെ കാഴ്ചകൾക്കു തുല്യമായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

ഇവകൾ ആലോചിക്കയിൽ എമരീച്ചു എന്ന കന്യക ദിവ്യവരത്താലാണു ഇവകൾ കണ്ടതെന്നു സംശയമെന്യെ കരുതാമെങ്കിലും, തിരുസ്സഭയുടെ അഭിപ്രായത്തോടു ചേൎന്നു വിശ്വാസവിരോധങ്ങളതിലില്ല, ഭക്തിക്കുപകരിക്കുന്നവയാണു, എന്നുമാത്രം കരുതേണ്ടതാണു. വിശേഷിച്ചും തിരുസ്സഭയിലെ അനേകം സൽഗുരുക്കളും പ്രത്യേകം ശാസ്ത്രത്തിലും, ഭക്തിയിലും, വേദ എരിവിലും കീൎത്തിപെട്ടവരായ റത്തിസബോനിലെ രണ്ടു മെത്രാന്മാരും അതിതാല്ക്കൎയ്യം ചെയ്തിട്ടാണു ഈ പ്രബന്ധം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു.

കടശി എന്റെ അതി വാത്സല്യ സഹോദരരെ! വലിയ നൊയമ്പു ദിവസങ്ങളിലെ ധ്യാനങ്ങളിൽ ഈ കന്യക കണ്ടു എഴുതിയ ഈ വിശേഷ ധ്യാനങ്ങൾ നിങ്ങൾ വായിച്ചു ഹൃദയത്തിൽ അലിവും സ്നേഹവും, കണ്ണുനീരും നിങ്ങളിൽ ഉളവാകുന്ന ആ സാഫല്യ സമയങ്ങളിൽ ഇവകൾ വായിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കിടവരുത്തിയ ഈ അയോഗ്യസഹോദരനെ ഒന്നു നിരൂപിച്ചു, അങ്ങെ വലത്തുഭാഗത്തെ ആ പരിശുദ്ധ കള്ളൻ ന. കൎത്താവിനോടു പ്രാൎത്ഥിച്ചതുപോലെ, കൎത്താവെ! നിന്റെ രാജിതത്തിൽ നീ വരുമ്പോൾ ഈ അയോഗ്യ പാപിയെ ഓൎക്കേണമെ എന്നു ഒരു നെടുവീൎപ്പ മാത്രം എരിവോടെ നിങ്ങൾ വിട്ടാൽ അതു ഞാൻ ചെയ്തു ഈ അല്പ ശുശ്രൂഷക്കു ധാരാളമായ പ്രതിക്രിയ ആയി എന്നു കരുതിക്കൊള്ളുന്നു. വിശേഷിച്ചും നാം ഇരുപാട്ടുകാർക്കും ഈ സുകൃതഫലങ്ങൾ സിദ്ധിപ്പാനായി നിങ്ങൾ പലപ്പോഴും പ്രത്യേകം നൊയമ്പുകാലത്തും ഈ പ്രബന്ധം ശ്രദ്ധയോടും മനസ്സലിവോടുംകൂടെ വായിക്കണമെന്നു വിനയപൂൎവ്വം യാചിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്നു ഏൽത്തുരുത്തു ശുദ്ധീകരമാതാവിൻ ആശ്രമത്തിൽ നിന്നു ൧൯൦൦ – എടവം ൧–ാംനു മലയാളത്തിലെ സുറിയാനി കൎമ്മലീത്ത ഗുരുക്കളിൽ ഒരുവൻ തേ. പൌലോസു.

ആഗുസ്റ്റീൻ സഭക്കാരത്തിയായ
എമരീച്ചു അന്നക്കത്രീന എന്ന കന്യകയുടെ
സംക്ഷേപ ചരിത്രം.

എമരീച്ചു അന്നക്കത്രീന എന്ന കന്യക ജെൎമ്മാന്യ രാജ്യത്തിൽ പ്ലാംസ്ക എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ൧൭൭൦-ാം കാലം എമരീച്ചു ബൎണ്ണാർദ എന്നും, ഹില്ലർ അന്ന എന്നും പേരുള്ളവരായ മാതാപിതാക്കന്മാരിൽനിന്നു പിറന്നു. ഇവൾ പൈതൽപ്രായത്തിൽ ശുദ്ധ. ബൎത്തലുമ്മായുടെ ഗാർസ്യാ അന്ന, പറുദീസായുടെ ദൊമനീക്കാ എന്ന രണ്ടു വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരോടു തുല്യമായവൾ ആയിരുന്നതുമെന്യെ ഇവളുടെ കാവൽദൂതൻ ഒരു പൈതൽ ഭാവത്തിൽ ഇവൾക്കു എപ്പോഴും കാണപ്പെടുമാറായിരുന്നു. എന്നാൽ കുറച്ചു വളൎന്നു വയലിൽ ആടു മേച്ചിരിക്കയിൽ, നല്ല ഇടയനായ ദിവ്യരക്ഷിതാവു ഒരു കൊച്ചിടയൻെറ രൂപത്തിൽ പലപ്പോഴും കാണപ്പെട്ടു ഇവളെ സഹായിച്ചിരുന്നു.

ആ പ്രായംതൊട്ടുതന്നെ ഇവൾക്കു തഴക്കമായിരുന്ന എല്ലാവക അതിശയകാഴ്ചകൾനിമിത്തം, ദിവ്യമായ ഒരു അറിവു ഇവൾക്കു സിദ്ധിച്ചു. ദൈവജനനിയും പലപ്പോഴും മാധുൎയ്യസ്നേഹവും മഹിമയുമുള്ള ഒരു നാഥയുടെ ഭാവത്തിൽ കാണപ്പെട്ടു ദിവ്യ പൈതലിനെ ഇവൾക്കു കൂട്ടായി കൊടുക്കയും പൈതലായതാൻ ഇവളോടു നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുമെങ്കിൽ നിന്നെ ഞാൻ ആദരിച്ചു സഹായിക്കുമെന്നു വാക്കു കൊടുക്കയും ചെയ്യുമാറായിരുന്നു.

മററു പല പരിശുദ്ധരും കാണപ്പെട്ടു അവരുടെ തിരുനാളുകൾക്കു ഇവൾ ആസ്തമാക്കുന്ന പൂക്കെട്ടുകൾ വാങ്ങിക്കുമാറായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ കാഴ്ചകൾകൊണ്ടു ഇവൾക്കു ഒരു ആശ്ചൎയ്യവും തോന്നാതെ, പരമാൎത്ഥതയോടെ മററു സ്നേഹിതരോടു എന്നപോലെ, അവരോടും പെരുമാറിയിരുന്നു. നന്നാ ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ വേദാഗമത്തിൽ മിക്ക ചരിത്രങ്ങളും ഒരു പ്രയാസമെന്യെ മററവരെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചിരുന്നു.

ഏകദേശം ശിശുത്വംമുതൽതന്നെ ശുദ്ധ. സിബില്ലീന, ഐദാ, ഉർസുളാ എന്ന പുണ്യാത്മാക്കളേപ്പോലെ, സാധനത്തി

ന്നടുത്തതും അരൂപിക്കടുത്തതും ആയവയിൽ നല്ലതും തണ്യതും ഏതെന്നും, ദിവ്യവും ലൌകികവുമായവ ഏതെന്നും ആശീർവ്വദിക്കപ്പെട്ടതും ശപിക്കപ്പെട്ടതും ഏതെന്നും തിരിച്ചറിവാനുള്ള വരം പ്രാപിച്ചിരുന്നു.

ഇതിനാൽ പൈതൽപ്രായത്തിൽതന്നെ മുൻ ഒരുത്തരും കണ്ടുപിടിക്കാത്ത പ്രയോജനകരമായ മരുന്നുചെടികൾ വയലുകളിൽനിന്നു പറിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു തന്റെ തോട്ടത്തിൽ നടുകയും, നഞ്ചായവയും പ്രത്യേകം വല്ല മൂഢഭക്തിക്കൊ പൈശാചിക ക്രിയകൾക്കൊ ഉപയോഗിക്കുന്നവയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു പറിച്ചു കളകയും ചെയ്തിരുന്നു. വല്ലൊരു നൃമ്മർയ്യാദ പണ്ടു വല്ല കാലത്തും നടന്നിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തുകൂടെ കടപ്പാനിടവന്നാൽ ആ സ്ഥലത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു വ്യസനിച്ചോടിപ്പോകയും, ആശീർവ്വദിക്കപ്പെട്ടതൊ പള്ളിയായി വല്ലപ്പോഴും അഭിഷേകിക്കപ്പെട്ടതൊ ആയ സ്ഥലത്തുകൂടെ കടന്നാൽ അതറിഞ്ഞു അവിടെനിന്നു ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. രോഗികൾക്കു ദിവ്യകാരുണ്യം കൊണ്ടുപോകുന്ന ഗുരു വളരെ ദൂരത്തുകൂടെ പോകുന്നതായാലും അതറിഞ്ഞു ഓടിച്ചെന്നു ആരാധിക്കുമാറായിരുന്നു.

പരിശുദ്ധരുടെ തിരുശേഷിപ്പുകളിന്മേലുള്ള ഭക്തി നിമിത്തം, അവരുടെ അസ്ഥികൾ വെച്ചിരിക്കുന്ന അരുളിക്ക മുൻ ഒരിക്കലും കാണാത്തതായിരുന്നാലും, അതിലുള്ള പരിശുദ്ധരുടെ പേരുകളും അവരുടേയും ആ അരുളിക്കായുടേയും അറിയപ്പെടാത്ത ചരിത്രങ്ങളുംകൂടെ വിവരമായി പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇവളുടെ ആയുഷ്കാലം മുഴുവനും ശുദ്ധീകരാത്മങ്ങളുടെ നേരെ വളരെ സ്നേഹവും. ഭക്തിയും, അലിവുമായി ഇവളുടെ സകല പ്രവൃത്തികളും അവർക്കായി സമർപ്പിച്ചിരുന്നതിനാൽ പലപ്പോഴും ഇവൾ ഉറങ്ങുകയിൽ ഈ ആത്മങ്ങൾ കൂട്ടമായി വന്നു ഇവളെ ഉണർത്തി പള്ളിയിൽ തിരുഥാഥ കഴിപ്പാൻ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. ഇവളുടെ കുഞ്ഞു പ്രായംമുതൽ മരണംവരെ രോഗികളുടെ നേരെ മഹാ അലിവും സ്നേഹവും നിറഞ്ഞു അവരുടെ മുറിവുകളേയും വൃണങ്ങളേയും വെച്ചു കെട്ടുവാനും പൊറുപ്പിപ്പാനും സകല പ്രയത്നവും ചെയ്കയും ഇവൾ സമ്പാദിക്കുന്ന ഒടുക്കത്തെ ചെമ്പുകാശുകൂടെ അവർക്കായി ചിലവിടുകയും ചെയ്യുമാറായിരുന്നു.

ഇവൾ ഞെരുക്കം, അരിഷ്ടം, ദുഃഖം, കരിശു എന്ന പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ സാംഗോപാംഗം അഭ്യസിച്ചതിനാൽ, ദേഹത്തിൽ

ജീവൻ നിലനിൽക്കേണ്ടതിന്നാവശ്യമായ യാവനയും ഉറക്കവും മാത്രമെ അതിന്നു അനുവദിച്ചിരുന്നൊള്ളു. അയത്നം, വല്ലവരും തിന്നു ശേഷിച്ചതുമാത്രം തിന്നുകയും, അതിൽ നല്ല പങ്കു ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതുമെന്നെ, ഒരു തടിമേൽ കിടന്നു ഉറങ്ങുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മന്തിരിയുടെ ചിനപ്പുകൾ വെട്ടിയാൽ കായ്ക്കുന്നതുപോലെ, നമ്മുടെ ഹൃദയം ഞെരുങ്ങുന്തോറും നാം പുണ്യയോഗ്യത പ്രാപിക്കുമെന്നു അവൾ സദാ പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ ഇവളുടെ ചെറുപ്പംമുതൽതന്നെ ഇവൾ ജീവിക്കുന്നതിന്റെ അന്ത്യവും, അതു പ്രാപിപ്പാനുള്ള പോംവഴിയും, വരുംകാലങ്ങളിൽ സഹിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന ഞെരുക്കങ്ങളും, ഉപമിക്കുന്നതായ പലതരം കാഴ്ചകളും കണ്ടിരുന്നു.

പതിനാറു വയസ്സു പ്രായത്തിൽ ഒരു ദിവസം തോട്ടത്തിൽ വേല എടുക്കയിൽ ഒരു കന്യകാശ്രമത്തിൽ മണി അടിക്കുന്നതു കേട്ട സമയം, തനിക്കും കന്യകയാകേണമെന്നുള്ള അത്യാശ തോന്നി. എന്നാലതു തന്റെ ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തം സാധിക്കയ്കയാൽ, മയങ്ങി തളർന്ന പല ദിവസത്തേക്കു രോഗിയായിപ്പോയി. അതുകയാൽ 16–ാം വയസ്സിൽ കന്യകയാകുന്നതിനു പണം സമ്പാദിക്കേണമെന്നു കരുതി കിന്നരവായന അഭ്യസിപ്പാൻ പോയി, എങ്കിലും ദാരിദ്ര്യത്തെ സഹായിക്കേണമെന്നുള്ള മുതലിച്ചുകൂടാത്ത ആശനിമിത്തം മുൻ ഇവൾ സമ്പാദിച്ചിരുന്ന പണംകൂടെ ചിലവാക്കി, എന്നു കാരണവന്മാർ അറിഞ്ഞു ഇവളെ അവിടെനിന്നും കൊണ്ടുപോന്നു.

കർത്താവു സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു തന്റെ പാട്ടുകളിന്മേൽ ധ്യാനിപ്പാൻ മാത്രമല്ലാ, പിന്നെയൊ അവകളിൽ പങ്കു പറ്റുന്നതിന്നുകൂടെ കൃപ ചെയ്യുമാറാകുന്നു. ഇതിനാൽ ഇവൾക്കു 18 വയസ്സു നടക്കയിൽ, ഒരു ദിവസം ഈശോസഭക്കാരുടെ ഒരു ദേവാലയത്തിൽ ധ്യാനിച്ചിരിക്കയിൽ, പെട്ടെന്നു ഇവളുടെ തലയിൽ കഠിനമായതെങ്കിലും ഇമ്പമുള്ള ഒരു ഉണ്മാൻ തോന്നി. ഉടൻ ദിവ്യകാരുണ്യം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കും പീഠത്തിൽനിന്നു ദിവ്യമണവാളൻ ഒരു സുന്ദരബാലകന്റെ രൂപത്തിൽ വെണ്മയുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചു, ഒരു കയ്യിൽ പുഷ്പമുടിയും, മറേറതിൽ മുൾമുടിയും പിടിച്ചുകൊണ്ടു അവളുടെ പക്കൽ വന്നു, നിനക്കിഷ്ടമുള്ളതു തിരിഞ്ഞെടുത്തുകൊൾക എന്നു കല്പിച്ചു, അപ്പോൾ ഇവൾ മുൾമുടി തന്നോടു ചോദിക്കയാൽ അതു ഇവളുടെ തലയിൽ വെച്ചു കൊടു

ത്തു താൻ മറയപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഇവൾ അതിനെ തലയിൽ അമർത്തിപ്പതിക്കയാൽ അതിന്റെ വേദന മരണത്തോളം ഇവൾ അനുഭവിച്ചതുമെന്യെ, പലപ്പോഴും രക്തവും ഒലിച്ചിരുന്നു. ഈ ചരിത്ര എഴുത്തുകാരൻ തന്നെ ഈ കന്യകയുടെ തലയിൽനിന്നു രക്തം ഒലിച്ചു മുക്കാടു മുതലായതു നനഞ്ഞിരിക്കുന്നതു പലപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുണ്ടു.

കന്യകാശ്രമത്തിൽ ചേരണമെന്നുള്ള അവളുടെ അത്യാശ കടശി സാധിച്ചതെങ്ങനെയെന്നാൽ; ആഗുസ്തീൻ സഭക്കാരത്തികൾ ആയ കന്യകകൾ തങ്ങളുടെ സഭയിൽ ഗുണലക്ഷണമുള്ള ഒരു യുവതിയെ ചേർപ്പാനാഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ആ യുവതിയുടെ കാരണവന്മാർ തങ്ങളുടെ കുട്ടിയോടൊന്നിച്ചു എമരീച്ചു അന്നയെക്കൂടെ, മഠത്തിൽ ചേർക്കാമെങ്കിൽ മാത്രം അവരുടെ കുട്ടിയെ വിടാമെന്നു പറഞ്ഞതിനാൽ അവർ ഇവളേയും കൈക്കൊണ്ടു. ഇങ്ങനെ ൧൦൮൨-വൃശ്ചികം ൧൩-ാം നു- നമ്മുടെ അന്ന നവകന്യകയായിച്ചേർന്നു.

പുണ്യാത്മാക്കൾ ഇഹത്തിൽവെച്ചു സഹിക്കേണ്ടും പലവക ഞെരുക്ക സങ്കടങ്ങളിൽവെച്ചു സന്യാസാശ്രമവാസികളിൽ ഉള്ളവരിൽ ഒരുത്തന്റെ നേരെ ശ്രേഷ്ഠനും മററു സഹോദരരും ഇഷ്ടക്കേടായി പലപ്പോഴും കാരണമെന്യെ, കുററപ്പെടുത്തുകയും ശാസിക്കയും കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കയും ചെയ്തു എന്നു വന്നാൽ ആ ഞെരുക്കം ക്ഷമയോടെ സഹിക്കുന്നതെത്രയും പ്രയാസമായതും മറെറല്ലാററിനെക്കാൾ കർത്താവിന്റെ കുരിശിനോടു ഒരു വിധം ഒക്കുന്നതുമാകുന്നു. ഇതത്രെ തന്റെ ഈ പ്രിയ മകൾക്കു ചുമപ്പാനായി താൻ കൊടുത്ത ഒരു കുരിശു, ഇതിനാൽ ഇവൾ ചെയ്യുന്നതും, പറയുന്നതും, വിചാരിക്കുന്നതുമെല്ലാം കപട ഭക്തിനിമിത്തമാണെന്നും, ശാസനകൾ ഒന്നും മിണ്ടാതെ ക്ഷമിച്ചാൽ അതു നിന്ദയാണെന്നും മററവർ പലപ്പോഴും പറകയും ശാസിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതുമെന്യെ ഇവൾ ഒരു പ്രകാരവും അവർക്കു സഹിച്ചുകൂടാത്തവളാകുന്നു, പിതൃധനം ഇല്ലാതെ മനോഗുണമായി ഇവളെ സഭയിൽ ചേർത്തതു അബദ്ധമായി എന്നു മുഖേന തന്നെ പറകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇവളുടെ പരവശങ്ങളിന്മേലും, ധ്യാനത്തിലെ കണ്ണുനീരുകളിന്മേലും, കൂടക്കൂടെ ദിവ്യകാരുണ്യമുൾക്കൊള്ളുന്നതിന്മേലും പൈശുന്യവും വെറുപ്പും ഇഷ്ടക്കേടുമായി, ഇവൾ ഒരുത്തർക്കും ഒരിക്കലും കണ്ടുകൂടാത്ത ഒരു വസ്തുവായി തീർന്നിരുന്നു. എന്നു വരികിലും ഇവൾ ഇങ്ങിനെ മററവർ

ക്കു കുററത്തിന്നു സദാ കാരണം താനാകുന്നതിനാൽ മാത്രം വളരെ ദുഃഖിച്ചിരുന്നതുമെന്യെ തന്നോടു കാട്ടുന്ന ഈ ഉപവിക്കേടു എന്ന കററത്തിന്നുള്ള ശിക്ഷ തനിക്കുതന്നെ കല്പിക്കേണമെന്നു കർത്താവിനോടു സാദ്ധ്യമായി അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു.

൧൮൦൨-ാം കാലം പിറവിത്തിരുനാളിൽ ഈ കന്യകക്കു ശങ്കിന്നു നേരെ ഒരു കഠിന വേദനതുടങ്ങുകയും അതു ഇവൾ ഒന്നും മിണ്ടാതെ ക്ഷമിക്കയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിലും മററവർക്കു ഇവളുടെ രോഗസ്ഥിതിയിന്മേൽ ഈർഷ്യയായി, ഇവൾ ആശ്രമത്തിന്നു എടുക്കരുതാത്ത ഒരു ഭാരമായി തീർന്നല്ലൊ എന്നു പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ ൧൮൧൨-ൽ ആ വേദനയുള്ള ഇടത്തിൽ ഒരു ചെറിയ കരിഞ്ഞ ചുവപ്പുനിറത്തിൽ തെളിവായി കാണപ്പെട്ടു.

൧൮൦൩-ാം കാലം വൃശ്ചികം ൧൩-ാംനു നമ്മുടെ കന്യകക്കു വൻ വയസ്സു നടക്കയിൽ, വലിയ പറഞ്ഞൊപ്പുകൾ ചെയ്തു. ഇതിൽപിന്നെ ഇവളുടെ ദിവ്യമണവാളന്നു ഇഷ്ടപ്പെടണമെന്നും, തന്നോടു ചെയ്തു നേർച്ച നിറവേററണമെന്നുമല്ലാതെ, വേറൊരു വിചാരവും ഇവൾക്കു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മേല്പറഞ്ഞ വിരോധങ്ങളും, ഞെരുക്കങ്ങളും രോഗങ്ങളും എല്ലാം അനുഭവിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ചിലപ്പോൾ ചോക്ഷത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ഹൃദയസന്തോഷവും അനുഭവിച്ചിരുന്നു. ഇതിനാൽ പലപ്പോഴും രാവുമുഴുവനും, ഇവളുടെ ചെറുപ്പംമുതൽ തഴങ്ങിയിരുന്നതുപോലെ, കർത്താവിനോടു സ്നേഹസംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതിൽ ചിലവഴിച്ചിരുന്നു. ദിവ്യകാരുണ്യം ഉൾക്കൊള്ളുവാനുള്ള അത്യാശ നിമിത്തം, കഠിന വരുഷത്തിൽക്കൂടേയും രാത്രി മുറിവിട്ടു പള്ളിവാതുക്കൽ ചെന്നു സാഷ്ടാംഗം വീണു, പരവശമായി കിടക്കുന്നതു ആശ്രമനടത്തുകാരൻ ഗുരു കാലത്തു വരുമ്പോൾ കാണ്മാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ടു.

ഇവൾ സങ്കീർത്തിക്കാരത്തിയായിരിക്കയിൽ പള്ളിയുടെ എത്ര ഉയർന്ന സ്ഥലത്തും, വെടിപ്പാക്കുന്നതിന്നു ഒരു സഹായവും ഉപകരണവും കൂടാതെ പരിശുദ്ധാരൂപികളുടെ സഹായത്താൽ, പറക്കുന്നതുപോലെ കയറി പോയിരുന്നു; ഇതുപോലെയുള്ള മററനേക സംഭവങ്ങളും ഉള്ളവ എല്ലാം സംക്ഷേപം നിമിത്തം വിട്ടേച്ചു വായനക്കാരോടു, മശലൈത്താ മറിയം ദപ്പാസീസു എന്ന പുണ്യവാളത്തിയുടെ ചരിത്രംപോലെ തന്നെയാണു ഇവളുടെ ജീവിതവും എന്നുമാത്രം പറയുന്നു.

എമരീച്ചു അന്നാ സ്വഭാവികമായി ബലക്ഷയമുള്ളവൾ ആയിരുന്നതുമെന്യെ, ഇടവിടാതുള്ള നൊയമ്പും പ്രായശ്ചിത്തവും ഉറക്കമൊഴിച്ചലും ഏതുകാലത്തും മടുക്കാതേയുള്ള ദേഹദണ്ഡവും മുഖാന്തരം, മിക്കപ്പോഴും രോഗിയായിരുന്നു. എന്നുതന്നെയല്ല പലരുടേയും പാപങ്ങൾക്കു ശിക്ഷയായുള്ള ദീനങ്ങളും, രോഗങ്ങൾ ക്ഷമയോടെ സഹിക്കാത്തവരുടെ ചടപ്പുകളും, ശുദ്ധീകരാത്മാവുകളുടെ അവുധി കുറക്കുന്നതിന്നും, ഇവളുടെ സ്വന്ത സഹോദരരുടേയും, തിരുസ്സഭയിൽ പലരുടേയും പാപങ്ങളെ പരിഹരിക്കുന്നതിന്നുമുള്ള രോഗങ്ങളും വേദനകളുംമററും തൻെറ മേൽ ഏററു അവ തനിക്കു കല്പിച്ചരുളുവാൻ ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു ഇതിനാൽ എപ്പോഴും പീഡിക്കപ്പെടുന്നതിന്നു സംഗതിയായിരുന്നു എന്നു ഈ എഴുത്തുകാരൻ മററുവഴിക്കു അറിഞ്ഞിട്ടു ഇവളോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ മറെപ്പാൻ കഴിയാതെ സമ്മതിച്ചു.

ഈ രോഗങ്ങൾക്കു ആശ്വാസത്തിന്നായി വൈദ്യന്മാർ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടുവെങ്കിലും, അവ ആകാശത്തെ നിയമപ്രകാരം ഉള്ളവയാകയാൽ യാതൊരു ഗുണവും സാരമായി കണ്ടിരുന്നില്ല; എന്നു തന്നെയല്ലാ ഇവൾക്കു ആ രോഗങ്ങൾ ബഹു ആഗ്രഹവിഷയങ്ങളുമായിരുന്നു. ഇതിനാൽ പൈശുന്യം ഒരു കുററമല്ലാഞ്ഞെങ്കിൽ മാലാകാമാർ നമ്മുടെ ഈ രോഗങ്ങളാൽ നമുക്കു സിദ്ധിക്കുന്ന യോഗ്യതകൾ കണ്ടു പൈശുന്യം വിചാരിച്ചേനെ എന്നിവൾ പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ ഇവൾ രോഗത്താൽ പാടുപെട്ടതിനെക്കാൾ തക്കതല്ലാത്ത ഔഷധങ്ങളാണു അധികം പാടുകൾ അനുഭവിപ്പിച്ചതു, എങ്കിലും സകലതും ദൈവചിത്തത്തിന്നു കയ്യാളിച്ചു ക്ഷമിച്ചിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം ശുദ്ധ. ലംബേൎത്തു പുണ്യവാളൻെറ പള്ളിയിൽ ഒരു പ്രത്യക്ഷ കുരിശിനെ വണങ്ങുവാനായി മുട്ടുകുത്തിയിരിക്കയിൽ നമ്മുടെ കൎത്താവു മാനുഷർക്കായി അനുഭവിച്ച പാടുകളിൽ ഒരു പങ്കു ഇവളും അനുഭവിപ്പാൻ അനുഗ്രഹം ചെയ്യേണിമെന്നു കൎത്താവിനോടു സാദ്ധ്യമായി അപേക്ഷിച്ചു. ഉടൻ കൈകാലുകളിൽ ഒരു വലിയ വേദനയും പനിയും തുടങ്ങി. അതിനാൽ പലപ്പോഴും നടപ്പാനും ഒരു വേലചെയ്യാനും കൂടെ പാടില്ലാതായിത്തീൎന്നു.

൧൮൧൧ ധനു ൩_ാംനു- ഇവളുടെ മഠം സൎക്കാർ പിടിച്ചു കന്യാസ്ത്രികളെ ഇറക്കിക്കളഞ്ഞെങ്കിലും രോഗിയായ ഈ കന്യ

കയും ഒരു ശുശ്രൂഷിയും അവിടെ പാർക്കുന്നതിനു വിരോധിച്ചില്ല, പരദേശിയായ ഒരു വയസ്സൻഗുരു ഇവരുടെ പള്ളിയിൽ പൂജയുമണച്ചിരുന്നു. ഇവിടെ ഇവരുടെ സ്ഥിതി നന്നാ ദാരദ്ര്യമായതായിരുന്നു. എങ്കിലും സകലത്തിലും ദൈവ ചിത്തത്തിനു കീഴ്പെട്ടു ആശ്വസിച്ചിരുന്നു. കർത്താവിനു മനുഷ്യരുടെമേലുള്ള സ്നേഹം മറക്കാതിരിപ്പാനായി തന്റെ കുരിശിനെ ഇവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ പതിക്കേണമെന്നു ചെറുപ്പംമുതൽ ഇവൾ അപേക്ഷിച്ചിരുന്നതു ഇവിടെവെച്ചു നിറവേറി. എങ്ങിനെയെന്നാൽ;

ചിങ്ങം ൨൮-ാംനു- ശുദ്ധ. ആഗുസ്തീനോസു പുണ്യവാളന്റെ തിരുനാൾദിവസത്തിൽ മേല്പറഞ്ഞ അപേക്ഷതന്നെ അത്യന്ത എരിവോടെ അപേക്ഷിച്ചു ധ്യാനത്തിൽ പരവശമായിക്കിടക്കയിൽ ദിവ്യ മണവാളൻ പതിവിൻ പ്രകാരം പ്രത്യക്ഷനായി തന്റെ വലത്തെ തൃക്കൈകൊണ്ടു ഇവളുടെ ഹൃദയത്തിമ്മേൽ ഒരു കുരിശു വരച്ചു മറയപെട്ടു. പിന്നീടു ആ സ്ഥലത്തു മൂന്നു വിരൽ നീളവും ഒരു വിരൽ വീതിയും ആയി ഒരു കുരിശു ഭാഷയിൽ തീ പൊള്ളിയവണ്ണം പോളച്ചു പൊട്ടി വെള്ളം ഒലിച്ചിരുന്നു. മറെറാരുദിവസം ആ മനോഗുണംതന്നെ അപേക്ഷിച്ചു പരവശമായിരിക്കയിൽ കർത്താവു വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷനായി വെള്ളമെഴുകു മയമായ ഒരു കുരിശു കൊണ്ടുവന്നു കൊടുക്കയും ഇവൾ ആശയോടെ അതു വാങ്ങി മാർവ്വിൽ അണെച്ചു തഴുകുകയും ചെയ്കയിൽ അതിൻ രൂപം അവിടെ പതികയും ചെയ്തു.

ന. കർത്താവിന്റെ പിറവിദിവസത്തിൽ ഒരു കുരിശു കൂടെ ഇവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ മുമ്പിലത്തെ കുരിശിൻമീതെ കാണപ്പെടുകയും, ആദ്യം ബുധനാഴ്ചതോറും പിന്നീടു വെള്ളിയാഴ്ചതോറും അതിന്മേൽ വെക്കുന്ന കടലാസ്സിൽ ആ സ്ലീവാ പതിയത്തക്ക വണ്ണം രക്തം പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ൧൮൨൫-ൽ ഈ രക്തവാലിച്ച കറഞ്ഞ വെള്ളിയാഴ്ചകളിൽ അതു തീപ്പോലെ ചുവന്ന നിറമായി കാണപ്പെടുകയും, ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചകളിൽ രക്തം പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള കുരിശുകൾ മററു പല പരിശുദ്ധർക്കും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു.

൧൮൨൨ ധനു ൨൯-ാംനു- ഉച്ചകഴിഞ്ഞു മൂന്നുമണിക്കു ഒരു ദീർഘ പരവശമുണ്ടായതിൽ ന. കർത്താവു കുരിശിൽ തൂങ്ങിയ ഭാ

വമായി കാണപ്പെട്ടു തന്റെ അഞ്ചു മുറിവുകളിൽനിന്നു വീശിയിരുന്ന മൂർച്ചയായ കതിരുകൾ ഈ കന്യകയുടെ കൈകാലുകളിലും വിലാവിലും പതിഞ്ഞു അഞ്ചുമുറിവുകൾ ഏല്പിച്ചു. ആ സമയം ഉണ്ടായ സ്നേഹവും ദുഃഖവും പറഞ്ഞൊപ്പിക്കാവതല്ല എന്നു ഇവൾ പറഞ്ഞിരുന്നു. (അഞ്ചു മുറിവേററ പരിശുദ്ധരിൽ ഒന്നാമതു ശുദ്ധ. അസീസു പ്രഞ്ചിസ്കു പുണ്യവാളനാകുന്നു പിന്നീടു ഉദ്ദേശം അമ്പതുപേരോളം ഈ പ്രത്യേകവരം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടു.) എന്നാൽ നമ്മുടെ എമരീച്ചുകന്യക, ഇതിനോടെ മഹാ ക്ഷീണസ്ഥിതിയിലായതുമെന്യെ, യാവന അശേഷം അനുഭവിപ്പാൻമേലാതെ വെള്ളംമാത്രം കുടിച്ചുകൊണ്ടു അനേകനാൾ ജീവിച്ചിരുന്നതു വൈദ്യന്മാർക്കു തിരിയാത്ത ഒരു രഹസ്യവുമായി തീർന്നിരുന്നു.

ഇവളിൽ സംഭവിച്ചിരുന്ന ഈ അതിശയങ്ങൾ ഒക്കെയും ൧൮൫൨ കുംഭം ൨൫-ാംനു വരെ ആരും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല, എങ്കിലും പിന്നീടു ഇവളുടെ ഒരു സഹോദരിക്കന്യകമൂലം അവ പരസ്യമായി, ആയതിനാൽ മീനം ൨൮-ാംനു മുതൽ വൈദ്യന്മാരും ശ്രേഷ്ഠന്മാരും കഴിച്ച അനേക പരീക്ഷകൾക്കും, ശോധനകൾക്കും തീർമ്മാനങ്ങൾക്കും കീഴ്വഴക്കംനിമിത്തം ഇവൾ ഉൾപ്പെടേണ്ടിവരികയും അതിന്നായി ഇവളെ വഴിമദ്ധ്യേ ഒരു ചെറിയ മുറിയിൽ അനേകനാൾ താമസിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മുൻകാലങ്ങളിൽ ഈവക പരീക്ഷകൾ ശ്രേഷ്ഠന്മാർ രഹസ്യമായി കഴിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ഇവളുടെ ക്ഷമക്കായി ദൈവചിത്തത്താൽ കർത്താവിൻ തിരുമുറിവുകളെക്കൂടേയും മുഴുവൻ വിശ്വസിക്കാത്ത നാനാവിധ മനുഷ്യരുടെ നടുവിൽ രക്തം നനഞ്ഞ ഉടുപ്പുംധരിച്ചു ഇവൾ കിടക്കേണ്ടിവന്നു

൧൮൫൧-ൽ വയസ്സിയായ ഇവളുടെ അമ്മ തന്റെ മകളുടെ മുറിവേററ കൈകൊണ്ടുതന്നെ കടശി തന്റെ കണ്ണടക്കുന്നതിന്നു ആഗ്രഹിച്ചു ഇവളുടെ പക്കൽ വരികയിൽ മകൾ വളരെ ദയയോടെ അവളെ കൈക്കൊണ്ടു ആ ആണ്ടു മീനം ൧൯-ാംനു തള്ളയുടെ ആഗ്രഹം നിറവേററിക്കൊടുത്തു. എന്നാൽ ഇവളുടെ അപ്പൻ കുറെമുമ്പെ മരിച്ചിരുന്നു. അഞ്ചുമുറിവു കാണ്മാനും പരിശോധിപ്പാനും വന്നിരുന്നവർ മുഖാന്തരം ഇവൾ ചലിച്ചു പറമെയുള്ള ആ അടയാളം മാററിക്കൊടുക്കേണമെന്നു കർത്താവിനോടു അപേക്ഷിച്ചു. ഇതിനാൽ ഏഴാം വരുഷം അധികമായി ര

ക്തം ഒഴുകിയിരുന്ന കാൽകരങ്ങളിലെ ആ മുറിവുകൾ ഉണങ്ങി പൊററയടന്നു ഒരു വെള്ളവടുവുമാത്രം ശേഷിച്ചിരുന്നൊള്ളു എങ്കിലും വേദനക്കു ഒരു കുറവും ഇല്ലായിരുന്നു, എന്നുതന്നെയല്ല മാർവ്വിലെ മുറിവും കുരിശടയാളവും, മുമ്പിലത്തെ സ്ഥിതിയിൽത്തന്നെ ആയിരുന്നു. ചില പ്രത്യേക ദിവസങ്ങളിൽ തലയിലെ മുൾമുടി കൈകൊണ്ടു പിടിച്ചമർത്തിയാലെന്നപോലെ വേദന അനുഭവിച്ചിരുന്നതുമെന്യെ, രക്തവും ഒലിക്കയും ആ വേദനയാൽ തല കുനിപ്പാനൊ കിടപ്പാനൊ പാടില്ലാതെ ഒരു തലയിണമേൽ താങ്ങിയിരുന്നുകൊണ്ടു പല രാത്രികൾ കഴിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു.

എന്നാൽ ഈ ചരിത്രഎഴുത്തുകാരന്നു ഈ സൂക്ഷ്മ വിവരങ്ങൾ അറിവു കിട്ടിയതു എങ്ങിനെഎന്നാൽ പുണ്യത്തിലും ശാസ്ത്രത്തിലും കീർത്തിപ്പെട്ട സെയിലർ എന്നു പേരായ ഒരു മെത്രാൻ ഇവളെ കാണ്മാൻ വന്നു പല ദിവസങ്ങൾ ഇവളുമായി സംഭാഷിക്കയും, ഇവളുടെ തലയിൽനിന്നും മുറിവുകളിൽനിന്നും കുരിശിൽനിന്നു രക്തമൊഴുകുന്നതു താൻ തന്നെ കണ്ടു ബോധിക്കയും ചെയ്തിട്ടു പിൻതിരികയിൽ ഈ എഴുത്തുകാരനെ ഇവൾക്കു കാട്ടി—ഇയാളോടു ഒന്നും ഒളിക്കാതെ സകല വിവരങ്ങളും പറയണമെന്നു ഇവളോടു പ്രമാണിച്ചു. എന്നുതന്നെയല്ലാ, ഇവളുടെ പതിവുള്ള ആത്മനടത്തുകാരനായിട്ടു ഈ എഴുത്തുകാരന്നു സംസർഗ്ഗമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ മെത്രാൻ കടശി ഇവളുടെ പാപസങ്കീർത്തനം കേട്ടു ദിവ്യകാരുണ്യവും കൊടുത്തു തമ്മിൽ വിട്ടുപിരികയിൽ അന്യോന്യം അപേക്ഷിക്കണമെന്നു കല്പിച്ചതുമെന്യെ, കടശിയോളം ഇവളുടെനേരെ വളരെ താല്പൎയ്യവും, പക്ഷവുമായി ഇവളുടെ ദുഃഖങ്ങളിൽ ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ഇരുന്നു. ഈ എഴുത്തുകാരനും ഇവളുടെ മരണപൎയ്യന്തം ദിവസേന അറിയുന്നവ കുറിച്ചെടുത്തു ക്രമമാക്കി എഴുതിയുമിരുന്നു. എന്നാൽ പരവശങ്ങളും കാഴ്ചകളും പങ്കപ്പാടു അടയാളങ്ങളിൽനിന്നു രക്തമൊഴുകലും അനവധിപ്രാവശ്യം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സംക്ഷേപം നിമിത്തം അവയെല്ലാം വിട്ടിരിക്കുന്നു.

൧൮൨൧ കുംഭം ൻ—ാംനു മറെറാരിടത്തിൽ നടന്നിരുന്ന പുണ്യവാനായ ഒരു ഗുരുവിൻെറ ശവസംസ്കാരസമയത്തു ഇവൾ പരവശമായിക്കിടക്കയിൽ ഒരുവൻ വന്നു നിനക്കെന്താണിപ്പോൾ സുഖക്കേടു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു ഇവൾ പുഞ്ചിരിയോടെ

ഞാൻ ഒരു ശവസംസ്കാരത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നു, മരിച്ചവർക്കായുള്ള പാട്ടുകളും തിരുസംഗീതങ്ങളും കറച്ചുമുമ്പെ ഞാൻ കേട്ടിരുന്നു എന്നു ഉത്തരിച്ചു, അതിന്റെശേഷം മൂന്നാംവരുഷം ഈ ദിവസത്തിൽ ഈ കന്യക മരിക്കുമെന്നു ഇവളുടെ ധ്യാനത്തിൽ അറിഞ്ഞു ഈ എഴുത്തുകാരനോടു ഇവൾ പറഞ്ഞറിയിച്ചു.

മിനം ൩൦-ാംനു- പത്തുമണിക്കു ഇവൾ പരവശമായി മുറിവുകളിൽനിന്നു രക്തം പുറപ്പെടുകയും, ദേഹസർവ്വാംഗം അടിപെട്ടു തൊലി ഉരിഞ്ഞപ്രകാരം കാണപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പിറ്റെക്കാലം ഇടവം ൩-ാംനു- കുരിശു കണ്ടെത്തിയ തിരുനാൾദിവസം ഇവളുടെ ഹൃദയക്കുരിശിൽ രക്തം കാണപ്പെട്ടതുമെന്യെ തുഡ. ഏലന്ന കുരിശു കണ്ടെത്തിയ വിവരം തെളിവായി ഇവൾ കാണുകയും ചെയ്തു. കാഴ്ചക്കാരായ അനേക പുണ്യവാളന്മാരുടെ ചരിത്രങ്ങളിൽ കാണുന്ന ആശ്ചർയ്യകരമായ സംഗതികൾ മിക്കതും ഇവരിലും കാണുന്നുള്ളതിനാൽ ദൈവം ഇവർക്കും നിയമിച്ച വഴിയും അതുതന്നെ എന്നു കരുതുവാനിടയുണ്ടു.

പുണ്യാത്മാക്കൾ തങ്ങളുടെ ജീവിതം മുഴുവൻ ഇടവിടാതുള്ള ദൈവാരാധനപ്രകരണമാക്കുന്നതിന്നായി അവരുടെ ദിനം പ്രതിയുള്ള ലൌകികവേലകളിലും വല്ല ജ്ഞാനാർത്ഥം കരുതി ഈ ശോമിശിഹായുടെ യോഗ്യതകളൊന്നിച്ചു ദൈവത്തിന്നു അവകളെ കാഴ്ച കൊടുക്കുമാറാകുന്നു. ഇവരിൽ ചിലർ ഇങ്ങനെയുള്ള വേലജീവിതം വിട്ടു ധ്യാനജീവിതത്തിലേക്കു കടക്കുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ ഈ ജ്ഞാനവേലകളെ മുൻ അവർ കഴിച്ചിരുന്ന ലൌകികവേലകളിൻ സദൃശത്തിൽ കാഴ്ച കാണുമാറാകുന്നു. മുമ്പു അവരുടെ വേലകൾ ജപങ്ങൾപോലെ ആയിരുന്നു; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇവരുടെ ജപങ്ങൾ ഒരുവക വേലകൾപോലെ ആകുന്നു, എങ്കിലും ദൈവസ്തുതിക്കായിട്ടു എന്നുള്ള സാരമായ ലക്ഷണം അപ്പഴും ഇപ്പഴും മാറുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെയാണു മുൻ അന്നക്കത്തരീന എന്നവരുടെ ലൌകികവേലയായിരുന്ന കൃഷി, കളപറിക്കൽ, നെയിത്തു, ആടുമേക്കൽ മുതലായവയുടെ സദൃശത്തിൽ ഇപ്പഴത്തെ ജ്ഞാനവേലയായ തിരുസ്സഭക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഇവളുടെ ജപങ്ങളെ അവൾ കണ്ടിരുന്നതു.

ഇതിനാൽ ഈ പലവക വേലകളിൽ തിരുസ്സഭയുടെ ഓരൊ കാലങ്ങളിലെ ആവശ്യങ്ങളെ കാണിക്കുന്ന വേലകളെ ദിനം

പ്രതി തിരുനാൾ കൊണ്ടാടുന്ന പരിശുദ്ധരുടേയും തിരുസ്സഭയിലെ മറ്റു പ്രത്യേക വരപ്രസാദങ്ങളുടേയും സഹായങ്ങളോടെ അരുപിയിൽ ഇവൾ നിറവേറിയിരുന്നു. ഇതിനാൽ മേല്പറഞ്ഞ വേലകൾ വഴിയായി ഇവളുടെ ആത്മത്തിൽ നടന്ന അതിശയങ്ങളെ അറിയാം. അതെങ്ങിനെയെന്നാൽ ഇവൾ കട്ടിയായിരിക്കയിൽ ഇവളുടെ സഹോദരർ ഒന്നിച്ചു തോട്ടത്തിൽ പുല്ലു പറിക്കയിൽ തിരുസ്സഭയെന്ന തോട്ടത്തിലെ കളകളെ നീക്കേണമെ! എന്നു അപേക്ഷിക്കയും ആ സമയം കയ്യിന്മേൽ തുമ്പ കടിക്കയൊ മടിയന്മാർ പറിക്കാതെ ഉപേക്ഷിച്ച പുല്ലുകൾ ഇവൾ തന്നെ പറിപ്പാൻ ഇടവരികയൊ ചെയ്യൽ, ആ നൊമ്പരവും പ്രയത്നവും ദൈവത്തിന്നു കാഴ്ചവെച്ചു തിരുസ്സഭയിലെ ഇടയന്മാരിൽ മടിയുണ്ടാകാതെ, എരിവുള്ള വേലക്കാരുക്കേണമേ! എന്നു അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നതന്നെയല്ല ഇവളുടെ ജീവിതം മുഴുവൻ ഇടവിടാതുണ്ടായിരുന്ന പരവശങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും, കൈകൾകൊണ്ടു കളപറിക്കുംവണ്ണം അംഗ്യം കാണിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരു ദിവസം കാലത്തു എന്റെ കൈകൾ കടിക്കയും നോവുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു പറകയിൽ, മറ്റവർ സൂക്ഷിച്ചപ്പോൾ തുമ്പ കടിച്ചപോലെ എപ്പോഴും തടിച്ചിരിക്കുന്നതും കഠിനവേല ചെയ്യാലെന്നപോലെ, വീങ്ങിയിരിക്കുന്നതും കാണ്മാൻ ഇടയായി. ഇതിൻ കാരണം ചോദിച്ചപ്പോൾ അ! ഇന്നിക്കു മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽനിന്നു വളരെ പുല്ലുകൾ പറിപ്പാനുണ്ടായിരുന്നു, അവ പറിക്കേണ്ടിയിരുന്നവർ മടിയാൽ അതിൻ വേരു പറിക്കാതെ തണ്ടുകൾ മാത്രം പൊട്ടിച്ചിരിക്കയാൽ, ആ കൽഭൂമിയിൽനിന്നു വേരു പറിച്ചെടുപ്പാൻ വളരെ ഞാൻ പ്രയത്നിക്കേണ്ടിവന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു മടിയന്മാരെന്നു ചോദിച്ചവനോടു പക്ഷെ നീതന്നെ അതിൽ ഒരുത്തനായിരിക്കാം, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സൂക്ഷമില്ലാതെ നന്നാക്കുന്നവർ വേരു പറിക്കാത്ത മടിയന്മാരാണെന്നു ഉത്തരിച്ചു.

എന്നാൽ ഇവളുടെ കാഴ്ചകളിൽ പ്രയത്നിക്കാതെ കാട്ടുപിടിച്ചു കിടിക്കുന്ന മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ സദൃശത്തിൽ കാണിക്കപ്പെട്ടി പല രൂപകൾക്കായി അപ്പോൾ ഇവൾ അപേക്ഷിച്ചിരുന്നതിനാലാണു ഈ പ്രയത്നങ്ങൾ ആ തോട്ടത്തിൽ ഇവൾ ചെയ്തുണ്ടായിരുന്നതു. ഈ വേലകൾ അരുപിയാലായിരുന്നു എങ്കിലും ദേഹംകൊണ്ടുകൂടെ അവ നിറവേറിയവണ്ണം കയ്യിന്മേൽ തുമ്പ കടിച്ചും മുള്ളുകൊണ്ടു കീറിയും മറ്റുമുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങൾ

പിന്നീടും കണ്ടിരുന്നു, എന്നുതന്നെയല്ല ഈ പ്രയത്നങ്ങളിൻസഫലത ആ രൂപതകളിലും കണ്ടിരുന്നു. ഇതുപോലെ അരൂപിയുടെ പ്രയത്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾ ദേഹത്തിന്നുകൂടേയും പററുന്നതു പരവശക്കാരായ മററനേകർക്കും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു. ഇതിൽ വിശ്വാസവിരോധം ഒന്നുമില്ലാ. ശുദ്ധ. ഈറാനീമ്മോസു പറയുംവണ്ണം ശുദ്ധ. പാവുള, കൊളൂമ്പാ, ലിദിവീനാ മുതലായവർ പരവശത്തിൽ അരൂപിയാലെ തിരുസ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കയിൽ ദേഹം കൊണ്ടുകൂടെ ആ പ്രയാണം ചെയ്യാലെന്നപോലെ ക്ഷീണവും കാലിന്മേൽ കല്ലും മുളളും കൊണ്ടപോലെയുള്ള സകല ലക്ഷ്യങ്ങളും പരവശം തെളിഞ്ഞിട്ടും, ദേഹത്തിൽ കണ്ടിരുന്നതുപോലെതന്നെ ഈ കന്യകയിലും, ഈവക പ്രയത്നങ്ങളുടെ ശേഷം മേല്പറഞ്ഞ അടയാളങ്ങൾ കണ്ടിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇവരുടെ പ്രയാണങ്ങൾ ഇവരുടെ കാവൽ മാലാഖയെ പിൻചെന്നുകൊണ്ടു സമീപെയുള്ള പള്ളിയിൽനിന്നാണു ആരംഭിച്ചിരുന്നതു, വിശുദ്ധ ഭൂമിയും തിരുസ്ഥലങ്ങളും ഇവൾ സന്ദർശിച്ച വൃത്താന്തങ്ങൾ ഇവൾ എഴുതിയ കർത്താവിൻ ഭംഗപ്പാടു ചരിത്രത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുംവണ്ണം തന്നെയത്രെ ഇവൾ എപ്പോഴും തിരുസ്സഭയിൽ ദിവസേനയുള്ള തിരുനാൾ വിഷയങ്ങളിന്മേൽ ധ്യാനിക്കയിൽ, ആ തിരുനാളുകൾ ബന്ധിച്ചു അതാതു ചരിത്രങ്ങൾ സംഭവിച്ച ഇടങ്ങളിൽ ഇവൾക്കൂടെ നിൽക്കുന്നപോലെ കണ്ടിരുന്നതിനാൽ ചിലപ്പോൾ ഒരു വരുഷത്തിന്നിടക്കു ലോകം മുഴുവനിലും സഞ്ചരിപ്പാൻ സംഗതി വന്നിരുന്നു. ഇവളുടെ ഈ ദീർഘ പ്രയാണത്തിന്നിടക്കു പലരേയും ആത്മശരീരസംബന്ധമായ കൎയ്യങ്ങളിൽ മുൻ പറഞ്ഞ മുറെക്കു ഓരോതര വേലകൾ വഴിയായി സഹായിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ വൎഷാവൎത്തനയിൽ മുൻകണ്ട ആളുകളേയും സ്ഥലങ്ങളേയും വീണ്ടും കാൺകയിൽ ഒരു വരുഷത്തിന്നിടക്കു അവരിൽ ഉണ്ടായ പുണ്യവൎദ്ധനയൊ പാപങ്ങളൊ അവരോടറിയിച്ചിരുന്നു.

ഈവക ജ്ഞാന വേലകൾ എല്ലാം എപ്പോഴും തിരുസ്സഭയേയും ഭൂമിമേലുള്ള ദൈവരാജിതത്തേയും സംബന്ധിച്ചതായിരുന്നു. എന്നാൽ ദിവസേനയുള്ള ഈ പ്രയാണങ്ങളുടെ അവസാനം പറഞ്ഞൊപ്പിൻെറ നാട്ടിൽക്കൂടി ആയിരുന്നതിനാൽ ഇതിൻെറ എല്ലാ അംശങ്ങളും ഇവൾ നടന്നു കണ്ടിട്ടുണ്ടു. എന്നാൽ അതു ചിലപ്പോൾ കൎത്താവിൻെറ കാലത്തെ സ്ഥിതിയിൽ, മറെറാ

രികൾ അതിനു മുമ്പിലത്തെ സ്ഥിതിയിൽ, പിന്നൊരികൾ തന്റെ അറിപ്പുകലാശേഷമുള്ള സ്ഥിതിയിൽ ഇങ്ങിനെ പല കലാവൃധിസ്ഥിതികളിൽ ആകയാൽ ആ പകർച്ചകൾ വിവരമായി കണ്ടിരുന്നു. പ്രത്യക ദൈവാനുമതിയാലുള്ള ഈ കാഴ്ചകളാൽ വേദാഗമത്തിൻ ഇരുനിയമങ്ങളും, അതിൽപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങൾ ആളുകൾ സംഭവങ്ങൾ മുതലായവയും, ഇവൾ ധ്യാനിക്കുന്ന ഓരൊ പുണ്യവാളന്മാരുടെ ചരിത്രങ്ങൾ, അതിൽപ്പെട്ട ആളുകൾ, മറ്റു തിരുനാളുകളുടെ ആരംഭങ്ങൾ, സാരങ്ങൾ, അനുഭവങ്ങൾ മുതലായവയും കർത്താവിൻ പരസ്യ ജീവിതത്തിൽ കരേറുംവരെയുള്ള ആ മൂന്നു വരുഷത്തെ അനുക്രമമായ സംഗതികളും, പന്തക്കുസ്ത കഴിഞ്ഞു പല അഭ്യുകൾ വരെയുള്ള ശ്ലീഹന്മാരുടെ ചരിത്രവും എതുയും വിവരമായി കണ്ടറിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ ഇവൾ ഈ മനോഹരകാഴ്ചകളാൽ ജ്ഞാനസന്തോഷത്തിൽ മുഴുകുക മാത്രമല്ല ചെയ്തിരുന്നതു. പിന്നെയൊ മിശിഹായുടെ പാടുകളിൻ അളവറ്റ യോഗ്യതകളാൽ വീണ്ടുകൊള്ളപ്പെട്ട സുഭിക്ഷവും ഫലവത്തുമായ തിരുസ്സുഭയെന്ന ഭൂമി തക്കവണ്ണം കൃഷി ചെയ്യാതെ കിടക്കുന്നതു കണ്ടു തിരുസ്സുഭയിൻ അവകാശമായ കർത്താവിൻ യോഗ്യതകൾ തിരുസ്സുഭക്കുതന്നെ നൽകണമെന്നു പരമാർത്ഥതയോടെ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇവളുടെ പുറമെയുള്ള ക്രിസ്തിയ ജീവിതത്തിൽ ഈ കാഴ്ചകൾ ഒരു ചരിത്രമെന്നൊ, അയി സാരമായ വിവരണങ്ങൾ എന്നൊ അശേഷം കരുതാതെ ചെറുപ്പത്തിൽ പഠിച്ച വേദോപദേശവും, ഞായറാഴ്ചകളിലെടയും തിരുനാളുകളിലേടയും സുവിശേഷ ചരിത്രവും മാത്രം സ്ഥിരമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും വിസ്താരമായ സച്ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ള വഴികാട്ടുന്ന കമ്പിപാലെ ഈ വിശ്വാസത്തെ ഉചയോഗിച്ച ആ കമ്പി പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഓരോ ദിനത്തെ പുണ്യവാളന്റെ സഹായത്തോടെ ഇവളുടെ വിസ്താരമായ കാഴ്ചകളിൽ ഓരോ രഹസ്യങ്ങളിൻപക്കൽ ചെന്നു അതിലെ ജ്ഞാനദ്രവ്യങ്ങൾ പൊതുക്കി എടുത്തിരുന്നു.

ഇവളുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും തിരുസ്സുഭയേയും പ്രതികം ഞെരുങ്ങപ്പെടുന്ന അതിലെ ചില അവയവങ്ങളേയും പ്രതി അനേകം പാടുകൾ പെട്ടിരുന്നു. അതെങ്ങിനെയെന്നാൽ; കറെ ദിവസങ്ങൾക്കിടയിൽ ക്ഷയരോഗത്താൽ ഉണ്ടാകും മരണത്തിന്നടുത്ത സകല ലക്ഷണങ്ങളും പെട്ടെന്നു ഇവളിൽ കണ്ടിരുന്നു. പനി, ചൂടു, നെഞ്ചു വേദന മുതലായവകളോടെ മഹ

മനോദുഃഖവിഷാദങ്ങൾ, ശരണക്കേട്, ദോഷൈകദൃക്കായ മറ്റനേകം സഹിക്കരുതാത്ത പരീക്ഷകളും ഒന്നിച്ചു ക്രൂടി വന്നതിനാൽ ഇടവിടാതെ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു മരിക്കത്തക്ക സ്ഥിതിയിലായി. ഇങ്ങിനെയിരിക്കയിൽ ഒരു ദിവസം പെട്ടെന്നു ഇവൾ ചാടിയെഴുന്നേറ്റു മരണപ്രമാദത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരാളെക്കുറിച്ചു നാം നമസ്കരിക്കു, എന്നു പറഞ്ഞു മുട്ടുകുത്തി നമസ്കരിച്ചു. അതു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പള്ളിയിൽ മരിച്ചവർക്കായുള്ള മണി അടിക്കുന്നതും കേട്ടതിനോടെ ഇവളുടെ രോഗവും ഞെരുക്കങ്ങളും അശേഷം മാറി സുഖമായി. എന്നു തന്നെയല്ല; കണ്ടു പരിചയമുള്ള ഒരു വാലിഭൻ ഇവളുടെ പക്കൽ വന്നു അപ്പോൾത്തന്നെ മരിച്ച അവന്റെ സഹോദരിയുടെ രോഗവിവരങ്ങൾ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അവസകലവും അല്പംമുമ്പു ഇവൾക്കുണ്ടായതുപോലെ ശരിയായി ഒത്തിരുന്നു. ഇതിനാൽ ആ മരിച്ചവൾ അത്യാസന്നമായി മരിക്കേണ്ടതിന്നു അവളുടെ സകല പീഡകളും ഇവൾ ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിച്ചു വാങ്ങിയതാണെന്നു ഏവർക്കും ഗ്രഹിതമായി.

ഇതുപോലെതന്നെ മറ്റൊരിക്കൽ ഇവളുടെ ഒരു സ്നേഹിതൻ മഹാ ഒരു ദുഃഖസാഗരത്തിൽമുഴുകി ഇവളുടെ കട്ടിലിൻപക്കൽ ഇരുന്നു പ്രലാപിക്കുകയിൽ പെട്ടെന്നു ഇവൾ പരവശമായി, കർത്താവേ! ഈ ഭാരച്ചുമട് ഞാൻതന്നെ ചുമപ്പാൻ അനുവദിക്കേണമെ! എന്നു അപേക്ഷിച്ചതു കേട്ടു, അവൻ എന്താണു ഈ പറയുന്നതെന്നു ചോദിക്കയിൽ ഞാൻ കർത്താവിനോടുകൂടെ ഓർശ്ശലേത്തുള്ള യാത്രയിൽ ആണു; ഒരു പാവപ്പെട്ടവൻ എടുക്കരുതാത്ത ഒരു ചുമടിൻ കീഴ് നന്നാ ഞെരുങ്ങുന്നതു ഞാൻ കാണുന്നു എന്നു ഉത്തരം ചൊല്ലി. പരവശം തെളിഞ്ഞപ്പോൾ അവന്റെ ദുഃഖഞെരുക്കങ്ങൾ മുഴുവൻ നീങ്ങി, അതെല്ലാം ഇവളിലായി കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതുപോലെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ കണക്കില്ലാത്തവണ്ണമുണ്ടു. മറ്റവരുടെ രോഗങ്ങളും, കഠിന പരീക്ഷകളും, ഞെരുക്കങ്ങളും തന്റെ മേൽ ഏറ്റിരുന്നതിനാൽ വളരെ പാടുപെടുന്നതിന്നു സംഗതിയായിരുന്നു.

ഇവളുടെ ജപങ്ങൾ സഫലമാകുന്നതു മുൻപറഞ്ഞപോലെ, ഓരോരോ തരം വേലകളുടെ സമ്പൂർത്തിയാകയാൽ ഏവർക്കും ഇവൾ അപേക്ഷിച്ചിരുന്ന പല രൂപകളുടെ ഗുണത്തിന്നുമായി അനേക പ്രയത്നങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടി വന്നു. എങ്ങിനെയെ

ന്നാൽ; കന്നി ൩-ാംനു- ഇവളുടെ സ്വർഗ്ഗീയ കാവലാളി ഇവളോടു പറഞ്ഞതായു: നീ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ കളപറിച്ചു കളകൾ കുഴിച്ചുമൂടി കട കിളച്ചു വളവുമിട്ടു തണ്ടുകളിൻ ചിനപ്പുകൾ വെട്ടി വെടിപ്പാക്കിയും വെച്ചു, തോട്ടത്തിൽനിന്നു പോയി പ്രാർത്ഥന വിട്ടു സുഖമായി ആശ്വസിച്ചുവല്ലൊ; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ പിറവിത്തിരുനാൾമുതൽ, മിഖായേൽ എന്ന പ്രധാന ദൈവദൂതന്റെ തിരുനാൾവരെ കഠിന വേലക്കൊരുങ്ങിക്കൊൾക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മുന്തിരിക്കുലകൾ പഴുത്തുതുടങ്ങിയിരിക്കയാൽ നല്ല കാവൽ അത്യാവശ്യമാണു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ശു. * ലിബോരിയുടെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലേക്കു ഇവളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. അവിടെ അവളുടെ പ്രയത്നം ഫലസിദ്ധിയുള്ളതായി ഭവിച്ചു, പലേടത്തും മുന്തിരിക്കുലകൾ വളർന്നു പഴുത്തുതുടങ്ങുകയും, ചിലേടത്തു പഴങ്ങളിൽനിന്നു നീരൊലിച്ചു നിലത്തു തുള്ളികളായി വീഴുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

എന്നാൽ പുണ്യാത്മാക്കളുടെ സൽകൃത്യങ്ങൾ പുറമെ പ്രകാശിച്ചുതുടങ്ങുമ്പോൾ പരീക്ഷ, ഞെരുക്കം, ദുഃഖം, നിന്ദ മുതലായവയാലുള്ള യുദ്ധത്താൽ അമർത്തി ഞെരുക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നു എന്റെ കാവൽദൂതൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു. പരീക്ഷ, ഞെരുക്കങ്ങൾ എന്ന മോഷ്ടാക്കളും, കാട്ടുജന്തുക്കളും പഴങ്ങൾ നാശമാക്കായ്പാൻ നല്ല വേലി കെട്ടേണമെന്നു പറഞ്ഞു, കല്ലുകൊണ്ടു മാട്ടം മാടി മുളളുകൊണ്ടു വേലി കെട്ടേണ്ടും വിധം അയാൾ എന്നെ പഠിപ്പിച്ചു. ഈ കഠിനവേലയാൽ എന്റെ കൈകൾ മുറിഞ്ഞു രക്തമൊഴുകുകയിൽ എന്നെ ധൈർയ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഈ തോട്ടത്തിലുള്ള മുന്തിരിച്ചെടിയുടേയും മററു ഫലവൃക്ഷങ്ങളുടേയും ജ്ഞാനാർത്ഥം എന്നെ ഗ്രഹിപ്പിപ്പാൻ ദൈവം ചിത്തമായി.

എങ്ങിനെയെന്നാൽ: സത്യമായ മുന്തിരി ഈശൊമിശിഹ ആകുന്നു, അതു നമ്മിൽ വേരുപിടിച്ചു വളരണം, ദിവ്യകാരുണ്യത്തിൽ നമ്മുടെ കർത്താവിൻ തിരുരക്തമായി പകരുവാനുള്ള വീഞ്ഞായ ആ നല്ല രസത്തെ അനാവശ്യ വൃക്ഷങ്ങൾ വലിച്ചു കളയാതിരിപ്പാനായി അവയെ നമ്മിൽനിന്നു വെട്ടിക്കളയണം. മുന്തിരിത്തണ്ടിൻ ചിനപ്പുകൾ വെട്ടുന്നതു, സത്തായ പുണ്യകൃത്യ

---

* ഇതു ഒരു രൂപതയുടെ സാദൃശ്യമാണു.

ങ്ങൾ നമ്മിൽ നന്നായി വളരുവാനായി പൂർമെ കാണപ്പെടുന്ന ഫലമാറ സ്വയംകൃതങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കേണമെന്ന ജ്ഞാന അർത്ഥത്തിലാണു, എന്നാലും കടയായ തായിത്തണ്ടിനെ വെട്ടിക്രൂരത്ത വണ്ണം പരിശുദ്ധ കന്യകൂലം മനുഷ്യവഗ്ഗത്തിൽ നടപ്പെട്ട മിശിഹായെന്ന തായിത്തണ്ടിൽനിന്നു ഒരിക്കലും ഒന്നും വെട്ടിക്കളഞ്ഞില്ല. സത്യമായ മുന്തിരി ആകാശത്തോട്ടു ഭൂമിയേയും, ദൈവികത്തോട്ടു മനുഷ്യികത്തേയും ഒന്നിപ്പിക്കുന്നു. ഈ മുന്തിരിയെപ്പററി ഒരു വലിയ പ്രബന്ധം നിറവാൻ മാത്രം സംഗതികൾ ഞാൻ കണ്ടു.

ഒരിക്കൽ എന്റെ നെഞ്ചുവേദന സഹിക്കരുതാതെ ഇരിക്കയിൽ, ചുമന്നുകൂടാത്ത ഭാരം ഇനിക്കു കല്പിക്കല്ലെ എന്നു കർത്താവിനോടു ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ, എന്റെ മോക്ഷമണവാളൻ കാണപ്പെട്ട അരുളിച്ചെയ്യായതു; "പാട്ടികൾ എന്ന എന്റെ മണവറക്കിടക്കുവോണ നിന്നെ ഞാൻ കിടത്തിയിരിക്കുന്നതു; പരിഹാരവും പീഡയും എന്ന കല്യാണഭരണങ്ങളും വസ്ത്രങ്ങളും നിനക്കു ഞാൻ തന്നിട്ടുള്ളതിനാൽ, ഈ പാട്ടികൾ നീ സഹിക്കാതെ നിവ്വാഹമില്ല. നിന്നെ മുന്തിരിക്കടയോടു ചേർത്തു ഒട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു, നീ നശിച്ചുപോകയില്ല" അപ്പോൾ എന്റെ എല്ലാ ഞെരുക്കങ്ങൾക്കും വളരെ ആശ്വാസം ഞാൻ പ്രാപിച്ചു.

നമ്മുടെ കർത്താവിൻ സംബന്ധികളായ ശുദ്ധ. യോയാക്കിം, അന്നാ യൌസേപ്പിതാവു, മൂലായവരുടേയും, അഞ്ചു മുറിവാറ പുണ്യവാളന്മാരുടേയും തിരുനാളുകൾ ബന്ധിച്ച കാഴ്ചകളിൽ ആ തിരുനാളുകൾ കൊണ്ടാടുന്ന പള്ളികൾ ഒരു മുന്തിരിച്ചെടിയിൻ സദൃശത്തിൽ എപ്പോഴും ഞാൻ കണ്ടിരുന്നതിന്റെ സാരവും ഇനിക്കു അറിച്ചുതന്നു. അതുപോലെതന്നെ എന്റെ അംഗങ്ങൾ ഒക്കയിലുമുള്ള വേദനകളുടേയും സാരവും ഇനിക്കു കാട്ടിത്തന്നതെങ്ങിനെയെന്നാൽ:—

സർവ്വ അംഗങ്ങൾക്കു ഊനംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡമായ മനുഷ്യശരീരം ആകാശത്തോളം ഉയരത്തിൽ നിന്നിരുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു, അതിൻ കൈകാലുകളിൽ വിരലുകൾ ഇല്ലായിരുന്നതുമെന്നു, പഴുത്തു ചീഞ്ഞു രക്തം ഒലിക്കുന്ന മുറിവുകൾ തോറും മുഴുവനിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ ബ്രഹ്മാണ്ഡരൂപത്തി

ൻ ഒരുവശം മുഴുവൻ അർബുദവ്യാധി പിടിച്ചു ദഹിച്ചപോലെ കറുത്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ കാഷ്ഠയാൽ അതു എന്റെ ദേഹമായിരുന്നുവെന്നപോലെ ഇനിക്കു വളരെ ദുഃഖവും വ്യസനവും തോന്നിയപ്പോൾ എന്റെ കാവൽഭൂതൻ ഇതു തിരുസ്സഭയുടെ ഉടലാകുന്നു, സകല മനുഷ്യരുടേയും നിന്റെയും ദേഹമതാകുന്നു എന്നു എന്നോടു പറഞ്ഞു പിന്നെയും അയാൾ ആ ശ്രുപത്തിൻ ഓരോ മുറിവുകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു ആ മുറിവുകളുടെ സദൃശമായി ലോകത്തിൽ ഓരോരോരുകാ മനുഷ്യർ തിരുസ്സഭയിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞു സ്വന്ത ഇഷ്ടംപോലെ നടക്കുന്നതു കാട്ടിത്തന്നതിനാൽ അവർ എന്റെ ദേഹത്തിൽനിന്നു പറിച്ചകീറി എടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങൾ എന്നപോലെ ഇനിക്കു മഹാ വ്യാകുലം തോന്നി.

അപ്പോൾ മലാഖാ, നിന്റെ ഈ ദുഃഖം നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ദുഃഖത്തോടു ചേർത്തു ദൈവത്തിന്നു കാഴ്ചവെച്ചു അതിൽനിന്നു ഫലമെടുക്ക, ഒരു സന്ധുവിനു കേടുവന്നാൽ ൨൦൨ സന്ധു അതിനെ നന്നാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടയോ? എന്നു എന്നോടു പറഞ്ഞു. പിന്നെയും അയാൾ ആ ശ്രുപത്തിൽ ദഹിച്ചുപോയ ഭാഗം കാണിച്ചുകൊണ്ടു അതു പതിതരുടെ സദൃശമാണെന്നും, അതു വീണ്ടും നന്നാകുമെന്നും ആ ചീഞ്ഞ മാംസങ്ങൾ അശ്രുപികൊണ്ടു വിചാരമില്ലാതെ അശ്രുപിയിൽ ചത്തവരാണെന്നും, അസ്ഥിപോലെ കടുത്തിരിക്കുന്നവ ഹൃദയം കടുത്ത പതിതരാണെന്നും എന്നോടു പറഞ്ഞു. പിന്നീടു അതു വളരെ ആകാശംമുട്ടി ഈ ശ്രുപം മിശിഹാസ്സ് മണവാട്ടിയായവളുടെ ഉടലായിരിക്കുന്നു എന്നും പറകയാൽ ഞാൻ ഈ പ്രലാപിക്കത്തക്ക കാഷ്ഠയാൽ ഹൃദയം തകർന്നു കരഞ്ഞുകൊണ്ടു വീണ്ടും വേലയും പ്രയത്നവും ആരംഭിച്ചു.

എന്നാൽ ഇവൾ പലപ്പോഴും പ്രയത്നത്താൽ ക്ഷീണിച്ചു മടുത്തു തന്റെ പക്കലേക്കു ഇവളെ വേഗത്തിൽ എടുക്കേണമെന്നു കർത്താവിനോടു അപേക്ഷിക്കയും, ഉടൻ മരണപ്രമാദത്താൽ കവറിടത്തിന്നരികെ അയി എന്നുകാണുകയും, അപ്പോൾ ഇവൾ വീണ്ടും കർത്താവേ! എന്റെ മനസ്സുവേണ്ട, നിന്റെ തിരുമനസ്സുമതി, എന്റെ തെറ്റുകുറ്റങ്ങളുടെ ജപങ്ങളും അയസ്സംകൊണ്ടു വല്ല ഉപകാരമുണ്ടെങ്കിൽ അയിരം വർഷം ഞാൻ ജീവിച്ചുകൊള്ളാം, എന്നാൽ നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കുംമുമ്പു എന്നെ മരിപ്പിക്കേണമെ! എന്നു അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തുടൻ ജീവിപ്പാൻ താൻ കല്പിക്കു

യും. ഇവളുടെനേരെ കരിശിനെ എടുത്തുകൊണ്ട് നടന്നിരുന്ന തന്നെ പിഞ്ഞെല്ലുന്നതിന്നായി വീണ്ടും ഇവൾ എഴുന്നേൽക്കയും ചെയ്തിരുന്നു ഇതുമെന്നെ ഇവൾ നടക്കുന്ന പണ്ണ്യവഴിയും പലപ്പോഴും ഇവൾക്കു കാട്ടിക്കൊടുത്തിരുന്നതെങ്ങിനെയെന്നാൽ: ഓരെക്കു അധികമായി പ്രകാശിച്ചുവിളങ്ങുന്ന ചെറിയമലയിലേക്കു മാലാഖമാർ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു, (ആകാശത്തിന്നടുത്ത ഓർഡ്ർ) എന്ന വിശേഷമായ പട്ടണം പണ്ടാരിക്കുന്നതു ഇതിന്മേലായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പലപ്പോഴും നന്നാഓടുത്തതായി തോന്നിയിരുന്ന ആവാസസ്ഥലത്തിൽ എത്തിയെന്ന ഇവൾ വിചാരിക്കയിൽ പെട്ടെന്നു അതു വളരെ ദൂരെ ഇരിക്കുന്നു എന്നും, ഒരു കനവാ കണ്ടു ശേഷം വേറൊരു ഊടുവഴിയായി തിരിഞ്ഞു വളരെ അലഞ്ഞും പ്രയത്നിച്ചും വഴിനീളെ ഉപവിപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തുകൊണ്ടും പോകേണ്ടതാണെന്നും കണ്ടറിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നതന്നെയല്ല ഈ വഴിമദ്ധ്യേ നിറവേറ്റണ്ടും മനോഗുണപ്രവൃത്തികളായ വഴി തെറ്റി അലഞ്ഞു നടക്കുന്നവരെ നേർവഴിക്കാക്കുക, വീണവരെ എഴുന്നേല്പിക്കുക, തളർച്ചക്കാരെ ചുമന്നുകൊണ്ടും, നടപ്പാൻ മനസ്സില്ലാത്തവരെ വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടും കൊണ്ടുപോക എന്നിപ്രകാരമുള്ള അനേക ഉപവിക്കടുത്ത ഭാരങ്ങളും ഇവളുടെ സ്വന്ത കുരിശിനോടു ചേർന്നിരുന്നു.

ആകയാൽ ഇവളുടെ ഈ ഭാരകുരിശും ചുമന്നുകൊണ്ടു വളരെ പ്രയാസത്തോടെ വീണും, എഴുന്നേറ്റും കുനിഞ്ഞും നടന്നിരുന്നു ഈ കഠിന പ്രയത്നങ്ങളാൽ ഇവൾ തളർന്നു ക്ഷീണിച്ചു മരണത്താൽ വേഗത്തിൽ കർത്താവിനോടൊന്നിപ്പാൻ അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. ശുദ്ധ. സേനക്കുത്തിനായേപ്പോലെ ഇഹത്തിൽവെച്ചു നിറവേറുവാൻ കഴിയാത്ത നന്മപ്രവൃത്തികൾ പരത്തിൽവെച്ചു അപേക്ഷയാൽ സാധിക്കുമെന്നു കണ്ടറിഞ്ഞിരുന്നു.

എന്നാൽ ഒടുക്കത്തേതായ വ്യവസ്ഥാ-ാം കാലത്തിൽ എല്ലായിലും അധികം പ്രയത്നിച്ചതുമെന്നെ, താഴെകാണുന്ന വലിയ നൊയമ്പിൻ ധ്യാനങ്ങളെന്ന കർത്താവിൻ ഭംഗപ്പാടുചരിത്രം മുഴുവൻ പറഞ്ഞെഴുതിക്കാമെന്നു മുൻ ഇവൾ ചെയ്തിരുന്ന പറഞ്ഞൊപ്പും നിറവേറി. ഒടുക്കത്തെ ൦രം ആണ്ടിലെ വലിയനൊയമ്പു ദിവസങ്ങളിലെ, ഇവളുടെ ധ്യാനവിഷയങ്ങൾ ഒിവുകാരുണ്യസ്ഥാപനവും ന. കർത്താവിൻഭംഗപ്പാടും ആയിരുന്നു, എങ്കിലും

മററുകാലങ്ങളിൽ ൧൦ം തപസ്സുകാലത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ രഹസ്യങ്ങളും ഇതിനിടയിൽ വരുന്ന തിരുസ്സഭയിലെ ഓരൊ തിരുനാളുകൾ ബന്ധിച്ച പരമരഹസ്യങ്ങളുംകൂടെ ഇവൾ വിവരമായി കണ്ടിട്ടുണ്ടു. ഇതു അറിയുന്നതിന്നു ഓരൊ തിരുനാൾ ദിവസങ്ങളിൽ ഇവളുടെ അരൂപിയിലും ശരീരത്തിൽകൂടെയും പെട്ടെന്നു സംഭവിച്ചിരുന്ന ആശ്ചൎയ്യകര പകൎച്ചകളും അതിശയങ്ങളും സൂക്ഷിച്ചാൽ മതി. അവയെ എല്ലാം ഈ പുസ്തകത്തിലെ ഭംഗപ്പാടുധ്യാനത്തിൽ (ഇടകലൎന്ന കാഴ്ചകൾ) എന്നു പേരായ ഒരു അദ്ധ്യായത്തിൽ തെളിവായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു.

തിരുസ്സഭയിലെ സകല തിരുനാളുകളുടെ പരമരഹസ്യങ്ങളും, അവക്കുള്ള കാരണങ്ങളും, ക്രമങ്ങളും, സംഗതികളും സൂക്ഷമായും തെളിവായും ഇവൎ കണ്ടിട്ടുണ്ടു. ആ മനോഹരക്കാഴ്ചകളാൽ കെട്ടുപോയ മനുഷ്യകത്തെ എഴുന്നേല്പിച്ചുയൎത്തുന്നതിന്നായി ദൈവബോധജ്ഞാനം നടത്തുന്ന ആശ്ചൎയ്യകരപ്രവൃത്തികൾ നാം അറിഞ്ഞു അവയിൻഫലം പ്രാപിക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി പ്രയത്നിക്കേണ്ടതായി, തിരുസ്സഭ വരുഷന്തോറുമുള്ള ഓരോ തിരുനാളുകളാൽ നമ്മെ ഓൎപ്പിക്കുന്നതു ഇവൾ കണ്ടു നന്ദിയോടെ ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രംചെയ്തിരുന്നു.

കടശി ൧൮൨൨-ാംകാലത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഒരു കാഴ്ചകണ്ടതിൽ ആ വരുഷത്തിൽ തിരുസ്സഭ മുഴുവനിലും, അതിന്റെ ഓരൊ അവയവങ്ങളിലും ദൈവം നൽകിയ സകല വരപ്രസാദങ്ങളും അവയിൽ ഫലിയ്ക്കാത്തവയും, വൃഥാ കളഞ്ഞവയും ഓരൊ സദൃശ്യങ്ങളായിക്കണ്ടു ഓരൊ ആണ്ടിൽ കൎത്താവു തന്റെ മണവാട്ടിയായ തിരുസ്സഭയ്ക്കു അതാതാവശ്യങ്ങൾക്കുതക്ക വരപ്രസാദങ്ങൾ തന്റെ ഭംഗപ്പാടിന്റെ യോഗ്യതകളാൽ ശേഖരിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നതും അവയെ ഫലിയ്ക്കായ്ക്കനിമിത്തം യുദ്ധത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന തിരുസ്സഭ ശത്രുക്കളാൽ ഞെരുക്കപ്പെടുകയും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതും ഇവൾ കണ്ടു. ഇതിനാൽ തിരുസ്സഭക്കായി വളരെ സാദ്ധ്യമായി അപേക്ഷിച്ചു തന്നെത്തന്നെ പരിഹാരബലിയായി ദൈവത്തിന്നു പൂജിച്ചു, ഈ അപേക്ഷ കൈക്കൊള്ളപ്പെടുന്നതുവരെ മാറുകയില്ലായെന്നു പരമാൎത്ഥതയോടെ തന്നോടപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഇതിനാൽ പലദിവസം ഒന്നായിട്ട് പരവശമായി ഇളക്കമില്ലാത്ത ഒരു ചാകുന്ന ആട്ടിൻകുട്ടിയെപ്പോലെ ഇവൾ കിടന്നിരുന്നു.

ആഗമനകാലത്തു കന്യാസ്ത്രീമറിയം ശുദ്ധ. യൌസേപ്പു ഒരുമിച്ചു ബെസ്‌ലഹമ്മിലേക്കു പോകുന്നതിനോടുകൂടെ ഇവളും അരൂപിയാൽ പോയി ആ കാഴ്ചകൾ കണ്ടിരുന്നതിനാൽ ഇവളുടെ ഞെരുക്കങ്ങൾക്കു അല്പം ആശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു. ആണ്ടുതോറും ഈ സമയങ്ങളിൽ ഇവൾ ചില തുണിക്കഷണങ്ങൾ കൈകളിൽ എടുത്തു രാത്രിയിൽ അവകൊണ്ടു ശിശുക്കൾക്കായുള്ള ഉടുപ്പുകളും തൊപ്പികളും ഉണ്ടാക്കി സമീപെയുള്ള ദാരദ്ര്യസ്ത്രീകളുടെ ഉപയോഗത്തിന്നായി ഉണ്ണിമിശിഹായെപ്രതി ദാനമായി കൊടുത്തിരുന്നെങ്കിലും ഇവൾ പിറെറദിവസം തന്റെ പെട്ടിയിൽ തന്നെ ഇരിക്കുന്നതുകണ്ടു അതിശയിച്ചിരുന്നു.

ഈ ഒടുക്കത്തെ ആണ്ടിൽ ഉണ്ണിമിശിഹാ ഇനിക്കു ഒരു കുരിശുമാത്രമെ തന്നൊള്ളു എന്നു ഇവൾ പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും ഇവളുടെ രോഗസ്തിതി, ദിവസേന ഭയപ്പെടത്തക്കവിധത്തിൽ അധികരിച്ചിരുന്നു. മകരം ൧൫-ാംനു- ഉണ്ണിമിശിഹാ തന്റെ പിറവിദിവസത്തിൽ അധികം പാടുകൾ ഇനിക്കു കല്പിച്ചുതന്നു എന്നും ഞാൻ ഒരിക്കൽകൂടെ ബെസ്‌ലഹമ്മിൽ തന്റെ അരികെ ആയിരുന്നു എന്നും, താനും തന്റെ അമ്മയും കുളിരാലും, കഠിനപനിയാലും വിറച്ചിരുന്നു. ഇവർ നന്നാ ദാരദ്ര്യസ്ഥിതിയിൽ ആയിരുന്നതിനാൽ, ഒരു പൂത്ത അപ്പനുറുക്കല്ലാതെ മറെറാന്നും അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാനില്ലായിരുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു. താൻ അധികം പാടുകൾ ഇനിക്കു തന്നുകൊണ്ടു നീ എന്റെതാകുന്നു, നീ എന്റെ മണവാട്ടിയാകയാൽ, പാടുകളുടെ കാരണം അന്വേഷിക്കാതെ ഞാൻ സഹിച്ചതുപോലെ നീയും സഹിക്കണം എന്നു കല്പിച്ചു: എന്നാൽ എന്റെ ഈ പാടുകൾ എന്താകും, എവിടത്തോളമാകും, മരണത്തോളമൊ? എന്നു ഒന്നും ആലോചിക്കാതെ കണ്ണടച്ചു ഞാൻ കീഴ്ഗ്ഗഴങ്ങി, ദൈവത്തിന്റെ രഹസ്യലാക്കുകൾ എന്നിൽ പൂർണ്ണമായി നിറവേറണമെന്നു മാത്രം ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരുവശത്തു ഇനിക്കു വളരെ സന്തോഷവും ആശ്വാസവുമാണു, ഇന്നു കാലത്തുതന്നെ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ മഹാ സന്തോഷം ഞാൻ അനുഭവിച്ചിരുന്നു, ദൈവതിരുനാമം സ്തുതിക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ, എന്നിവൾ പറഞ്ഞിരുന്നു.

ഇവളുടെ ദീനങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചിരുന്നതിനാൽ കണ്ണടച്ചിരുന്നുകൊണ്ടും, അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ചാഞ്ഞും ചരിഞ്ഞും, ക്ഷീണിച്ച ഞരക്കങ്ങളോടും, നെടുവീർപ്പുകളോടും കൂടെ ക്ഷമയായി കു

ഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നു. കിടന്നാൽ ശ്വാസംമുട്ടും, സംസാരിച്ചാൽ വലിയ കെതപ്പും, സംഭ്രമവും വിറയുംമററും ഒന്നായി ഇവളിൽ കാണപ്പെടുന്നതുമെന്യെ വലിയ ഛർദ്ദിയും, വയറുനോവും, തൊണ്ട ഉലർച്ചയും ഉണ്ടായിരുന്നു. പനിയാൽ ദേഹം വെള്ളാമിച്ചു നാടി ഒരു മിനിട്ടിടയിൽ നൂററുപതും നൂററി എമ്പതോളവും അടിച്ചിരുന്നു. ൨൩-ാംനു- ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് ഇന്നു ഒമ്പതാം നാളാകുന്നു, ശുദ്ധ. അന്നാഉമ്മായുടെ ജപക്കൂട്ടത്തിൽ നവനാൾ എത്തിക്കുന്നതിനായി തിരിവാങ്ങിക്കേണമെന്നു മറെറാരു സഹോദരിയോടു ഇവൾ പറഞ്ഞു.

൨൭-ാംനു- ഉച്ചകഴിഞ്ഞു രണ്ടുമണിക്കു ഒപ്പു ശുമ കൈക്കൊണ്ടാറെ, ആത്മശരീര വ്യാധികൾക്കു വളരെ അനുകൂലം കിട്ടിയതിനാൽ ഇതു എത്രയൊ നല്ലതും ഫലമുള്ളതുമാകുന്നു, എൻെറ കൎത്താവു ആയിരംപ്രാവശ്യം സ്തുതിക്കപ്പെടട്ടെ, എന്നിവൾ പറഞ്ഞു. കുംഭം ൧-ാംനു- സന്ധ്യക്കു ശുദ്ധീകരമാതാവിൻ തിരുനാൾ ആരംഭിക്കുംമണി കേൾക്കയിൽ ഇവൾ പരവശമായി, ആ രാത്രിയും പകലും പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ നേരെ സ്നേഹവും മാധുൎയ്യവും നിറഞ്ഞ പല വാക്കുകൾ പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ ഉച്ചസമയമായപ്പോൾ ഇനിക്കു ചടപ്പായിട്ടു ഇപ്പോൾ ഒരാഴ്ച്ച കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, ലോകവൎത്തമാനങ്ങൾ ഇനിക്കു അശേഷം ഓൎമ്മയില്ലാതെയായി. ഞാൻ മാതാവിനോടുകൂടെ ആയിരുന്നു. ഓ! ദിവ്യജനനി എന്തൊരു നല്ലപ്രകാശമാണു ഇനിക്കു കാട്ടിത്തന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു; പന്നീടു അല്പം ചിന്തിച്ചിട്ടു ചുണ്ടുമ്മേൽ വിരൽ വെച്ചുകൊണ്ടു ഇനി ഒരിക്കലും ഈ വക വൎത്തമാനം ഞാൻ പറകയില്ലെന്നു പതുക്കെ പറഞ്ഞു.

പിറെറദിവസം സുഖക്കേടു ഇരട്ടിച്ചു, ൧-ാംനു- ഉച്ചതിരിഞ്ഞു അല്പം ആശ്വാസവും തെളിവും ഉണ്ടായിരിക്കയിൽ, ആ എൻെറ മധുരമുള്ള ഈശോകൎത്താവെ! എൻെറ ജീവതത്തിൽ ഇനിക്കു നീ ചെയ്തുരുളിയ സകല മനോഗുണങ്ങളെപ്രതിനിനക്കു സദാകാലവും സ്തോത്രമുണ്ടായിരിക്കട്ടെ. കൎത്താവെ! എൻെറ ഇഷ്ടം അല്ല, പിന്നെയൊ നിൻെറ തിരുമനസ്സുമാത്രം നിറവേറട്ടെ: എന്നു ഇവൾ പറഞ്ഞിരുന്നു.

൨൮-ാംനു- ഇവളുടെ ആത്മഗുരു ഇവളുടെ പക്കൽ വരികയിൽ അയാളുടെ കൈമുത്തിക്കൊണ്ടു പിതാവെ! എൻെറ മര

ണനേരത്തു എന്നെ സഹായിക്കേണമെ, എന്നു അപേക്ഷിച്ചു വീണ്ടും പറഞ്ഞതായതു: കൎത്താവെ! ഞാൻ നിനക്കായി ജീവിക്കുന്നു, നിനക്കായിതന്നെ മരിക്കയുംചെയ്യും, നിന്റെ തിരുനാമത്തിന്നു സ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ. പിന്നീടു ഇപ്പോൾ ഇനിക്കു കാണ്മാനും കേൾപ്പാനും പാടില്ലാതെ ആയി എന്നു പറകയിൽ, മററു സഹോദരികൾ ഇവളുടെ വേദനക്കു ആശ്വാസത്തിന്നായി ഒന്നു തിരിച്ചു കിടത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു എന്നാൽ ഇവൾ വേണ്ട, ഞാൻ കുരിശിന്മേലാണു കിടക്കുന്നതു, എല്ലാം വേഗം തീരും, ഞാൻ അടങ്ങിക്കിടന്നോട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.

പിന്നീടു അന്ത്യക്രുദാശകൾ എല്ലാം കൈക്കൊള്ളുകയിൽ മുൻ അനേകം പ്രാവശ്യം പാപസങ്കീൎത്തനത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു അല്പകുററം വീണ്ടും കുമ്പസാരിക്കേണമെന്നു പറഞ്ഞു. ഇവൾ ഇത്ര മനസ്താപപ്പെടുന്ന ഈ മഹാകുററം എന്തായിരിക്കും? പൈതലായിരിക്കയിൽ ഒരു വേലിക്കഴയിൽക്കൂടി അയൽ പറമ്പിൽ കടന്നു അവിടെ വീണുകിടക്കുന്ന ഒരു ആപ്പൾപ്പഴത്തെ ഒന്നു നോക്കിയതത്രെ, എന്നാൽ തൊട്ടിട്ടില്ല. ഗുരു അടച്ചു ദോഷംപോക്കിയശേഷം ഇവൾ നിവന്നുകിടക്കയിൽ മരിപ്പാൻ പോകുന്നു എന്നു എല്ലാവരും കരുതി.

ഇവൾക്കു ചില ദുഃഖങ്ങൾക്കു മുൻ ഇടവരുത്തീട്ടുള്ള ഒരുവൻ ഇവളുടെ പക്കൽവന്നു മാപ്പപേക്ഷിക്കയിൽ, ഇവൾ ആശ്ചൎയ്യമോടെ അവനെ നോക്കി ഞാൻ യാതൊരു സൃഷ്ടിയോടും ഒന്നു പൊറുപ്പാനില്ല എന്നു മാധുൎയ്യഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞു. ഇവളുടെ ചുററും കൂടിയിരുന്നവർ ഇവളുടെ പുണ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു രഹസ്യമായി സംസാരിക്കുന്നതു ഇവൾ അല്പം കേൾക്കയിൽ, പെട്ടെന്നു മരണപ്രമാദസ്വരത്തോടെ അയ്യോ! നിങ്ങൾ ദൈവത്തെപ്രതി എന്നെ സ്തുതിച്ചുപറയരുതു, എന്തെന്നാൽ: അത്തരം വാക്കുകൾ എന്നെ ഇവിടെ താമസിപ്പിക്കുന്നതുമെന്യെ ഇരട്ടി ഞാൻ പാടുപെടേണ്ടിയുംവരും (ഇവൾ അനുഭവിച്ച പാടുകളിൻ സദൃശ്യമായി വളരെ പുഷ്പങ്ങൾ ഇവളുടെമേൽ വീഴുകയിൽ ആ! എന്റെ കൎത്താവെ, എന്തുമാത്രം പച്ചപ്പൂക്കളാണു എന്റെ മേൽ വീഴുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു) ദൈവം മാത്രം നല്ലവനായിരിക്കുന്നു, ഞാൻ അനേകം പാപങ്ങളാൽ ഭാരപ്പെട്ടവളായിരിക്കുന്നു. അവയ്ക്കായി ഒടുക്കത്തെ കാശുവരെ ഞാൻ ഉത്തരിക്കണം. കൎത്താവെ നി വേഗത്തിൽ വന്നു എന്നെ സഹായിക്കേ

ണമെ! എന്നും മററും പറകയും അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു.

വീണ്ടും ദുഃഖമോടെ പറഞ്ഞതായതു: ഈ നല്ല മനുഷ്യർ എന്റെ സ്ഥിതി അറിയാതെ, എന്നെ ഇങ്ങിനെ സ്തുതിച്ചാൽ ഇനിക്കു സമാധാനമായി മരിപ്പാൻ പാടില്ലാ; തിരുസ്സഭവഴിയായി ഞാൻ പ്രാപിച്ച അനവധി വരപ്രസാദങ്ങൾ മൂലം ആ നല്ല കള്ളനെക്കാൾ എത്രയൊ വലിയ പാപി ഞാനായിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ എല്ലാവരും ഞാനൊരു മഹാപാപിയാണെന്നു പറയുന്നതിന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇതിന്റെശേഷം ഗുരുവിൻനേരെ തിരിഞ്ഞു പിതാവെ! ഇപ്പോൾ ഇനിക്കു ഒരു സമാധാനവും, പാപം ചെയ്തിട്ടില്ലാ എന്നപോലെ നല്ല മനോശരണവും തോന്നുന്നുണ്ടു എന്നുപറഞ്ഞു.

ഇവളുടെ അരികിൽ വെച്ചിരുന്ന തുങ്ങപ്പെട്ട രൂപത്തിന്മേൽ ഉററുസൂക്ഷിച്ചു എളിമനിമിത്തം അതിൻ തിരുപ്പാദങ്ങൾ മാത്രം എപ്പോഴും മുത്തിയിരുന്നു. അരികിൽ ഇരുന്നു കരഞ്ഞുകൊണ്ടു വെള്ളംതൊട്ടു ചുണ്ടു നനച്ചിരുന്ന ഒരു ആളുടെ കയ്യിന്മേൽ പിടിച്ചു അല്പം മുറുക്കി യാത്രപറയുന്നതായി അടയാളം കാണിക്കയിൽ ഇവളുടെ മുഖത്തിൽ സമാധാനവും ശാന്തതയും ഒരു മോക്ഷമഹിമയും പ്രകാശിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഗുരു മരണപ്രമാദജപങ്ങൾ ചൊല്ലിയിരിക്കയിൽ ഇവൾ മൂന്നു നാലു പ്രാവശ്യം വലിയ നെടുവീർപ്പുകൾവിട്ടുകൊണ്ടു ഈശോ! എന്നെ സഹായിക്കേണമെ, കർത്താവെ! വേഗം എഴുന്നെള്ളി വരേണമെ, എന്നു ആഴമായ സ്വരത്തിൽ നിലവിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

ഗുരു തന്റെ കയ്യിലിരുന്ന മണി കിലുക്കി ഇതാ ഇവൾ മരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അങ്ങെ മുറിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പല സ്നേഹിതരും സംബന്ധികളും ഓടിവന്നു മുട്ടുകുത്തി നമസ്കരിച്ചു തുടങ്ങിയതിനോടെ മെഴുകുതിരിയും കുരിശും കയ്യിൽ പിടിച്ചിരുന്നു. എട്ടുമണി അടിച്ചപ്പോൾ ഇവൾ രണ്ടുമൂന്നു പ്രാവശ്യംകൂടെ ഉറക്കെ ശ്വാസം വലിച്ചിട്ടു ഇവളുടെ പരിശുദ്ധാത്മം ദിവ്യമണവാളന്റെ തിരുമുമ്പിൽ കാണപ്പെടുന്നതിന്നും ദിവ്യചെമ്മിരിയാട്ടിൻകുട്ടിയെ എപ്പോഴും പിൻതുടരുന്ന ആ പരിശുദ്ധ കന്യകക്കൂട്ടത്തിൽ ചേരുവാനായി പൂർണ്ണശരണത്തോടെ ആ വിരക്തദേഹംവിട്ടു പുറപ്പെട്ടു.

ഈ കന്യക മരിച്ചുകിടക്കയിൽ ആ പരിശുദ്ധ ദേഹത്തിൽ വിളങ്ങിയിരുന്ന മോക്ഷമഹിമയും പരമാർത്ഥശാന്തതയും

കണ്ടിരുന്നവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ പാപങ്ങളിന്മേൽ മനസ്താപവും തങ്ങളുടെ ജീവിതം നന്നാക്കുന്നതിന്നാശയും ഉത്ഭവിച്ചിരുന്നതുമെന്യെ ഇവൾ കൎത്താവിന്റെ സ്നേഹത്തെപ്രതി കണക്കററ പരോപകാരപ്രയത്നങ്ങൾക്കു തന്നെത്താൻ പൂജിച്ചാണു മരിച്ചതെന്നു ഈ മനോഹരക്കാഴ്ചയാൽ ഏവർക്കും ഗ്രഹിതവുമായിരുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല ഇവളുടെ ദേഹത്തിലെ ഭംഗപ്പാടുലക്ഷ്യങ്ങൾ മുമ്പിലത്തേതിലെന്യെ ചുവന്നു പ്രകാശിക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടിരുന്നു.

൧൯൨൦-ാം വെള്ളിയാഴ്ച അടക്കത്തിന്നായി ആ പരിശുദ്ധ ദേഹത്തെ എടുക്കയിൽ മരിച്ചിട്ടു നാലാംദിവസം ആയിരുന്നെങ്കിലും, യാതൊരു വിറങ്ങലിപ്പൊ ഫ്റാണമൊ അശേഷം ഇല്ലാതെ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുംവണ്ണമായി കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ പരിശുദ്ധ പ്രേതത്തെ ആ പട്ടണവാസികൾ എല്ലാവരും മററനേക മഹാന്മാരും കൂട്ടമായിക്കൂടി സെമിത്തേരിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി അത്യന്ത ഭക്തിവണക്കത്തോടെ ഭൂമിദാനംചെയ്തു; അവിടെ ദിവ്യവിധിയാളന്റെ ഒടുക്കത്തെ വരവും കാത്തുകൊണ്ടു അശ്വസിച്ചു കിടക്കുന്നു.

എന്നാൽ ഈ കന്യകയിൽ സംഭവിച്ച ആശ്ചൎയ്യങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാത്ത ഒരു പതിതവൈദ്യൻ പരിശോധനക്കായി ഈ പ്രേതം വിലക്കു ചോദിച്ചെങ്കിലും, സൎക്കാർ ജനകലഹം ഭയന്നു അതു അനുവദിക്കായ്കയാൽ, അവനതിനെ മോഷ്ടിച്ചിരിക്കുമൊ എന്നുള്ള സന്ദേഹംനിമിത്തം ഈ പ്രേതത്തെ അടക്കീട്ടു ഏഴു ആഴ്ചകൾ കഴിഞ്ഞശേഷം, കല്പനപ്രകാരം ഏഴു സാക്ഷികളുടെ മുമ്പാകെ രഹസ്യമായി കവറിടം തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ആ ദേഹത്തിൽ അഴിവിന്റെ യാതൊരു ലക്ഷ്യവും ഇല്ലാതെ ഉറങ്ങുന്ന ഭാവമായി കാണപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

സൎവ്വേശ്വരൻ അങ്ങെ

പരിശുദ്ധരിൽ ആൎയ്യമുള്ളവനാകുന്നു.

൩൦-ാം സങ്കീൎത്തനം ൩൩-ാം വാക്യം.

പെസഹായ്ക്കു ആയത്തമായുള്ള

ഒമ്പത് ധ്യാനങ്ങൾ.

൧-ാം ധ്യാനം.

പെസഹാവ്യാഴാഴ്ച (നീസാൻ ൧൪. മീനം ൨൯-ാംനു-)

കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിൽ നമ്മുടെ കർത്താവു തന്റെ സ്നേഹിതരൊന്നിച്ചു ബേസനിയായിൽ ശെമയോൻ എന്ന പേരായ, കുഷ്ഠരോഗിയുടെ വീട്ടിൽവെച്ചു തന്റെ ഒട്ടവിലെ വിലയുള്ള പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു. അതിൽവച്ചാണു മഗ്ദലെന മറിയം വിലയേറിയ സുഗന്ധത്തൈലത്താൽ മിശിഹായുടെ പാദങ്ങളെ ഒട്ടവിലെപ്രാവശ്യം അഭിഷേകംചെയ്തതു. എന്നാൽ ഈ സംഗതിയിൽ യൂദാ നീരസമായി സംസാരിച്ചതിനു കർത്താവു ഉത്തരിച്ച വാക്കുകളാൽ അവനു ഇഷ്ടാഭംഗം ഭവിക്കയാൽ ശ്രേഷ്ഠാചാര്യന്മാർക്കു മിശിഹായെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്ന കാര്യം വീണ്ടും ആലോചിക്കുന്നതിനായി വേഗത്തിൽ ഓറശ്ലേമിലേക്കു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു.

എന്നാൽ അത്താഴം കഴിഞ്ഞശേഷം, മിശിഹാ ലാസ്രിന്റെ വീട്ടിലേക്കും ചില ശിഷ്യർ ബേസനിയായ്ക്കു അപ്പുറമുള്ള സത്രങ്ങളിലേക്കും പോയശേഷം നീക്കാദെമ്മോസു വീണ്ടും ലാസ്രിന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു ചെന്നു കർത്താവുമായി ദിവ്യസംഭാഷണമുണ്ടായി; അനന്തരം ലാസർ വഴിമദ്ധ്യേയുള്ള അയാളെ പിന്തുടർന്നുകൊണ്ടു പുലർച്ചക്കു മുമ്പു ഓറശ്ലേമിലേക്കു മടങ്ങിയെത്തി.

പെസഹാ ഭക്ഷിക്കേണ്ടതു എവിടെ വെച്ചാണെ

ന്നു ശിഷ്യർ മിശിഹായോട് മുൻ ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആകയാൽ അന്നു പുലച്ചാ മിസ്രി നാ. കത്താവു പത്രോസിനേയും, യാക്കോവിനേയും, യോഹന്നാനേയും വിളിച്ചു പറഞ്ഞതായതു; സെഹിയോൻ മലയിൽ നിങ്ങൾ കയറുകയിൽ ഒരു കുടം വെള്ളവുംകൊണ്ടു ഒരു ആൾ പോകുന്നതു നിങ്ങൾ കാണും, (മിശിഹായുടെ കഴിഞ്ഞ പെസഹാവിനു തയ്യാറാക്കിക്കൊടുത്തതും ഈ ആൾ തന്നെ ആകയാലാണു ഒരു ആൾ എന്നു മാത്രം മത്തായി ഏവൻഗെലിസ്റ്റു പറയുന്നതു) നിങ്ങൾ അവനെ പിൻചെന്നു വീട്ടിൽ എത്തുമ്പോൾ "എന്റെ സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു. ഞാൻ എന്റെ ശിഷ്യരോടുകൂടെ നിന്റെ വീട്ടിൽവെച്ചു പെസഹകഴിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നു ഞങ്ങളുടെ കത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നു അവനോടു പറവിൻ (മത്തായി ൨൬. ൨൯.)

ഇങ്ങിനെ സെഹിയോൻ മലയുടെ വടക്കു ദേവാലയത്തിനു തെക്കുവശം, ഓഫ്ശ്രത്തേക്കുള്ള മലവഴിയിൽക്കൂടി രണ്ടു ശ്ലീഹന്മാർ കേറിപ്പോകുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. അവർ സെഹിയോൻ മലമുകളിൽ എത്തി തെക്കോട്ടു തിരിച്ചു അല്പം നടന്നപ്പോൾ അവരോടു താൻ പറഞ്ഞിരുന്ന ആളെ കണ്ടെത്തുകയും, അവനെ അവർ പിൻചെന്നു മിശിഹാ തങ്ങളോടു കല്പിച്ചിരുന്ന വിവരം അറിയുകയുംചെയ്തു. അതിന്നായാൾ ഒരു വിരുന്നു കത്താവിന്നായി തന്റെ വീട്ടിൽ ആസുമാക്കുവാൻ മുൻകൂട്ടി തന്നെ നിക്കൊദേമോസു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു നന്ദിപൂർവ്വം അവരോടുത്തിരിച്ചുകൊണ്ടു വിരുന്നു ശാല കാണിക്കയും അവർ എല്ലാം ആസുമാക്കയുംചെയ്തു.

ഈ ആൾ ഫെല്ബ്രോനിലെ സ്ത്രീയായുടെ അമ്മാ

നപ്പനായ ഹെലി എന്നാളാകുന്നു, കൎത്താവു യോഹന്നാൻ മാംദാനായുടെ മരണവിവരം അറിഞ്ഞതു ഇയാളുടെ വീട്ടിൽവെച്ചാണു; ഇയാൾക്കു ലേവായക്കാരനായ ഒരു പുത്രനും വിവാഹംകഴിഞ്ഞ അഞ്ചു പുത്രിമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ മകൻ ശുദ്ധ. ലൂക്കായുടെ ഉററസ്നേഹിതനായിരുന്നു. എന്നാൽ ടി. ഹെലി ആണ്ടുതോറും പെസഹായ്ക്കു മുൻ തന്റെ ശുശ്രൂഷികളോടുകൂടെ ഓറശ്ശത്തു ചെന്നു അവിടെ പെസഹാ കഴിപ്പാൻ വരുന്ന പുറജനങ്ങൾക്കായി ഒരു വീടു കൂലിക്കുവാങ്ങി വേണ്ടതെല്ലാം ചട്ടംകെട്ടുക പതിവായിരുന്നു. ഈ ആൾ ഈ ആണ്ടിൽ നിക്കാദെമ്മോസിന്റേയും റാംസയൊസേപ്പിന്റേയും സ്വന്തമായ ഒരു വീടു കൂലിക്കു വാങ്ങിയിരുന്നു.

൨-ാം ധ്യാനം.

വിരുന്നുശാലയെക്കുറിച്ചു.

സെഹിയോൻ മലക്കു തെക്കു ദാവീദിന്റെ ജീൎണ്ണകോട്ടക്കു സമീപെ ചുററും വലിയ വൃക്ഷങ്ങളും, മതിലുമുള്ള ഒരു പുരാതന കെട്ടിടമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ നടവാതിലിനു ഇടവും വലവും കാൎയ്യസ്ഥന്റെ പാൎപ്പിടവും അതിന്നടുക്കെ കൎത്താവിന്റെ മരണശേഷം പരിശുദ്ധ കന്യകയും മററു പുണ്യസ്ത്രീജനങ്ങളും മിക്കസമയവും കഴിച്ചിരുന്ന ആ വീടും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഏററവും വലുതായിരുന്ന ഈ വിരുന്നുശാലയിലാണു പണ്ടു ദാവീദിന്റെ സേനാധിപന്മാർ പാൎത്തു

അയുധാഭ്യാസം ചെയ്തിരുന്നതു എന്നുമാത്രമല്ല, ദേവാലയം പണിയുന്നതിന്നു മുമ്പു വളരെ കാലത്തോളം വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ പെട്ടകം ഇതിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നതിന്റെ ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇതിന്റെ നിലവറകളിൽ ഇപ്പൊഴും കാണ്മാനുണ്ടു. മാലാക്കിനിവ്യായും, ദിവ്യകാരുണ്യവും പുതിയ ഏൎപ്പാടിലെ പൂജയും ബന്ധിച്ചുള്ള ദീൎഘദൎശനങ്ങൾ എഴുതിയതും ശ്ലേമോൻ പല സാരസംഗതികൾ നടത്തിയതും ഈ വീട്ടിൽവെച്ചുതന്നെയാണു. എന്നുമാത്രവുമല്ല ഓറശ്ശത്തെ, ബാബെൽക്കാരു നശിപ്പിച്ചപ്പൊഴും ദൈവ വിചാരണയാൽ ഈ വീടു മാത്രം കാൎക്കപ്പെട്ടു. ഈ വീടു സംബന്ധിച്ചു മററും പല കാൎയ്യങ്ങൾ ഞാൻ കണ്ടു.

എന്നാൽ ഈ വീടു റാംസയൌസേപ്പിന്റേയും നിക്കാദെമ്മോസിന്റേയും കൈവശം വന്നപ്പോൾ വളരെ ജീൎണ്ണിച്ചിരുന്നെങ്കിലും പുറദിക്കുവാസികൾക്കുള്ള പെസഹാ വിരുന്നുശാല അതായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഇതിലെ പ്രധാനകെട്ടിടത്തെ അവർ നന്നാക്കി ഒരുക്കിയിട്ടിരുന്നതിനാലാണു നമ്മുടെ കൎത്താവു മുൻ കാലങ്ങളിലും ഇതിൽ പെസഹാ കഴിച്ചിരുന്നതു. ഇതുമെന്യെ ഇവർ ഇതും ഇതിന്നു ചുററുമുള്ള കെട്ടിടങ്ങളും കല്ലുകൊണ്ടു ജ്ഞാപകസ്തംഭങ്ങൾ മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുന്ന കൊത്തുപണിനടത്തുവാനും, അതിനുള്ള കല്ലുകൾ സൂക്ഷിപ്പാനുമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ റാംസയൌസേപ്പിന്നു തന്റെ സ്വന്തനാട്ടിൽ വിലയേറിയ ഈ വക മാർബൾക്കല്ലു വെട്ടുന്ന മടകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ കച്ചവടത്തിന്നായി സ്മരണ സ്തംഭങ്ങൾ, തൂണുകൾമുതലായ അലങ്കാരപ്പണികൾ തന്റെ കൺമുമ്പാകെവച്ചുതന്നെ പണിയിക്കുന്നതിന്നായി വലിയ ക

ൽത്തളിരങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു അതിൽ ശേഖരിച്ചിരുന്നു. ഈ എപ്പ്ാടിൽ നിക്കാദെമ്മൊസിന്നും ഒരു പങ്കുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഇയാൾ തന്റെ ആശ്വാസസമയം മിക്കവാറും ഇവിടെ വിശേഷകൊത്തുപണികൾ ചെയ്യുന്നതിൽ ചിലവഴിച്ചിരുന്നു. ഈ എപ്പ്ാടു നിമിത്തം ഇയാൾക്കു റാംസയൌസേപ്പിനോടു വളരെ കൂട്ടുകെട്ടും സ്നേഹവും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, മിക്ക കാൎയ്യങ്ങളിലും അവർ യോജിച്ചു നടന്നിരുന്നു.

എന്നാൽ ഒരാഴ്ചക്കുമുമ്പു പണിക്കാർ ഈ കല്ലുകളെ ഓരൊ അരികിലേക്കുമാററി പെസഹാ അടിയന്തിരത്തിന്നായി തയ്യാറാക്കുന്നതുകണ്ടു. അവരിൽ ചിലർ റാംസയൌസേപ്പിന്റെ ഭ്രാതാപുത്രന്മാരായ ആറാമും, തെമിയാനും എന്ന നമ്മുടെ കൎത്താവിന്റെ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരായിരുന്നു. എന്നാൽ സാക്ഷാൽ ഈ ഭവനത്തിൽ നടുവിലായിരുന്ന അത്താഴമുറിയുടെ നീളം വീതിയിലധികമായിരുന്നതുമെന്യെ, നാലുവശമുള്ള തൂൺനിരകളുടെ ഇടകൾ തുറന്നുംകിടന്നിരുന്നു. എങ്കിലും ചില പെരുന്നാൾ അവസരങ്ങളിൽ മാത്രം ഈ ഇടകൾ അടയ്ക്കുമാറായിരുന്നു. വെളിച്ചത്തിന്നായി ചുമരിന്റെ മുകളിൽ തുറവികളും മുഖപ്പിൽ മൂന്നു വാതിലുകളും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൂടാതെ, അതിൽ പല വിളക്കുകളും തൂക്കിയിരുന്നു. പെരുന്നാളുകളിൽ ചുമരു പാതിവരെ ഭംഗിയുള്ള ചിത്രങ്ങളാലും തിരശ്ശീലകളാലും അലങ്കരിക്കയും മേല്പുരമേലുള്ള തുറവി നേരിയ നീലപ്പട്ടുകൊണ്ടു മൂടുകയുംചെയ്തിരുന്നു.

എന്നാൽ ഈ വിരുന്നു മുറിയുടെ പിൻഭാഗവും നേരിയ നീലപ്പട്ടു തിരശ്ശീലയാൽ മൂന്നായി വേർതിരിച്ചിരുന്നതിനാൽ, ഈ വേർതിരിപ്പു ദേവാലയത്തിൽ

ഹൈക്കലായും, മദ്ദുബഹായുംപോലെ ആയിരുന്നു. പിൻവശമുള്ള മൂന്നു മുറികളിൽ ഇരുവശമുള്ളവയിൽ പെരുന്നാൾക്കാവശ്യപ്പെട്ട ഉടുപ്പുകളും ചമയങ്ങളും വെക്കയും നടുവിലത്തേതിൽ സമത്രികോണായി മൂന്നു കല്പതവികളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു പീഠത്തിൽ പെസഹാ ആട്ടിൻകുട്ടിയെ ചുടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിനാൽ ഇതിന്റെ മേൽഭാഗം വിരുന്നുസമയം വളരെ ചൂടാക്കി ഇട്ടിരുന്നു.

വിരുന്നുശാലയുടെ ഈ ഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്നതെല്ലാം തിരിച്ചുപറവാൻ ഇനിക്കു പ്രയാസമെങ്കിലും പെസഹാവിരുന്നിന്നു വേണ്ടതെല്ലാം അവിടെ ഒരുക്കീട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈ പീഠത്തിന്റെ മുകളിൽ ചുമരിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു കൂടിന്റെ മുൻവശത്തു പെസഹാ ചെമ്മിരിയാട്ടിൻ കുട്ടി കഴുത്തിൽ കത്തിവെച്ചു രക്തം തുള്ളിതുള്ളിയായി ഈ പീഠത്തിന്മേലേക്കു വീണുകൊണ്ടിരുന്നപ്രകാരത്തിൽ ഞാൻ കണ്ടതു എങ്ങിനെ ഉണ്ടായതെന്നു തിരിച്ചു ഓർക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ സക്രാരിപോലെ തുറക്കാവുന്നതും പല നിറത്തിലുള്ളതുമായ മൂന്നു വാതിലുകളുള്ള വേറൊരു കൂടും ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ പെസഹാ അടിയന്തരത്തിന്നുള്ള പാത്രങ്ങൾ വച്ചിരുന്നു. പിന്നീടു ശുദ്ധ. കുബ്ബാന ഈ കൂട്ടിൽ ആണു സ്ഥാപിച്ചിരുന്നതു.

വിരുന്നുശാലയുടെ ഇരുവശമുള്ള മുറികളിൽ കനമുള്ള മെത്തകൾ ചുരുട്ടിവെച്ചിരുന്ന ഇരിപ്പിടങ്ങൾ കിടന്നിരുന്നതുമെന്യെ, ഈ കെട്ടിടത്തിന്റെ കീഴ് വിസ്താരമുള്ള നിലവറകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ടി. പീഠം ഇരുന്നതിന്നു ചൊവ്വ് കീഴെതന്നെയാണു വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ പെട്ടകം പണ്ടു വെച്ചിരുന്നതു. അശു

ദ്ധങ്ങൾ കളവാനായി അഞ്ചു ഓവുകൾ കുന്നിന്റെ ചരുവിലേക്കായിട്ടു ഈ വീട്ടിന്നു താഴെ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ മിശിഹാ പലപ്പോഴും ഇതിൽവച്ചു പ്രസംഗിക്കയും, രോഗങ്ങൾ പൊറുപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നതും, ശ്ലീഹന്മാർ ഇതിലെ ഇരുവശമുള്ള മുറികളിൽ പലപ്പോഴും രാവു കഴിക്കുന്നതും മുമ്പിൽ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു.

൩-ാം ധ്യാനം.

പെസഹാ ചെമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടിയെ ഭക്ഷിപ്പാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ

ശിഷ്യർ ഹെബ്രൊനിലെ ഹെലിയൊടു മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം വിവരം പറഞ്ഞപ്പോൾ ഈയാൾ തിരിയെ വീട്ടിലേക്കു പോകയിൽ, ശ്ലീഹന്മാർ തോട്ടിന്നക്കരെ ഉണ്ടായിരുന്ന ശെമഓൻ ബാവായുടെ വീട്ടിലേക്കും പോയി, ഈ വന്ദ്യൻ മാതാവു ഉണ്ണിയെ കാഴ്ചവെച്ച ശേഷം, ദേവാലയത്തിൽവെച്ചു മരിച്ചു. എന്നാൽ പിൻകാലങ്ങളിൽ ഈയാളുടെ മക്കളിൽ ചിലർ രഹസ്യത്തിൽ നമ്മുടെ കൎത്താവിന്റെ ശിഷ്യരായി ജീവിച്ചിരുന്നു; ഇവരിൽ ദേവാലയ ഉദ്യോഗസ്ഥനായ ഒരുത്തനോടു ശ്ലീഹന്മാർ എന്തൊ ഒരു കാൎയ്യം പറഞ്ഞുടൻ അവൻ അവരോടുകൂടെ ഓശാനഞായറാഴ്ച കൎത്താവു കടന്നുപോയ ഓപ്പെൽ എന്ന ദിക്കിൽകൂടി ദേവാലയത്തിന്നു വടക്കുവശത്തുള്ള മാട്ടുചന്തയിലേക്കുപോയി ഈ ചന്തക്കു തെക്കുവശമുള്ള ചെറിയ വേലിയകങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഭംഗിയുള്ള ആട്ടിൻ കുട്ടികൾ കൂത്താടുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; പെസഹാ ആട്ടിൻകുട്ടികളെ വിൽക്കുന്നതു ഇവിടെയാണു.

ശൊളൊൻ ബാവായുടെ മകൻ ഈ വേലികെട്ടിൽ ഒന്നിൽ കടന്നപ്പോൾ ആട്ടിൻകുട്ടികൾ അവനെ അറിഞ്ഞതുപോലെ അവൻറെ ചുറ്റും ചാടികളിച്ചിരുന്നു. അവൻ അതിൽ നാലു എണ്ണത്തിനെ തെരിഞ്ഞെടുത്തു വിരുന്നുശാലയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി, ഉച്ചതിരിഞ്ഞു അവകളെ അവിടെ തയ്യാറാക്കുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു. എന്നാൽ പത്രൊസും യൊഹന്നാനും പട്ടണത്തിൽ പലസ്ഥലങ്ങളിലും പോയി, പല കാഴ്ചകളും ചട്ടംകെട്ടിയിരുന്നതിനിടക്കു ഗാഗുൽത്തായുമലസ്സ്വടക്കുവശത്തുള്ള ഒരു വീട്ടിൻറെ വാതുക്കൽ അവർ നിന്നിരുന്നു, ഇതു കർത്താവിൻറെ ശിഷ്യർ മിക്കപ്പൊഴും പാർത്തിരുന്ന (സെറപിയ) പിന്നീടു വെരോനിക്കാ എന്നു പേരായവളുടെ ഒരു വീടായിരുന്നു. പത്രൊസും യൊഹന്നാനും ഇവിടെനിന്നു പല ശിഷ്യരേയും പല സംഗതികൾക്കായി വിരുന്നുശാലക്കു അയക്കുന്നതു കണ്ടു എങ്കിലും അതു എന്തെല്ലാത്തിന്നെന്നു ഞാൻ ഓർക്കുന്നില്ല, പല കാഴ്ചകളും ഒരുക്കുന്നതിന്നായി, വെരോനിക്കാ പാർക്കുന്ന വീട്ടിലും അവർ പോയി.

അവളുടെ ഭർത്താവു സംഘത്തിൽ ഒരംഗമായിരുന്നതുകൊണ്ടു സാമാന്യമായിട്ടു ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ മിക്കപ്പൊഴും വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നില്ല, അവൾ ഉദ്ദേശം പരിശുദ്ധകന്യകയുടെ പ്രായമുള്ളവളും ദീർഘനാളായി പരിശുദ്ധ കുഡുംബത്തോടു താല്പര്യമുള്ളവളും ആയിരുന്നതിനാൽ മിശിഹാതൻറെ ബാല്യപ്രായത്തിൽ പെരുന്നാളിൻറെ ശേഷം നാലാമതു ദിവസം ഓഫ്ളുത്തിൽ താമസിച്ചപ്പോൾ ഇവരാകുന്നു തനിക്കു ഭക്ഷണം കൊടുത്തതു. ആ രണ്ടുശ്ലീഹന്മാരും ഈ വീട്ടിൽനിന്നും പല സാമാനങ്ങൾകൊണ്ടു പോയതുകൂടാതെ, നാ.

മുടെ കത്താവു ആദ്യം ദിവ്യകാരുണ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ഉപയോഗിച്ച ആ വിശേഷ കാസക്രുടേയും കൊണ്ടുപോയി.

൫-ാം ധ്യാനം.

ദിവ്യകാരുണ്യ സ്ഥാപനത്തിൽ ഉപയോഗിച്ച കാസാ.

വെറോനിക്കായുടെ വിട്ടിൽനിന്നും ശ്ലീഹന്മാർ കൊണ്ടുപോന്ന ആ കാസ മാത്രയും വിസ്മയകരവും ജ്ഞാനസാരം നിറഞ്ഞതുമായിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഉത്ഭവവും ഉപയോഗവും തിരിച്ചറിയാതെ, അനേകകാലമായി പള്ളിയിൽ പുരാതന സാമാനങ്ങളോടുക്രുടെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട പല പള്ളി സാമാനങ്ങളും, കാലപ്പഴക്കത്തിൽ പെരുമാറ്റമില്ലാതെ ആയിത്തീരുമ്പോൾ അവയെ പള്ളിയിൽ കഴിച്ചിട്ടുകയും, അവയെത്തന്നെ ചിലപ്പോൾ വാങ്ങിയെടുത്തു വിൽക്കയൊ, വീണ്ടും ഉപയോഗിക്കയൊ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമാറായിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവവിചാരണയാൽ കാർക്കപ്പെട്ട പള്ളിവക പഴയസാമാനശേഖരത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന ഈ കാസയെ പട്ടക്കാർ എടുത്തു പുരാതന വിഷയവാസ്തുക്കായ ചിലർക്കു വിറ്റിരുന്നു. എന്നാൽ വെറോനിക്ക എന്നവൾ ഇതു വിലക്കു വാങ്ങിയതിനാൽ പെരുന്നാൾ ദിവസങ്ങളിൽ മാ. കുർബാനു ഇതിനെ ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നു.

ഒടുക്കത്തെ അത്താഴംമുതൽ ഈ പഴയനിയമത്തിൽനിന്നു തെറ്റിവിട്ടു പുതിയ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഒരു വിശുദ്ധ നിക്ഷേപമായി തീരുകയുംചെയ്തു. ന

കത്താവു ഇതിനെ മുൻ ഉപയോഗിച്ചതു ഇതിന്റെ എല്ലാ അംശങ്ങളോടുകൂടിയല്ല. ഒടുക്കത്തെ അത്താഴത്തിലാണു ഇതിന്റെ എല്ലാ അംശങ്ങളും ആദ്യമായി ഒന്നിച്ചുകൂട്ടിയതു. ഒരു വലിയ തട്ടത്തിൽ നിറുത്തിയിരുന്ന ഈ വലിയ കാസയുടെ അടിയിൽനിന്നും വലിച്ചെടുക്കാവുന്ന ചില തകിടുകളിന്മേൽ ആറു ചെറിയ പാനപാത്രങ്ങൾ അതിന്നു ചുററും ഉണ്ടായിരുന്നതുമെന്യെ ഒരു കൈൽ എളുപ്പത്തിൽ ഉരി എടുക്കാവുന്ന വിധത്തിൽ തിരുകിയുമിരുന്നു. ഇവ എല്ലാം ഒരു വിശേഷ വക്കു തൂവാലകൊണ്ടു മൂടി തുകൽകൊണ്ടുള്ള ഉറയിൽ ഇട്ടുവച്ചിരുന്നു.

ഈ വലിയ കാസയുടെ കോപ്പയും, അതിന്റെ ചുവടും വെവ്വേറെ ലോഹമാകയാൽ ചുവടു പിൻകാലങ്ങളിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തതായിരിക്കാം. കോപ്പ പേരക്കാഭാഷയിൽ ഘനമായി തീർത്തു, ഇരുണ്ട നിറത്തിൽ പൊന്നലങ്കാരങ്ങളും പതിച്ചു, രണ്ടു പിടിത്തങ്ങളും വെച്ചിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. അടി പച്ചപൊന്നുകൊണ്ടു തീർത്തു ഒരു സർപ്പത്തിന്റെയും ഒരു മുന്തിരിങ്ങാക്കുലയുടേയും ആകൃതി അലങ്കാരമായി കൊത്തി വിലയേറിയ രത്നങ്ങൾ പതിച്ചു വളരെ ഭംഗിയിൽ അലങ്കരിച്ചതായിരുന്നു.

എന്നാൽ പിന്നീടു ചെറിയ യാക്കോഗ്ലീഹാ ഓറഗ്ലം പള്ളിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ഈ വലിയ കാസ ഇപ്പൊഴും ആ പട്ടണത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു ചില പ്രത്യേക ദിവസങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതായി ഞാൻ കാണുന്നു. അതിന്നു ചുററുമുണ്ടായിരുന്ന പാത്രങ്ങളൊ എന്നാൽ മററു പള്ളിക്കാർ കൊണ്ടുപോയി; ഒന്നു അന്തിയോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പക്കലും മറെറാ

ന്നു അപ്പസ്സൊസു പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പക്കലും ആയിരുന്നു. അവർ വാഴ്ച്ച് കൊടുക്കയൊ കൈക്കൊള്ളുകയൊ ചെയ്യുന്നസമയം ഈ പാത്രങ്ങളിൽ ചില വിശുദ്ധപാനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുവന്നിരുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു.

വലിയ കാസ മുമ്പിനാലെ അബ്രാഹമ്മിന്റെ കൈവശമായിരുന്നു. എന്നാൽ പിന്നീടു മൽക്കസ്സേക്കു പട്ടക്കാരൻ സെമിരാമിയുടെ നാട്ടിൽനിന്നും, കനാൻ നാട്ടിൽ ഓറശ്ശം പുരിയിരുന്ന സ്ഥലത്തു പാർപ്പാനായി പോന്നപ്പോൾ കൂടെ കൊണ്ടുപോന്നിരുന്നു, എന്നുമാത്രമല്ല ഇയ്യാൾ അബ്രാഹത്തിന്റെ മുമ്പാകെ അപ്പവും വീഞ്ഞുംകൊണ്ടു പൂജ അണക്കുന്നതിന്നു ഇതു ഉപയോഗിച്ചും വന്നിരുന്നു. ഈ കാസ ദൈവാധീനതയാൽ വെള്ളപ്രളയത്തിൽ നോഹിന്റെ പെട്ടകത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചു കാർക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നും ഞാനറിയുന്നു.

൭-ാം ധ്യാനം.

മിശിഹാ പെസഹാ കഴിപ്പാനായി ഓറശ്ശത്തേക്കു പോയതു.

ഇന്നു കാലത്തു ശ്ലീഹന്മാർ ഓറശ്ശമ്മിൽ പെസഹാവിരുന്നു തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കയിൽ ന. കർത്താവു ബേസനിയായിൽ ചെന്നു തന്റെ മാതാവിനേയും, ലാസ്രിനേയും, ആ പുണ്യസ്ത്രീകളേയുംകണ്ടു പ്രത്യേകം ചില ഗുണദോഷങ്ങൾ അവരോടു പറഞ്ഞു ഒടുക്കത്തെ യാത്രയുംചൊല്ലി പിരിഞ്ഞു. എന്നാൽ കർത്താവു തന്റെ അമ്മയോടുകൂടെ വേർതിരിഞ്ഞുനിന്നു പല കാൎയ്യങ്ങൾ സംസാരിച്ചതുമെന്യെ വിശ്വസ്ഥനായ പത്രോ

സിനേയും പ്രിയ യോഹന്നാനേയും പെസഹാ തയ്യാ
റാക്കുന്നതിനു ഓറശ്ലേമിലേക്കു അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, മഗ
ലേനായുടെ സ്നേഹം വലുതായിരിക്കുന്നു എങ്കിലും, അ
വളുടെ ദുഃഖം സ്വഭാവികമായതാകകൊണ്ടു അതു ക
വിഞ്ഞതായിരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റും പറകയുംചെയ്തു.

പിന്നേയും ദ്രോഹിയായ യൂദാസിന്റെ ഉപായ
തന്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചു താൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ പരിശുദ്ധക
ന്യക അവനെക്കുറിച്ചു അധികം ചിന്തിച്ചു. പക്ഷെ യൂദാ
ചില കടങ്ങൾ വീട്ടുവാനുള്ള ഭാവത്തിൽ വീണ്ടും ഓറ
ശ്ലേമിലേക്കു പോയതുമെന്നു, ഈ ദിവസം മുഴുവനും
അവന്റെ ദുഷ്ടഉടമ്പടി തീർച്ചയാക്കുന്നതിന്നായിട്ടു പ്രീ
ശന്മാരുടെ വീടുകളിൽ ബദ്ധപ്പെട്ട കയറിയും ഇറങ്ങിയും
കഴിച്ചുകൂട്ടി. മിറ്റുക്ഷിതാവിനെ പിടിപ്പാൻ അ
വർ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സേവകരെ ഇവനു കാണിച്ചു
കൊടുക്കുകയും അവന്റെ ആ കാര്യം എപ്പോഴെങ്കിലും
ഒരു സമയം അവൻക്രൂടെ ഇല്ലാഞ്ഞാലും നടക്കുന്ന
വിധം സകലവും ചട്ടംകെട്ടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ
അവൻ സ്വഭാവികമായി ചുറുചുറുപ്പും, ഉപചാരവും ഉ
ള്ളവനായിരുന്നെങ്കിലും, അവനിലുണ്ടായിരുന്ന ലുബ്ധ,
അത്യാശ, അസൂയ മുതലായ ദുർഗ്ഗുണങ്ങളാൽ മേ
ല്പറഞ്ഞ സൽഗുണങ്ങൾ ഇല്ലാത്തപോലെ ആയിരുന്നു.
ന. കർത്താവു ഇല്ലാതെഇരുന്ന ചില സമയങ്ങളിൽ ചി
ലരുടെ രോഗങ്ങൾ അത്ഭുതവിധത്തിൽ അവൻ പൊ
റുപ്പിക്കുകൂടെയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു.

എന്നാൽ നമ്മുടെ കർത്താവു സംഭവിപ്പാനിരിക്കു
ന്ന കാര്യങ്ങളെ തന്റെ മാതാവിനോടു വെളിപ്പെടു
ത്തിയപ്പോൾ വളരെ സങ്കടത്തോടെ തന്നോടൊന്നിച്ചു
മരിപ്പാനനുവദിക്കേണമെന്നു മാതാവു പുത്രനോടു അ

പേക്ഷിച്ചു. എങ്കിലും അവൾ മററു സ്ത്രീകളെപ്പോലെ ആകാതെ, വളരെ സമാധാനമായിരിക്കേണമെന്നും താനുയർത്തിട്ടു ഇന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു അവൾക്കു കാണപ്പെടുമെന്നും മററും താൻ പറഞ്ഞാശ്വസിപ്പിച്ചു.

മാതാവു വളരെ കരഞ്ഞിരുന്നില്ല എങ്കിലും, തൻെറ ദുഃഖം അവർണ്ണനീയവും തൻെറ മുഖഭാവം തൻെറ ഹൃദയത്തിലെ അതിവ്യസനം സൂചിപ്പിക്കുന്നതുമായിരുന്നു. നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷിതാവു ഒരു സ്നേമുള്ള മകനെപ്പോലെ, മാതാവു തൻെറനേരെ കാണിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവക സ്നേഹകൃത്യങ്ങൾക്കും അത്യന്തം പ്രതിനന്ദിയോടെ മാതാവിനെ തൻെറ ഹൃദയത്തോടെ ചേർത്തുപിടിച്ചു തഴുകിക്കൊണ്ടു ഒടുക്കത്തെ അത്താഴം അരൂപിയാലെ തന്നോടുകൂടെ കഴിക്കുമെന്നും തൻെറ വിലയേറിയ തിരുശ്ശരീരവും, മാണിക്യമായ രക്തവും ഇന്നസമയത്തു മാതാവു കൈക്കൊള്ളുമെന്നും അറിയിച്ചുകൊടുത്തു. പിന്നീടു ഒന്നുകൂടി മനമിളകത്തക്കവിധത്തിൽ എല്ലാവരോടും പല ഗുണദോഷങ്ങളും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു യാത്രചൊല്ലി പിരികയും ചെയ്തു.

ഉച്ച ൧൨-മണിക്കു കർത്താവു ൻ- ശിഷ്യരോടുകൂടെ ഓറശ്ശത്തേക്കു പോകയിൽ കഴിഞ്ഞ വ്യാഴാഴ്ച താൻ ദേവാലയത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ചെമ്പുകാശു ഭണ്ഡാരത്തിൽ നേർച്ചയിട്ട ആ വിധവയുടെ മകനും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ കുറച്ചുദിവസംമുമ്പു ഇവനെ കർത്താവു തൻെറ ശിഷ്യഗണത്തിൽ ചേർത്തിരുന്നു. പരിശുദ്ധ സ്ത്രീജനങ്ങൾ ഓറശ്ശത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടതു പിന്നീടാണു.

എന്നാൽ കർത്താവും, ശിഷ്യരും സൈത്തുമലയുടെ ചുററും യോസപ്പാത്തിൻെറ കനവായും, ഗാഗുൽ

ത്താമലയുംവരെ നടന്നു കാണുകയിൽ ഈ വഴി മുഴുവനും ഓരോ പ്രത്യേക ഉപദേശങ്ങൾ താൻ അവർക്കു പറഞ്ഞുകൊടുത്തിരുന്നു. ശിഷ്യരോട് ഇതുവരേയും താൻ അവർക്കു അപ്പവും വീഞ്ഞും കൊടുത്തിരുന്നൊള്ളു എന്നും എന്നാൽ ഇന്നെടിവസം, തന്റെ തിരുശ്ശരീരവും തിരുരക്തവും തന്നെമുഴുവനും, അതായതു: തനിക്കുള്ളതെല്ലാം താനാകുന്നതു മുഴുവനും അവർക്കു കൊടുപ്പാനിരിക്കുന്നു എന്നും അരുളിച്ചെയ്തു. തന്നെ മുഴുവനും മനുഷ്യർക്കു കൊടുക്കും എന്ന ഈ വചനങ്ങളെ കത്താവുച്ചിക്കയിൽ തന്റെ മുഖഭാവം മനമിളകുത്തക്കവണ്ണം പകർന്നു, തന്റെ ഹൃദയം മുഴുവനും ആവാക്കുകളിൽക്കൂടി ഒഴുകുന്നതുപോലെയും, സ്നേഹാധിക്യത്താൽ മയങ്ങി തളർന്നു പോകുന്നതുപോലേയും ആയിരുന്നു. എങ്കിലും തന്റെ ശിഷ്യർക്കു താൻ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം മനസ്സിലാകാതെ പെസഹാ ചെമ്മരിയാട്ടിൻ കുട്ടിയെ കുരിശ്ശാണ ഈ പറയുന്നതെന്നുമാത്രം വിചാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ കത്താവു ഓറഗ്രുത്തക്കു പോകയിൽ ബേസനിയായിൽ വെച്ചുണ്ടായ തന്റെ ഈ ഒടുക്കത്തെ സംഭാഷണത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ച സ്നേഹക്കുതലുകൾ ആരാലും ഒരുവിധവും വർണ്ണിക്കാവതല്ല.

തന്നാട്ടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ൻ- ശിഷ്യരും ഒന്നിച്ചു ഓറഗ്രുത്തക്കു എത്തിയില്ല. പിന്നെയും അവരിൽ പലർ പെസഹാവിരുന്നാചാരത്തിനുള്ള ഉടുപ്പുകളെ വിരുന്നുമുറിയിൽ കൊണ്ടുപോയിവെച്ചിട്ടു മർക്കോസിന്റെ അമ്മ മറിയത്തിന്റെ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. കാസയുംകൊണ്ടു പത്രോസും, യോഹന്നാനും വിരുന്നുമുറിയിൽ വന്നപ്പോൾ വിരുന്നുടുപ്പുകളെല്ലാം ശിഷ്യർ അവിടെ കൊണ്ടുവന്നു ചുമരിന്റെ മൂല

ളിലുള്ള തുറവികൾ വെടിപ്പാക്കി ചുമരുവിരികളും ഇട്ടു ൩- വിളക്കുകളും തുക്കിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ഇതിന്റെ ശേഷം പത്രോസും, യോഹന്നാനും യോസപ്പാത്തിന്റെ കനവായിൽ ചെന്നു കൎത്താവിനേയും, ശ്ലീഹന്മാരേയും വിരുന്നു ക്ഷണിച്ചു. ഈ മുറിയിൽ തന്നെ പെസഹാ ഭക്ഷിപ്പാനിരുന്ന മററു ശിഷ്യരും സ്നേഹിതന്മാരും പിന്നീടാണു വന്നുചേൎന്നതു.

൩-ാം ധ്യാനം.

ഒടുക്കത്തെ അത്താഴം.

കൎത്താവു തന്റെ ശിഷ്യരൊന്നിച്ചു താഴെ പറയും പ്രകാരം പെസഹാവിരുന്നു കഴിച്ചു. കൎത്താവും തന്റെ ൧൨- ശ്ലീഹന്മാരും നടുവിലെ മുറിയിലും, നസ്സനിയെലും വേറെ ൧൨- ശിഷ്യരും പള്ള വശത്തെ ഒരു മുറിയിലും, സ്നാപകയോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യനും ഹെലിയുടെ മകളായ മറിയത്തിന്റേയും കലിയോപ്പായുടേയും മകനുമായ ഏലിയാക്കിമും വേറെ ൧൨- ശിഷ്യരും മറെറ പള്ളവശത്തെ മുറിയിലും ഇരുന്നിരുന്നു. ൩- ആട്ടിൻകുട്ടികളെ ദേവാലയത്തിൽ ബലി അണച്ചുകൊണ്ടു വന്നിരുന്നതുമെന്യെ, നാലാമതൊന്നിനെ വിരുന്നുശാലയിൽവെച്ചുതന്നെ പൂജിച്ചു അതിനെ കൎത്താവും തന്റെ ൧൨- ശ്ലീഹന്മാരും ഭക്ഷിക്കയുംചെയ്തു.

യൂദാസു നമ്മുടെ കൎത്താവിനെ ഒററിക്കൊടുക്കുന്ന കാൎയ്യത്തിൽ ജോലിപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ ഈ സംഗതികളൊന്നും അറിയാതെ ആട്ടിൻകുട്ടികളെ പൂജിച്ചു കഴിഞ്ഞു പെസഹാ ഭക്ഷിക്കുന്നതിന്നു അല്പം മുമ്പു മാത്രം

വന്നു ചേർന്നുള്ളു. കർത്താവും ശ്ലീഹന്മാരും ഭക്ഷിപ്പാനിരുന്ന ആ ആട്ടിൻകുട്ടിയെ വിരുന്നുശാലയുടെ പൂമുഖത്തുവെച്ചു അവർ പൂജിച്ചതു എത്രയും ഹൃദയമിളകത്തക്ക വിധമായിരുന്നു.

എങ്ങിനെയെന്നാൽ: ശ്ലീഹന്മാരും ശിഷ്യരും ഇതിന്നുചുററും നിന്നുകൊണ്ടു, ൧൧൮ സംഗീതത്തെ പാടിത്തീർന്നപ്പോൾ, കർത്താവു ഒരു പുതിയ നിർത്തു പിന്തുടർന്നു ചൊല്ലിയതായതു: മൂശയുടെ ബലികൾക്കും, പെസഹാചെമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടിയുടെ സദൃശ്യത്തിന്നും ഇപ്പോൾ അവസാനം വന്നിരിക്കുന്നു. ഇതിനാൽ തന്നെ ആയിരിക്കുന്നു പണ്ടു എജീപ്തിൽവെച്ചു അടിമയുടെവീട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെടുകയിൽ പൂജിച്ചതുപോലെതന്നെ ഇപ്പോൾ ഈ ആട്ടിൻകുട്ടിയെയും പൂജിക്കുന്നതു.

പിന്നീടു ശുശ്രൂഷികൾ പാത്രങ്ങളും മററു സാമാനങ്ങളും ഒരുക്കിയതിന്റെ ശേഷം ഒരു ഭംഗിയുള്ള ചെറിയ ആട്ടിൻകുട്ടിയെ തലയിൽ ഒരു മുടിയും വെച്ചുകൊണ്ടുവന്നു, (ഇതിനെയാണു പരിശുദ്ധ കന്യാസ്ത്രിയും മററു പുണ്യസ്ത്രീകളും ഇരുന്ന മുറിയിലേക്കു കൊടുത്തയച്ചതു) ഈ ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെ പുറം ഒരു മരപ്പടിയോടു ചേർത്തു കയറുകൊണ്ടു കെട്ടിയിരുന്നു. ഇതു നമ്മുടെ കർത്താവിനെ കൽത്തൂണിന്മേൽ കെട്ടിയടിച്ച ഭാഷ എന്നു ഇനിക്കു തോന്നി.

ശെമഓന്റെ മകൻ ആ ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെ തലക്കു പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയിൽ നമ്മുടെ കർത്താവു ഒരു കത്തിയുടെ മുനകൊണ്ടു അല്പം മുറിവേല്പിച്ചു, അതിനെ കൊല്ലുന്നതിനായി അവനെ എല്പിച്ചു, എന്നാൽ അപ്പോൾ തന്റെ മുഖഭാവം മഹിമയുള്ളതും ആംഗ്യങ്ങൾ വളരെ വണക്കംതോന്നിക്കുന്നതുമായിരുന്നു. എങ്കിലും

മുറിപ്പെടുത്തി വ്യസനിപ്പിക്കുന്നതിന്മേൽ വളരെ മനസ്സു കേടായി ക്ഷണത്തിൽ ആ പ്രവൃത്തി താൻ നിറവേറി. ശുശ്രൂഷികൾ ഇതിന്റെ രക്തം ഒരു തട്ടത്തിൽ വീഴ്ത്തുകയിൽ, കത്താവു ഒരു സൊപ്പുചില്ല വാങ്ങി അതിൽ മുക്കി മുറിയുടെ വാതുക്കൽ ചെന്നു കട്ടിളപ്പടിയിലും സാക്ഷയിലും തളിച്ചു ആ ചില്ല കതകിന്റെ മുകളിൽ സ്ഥാപിച്ചു.

താൻ ശിഷ്യരോടു സംഹാരകൻ ഇതിലെ കടന്നുപോകുമെന്നും, പട്ടാംഗയായ പെസഹാ ചെമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടിയായി താൻ പൂജിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഭയംകൂടാതെ അവർക്കു തന്നെ ആരാധിക്കാമെന്നും, ലോകാവസാനത്തോളം നിലനിൽക്കുന്നതായ ഒരു പുതിയ യുഗവും ഒരു പുതിയ പൂജയും തുടങ്ങാറായിരിക്കുന്നു എന്നും അരുളിച്ചെയ്തു. അതിന്റെശേഷം അവർ മുറിയുടെ മറുവശത്തു ഉണ്ടായിരുന്ന ആ പീഠത്തിന്നരികെ ചെന്നു, കത്താവു അതിനെ ത്രോണോസായി അഭിഷേകംചെയ്യുവാനായി കുറെ രക്തം അതിന്മേൽ വീഴ്ത്തി, ശേഷം രക്തവും കൊഴുപ്പും പീഠത്തിന്നു കീഴെയുള്ള തീയിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു.

ഇതിന്റെ ശേഷം കത്താവു മുമ്പും ശിഷ്യർ പുറകുമായി നടന്നു ആ വിരുന്നുശാലക്കു ചുറ്റും ചില സംഗീതങ്ങൾ പാടിക്കൊണ്ടു ചുറ്റി പ്രദക്ഷിണംചെയ്തു. അതിനെ ഒരു പുതിയ ദേവാലയമായിട്ടു അഭിഷേകിച്ചു, ഈ സമയം വാതിലുകളെല്ലാം അടച്ചിരുന്നു. ഇതിന്നിടയിൽ ശെമയാന്റെ മകൻ ആട്ടിൻകുട്ടിയെ എല്ലാം തയ്യാറാക്കി, അതിന്റെ നടുവിൽ കുരിശുപോലെയുള്ള ഒരു പടി തിരുകി ഇതിന്റെ വീലങ്ങിന്മേൽ അതിന്റെ മുൻകൈകളേയും പിൻകാലുകളെ പടി

യുടെ അററത്തെക്കും നിവൎത്തിക്കെട്ടി. (ഇതിനാൽ കുരിശിന്മേൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ട കൎത്താവിൻെറ ഓൎമ്മ മാഞ്ഞു പോകാത്തവണ്ണം മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞിരുന്നു) പിന്നീടു ഇതിനെ പള്ളിയിൽനിന്നും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള മററുമൂന്നിനോടുകൂടെ ചുടുന്നതിന്നായിട്ടു ചൂളയിൽവെച്ചു.

യൂദന്മാരുടെ പെസഹാ ചെമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടിയെ പൂജിക്കുന്നതു മുഖപ്പുകളിലാണു, എങ്കിലും അതു ഭക്ഷിപ്പാനിരിക്കുന്നതു പാവപ്പെട്ടവരൊ, സമ്പന്നന്മാരൊ, അന്യരൊ എന്ന സാഹചൎയ്യംപോലെ സ്ഥലംമാററി ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നു. കൎത്താവു ഭക്ഷിച്ച അട്ടിൻകുട്ടി പള്ളിയിൽ പൂജിച്ചതല്ലായിരുന്നു എങ്കിലും സകലവും സൂക്ഷക്രമം അനുസരിച്ചാണു അതിനെ പൂജിച്ചതു. ഇതു പട്ടാംഗയായ പെസഹാ ചെമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടിയുടെ ഒരു സാദൃശ്യം മാത്രമാണെന്നും, താൻ പിറെറദിവസം സത്യമായ പെസഹാ ചെമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടി ആയിത്തീരുവാനിരിക്കുന്നു എന്നും താനവരോടു അരുളിച്ചെയ്തു. കൎത്താവു അവരോടു പറവാനുള്ളതെല്ലാം പറഞ്ഞുതീൎന്നതിൻെറശേഷം നേരവുമായി യൂദായും വന്നുചേൎന്നതിനാൽ വിരുന്നാരംഭിച്ചു.

ശിഷ്യൎ മുഖപ്പിൽ വെച്ചിരുന്ന യാത്രക്കുപ്പായങ്ങൾ, അതായതു, വെള്ളനിറത്തിൽ കുറിയ ഒരു അങ്കിയും, അതിൻമീതെ മുൻവശം നീളംകുറഞ്ഞു പുറകു നീണ്ടുകിടക്കുന്നതും, നീണ്ട അതിൻെറ കൈകൾ മടക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നതുമായ ഒരു നെടിയ മുഴുക്കുപ്പായവും, അതിൻമീതെ ഒരു എടക്കെട്ടും, ഒരു പ്രത്യേക ചെരിപ്പും ധരിച്ചു ഇങ്ങിനെ ഓരൊ ഭാഗക്കാരു അവരവരുടെ സ്വന്ത മേശയുടെ അടുക്കൽചെന്നു അവരവരുടെ വടികയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഈരണ്ടായി മേശക്കരികെനി

ന്നു ഭുജങ്ങളിന്മേൽ വടി താങ്ങി കൈകളും പൊക്കി പ്പിടിച്ചു അതാതു സ്ഥലത്തു നിന്നു.

മേശ വീതികുറഞ്ഞതും മുട്ടിന്നുമേൽമാത്രം പൊക്കമുള്ളതും കുതിരക്കളമ്പുപോലെ, അർദ്ധവൃത്താകൃതിയിൽ നടുവിൽ ശുശ്രൂഷികൾ കടന്നു പെരുമാറുവാൻ തക്കവണ്ണം ഇടയുള്ളതുമായിരുന്നു. കൎത്താവിന്റെ വലത്തുവശത്തു യോഹന്നാനും, വലിയ യാക്കോവും, ചെറിയ യാക്കോവും, ബൎത്തുൽമ്മായും, തോമ്മായും, നെററിയിൽ യൂദാസും ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ഇടത്തുവശത്തു പത്രോസും, അന്ത്രയോസും, തദെയും, ശെമഓനും, മത്തായിയും നെററിയിൽ പീലിപ്പോസും ആയിരുന്നു.

പെസഹാചെമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടിയെ ഉള്ളിപ്പോററുകളാൽ അലങ്കരിച്ചിരുന്ന ഒരു വസ്സിയിൽ മേശമേൽവെച്ചു. അതിന്നരികെ സമരൂക്കമുള്ള പല സുഗന്ധസസ്യങ്ങളും ഒരുവക കൈപ്പുള്ള സസ്യവും പല പാത്രങ്ങളിലും വെച്ചിരുന്നു. ഈ പലതര സസ്യങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു വെച്ചിരുന്ന ഒരു തട്ടവും മറെറാന്നിൽ തവിട്ടുനിറമുള്ള ഒരു ചാറും കൎത്താവിന്നരികെ ഉണ്ടായിരുന്നു. വിരുന്നുകാർ ഓരോരുത്തരുടെ മുമ്പിൽ വസ്സികൾക്കു പകരം വട്ടത്തിൽ ഓരൊ ചുട്ട അട വെച്ചിരുന്നതു ആനക്കൊമ്പുകത്തികൊണ്ടാണു അവർ കണ്ടിച്ചിരുന്നതു.

ജപങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം കാൎയ്യസ്ഥൻ ഒരു കത്തിയും ഒരുകോപ്പ വീഞ്ഞും കൎത്താവിന്റെ മുമ്പിലും ഈരണ്ടുശ്ലീഹന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഓരോന്നായി ന്നു കോപ്പ വീഞ്ഞും വെക്കയിൽ, കൎത്താവു അതു ആശീൎവ്വദിച്ചു പാനംചെയ്തതിനോടെ ശ്ലീഹന്മാരും ഓരോന്നിൽനിന്നു ഈരണ്ടുപേരായി കുടിക്കയുംചെയ്തു. ഇതിന്റെശേഷം കൎത്താവു ആടിനെ കണ്ടിപ്പാൻ തുടങ്ങി

യപ്പോൾ ശ്ലീഹന്മാർ അവരവർക്കുള്ള അട നീട്ടിക്കാണിച്ചു അവരവരുടെ പങ്കിനെ വാങ്ങി ബദ്ധപ്പെട്ടു തിന്നശേഷം അസ്തി ദഹിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. എന്നാൽ അവരവരുടെ ഇരിപ്പിടത്തിന്മേൽ അല്പംമാത്രം ചാരിനിന്നുകൊണ്ടു ഉള്ളിയും പച്ചസസ്യങ്ങളും ചാററിൽമുക്കി ഭക്ഷിച്ചിരുന്നു. കർത്താവു പുളിക്കാത്ത ഒരു അപ്പമെടുത്തു പാതിപൊട്ടിച്ചു മറച്ചുവെച്ചു, മററുപാതികൊണ്ടു ശ്ലീഹന്മാർക്കു പകുത്തുകൊടുത്തു. ഒരു കോപ്പ വീഞ്ഞും കൂടി കൊണ്ടുവന്നെങ്കിലും കർത്താവു അതു കുടിക്കാതെ അരുളിച്ചെയ്തതായതു: ഇതിനെ എടുത്തു നിങ്ങൾതന്നെ വീതിച്ചു കുടിച്ചുകൊൾവിൻ എന്തെന്നാൽ എൻെറ പിതാവിൻ രാജിതത്തിൽ നിങ്ങളോടുകൂടി ഞാൻ ഈ മുന്തിരിങ്ങാരസം കുടിക്കുന്നതുവരെ ഞാൻ ഇതു കുടിക്കയില്ല.

(മത്തായി ൨൬. ൨൯.)

അവർ വീഞ്ഞുകുടിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു സംഗീതം പാടുകയും, പിന്നീടു കർത്താവു എന്തൊ പഠിപ്പിക്കയൊ, പ്രാർത്ഥിക്കയൊ ചെയ്തശേഷം, അവരെല്ലാവരും കൈകഴുകി ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ ഇരുന്നു. കർത്താവു വേറെ ഒരാടിനെ കണ്ടിച്ചു വിരുന്നുശാലയുടെ മറെറാരുമുറിയിൽ മേശക്കിരുന്നിരുന്ന പുണ്യസ്ത്രീജനങ്ങൾക്കു കൊടുത്തയച്ചു. എന്നാൽ പരിശുദ്ധകന്യക തൻെറ മൂക്കാടു മാററി മററു സ്ത്രീജനങ്ങളോടു സംഭാഷിക്കയിൽ, തൻെറ സകല ആംഗ്യങ്ങളിലും അതിമാധുര്യസ്വനിഗ്രഹവും, നയശീലവും, സമാധാനവും, സൌമ്യതയും വിളങ്ങിയിരുന്നു.

നമ്മുടെ കർത്താവിൻെറ മുഖഭാവം ഞാൻ മുമ്പൊരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതിൻവണ്ണം അവർണ്ണനീയവിധത്തിൽ പ്രകാശമായും സ്മരണയോഗ്യമായും വിളങ്ങി

ക്കൊണ്ടു, തന്റെ ശ്ലീഹന്മാരോടു അവരുടെ മനോകവലകളൊക്കയും വിട്ടുകളയണമെന്നു കല്പിച്ചു. ന. കർത്താവു തന്റെ ശിഷ്യരോടു ആദ്യം അതി സ്നേഹവും മഹിമയുമായി സംഭാഷിച്ചിട്ടു കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ദുഃഖവും വ്യസനവും നിറഞ്ഞു അരുളിച്ചെയ്തതായതു: നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ എന്നെ ഒററിക്കൊടുപ്പാനിരിക്കുന്നു, ആയതു എന്നോടൊരുമിച്ചു പാത്രത്തിൽ കയ്യിടുന്നവനാകുന്നു, എന്നു സത്യമായി നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നു. മത്തായി ൨൬. ൨൧.

തന്റെ അരികിലുള്ള ശ്ലീഹന്മാർക്കു കർത്താവും, യൂദായുടെ അരികിലുള്ളവർക്കു തന്റെ (കല്പനയാൽ) യൂദായും ഒരെ പാത്രത്തിൽനിന്നുതന്നെ പച്ചസസ്യങ്ങൾ എടുത്തു കൊടുക്കയിലാണു മേല്പറഞ്ഞ വാക്യം താനരുളിച്ചെയ്തതു. എന്നോടൊരുമിച്ചു പാത്രത്തിൽ കയ്യിടുന്നവൻ എന്നുള്ള തന്റെ ഈ വാക്യം ശ്ലീഹന്മാരെ അത്യന്തം വ്യസനിപ്പിച്ചു. എന്തെന്നാൽ എന്നോടുകൂടെ ഭക്ഷിക്കയും കുടിക്കയുംചെയ്യുന്ന പന്ത്രണ്ടുപേരിൽ ഒരുവനെന്നത്രെ ഇതിന്റെ സാരമായിരിക്കുന്നതു. എന്നാൽ ഒരുപാത്രത്തിൽ ഒരുമിച്ചു കയ്യിടുക എന്നവാക്യം, പ്രീതിയുടേയും സഖ്യതയുടേയും വാചകമായി ഉപയോഗിച്ചതല്ലാതെ, അതിനാൽ യൂദായെ തിരിച്ചു അവർക്കു കാണിച്ചില്ല, എങ്കിലും തത്സമയം തന്നോടൊരുമിച്ചു കൈ നീട്ടിയിരുന്ന യൂദായെ ഒന്നു ഓർപ്പിക്കെണമെന്നു താൻ കരുതിയിരുന്നു.

വീണ്ടും താനരുളിച്ചെയ്തതായതു: 'മനുഷ്യപുത്രൻ തന്നെക്കുറിച്ചു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുംവണ്ണം നിശ്ചയമായി താൻ പോകുന്നു, എന്നാൽ മനുഷ്യകുമാരനെ ഒററിക്കൊടുക്കുമെന്ന മനുഷ്യന്നു ദുരിതം. ആ മനുഷ്യൻ പിറക്കാതെ ഇരുന്നെങ്കിൽ അവനേററം നന്നായിരുന്നു' എന്നാൽ താനീ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു ശ്ലീഹന്മാർ അശേഷം അറിയാത്തതും, തിരിയാത്തതുമായ

കാൎയ്യമാകയാൽ അവരത്യന്തം വ്യസനിച്ചു, കൎത്താവെ, അതു ഞാനാകുന്നൊ, എന്നു ഓരോരുത്തർ നിലവിളിച്ചിരുന്നു. അപ്പോൾ പത്രോസു കൎത്താവിൻ പുറകിൽക്കൂടെ യോഹന്നാന്റെ പക്കലേക്കു ചാഞ്ഞു, അതാരായിരിക്കുമെന്നു കൎത്താവിനോടു ചോദിപ്പാൻ അടയാളം കാണിച്ചു. എന്തെന്നാൽ കൎത്താവു അയാളെ പലപ്പോഴും കുററപ്പെടുത്തിയിരുന്നതിനാൽ ഈ പറഞ്ഞതു തന്നെക്കുറിച്ചായിരിക്കുമൊ എന്നു പത്രോസു ഭയന്നു ഭൂമിച്ചിരുന്നു.

അപ്പോൾ യോഹന്നാൻ കൎത്താവിൻ വലത്തുവശത്തു തന്നിലേക്കു അല്പം ചാഞ്ഞു ഇരിക്കയിൽ തന്റെ മാൎവ്വിലേക്കു ഒന്നുകൂടെ അടുത്തു 'കൎത്താവെ, അതാരായിരിക്കും' എന്നു തന്നോടു ചോദിച്ചു. ഞാൻ അപ്പം മുക്കിക്കൊടുക്കുന്നവൻ എന്നു കൎത്താവു അയാളോടു ഉത്തരിക്കുന്നതു ഞാൻ കേട്ടില്ല, പക്ഷെ ഗൂഢമായി പറഞ്ഞൊ എന്നും അറിഞ്ഞില്ല. എങ്ങിനെയെന്നാൽ താൻ അപ്പത്തിന്മേൽ പച്ചസസ്യം പൊതിഞ്ഞു ചാററിൽ മുക്കി പ്രീതിയോടെ യൂദാസ്സു നീട്ടിക്കൊടുക്കുകയിൽ യോഹന്നാനു കാൎയ്യം മനസ്സിലായി. അപ്പോൾ ഞാനാണൊ കൎത്താവെ! എന്നു യൂദായും ചോദിക്കയിൽ, താൻ സ്നേഹമോടെ അവനെ തൃക്കണ്ണാൎത്തു സാധാരണ വാചകമായിമാത്രം ചില വാക്കുകൾ ഉത്തരിച്ചു.

അപ്പം ചാററിൽമുക്കി കൊടുക്കുന്നതു യൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ സ്നേഹത്തിന്റെയും മനോവിശ്വാസത്തിന്റെയും ഒരു അടയാളമായിരുന്നതിനാൽ നമ്മുടെ കൎത്താവു ഈ അവസരത്തിൽ യൂദാസ്സു ഈ അപ്പനുറുക്കു കൊടുത്തതു അവന്റെ പാതകത്തെ മററവരെ അറിയിക്കാതെ അവനെ ഒന്നു ഓൎമ്മപ്പെടുത്തെണമെന്നു കരുതിയത്രെ.

എന്നാൽ യൂദായുടെ ഹൃദയം കോപത്താലെ എരിഞ്ഞി രുന്നു എന്നുമാത്രമല്ലാ, വിരുന്നുസമയം മുഴുവൻ ഒരു ഭ യങ്കരവിചാരരൂപം അവന്റെ കാൽക്കൽ നിൽക്കയും, ചിലസമയം അതു അവന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കു കേറുക യും ചെയ്യുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. യോഹന്നാൻ കർത്താവി ൽനിന്നറിഞ്ഞതു പത്രോസിനോടു പറയുന്നതു ഞാൻ ക ണ്ടില്ല, എങ്കിലും ഒരു നോട്ടത്താലെ അയാളുടെ പേടി അകറ്റി ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

൭-൩൦ ധ്യാനം.

കാലു കഴുകൽ.

കായ്സ്ഥൻ രണ്ടു ശുശ്രൂഷികളോടുകൂടെ വന്നു മേ ശ സാമാനങ്ങൾ എല്ലാം എടുത്തു മാറ്റുകയിൽ ന. കർത്താവു തന്റെ ശിഷ്യർക്കു നടുവിൽനിന്നു വളരെ സാര വും ഘനവുമായ ഭാവത്തിൽ ദീർഘമായി സംഭാഷിച്ചു. തന്റെ ആ പ്രസംഗം മൊഴിക്കുമൊഴി പാവാൻ ഞാ നോർക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, തന്റെ രാജ്യത്തെയും പിതാ വിൻ പക്കലേക്കുള്ള തന്റെ യാത്രയേയും താനവരെ വി ട്ടു പിരിയാറായിരിക്കുന്നതിനെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞു എ ന്നു ഞാനോർക്കുന്നു. പിന്നെ മനസ്ഥാപം, പാപമോച പറക, പ്രതിജ്ഞ, പ്രായശ്ചിത്തം, നീതികരണം എ ന്നിവയെപ്പറ്റിയും ചില ഉപദേശങ്ങൾ താൻ അവ രോടു പറഞ്ഞു. ഇവ കാലുകഴുകൽ ബന്ധിച്ചാണെന്നു ഇനിക്കു തോന്നി. എന്നതന്നെയല്ല യൂദാ ഒഴികെ മറ്റു ശിഷ്യന്മാർ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നിരൂപിച്ചു മനസ്താ പപ്പെടുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു.

പിന്നീടു ന. കൎത്താവു മുഖപ്പിൽപോയി ഒരു തൂവാല അരയിൽ ചുററിക്കെട്ടുന്നതിന്നിടയിൽ ശ്ലീഹന്മാർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സംസാരിച്ചു തങ്ങളിൽ ആരു ഏററം വലിയവനെന്നു തൎക്കിച്ചു തുടങ്ങി. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ന. കൎത്താവു അവരെ വിട്ടുപിരിയാറായി, തൻെറ രാജിതം നന്നാ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു താൻ വെളിവായി പറകയാൽ താൻ ചില രഹസ്യ കുറുപാടുകൾ കരുതിയിട്ടുണ്ടെന്നും താൻ ഈ പറയുന്നതു ലൌകികജയസന്തോഷത്തെപ്പററിയാണെന്നും, കടശി അതു തങ്ങൾക്കു അവകാശമായി വരുമെന്നും തെററി ഗ്രഹിക്കു നിമിത്തം അവരുടെ മനസ്സിൽ പുതിയ ചില തനിലാക്കുകൾ തോന്നി വന്നിരുന്നു.

പിന്നീടു ന. കൎത്താവു യോഹന്നാനോടു ഒരു തട്ടവും യാക്കോവിനോടു ഒരു വെള്ളപ്പാത്രവുമെടുപ്പാൻ കല്പിക്കയാൽ അവരതുംകൊണ്ടു കൎത്താവു ഒരുമിച്ചു മുറിയിലേക്കു വന്നു കൎത്താവു ഈ എളിമഭാവത്തോടെ തൻെറ ശിഷ്യരുടെ പക്കൽ വന്നു അവരിലുത്ഭവിച്ച തൎക്കവിഷയത്തെപ്പററി ചില സൽബുദ്ധികൾ പറഞ്ഞുകൊടുത്തുകൊണ്ടു താനവരുടെ ശുശ്രൂഷിയാണെന്നും അവരുടെ കാലുകൾ താൻ കഴുകുവാനായി അവർ ഇരിക്കേണമെന്നും കല്പിച്ചു. പിന്നീടു താനോരോരുത്തരുടെ പക്കൽ ചെന്നു യോഹന്നാൻെറ പാത്രത്തിൽനിന്നു വെള്ളം കാലിന്മേൽ ഒഴിച്ചു കഴുകി, തൻെറ അരയിലെ തൂവാലകൊണ്ടു തുടച്ചിരുന്നു.

എന്നാൽ വളരെ അലിവും സ്നേഹവും തോന്നിക്കുന്ന ഭാവത്തിലത്രെ തൻെറ ശിഷ്യരുടെ കാൽപ്പാദങ്ങളിൽ ഈ എളിമപ്രവൃത്തി താൻ നിറവേററിയതു, പത്രോസിൻെറ പക്കൽ വന്നപ്പോൾ കൎത്താവു അയാളുടെ

കാലുകഴുകാതിരിപ്പാൻ അയാൾ എളിമനിമിത്തം വള
രെ പ്രയാസപ്പെട്ടു, 'കത്താവെ, നീ എന്റെ കാലു കഴുക
ന്നോ' എന്നു അയാൾ നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അതി
ന്നു താനുത്തരിച്ചതായതു: ഞാൻ ചെയ്യുന്നതെന്തെന്നു ഇ
പ്പോൾ നീ അറിയുന്നില്ല, പിന്നീടു നീ അറിയും' സിമോ
നെ! ഞാനാരെന്നും ഞാനെവിടെനിന്നു വന്നു, എവിടെ
ക്കു പോകുന്നു എന്നും എന്റെ പിതാവു നിനക്കു വെളി
പ്പെട്ടുത്തിയതിനാൽ നീ മാത്രം അതിനെ അനുസരിച്ചു
പറഞ്ഞു, എന്നതിനെക്കൊണ്ടു നിന്റെമേൽ എന്റെ
വള്ളി ഞാൻ പണിയും, നരകവാതിലുകൾ അതിനെ
തിരായി നിൽക്കയില്ല, ലോകാവസാനത്തോളം എ
ന്റെ ശക്തി നിന്റെ പിൻഗാമികളോടുകൂടെ ഉണ്ടാ
കും എന്നു രഹസ്യമായി താൻ അയാളോടു പറഞ്ഞു എ
ന്നു ഇനിക്കു തോന്നി, എന്നുമാത്രമല്ല. മറ്റു ശ്ലീഹന്മാ
ർക്കു അയാളെ കാട്ടി താനവരുടെ ഇടയിൽ ഇല്ലാതെ
യാകുമ്പോൾ തന്റെ സ്ഥാനത്തു അയാളെ വിചാരിച്ചു
കൊള്ളണമെന്നും താൻ കല്പിച്ചു.

അപ്പോൾ അയാൾ 'കത്താവെ, എന്റെ കാലു ഒരുനാ
ളും നീ കഴുകരുതു' എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു 'ഞാൻ നിന്നെ കഴു
കിച്ചാൽ എന്റെ കൂടെ നിനക്കു പങ്കുണ്ടാകയില്ല' എന്നു ക
ത്താവു ഉത്തരിച്ചു. അപ്പോൾ പത്രോസു നിലവിളിച്ച
തായതു; എന്നാൽ "കത്താവെ! കാലു മാത്രമല്ല തലയും കൂ
കൂടെ കഴുകിക്കൊൾക" എന്നതിന്നു കത്താവു "കുളിച്ചിരിക്കു
ന്നവന്റെ കാലുമാത്രമേ കഴുകുവാനാവശ്യമുള്ളു, മറ്റതൊക്കെ
വെടിപ്പായിരിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ശുദ്ധിയുള്ളവരായിരി
ക്കുന്നു, എന്നാൽ എല്ലാവരുമല്ല" എന്നു ഉത്തരിച്ചു. ഈ ക
ടശി വാക്കുകളാൽ യൂദായെ ആണു കാണിച്ചതു.

ഈ കാലു കഴുകിക്കുപ്പു പാപവിമോചനത്തിന്റെ

സാദൃശ്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ പത്രോസു അയാളുടെ പരമാർത്ഥഹൃദയത്തിൽ ഇതു കർത്താവിൻപക്കൽ ഒരു അത്യന്ത എളിമപ്പെടുത്തി എന്നുമാത്രം കരുതിയതല്ലാതെ അയാളെ രക്ഷിപ്പാനായി പിറ്റെദിവസം താനെത്രയും അപമാനമായ ക്രൂരമൃത്യുമരണത്തോളവും തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുമെന്നു ഗ്രഹിച്ചില്ല. അതിൻറെശേഷം നമ്മ. കർത്താവു എത്രയും സ്നേഹവും പക്ഷവും നിറഞ്ഞ ഭാവത്തിൽ യൂദായുടെ കാലു കഴുകുകയിൽ, ആ ദ്രോഹിയുടെ കാല്പാടങ്ങളോളം തൻറെ തിരുമുഖം ചായിച്ചു. ഇപ്പോഴെങ്കിലും അവൻ കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ അവിശ്വാസിയും ദ്രോഹിയുമായിരുന്നതു ഓർക്കുമെന്നു താൻ സ്വരത്തിൽ അവനോടു താനുപദേശിച്ചു.

എന്നാൽ യൂദാസ്സു കർത്താവിൻറെ ആ ഭയനിറഞ്ഞ ഉപദേശത്തിൽ ശ്രദ്ധവെപ്പാൻ മനസ്സില്ലാതെ, യോഹന്നാനോടു സംസാരിച്ചിരുന്നതു പത്രോസു കണ്ടു അത്യന്തം കോപിച്ചു യൂദായെ! നമ്മുടെ ഗുരുനാഥൻ നിന്നോടു പറയുന്നതു കേൾക്ക എന്നു നിലവിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അപ്പോൾമാത്രം അവൻ അയ്യോ കർത്താവെ! ആകാശം അതു തടയട്ടെ, എന്നും മറും ചില നിരർത്ഥവും സൂത്രവുമായ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞൊള്ളു.

നമ്മുടെ കർത്താവിൻ പാട്ടുകൾ എല്ലാറിലുംവെച്ചു യൂദായുടെ ഈ പാതകത്തെപ്പോലെ, തന്നെ ഇത്ര ആഴമായി ദുഃഖിപ്പിച്ച സംഗതി മറെറാന്നുമില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ നമ്മ. കർത്താവു, കടശ്ശീ യോഹന്നാൻറെയും യാക്കോവിൻറെയും കാലുകളും കഴുകീട്ടു എളിമ എന്ന പുണ്യത്തെക്കുറിച്ചു വീണ്ടും പറഞ്ഞതായതു; "നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഏറ്റം വലിയവനായ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷി എന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ കാലുകൾ കഴുകിയിരിക്കയിൽ നിങ്ങളും

മേലാൽ തമ്മിൽ തമ്മിൽ കാലു കഴുകേണ്ടിയതുകൊണ്ടു് അതി ന്റെശേഷം തന്റെ സാധാരണ ഉടുപ്പുകൾ താൻ ധരി ക്കയിൽ ശിഷ്യരും വിശ്രമിപ്പാനായി ധരിച്ച ഉടുപ്പു മാറ്റു കയും ചെയ്തു.

വ-ാം ധ്യാനം.

ദിവ്യ കാരുണ്യസ്ഥാപനം.

കർത്താവു കായ്സ്ഥനോടു മേശ അല്പംകൂടെ ഉയ ർത്തുവാനും ഇരു പാത്രങ്ങളിൽ വീഞ്ഞും വെള്ളവും, വേ റെ ഇരു പാത്രങ്ങളിൽ ഉറച്ച എണ്ണയും ദ്രവകഎണ്ണയും തയ്യാറാക്കുവാനും കല്പിച്ചു. അപ്പോൾ പത്രോസും യോ ഹന്നാനും തങ്ങൾ വെറോനിക്കായുടെ വീട്ടിൽനിന്നും കൊണ്ടുവന്ന പാനപാത്രം എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു മേശമേ ൽ ന. കർത്താവിൻ മുമ്പിൽവെച്ചു. താൻ വിശ്രമസമ യം പാതി പൊട്ടിച്ചു മറെച്ചുവെച്ചിരുന്ന അപ്പവുമെടു ക്കുകയും, ഒരു തട്ടത്തിൽ മൂന്നു വെണ്മെയുള്ള പുളിക്കാത്ത അപ്പങ്ങൾ വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ വിശ്രമകൾ അവസാനിക്കുമ്പോ ൾ തമ്മിൽ തമ്മിലുള്ള അന്യോന്യസ്നേഹവും മനോവി ശ്വാസവും വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനും തമ്മിൽ സൊസ്സി ചൊല്ലിയാതു പറയുന്ന എന്നു കാണിപ്പാനുമായി ഒരേ അപ്പംതന്നെ പൊട്ടിച്ചു എല്ലാവർക്കും കൊടുക്കുകയും, ഒരേ പാത്രത്തിൽനിന്നുതന്നെ എല്ലാവരും കുറെശ്ശെ കുടിക്കയും ചെയ്യുക എന്നൊരു സമ്പ്രദായമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ തെപ്പറ്റി വേദാഗമത്തിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ ആ കാലസന്ധിയിൽ നടപ്പില്ലാതെ, ഒരു വെറും രൂപകമായിട്ട എന്നുമാത്രം കരുതിയിരുന്ന ഈ സൂതി

മുറയെ ഒടുക്കത്തെ അത്താഴദിവസത്തിൽ ന. കൎത്താവു ഉയൎത്തി എല്ലായിലും ഉന്നതകൂദാശ എന്ന നാമബഹുമതിക്കു അതിനെ പാത്രമാക്കി.

എന്നാൽ യൂദായുടെ പാതകംമുതൽ ആരംഭിച്ച കയ്യാപ്പായുടെ മുമ്പിൽവെച്ചുണ്ടായ വിസ്ഥാരത്തിൽ ന. കൎത്താവിന്മേൽ ചുമത്തിയ ഒരു കുററം മേല്പറഞ്ഞ സ്തുത്യപ്രവൃത്തിയാൽ പെസഹാചാരത്തിൽ പുതിയ മുറ അനുസരിച്ചു എന്നതായിരുന്നു; എങ്കിലും അതു ഒരു പൂൎവ്വമൎയ്യാദതന്നെ ആണെന്നു നിക്കാദെമോസു വേദാഗമം കൊണ്ടുതന്നെ തെളിയിക്കയും ചെയ്തു. ന. കൎത്താവു, പത്രോസു, യോഹന്നാൻ എന്നവരുടെ ഇടയിൽ ഇരുന്നു വാതിലുകൾ അടച്ചു സകലവും വളരെ സാരമായ വിധത്തിലത്രെ നിറവേററിയതു. കൎത്താവു പാനപാത്രം ഉറയിൽനിന്നു എടുത്തുവെച്ചിട്ടു അല്പനേരം നമസ്കരിച്ചശേഷം ആ അത്താഴവും, അതിലെ സകല ക്രിയകളും ബന്ധിച്ചു അധിക സാരവും, മഹിമയും, ഘനവുമായ ഭാവത്തിൽ ശിഷ്യരോടു സംഭാഷിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതു ഒരു ഗുരു മറെറാരു ഗുരുവിനെ പൂജ ചെയ്യാൻ പഠിപ്പിക്കും പ്രകാരംതന്നെ എന്നു ഇനിക്കു തോന്നി.

പിന്നീടു താനൊരു ചതുരപ്പലക എടുത്തു മേശമേൽ തന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു കാസ പൊതിഞ്ഞിരുന്ന വക്കുശീല അതിന്മേൽ വിരിക്കയും, പീലാസയിൽ ആ വുളിക്കാത്ത അപ്പം വെച്ചു തന്റെ മുമ്പിൽ ആ പലകമേൽ സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തു. പിന്നെ കാസയും ആറു ചെറിയ പാത്രങ്ങളും ക്രമപ്പെടുത്തി വെച്ചശേഷം പീലാസ എടുത്തു കണ്ണുകളുയൎത്തി നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടു കാഴ്ചവെച്ചു പലകമേൽ വെച്ചു. പിന്നീടു താൻ കാസ എടുത്തു കരങ്ങളിൽ പടിച്ചപ്പോൾ പത്രോസു വീഞ്ഞും യോഹന്നാ

ൻ വെള്ളവും അതിലൊഴിക്കയിൽ, താനാശീർവ്വദിച്ചു വാങ്ങി ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു നമസ്കരിക്കയും, കാഴ്ച വെച്ചിട്ടു മേശമേൽ വെക്കയും ചെയ്തു.

അതിന്റെ ശേഷം തന്റെ കരങ്ങൾ ഒരു തട്ടത്തിൽ കാണികയിൽ അവർ വെള്ളമൊഴിച്ചു കഴുകുകയും, താനൊരു ചെറിയ കൈലുകൊണ്ടു കുറെ വെള്ളമെടുത്തു അവരുടെ കരങ്ങളിന്മേലും ഒഴിക്കയും പിന്നീടു ആ പാത്രംതന്നെ മറ്റു ശ്ലീഹന്മാരുടെ പക്കലും അയച്ചു അവരുടെ കരങ്ങളും കഴുകിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ ക്രിയകൾ നിറവേറുന്ന സമയം താൻ സ്നേഹത്താലധികമധികമായി അലിഞ്ഞുപോയിരുന്നതുപോലെ തനിക്കുള്ളതു മുഴുവനും, അതായതു; താനാകുന്നതു മുഴുവൻ അവർക്കു കൊടുപ്പാൻ പോകുന്നു എന്നു തന്റെ ശിഷ്യരോടു അരുളിച്ചെയ്കയിൽ താൻ മുഴുവൻ സ്നേഹംതന്നെയായി പകർന്നു പോയിരുന്നു. കടശി താനൊരു തിളങ്ങുന്ന ഉൽപ്പന്നനിഴൽ മാത്രമായി തീരുന്നതിനോളം സ്നേഹത്താൽ ലഘുവായിപ്പോയി എന്നു ഇനിക്കു തോന്നി. താൻ അപ്പമെടുത്തു പല കഷണമായി പൊട്ടിച്ചു, അതിലൊരു നുറുക്കെടുത്തു കാസയിൽ ഇടുകയിൽ, പരിശുദ്ധ കന്യക ദിവ്യകാരുണ്യമുൾക്കൊള്ളുന്നതു അരുവിയിൽ ഞാൻ കണ്ടു. കർത്താവു ഇന്നു കാലത്തു ബേസനിയായിൽ വെച്ചു മാതാവു ദിവ്യകാരുണ്യമുൾക്കൊൾവാനായി ഇന്നസമയത്തു ഒരുങ്ങി നമസ്കരിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

വീണ്ടും നമ്മുടെ കർത്താവു നമസ്കരിക്കയും അവരെ പറഞ്ഞു പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്കയിൽ, തന്റെ തിരുവചനങ്ങൾ തീക്കനലുപോലെയും ഒരു പ്രകാശക്കതിരുപോലെയും തന്നിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു യൂദ ഒഴികെ മറ്റു ശ്ലീ

ഹന്മാരിൽ ഇറങ്ങിപ്പോയിരുന്നു. പിന്നീടു കൎത്താവു അപ്പമിരുന്ന പീലാസ എടുത്തു അരുളിച്ചെയ്തതായു: "നിങ്ങൾ വാങ്ങി ഭക്ഷിപ്പിൻ, ഇതു നിങ്ങൾക്കായി തരപ്പെട്ട എന്റെ ശരീരമാകുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു കൈനീട്ടി ആശീൎവ്വദിക്കയിൽ, ആ തിരുവചനങ്ങൾ അധികാന്തിയുള്ള പ്രകാശക്കതിർപോലെ തന്നിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടിരുന്നു.

ആ തിരുഅപ്പം ഒരു തെളങ്ങുന്ന പ്രകാശ സാധനമായി പകൎന്നു ശ്ലീഹന്മാരുടെ വായിലേക്കിറങ്ങി അവരിൽ വ്യാപിച്ചു അവരെ മുഴുവൻ പ്രകാശമാക്കിത്തീൎത്തു; യൂദായും അതു ഉൾക്കൊണ്ടെങ്കിലും അവൻമാത്രം ഇരുട്ടായിത്തന്നെ ഇരുന്നിരുന്നു. പിന്നീടു കൎത്താവു ദിവ്യകാരുണ്യം ഒന്നാമതു, പത്രോസിന്നും രണ്ടാമതു, യോഹന്നാനും കൊടുത്തു, മൂന്നാമതു യൂദാ വരുവാൻ അടയാളം കാട്ടി, ദിവ്യകാരുണ്യം അവന്നും കൊടുത്തു. എന്നാൽ ന. കൎത്താവിൻ തിരുവാക്യങ്ങൾ അവനിൽ ഉൾപ്രവേശിക്കാതെ തന്റെ പക്കലേക്കു തന്നെ പിൻതിരിയുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ഇനിക്കു വളരെ കലക്കമായിപ്പോയി. അപ്പോൾ നീ ചെയ്യുന്നതു വേഗത്തിൽ ചെയ്തുകൊൾക എന്നു ന. കൎത്താവു അവനോടു അരുളിച്ചെയ്തു.

പിന്നീടു താൻ മററു ശിഷ്യരിൽ ഈരണ്ടീരണ്ടു പേർക്കു ദിവ്യ കാരുണ്യം കൊടുത്തശേഷം കാസ എടുത്തുയൎത്തി കൂദാശവചനങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചു, ഈ വചനങ്ങളെ ശബ്ദിക്കയിൽ താൻ മുഴുവൻ ഉൾപ്രസന്നനായി ശ്ലീഹന്മാർക്കു അങ്ങീന്നു കൊടുപ്പാൻ പോകുന്നതിലേക്കു താൻ മുഴുവനും പകൎന്നുപോകുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ഇതിന്റെ ശേഷം താൻ കാസ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പത്രോസിനേയും യോഹന്നാനേയും അതിൽനിന്നു ഉൾക്കൊള്ളിപ്പിച്ചിട്ടു മേശമേൽ വെച്ചപ്പോൾ യോഹന്നാ

ൻ ആ തിരുരക്തം മറ്റു പെരിയ പാത്രങ്ങളിൽ പകരുകയും, പത്രോസു ഈരണ്ടു ശ്ലീഹന്മാരെ ഓരോന്നിൽനിന്നു ഉൾക്കൊള്ളിപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

യൂദാ ദിവ്യകാരുണ്യമുൾക്കൊണ്ടശേഷം സ്വന്ത ഇടത്തിൽ പിന്തിരിയുകകൂടേയും ചെയ്യാതെ, ഉടനെ ആ ശാലവിട്ടു പൊയ്ക്കളഞ്ഞതിനാൽ കർത്താവു വാഴ്ത്തപ്രത്യേക കായ്വും അവനെ എല്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു മറ്റു ശിഷ്യന്മാർ കരുതി. എങ്ങിനെയെങ്കിലും അവൻ ഒട്ടും ഉപകാരസ്മരണ ചെയ്യാതെയും, നമസ്കരിക്കാതേയും പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. ഇതിനാൽ നാം ദിവസേനയുള്ള ശരീരയാവന അനുഭവിച്ചശേഷവും മാലാഖാമാരുടെ അപ്പമായ ദിവ്യകാരുണ്യം ഉൾക്കൊണ്ടശേഷവും ഉപകാരസ്മരണ ചെയ്യാതെ ഇരിക്കുന്നതു എത്ര വലിയ നന്ദികേടും പാപകരവുമാണെന്നും ഓർക്കണം.

ഈ അത്താഴസമയം മുഴുവൻ ഒരു ഉണങ്ങിയ അസ്ഥിപോലെ, ഒറ്റക്കാലനായ ഒരു ഭയങ്കരരൂപം യൂദായുടെ അടുക്കൽ ഇരുന്നിരുന്നു. എന്നാൽ അവൻ പോകുവാനായി വാതുക്കൽ വന്നപ്പോൾ മൂന്നു വിശാചുക്കൾ വന്നു അവനെ കെട്ടിപ്പിടിക്കയും, അതിൽ ഒന്നു അവന്റെ വായിൽക്കൂടി കടന്നുപോകയും, മറ്റൊന്നു അവനെ തിക്കിപ്പെട്ടുത്തുകയും, മൂന്നാമത്തേതു മുൻനടന്നു വഴികാട്ടുകയും ചെയ്തുയിൽ യൂദ ഒരു ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ ഓടിപ്പോയി.

കടശീ ന. കർത്താവു കാസയിൽ ശേഷിച്ചിരുന്ന രക്തത്തുള്ളികൾ മുൻപറഞ്ഞ കൊച്ചുപാത്രത്തിൽ ഒഴിച്ചു കാസയിന്മേൽ തന്റെ വിരലുകൾ കാണിക്കയിൽ, പത്രോസും യോഹന്നാനും വീഞ്ഞും വെള്ളവും ഒഴിച്ചു കഴുകി, ആ വെള്ളം അവരും മറ്റു ശിഷ്യരും കുടിച്ചു.

ഭം. — ന.

പിന്നീട് താൻ കാസ തുടച്ചുവെച്ചിട്ട് ശേഷിച്ച തിരുരക്തം ഒഴിച്ച ആ ചെറിയ പാത്രം അതിനരികിലും, ക്രമാശചെയ്ത തിരുഅപ്പനുറുക്കുകളിരിക്കുന്ന പീലാസ അതിൻമീതെയുംവെച്ച ആ ചെറിയ പാത്രങ്ങൾക്കു നടുവിൽ നിറുത്തി മൂടി, എന്നാൽ ഉയിർപ്പു കഴിഞ്ഞിട്ട് ശ്ലീഹന്മാർ ആ ശേഷിപ്പു ദിവ്യഭോജനം ഉൽക്കൊണ്ടതു ഞാൻ കണ്ടു.

൯. കർത്താവു താൻതന്നെ ക്രമാശചെയ്ത ആ സാധനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചതായി ഞാൻ കണ്ടില്ല. അപ്രകാരം തന്നെ മൽക്കസ്സേക്കപട്ടക്കാരനും അപ്പവും വീഞ്ഞും പൂജ അണെക്കയിൽ, അവകളെ അയാൾ രസിക്കുന്നതും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ദിവ്യകാരുണ്യം സ്ഥാപിക്കയിലുള്ള ൯. കർത്താവിന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളിലും പറഞ്ഞൊപ്പിക്കരുതാത്ത ഒരു മഹിമയും ഘനഭാവവും സൌമ്യതയും വിളങ്ങിയിരുന്നു. എന്നാൽ ശ്ലീഹന്മാർ വഹിച്ചിരുന്ന ചില ചെറിയ എഴുത്തു തുകൽച്ചുരുളുകളിൽ ചില സംശതികൾ കുറിച്ചെടുക്കുന്നതും ദിവ്യകാരുണ്യം സ്ഥാപിക്കുംസമയം അവർ പലപ്പോഴും നമ്മുടെ ഗുരുക്കൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ, തമ്മിൽ തമ്മിൽ കുനിഞ്ഞാചാരംചെയ്യുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു.

൯-ാം ധ്യാനം.

തനിയുപദേശവും ഗുരുപ്പട്ടാഭിഷേകവും.

൯. കർത്താവു ദിവ്യകാരുണ്യം സംബന്ധിച്ചു തന്റെ ശ്ലീഹന്മാരോടു ചില തനി ഉപദേശങ്ങൾ പാകയും, ലോകാവസാനത്തോളം ദിവ്യകാരുണ്യം തന്റെ പ്രത്യക്ഷമായി നിലനിറുത്തുന്നതു എങ്ങിനെയെന്നും,

അതിനെ പെരുമാറുകയും ഉൾക്കൊൾകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ആവശ്യമായവ ഏതെല്ലാമെന്നും, ഈ ദിവ്യരഹസ്യം ക്രമേണ മററവരെ അറിച്ചു പരസ്യമാക്കേണ്ടതെങ്ങിനെയെന്നും, അവരെ പഠിപ്പിക്കയുംചെയ്തു. കടശി കൂദാശചെയ്യപ്പെട്ട ആ സാധനങ്ങളിൽ സൂക്ഷിച്ചു കാൎത്തിട്ടുള്ളതു അവർ എപ്പോൾ കൈക്കൊള്ളേണമെന്നും, പരിശുദ്ധ കന്യകക്കു ദിവ്യകാരുണ്യം കൊടുക്കേണ്ടതു എപ്പോൾ എന്നും, ദിവ്യാശ്വാസകനെ അവൎക്കയച്ചശേഷം അവർ ദിവ്യകാരുണ്യം കൂദാശചെയ്യേണ്ടതെങ്ങിനെയെന്നും, അവരോടു താൻ കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

പിന്നീടു ഗുരുപ്പട്ടവും ഒപ്പുശുമായും ക്രീസ്മാ എന്ന സൈത്തുംബന്ധിച്ചും താൻ പറഞ്ഞു. രണ്ടു പാത്രങ്ങളിൽ വച്ചിരുന്ന എണ്ണയും സുഗന്ധത്തൈലവും എങ്ങിനെ കലൎത്തേണ്ടതാണെന്നും, ദേഹത്തിൽ ഏതു അവയവങ്ങൾ ഏതു അവസരങ്ങളിൽ പൂശേണ്ടതാണെന്നും അവരെ പഠിപ്പിച്ചു. * താൻ മററു പലവക അഭിഷേകങ്ങളെക്കുറിച്ചു, പ്രത്യേകിച്ചു രാജാക്കളുടെതിനെപ്പററി പറകയിൽ അവർ ദുഷ്ടരായിരുന്നാലും ആ അഭിഷേകം മൂലം അവർ പ്രത്യേകശക്തി പ്രാപിക്കുമെന്നു കല്പിച്ചശേഷം ഒഴിഞ്ഞ പാത്രത്തിൽ എണ്ണയും സുഗന്ധത്തൈലവും പകൎന്നു കലൎത്തി.

പിന്നീടു താൻ പത്രോസിനേയും യോഹന്നാനേയും അഭിഷേകിച്ചു. എന്നാൽ മുമ്പെതന്നെ അവരുടെ

---

* പബിയാനോസുപാപ്പ കിഴക്കെ മെത്രാമ്മാൎക്കെഴുതുകയിൽ നാ കൎത്താവു ദിവ്യകാരുണ്യം സ്ഥാപിച്ചശേഷം തിരുസൈത്തുണ്ടാക്കുന്ന വിധവും മററും ശ്ലീഹന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചു എന്നു തൻെറ മുൻ ഗാമികൾമൂലം പാരമ്പൎയ്യമായി താനറിയുന്നു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതായി റോമാവേദോപദേശത്തിൽ കാണുന്നുണ്ടു.

കരങ്ങളിന്മേൽ തന്റെ കരങ്ങൾ കഴുകിയ വെള്ളമൊഴിക്കയും തിരുരക്തം താൻതന്നെ അവർക്കു കൊടുക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. അവർ തന്റെ മുമ്പിൽ കരങ്ങൾ കൂപ്പി നന്നാ കുനിഞ്ഞു നിൽക്കയിൽ അവരുടെ തലയിലും തോളിലും തന്റെ കരങ്ങൾ വെക്കയും അവരുടെ ഓരോ കൈകളുടെ പെരുവിരലുകളും ചൂണ്ടാണിവിരലുകളും എണ്ണകൊണ്ടു അഭിഷേകിക്കയും ക്രീസ്മ കൊണ്ടു നെറുകമേൽ കുരിശുവരെച്ചു ലോകാവസാനത്തോളം അതു അവരിൽ നിലനിൽക്കുമെന്നു കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

ചെറിയ യാക്കോബു, വലിയ യാക്കോബു, വത്തൂലുമ്മെ, അന്ത്രയോസു എന്നവരേയും കൂടെ അഭിഷേകിച്ചശേഷം ഒരുവക ഊറാല പത്രോസിന്റെ കഴുത്തിലിട്ടു നെഞ്ചത്തു കുരിശടയാളത്തിലും, മറവരുടെ വലത്തെതോളിൽനിന്നു ഇടത്തുവശത്തോട്ടു മാത്രമായും ധരിപ്പിച്ചു. ഇതുമെന്തു കൊണ്ടു ഈ അഭിഷേകസമയം ഇനിക്കു കണ്ടുപിടിച്ചുകൂടാത്ത ചില കാര്യങ്ങൾ അവരോടു പറഞ്ഞു എന്നു ഇനിക്കു മനസ്സിലായി. അവർ ദിവ്യാശ്വാസകനെ കൈക്കൊണ്ടശേഷം ദിവ്യകാരുണ്യം കൂദാശ ചെയ്യണമെന്നും, മറു ശ്ലീഹന്മാരെ അഭിഷേകിക്കണമെന്നും കല്പിച്ചപ്രകാരം പന്തക്കുസ്തദിവസത്തിൽ പത്രോസും യോഹന്നാനും മറു ശ്ലീഹന്മാരേയും, ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞു മറു പല ശിഷ്യരേയും അഭിഷേകിക്കുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു.

ഉയിർപ്പു കഴിഞ്ഞിട്ടു യോഹന്നാൻ പരിശുദ്ധകന്യകക്കു ദിവ്യകാരുണ്യം ഒന്നാമതായി കൊടുത്ത ഈ സംഭവം ശ്ലീഹന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു തിരുനാളായി ഗണ്യമാക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഈ പെരുന്നാൾ ഭൂമിയിലെ തി

രുസ്സഭയിൽ പിന്നീടു ഘോഷിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും, പര ലോക ആനന്ദതിരുസ്സഭയിൽ ഘോഷിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ കാണുന്നു. പന്തക്കുസ്ത കഴിഞ്ഞു കുറെ ദിവസത്തേക്കു പത്രോസും, യോഹന്നാനും മാത്രമെ പൂജചെയ്തിരുന്നൊള്ളു. എങ്കിലും പിന്നീടു മററവരും ചെയ്തിരുന്നു. ന. കൎത്താവു പിന്നീടു തീ, ആശീൎവ്വദിക്കയും ആ വിശുദ്ധ തീ പുറത്തു കൊണ്ടുപോകാതെ പള്ളി ആവശ്യങ്ങൾക്കു മാത്രമുപയോഗിപ്പാനായി ദിവ്യകാരുണ്യം സ്ഥാപിച്ചിരുന്നതിന്നരികെയുള്ള പെസഹാ ആടിനെ ചുട്ട ചൂളയിൽ സൂക്ഷിച്ചു കാൎക്കയുംചെയ്തു.

കൎത്താവു ഈ അവസരത്തിൽ പറഞ്ഞതും പ്രവൃത്തിച്ചതുമൊക്കയും മഹാ രഹസ്യമായിട്ടത്രെ. എന്നാൽ തിരുസ്സഭ ഈ രഹസ്യഉപദേശത്തിൽ കാതലായവ കാൎത്തുസൂക്ഷിച്ചു പരിശുദ്ധ അരൂപിയുടെ തോന്നിപ്പിന്നൊത്തവണ്ണം ആവശ്യങ്ങൾക്കു ഒപ്പിച്ചു ഉപയോഗിക്കുന്നു. പത്രോസും യോഹന്നാനും ഇരുവരും മെത്രാന്മാരായൊ അതൊ പത്രോസു മാത്രം മെത്രാനും മററയാൾ ഗുരു ആയിമാത്രമൊ എന്നും, മററു നാലു ശ്ലീഹന്മാർ ഏതൊ സ്ഥാനത്തിന്നു എകൎത്തപ്പെട്ടു എന്നും ഇനിക്കു പറഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും ന. കൎത്താവു അവരെ ഊറാല വ്യത്യാസ ആകൃതിയായി ധരിപ്പിച്ചതിനാൽ, വ്യത്യാസമായ സ്ഥാനാഭിഷേകങ്ങളായിരുന്നു എന്നു ഊഹിക്കാം. ഈ തിരുക്കൎമ്മങ്ങൾ അവസാനിച്ചാറെ, കാസയും തിരുസൈത്തുപാത്രവും പത്രോസും യോഹന്നാനും എടുത്തു ഈ വിരുന്നുമുറിക്കു പുറകിൽ തിരശ്ശീല ഇട്ടു വേൎതിരിച്ചിട്ടുള്ള മുറിയിൽ കൊണ്ടുപോയി സ്ഥാപിച്ചതിനാൽ അന്നുമുതൽ അതു മദുബഹാ ആയിത്തീൎന്നു.

ദിവ്യകാരുണ്യം സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന ആ ഇടം പെസ

ഹാ ചൂളക്കരികെ ആയിരുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല റാംസയൌസേപ്പും നിക്കാദെമ്മോസും ശ്ലീഹന്മാരില്ലാത്തസമയം ഊട്ടുശാലയും മദുബഹായും സൂക്ഷിച്ചുമിരുന്നു. കൎത്താവു വീണ്ടും വളരെനേരം ശ്ലീഹന്മാരെ പറിപ്പിക്കയും നമസ്കരിക്കയും ചെയ്കയിൽ, പലപ്പോഴും തൻെറ മോക്ഷപിതാവിനോടു അത്യന്ത എരിവോടും സ്നേഹത്തോടും സംഭാഷിച്ചിരുന്നപ്രകാരം തോന്നി. ശ്ലീഹന്മാരും എരിവും ആനന്ദവും നിറഞ്ഞു പലതും തന്നോടു ചോദിക്കയിൽ ഉടൻ താനുത്തരിച്ചിരുന്നു. ഈ ഒടുവിലെ സംഭാഷണം മിക്കതും വേദാഗമത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം. താൻ പത്രോസിനോടും യോഹന്നാനോടും വെവ്വേറെ ചില കാൎയ്യങ്ങൾ കല്പിക്കയും അതവർ പിന്നീടു മററു ശ്ലീഹന്മാരോടും ഇവർ ശിഷ്യരോടും പുണ്യസ്ത്രീജനങ്ങളോടും അവരവരുടെ പ്രാപ്തിക്കു തക്കവണ്ണം പറയണമെന്നു കല്പിക്കയുംചെയ്തു.

യോഹന്നാനോടുണ്ടായ രഹസ്യസംഭാഷണത്തിൽ അയാളുടെ ആയുസ്സു മററവരുടെതിലും നീളുമെന്നു പറഞ്ഞതുമെന്യെ വെളിപാടിൽ പറയുന്ന ആ ഏഴു പള്ളികളെക്കുറിച്ചും ചില കിരീടങ്ങൾ ചില ദൈവദൂതന്മാർ മുതലായവയെപ്പററിയും പറകയും, ചില വ്യത്യാസകാലാവുധികളെ ലക്ഷിക്കുന്ന പലരഹസ്യരൂപങ്ങളെക്കുറിച്ചും കൂടെ അയാളോടു ഉപദേശിക്കയുംചെയ്തു. എന്നാൽ യോഹന്നാനോടുള്ള ഈ മനോവിശ്വാസസംഭാഷണംനിമിത്തം മററു ശ്ലീഹന്മാർക്കു അല്പം അസൂയ തോന്നി. ന. കൎത്താവു, യൂദ ഇപ്പോൾ ഇന്നതു ചെയ്യുന്നു എന്നു പറകയിൽ, ആ സമയത്തു സൂക്ഷമായിട്ടു ആയതു അവൻ ചെയ്യുന്നതും ഞാൻ കണ്ടിരുന്നു. താൻ ശ്ലീഹന്മാരോടു ‘പണസഞ്ചിയും ഭാണ്ഡവും ചെരിപ്പും മ

റും ക്രൂടാതെ ഞാൻ നിങ്ങളെ അയച്ചിട്ട നിങ്ങൾക്ക് ഏതെങ്കി
ലും കുറവുണ്ടായൊ?" എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു "ഒന്നും കുറ
ഞ്ഞില്ല" എന്നവർ ഉത്തരിച്ചു. വീണ്ടും താൻ പറയുന്നു.
എന്നാലിപ്പോൾ പണസഞ്ചിയും പൊക്കണവും ഉള്ളവൻ അതു
എടുക്കട്ടെ, ഇല്ലാത്തവൻ പുറംകുപ്പായം വിറ്റു ഒരു വാൾ വാങ്ങ
ട്ടെ, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എന്നെ ബന്ധിച്ച സംഗതികൾക്ക് അ
വസാനം വന്നിരിക്കയാൽ ദുഷ്ടരോടുകൂടെ അവനെണ്ണപ്പെട്ടി എ
ന്നു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു എന്നിൽ നിറവേറേണ്ടതുകൊണ്ടു എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു."

എന്നാൽ ശ്ലീഹന്മാർ തന്റെ തിരുവചനങ്ങൾ ലൌകികമായി മാത്രം ഗ്രഹിച്ചതിനാൽ പത്രോസു "ഇ
താ ഇവിടെ രണ്ടു വാൾ കളുണ്ടു." എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു കർത്താവു
"അതു മതി, നാം ഇവിടെനിന്നു പോക" എന്നുത്തരിച്ചശേഷം
അവർ സ്തോത്രസംഗീതങ്ങൾ പാടി മുഖപ്പിലേക്കു പോ
കയും ചെയ്തു. അവിടെ തന്റെ അമ്മയും കലിയോപ്പാ
മറിയവും മഗ്ദലനായും വന്നു ശത്രുക്കൾ തന്നെ പിടി
പ്പാനന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നതിനാൽ സൈത്തു
മലെക്കു പോകാതിരിക്കേണമെന്നു സാദ്ധ്യമായി അപേ
ക്ഷിച്ചു. താൻ ചില വചനങ്ങൾ പറഞ്ഞു അവരെ ത
ണുപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ ഉദ്ദേശം ഒമ്പതുമണി ആയിരുന്ന
തിനാൽ വേഗത്തിൽ സൈത്തുമലയിലേക്കു പോകയും
ചെയ്തു.

പെസഹാവിരുന്നും ദിവ്യ കാരുണ്യ സ്ഥാപനവും
മുല്ലറഞ്ഞ ക്രമത്തിൽതന്നെ നടന്നതായി മുൻ വലുപ്പാ
ഴും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ആ സമയങ്ങളിൽ എ
ന്റെ മനോചിന്തകൾ നന്നാ എരിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ
ബാഹ്യക്രമങ്ങളിന്മേൽ അത്ര ശ്രദ്ധവെപ്പാൻ പാടായി
ല്ല. ഇപ്പോഴാണു നല്ല തെളിവായി കണ്ടു മനസ്സിൽ പ
തിഞ്ഞതു. നാന്ദിയാറു ഹൃദയങ്ങളുടെ മറയപ്പെട്ട ചില
നാന്ദികേടുകളും അതിനെതിരായി തനിക്കു സംഭവി

പ്പാനിരിക്കുന്ന പാട്ടുകളിൽ വെച്ചുള്ള ന. കത്താവിന്റെ സ്നേഹം സ്ഥിരത മുതലായവയും കണ്ടറിയുന്നതു എത്ര വേദനയുള്ളതും ക്ഷീണിപ്പിക്കുന്നതുമായ കായ്മാണെന്നു പറഞ്ഞൊപ്പിക്കാവതല്ല. ഹൃദയത്തിൽ സ്നേഹവും, ആശ്ചര്യവും കവിഞ്ഞൊഴുകുകയിൽ, പുറമെയുള്ള ബാഹ്യക്രമങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി മനസ്സിൽ നിറുത്തുവാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങിനെ? ഭ്രവാസികളുടെ നന്ദികേടുകളും പാപങ്ങളും വിചാരിക്കയിൽ ആത്മാവു ദുഃഖത്തിൽ മുഴുകുകയും, മനുഷ്യരുടെ കൂരടത്വം തീരെ കണ്ടു ഗ്രഹിപ്പാൻ മേലാത്തതായി തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. പൌരോഹിത്യക്ഷണം ന. കത്താവു കഴിച്ചതു അതി നിമിഷത്തിലും കല്പിക്കപ്പെട്ട ക്രമങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി അനുസരിച്ചുമാണു. എന്നാൽ പ്രീശർ അതിൽ അല്പാല്പ മൂഢഭക്തിക്രമങ്ങൾ ചേർക്കുകപതിവായിരുന്നു.

നമ്മുടെ കത്താവീശോമിശിഹായുടെ

ഭംഗപ്പാട്ടചരിത്രതുടർച്ച.

ഉന്നതമായ സഭ്യീയ സംഗതികളിന്മേൽ ധ്യാനിക്കുന്നതിനു നിനക്കു അറിഞ്ഞുകൂടായെങ്കിൽ കത്താവിന്റെ ഭംഗപ്പാടിന്മേൽ അല്പവൊടെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു, ഭക്തിയൊടെ അങ്ങെതിരുമുറിവുകളിൽ നി വസിക്കുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞങ്ങളിൽവെച്ചു ഈശൊയുടെ തിരുമുറിവുകളിലേക്കു ആശയൊടെ നീ ഓടിചെല്ലുമെങ്കിൽ വളരെ ആശ്വാസം അതിൽ നീ പ്രാപിക്കും. (തോമാ കെമ്പിസ്. ൨. ൧.)

൧൭൯൩-ാം കാലം കർഭം മാസം ൨൨-ാംനു ഉച്ചകഴിഞ്ഞു ഏമരിച്ചു അന്നക്കുന്നുകര പറവശമായി കിടന്നിരുന്നിടത്തു അവളുടെ ഒരു സ്നേഹിതൻ ചെന്നു ഈ കന്നു

കയുടെ മുഖത്തെ പ്രഭയും ദുഃഖഭാവവും സൂക്ഷിച്ചു അന്ധനായി നിന്നിരുന്നു. അപ്പോൾ ന. കർത്താവീശോമിശിഹായുടെ ഭംഗപ്പാടുകളോടുകൂടെ പുണ്യവാന്മാരുടെ ഞെരുക്കങ്ങളേയും ചേർത്തു, ദൈവത്തിന്നു കാഴ്ച കൊടുക്കേണമെന്നു ഒരു എരിവുള്ള ആശ അയാൾക്കു തോന്നി, ഹൃദയംകൊണ്ടു ആ ചെറിയ പ്രകരണം ചൊല്ലുന്നതിന്നിടയിൽ ഈ കന്യകയുടെ മുറിവേററ കയ്യിന്മേൽ ഒന്നു ഉററു സൂക്ഷിച്ചു. ഉടൻ അവൾ ആ കയ്യിന്മേൽ ഒരടികൊണ്ടപോലെ പെട്ടെന്നു കൈ വലിച്ചു കട്ടിൽവിരിക്കുള്ളിൽ മറച്ചുകളഞ്ഞു.

അവൻ ഇതുകണ്ടു ആശ്ചര്യത്തോടെ സഹോദരി! നിനക്കെന്തു സംഭവിച്ചു? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു, പല സംഗതികൾ സംഭവിച്ചു. ആദ്യമെതന്നെ നുണയനായ സാത്താൻ മഗദാലും ഉടമ്പടിയും അതുപോലെയുള്ള സംഗതികളും ബന്ധിച്ച കർത്താവിനെ കുററംചുമത്തുന്നു. ആ ദ്രവ്യം മുഴുവനും താൻ വൃഥാ ചിലവഴിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നവൻ പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

പണം ചിലവഴിച്ചതാർ? അപ്രകാരം പറയുന്നതു ആരെക്കുറിച്ചാണു? എന്നു അവളോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ ആരാധനവിഷയമായ എൻെറ ദിവ്യമണവാളൻ സൈത്തുമലയിൽ പോകുന്നു എന്നുമാത്രം ഉത്തരിച്ചു. വീണ്ടും ഓ! നുണയുടെ പിതാവെ! മഗദാലും ഉടമ്പടി എന്നു നീ പറയുന്നതിൻെറ സാരമെന്തു? മഗദലേനായുടെ വസ്തു വിററ പണംകൊണ്ടു തൈർസായിലെ ഇരുപത്തെട്ടു ദാരദ്ര്യ തടവുകാരെ താൻ വിടീച്ചില്ലെ? എന്നിട്ടു ആ വീട്ടുടമസ്ഥരെ അതിൽനിന്നു പുറപ്പെടുത്തി അതിൻവിലയായ പണമൊക്കെയും തകരാറാക്കി എന്നു നീ പറയു

ന്നോ? ശപിക്കപ്പെട്ട അരുവിയെ! ഇപ്പോൾ നിന്റെ സമയമാണു; എന്നാൽ നീ ചങ്ങല വെക്കപ്പെട്ടകയും നിന്റെ തല താൻ തകൎത്തുകയും ചെയ്യുന്ന സമയം വരും എന്നു പറഞ്ഞു.

പിറെറ ദിവസം കാലത്തു ഈ കന്യകയോടു കൂടെ കായ്ത്തെപ്പററി ചോദിക്കയിൽ കഴിഞ്ഞ രാത്രി ന. കത്താവു ദിവ്യകാരുണ്യം സ്ഥാപിച്ചിട്ടു സൈത്തുതോട്ടത്തിലേക്കു പോകയിൽ, തന്നെ അവൾ പിൻചെന്നിരുന്നു എന്നും, തന്റെ തിരുസ്സന്നിധിയിൽവെച്ചു ഒരുവൻ അവളുടെ കയ്യിന്മേൽ വണക്കമോടെ ഉറുസ്സുക്ഷിച്ചതിനാൽ വെറുപ്പും ലജ്ജയും തോന്നി കൈ വലിച്ചുകളഞ്ഞതാണെന്നും അനുസരിച്ചുപറഞ്ഞു. ഇങ്ങിനെ അവൾ സൈത്തുതോട്ടത്തിൽ കണ്ട വിവരങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയതിനാൽ, എഴുത്തുകാരൻ അവയെ കുറിച്ചെടുത്തുവെടിപ്പാക്കി എഴുതിയിരുന്നു. എന്നാൽ അസാമാന്യ ദൈവസഹായത്തോടെ ഇയാൾ നിറവേറിയ ഈ വേലക്കു കൂലിയായി അപേക്ഷഎന്ന ധൎമ്മം മാത്രം യാചിക്കുന്നു. അവൾ സാമാന്യം ഒരു സാധാരണ വാചകമായിട്ടാണു ജൎമ്മൻ ഭാഷ സംസാരിച്ചിരുന്നതു. എന്നാൽ പരവശസ്ഥിതിയിലെ അവളുടെ വാചകം ഏറെറം ശുദ്ധമായതും, കുട്ടികളുടേതുപോലെ പരമാൎത്ഥമായതും ശ്രോതൃസൂചകം നിറഞ്ഞതുമായിരുന്നു.

൧-൦ം അദ്ധ്യായം.

൧-ാം നവത്തു: ഈശോമിശിഹാ സൈത്തുതോട്ടത്തിൽ പോയതു.

ഈശോമിശിഹാ ആരാധനവിഷയമായ ദിവ്യകാ

രുണ്യം സ്ഥാപിച്ചശേഷം തൻെറ പതിനൊന്നു ശ്ലീഹന്മാരൊരുമിച്ചു യോസപ്പാത്തു കനവായിലേക്കു പോകയിൽ, തൻെറ ആത്മത്തിൽ അധീകരിച്ചിരുന്ന ആ ആഴമായ വ്യാകുലം ആരാൽ പറഞ്ഞൊപ്പിക്കാവതു? ആ കനവായിൽ താൻ നടന്നുകൊണ്ടു ഇനി ഒരിക്കൽ ലോകത്തെ വിധിപ്പാനായി താനവിടെ വരുമെന്നും, അതു ഇപ്പഴത്തെപോലെ ദാരിദ്ര്യവും, എളിമയുമായ ഭാവത്തിലല്ലായ്കയാൽ മനുഷ്യർ ഭ്രമിച്ചു, "മലകളെ ഞങ്ങളുടെ മേൽ വീഴുവിൻ എന്നു നിലവിളിക്കും" എന്നും ശ്ലീഹന്മാരോടു അരുളിച്ചെയ്തു.

എന്നാൽ അവർക്കിതൊന്നും തിരിയാതെ, ആ രാത്രിയിലെ ക്ഷീണവും തളർച്ചയും മുഖാന്തരമാണു ഇങ്ങിനെ അങ്ങിന്നു പറയുന്നതെന്നുമാത്രം കരുതിയിരുന്നു. വീണ്ടും താൻ "ഇടയനെ ഞാൻ അടിക്കും, ആടുകൾ ചിതറപ്പെടും എന്നു എഴുതിയിരിക്കയാൽ ഈ രാത്രി നിങ്ങളെല്ലാവരും എന്നിൽ നിന്നു ഇടറിപ്പോകും. എന്നാൽ ഞാൻ ഉയർത്തിട്ടു നിങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ ഗ്ലീലായ്ക്കു ഞാൻ പോകും" എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു പത്രോസു, "എല്ലാവരും നിന്നിൽ ഇടറിയാലും ഞാൻ ഒരു നാളും ഇടറുകയില്ല" എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ താൻ "സിമയോനെ പിശാചു കോതമ്പുപോലെ നിങ്ങളെ കൊഴിപ്പാൻ ചോദിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിൻെറ വിശ്വാസം കെട്ടുപോകാതെയിരിപ്പാനും നീ ഒരിക്കൽ തിരിഞ്ഞ് നിൻെറ സഹോദരരെ ഉറപ്പിപ്പാനുമായി നിന്നെക്കുറിച്ചു ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചു. നിങ്ങൾ എന്നെ പിഞ്ചെല്ലുവാൻ വശമില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥലത്തേക്കു ഞാൻ പോകുന്നു" എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.

അതിന്നു പത്രോസു, "കർത്താവെ, ഞാൻ നിന്നോടു കൂടെ വിലങ്ങിടത്തിലേക്കും മരണത്തിന്നു കൂടെയും പോരുവാൻ ആസ്ഥമായിരിക്കുന്നു" എന്നു ഉത്തരിച്ചപ്പോൾ താൻ, "ഇന്നു രാത്രി രണ്ടു വട്ടം കോഴി കൂകുന്നതിന്നു മുമ്പു നീ മൂന്നു പ്രാവ

ശ്യം എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കും എന്നു സത്യമായി നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നു" എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. കർത്താവു വ്യസനാധിക്യത്താൽ ഇടെക്കിടെക്കു നിന്നും, കുറേശ്ശെ നടന്നും കൊണ്ടു മുമ്പോട്ടു പോകയിൽ ശ്ലീഹന്മാർ താൻ വിചാരിക്കുന്ന ഈ സംഗതികൾ സംഭവിപ്പാൻ അസാദ്ധ്യമായവയാണെന്നു തീർച്ചയായി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മനുഷ്യന്യായങ്ങളാൽ തന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനു പ്രയത്നിച്ചിരുന്നെങ്കിലും കടശി അവരും പരീക്ഷകളാൽ അലഞ്ഞു തുടങ്ങി. അവർ കെദ്രോൻ എന്ന തോട്ടക്കരെക്കടന്നതു കർത്താവിനെ കുറുക്കാരനായി സേവകർ കൊണ്ടുപോയ അപാലം വഴിയെ അല്ല, പിന്നെയൊ വേറൊരിടത്തുവച്ചാണു.

അവർ പോയിരുന്ന ഗെദസെമാൻ തോട്ടം വിരുന്നു ശാലയിൽനിന്നു ഒന്നര നാഴിക ദൂരെ ആയിരുന്നതുമെന്നു, ഇതു ചുറും വേലിയും അതിന്നകത്തു ചില വമ്പവൃക്ഷങ്ങളും പുഷ്പച്ചെടികളും ഉള്ള ഒരു വലിയ തൊപ്പായിരുന്നു. എട്ടു ശ്ലീഹന്മാർ അതിലുണ്ടായിരുന്ന ചില കുടിലുകളിൽ കേറിയ ശേഷം ചിലരുകൂടെ അതിൽ വന്നു മേനാ. ഗെദസെമാനേറയും സൈത്തുതോട്ടത്തിനേറയും ഇടയിൽ ഒരു വഴിയുണ്ടായിരുന്നതുകൂടാതെ, ഈ സൈത്തുതോട്ടം ചെറിയതായാലും ഗുഹകളും തകിടികളും വളരെ സൈത്തു മരങ്ങളും ഉള്ളതായിരുന്നതിനാൽ ജപധ്യാനത്തിനു ഏറ്റം തക്കതായിരുന്നു. ഇതിൽ ഏറ്റം കാട്ടുള്ള സ്ഥലത്താണു കർത്താവു പ്രാർത്ഥിപ്പാനായി പോയതു.

താൻ തന്റെ ശിഷ്യരോടൊന്നിച്ചു ഗെദസെമാൻ പൂങ്കാവനത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഉദ്ദേശം ൯-മണിയായി, ചന്ദ്രൻ ഉദിച്ചു പൊങ്ങിയിരുന്നു എങ്കിലും നീ

ലത്തു ഇരുൾ വിട്ടിട്ടില്ലായിരുന്നു. കർത്താവു അത്യന്തം ദുഃഖിതനായി ഗ്ലീഹന്മാരോടു ആപത്തു സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർക്കു ചലിപ്പായിപ്പോയി. താൻ തന്നോടുകൂടെയുള്ളവരിൽ എട്ടു പേരോടു ഗെദസെമാനിൽ ഇരിപ്പാൻ കല്പിച്ചുകൊണ്ടു, പത്രോസു, യോഹന്നാൻ, യാക്കോവു എന്ന മൂവരോടുകൂടെ അല്പം കൂടി നടന്നു സൈത്തുതോട്ടത്തിൽ കടക്കയിൽ തന്റെ തിരു ആത്മത്തെ ബാധിച്ചിരുന്ന ദുഃഖവ്യസനം വാക്കാൽ വർണ്ണനീയമല്ല.

ഇതുവരെ എപ്പോഴും അവരെ പറഞ്ഞു തണുപ്പിച്ചിരുന്ന താൻ, ഇപ്പോൾ ഇത്ര ദുഃഖമായിരിക്കുന്നതു എങ്ങിനെ എന്നു യോഹന്നാൻ ചോദിച്ചതിന്നു, "എന്റെ ആത്മം മരിക്കത്തക്കവണ്ണം ദുഃഖമായിരിക്കുന്നു" എന്നു താൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരുന്നു പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടായ്വാൻ എന്നോടുകൂടെ ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ" എന്നു ആ മൂന്നുപേരോടു താൻ കല്പിച്ചുകൊണ്ടു ഇടത്തോട്ടു അല്പം മാറി അഞ്ചാറു അടികൂടെ നടന്നു ഒരു പാറയുടെ അടിയിലുള്ള ഗുഹയിൽകേറി. ആ മൂന്നു ശിഷ്യർ അതിന്നു മുകളിലുള്ള ഒരു കുഴിയിൽ ഇരുന്നിരുന്നു. കർത്താവു കയറിയ ഗുഹ അവർ ഇരുന്നിരുന്നതിന്നു ആറടി താഴെയായി ഉള്ളിലേക്കു അല്പം ചായ്ഞ്ഞു ഉള്ളതായിരുന്നതുമൊന്നു, ആ പാറ മുകളിൽ പടർന്നു കിടന്നിരുന്ന ചെടികൾ ഒരു തിരശ്ശീലപോലെ അതിൻ വാതിൽ മൂടിയുമിരുന്നു. തന്റെ വ്യസനവും ദുഃഖവും അത്യന്തം അധികരിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഗുഹയിൽ താൻ പ്രവേശിക്കയിൽ ഞെട്ടുങ്ങി വിറച്ചുകൊണ്ടു ദീർഘ പ്രയാണത്തിൽവെച്ചു ഉഗ്രപെശറിനെ ഭയന്നവനെപ്പോലെ അങ്ങുമിങ്ങും ആശ്രയം തേടിയിരുന്നു. അയ്യയ്യോ, ആദത്തി

ന്റെ ആ പാപംമുതൽ ലോകാവസാനംവരെ ചെയ്തതും ചെയ്വാനിരിക്കുന്നതുമായ സകല പാപങ്ങളുടേയും, അവയ്ക്കു കടപ്പെട്ട പരിഹാരശിക്ഷകളുടേയും ഭയങ്കരരൂപങ്ങൾ ഒന്നായി ആ ചെറിയ ഗുഹയിൽ കാണപ്പെട്ടു.

ആദിവും ഹവ്വായും വീഴ്ചപെട്ടശേഷം ഭൂമിമേൽ അലഞ്ഞു നടപ്പായി പുദീസായിൽനിന്നും തള്ളപ്പെട്ടിട്ടു സങ്കേതം കണ്ടെത്തിയതു ഈ സൈത്തുമലയിൽ ആയിരുന്നു. എന്നതന്നെയുമല്ല ഈ ഗുഹയിൽത്തന്നെ അവർ ഇരുന്നു ദുഃഖിച്ചു കരഞ്ഞു പ്രലാപിച്ചിട്ടുമുണ്ടു.

൨-ാം നിവൃത്തു.

ആദ്യജനവും പൈശാചികതന്ത്രവും.

ഭൂലോകപാപപരിഹാരമായി ഈശോ തന്നെത്താൻ ദൈവനീതിക്കു കയ്യാളിക്കയിൽ, ലോകത്തിന്റെ സകല പാപങ്ങളും അവക്കുള്ള യഥാർത്ഥവിരൂപതയോടെ തന്റെ തിരുമുമ്പിൽ കാണപ്പെടുകയും തന്റെ ജപത്തിൽവെച്ചു താൻ അവയെല്ലാം തന്റെമേൽ ഏൽക്കയുംചെയ്തു. ഈ ഭയങ്കര രൂപങ്ങൾക്കു നടുവിൽ പിശാചു ഒരു രാജാവിനെപ്പോലെ, പൈശാചികപ്രസാദനായി കാണപ്പെട്ടു, അവന്റെ ഉഗ്രകോപം മുഴുവൻ ഈശോയുടെ നേർക്കു വീശി പറഞ്ഞതായതു: ഈ പാപങ്ങളൊക്കെയും നിന്റെമേൽ ഏൽക്കുന്നോ? അവക്കുള്ള ശിക്ഷകളും വഹിപ്പാൻ നീ മനസ്സാകുന്നോ?

ഈ സമയം ഇടവിടാനങ്ങളിൽക്കൂടി ഒരു പ്രകാശമുള്ള പാമ്പുപോലെ നീണ്ട ഒരു കതിർ ആകാശത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങി. അതു തന്നെ ആശ്വസിപ്പിച്ചുറപ്പിക്കുന്നതിന്നായി വന്നിരുന്ന മാലാഖാമാരുടെ ഒരു പ്രധ

ക്ഷണമായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടേയും നേരെയുള്ള കുറവറ്റസ്നേഹം നിറഞ്ഞിരുന്ന ആ ആരാധനവിഷയമായ തന്റെ ഹൃദയം ഇത്ര വളരെ അറെക്കുത്തുക പാതകങ്ങളുടെ ഭാരത്തിൻകീഴ് അത്യന്തം ഞെരുങ്ങി ദുഃഖസാഗരത്തിൽ മുഴുകിയതിനോടെ ഈ പാതകങ്ങളുടെ ക്രൂമ്പാരം നീലയില്ലാത്ത സമുദ്രതിരകൾപോലെ, അങ്ങെ പരിശുദ്ധ ആത്മദൃഷ്ടിയിൽ കിടന്നു ഓളമടിച്ചിരുന്നു.

അപ്പോൾ പിശാചു നരകീയ നിർലജ്ജയോടെ ന. കത്താവിൻപേരിൽ ഉപഹിതകുറവിഷയങ്ങളായിട്ട തന്റെ ശിഷ്യർ തെറ്റുകൾ പ്രവൃത്തിച്ചതിനാൽ ഉത്തുപ്പവരുത്തിയിരിക്കുന്നു. താൻ പൂച്ചമയ്യാദകൾ ലംഘിച്ചുകൊണ്ടു ലോകത്തിൽ കലഹമുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു, ആ കുറവറാ ശിശുക്കളെ കൊല്ലുവാനും തന്റെ മാതാപിതാക്കൾ മെസ്രേനിൽപോയി കഷ്ടപ്പെടുവാനും താൻ കാരണമായി, സ്നാപകയോഹന്നാനെ മരണത്തിൽ നിന്നു താൻ രക്ഷിച്ചില്ല, കുടുംബങ്ങളിൽ സമാധാനക്കേടുവരുത്തി, അരോചകസ്വഭാവികളെ ആദരിച്ചു, പല രോഗികളേയും പൊറുപ്പിക്കാതിരുന്നു, * ഗാശ്ശെസാ ദേശവാസികളുടെ മദ്യപാത്രങ്ങൾ പിശാചാവേശികളെക്കൊണ്ടു മറിപ്പിച്ചു മഹാനഷ്ടം അവർക്കു വരുത്തി, ആ പിശാചുക്കളാൽ പന്നികളെ കടലിൽ ചാടിച്ചു ഉടമസ്ഥർക്കു വലിയ ചേതം വരുത്തി, അന്യവ

---

* ചുവടെ ധന്യ ഫാ—മനു- ന. കത്താവിൻ പരസ്യജീവിതകാലത്തിൽ ഗാശ്ശെസക്കാരായ ആ പൈശാചികാവേശികൾ ഒരു പുളിച്ച മദ്യംനിറഞ്ഞ പാത്രം മറിച്ചുകളയുന്നതും പിന്നീട് അവരിലുണ്ടായിരുന്ന ആ അശുദ്ധ അരൂപികൾ പന്നികളിൽ കടക്കുന്നതിനു താൻ അനുവദിക്കുന്നതും ഒരാ കന്യക കണ്ടു.

സ്സുകളെ തകരാറടിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നു ഇങ്ങിനെ അനേക കുറ്റങ്ങൾ തൻറെമേൽ അവൻ ചുമത്തി.

ഇപ്രകാരം മനുഷ്യികതത്ത്വത്തിന്നു മേല്പെട്ട ഒരു നിയോഗംകൂടാതെ ഇവ പ്രവൃത്തിച്ച ഒരു സാധാരണ മാനുഷന്നു മരണാവസ്ഥയിൽ തോന്നിക്കൂടാകുന്ന സകലവിധ തന്ത്രനിനവുകളും തനിക്കു അവൻ തോന്നിച്ചു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈശൊ ദൈവകുമാരനാണെന്നുള്ളതു പിശാചിന്നു മറയപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ താൻ മാനുഷരിൽവെച്ചു ഏറ്റം നീതിമാൻ എന്നുമാത്രമെ അവൻ കരുതിയിരുന്നുള്ളു. ഇപ്രകാരം ന. ദിവ്യരക്ഷകൻ അങ്ങെ ദൈവികതത്ത്വത്തിന്നു അശേഷം യോജിക്കാത്ത സകല ഉപദ്രവങ്ങളും അങ്ങെ മനുഷ്യികതത്ത്വത്തിന്നു വരുന്നതിന്നു അങ്ങിന്നു അനുവദിച്ചു. ഇതിനാൽ തൻെറ പ്രവൃത്തികളിൽവെച്ചു അവൻെറ ഉപായതന്ത്രത്താൽ കുറ്റമാക്കിത്തീർക്കാത്തതു യാതൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. ഇതുമെന്നെ താൻ തൻെറപേരിൽ വഹിച്ച കണക്കറ്റ ഭൂലോകപാപങ്ങളുടെ ഇടയിൽ എൻെറ സ്വന്ത കുറ്റങ്ങൾക്കുടെയും ഞാൻ കണ്ടു. അവ അങ്ങിന്നു സഹിച്ചിരുന്ന ആ മഹാപാടുകളുടെ സമൂഹത്തിൽനിന്നു ഒരു പുഴുപോലെ എൻെറ നേരെ പാഞ്ഞു ഒഴുകിയിരുന്നു. ഇതിൽ തിരിച്ചു തിരിച്ചു എൻെറ കുറ്റങ്ങൾ തെളിവായി ഞാൻ കണ്ടതിനാൽ, ഈ സമയം എൻെറ കണ്ണുകൾ ദിവ്യമണവാളൻെറനേരെ ഞാൻ തിരിച്ചു തന്നോടുകൂടെ കരഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു.

ആ! സത്യമായിട്ടു ന. രക്ഷനാഥൻ ഈ പാടുകളുടെ ഭാരത്തിൻകീഴ ഒരു പുഴുപോലെ കിടന്നു പുളഞ്ഞിരുന്നു. പിശാചു തനിക്കു വിരോധമായ കുറ്റപ്പാടുകൾ ചൊരിഞ്ഞിരുന്ന ക്രൂരത്തിൽ മശലെനായുടെ വ

സ്തുവിററകാൎയ്യവും പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇനിക്കു സഹിപ്പാൻ മേലാതെ ആയി. ഈ സംഗതിയിൽതന്നെ നീ കുററം ചുമത്തുന്നതെങ്ങിനെ? തനിക്കു ലാസർ കൊടുത്ത ആ പണംകൊണ്ടു, തൈർസാ എന്നദിക്കിൽ കടംനിമിത്തം തടവിൽ കിടന്നിരുന്ന ൨൫ ദാരിദ്ര്യരെ താൻ വിടിവിച്ചതു ഞാൻതന്നെ കണ്ടില്ലെ എന്നു ഉറക്കെ പറഞ്ഞു പോയി.

ആദ്യം താൻ മുട്ടിന്മേൽനിന്നുകൊണ്ടു സമാധാനമായി പ്രാൎത്ഥിച്ചിരുന്നു, കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാനുഷരുടെ കണക്കററ പാപങ്ങളേയും ദൈവത്തിൻെറനേരെയുള്ള അവരുടെ നന്ദികേടുകളേയും കണ്ടു ഞെടുങ്ങി വിറച്ചുകൊണ്ടു, "പിതാവെ; പാടുണ്ടായിരുന്നാൽ ഈ കാസ എന്നിൽനിന്നു കടുന്നുപോകട്ടെ, പിതാവെ, നീ സൎവ്വതും വശമാകുന്നു, ഈ കാസ എന്നിൽനിന്നു കടത്തേണമെ, എന്നാലും എൻെറമനസ്സല്ല നിൻെറ തിരുമനസ്സു നിറവേറട്ടെ" എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. തൻെറയും തൻെറ പിതാവിൻെറയും മനസ്സു ഒന്നായിരുന്നുഎങ്കിലും, ഇപ്പോൾ തൻെറ മനുഷികത്തിൻ സകല ക്ഷീണങ്ങൾക്കും തന്നെത്താൻ കയ്യാളിച്ചിരുന്നതിനാൽ, മരണത്തേയും പാപത്തേയും കണ്ടു ഭയന്നു ഞെടുങ്ങിയിരുന്നു.

താൻ വിരലുകൾ കോൎത്തുപിടിച്ചുകൊണ്ടു അങ്ങോട്ടു മിങ്ങോട്ടും വീഴുകയും അങ്ങെ ഉടൽ മുഴുവൻ വിയൎത്തു ഒലിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതുമെന്യെ, താനെഴുന്നേല്പാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നെങ്കിലും മുട്ടുകൾ വിറെച്ചു ദേഹഭാരം താങ്ങുവാൻ അശക്തനായി തീൎന്നതിനാൽ മുട്ടുകാലുകളിന്മേൽ എഴുന്നേററു ബലമില്ലാതെ വിറെക്കുന്ന കാലടികൾ ആ മൂന്നു ശിഷ്യരുടെ പക്കലേക്കു തിരിച്ചു. അപ്പോൾ ഉദ്ദേശം ൧൦-മണി കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

൩-ാം നിറത്തു

ആദ്യം ശിഷ്യരിൻപക്കൽ വന്നതു.

ഇങ്ങിനെ താൻ ആ ഗുഹയുടെ ഇടത്തുവശെ മഹാ പ്രയാസത്തോടെ ഇഴഞ്ഞു വലിഞ്ഞു കയറി ശ്ലീഹന്മാരുടെ പക്കൽ വന്നപ്പോൾ അവർ വിചാരത്താലും ദുഃഖത്താലും, തളൎന്നു ഉറങ്ങിയിരുന്നു. കൈപ്പായ ദുഃഖസാഗരത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന ഒരുവൻ ആശ്വാസത്തിന്നായി സ്നേഹിതരുടെ പക്കലേക്കു വരികയും, നല്ല ഇടയൻ തൻെറ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിന്നു അടുത്തിരിക്കും യോഗ്യനാശം അറിഞ്ഞു, അവയെ പോയി അന്വേഷിക്കയും ചെയ്യുംവണ്ണവുമത്രെ ശിഷ്യരുടെ പക്കൽ താൻ വന്നതു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവരും തന്ത്രങ്ങളാലും പരീക്ഷകളാലും പരിശോധിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു താനറിഞ്ഞിരുന്നു.

ശിഷ്യർ ഉറങ്ങുകയാണെന്നു കണ്ടതിനാൽ, ദുഃഖത്താൽ തളൎന്നുവീണുകൊണ്ടു അരുളിച്ചെയ്തതായതു; 'ശെമയോനെ, നീ ഉറങ്ങുകയാണൊ' ഉടൻ അവർ ഉണൎന്നു തന്നെ എഴുന്നേല്പിക്കയിൽ, തൻെറ അരൂപിയുടെ മഹാ ദുഃഖത്തോടെ 'എന്താ! ഒരു മണിക്കൂറു എന്നോടുകൂടെ ഉണൎന്നിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ലെ' എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. എന്നാൽ അവർതന്നെ ഉററു സൂക്ഷിക്കയിൽ അങ്ങിന്നു ക്ഷിണിച്ചു വിളറിയും, തലയിൽ രോമഹൎഷംകൊണ്ടും, തന്നെത്താൻ നില്പാൻ അശക്തതനായും, വിയൎത്തുമുങ്ങിയും, ഞടുഞടുങ്ങി വിറച്ചും, സ്വരം പകൎന്നു കേൾപ്പാന സാദ്ധ്യമായും ഇരുന്ന ഈ സ്തിതിയിൽ തന്നെ അവർ കാൺകയാൽ എന്തുചെയ്യണമെന്നു തിരിയാതെ അന്ധരായി നിന്നുപോയി.

അങ്ങെ തിരുത്തലയിൽ വീശുമാറായിരുന്ന ആ പ്രകാശക്കതിർവില്ലിനെ അവർ കാണാഞ്ഞെങ്കിൽ തന്നെ തിരിച്ചറിയാഞ്ഞേനെ. അപ്പോൾ യോഹന്നാൻ ഗുരുവെ! അങ്ങെക്കെന്തുസംഭവിച്ചു? ഞാൻ മററു ശിഷ്യരേയും വിളിക്കട്ടെ? എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു താനുത്തരിച്ചതായതു. ഞാനിനിയും നൂനൂ സംവത്സരം ജീവിച്ചു പഠിപ്പിക്കയും അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവൃത്തിക്കയും മററും ചെയ്താലും; അവ നാളെ ഈ നേരത്തിന്നിടയിൽ നിറവേറുവാനിരിക്കുന്നതുപോലെ ഫലസിദ്ധിയുള്ളതാകയില്ല, ആ എട്ടുപേരെ വിളിക്കേണ്ട, എന്തെന്നാൽ ഞാനവരെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരാഞ്ഞതു ഈ പ്രമാദസ്ഥിതിയിൽ എന്നെ അവർ കണ്ടാൽ അവർ പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെട്ടു, കഴിഞ്ഞവകളെ മറന്നു, എന്നിലുള്ള അവരുടെ വിശ്വാസം കളഞ്ഞേക്കും എന്നു ഭയന്നിട്ടത്രെ, നിങ്ങളൊ എന്നാൽ മാനുഷകുമാരൻ തന്റെ ദൈവിക മഹിമയിൽ മറുരൂപമായതിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ അവൻ അരൂപിയിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു ദുഃഖമേഘത്തിൽ അകപ്പെടുന്നതും കാണെണ്ടിയിരിക്കുന്നു. "എന്നാലും നിങ്ങൾ പരിക്ഷയിലുൾപ്പെടായ്പാൻ ഉണർന്നിരുന്നു നമസ്കരിപ്പിൻ, എന്തെന്നാൽ അരൂപി ആസ്തമായിരിക്കയും ശരീരം ക്ഷീണിച്ചിരിക്കയുംചെയ്യുന്നു."

ഈ വചനങ്ങളാൽ സ്ഥിരമായി നിലനിൽക്കുന്നതിനു അവരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തേണമെന്നും, അങ്ങെ ഈ ബലഹീനതയുടെ കാരണമായ മരണത്തോടുള്ള മനുഷികത്വത്തിൻ യുദ്ധം അവരെ അറിയിക്കേണമെന്നും അങ്ങിന്നു കരുതിയിരുന്നു. ഈ അങ്ങെ സഹിക്കരുതാത്ത ദുഃഖസ്തിതിയിൽ ഒരു കാൽമണിനേരം അവരുടെപക്കൽ താമസിച്ചു വീണ്ടും ഗുഹയിലേക്കു പിന്തിരികയിൽ,

അവിടെ തന്റെ ബോധഞെരുക്കങ്ങൾ അത്യന്തം അധികരിച്ചു. ഈ സമയം ശ്ലീഹന്മാർ കരഞ്ഞുകൊണ്ടും തന്റെ നേരെ കൈകൾ നീട്ടിക്കൊണ്ടും അയ്യൊ! അങ്ങെക്കു എന്തു സംഭവിച്ചു? ഇത്ര വലിയ വ്യസനത്തിൻ കാരണമെന്തു? അങ്ങെക്കു മഹാ ദുഃഖമായിരിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നുവല്ലൊ എന്നും മററും പറഞ്ഞിരുന്നു...

അപ്പോൾ ന. കർത്താവു സൈത്തുതോട്ടത്തിൽ വന്നിട്ടു ഉദ്ദേശം ൧൯ മണിക്കൂറു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തനിക്കരികെ ഉണ്ടായിരുന്ന ആ ശിഷ്യർ തുടക്കം നമസ്കരിച്ചിരുന്നെങ്കിലും പിന്നീടു അവർക്കു ദൈവത്തിന്മേൽ മനോവിശ്വാസം പോരാഴ്ചയാൽ പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെട്ടു ഉറക്കത്തിൽ വീണുപോയി. തോട്ടത്തിന്നു പുറത്തിരുന്ന ആ എട്ടു ശിഷ്യർ അത്യന്ത വ്യസനവും പാടുകളും സൂചിപ്പിച്ചിരുന്ന തന്റെ ആ ഒടുക്കത്തെ വാക്യങ്ങളാൽ അവരിൽ അവ ധൈർയ്യവിചാരങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ ഉറങ്ങാതെ സൈത്തു മലക്കു സമീപം ചുററി നടന്നുകൊണ്ടു അപകടസമയത്തു ഒളിച്ചിരിപ്പാൻ തക്ക തരങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചിരുന്നു.

എന്നാൽ ഓറശ്ലംപുരിയിൽ യൂദന്മാർ തിരുനാൾ ഘോഷത്തിന്നു വേണ്ടുന്നവകൾ തയ്യാറാക്കുകയിൽ കർത്താവിന്റെ ചില ശിഷ്യരും സ്നേഹിതരും എന്തൊ ഒരു സാരമായ കാൎയ്യസംഭവം അറിവാനാഗ്രഹിച്ചെന്ന പോലെ ഘനമായ മുഖഭാവത്തോടെ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു, അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ഓടി നടന്നിരുന്നു. കന്യാസ്ത്രീമറിയം കർത്താവിന്റെ കാൎയ്യംകൊണ്ടു കേട്ടിരുന്ന സംഗതികൾ നിമിത്തം അതിഭയംപൂണ്ടു, അവളുടെ സ്നേഹിതകളോടു ഒന്നിച്ചു ആ കാൎയ്യം ബന്ധിച്ചു വല്ലതും കേൾപ്പാനായി പട്ടണത്തിലേക്കു പോകു

വാനാഗ്രഹിച്ചിരുന്നു അപ്പോൾ ലാസറും നിക്കാദെമോസും റാംസയൌസേപ്പും എബ്രോങ്കാരായ ചില സംബന്ധികളും അവളെ ആശ്വസിപ്പാനായി വന്നു

എന്നാൽ ഇവർ കർത്താവിന്റെ കാര്യം ബന്ധിച്ചു അവർക്കു പരിചയമുള്ള ചില പ്രീശരോടു അന്വേഷിച്ചെങ്കിലും, തൽക്കാലം തനിക്കു വിരോധമായി ഒരു ദുരാലോചനയും നടന്നതായി അറിവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല യൂദായുടെ പാതകം അവരശേഷം അഞ്ഞറിട്ടുമില്ലാഞ്ഞയാൽ അത്രയോഗ്യം അവർക്കു തോന്നിയുമില്ല. ആകയാൽ ശത്രുക്കൾ പെസഹാക്കുമുമ്പു തന്നെ പിടിപ്പാൻ ഒരു യത്നവും ചെയ്തയില്ലായെന്നു മാതാവിനോടു അവർ പറഞ്ഞു.

അടുത്ത ദിവസങ്ങളിൽ യൂദാ നന്നാ സമാധാനമില്ലാത്തവനും വളരെ ബദ്ധപ്പെട്ടവനും ആയിരുന്നു എന്നും, എന്തൊരു ധൃതിയോടെയാണു അവൻ വിരുന്നുശാല വിട്ടു പൊയ്ക്കളഞ്ഞതെന്നും മാതാവു അവരോടു പറഞ്ഞറിയിച്ചു. അവൻ ന. കർത്താവിനെ ഒററിക്കൊടുപ്പാനാണു പോയതു എന്നതിന്മേൽ മാതാവിന്നു ഒരു സംശയവുമില്ലായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവനൊരു നശീകരപുത്രനാണെന്നു മാതാവു അറിഞ്ഞു പലപ്പോഴും അവനെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

൪-ാം നിറുത്തു. ൨-ാംജപം.

ഈശോ തന്റെ പാടുകൾക്കൊരു ആശ്വാസവുമില്ലാതെ ഗുഹയിലേക്കു തന്നെ പിന്തിരിഞ്ഞു. അവിടെ തന്റെ കരങ്ങൾ വിരിച്ചു മുഖം നിലത്തോടു പതിച്ചുകൊണ്ടു സാഷ്ടാംഗമായി വീണു നിത്യപിതാവിനോടു

പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അപ്പോൾ തന്റെ തിരുആത്മാവെ മണിക്കൂറു നീളിച്ച രണ്ടാമത്തെ ഒരു ഉൽയുദ്ധം സഹിച്ചുതുടങ്ങി. മാലാക്കാമാർ വന്നു പാപപരിഹാരത്തിന്നായി താൻ പെടേണ്ടുന്ന പാടുകൾ പലതരത്തുപങ്ങളായി തന്നെ കാണിച്ചതുമെന്നെ, ഈ ഉത്തരവാദം ദൈവകുമാരന്റെ കുറഞ്ഞ മനുഷ്യികത്താൽ മാത്രം നിറവേറാറുണ്ടതാണെന്നും തന്നോട അറിയിച്ചു.

ഇതു ഭയങ്കരമായ ഒരു പരിഹാരത്തിൻ കാഴ്ചയാൽ തന്റെ ആത്മാവു എന്തൊരു വ്യസനത്തിലും ഭയത്തിലും മുഴുകി എന്നു വാക്കാൽ വർണ്ണിക്കാവതല്ല; ഈ വ്യസനം അങ്ങെ സകല രോമകൂപങ്ങളിൽനിന്നും രക്തവിയർപ്പു പുറപ്പെടുവിക്കത്തക്കവണ്ണം ഭയങ്കരമായിത്തീർന്നു. മിശിഹായുടെ ആരാധനവിഷയമായ മനുഷ്യികം ഇതു ഭയങ്കരപാടുകൾ എന്ന ഭാരത്തിൻകീഴ ഞെരുങ്ങി അമർന്നു ഭൂമിയോടു പതിയുന്നതു മാലാക്കാമാർ കണ്ടു അവക്കലിവുതോന്നി, തന്നെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാനായി ദൈവസിംഹാസനത്തിങ്കൽ ശ്ലൂഹാന്തിയോടെ അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ഈ സമയം ദൈവത്തിൻസ്വരൂപം കാണ്മാൻ ഇനിക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടു എങ്കിലും അതു മുമ്പിലത്തെപോലെ, ദൈവസിംഹാസനത്തിന്മേൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടല്ല പിന്നെയൊ ഒരു പ്രകാശരൂപമായിട്ടെത്രെ; പിതാവിൽനിന്നു സുതനും, പിതാവിൽനിന്നും സുതനിൽനിന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവും പുറപ്പെട്ടതായി കണ്ടു എങ്കിലും മൂവരും ഒന്നായി ഒരു ദൈവമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ സംഗതികൾ ഉള്ളിലുള്ള ഒരു അറിവെന്നല്ലാതെ വർണ്ണിക്കത്തക്ക തിരിച്ചുള്ള ഒരു കാഴ്ച എന്നു കരുതിക്കൂടാ. പിന്നീടു എല്ലാം മറയപ്പെട്ടു, മാലാക്കാമാരും അങ്ങെപക്കൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞുപോയി, തന്റെ

ആത്മം പുതിയ പാടുകൾ സഹിച്ചുതുടങ്ങി.

അങ്ങെ ഈ പ്രമാദത്തിന്റെ ഒന്നാഭാഗത്തിൽ പിശാചു ന. കർത്താവിൻ കൺമുമ്പാകെ താൻ വീട്ടുവാനിരിക്കുന്ന ആ പാപകടത്തിൻ ഭയങ്കരം കാണിച്ചതുമെന്യെ, അവന്റെ നിഗളത്താലും ദ്വേഷ്യത്താലും ന. ദിവ്യരക്ഷിതാവിന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളിലും കുററവും കുറവും അന്വെഷിക്കയുംചെയ്തു. രണ്ടാംഭാഗത്തിൽ ദൈവനീതിക്കു അങ്ങിന്നു വീട്ടേണ്ടും പരിഹാരപാടുകളെ അവകളുടെ യഥാർത്ഥകൈപ്പുസ്ഥിതിയിലും, അളവിലും, പൂർണ്ണതയിലും മാലാക്കാമാർ അങ്ങെക്കു കാണിച്ചു; എന്തെന്നാൽ പാപപരിഹാരം സാധിക്കുന്നതാണെന്നു കാട്ടുന്നതു പിശാചിന്റെ കാൎയ്യമല്ലാ, നൂണകളുടെ ആശരണമററ പിതാവു ദൈവാനുഗ്രഹത്തിൽ പ്രവൃത്തികൾ കാണിക്കയില്ല.

ഈശോകർത്താവു അങ്ങെ പിതാവിന്നു മുഴുവനായി കീഴ്വഴങ്ങി സകലവും കയ്യേൽക്കയിൽ ആദ്യത്തേതിലും ഘോരമായ പുതിയ രൂപങ്ങൾ പിന്തുടൎന്നു, ആയയ്യു മാനുഷനന്നികേടായിരുന്നു. ഇതിനാൽ അങ്ങെ ഈ ഭയങ്കരപാടുകൾ എന്ന പൂജകൊണ്ടുണ്ടാകും ഫലമെന്തായിരിക്കും? എന്നു വ്യസനത്തോടെ തന്നെത്താൻ ചോദിച്ചിരുന്നു. അ! അങ്ങെ അലിവുനിറഞ്ഞ ഹൃദയം അതി വ്യസനത്തിലകപ്പെട്ടുപോയി.

൫-ാം നിറത്തു.

പതിതർമൂലം തിരുസ്സഭക്കുണ്ടായ നാശങ്ങളുടെ കാഴ്ച.

ദൈവം ആദത്തെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടു അന്നു ഉറക്കം ന

ൽകികൊണ്ടു അവന്റെ പള്ളതുറന്നു ഒരു വാരിഎല്ലു എടുത്തു, അതുകൊണ്ടു അവന്റെ ഭാര്യയും സകലരുടേയും മാതാവുമായ ഹാവായെ സൃഷ്ടിച്ചു, ഈ ആദിമനുഷിയെ ആദത്തിന്നു താൻ കൊടുക്കയിൽ അവൻ ഇതു എന്റെ അസ്തിയിൽനിന്നുള്ള അസ്തിയും മാംസത്തിൽനിന്നുള്ള മാംസവും ആകുന്നു എന്നു നിലവിളിച്ചു. ആകയാൽ മനുഷ്യൻ പിതാവിനേയും മാതാവിനേയും വിട്ടു അവന്റെ ഭാര്യയോടു ചേരണം. അവർ ഇരുപേരും ഒരു ശരീരമാകും' "ഇതു ഒരു വലിയ കൂദാശയാകുന്നു. ഞൻ മിശിഹായിലും സഭയിലുമാണു പറയുമ്പതു"

എന്നാൽ രണ്ടാമത്തെ ആദമായ ഈശോമിശിഹായും സ്ലീവായിൽ മരണമെന്ന ഉറക്കം തനിക്കു വരുന്നതിന്നു ചിത്തമായിക്കൊണ്ടു, തിരുസ്സഭ എന്ന സകലരുടേയും മാതാവും, അങ്ങെ വിരക്തമണവാട്ടിയുമായ രണ്ടാമത്തെ ഹാവായെ അതിൽനിന്നു ഉരുവാക്കുന്നതിന്നായി അങ്ങെ തിരുവിലാവു കുത്തിത്തുറക്കുന്നതിന്നു തിരുമനസ്സായതുമെന്യ അങ്ങെ രക്ഷണീയതിരുരക്തവും, ശുദ്ധീകരിക്കും ജലവും അങ്ങെ അരൂപിയും കൂടെ അവൾക്കു നൽകി. ഇതു കൂടാതെയും അവൾ നൃമ്മലമായവളും പരിശുദ്ധമായവളും കറയററവളുമാകേണ്ടതിന്നായി, പരിശുദ്ധ കൂദാശകളും അവൾക്കു നൽകുകയുംചെയ്തു. താൻ അവളുടെ ശിരസ്സും, നാം അവളുടെ അവയവങ്ങളുമായി ശിരസ്സിനോടുള്ള കിഴ്വഴക്കംമൂലം തന്റെ അസ്തിയിൽനിന്നുള്ള അസ്തിയും മാംസത്തിൽനിന്നുള്ള മാസവും നാം ആകേണ്ടതാകുന്നു

നമ്മെപ്രതി മരിപ്പാനായി അങ്ങിന്നു മാനുഷസ്വഭാവമെടുക്കയിൽ അങ്ങെ മണവാട്ടിയായ തിരുസ്സഭയോടു ഒന്നിപ്പാനായി അങ്ങെ നിത്യപിതാവിനെ പിരിഞ്ഞു എന്നു പറയാം. അങ്ങെയോടു നമ്മെ ഒന്നിപ്പിക്കുന്ന ആ

രാധനവീക്ഷയമായ ദിവ്യകാരുണ്യംകൊണ്ടു അവളെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ, താനവളോടു ഏകമാംസമായി തീരുകയുംചെയ്യുന്നു. ഇതുമൈസ്യേ തന്നാലെ നാമെല്ലാവരും ഒരുമിച്ചു തിരുസ്സഭയെന്ന തൊഴുത്തിൽ ചേരുംവരെ അങ്ങിന്നു ഭൂമിയിലുള്ള തിരുസ്സഭയോടു ഒന്നിച്ചിരിക്കുമെന്നും, നരകവാതിലുകൾ ഒരുനാളും അതിനോടു എതിർക്കയില്ലായെന്നും അരുളിച്ചെയ്കയുംചെയ്തു.

ഈ അങ്ങെ സ്നേഹമണവാട്ടിയുടെ അവയവങ്ങളായ പാപികളുടെ നേരെയുള്ള അങ്ങെ അവർണ്ണനീയസ്നേഹപൂർത്തിക്കായി അങ്ങിന്നു മനുഷ്യനായി ചമഞ്ഞു, പാപങ്ങൾക്കു കടപ്പെട്ട ശിക്ഷകൾ സകലവും അങ്ങേപേരിൽ വഹിക്കേണ്ടതിന്നായി പാപികളുടെ ഒരു സഹോദരനും താനാകുന്നതിന്നും തിരുമനസ്സായി. ഈ അങ്ങെ മോക്ഷമണവാട്ടിയായ തിരുസ്സഭയുടെ സകല മുറിവുകളും ഞെരുക്കങ്ങളും ശ്ലീഹന്മാർക്കും, ശിഷ്യർക്കും, തന്റെ സ്നേഹിതർക്കും ഉണ്ടാകുവാനിരിക്കുന്ന സകലഉപദ്രവങ്ങളും താൻ കണ്ടു. എന്നുതന്നെയുമല്ല ക്രമേണ ക്രിസ്തിയവരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിക്കയിൽ, പതിതർ ശീശ്മക്കാർ മുതലായവരാൽ അവളുടെ മക്കൾ കലങ്ങി തങ്ങളുടെ നിഗളവും, കീഴ്ഴഴക്കമില്ലായ്മയും മുഖാന്തരം ആദത്തിൻപാപത്തെ അവർ പുതുപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു താൻ കണ്ടു.

കണക്കില്ലാത്ത ക്രീസ്ത്യാനികളുടെ മന്ദതയും, വഷളത്വവും, ദ്വേഷവും, അഹംഭാവികളായ ശാസ്ത്രികളുടെ വ്യാജങ്ങളും, ചതിവുകളും, ഗുരുക്കളുടെ സകല ദൈവദോഷങ്ങളും, അങ്ങെ മാണിക്കമായ രക്തവും, ഭംഗപ്പാടുകളും എന്ന വില കൊടുത്തു അങ്ങിന്നു രക്ഷിപ്പാനിരിക്കുന്ന ആ നന്ദികെട്ട മനുഷ്യർ അങ്ങെ ശുദ്ധ

സ്ഥലത്തു വെച്ചു കൂടേയും നിറവേററുന്ന അശുദ്ധപാപ ങ്ങളും താൻ കണ്ടു. സകല വേദത്യാഗികളും, പതിത ത്തലവന്മാരും, പുണ്യഭാവത്തിൽ മാനുഷരെ തട്ടിക്കുന്ന മതനവീകരണരും, എല്ലാക്കാലങ്ങളിലെ ആത്മനശീക രരും, അവർ മൂലം നശിച്ചവരും എന്ന ഇവരൊക്കെയും അങ്ങെ തിരുസ്സഭയുടെ തുന്നലില്ലാത്ത ആ വസ്ത്രത്തെ പ റിച്ചുകീറുകയും, തന്നെ ശകാരിച്ചു നിന്ദിക്കയും ചെ യ്തിരുന്നു.

അവരുടെ നാശത്തിന്മേൽ ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടു അവ രെ തഴുകുവാൻ കൈനീട്ടി ഓടിച്ചെല്ലുന്ന തന്നെ അവ ർ തള്ളിക്കളഞ്ഞുകൊണ്ടു നിന്ദയോടെ തല കുലുക്കി പാ താളത്തിലേക്കു ഓടിപ്പോകയും, കടശി ആ പാതാള ത്തിൽ തന്നെ അവരടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതും കണ്ടു. കണക്കില്ലാത്ത മററനേകർ, മോഷ്ടാക്കൾ കൈകളില കപ്പെട്ട ആ ശമറായക്കാരനെ കണ്ടു നിർദ്ദയനായി കട ന്നുപോയ ആ ലേവായക്കാരനെപ്പോലെ, അങ്ങെ തി രുസ്സഭയുടെ മുറിവുകളെ കണ്ടു അരോചകമോടെ കട ന്നു പൊയ്ക്കളയുന്നതായും കണ്ടു. ഇവർ വിശ്വസ്ഥതയ ററ മക്കൾ തങ്ങളുടെ ഉദാസീനതയാലൊ, ദുർമ്മനസ്സാ ലൊ വീടുവാതിൽ പൂട്ടാതെ നിദ്രചെയ്കയിൽ പാതിരാ സമയം മോഷ്ടക്കളും കൊള്ളക്കാരും വന്നതറിഞ്ഞു തങ്ങ ളുടെ പെററ മാതാവിനെ വിട്ടു ഭീരുക്കളായി ഓടി ഒ ളിച്ചു പോകുംവണ്ണം, തിരുസ്സഭയെന്ന അങ്ങെ മുറിവേ ൽക്കപ്പെട്ട മണവാട്ടിയെ വിട്ടു ഓടിപ്പോയിരുന്നു.

ചിലപ്പോൾ അവർ പൊയ്പ്പോയ ആടു പോലെ ചെന്നായ്ക്കളുടെ ക്രൂരതക്കു ഇരയായി ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടുമി രുന്നു; അവർ തൻെറ ആടുകൾക്കായി അങ്ങെ ആയു സ്സു മുഴുവനും കൊടുക്കുന്ന ആ നല്ല ഇടയൻെറ തൊഴ

ത്തിൽ വന്നു കേറുവാൻ മനസ്സില്ലാതെ നീച അടിമകളാൽ തണ്ണ അട്ടിൻ കൂട്ടത്തിൽ ചേർക്കപ്പെടുന്നതായും താൻ കണ്ടു. കാലാവസാനത്തോളം താനതിനോടു ഒന്നിച്ചിരിക്കുമെന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്ന തിരുസ്സഭയെന്ന അങ്ങെ മണവാട്ടിയുടെ ഭവനം കാണ്മാൻ അവർക്കു മനസ്സില്ലാതെ സിദ്ധാന്തികളായി നിന്നിരുന്ന ഈ ദുഷ്ടർ മണലിന്മേൽ ചില നീചഭവനങ്ങൾ പണതുണ്ടാക്കുകയും അവയേ കൂടക്കൂടെ മറിച്ചുകളഞ്ഞു വീണ്ടും വീണ്ടും പണികയും ചെയ്തിരുന്നു.

പലപ്പോഴും തങ്ങളുടെ സ്വന്ത പാർപ്പിടങ്ങൾ തങ്ങൾതന്നെ തകർത്തു അവയുടെ കഷണങ്ങൾകൊണ്ടു തിരുസ്സഭയുടെ മൂലക്കല്ലിന്മേൽ എറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും തിരുസ്സഭ എപ്പോഴും ഇളക്കമററതായി നിലനിന്നിരുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല അഗാധമായ കഴിവക്കത്തു വെച്ചുകൂടേയും അവരെ വിളിച്ചിരുന്ന ഈ ദിവ്യ മണവാട്ടിയുടെ സ്വരത്തിന്നു ചെവികൊടുക്കാതെ, പശിയാൽ മരിക്കാറായിരുന്നെങ്കിലും മോക്ഷകല്യാണവിരുന്നിന്നു ക്ഷണിപ്പാനായി അവരുടെ പക്കലേക്കു അവൾ അയച്ച ദൂതരെ പരിഹസിക്കയും ശാസിച്ചു കയ്യേററം ചെയ്കയും ചെയ്തിരുന്നു.

കർത്താവു അവരെ എല്ലാവരേയും പ്രതി പ്രലാപിച്ചു കരകയും, അവരെ രക്ഷിക്കുന്നതിന്നായി സകല വിധ പാടുകൾ പെടുന്നതിന്നു ചിത്തമാകയും ചെയ്തു. അങ്ങെ ഈ പരിതാപകര കാഴ്ചയുടെ ഒരു ഭാഗത്തു തന്റെ തിരുരക്തത്താൽ വീണ്ടുരക്ഷിച്ചു, പരിശുദ്ധ കൂദാശകളാൽ ശുദ്ധീകരിച്ച അനേക ആത്മങ്ങളെ പിശാചു തട്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി നശിപ്പിച്ചിരുന്നതുമെന്യെ ഇത്ര നന്ദികെട്ട ഈ ദ്രോഹികളെ പ്രതി ഈ പാടുകൾ നീ സഹിപ്പാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങിനെയെന്നു തന്നോടു

അവൻ നിൎത്തില്ലാതെ ചോദിച്ചിരുന്നു. ദൈറത്തിൽ അഭിഷിക്തനായ മാനുഷകുമാരൻ ഈശൊ ഈ ഭയങ്കര പാടുകളുടെ ഭാരത്തിൻ കീഴ ഞെരുങ്ങി അമൎന്നു ശൂന്യമായതു പോലെ തളൎന്നു വീണുപോയി. എന്നു മാത്രമല്ല ഇത്ര നന്ദികെട്ട ഒരു വംശത്തെ പ്രതി ഈ പാടുകൾ സഹിക്കുന്നതിന്നു അങ്ങെ മനുഷികത്തിൽ ഉണ്ടായ വിരുദ്ധ ശക്തിയാൽ ദേഹത്തിലെ സകല സ്വേദകൂപങ്ങളിൽ നിന്നും രക്തം വലിയ തുള്ളികളായി പുറപ്പെട്ടു നിലത്തു വീണിരുന്നു.

ഈ തൻെറ കൈപ്പു നിറഞ്ഞ പ്രമാദത്തിൽ ആ ദരവിനെന്നപോലെ, ചുററും തിരിഞ്ഞു നോക്കിക്കൊണ്ടു ആകാശത്തേയും, ഭൂമിയേയും, നക്ഷത്രങ്ങളേയും ഈ പാടുകളുടെ സാക്ഷിയായി വിളിച്ചു നിറുത്തിയിരുന്നു. കൎത്താവു അങ്ങെ ഈ അരൂപിയുടെ ങ്ങെരുക്കാധിക്യത്തിൽ പല പ്രാവശ്യം ഉച്ചസ്വരത്തിൽ പ്രലാപിക്കയാൽ ആ മൂന്നു ശ്ലീഹന്മാർ ഉണൎന്നു ചെവിപാൎക്കയിൽ തന്നെ ഒന്നു പോയി നോക്കുവാനാഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ പത്രോസു മററവരോടു; നിങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ, ഞാനൊന്നു പോയി നോക്കട്ടെ, എന്നു പറഞ്ഞു ധൃതിയായി ഓടി, ഗുഹയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ഗുരുവെ! ഗുരുവെ! അങ്ങേക്കു എന്തു അപകടം നേരിട്ടു? എന്നു അയാൾ നന്നാ ഉറക്കെ ചോദിച്ചെങ്കിലും ഈശൊ രക്തത്തിൽ മുങ്ങി മരണഭീതിയും വ്യസനവുമെന്ന ഭാരത്തിൻകീഴ ഇപ്രകാരം ഞരുങ്ങി അമൎന്നു കിടന്നതു കണ്ടതിനാൽ അയാൾ ഭയന്നു ഞടുങ്ങി പുറകോട്ടു വലിഞ്ഞു അന്ധനായി നിന്നുപോയി.

ഈശൊ അയാളോടു ഒന്നും ഉത്തരിക്കായ്കയാൽ, താൻ നിനവററു മയങ്ങിക്കിടക്കയാകുന്നു എന്നു കരുതി

മറ്റു രണ്ടുപേരുടെ പക്കൽ ചിന്തിരിഞ്ഞു, കത്താവിന്റെ വ്യസന ഞെരുക്കങ്ങളും നെടുവീർപ്പുകളും കേട്ടതല്ലാതെ ഒന്നും താനുത്തരിച്ചില്ല എന്നു അവരോട് പറഞ്ഞു. ഇതിനാൽ അവർ അതി ദുഃഖിതരായി തങ്ങളുടെ തലയും മൂടിയിരുന്നുകൊണ്ടു കരഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. പിന്നീട് താൻ ഒ! എന്റെ പിതാവെ, ഇത്ര നന്ദിയറ്റ വംശത്തെ പ്രതി ഞാൻ ഇവ സഹിപ്പാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങിനെ? "ഓ, എന്റെ പിതാവെ, ഈ കാസ എന്നിൽനിന്നു നീങ്ങാതെ ഞാൻ അതിനെ കുടിക്കണമെന്നാണു നിന്റെ തിരുമനസ്സെങ്കിൽ അങ്ങിനെ തന്നെ ആകട്ടെ" എന്നു പലപ്രാവശ്യം നിലവിളിച്ചു പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു.

൯-ാം നിരത്തു.

ദിവ്യകാരുണ്യം വഴിയായുള്ള മനുഷ്യനന്ദികേടുകളെ കണ്ടതു.

ഈ ഭയങ്കര കാഴ്ചകളുടെ ഇടയിൽ പിശാചു പലവക പാപങ്ങളുടെ സാദൃശമായി അനേക വികൃതരൂപങ്ങളിൽ തന്റെ തിരുമുമ്പിൽ കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡമായ കറുത്ത സാധനമായും, ചിലപ്പോൾ പുലി, ചെന്നായ, നരി, ചിറകുള്ള പെരുമ്പാമ്പു, സർപ്പം മുതലായവയുടെ രൂപങ്ങളിലും അവൻ കാണപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിലും ഈ ഭയങ്കര രൂപങ്ങൾ ഒന്നും ഒരു സൃഷ്ടിയുടെ യഥാർത്ഥരൂപമാകാതെ അരോചകം, വിപരീതം, മുതല, പാപം എന്നവയുടെ സാരസാദൃശങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു, ഈ പൈശാചിക വികൃത ജന്തുക്കൾ വന്നു താനവരുടെ രക്ഷയെ പ്രതി ഈ വ്യസകരമായ കുരിശിന്റെ വഴിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു

എന്ന ആ മാനുഷരെ ആക്രമിച്ചു അവരിൽ അനേകം പേരെ അങ്ങെ സന്നിധിയിൽ വെച്ചു തന്നെ കീറിപ്പറിച്ചു ശൂന്യമാക്കി നശിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇതുമെന്യെ, അരോചക ഇഴജന്തുവായ പാമ്പു അസാമാന്യ പ്പവലിവും ബലവും ഉള്ളതായി അതിന്റെ തലയിൽ, ഒരു കിരീടവും ധരിച്ചുകൊണ്ടു എല്ലാകാലങ്ങളിലും സകല ജാതികളിലും ഉണ്ടായ, മിശിഹായുടെ എണ്ണമററ ശത്രുഗണത്തേയും അതിനോടുകൂടെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു.

അവയെല്ലാം സകലവിധ നശീകര ആയുധങ്ങൾ ധരിച്ചു, ചിലപ്പോൾ ക്രൂരതയോടെ തങ്ങളെത്തന്നെ നുറുക്കു നുറുക്കായി കീറുകയും പിന്നീടു അതിലിരട്ടി മൂർക്ഷതയോടെ ന. കർത്താവിന്റെ നേരെ പാഞ്ഞെത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതുമെന്യ, അവയുടെ ആ വാളുകൾ കുന്തങ്ങൾ മുതലായ നശീകര ആയുധങ്ങൾ വിലങ്ങയും നീളേയും ആയി തനിക്കു ചുററും ഇടവിധാനത്തിൽ പറപ്പിച്ചുമിരുന്നു. ഇവ ഓരോന്നിന്റെ കോപവെറി മുഴുവൻ മാനുഷരെ ജീവ അപ്പം കൊണ്ടു പോഷിപ്പാനായി ഭൂമിമേൽ ഇറങ്ങി വന്ന ആകാശ കോതമ്പുമണിയായ ഈശോയുടെ നേരെ അതിഘോരമായി എരിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ നരകീയ സൈന്യം പാപത്താൽ കുരുടരായ മാനുഷരായിരുന്നു.

താൻ പലപ്രാവശ്യം അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും തിരികയും മറികയും, ചിലപ്പോൾ തന്നത്താൻ എഴുന്നേൽക്കയും വീണ്ടും ക്ഷീണിച്ചു വീഴുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അപ്പോൾ സർപ്പം അതിന്റെ കൂട്ടുഗണം ഒക്കയോടുംകൂടെ ഈശൊകർത്താവിന്റെ നേരെ പായുകയും അതിൻ വാലുകൊണ്ടു കോപമോടെ നിലത്തടിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ ഭയങ്കര കാഴ്ച ദിവ്യകാരുണ്യമെന്ന കൂദാശയിൽ സ

ത്യമായും കാതലായും പ്രസന്നനായിരിക്കുന്ന ഈശോക ർത്താവിനെ പലപ്രകാരത്തിൽ നിന്ദിക്കയും, അപമാനി ക്കയും, അതിക്രമിക്കയും ചെയ്യുന്നവരുടെ സാദൃശങ്ങളാ ണെന്നു ഇനിക്കു അറിയിക്കപ്പെട്ടു. അവർ ഈ ദിവ്യകൃ ദാശയെ കഥവെക്കാതെ അനാചാരമായി പെരുമാറുക, അങ്ങെക്കു യോഗ്യമായിട്ടു വേണ്ടിയവയെ ഗണ്യമാക്കാ തെ ഉപേക്ഷിക്കുക, നേരെ തന്നെ അങ്ങെ നിന്ദിച്ചു ദൃഷിക്ക, ഈ ദിവ്യ കാരുണ്യംവഴി അതി ഭയങ്കരമായ ദൈവദോഷങ്ങൾ പ്രവൃത്തിക്ക, ലൌകിക വിഗ്രഹങ്ങ ളെ ആരാധിക്ക, തെററായവയെ മാത്രം അറിഞ്ഞു വേ ദ അറിവുകളെ കഥവെക്കാതെ ആത്മിക അന്ധരും, അ വിശ്വാസികളും, മൂർക്ഷന്മാരും, വേദവിരോധികളുമായി വ്യാപരിക്ക എന്നീവിധ അതിക്രമങ്ങളാൽ തന്നെ നി ന്ദിച്ചപമാനിക്കുന്നതും അതി വ്യസനത്തോടെ ഞാൻ കണ്ടു.

പ്രത്യേകിച്ചു അനേക പൈതങ്ങൾ തങ്ങളെ ലൌകികമായി മാത്രം സ്നേഹിച്ചു ദൈവത്തെ അശേ ഷം മറന്നു നടക്കുന്ന മാതാപിതാക്കളേയും ഗുരുക്കളേയും പിന്തുടരുകയാൽ നേർവഴി തെററി നശിക്കയും, ലൌ കിക സൌഭാഗ്യങ്ങളാലും, അജ്ഞാനത്താലും മാത്രം പോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടു വേദസംബന്ധമായതൊക്കെയും മറ ന്നു നടക്കയും ചെയ്യുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു. ന. കർത്താവു പൈതങ്ങളെ അത്യന്തം സ്നേഹിക്കുന്നതിനാൽ, ഈ ബാ ലഗണത്തിൻ കാഴ്ചയാൽ ഇനിക്കു മഹാ സങ്കടമായി. ഈ ഗണത്തിൽ തിരുക്കർമ്മശുശ്രൂഷികളും, പൂജസഹാ യികളുമായ അനേക പൈതങ്ങൾ തങ്ങൾ കൂടെയും അതിൽ പങ്കാളികളായിരിക്കുന്നു എന്ന ആ തിരുക്കർമ്മ സ മയങ്ങളിൽ കാണിക്കുന്ന അനാചാരങ്ങളും, യോഗ്യത

കേട്ടകളും അസഹ്യതരമായ പ്രവൃത്തികളും കൊണ്ടു, അങ്ങെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനു വകരം അപമാനിക്കുന്നതായും കണ്ടു.

ഇതുമെന്നെ ഗ്രഹിക്കൽ പ്രയോഗിച്ചു തങ്ങൾ വിശ്വസ്ഥരും ഭക്തന്മാരുമാകുന്നു എന്നു കരുതിയിരിക്കുന്ന ചിലർ ഈ ആരാധനവിഷയമായ ദിവ്യകാരുണ്യംവഴി തന്നെ നിന്ദിച്ചു അപമാനിക്കുന്നതും പരിഭ്രമത്തോടെ ഞാൻ കണ്ടു. അനേകർ ദിവ്യകാരുണ്യത്തിൽ കർത്താവു പ്രസന്നനായിരിക്കുന്ന സത്യം തങ്ങൾ വിശ്വസിക്കയും മറ്റവരെ പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്തിരുന്നാലും, ഈ സത്യം ആഴമായി ഹൃദയത്തിൽ പതിയായ്കയാൽ ഉയിർത്തൈവത്തിൻ അരമനയും, ഇരിപ്പിടവുമായ ദേവാലയവും, അതിലെ പീഠം, സക്രാരി, കാസാ, അരുളിക്ക മുതലായ തിരുപ്പാത്രങ്ങളും, ചമയ അലങ്കാരങ്ങളും ഉദാരതയായി ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടിരിക്കയാൽ, സകലവും അഴുക്കും പൊടിയും നിറഞ്ഞു തൈവാരാധന തൈവദോഹം മാത്രമായി തീർന്നിരുന്നു. എന്നാൽ തൈവാരാധനക്കടുത്ത വിഷയങ്ങൾ എങ്ങിനെയെങ്കിലുമാകട്ടെ എന്നുള്ള തരംഭേദമറ്റ മടിയും ലൌകികവും മായവുമായ വിഷയങ്ങളിന്മേലുള്ള ക്രൂരം കടന്ന ഇഷ്ടവും, അഹംഭാവത്താൽ ഉളവാകുന്ന അരുചിയും നിമിത്തമത്രെ ഈ സ്ഥിതിയിൽ അവരാകുന്നതു. ഈ വക ഉദാരത ദേവാലയങ്ങളിലും ഇടയന്മാരിലും സമ്പത്തുള്ള ചില സന്യാസസഖ്യതകളിക്കുടെയും ഉണ്ടായിരിക്കയാൽ, ആകാശത്തിൻറെയും ഭൂമിയുടെയും നാഥനായ തൈവം അങ്ങെ ദേവാലയങ്ങളിൽ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നതിനെക്കാൾ ബഹുമാനമായി എല്ലായിലും ദരിദ്രവാസിയായ ഒരുവൻ അവൻറെ ഹീനകുടിലിൽ ആചരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നും ഞാൻ കണ്ടു.

ആ!! മാനുഷർക്കു യാവനയായി തന്നെത്താൻ കയ്യാളിച്ച ഈശോ അവരുടെ നന്ദികേടുകളാൽ എത്രയൊ ആഴമായ വ്യസനവും വ്യാകുലവും അനുഭവിച്ചു. തന്നെ സ്നേഹത്തോടെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിന്നു നിശ്ചയമായിട്ടു ഒരു സമ്പത്തും വേണമെന്നില്ല. എന്നാൽ നം ആത്മത്തെ മാത്രം ദാഹിക്കുന്ന ദിവ്യ രക്ഷിതാവിന്നു അതിനെ മുഴുവൻ കൊടുക്കാതിരിക്കയൊ, പാപത്താൽ അഴുക്കാക്കി കൊടുക്കയൊ ചെയ്യുന്നതു എത്രയൊ നാണിക്കത്തക്ക നന്ദികേടാകുന്നു, ആരാധനവിഷയമായ ദിവ്യകാരുണ്യം ലൌകികമായി നിന്ദിക്കപ്പെടുകയും ദേവാലയങ്ങളിൽ ആരും വരാതെ ഒഴിയപ്പെടുകയും ഗുരുക്കൾ നിന്ദിച്ചാക്ഷേപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നുള്ള കാരണം മേല്പറഞ്ഞ ഉദാരതയത്രെ. ഈ വിധ ഉപേക്ഷ വിശ്വസ്ഥരായ ആത്മങ്ങളിൽക്കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കയാൽ, അവരുടെ ഹൃദയമെന്ന ദേവാലയത്തെ തക്കവണ്ണം ആയത്തമാക്കാതെ മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം ത്രൊണോസും മററും ഇട്ടിരിക്കുംവണ്ണംതന്നെ, അതിനേയും ഇട്ടിരിക്കുന്നു. ആരാധനവിഷയമായ ദിവ്യകാരുണ്യംവഴി താനനുഭവിക്കുന്ന നിന്ദാപമാനങ്ങൾ ഞാൻ കണ്ടവയെല്ലാം ഒരു വർഷം മുഴുവൻ ഇടവിടാതെ പറഞ്ഞാലും തീരാത്തവണ്ണമായിരുന്നു

ഈ വക നന്ദിയററവർ തങ്ങളുടെ പലതര ഉപദ്രവങ്ങൾക്കു ഒക്കുന്ന വിധരൂപത്തിൽ ഓരൊ കൂട്ടം കൂട്ടമായി വന്നു കർത്താവിനെ നിന്ദിക്കയും അക്രമിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. പിന്നെയും തിരുക്കർമ്മങ്ങളിൽ സൂക്ഷമററവരും ദൈവദോഷക്കാരുമായ ഗുരുക്കളേയും മന്ദതയോടേയും യോഗ്യതകൂടാതേയും ദിവ്യകാരുണ്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നവരുടെ ഒരു മഹാ ശേഖരത്തേയും കണ്ടതു

മെന്നു ദുഷ്ടരായ സക്കർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തിരുപ്പാതങ്ങളെ ലൌകികപ്പെട്ടുന്നതിനേയും പൈശാചിക സേവകർ അവരുടെ നരകിയ ആരാധനയായ ക്ഷുദ്രപ്രയോഗങ്ങൾക്കു ദിവ്യകാരുണ്യം ഉപയോഗിക്കുന്നതും കണ്ടു. ഈ ഭയങ്കര ദ്രോഹികളിൽ അനേക വേദശാസ്ത്രികൾ നിഗളം നിമിത്തം പതിതരായി അങ്ങെ തിരുസ്സഭയിലെ ദിവ്യകാരുണ്യം വഴി തന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതും അങ്ങെ തിരുരക്തവിലയായ അനേക ആത്മാക്കളെ ഇവരുടെ ഉപായതന്ത്രങ്ങളാലും, ഉടമ്പടികളാലും, കള്ള ഉപദേശങ്ങളാലും അങ്ങെ തിരുഹൃദയത്തിൽനിന്നു പിടിച്ചു പറിച്ചു കൊണ്ടുപോയി നശിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ഇങ്ങിനെ തമ്മിൽ തമ്മിൽ എണ്ണമറ്റ ഭിന്നങ്ങളായി വേർപിരിഞ്ഞിരുന്ന മനുഷ്യരെ അങ്ങെ പരിശുദ്ധ മണവാട്ടിയായ തിരുസ്സഭയെന്ന ഉടലിനോടു ഏകശരീരമായി ചേർപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അങ്ങെ അളവറ്റ സ്നേഹപ്രവൃത്തിയായ ദിവ്യകാരുണ്യം ചെല്ലാഞ്ഞ കള്ളപ്രബോധകരുടെ തിന്മനിമിത്തം അന്യോന്യഭിന്നിതവിഷയമായിതീർന്നിരുന്നു. കടശി ഇങ്ങനെ തിരുസ്സഭയെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞവർ ഒക്കെയും അവിശ്വാസം, മൂഢഭക്തി, പതിതത്വം, തെറ്റായ ലൌകിക തത്വശാസ്ത്രം എന്ന ആഴങ്ങളിൽ മുഴുകി താണിരുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങളാൽ ഞാൻ അവണ്ണനീയഭയങ്കരവും, പരിഭ്രമവും, അരോചകവും പൂണ്ടിരുന്നതിനാൽ എന്റെ മോക്ഷമണവാളൻ എന്റെ പക്കൽ വന്നു കരുണയോടെ അങ്ങെ തിരുക്കരം എന്റെ ഹൃദയത്തിന്മേൽ വെച്ചു, ഈ സംഗതികൾ ഇന്നവരെ യാതൊരുത്തരും കണ്ടിട്ടില്ലായെന്നും നിന്നെ ഞാൻ പ്രത്യേകിച്ചു ബലപ്പെടുത്തിയില്ലായെങ്കിൽ നിന്റെ ഹൃദയം ദുഃഖാധിക്യത്താൽ തകർന്നുപോയേനെ

എന്നും അരുളിച്ചെയ്തു. അപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ വി ളറിയ ആ തിരുമുഖത്തിൽനിന്നു രക്തം വലിയ തുള്ളിക ളായി ഒഴുകുന്നതും അങ്ങെ തിരുമുടിയും മീശയും ര ക്തംനനഞ്ഞ ചെടയായിരിക്കുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു.

൩-ാം നിറുത്തു.

കർത്താവു രണ്ടാമതു ശിഷ്യരുടെ പക്കൽ പോയതു.

ഈ കടശി വിവരിച്ച കാഴ്ചയുടെശേഷം ഞാൻ വേഗത്തിൽ ഗ്രഹസ്ഥൻ പുറത്തിറങ്ങി വെസ്സുന്ന കാലടി കൾ എല്ലാം വേച്ചും വിറച്ചുംകൊണ്ടു മൂന്നു ശിഷ്യരുടെ പക്കൽ വന്നപ്പോൾ അവർ മുമ്പെപോലെ; മുട്ടിന്മേൽ ഇരുന്നു കുമ്പിട്ടുകിടന്നു ഉറങ്ങിയിരുന്നു. ഈശോ ഇങ്ങി നെ വിറച്ചുകൊണ്ടും, വ്യസനഞെരുക്കങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചു കൊണ്ടും അവരുടെ പക്കൽ വന്നപ്പോൾ അവർ ഉണ ർന്നു എഴുന്നേറ്റു സ്നേഹത്തോടെ അവരുടെ കരങ്ങളിൽ തന്നെ താങ്ങിപ്പിടിച്ചു; അപ്പോൾ അവരോടു പിറ്റെ ദിവസം താൻ മരണത്തിനു വിധിക്കപ്പെടുമെന്നും, ഒരു മണിക്കുറിന്നകം താൻ ശത്രുക്കളാൽ പിടിക്കപ്പെട്ട ന്യാ യാസനത്തിൻമുമ്പാകെ കൊണ്ടുപോകപ്പെടുകയും അ വിടെ തന്നെ അവർ അപമാനിക്കയും, കയ്യേറ്റം ചെ യ്കയും, അടിക്കയും, കടശി ബഹു ക്രൂരമായി തന്നെ കൊ ല്ലുകയും ചെയ്യുമെന്നും മഹാ ദുഃഖത്തോടും അലിവുതോ ന്നിക്കത്തക്ക സ്വരത്തിലും അരുളിച്ചെയ്തു.

പിന്നീടു തന്റെ അമ്മയേയും മഗ്ദലെത്താമറിയ ത്തേയും ആശ്വസിപ്പിക്കണമെന്നു അവരെ പറഞ്ഞേ ല്പിച്ചതിനു എന്തുത്തരിക്കണമെന്നു അവർക്കു തിരിയാ

തെ ഒന്നും മിണ്ടാതെ അന്ധരായിനിന്നു. എന്തെന്നാൽ തന്റെ ആ പ്രലാപവാക്കുകൾ കേൾക്കയും, ദുഃഖഭാവം കാണുകയും ചെയ്കയാൽ അത്രയധികം അവർ കലങ്ങിപ്പോയിരുന്നു. തനിക്കു നടപ്പാവശേഷം ശക്തിയില്ലെന്നും ഗുഹയിലേക്കുതന്നെ കൊണ്ടുപോകണമെന്നും അവരോടു പറകയിൽ, യോഹന്നാനും യാക്കോവും തന്നെ താങ്ങിക്കൊണ്ടുപോയി ഗുഹയിലാക്കിയപ്പോൾ ഉദ്ദേശം ൧൧൬ മണി ആയിരുന്നു. ന. കർത്താവിന്റെഈ ഭയങ്കരപ്രമാദസമയത്തു പ. കന്യകയും, മർക്കോസിന്റെ അമ്മ മറിയത്തിൻ വീട്ടിൽവെച്ചു ആത്മികദുഃഖാധിക്യത്താലും വ്യസനത്താലും മയങ്ങി തളർന്നുപോയിരുന്നു. അവൾ ഈ മറിയത്തോടും മഗ്ദലേനായോടും കൂടെ തോട്ടത്തിൽ ഇരുന്നു ദുഃഖിച്ചു കരകയും മുട്ടുകുത്തി സാഷ്ടാംഗം വീണു പ്രലാപിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതുമെന്യ കർത്താവിന്റെ ഓരോ ഭയങ്കരപ്രമാദങ്ങൾ അരൂപിയാൽ അവളും കണ്ടിരുന്നതിനാൽ അനേകപ്രാവശ്യം തളർന്നു മോഹാസ്യപ്പെട്ടു നിനവു വിട്ടുപോയിരുന്നു.

മാതാവു കർത്താവിന്റെ കാൎയ്യം അന്വേഷിപ്പാനായി പലരേയും അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും മറുതലിച്ചു കൂടാത്ത വിമ്മിഷ്ടത്താൽ അവർ തിരിച്ചു വരുവോളം താമസിച്ചിരിപ്പാൻ വശമാകാതെ മഗ്ദലേന ശാലൊം എന്നവരൊന്നിച്ചു യോസപ്പാത്തു കനവായോളം പോയി. എന്നാൽ മാതാവു നടക്കയിൽ കരങ്ങൾ പലപ്പോഴും സൈത്തു മലക്കു നേരെ നീട്ടിപ്പിടിച്ചു രക്തത്തിൽ മുഴുകിക്കിടക്കുന്നതായി കണ്ടിരുന്ന തന്റെ പുത്രനെ തുടച്ചു വെടിപ്പാക്കുവാൻ അത്യാശപ്പെട്ടിരുന്ന ഭാവം കാണിച്ചിരുന്നു. ഞാൻ മാതാവിന്റെ ആത്മത്തിൽ തന്റെ സ്നേഹപുത്രന്റെ നേരെയുള്ള ഈ ഹൃദയ ഇളക്ക

ങ്ങൾ കണ്ടുവോയെന്നു കർത്താവും ഈ സമയം ആ അമ്മയെ നിരൂപിച്ചു തന്റെ ഈ ഭയങ്കര പ്രമാദത്തിൽ അവളുടെ സഹായത്തിനെന്നപോലെ, അവൾ വന്നിരുന്ന ഭാഗത്തോട്ടു തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നതും കണ്ടു. എന്നു തന്നെയല്ല കർത്താവിന്റെയും മാതാവിന്റെയും ഇടയിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും വീശിയിരുന്ന പ്രകാശകിരണങ്ങൾമൂലം അവർ തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന അരുപിയായുള്ള സംസ്സർഗ്ഗവും ഇനിക്കു മനസ്സിലായി.

മഗ്ദലേനായ്ക്കു തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള മഹാ ദുഃഖവും സ്നേഹവും ക്രൂടെ താൻ നിരൂപിച്ചു, അവളെ ആശ്വസിപ്പിക്കണമെന്നു ശിഷ്യരെ പറഞ്ഞേല്പിച്ചു; എന്തെന്നാൽ മാതാവു ഒഴികെ മറ്റെല്ലാവരെക്കാൾ അധികം തന്നെ അവൾ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നും, തന്നെപ്രതി അവൾ വളരെ പാടുകൾ സഹിക്കുമെന്നും ഇനി ഒരിക്കലും തന്നെ അവൾ ഉപേക്ഷിക്കയില്ലായെന്നും താനറിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ സമയം മറ്റു എട്ടു ശിഷ്യർ ഗദസമന്നിൽ വന്നു കുറെ നേരം സംഭാഷിച്ചിരുന്നശേഷം പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെട്ടു, തന്നെ ശത്രുക്കൾ കൊല്ലുമ്പോൾ നാം എന്തു ചെയ്യും? തന്നെ അനുഗമിക്കുന്നതിന്നായി സകലവും നാം ഉപേക്ഷിച്ചു, നാം അഗതികളാണല്ലൊ, താൻ നമ്മെ സഹായിപ്പാൻ അശക്തനായ പ്രകാരത്തിൽ ദുഃഖിതനും പീഡിതനുമായി തീർന്നിരിക്കുന്നല്ലൊ എന്നു അന്യോന്യം പറഞ്ഞു പ്രലാപിച്ചിരുന്നു.

മറ്റു ശിഷ്യർ ആദ്യം പല വഴിക്കും ചുറ്റിത്തിരികയിൽ കർത്താവിൻ പാടുകൾ ബന്ധിച്ച ചില സംഗതികൾ കേൾക്കയാൽ വ്യസനിച്ചു എല്ലാവരും വെസ്സാഗയിലേക്കു പോയി. ഈശോ പിന്നെയും ഗ്രഹയിൽ വെച്ചു നമസ്കരിക്കയും മാനുഷസ്വഭാവപ്രകൃതിയായ

ഭം. ൻ.

പാടുകളിന്മേലുള്ള മറുതലയോടു എതൃത്തു പോരാടുകയും അങ്ങെ നിത്യപിതാവിൻ തിരുച്ചിത്തത്തിന്നു തന്നെത്തന്നെ മുഴുവനും കയ്യാളിക്കയും ചെയ്യുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു.

വ്യാം നിറത്തു.

പരിശുദ്ധരുടെ ആശ്വാസ പ്രദകാഴ്ച.

ഈ സമയം അങ്ങെ തിരുസ്സന്നിധിയിൽ പാതാളം തുറക്കപ്പെട്ടു, അതിൽ ആദ്യം അബ്രാഹത്തിന്റെ മടിയിൽ വസിച്ചിരുന്ന ആദം ഹാവാ മുതലായ ബാവാന്മാർ, ദീർഘദർശികൾ, നീതിമാന്മാർ, മാർ യൌസേപ്പ്, തന്റെ മാതാവിന്റെ കാരണവന്മാർ, സ്നാപകയോഹന്നാൻ മുതലായവർ അത്യാശയോടെ അങ്ങെ വരവു പാർത്തിരിക്കുന്നതു താൻ കണ്ടു. ഈ കാഴ്ചയാൽ അങ്ങെ സ്നേഹംനിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു പുതിയ ധൈര്യം ഉത്ഭവിച്ചു, കുറച്ചു ബലം പ്രാപിച്ചു കൊണ്ടു അങ്ങെ തിരുമരണത്താൽ ഈ പരിശുദ്ധ തടവുകാർക്കു സ്വർഗ്ഗവാതിൽ തുറക്കണം എന്നുള്ള ഹൃദയമിളക്കങ്ങളോടെ ആ പൂർവ്വകാല പരിശുദ്ധരെ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ മാലാക്കാമാർ വന്നു തങ്ങളുടെ പ്രയത്നങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ ഭംഗപ്പാടു യോഗ്യതയോടു ഒന്നിപ്പിച്ചു അങ്ങെ മോക്ഷപിതാവിനോടു ഏകമായി ഒന്നിപ്പാനിരിക്കുന്ന പുതിയ കാല പരിശുദ്ധരുടെ മഹാ സൈന്യത്തെ അങ്ങെ തിരുസ്സന്നിധിയിൽ കാണിച്ചു.

ഈ എത്രയും മനോഹരവും, ആശ്വാസപ്രദവുമായ കാഴ്ചയിൽ അങ്ങെ തിരുമരണത്താൽ തുറപ്പാനിരിക്കുന്ന രക്ഷണീയമെന്ന ഒലിയുറവയിൽ നിന്നു രക്ഷയും ശുദ്ധീകരണവും എന്ന പുഴകൾ കവിഞ്ഞൊഴുകുന്നതു താൻ കണ്ടു. ശ്ലീഹന്മാർ, ശിഷ്യർ, കന്യകകൾ, പരി

ശുദ്ധ സ്ത്രീകൾ, വേദസാക്ഷികൾ, പാപ്പമാർ, മെത്രാന്മാർ, ഗുരുക്കൾ ആദിയായവരും ഇരു വൎഗ്ഗത്തിലുള്ള ഒരു മഹാ സന്യാസസംഘവും എന്ന ആ മഹാ സൈന്യം മുഴുവനും തങ്ങളുടെ ശിരസ്സുകളിൽ ജയകിരീടങ്ങൾ ധരിച്ചുകൊണ്ടു അങ്ങെ തിരുസ്സന്നധിയിൽ കാണപ്പെട്ടു. ഈ കിരീടങ്ങൾ അവരവരുടെ മോക്ഷാനന്ദത്തിന്നു കാരണങ്ങളായ പലതര യത്നങ്ങൾക്കും, പാടുകൾക്കും, ജയങ്ങൾക്കും ഒത്തവണ്ണം പല വൎണ്ണങ്ങളും, പല ആകൃതികളും, പലതര സുഗന്ധങ്ങളും ഉള്ള പുഷ്പങ്ങളാൽ ചമെക്കപ്പെട്ടവയായിരുന്നു.

അവരുടെ ആയുസ്സു മുഴുവനും, പ്രവൃത്തികൾ സകലവും, യോഗ്യതകളും, സ്തുതിയും, ബലവും, മോക്ഷമഹിമയും സകലവും മുഴുവനായിട്ടു കൎത്താവിന്റെ അളവററ യോഗ്യതയോടുള്ള ഒന്നിപ്പുമൂലം മാത്രം ഉളവായതായിരുന്നു. ഈ പരിശുദ്ധർ തമ്മിൽ അന്യോന്യം പ്രാപിച്ചിരുന്ന സഹായങ്ങളും, കൎത്താവിൻ ഭംഗപ്പാടു, ദിവ്യകാരുണ്യം എന്ന ഒലിയുറവകളിൽ നിന്നു മാത്രം അവരെല്ലാവരും ഒരുമിച്ചു പാനം ചെയ്തിരുന്ന പ്രകാരവും കാണുന്നതു നിശ്ചയമായിട്ടു എത്രയും മനോഹരമായതും ഹൃദയമിളക്കുന്നതുമായ സംഗതിയായിരുന്നു. ഇവരുടെ യത്നങ്ങൾ വേദസാക്ഷിത്വങ്ങൾ, ജയവിരുതുകൾ, കാഴ്ചകൾ വസ്ത്രങ്ങൾ ആദിയായവയിൽ ആഴമായ സാരാൎത്ഥങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു. അവകൾ അവൎണ്ണനീയവിധത്തിൽ വ്യത്യാസതരങ്ങളായിരുന്നു, എങ്കിലും ആശ്ചൎയ്യകര ചേൎച്ചയോടും അനുയോജ്യതയോടും കൂടെ മാനുഷന്റെ ആയുസ്സും, ഇരുൾ അടക്കാത്ത പ്രകാശവും ആയ ദൈവകുമാരന്റെ ഭംഗപ്പാടു എന്നു ആ ഏക സൂൎയ്യന്റെ കാന്തിയുള്ള കതിരുകളാൽ മാത്രം പ്രകാശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

കടശി പഴയതും പുതിയതുമായ പരിശുദ്ധരുടെ ആ ഇരുസേനകൾ തമ്മിൽ പരസ്പരം യോജിച്ചു അങ്ങെ സ്നേഹംനിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തെ ചുററുന്ന ഒരു ജയകിരീടമായി ചമയുകയും അതി മനോഹരവും ആശ്വാസപ്രദവുമായ ഈ കാഴ്ചയാൽ, ന. കൎത്താവു ഒരു വിധ ആത്മശക്തി പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു. ആ! മാനുഷരിൽ ഒരു ഏക ആത്മത്തിന്റെ രക്ഷക്കായിട്ടുമാത്രം ഈ മഹാപാടുപീഡകളൊക്കയും സന്തോഷത്തൊടെ അനുഭവിപ്പാൻ താനാഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. മാനുഷരുടെ നേരെയുള്ള അങ്ങെ നികരററ സ്നേഹം അത്ര വലിയതും അളവററതുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിന്റെ ശേഷം ഈ ആശ്വാസ കാഴ്ചകൾ മറയപ്പെടുകയും മാലാൎക്കമാർ അങ്ങെ ഭംഗപ്പാടുകളുടെ സാദൃശ്യങ്ങളായ കാഴ്ചകൾ തന്നെ കാണിക്കയും അവയെല്ലാം ഒരൊററപ്പടത്തിലെന്നപോലെ തിരിച്ചു തിരിച്ചു താൻ കണ്ടു ഗ്രഹിക്കയും ചെയ്തു.

യൂദായുടെ ആ വഞ്ചകപാതകം മുതൽ കുരിശിന്മേൽ വെച്ചുള്ള കൎത്താവിന്റെ ആ ഒടുക്കത്തെ വചനം വരെ ഉള്ളവയെല്ലാം തെളിവായി അടങ്ങിയ ഈ ഒരു ഏക കാഴ്ചയിൽ വ്യാകുലഭംഗപ്പാടെന്ന ഈ ധ്യാനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു സകലവും താൻ കണ്ടു. യൂദാസിന്റെ ഗുരുദ്രോഹം, ശിഷ്യരുടെ ഓടിയൊളിപ്പു, ഹന്നാൻ കയ്യാപ്പ എന്നവരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചുള്ള നിന്ദാപമാനങ്ങൾ, പത്രോസിന്റെ ഉപേക്ഷ, പീലാത്തോസിന്റെ ന്യായാസനം, ഹേറോദേസിന്റെ പരിഹാസം, ചമ്മിട്ടി അടികൾ, മുൾമുടി, മരണതീൎപ്പു, കുരിശു ചുമക്കുന്നതു, വെറോനിക്കായുടെ തൂവാല, കുരീശിന്മേൽ പതിപ്പു, പ്രീശന്മാരുടെ ആക്ഷേപം, മാതാവു യോഹന്നാൻ മുതലായവരുടെ പ്രലാപങ്ങൾ, വിലാവി

ലെ മുറിവു മുതലായവയും നുണനുണക്കമായി അങ്ങേക്കു കാണിക്കപ്പെട്ടു അങ്ങിന്നു മാനുഷരുടെ നേരെയുള്ള സ്നേഹം നിമിത്തം സകലത്തിന്നും നൽമനസ്സോടെ കീഴ്പെട്ടുകൊണ്ടു കയ്യേൽക്കയും ചെയ്തു.

ഈ ഭയങ്കര ഭംഗപ്പാടു കാഴ്ചയുടെ അവസാനത്തിൽ മാലാക്കാമാർ പിരിഞ്ഞു പോയ ശേഷം നു. കൎത്താവു മരണപ്രമാദത്തോടെ നിലത്തു വീഴുകയിൽ അങ്ങെ വസ്ത്രം മുഴുവൻ നനയത്തക്കവണ്ണം രക്തം വിയൎത്തു ഞാൻ കണ്ടു. അതിന്റെ ശേഷം ഒരു പ്രധാന മാലാക്കമുൻ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളവരെക്കാൾ ഉയരത്തിലും, ഒരു ഒത്ത മാനുഷാകൃതിയിലും ഗുരുക്കളെപ്പോലെ നീണ്ട വസ്ത്രങ്ങൾ അണിഞ്ഞും ആകാശത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി ഒരു കാസ കരങ്ങളിൽ പടിച്ചു കൎത്താവിന്റെ അരികെ വന്നു നിലം തൊടാതെ നിന്നുകൊണ്ടു, തനിക്കു അതു നീട്ടിക്കാണിച്ചു. അങ്ങുന്നു എഴുന്നേററു പിതാവു നിയമിച്ച പാടുകളുടെകാസ പൂൎണ്ണമനസ്സോടെ കയ്യേൽക്കുന്ന സാദൃശത്തിൽ അതു വാങ്ങി പാനം ചെയ്ത ഉടൻ മാലാക്ക മറഞ്ഞുപോയി. അപ്പോൾ താൻ സ്വഭാവത്തിന്നു മേല്പെട്ട ആശ്വാസത്താൽ പുതിയ ബലം പ്രാപിച്ചു. കാലുകൾ വേഷ്ക്കാതെ ശിഷ്യരിൻ പക്കൽ പോകുന്നതിന്നു പ്രാപ്തനായി.

പിന്നീടു തന്റെ തിരുമുഖം തുടച്ചു വെടിപ്പാക്കുകയും രക്തം നനഞ്ഞ മുടി ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു ശിഷ്യരുടെ പക്കലേക്കു വന്നപ്പോൾ അവർ തല മൂടി ചാരിയിരുന്നു ഉറങ്ങിയിരുന്നു. താനവരോടു ഇപ്പോൾ ഉറങ്ങേണ്ടും സമയമല്ല ഉണൎന്നിരുന്നു നമസ്കരിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നും "ഇതാ സമയമായി, ഇതാ മാനുഷകുമാരൻ പാപികളുടെ കരങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നു. നിങ്ങൾ

എഴുന്നേല്പിൻ നാം പോക, എന്നെ ഒററിക്കൊടുക്കുന്നവൻ ഇതാ സമീപമായി, ആ മനുഷ്യൻ പിറക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ അവനു ഏററം നന്നായിരുന്നു" എന്നും താനരുളിച്ചെയ്തയിൽ ശ്ലീഹന്മാർ എഴുന്നേററു പരിഭ്രമത്തോടെ ചുററും നോക്കീയിരുന്നു.

അവരുടെ മയക്കം അല്പം തെളിഞ്ഞപ്പോൾ പത്രോസു, കൎത്താവെ! ഞങ്ങൾ നിന്നെ ആദരിക്കുന്നതിന്നായി മററവരേയും വിളി ക്കട്ടെ? എന്നു പറകയിൽ കൎത്താവു കുറച്ചു ദൂരത്തിൽ കെദറോൻ തോട്ടിന്നരികെ ഒരു താഴ്വരയിൽ കൂടി ആയുധപാണികളായ ഒരു സേവകഗണം തീവെട്ടികളും കൊണ്ടു വരുന്നതു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊണ്ടു, നിങ്ങളിലൊരുത്തൻ എന്നെ ഒററികൊടുത്തിരിക്കുന്നു, എന്നു അവരോടു അരുളിച്ചെയ്തു. പിന്നീടു താൻ സമാധാനഭാവമായി അവരോടു സംസാരിക്കയും തൻെറ അമ്മയെ ആശ്വസിപ്പിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു അവരെ ഏല്പിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടു നാം അവൎക്കെതിരെ ചെല്ലാം ഞാൻ എൻെറ മനസ്സാലെ തന്നെ ശത്രുക്കൾക്കു എന്നെ ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. പിന്നീടു തൻെറ മൂന്നു ശിഷ്യരോടൊന്നിച്ചു ഗദസെമ്മനിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ കൂടി സേവകൎക്കെതിരെ ചെന്നു.

ചില ശിഷ്യർ വന്നു മഗ്ദലേന, ശാലോം എന്നവരുടെ കരങ്ങളിൽ നിനവു വിട്ടു മയങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന ദൈവജനനിയെ ആ മയക്കം തെളിഞ്ഞപ്പോൾ സേവകർ വരുന്നതുകണ്ടു ഭയന്നു മൎക്കോസിൻെറ അമ്മ മറിയത്തിൻെറ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയാക്കി. കൎത്താവിപ്പോൾ നമസ്കരിച്ച ആ ഗുഹ മുൻ പലപ്പോഴും താൻ നമസ്കരിച്ചിരുന്നതല്ല, താൻ സാധാരണ ഈ തോട്ടത്തിൽ കുറച്ചു ദൂരെയുള്ള ഒരു കുടിലിൽ ആണു പോയി നമ

സ്കരിച്ചിരുന്നതു. ഒരു ദിവസം ആ ഫലമററ തേത്തമരത്തെ ശപിച്ചശേഷം ഇതിൽ വന്നു കരങ്ങൾ വിരിച്ചു ഒരു പാറമേൽ ചാരിയിരുന്നു മഹാ വ്യസനത്തോടെ നമസ്കരിക്കയിൽ അതിന്മേൽ അങ്ങെ ദേഹാകൃതി പതിഞ്ഞു * പിൻകാലങ്ങളിൽ അതു വണങ്ങപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിലും, അതു എന്നു സംഭവിച്ചതാണെന്നു നിശ്ചയമില്ലായിരുന്നു.

൨-ാം അദ്ധ്യായം.

യൂദായും അവന്റെ കൂട്ടരും.

യൂദാ അവന്റെ ഈ ഗുരുദ്രോഹപാതകം ഇത്ര നാശകരമായ ഒരു ഫലം വരുത്തുമെന്നു കരുതിയില്ല, പിന്നെയൊ അതിനാൽ പ്രീശന്മാരെ ഇഷ്ടപ്പെടുത്തണമെന്നും, അവർ പറഞ്ഞൊത്തിരിക്കുന്ന നീച സമ്മാനം പ്രാപിക്കണമെന്നും മാത്രം അവൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നുള്ളു. തന്റെ ശത്രുക്കൾ അവന്റെ ഈ പാതകംമൂലം തന്നെ ന്യായസ്ഥലത്തു വരുത്തി, വിധിച്ചു കുരിശിന്മേൽ പതിക്കുമെന്നു കരുതിയില്ലെങ്കിലും അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ലാഭത്തിന്മേലുള്ള അത്യാശ നിറഞ്ഞിരുന്നതുമെന്യെ അവന്നു ഇഷ്ടമുള്ള കൌശലക്കാരായ ചില പ്രീശരും സന്തുക്കായിരും പുകഴ്ത്തിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ടു, ഈ പാതകം നിറവേററുന്നതിന്നു അവനെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചിരു

* പല കല്ലുകളിന്മേലും ദീർഘദർശികൾ, കർത്താവു, മാതാവു, ശ്ലീഹന്മാർ മുതലായവരുടേയും സീനാമലയിൽ ഒരു കല്ലിന്മേൽ കത്രീനാപ്പുണ്യവാളത്തിയുടേയും രൂപം പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു, എന്നാൽ അവ നന്നാ ആഴമായി പതിഞ്ഞിട്ടില്ല.

ന്നു. ഇതുമെന്നെ ശ്ലീഹന്മാർ കഴിച്ചിരുന്ന ഞെരുങ്ങിയതും, അലഞ്ഞു നടക്കുന്നതുമായ ജീവിതത്തിൽ അവന്നു അരോചകവും വെറുപ്പുമായിരുന്നതുമെന്നെ പലനാളായിട്ടു അവനെ ഏല്പിച്ചിരുന്ന ധർമ്മശുശ്രൂഷയിൽനിന്നു കൂടാശ്ശേ മോഷ്ടിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു.

അവന്റെ ഈ ലുബ്ധമുഖാന്തരം മശിഹാലേന കത്താവിൻ തിരുപ്പാദങ്ങളെ വില ഉയർന്ന തൈലംകൊണ്ടു അഭിഷേകിച്ചതിനാലുള്ള പണച്ചിലവിന്മേൽ അവന്നു ഉൾക്രോധം ജനിച്ചതു നിമിത്തമാണു സകലത്തിലും വലിയ പാതകമായ ഈ ഗുരുദ്രോഹം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന്നു ഉറച്ചതു. ഇതുമെന്നെ കത്താവു ഒരു ലൌകികരാജ്യം സ്ഥാപിക്കുമെന്നും വളരെ പണം ലഭിക്കാവുന്ന മറു സ്ഥാനം അവന്നു കിട്ടുമെന്നും ഉന്നിക്കൊണ്ടിരുന്നതു ഇപ്പോൾ തെറ്റി എന്നു കാണുകയാൽ തനിക്കുതന്ന സൌഭാഗ്യം സമ്പാദിക്കുന്നതിന്നു ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. കത്താവിന്നും അങ്ങെ അനുഗാമികൾക്കും ഞെരുക്കങ്ങളും ശത്രുക്കളും അധികരിക്കയും അന്നത്തെ ശ്രേഷ്ഠാചാര്യന്റെയും, ആ കച്ചേരിയിൽ ചെന്നവരുടേയും അധികാരങ്ങളും ബഹുമതികളും ബഹു കായ്മായി അവന്നു തോന്നുകയും ചെയ്കയാൽ അവകടം വരും മുമ്പു തന്നെ ഇവരോടു സ്നേഹം പിടിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇതുമെന്നെ ഏതുപ്രകാരമെങ്കിലും എതുയും നിമിഷത്തിൽ വല്ല സംഗതിവശാൽ ഈശോയുടെ ഈ നടപ്പു ഞങ്ങൾ നിറുത്തും എന്നു പ്രീശർ തീർച്ചയായി അവനോടു പറഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ യൂദാ അവന്റെ ദുഷ്ട ഉടമ്പടി തീർമ്മാനിക്കുന്നതിന്നു ബദ്ധപ്പെട്ടിരുന്നു, എങ്കിലും അവർ തൽക്കാലം ഒന്നും പ്രവൃത്തിപ്പാൻ മനസ്സില്ലാതെ, തിരുനാൾക്കു മുമ്പു സമയം പോരാ, ജനങ്ങളിൽ കലഹത്തിന്നു ഇടവന്നേ

ക്കും എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു.

എന്നാൽ സന്നഹർദ്ദിൻ * എന്ന സംഘവും പ്രത്യേകമായിട്ടു അന്നാസും കയ്യാപ്പായും മാത്രം അവൻെറ ഉടമ്പടികൾ അല്പ ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടിരുന്നെങ്കിലും കയ്യാപ്പാ വളരെ നിഗളവും അവസ്തയും ആയ ഭാവത്തിൽ അവനോടു സംസാരിച്ചു കടശി ഒന്നും തീൎമ്മാനിക്കാതെ യൂദായെ വിശ്വസിക്കാത്തപോലെ ഇതൊന്നും നടക്കുന്നതല്ലായെന്നു നിന്ദ്യമായി പറഞ്ഞു. ഈ സമയം നരകം അതിനോടുതന്നെ വിരോധമായി ഭിന്നിച്ചു, പിശാചു തന്നെ പാടുപെടുത്തുന്നതിലുള്ള യൂദരുടെ ആ പാപവും അവൻ എത്രയും വെറുക്കുന്ന ദിവ്യബോധകനും ആത്മങ്ങളെ തിരിപ്പിക്കുന്നവനുമായ കൎത്താവിൻെറ മരണവും ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനോടെതന്നെ, കറയററ ബലിയായ തൻെറ മരണത്തെ അത്യന്തം ഭയന്നുമിരുന്നു. ആകയാൽ ഒരുവശത്തു തൻെറ ശത്രുക്കളെ തൻെറ നേരെയുള്ള കോപത്താൽ എരിയിക്കയും, മററുവശത്തു യൂദാ നീചസ്വഭാവിയും ദുഷ്ടനുമാകുന്നു, തിരുനാൾക്കുമുമ്പു വിധി ഉച്ചരിക്കയില്ലായെന്നു ചിലർക്കു തോന്നിച്ചു കാൎയ്യം താമസിപ്പിക്കയും ചെയ്തീരുന്നു.

ഞങ്ങൾ അവനെ പിടിപ്പാൻ വശമാകുമൊ? അവനോടുകൂടെ ആയുധപാണികളില്ലെ? എന്നും മററും യൂദായോടു അവർ ചോദിച്ചതിന്നു ആ ദുഷ്ട ഗുരുദ്രോഹി ഇല്ലാ, താനും ആ പതിനൊന്നു ശിഷ്യരും മാത്രമെയുള്ളു, എന്നുതന്നെയല്ലാ താൻ നന്നാ ബലഹീനനും, ശിഷ്യർ മഹാ ഭീരുക്കളുമാണു. ഇതുമെന്യെ ഇപ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ ഇനി ഒരിക്കലും തന്നെപിടിപ്പാൻ കഴികയില്ല, എന്തെന്നാൽ കുറെനാളായിട്ടു ശിഷ്യരും, കൎത്താവു

* ശ്രേഷ്ഠാചാൎയ്യൻെറ ആലോചനസംഘം.

തന്നെയും എൻെറനേരെ നന്നാ സംശയിക്കുന്നു. ഇനി എന്നെ കണ്ടാൽ അവർ എന്നെ കൊല്ലും എന്നതിനാൽ ഇനി അവരുടെപക്കൽ ചെല്ലുവാൻ ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. ആകയാൽ, തന്നെ കാട്ടിത്തരുവാനും വശമാകയില്ലായെന്നും, ഉടൻതന്നെ അവർ കൎത്താവിനെ പിടിക്കാഞ്ഞാൻ താൻ അവരുടെ കയ്യിൽനിന്നു തെററിപ്പോയി, താൻ രാജാവാണെന്നു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ടു തൻെറ ഭാഗക്കാരാന്നിച്ചു അവൎക്കെതിരായി വരുമെന്നും അവൻ പറഞ്ഞിരുന്നു.

യൂദായുടെ ഈ ഭയപ്പെടുത്തൽ മുഖാന്തരം അവർ ഒരു വിധം ഇളകി, അവൻെറ ഉടമ്പടി സ്ഥിരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ആ ഗുരുദ്രോഹപാതകത്തിൻെറ വിലയായ മുപ്പതു വെള്ളിനാണിഭം അവന്നു കൊടുക്കയുംചെയ്തു. ഈ നീളഭാഷയിലുള്ള വെള്ളിനാണിഭങ്ങളിന്മേൽ ഒരു മുദ്ര പതിച്ചിരുന്നതുമെന്യെ, അതിൻെറ രണ്ടററത്തുമുള്ള ദ്വാരങ്ങളിൽ കണ്ണികൾ കോൎത്തു തമ്മിൽ യോജിപ്പിച്ച ഒരു ചങ്ങലപോലെ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ യൂദായുടെ നിഗളംനിമിത്തം കൎത്താവിനെ ഒററിക്കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള അവൻെറ കരുതൽ നീതിയുള്ളതെന്നും, ലാഭം മോഹിച്ചിട്ടല്ലായെന്നും, അവരെ ബോദ്ധ്യം വരുത്തുന്നതിനായി ആ ദ്രവ്യം ദേവാലയത്തിന്നു ദാനമായി തിരികെ കൊടുപ്പാൻ മനസ്സു കാണിച്ചു. അവരൊ എന്നാൽ രക്തവിലയായ ദ്രവ്യം ദേവാലയദാനമാക്കാവുന്നതല്ല എന്നു പറഞ്ഞു തള്ളിക്കളകയാൽ അവനെ അവർ എത്ര നിന്ദിക്കുന്നു എന്നും അവൻെറ മൂൎക്ഖത നന്നാ കടന്നതായിപ്പോയി എന്നും നല്ലവണ്ണം അവന്നു മനസ്സിലായി. അവൻെറ ഈ പാതകത്തിൻെറ കയ്പായ ദുഷ്ഫലങ്ങൾ അതു നിറവേറും മുമ്പുതന്നെ അവന്നു കി

ട്ടുവാനിടയാകുമെന്നു അശേഷം അവൻ കരുതിയില്ല.

യൂദാസ്സു അവരെ വിട്ടുപിരിവാൻ മുഹൂർത്തവിധത്തിൽ അവരോടു അവൻ നന്നാ അടുത്തു പെരുമാറുകയാൽ അവനു കാവൽവെച്ചു ഈശോ അവരുടെ കൈവശത്തിലാകുംവരെ അവനെ വിടാതെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. യൂദാ സകലവും തിട്ടപ്പെടുത്തിയുംവെച്ചു, പ്രീശന്മാരിൽ ഒരാളൊന്നിച്ചു വിരുന്നുശാലയിലേക്കു തിരുമയിപ്പോയി, എന്തെന്നാൽ ഈശോ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ വാതിലടച്ചുംവെച്ചു മാറവക്കുറിയിച്ചാൽ പ്രയാസമെന്യെ തന്നെ പിടിക്കാമെന്നവൻ കരുതിയിരുന്നു.

യൂദായുടെ പാതകവില അവൻ വാങ്ങുന്നതിനു അല്പാമുമ്പു ഒരു പ്രീശൻ പുറത്തിറങ്ങി കർത്താവിനെ മരണത്തിനു വിധിക്കുന്നപക്ഷം തന്നെ താപ്പാനുള്ള കുരിശു തയ്യാറാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയ മരം കൊണ്ടുവരുവാനായി ഏഴു അടിമകളെ പറഞ്ഞയച്ചു, അ മരം ഒന്നാഴിക ദൂരെ കോട്ടമതിലിന്നരികെ കീടന്നിരുന്ന പള്ളിവക മരങ്ങളിൽനിന്നു അവർ എടുത്തു കയ്യാപ്പായുടെ കച്ചേരിക്കു പുറകിലുള്ള നടുമുറ്റത്തു കൊണ്ടുവന്നു ഇട്ടു, കുരിശിന്റെ പ്രധാന തണ്ടായ മരക്ഷണം യോസാപ്പാത്തുകനവായിൽ കെടേരോനെന്ന തോട്ടിന്നരികെ പണ്ടു വളർന്നു നിന്നിട്ടു കാലപ്പഴക്കത്തിൽ അതു തോട്ടിന്നു വിലങ്ങെ വീഴുകയാൽ, കുറെ ഇട ഒരു പാലമായി അതിനെ ഉപയോഗിച്ചുപോയിരുന്നു. എന്നാൽ നെഹമിയ ദീർഘദർശി തിരു അഗ്നിയും തിരുപ്പാത്രങ്ങളും ബേസസ്സാ എന്ന ജലാശയത്തിൽ മറച്ചുവെച്ച സമയം അ മരവും അതിൽ മുക്കിയിട്ട ഒരു കയറുകണ്ടെത്തു കിടന്നിരുന്നു. എന്നാൽ കുരിശു ഒരു അസാമാന്യമുറെക്കു അവർ ചമച്ചുണ്ടാക്കിയതു തന്നെ രാജത്വത്തെ നിന്ദി

ച്ചാനൊ അസംഗതിയാലൊ എന്നു അറിഞ്ഞില്ല. എ
ന്തെന്നാൽ, കുറിശ്ശു എഴുത്തുപലക ഒഴികെ, അഞ്ചു ക
ഷണങ്ങളായിരുന്നു. അതായതു നെടിയ തണ്ടു ഇതി
ന്മേൽ തലവാചകം പൊക്കിവെക്കുന്നതിന്നായി ഏച്ചി
ച്ച ഒരു കഷണം, വേർതിരിച്ചുള്ള ഇരു കൈകൾ,
പാദതാങ്ങി ഇങ്ങിനെ ൫ കഷണം. ഈ സ്ലീവായെ
ബന്ധിച്ചു അനേക സംഗതികളും ഓരൊ പുരുപാട്ടക
ളുടെ സാരങ്ങളും ഇനിക്കു അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

യൂദാ മടങ്ങിവന്നു താൻ വിരുന്നു ശാലയിൽ ഇ
ല്ലാ. നിശ്ചയമായിട്ടു സൈത്തുതോട്ടത്തിൽ പതിവാ
യി താൻ നമസ്കരിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തു ഉണ്ടാകണം
എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ തന്നോട്ടുകൂടെയുള്ള ശിഷ്യർ
അധികം ആളുകളെ കണ്ടു വല്ല കലഹവും ഉണ്ടാക്കു
തിരിപ്പാനായി കുറുപേരെ മാത്രം അവനോട്ടുകൂടെ
അയച്ചാൽ മതി എന്നു അവൻ അവരോടുപേക്ഷിച്ചു,
എന്നതന്നെയല്ല ആവശ്യംവന്നാൽ സഹായിക്കുന്നതി
ന്നായി ൫൦൦ പേരെ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അതായതു:
പട്ടണത്തിന്റെ ഒരു അംശമായ ഓഫെൽ എന്ന ഗ്രാ
മത്തിലും, മീലൊ എന്ന കനവായിൽ, അന്നാസിന്റെ
വീട്ടുവരേയും, സെഹിയോൻ മലമുകളിലുമായി നിറു
ത്തേണ്ടതാണു. എന്തെന്നാൽ ഓഫേയിലെ ആ താണ
ജനങ്ങൾ എല്ലാം ഈശോയുടെ അതിതാല്പര്യക്കാരാ
ണെന്നും മറ്റും അദ്ദോഹി അവർക്കു പറഞ്ഞുകൊടു
ത്തു. പിന്നെയും ആ ദുഷ്ടപാതകൻ ഈശോ മുൻ പ
ലപ്പോഴും ആർക്കും തിരിയാത്തവിധത്തിൽ മലകളിൽ
ഒളിച്ചുകളകയും തന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നവരിൽ നിന്നു
പെട്ടെന്നു മറിഞ്ഞുപോകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനാൽ താൻ
കൈവിട്ടുപോകാതിരിപ്പാനായി നന്നാ സൂക്ഷിക്കയും ച

ങ്ങലകൊണ്ടു തന്നെ ബന്ധിച്ചു, അതിനെ താൻ തകർത്തുകളയാതിരിക്കുന്നതിനു വല്ല ക്ഷുദ്രപ്രയോഗംകൂടെ കഴുത്തുകയും ചെയ്യേണമെന്നും അവരെ പറഞ്ഞേല്പിച്ചു.

യൂദന്മാർ ഈ ഉപദേശങ്ങൾ എല്ലാം ഉൽസാഹത്തോടെ മാത്രം കേട്ടിരുന്നതിനാൽ ഈശോയെ ഒരിക്കൽ ഞങ്ങളുടെ കയ്യിൽ കിട്ടിയാൽ പിന്നീടു കൈവിടുകയോ കാതിരിക്കുന്നതിനു നോക്കിക്കൊള്ളാം എന്നുമാത്രം ഉത്തരമിച്ചു. പിന്നീടു അവനോടുകൂടെ ചേരുവാനുള്ളവരെ ക്രമപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങി. അവൻ തനിയെ മുൻകൂട്ടി തോട്ടത്തിൽ കടന്നുചെന്നു ഒരു ശിഷ്യനൊ സ്നേഹിതനൊ യാത്രയിൽനിന്നു പിന്തിരികയിൽ ചെയ്യുമാറുള്ളതുപോലെ, കർത്താവിനെ തഴുകി സമ്മതിപ്പിച്ചു മുത്തിയശേഷം മാത്രം സേവകർ മുമ്പോട്ടു ഓടിവന്നു തന്നെ പിടിച്ചാൽ മതി എന്നു അവൻ അഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ സേവകർ കടന്നുവരികയിൽ മറ്റു ശിഷ്യർ ഒന്നിച്ചു യുദായും ഓടിപ്പൊയ്കളഞ്ഞാൽ സേവകരെ അവൻ കൊണ്ടുവന്നതല്ല, അസംഗതിയാൽ വന്നതാണെന്നു തോന്നിക്കാമെന്നും കലഹമുണ്ടാകുമ്പോൾ ശിഷ്യർ ഓടിപ്പോകയും കർത്താവു മുൻപോലെ മറഞ്ഞുപൊയ്കളകയും ചെയ്യുമെന്നും അവൻ കരുതിയിരുന്നു.

ഇങ്ങിനെ അവൻ വേല്ലാഞ്ഞ ഉപായതന്ത്രങ്ങൾ വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതല്ലാതെ, അവന്റെ ഈ പാതകത്തിന്മേൽ അല്പ മനസ്താപംപോലും ഇല്ലായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ അവൻ പിശാചിനു തന്നെ മുഴുവനായി കയ്യേല്പിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അവൻ പറയുന്നതു സകലവും നിറവേറുന്നതിനു അവർ ഒരുക്കമാണെന്നു കാണിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിങ്കൽ തീരെ മറിച്ചു അതായതു: കായ്മും സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞുടൻ വിശ്വ

സിപ്പാൻ കൊള്ളരുതാത്ത ഗ്രന്ഥങ്ങളെ വലിച്ചെറിഞ്ഞു കളയണ്ടവനാണെന്നു അവർ കരുതിയിരുന്നു. ഇതുമൂലം അവൻ അവന്റെ ക്രൂരമുൻകൂട്ടി വാങ്ങിച്ചിരിക്കയാൽ അവൻ ഈശോയെ പിടിപ്പാൻ ഇടവരുത്താതെയും, എറിയെ മറ്റൊരുത്തനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പണവുംകൊണ്ടു ചാടിപ്പോയ്ക്കളയാതിരിക്കേണ്ടതിന്നായി ഈശോയെ പിടിക്കുന്നതുവരെ സേവകർ എപ്പോഴും അവന്റെ മുറും ഉണ്ടായിരിക്കേണമെന്നു അധികാരികൾ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

യൂദായോടുകൂടെ പോകുവാനുള്ളവർ ദേവാലയസേവകഗണത്തിൽനിന്നും, അന്നാസിന്റെയും, കയ്യാപ്പായുടെയും സേവകസേനയിൽനിന്നും തെരിഞ്ഞെടുത്ത ൨൦ പേരായിരുന്നു. അവർ റോമാസേവകരെപ്പോലെയുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചിരുന്നു, എങ്കിലും അവർ മീശ നീട്ടിയവരും മറ്റവർ താടി വടിച്ചവരുമായിരുന്നു. ശിരസ്സിൽ തലക്കോരികളും തൂടയിന്മേൽ തുങ്ങുന്ന തൊങ്ങൽ കച്ചയും മാറും അവർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു, എല്ലാവർക്കും വാളും ചിലർക്കു കുന്തങ്ങളും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നതെന്പേ, വടികളും, പന്തങ്ങളും എടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. സെഹിയോൻ മലമുകളിൽ നിന്നാൽ ആ കനവാമുഴുവൻ കാണാവുന്നതിനാൽ അധികംപേരായാൽ എളുപ്പത്തിൽ കണ്ടുപോകുമെന്നു യൂദാ പറഞ്ഞു ബോധിപ്പിക്കയാൽ, മിക്കസേവകരും ഓഫയിൽനിന്നു, ഈശോയെ വിടുവിപ്പാനായി ഉണ്ടായേക്കുമെന്ന ഏതൊരു യത്നങ്ങളും ഉടൻതന്നെ അമർത്തുന്നതിനായി എല്ലാഭാഗങ്ങളിലും സേവകരെ നിറുത്തി, ഇങ്ങിനെ അവൻ ൨൦ സേവകരൊരുമിച്ചു പുറപ്പെട്ടു. യൂദായുടെ പുറകെ ചങ്ങലകളും, കയറുകളും മുമ്പാകൊണ്ടു നാലു സേവക

ർ, അവരുടെ പുറകെ ആറു കാൎയ്യസ്തന്മാർ അവനുമായി സംഭാഷിച്ചുകൊണ്ടു പോയിരുന്നു, ഇവരിലൊരുവൻ ഹന്നാസിന്റെ വിശ്വസ്തനായ ഒരു ഗുരുവും, രണ്ടാമത്തവൻ കയ്യാപ്പായുടെ അതി ഭക്തനും, മൂന്നാമനും, നാലാമനും † പ്രീശരും, മററു രണ്ടുപേരിൽ ഒരുത്തൻ * സന്ധൂക്കായിനും, മററവൻ ✠ ഹേറോദിയനുമായിരുന്നു. ഇവർ ആറുപേരും ഹന്നാസു, കയ്യാപ്പ എന്നവരുടെ കച്ചേരിയിൽ എപ്പോഴും നിന്നു പൊരുത്തുകാരായി കാൎയ്യങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നവരും ന. കൎത്താവിന്റെ ജീവശത്രുക്കളും ആയിരുന്നു.

സേവകർ ഗദസെമ്മാനും സൈത്തുതോട്ടവും തമ്മിൽ വേർതിരിക്കുന്ന ആ വഴിയിൽ ആകുംവരെ യൂദായോടു സ്നേഹഭാവമായി പെരുമാറിയിരുന്നു, എന്നാൽ അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ അവൻ തനിച്ചു മുമ്പോട്ടു പോകുന്നതിന്നു തീരെ മറുതലിച്ചു അഹമ്മതിയും കഠിനതയും കാണിച്ചു.

൧൨-ാം അദ്ധ്യായം.

ന. കൎത്താവു പിടിക്കപ്പെടുന്നു.

യൂദായും അവന്റെ കൂട്ടവും വന്നപ്പോൾ കൎത്താവും മൂന്നു ശ്ലീഹന്മാരും ഗദസെമ്മിന്റെയും, സൈത്തു

---

† മൂശയുടെ പ്രമാണം സൂക്ഷമായി കാർക്കുന്നു എന്നു നടിക്കുന്ന യൂദഗണം * മരിച്ചവരുടെ ഉയൎപ്പിനെ വിശ്വസിക്കാത്ത യൂദഗണം. ✠ ഹേറോദേസിന്റെ ഭാഗത്തുള്ള യൂദഗണം.

തോട്ടത്തിന്റെയും മദ്ധ്യേ ഉള്ള വഴിയിൽ നിന്നിരുന്നു. അവൻ ഒന്നാമതു തന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു ഒന്നും അറിയാത്ത ഭാവത്തിൽ സംസാരിച്ചു നിൽക്കയിൽ സേവകർ വന്നു തന്നെ പിടിയ്ക്കുന്നതും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു എങ്കിലും അവർ മൂട്ടാളഭാവത്തിൽ അങ്ങിനെയല്ല സ്നേഹിതാ! ആ ഗലീലേയനെ യോശുമെന്നു കെട്ടുന്നതുവരെ നിന്നെ വിടുകയില്ലായെന്നു ഉത്തരം ചൊല്ലി. ഈ തർക്കം കേട്ടു എട്ടു ശിഷ്യർ തന്റെ പക്കലേക്കു വരുന്നതു സേവകർ കണ്ടു തങ്ങളുടെ പുറകിൽ കുറെ ദൂരെയായിരുന്ന നാലു പേരെ സഹായത്തിന്നു വിളിച്ചു ആയുധപാണികളായ ആ സൈന്യത്തെ കർത്താവും ശിഷ്യരും കണ്ടപ്പോൾ പത്രോസു ആയുധബലംകൊണ്ടു അവരെ അകറ്റാമെന്നു കരുതി കർത്താവേ! അങ്ങേ മറ്റേ എട്ടു ശിഷ്യരും അടുക്കൽ ഉണ്ടല്ലോ ഈ സേവകർക്കു വിരോധമായി നാം എത്രക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ കർത്താവു അയാളോടു നീ സമാധാനമായിരിക്ക, എന്നു കല്പിച്ചു പുറകോട്ടു തിരികയിൽ, തോട്ടത്തിൽനിന്നു നാലു ശിഷ്യർ വന്നു എന്താകുന്നു ഈ ലഹള? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു യൂദാ ഉത്തരമിപ്പാൻ ഭാവിക്കയിൽ സേവകർ മുടക്കി.

ഈ നാലു ശിഷ്യർ ചെറിയ യാക്കോബും, പീലിപ്പോസും, തോമ്മായും, ശെമയോന്റെ മകനായ നസ്സനിയേലും ആയിരുന്നു. ശേഷം ശിഷ്യർ കാര്യത്തിന്റെ പോക്കു അറിഞ്ഞുടൻ ഒളിച്ചോടിപ്പോകുവാനുള്ള ഒരുക്കത്തോട്ടുകൂടെ അങ്ങുമിങ്ങും ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു നടന്നിരുന്നു. ന. കർത്താവു സേവകരുടെ പക്കലേക്കു ചെന്നുകൊണ്ടു, സ്ഥിരതയും തെളിവുമുള്ള സ്വരത്തിൽ "നിങ്ങൾ ആരെയാണു അന്വേഷിക്കുന്നതു?" എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവർ, "നസ്രായക്കാരൻ ഈശോയെ ആകുന്നു" എന്നു ഉ

ത്തരിച്ചു. കർത്താവു അവരോടു "അവൻ ഞാനാകുന്നു" എന്നു ഉത്തരിച്ചു തിരുമുമ്പു അവർ സന്നിവാദക്കാരെപ്പോലെ വിറച്ചു നിലത്തുവീണു. അവരുടെ അരികിൽ നിന്നിരുന്ന യൂദാ ആശ്ചര്യം പൂണ്ടു ഭയന്നു തന്റെ പക്കലേക്കു അടുത്തപ്പോൾ താൻ അവന്റെ കൈപിടിച്ചു "സ്നേഹിതാ നീ ഏവിടെക്കായിട്ടാണു വന്നതു?" എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ വിക്കിമുക്കിക്കൊണ്ടു ഏതൊ ഒരു ജോലിനിമിത്തം വന്നപ്രകാരം സൂചിപ്പിച്ചു. ഈശോ അതിന്നു ഉത്തരിച്ചതിൻ സാരം "നീ ഒരിക്കലും പിറക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ ഏറ്റവും നന്നായിരുന്നു" എന്നായിരുന്നു.

ഇതിനിടയിൽ സേവകർ എഴുന്നേറ്റു വീണ്ടും കുറെ അടുത്തുവന്നു എങ്കിലും കർത്താവിനെ അവർ തിരിച്ചറിവാനായി യൂദാ തന്നെ മുത്തുമെന്നു പറഞ്ഞ അടയാളം പാത്തുനിന്നിരുന്നു. എന്നാൽ പത്രോസും മറ്റു ശിഷ്യരും യൂദായെ വളഞ്ഞു കള്ളൻ ഗുരുദ്രോഹി പാതകൻ എന്നിതുമുതലായ കടന്ന നാമങ്ങൾ വിളിച്ചുകൊണ്ടു അവനെ ശകാരിച്ചു ഉഷിക്കയിൽ, അവൻ എല്ലാവക നുണകളാലും അവരുടെ ക്രോധം ശമിപ്പിക്കുന്നതിന്നു പ്രയത്നിച്ചു. എങ്കിലും സേവകർ അവനെ ആദരിപ്പാനായി വരികയാൽ അവന്റെ കപടം ഉടനെ തെളിവായിപ്പോയി. ഈശോ വീണ്ടും "നിങ്ങൾ ആരെ അന്വേഷിക്കുന്നു" എന്നു അവരോടു ചോദിക്കയിൽ അവർ "നസ്രായക്കാരൻ യേശോയെ" എന്നു ഉത്തരിച്ചു. അതിന്നു താൻ "അവൻ ഞാനാകുന്നു എന്നു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവല്ലൊ ആകയാൽ എന്നെയാണു നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഇവർ അവരുടെ വഴിക്കു പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ" എന്നു ഉത്തരിച്ചു. ഉടൻ സേവകർ രണ്ടാമതും സന്നിവാദക്കാരെപ്പോലെ വിറച്ചുകൊണ്ടു, നിലത്തു വീണുപോയി.

അപ്പോൾ ശ്ലീഹന്മാർ വീണ്ടും യൂദായുടെ ചുററും കൂടി അവന്റെ നാണിക്കത്തക്ക ഗുരുദ്രോഹത്തെപ്പററിയുള്ള അവരുടെ ക്രോധം വെളിപ്പെടുത്തി. കൎത്താവു പിന്നീടു സേവകരോടു "എഴുന്നേല്പിൻ" എന്നു അരുളിച്ചെയ്കയിൽ അവർ എഴുന്നേറെറങ്കിലും, പരിഭ്രമത്താൽ ആദ്യം സംസാരിപ്പാൻ അവർക്കു അശേഷം വശമില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും യൂദ മുത്തുന്നവനെമാത്രം പിടിക്കണമെന്നു കല്പനയാകയാൽ നീ പറഞ്ഞൊത്തിരിക്കും അടയാളം ഉടൻ കാണിക്ക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ കൎത്താവിന്നരികെ ചെന്നു "ഗുരുവെ! സ്വത്വം" എന്നു പറഞ്ഞു തന്നെ മുത്തി. അപ്പോൾ താൻ "യൂദായെ, മാനുഷകുമാരനെ മുത്തിക്കൊണ്ടു ഒററിക്കൊടുക്കുന്നുവൊ?" എന്നു പറഞ്ഞു, ഉടനെ പടയാളികൾ കൎത്താവിനെ വളഞ്ഞു സേവകർ തന്നെ പിടിക്കയിൽ, ശ്ലീഹന്മാർ സേവകരുടെ നേരെ പാഞ്ഞു "ഗുരുവെ, വാളുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ വെട്ടട്ടെ?" എന്നു നിലവിളിച്ചു, എന്നു മാത്രമല്ല മററവരിലും ഊഷ്മസ്വഭാവിയായ പത്രോസു അവരെ അകററുവാൻ യത്നിച്ചിരുന്ന മാൽക്കൂസെന്നു പേരായ ശ്രേഷ്ഠാചാൎയ്യന്റെ ഒരു ശുശ്രൂഷിയെ വാൾ ഊരി വെട്ടി അവന്റെ വലത്തെ ചെവി ഖണ്ഡിക്കയിൽ മാൽക്കൂസു നിലത്തു വീണതിനാൽ വലിയ കുഴപ്പമുണ്ടായി.

സേവകർ തന്നെ പിടിച്ചുകെട്ടുകയിൽ നാലു ശിഷ്യർ ദൂരെ നിന്നുകൊണ്ടു ഭയത്തോടെ തങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ നടക്കുന്ന ഈ ദുഃഖകരനാടകം സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. പടയാളികൾ കടശിയിലെ ആ വീഴ്ച നിമിത്തം അത്യന്തം വ്യസനിച്ചിരിക്കയും കൎത്താവിനെ സൂക്ഷിപ്പാൻ ആളില്ലാതെ വിട്ടുമാറുവാൻ അവർക്കു മനസ്സില്ലാതിരിക്കു

യും ചെയ്കയാൽ ആ നാലു ശിഷ്യരെ ഓടിക്കുന്നതിന്നു അത്ര പ്രയത്നിച്ചില്ല. യൂദാ ഗുരുദ്രോഹമായി തന്നെ മുത്തിയ ഉടൻ ഒളിച്ചോടിയെങ്കിലും ശ്ലീഹന്മാർ അവനെ തടുത്തു നിറുത്തി ശകാരിച്ചു ദുഷിച്ചിരുന്നതു അറു പ്രീശെന്മാർ കണ്ടുവന്നു അവനെ വിടുവിക്കയും ഇങ്ങിനെ സേവകർ കൎത്താവിനെ കെട്ടുന്നതിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കയിൽ അവൻ രക്ഷപ്പെട്ടു ഓടിപ്പോകയുംചെയ്തു. പത്രോസു മാൽക്കൂസിനെ വെട്ടുകയിൽ കൎത്താവു അരുളിച്ചെയ്തതായതു: "വാൾ ഉറയിൽ ഇടുക, എന്തെന്നാൽ വാളെടുക്കുന്നവൻ വാളാൽത്തന്നെ നശിക്കും, ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനോടു അപേക്ഷിച്ചു ൧൨ ഗണം മാലാക്കാമാരെക്കാൾ അധികം തൽക്ഷണം വരുത്തുവാൻ കഴികയില്ലായെന്നു നീ കരുതുന്നൊ? അങ്ങിനെ ആയാൽ നിറവേറുവാനായി എഴുതപ്പെട്ടവ എങ്ങിനെ നിറവേറും?" പിന്നീടു ഇവനെ ഞാൻ സുഖമാക്കട്ടെ എന്നു താൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മാൽക്കൂസ്സിന്റെ ചെവിമേൽ തൊട്ടു നമസ്കരിച്ചുടൻ സുഖമായി.

ആ സമയം കൎത്താവിന്റെ അരികെ നിന്നിരുന്ന പടയാളികളും സേവകരും അറു പ്രീശരും ഈ അത്ഭുതംകണ്ടു ഹൃദയമിളകുന്നതിന്നുപകരം കൎത്താവിനെ ആക്ഷേപിച്ചു, ഇതാ ഒരു പൈശാചിക സൂത്രം ക്ഷുദ്രപ്രയോഗംകൊണ്ടു ചെവി സുഖമായപ്രകാരം കാണിക്കുന്നതാണു എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. അതിന്റെശേഷം കൎത്താവു അവരോടു പറഞ്ഞതായതു: "നിങ്ങൾ ഒരു കള്ളനെ എന്നപോലെ എന്നെ പിടിപ്പാനായി വാളുകളും ഗതകളുംകൊണ്ടു കൂട്ടമായി വന്നിരിക്കുന്നല്ലൊ, എന്നാൽ ദിവസേന നിങ്ങളൊന്നിച്ചു ദേവാലയത്തിലിരുന്നു ഞാൻ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നപ്പോൾ എന്നെ നിങ്ങൾ തൊട്ടില്ലെല്ലൊ. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ നാഴിക ഇരുളിന്റെ ശക്തിയാകുന്നു" അതിന്നു പ്രീശന്മാർ നിന്ദ്യമായ സ്വരത്തിൽ ആ! നിന്റെ ക്ഷുദ്രത്താൽ ഞങ്ങളേയും മറിച്ചു ഉരുട്ടിയിടുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലല്ലൊ എന്നു

ഉത്തരിച്ചു. അപ്പോൾ ശിഷ്യരൊക്കെയും ഭയന്നു ഓടിയൊളിച്ചു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു.

കർത്താവു ആട്ടിടയൻ ഞാനാകുന്നു എന്നു അരുളിച്ചെയ്തതിൽ നിലത്തുവീണക്രൂശത്തിൽ യൂദായും തന്നെ ബന്ധിക്കുന്നവരായ ആ നാലു സേവകരും ആ ആറു പ്രീശരും വീണിട്ടില്ല, എന്തെന്നാൽ പിന്നീടു ഇനിക്കു അറിയിക്കപ്പെട്ടപ്രകാരം അവർ ൫൫ പേരേയും മുഴുവനായി പിശാചു കീഴടക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ വീണു എഴുന്നേറ്റവർ എല്ലാവരും പിന്നീടു മനസ്സുതിരിഞ്ഞു ക്രീസ്തുവരായി, എന്നതന്നെയല്ല അവർ കർത്താവിന്നു ചുറ്റും നിന്നതല്ലാതെ തന്നെ ഒരിക്കലും തൊട്ടിട്ടില്ല. മൽക്രുസൊ എന്നാൽ അവന്റെ ചെവി അങ്ങിന്നു പൊറുപ്പിച്ച ഉടനെ മനസ്സുതിരിഞ്ഞു, അപ്പോൾതൊട്ടു തൽക്കാവിന്റെ ഭംഗപ്പാടു സമയം മുഴുവനും തന്റെ അമ്മയുടേയും സ്നേഹിതരുടേയും പക്കലേക്കു വർത്തമാനം അറിയിക്കുന്ന ദൂത് ഉദ്യോഗം നടത്തിയിരുന്നു. അതികഠോരമൃഗസ്വഭാവത്തോടെ കർത്താവിനെ കെട്ടുവാനാരംഭിച്ച ആ സേവകർ നന്നാ ഹീനജാതിക്കാർ അജ്ഞാനികളും, ദേഹാകൃതിയിൽ തടിച്ച മുണ്ടന്മാരും, മെസ്രേനിലെ അടിമകളെപ്പോലെ പരുപരുത്ത മുഖഭാവമുള്ള ചുണയന്മാരും ആയിരുന്നു. ഇവരുടെ കഴുത്തും, കയ്യും, കാലും മറെക്കാതെ തുറന്നിട്ടിരുന്നു.

ഈ മൂക്കന്മാർ ന. കർത്താവിന്റെ മണിക്കുണ്ണങ്ങൾ രണ്ടും രണ്ടു കൈമുട്ടുകളോടു ചേർത്തുവെച്ചു മുറുക്കുള്ള പുതിയ കയറുകൊണ്ടു നന്നാ മുറുക്കെ വരിഞ്ഞുകെട്ടുകയും തന്റെ അരയിൽ ചുറ്റും ഇരിമ്പുമുട്ടകൾ ഉള്ള ഒരു അരവാർ ചുറ്റിക്കെട്ടിക്കൊണ്ടു ആ മുട്ടുകളിന്മേൽ ഒസ്സിയർ എന്ന വള്ളികൊണ്ടു തന്റെ തിരുകരങ്ങൾ

വലിച്ചുകെട്ടുകയുംചെയ്തു. തിരുക്കഴുത്തിലും ഒരു വളയം ഇട്ടു പൂട്ടി, ആ വളയത്തിൽനിന്നു തൂങ്ങുന്ന രണ്ടു തുകൽവാറുകളെ ഒരു ഊറാലപോലെ നെഞ്ചിൽക്കൂടി അരവാറിന്നിരുവശവും പിടിച്ചുകെട്ടി, നാലു കയറുകൾ അരവാറിന്നു നാലുവശവും കെട്ടി ആ കയറുകൾ ഓരോ സേവകർ പിടിച്ചുകൊണ്ടു ദിവ്യരക്ഷിതാവിനെ കഠിനക്രൂരതയോടെ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും വലിച്ചിഴച്ചിരുന്നു.

പിന്നീടു പ്രീശർ പന്തങ്ങൾ തെളിയിച്ചു പ്രദക്ഷിണം പുറപ്പെട്ടു. ൧൦ പടയാളികൾ മുന്നണിയായി മുമ്പും, അവരുടെ പുറകെ കൎത്താവിനെ കെട്ടിയിരിക്കും കയറുകൾ പിടിച്ചിരുന്ന സേവകരും നടന്നിരുന്നു, തന്റെ പുറകെ ആ അറു പ്രീശരും അവർക്കു പിമ്പുവേറെ പത്തു പടയാളികൾ പിന്നണിയായും പോയിരുന്നു. ശിഷ്യർ കരഞ്ഞു പ്രലാപിച്ചുകൊണ്ടു ദൂരത്തിൽ അലഞ്ഞു നടന്നിരുന്നു. യോഹന്നാൻമാത്രം പ്രീശർ അയാളെ പിടിപ്പാൻ പറയുന്നതുവരെ കുറെ അടുക്കെ തന്നെ പിന്തുടൎന്നിരുന്നു. കടശി പടയാളികൾ അയാളെ പിടിപ്പാൻ പ്രയത്നിച്ചപ്പോൾ അയാൾ അവർ പിടിച്ച ആ പുറംചട്ട ഉരിഞ്ഞു അവരുടെ കൈകളിൽ വിട്ടേച്ചു ഓടിക്കളഞ്ഞതിനാൽ കയ്യില്ലാത്ത ഒരു അടിവസ്ത്രവും സാൽവയും മാത്രമെ അയാൾക്കു ശേഷിച്ചു കിട്ടിയുള്ളു. ആ ദുഷ്ടസേവകർ പ്രീശരെ ഇഷ്ടപ്പെടുത്തുവാനായി മഹാ ദുഷ്ടക്രൂരതയോടെ ന. കൎത്താവിനെ ബാധിച്ചുകൊണ്ടുപോയിരുന്നു.

അവർ ഏററം കല്ലും, മുള്ളും, ചേറും, ചളിയും നിറഞ്ഞവഴിയായി തന്നെ കൊണ്ടുപോകയിൽ, തന്നെ കെട്ടിയിരുന്ന കയറുകളെ അവർക്കു പാടായ ബലത്തോടെ

പിടിച്ചു വലിച്ചിരുന്നു. കശാപ്പുകാരൻ കൊല്ലുവാനുള്ള മൃഗത്തെ തല്ലിയുന്തി കൊണ്ടുപോകുംപ്രകാരം കെട്ടുകളും മുഴകളും ഉള്ള കയറുകൾകൊണ്ടു തന്നെ അടിച്ചും വലിച്ചുംകൊണ്ടും ഇവിടെ കുറിപ്പാൻ യോഗ്യമല്ലാത്ത വിധത്തിൽ നീചവും ഹീനവുമായ അപമാനവാക്കുകൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടും തന്നെ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല ന. കൎത്താവിന്റെ പാദങ്ങളിന്മേൽ പാദരക്ഷ ഇല്ലാതിരിക്കയും തന്റെ സാധാരണ വസ്ത്രങ്ങളും, തുന്നലില്ലാത്ത നീലയങ്കിയും, ഒരു നെടിയ സാൽവായും ധരിച്ചിരിക്കയും ചെയ്തനിമിത്തം നടപ്പാൻ ബഹു പ്രയാസവുമായിരുന്നു. ആ ദുഷ്ടഗണം കൎത്താവിനെ പിടിച്ചതു യാതൊരു മേലധികാരപത്രം കാണിച്ചുകൊണ്ടൊ ഒരു അധികാരനിയമം അനുസരിച്ചൊ അല്ല, പിന്നെയൊ യാതൊരു അധികാര അതൃത്തിയിലും പെടാത്ത ഒരുവനെ എന്നപോലെ അത്രെ; ഇങ്ങിനെ ഈ പ്രദക്ഷിണം നന്നാ സാവധാനത്തിൽ പോയി, ഗദസമ്മൻ തോട്ടം കടന്നശേഷം വലത്തോട്ടു തിരിഞ്ഞു കെദറോ നിലുള്ള ഒരു പാലത്തിങ്കൽ എത്തി.

ഈ പാലം നന്നാ നീണ്ടതായിരുന്നു, എന്തെന്നാൽ അവിടെ തോടു നന്നാ വീതി യായിരുന്നതുമെന്യെ, തോട്ടിന്നിരുവശമുള്ള കനവായിലേക്കുകൂടെ നീട്ടി പാലമിട്ടിരുന്നതുനിമിത്തം അതു നന്നാ നീണ്ടതും ഉയൎന്നതുമായിരുന്നു. ന. കൎത്താവിനെ അവർ അതി ക്രൂരമായി വലിച്ചിരുന്നതിനാൽ പാലത്തിൽ എത്തുംമുമ്പെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം നിലത്തു വീഴുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. എന്നാൽ ഈ പാലമദ്ധ്യേ വന്നപ്പോൾ അവരുടെ ക്രൂര ചിന്തനങ്ങൾക്കു തങ്ങളെ മുഴുവൻ കൈവിട്ടുകൊണ്ടു "അവൻ പോയി വെള്ളം കുടിച്ചു ദാഹം തീൎക്കട്ടെ" എന്നും പ

റഞ്ഞു ശക്തിയോടെ തന്നെ അടിച്ചുകൊണ്ടു ഉന്തി തോട്ടിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു. ദൈവം അങ്ങെ ജീവനെ കാൎത്തില്ലങ്കിൽ ആ വീഴ്ചയാൽൎത്തന്നെ താൻ മരിച്ചുപോയേനെ. എന്നാൽ ഈ തോട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പാറമേൽ മുട്ടുകാലും, കരങ്ങളും കുത്തി താൻ വീഴുകയിൽ സേവകർ അങ്ങെ കരങ്ങൾ നന്നാ മുറുക്കെ വരിഞ്ഞിരുന്ന ആ കെട്ടുകൾ കുറെ അയഞ്ഞുപോയിരുന്നു.

താൻ വീണ ആ പാറമേൽ തന്റെ കാലുകളും, കൈമുട്ടുകളും അത്ഭുതമായി പതിഞ്ഞതിനാൽ ആ കല്ലു പിൻകാലങ്ങളിൽ ക്രീസ്തിയവർ വണങ്ങിയിരുന്നു; ഇതിനാൽ ഈശോയെ ചുററി നിന്നിരുന്ന ആ ദുഷ്ടരുടെ അവിശ്വാസ ഹൃദയങ്ങളെക്കാൾ ഈ കല്ലു കഠിനം കുറഞ്ഞിരുന്നതുമെന്യെ അതിനെ തൊട്ട കൎത്താവിൻ വല്ലഭത്തെ അതു സാക്ഷീകരിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഗെദസമ്മൻ പൂങ്കാവനത്തിലെ അങ്ങെ പ്രമാദം മുതൽ തന്നെ ദാഹത്താൽ അത്യന്തം താൻ വലഞ്ഞിരുന്നാലും, ദാഹത്തിന്നായി ഒന്നുംതന്നെ അനുഭവിച്ചതു ഞാൻ കണ്ടില്ല, എങ്കിലും കെദറോനിൽ വീണ സമയം താൻ വെള്ളം കുടിച്ചു, എന്നുതന്നെയല്ല "തന്റെ ദാഹത്തിൽ ഓലിയിൽ നിന്നു വെള്ളം താൻ കുടിക്കും" എന്ന ആ ൧൦൨ാം സങ്കീൎത്തനവാക്യങ്ങൾ താനുച്ചരിക്കുന്നതും ഞാൻ കേട്ടു. താൻ വീണസമയം സേവകർ തന്നെ കെട്ടിയിരുന്ന കയറുകൾ വിടാതെ പിടിച്ചിരുന്നെങ്കിലും പാലത്തിന്റെ ആ അററത്തു ഉയൎന്ന മതിലുള്ളതിനാൽ അതിലെ തന്നെ വലിച്ചു കരേററുന്നതിന്നു പ്രയാസമാകകൊണ്ടു അവർ പുറകോട്ടുതന്നെ വീണ്ടും വന്നു വെള്ളത്തിൽക്കൂടെ തന്നെ വലിച്ചിഴച്ചു കരെക്കു കയററി; എന്നുതന്നെയല്ല എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും അപമാനിച്ചും, ദൂഷണിച്ചും, അടിച്ചും

കൊണ്ടും രണ്ടാമതു പാലം കടത്തിക്കൊണ്ടു പോകയും ചെയ്തു.

മുഴുവനും നനഞ്ഞിരുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ അങ്ങെ കാലുകളിന്മേൽ പററിപ്പിടിക്കനിമിത്തം നടപ്പാൻ തനിക്കു മഹാ പ്രയാസമായിത്തീൎന്നതിനാൽ പാലത്തിന്നു അപ്പുറത്തു എത്തിയപ്പോൾ നിലത്തു മുഴുവനായി താൻ വീണുപോയി. അവർ അതി ക്രൂരമായി തന്നെ വലിച്ചിഴച്ചും കയറു മടക്കി അടിച്ചുംകൊണ്ടു എഴുന്നേല്പിക്കയും ശാസിച്ചുകൊണ്ടു ആ നനഞ്ഞ ഉടുപ്പിന്റെ അററം പിടിച്ചു തന്റെ എടക്കെട്ടിന്മേൽ വലിച്ചു കെട്ടുകയും ചെയ്തു. ഉദ്ദേശം പാതിരസമയം ആയപ്പോൾ ദുഷ്ടസേവകർ കൎത്താവിനെ തോട്ടിന്നക്കരെയുള്ള കല്ലും, മുള്ളും, പാറക്കഷണങ്ങളും, മുൾച്ചെടികളും നിറഞ്ഞ ഇടുക്കായ ഒരു ഊടുവഴിയെ അതി ക്രൂരമായി വലിച്ചിഴച്ചു കൊണ്ടു പോകുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു.

മൃഗസ്വഭാവികളായ അറു പ്രീശെന്മാർ ന. കൎത്താവിന്നു നന്നാ അടുക്കെ നിന്നുകൊണ്ടു മുനയുള്ള ചില വടികൾകൊണ്ടു തന്നെ ഇടവിടാതെ കുത്തിയിരുന്നു. എന്നു തന്നെയല്ലാ തൃപ്പാദങ്ങൾ കല്ലും, മുള്ളുംകൊണ്ടും പിന്നെയും കീറുന്നതു അവർ കണ്ടു, പുരോഗാമിയായ സ്നാപക യോഹന്നാൻ നിശ്ചയമായിട്ടു ഇവന്നു നല്ല വഴി ഇവിടെ തയ്യാറാക്കിയിട്ടില്ല. എററിയെ "നിന്റെ മുമ്പിൽ വഴി ആയത്തമാക്കുന്നതിന്നായി എന്റെ ദൂതനെ നിനക്കു മുമ്പിൽ ഞാൻ അയക്കും" എന്ന ആ മാലാക്കി ദീർഘദൎശിയുടെ വാക്യം ഇവിടെ ഇപ്പോൾ നല്ലവണ്ണം ഒക്കുന്നില്ലായെന്നു നിലവിളിച്ചുമിരുന്നു.

ഈ പ്രീശരുടെ ഫലിതമായ ഹാസ്യവാക്കുകൾ കേൾക്കുംതോറും സേവകർ തന്നോടു അതി ക്രൂരത പ്രവൃത്തി

ച്ചിരുന്നു. കുറെ ആളുകൾ ദൂരത്തുകൂടെ വരുന്നതു സേവകർ കണ്ടു അവർ തങ്ങളുടെ കൈകളിൽനിന്നു ഈശോയെ വിടുവിക്കുന്നതിന്നു വല്ല യത്നം ചെയ്തേക്കുമെന്നു ഭയന്നു കുറെക്കൂടെ പടയാളികളെ അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന്നായി ദൂതരെ അയച്ചു. പക്ഷെ ആ വന്നിരുന്നവർ തങ്ങളുടെ നാഥനെ പിടിച്ച വിവരം കേട്ടു അതിന്റെ അവസാനമറിവാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു ഒളിച്ചും പതുങ്ങിയും വന്നിരുന്ന തന്റെ ശിഷ്യർ മാത്രമായിരുന്നു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സെഹിയോൻ മലയിലേക്കു പോകുന്ന വഴിയെ അന്നാൻ, കയ്യാപ്പാ എന്നവരുടെ വാസസ്ഥലത്തുകൂടി ഏകദേശം ൫൦ പടയാളികളുടെ ഒരു ഗണം എന്തിന്നും ഒരുങ്ങിയ ഭാവത്തിൽ പന്തങ്ങളും കൊണ്ടുവരുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. അവരുടെ നടപ്പു മഹാ ക്രൂരഭാവത്തിലായിരുന്നതുമെന്യെ തങ്ങളുടെ വരവു അറിയിക്കുന്നതിന്നും, മററവർ കൎത്താവിനെ പിടിച്ചതിൽ പ്രാപിച്ച ജയം ഏററു പറയുന്നതിന്നുമായി അവർ ഉച്ചത്തിൽ കൂകി നിലവിളിക്കയുംചെയ്തു. ഈ കൂകൽനിമിത്തം തന്നെ കൊണ്ടുവരുന്ന സേവകരിൽ അല്പ കലക്കം ഉണ്ടായി, ആ തരം പിടിച്ചു മാൽക്കൂസു മുതലായ ചിലർ ഒളിച്ചോടിപ്പോയതുമെന്യെ, പുതിയ പടയാളികൾ വരുന്നതു കണ്ടു ഒന്നിച്ചുകൂടിയിരുന്ന ആ ശിഷ്യഗണവും ചിതറിപ്പോകയുംചെയ്തു.

പരിശുദ്ധ കന്യക, ലാസർ മാൎക്കിന്റെ മകൻ, യോഹന്നാൻ, വെറോനിക്കായുടെ മകൻ, ശെമഓന്റെ മകൻ എന്നവരൊന്നിച്ചു യോസപ്പാത്തു കനവായോളം വന്നു. (ഈ ഒടുക്കം പറഞ്ഞവനാണു പടയാളികൾ കൎത്താവിനെ പിടിപ്പാൻ വന്ന സമയം ഓടിപ്പോയി വിവരങ്ങൾ മാതാവിനോടു അറിയിച്ചതു.) എന്നാൽ പു

തിയ സേവകസൈന്യത്തിന്റെ ആ കൂകൽ മാതാവു കേൾക്കയും, പന്തവെളിച്ചം കാണുകയും ചെയ്കയാൽ അവൾ മോഹാത്സ്യപ്പെട്ടു നിനവു വിട്ടുപോകയിൽ യോഹന്നാൻ അവളെ മക്കോസിന്റെ അമ്മയുടെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയാക്കി.

എന്നാൽ ഓഫെൽ ദിഗ്വാസികൾ കൎത്താവിന്റെ ഉററതാല്പൎയ്യക്കാരാകയാൽ അവർ തന്നെ വിടുവിക്കുന്നതിന്നായി വല്ലതും ചെയ്തേക്കും എന്നു യൂദാ പറഞ്ഞതുനിമിത്തം ഈ യത്നങ്ങളെ തടുക്കുന്നതിന്നായി അവിടെ പട്ടാളം നിറുത്തീട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ദേവാലയത്തിന്നു വേണ്ടിയ വെള്ളവും വിറകും മററും കൊണ്ടുവരുന്ന വേലക്കാരായ ഓഫെൽവാസികളെ കൎത്താവു ഉപദേശിക്കയും, ആശ്വസിപ്പിക്കയും, സഹായിക്കയും, പല പാവപ്പെട്ട വേലക്കാരുടെ രോഗങ്ങൾ പൊറുപ്പിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു. സ്നാപകയോഹന്നാനെ കുലെക്കു വിധിപ്പാനിരിക്കയിൽ കൎത്താവു എബ്രോനിലേക്കു പോകും വഴിമദ്ധ്യെ ഈ ദിക്കിലാണു തങ്ങിപ്പാൎത്തതു; ഇതുമെന്യെ ശീലോയിലെ ഗോപുരവീഴ്ചയിൽ മുറിവേററ ഓഫെൽക്കാരായ പല കല്പണിക്കാരെയും കൎത്താവു സുഖമാക്കിയിരുന്നു. ഈ ദിഗ്വാസികൾ മുഖ്യ പങ്കും ന. കൎത്താവിന്റെ മരണശേഷം മനസ്സുതിരിഞ്ഞു, പന്തക്കുസ്തായുടെ ശേഷം വേർതിരിക്കപ്പെട്ട പുതിയ ക്രീസ്തിയ ഗണത്തിൽ ചേൎന്നു, എന്നുതന്നെയല്ല ക്രീസ്തിയർ യൂദരിൽനിന്നു വേർതിരിഞ്ഞു പുതിയ വാസസ്ഥലങ്ങൾ ഏൎപ്പെടുത്തിയ സമയം ഇവരും അവരുടെ കൂടാരങ്ങളും കുടിലുകളും മാററി, സൈത്തുമലയ്ക്കും ഓഫെൽഗ്രാമത്തിന്നും മദ്ധ്യെയുള്ള കനവായിൽ വെക്കയുംചെയ്തു. അവിടെയാണു പരിശുദ്ധ എസ്തപ്പാനോസു ജീവിച്ചിരുന്നതു.

ദേവാലയത്തിന്നു തെക്കുവശം ഒരു കുന്നിന്മേൽ ഇരുന്ന ഓഫെൽ ഗ്രാമത്തിലെ വാസികൾ പടയാളികളുടെ ആ അലൎച്ച സ്വരങ്ങളാൽ ഉണൎന്നു പുറത്തിറങ്ങി ആ കലഹത്തിൻ കാരണമറിവാനായി കോട്ടവാതുക്കലേക്കു ഓടിക്കൂടി. അപ്പോൾ പടയാളികൾ അവരോടു ഇത്ര കഠിനമായി നിങ്ങളെ തട്ടിച്ചിരുന്ന നിങ്ങളുടെ കള്ളദീൎഘദൎശിയായ ഈശോയെ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു, ശ്രേഷ്ഠാചാൎയ്യന്മാർ അവനെ മരണത്തിന്നു വിധിപ്പാനിരിക്കുന്നു, അവനെ കുരിശിന്മേൽ തറെക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു കേൾക്കയിൽ നിലവിളികളും, പ്രലാപങ്ങളും, കരച്ചിലും എല്ലാഭാഗത്തുനിന്നും ഉച്ചത്തിൽ കേട്ടുതുടങ്ങി. ആ പാവപ്പെട്ട സ്ത്രീജനങ്ങളും പൈതങ്ങളും കരഞ്ഞുകൊണ്ടും ന. കൎത്താവു അവൎക്കു ചെയ്തിട്ടുള്ള മനോഗുണങ്ങളെ ഓൎത്തു നെഞ്ചത്തടിച്ചുകൊണ്ടും അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഓടുകയും മുട്ടുകുത്തി പ്രാൎത്ഥിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു.

എന്നാൽ പടയാളികൾ ഈ ഗലിലേയൻ ജനങ്ങളിൽ രാജദ്രോഹം എരിയിക്കുന്നു എന്നതിന്നു ഇനി എന്തു ദൃഷ്ടാന്തമാണു വേണ്ടതെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവരെ അടിച്ചുന്തി വീടുകളിലേക്കു പിന്തിരിവാൻ നിൎബന്ധിച്ചു. കൎത്താവു ഓഫെൽ കോട്ടവാതുക്കൽ എത്തുകയിൽ താൻ വീണ്ടും നിലത്തു വീഴുകയും, എഴുന്നേററു ഓടിപോലും വെപ്പാൻ തീരെ അശക്തനായി തീരുകയും ചെയ്കയാൽ അതിൽ ഒരുത്തന്നു തൻെറനേരെ ദയവുതോന്നി മററവരോടു പറഞ്ഞതായതു: അയ്യൊ! ഈ പാവപ്പെട്ട മാനുഷൻ എഴുന്നേല്പാൻ തീരെ വശഹീനനായിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ലെ? അയാളുടെ ആ തുടലുകളുടെ ഭാരത്തോടുകൂടെ തന്നത്താൻ നില്പാ

ൻകൂടെ വശമില്ല, ശ്രേഷ്ഠാചാര്യഭവനത്തിലേക്കു ജീവനോടെ അയാളെ എത്തിക്കെണമെങ്കിൽ അയാൾ വീഴുമ്പോൾ കരങ്ങളിന്മേൽ ഒന്നു താങ്ങേണ്ടതിന്നായി കരങ്ങളിലെ കെട്ടുകളെ അഴിച്ചുകൊടുക്കണം. ഇതുകേട്ടു ഒരു ക്ഷണനേരത്തേക്കു കൂട്ടംനിന്നു കെട്ടുകൾ അഴിച്ചു. എന്നുതന്നെയല്ല മറെറാരു കനിവുള്ള ഹൃദയക്കാരൻ പടയാളി സമീപെയുള്ള ഒരു ഓലിയിൽനിന്നു കുറച്ചു വെള്ളവും കൊണ്ടുവന്നു കൎത്താവിന്നു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. കൎത്താവു അവനോടു നന്ദിപറഞ്ഞതുമെന്യെ തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ പാനംചെയ്യുമാറാകുന്ന ആ ദിവ്യ ജലഉറവയെക്കുറിച്ചു അവനോടു ഉപദേശിച്ചു. അതിന്നു പ്രീശർ നിന്ദയും ആക്ഷേപവുമായ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെ തടുത്തുകളഞ്ഞു.

അങ്ങെപേരിൽ കനിവുതോന്നിയ ആ രണ്ടുപേരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ഉടനെ ദൈവ വരപ്രസാദത്താൽ പ്രകാശിച്ചു അവരിരുവരും കൎത്താവിൻ മരണത്തിന്നു മുമ്പുതന്നെ മനസ്സുതിരിഞ്ഞു അങ്ങെ ശിഷ്യഗണത്തിൽ ചേരുകയുംചെയ്തു. പ്രദക്ഷിണം വീണ്ടും പുറപ്പെട്ടു ഓഫെൽ ദിക്കിൽ കടന്നു, ഇവിടെവെച്ചു തൻെറനേരെ വളരെ നന്ദിക്കു കടപ്പെട്ടവരായ ആ ദിഗ്വാസികൾ സങ്കടനിലവിളികളോടും, അലിവുള്ള പ്രലാപങ്ങളോടുംകൂടെ തന്നോടു സ്വത്വം പറവാനായി വന്നു. എല്ലാവശത്തുനിന്നും തനിക്കു ചുററും, ഓടിക്കൂടിയ ആ സ്ത്രീപുമാന്മാരുടെ കൂട്ടത്തെ തടുത്തു പുറകോട്ടു ഓടിക്കുന്നതിന്നായി പടയാളികൾ വളരെ പ്രയത്നിക്കേണ്ടിവന്നു. ആ ജനങ്ങൾ കരങ്ങൾ കോൎത്തുപിടിച്ചു മുട്ടിന്മേൽവീണു പ്രലാപിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞതായതു; ഇയാളെ ഞങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരേണമെ! ഞങ്ങളെ

സഹായിക്കയും, ആശ്വസിപ്പിക്കയും, ഞങ്ങളുടെ രോഗങ്ങളെ പൊറുപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഇയാളെ ഞങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരേണമെ! വിട്ടുതരേണമെ! എന്നു ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചിരുന്നു.

അങ്ങെ തിരുമുഖം വിളറി, മുറിവേററു വിരൂപമായും, തിരുമുടി ചിതറി ചെടപിടിച്ചും, വസ്ത്രങ്ങൾ മുഴുവൻ നനഞ്ഞു അഴുക്കു നിറഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നതും മൃഗസ്വഭാവികളും, മധുമത്തന്മാരായ സേവകർ തന്നെ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും വലിച്ചിഴക്കുന്നതും കശാപ്പുകാരന്റെ പാവപ്പെട്ടമൃഗത്തെ എന്നപോലെ തന്നെ അടിക്കുന്നതും മററും കാണുന്നതു നിശ്ചയമായിട്ടു ഏതു ക്രൂരന്റെയും ഹൃദയംതകരുന്ന സംഗതിതന്നെ. എന്നാൽ താൻ പൊറുപ്പിച്ച ആകുഷ്ഠരോഗികൾ, താൻ കൺതുറന്നുകൊടുത്ത കുരുടർ, സംസാരിപ്പിച്ച പൊട്ടന്മാർ, കേൾവിനൽകിയ ചെകിടന്മാർ മുതലായവർ ഒന്നിച്ചുകൂടി തന്നെ വിടുവാൻ ഇരന്നു അപേക്ഷിച്ചു എങ്കിലും അതൊക്കെ വൃഥാ ആയിപ്പോയി, എന്നുമാത്രമല്ലാ കൎത്താവിനെ ഞെരുക്കുന്നതിലും തന്നെ ഓഫെൽദിക്കു കടത്തുന്നതിലും സേവകരെ സഹായിക്കുന്നതിന്നായി താണ ജാതികളും, കാട്ടാളസ്വഭാവികളുമായ വളരെ ആളുകളെ അന്നാൻ, കയ്യാപ്പാ എന്നവർ അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

പ്രദക്ഷിണം പുറപ്പെട്ടു ഒരു കുന്നിറങ്ങി അതിലെ കടന്നുപോകേണ്ടതായിരുന്ന കോട്ടവാതിലിന്നു ഒരു വശത്തു ശ്ലോമ്മോൻ തന്നെ പണിയിച്ച ഒരു വലിയ കെട്ടിടവും, മററുവശത്തു വെസസ്സായെന്ന ജലാശയവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ വാതിൽ കടന്നിട്ടു അവർ പടിഞ്ഞാട്ടു തിരിഞ്ഞു മീലൊ എന്ന കടുംതൂക്കമായ തെരുവിഥിയിൽക്കൂടെ പോയി, അതിന്റെ അവസാനത്തിൽ തെ

ക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു അല്പം നടന്നപ്പോൾ അന്നാസിന്റെ വീട്ടിലേക്കു എത്തുകയുംചെയ്തു. സേവകർ തന്നോടുള്ള ആ ക്രൂര പ്രവൃത്തികൾ അശേഷം കുറക്കാതെ മുൻപോകുന്ന ജനക്കൂട്ടം ഇപ്രകാരം ചെയ്യാൻ ഞങ്ങളെ നിർബന്ധിക്കുന്നു എന്നുള്ള ഒഴിവു പറഞ്ഞിരുന്നു. ന. കർത്തവു പൂങ്കാവനംമുതൽ അന്നാസിന്റെ വീടുവരെയുള്ള ഇടയിൽ ഏഴുപ്രാവശ്യം നിലത്തു വീണതു ഞാൻ കണ്ടു.

ഓഫെൽദിഗ്വാസികളുടെ പ്രലാപങ്ങളും പരിഭ്രമവും അടങ്ങുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ പരിശുദ്ധ കന്യക, പുണ്യസ്ത്രീകൾ ഒന്നിച്ചു മാർക്കിന്റെ അമ്മയുടെ വീട്ടിലേക്കു പോകുംവഴി അവരുടെ ഗ്രാമത്തിൽക്കൂടെ കടക്കുന്നതിന്നിടയായി; ആ വ്യാകുല അമ്മയെ അവർ കണ്ടപ്പോൾ എല്ലാവരും വിതുമ്പി കരഞ്ഞു വിലാപിച്ചുകൊണ്ടു ഓടിച്ചെന്നു ആ അമ്മയെ അവരുടെ കരങ്ങളിൽ എടുത്തുകൊണ്ടു എന്നതുപോലെ കൊണ്ടുപോയി. പരിശുദ്ധ മറിയത്തിന്നൊ എന്നാൽ വ്യാകുലാധിക്യത്താൽ മിണ്ടുവാൻ വശമില്ലാതിരിക്കയിൽ യോഹന്നാൻ വന്നു സകല വിവരങ്ങളും അറിയിച്ചപ്പോൾമാത്രം ചില വാക്കുകൾ ഉത്തരിച്ചു. കർത്താവിനെ അല്പം ദൂരെക്കൂടെ പിൻതുടർന്നിരുന്നപത്രോസും, യോഹന്നാനും തങ്ങളുടെ നായകനെ വിസ്തരിപ്പാനിരിക്കുന്ന കച്ചേരിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന്നു ശ്രേഷ്ഠാചാര്യന്റെ ദാസരോടു ചോദിച്ചു, എങ്കിലും ഇവർ സംഘക്കാരേയും പൂർവ്വന്മാരേയും ക്ഷണിക്കുന്നതിന്നു ഉത്തരവു പ്രാപിച്ചിരിക്കയാൽ ആ ശ്ലീഹന്മാരുടെ താല്പര്യം നിവൃത്തിക്കുന്നതിന്നു തൽക്കാലം നന്നാ പ്രയാസമായിരിക്കനിമിത്തം അവരുടേതുപോലെയുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ ഇവർക്കും കൊടുത്തു. ക്ഷണനക്കുറികൾ കൊണ്ടുപോകുന്നതിൽ ഇവരേയും ഉ

ദ്യോഗിപ്പിച്ചു.

ഇങ്ങിനെ കടശി മറ്റെല്ലാവരേയും പുറത്താക്കിയസമയം ഇവർ ദാസരിൽ കൂടിക്കലൎന്നു അകത്തു പ്രവേശിക്കുന്നതിന്നു ഇടയായി എന്നുമാത്രമല്ല, ഈ സംഘസഖികളായിരുന്ന നിക്കാദെമ്മോസു, റാംസയൌസേപ്പു മുതലായ ചില നല്ല കരുതലുള്ളവരെ ക്ഷണിപ്പാനുള്ള ജോലി ഈ ശ്ലീഹന്മാർ ഏൽക്കുമൂലം പ്രീശർ മനസ്സറിഞ്ഞുംകൊണ്ടു അവരെ വിളിക്കേണ്ടായെന്നു കരുതിയിരുന്ന ഈ രണ്ടുപേർക്കു സംഘത്തിൽ കൂടുവാൻ ഇടയുമായി. ഈ സമയം യൂദാ ഓറശ്ലമ്മിന്നു തെക്കുവശമുള്ള കടുംതൂക്കമായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അലഞ്ഞു നടക്കയിൽ അവൻെറ സകല ആംഗ്യങ്ങളിലും മുഖദൃഷ്ടിയിലും നിത്യശരണക്കേടു വിളങ്ങിയിരുന്നു. എന്നുതന്നെയല്ല പിശാചു അവൻെറ ബോധത്തിൽ സകലവിധ ഇരുൾരൂപങ്ങൾ തോന്നിച്ചുമിരുന്നു.

൪-ാം അദ്ധ്യായം.

ശ്രേഷ്ഠാചാര്യ്യന്മാരുടെ മുന്നൊരുക്കങ്ങൾ.

ന. കൎത്താവിനെ പിടിച്ചുടൻ ആ വിവരം അന്നാസു, കയ്യാപ്പാ എന്നവർക്കു അറിയിക്കയും അവർ ഉടൻ പിന്നീടു നടത്തേണ്ടും സകല കാൎയ്യങ്ങൾ ആലോചിച്ചു തീൎമ്മാനിക്കയുംചെയ്തു. തൽക്ഷണം എല്ലായിടത്തും തിരക്കും കലഹവുമായി, കച്ചേരിശാലയിൽ വിളക്കുകൾ തെളിയിച്ചു വാതിലുകളിലൊക്കെ കാവൽ നിറുത്തി, സംഘസഖികളേയും പ്രിശരേയും കൎത്താവിനെ

വിസ്തരിക്കയിൽ കൂടെ ഉണ്ടാകേണ്ടിയവരൊക്കയേയും ക്ഷണിക്കുന്നതിന്നായി പട്ടണത്തിൽ നാനാഭാഗത്തേക്കും ആളെ അയച്ചു. പക്ഷെ അവരിൽ പലരും യൂദായുടെ ഉടമ്പടി തീർമ്മാനിച്ച മുതലെതന്നെ കയ്യാപ്പായുടെ വീട്ടിൽവന്നു കാൎയ്യത്തിന്റെ പോക്കു കാത്തിരുന്നിരുന്നു. പല പദവിക്കാരായ മൂപ്പന്മാരും പൂൎവ്വന്മാരും വന്നുകൂടി, എന്തെന്നാൽ തിരുന്നാൾ കൊണ്ടാടുന്നതിന്നായി പല നാടുകളിൽനിന്നുമുള്ള പ്രീശരും, സന്തുക്കായിരും, ഹേറോദിയരും ഓറോശ്ശംപുരിയിൽ വന്നു കൂടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നുതന്നെയല്ല ഇവർ കൎത്താവിനെ പിടിക്കുന്ന കാൎയ്യം ബന്ധിച്ചു ദീർഘകാലം മുതലെ സംഘത്തോടു ആലോചിച്ചിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു.

ശ്രേഷ്ഠാചാൎയ്യർ കൎത്താവിന്റെ ശത്രുക്കളെന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നവരൊക്കയോടും സാക്ഷികളെ കഴിയുന്ന തെളിവുകളോടെ സംഘത്തിൻമുമ്പിൽ തയ്യാറാക്കി കൊണ്ടുവരേണമെന്നു അറിയിച്ചതുനിമിത്തം താൻ പലപ്പോഴും ജനമുഖേന അവരെ കുററപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവരായ നസ്രസു, പാൎണ്ണാഹും, തയിർസാ, ഗബോറാ, യോദാപ്പാത്തു, സീലോ മുതലായ ദിക്കുകളിലെ നിഗളികളായ സന്തുക്കായർ ഈ തരംപിടിച്ചു പകരം വീട്ടുന്നതിന്നു എരിഞ്ഞുമരിച്ചിരുന്നു. അവർ പൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടു ഓരോ വിടുതിസ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി തന്റെ ശത്രുക്കൾ എന്നു അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർക്കു കൈക്കൂലി കൊടുത്തുകൊണ്ടു കള്ളസാക്ഷിപറയുന്നതിന്നു വിളിച്ചിരുന്നു.

പക്ഷെ ഇവർ ഇത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും സിനഗോകിൽ * വെച്ചു പല പ്രാവശ്യവും താൻ നിഷേധിച്ചിട്ടുള്ള ആ

---

* വേദമുറകൾ ആലോചിപ്പാനായി കൂടുന്ന യൂദസംഘം.

മൂഢത്വ ചോദ്യങ്ങളും, വിസ്മരിച്ചാൽ ഉടൻ നേരുതെളിയുന്നതായ ചില വ്യാജങ്ങളും അല്ലാതെ ഒന്നും അവർക്കു എത്തുപെട്ടില്ല എങ്കിലും ഓറഴ്ത്തെ പ്രീശരും ശാസ്ത്രികളും തന്റെ വിരോധികളെ ഒക്കയും ഉത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു കയ്യാപ്പായുടെ കച്ചേരിക്കു തള്ളിയിട്ടു കൊണ്ടുപോയി.

അവരോട്ടുകൂടെ ദേവാലയത്തിൽ കച്ചവടം വിറ്റിരിക്കയിൽ കണ്ടാവു ഓടിച്ചുകളഞ്ഞ ആ കച്ചവടക്കാരും, തന്റെ ഉപദേശ്രായത്തിൽ ദേവാലയത്തിൽ വെച്ചു തക്കിച്ചു തോല്പിച്ചതുനിമിത്തം നാണിച്ചുപോയ ആ ശാസ്ത്രികളും മറ്റും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതുമൊന്നു പാപത്തിന്മേൽ പശ്ചാത്താപം ഇല്ലായ്കനിമിത്തം അവരുടെ രോഗം താൻ പൊറുപ്പിക്കാതിരുന്ന ആ പാപികളും, വീണ്ടു പിഴക്കയാൽ രോഗം വീണ്ടും പിടിച്ചവരും ദൃഷ്ടാന്തനിമിത്തം അങ്ങെ ശിഷ്യഗണത്തിൽ ചേക്കാത്ത ലൌകികവാല്യക്കാരും, അവർക്കുള്ള ദ്രവ്യം ദരിദ്രർക്കു പകുത്തുകൊടുപ്പാൻ കല്പിച്ചതിനാൽ ക്രോധിച്ച യൂദാസും മുതലായവരെയും അവർ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.

ഇതുകൂടാതെയും തങ്ങളുടെ സ്നേഹിതരുടേയും സംബന്ധികളുടേയും രോഗങ്ങൾ താൻ പൊറുപ്പിക്കുനിമിത്തം അവരുടെ ദ്രവ്യം കിട്ടാതെ പോയവരും, വേശ്യകളായിരുന്ന തങ്ങളുടെ തണ്ണുക്കുട്ടരെ താൻ മനസ്സുതിരിപ്പിക്കയാൽ കോപിച്ച വ്യഭിചാരികളും, സമ്പന്നന്മാരുടെ ഔർഹണങ്ങൾ പുകഴ്ത്തിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കാലക്ഷേപംചെയ്യുന്ന ഉപചാരികളും മുതലായവരെ, ഒറവാക്കായിട്ടു പരിശുദ്ധമായവ ഒക്കെയും വിരോധിക്കുന്ന ആ പൈശാചികഭൂതരെ ഒക്കെയും തന്റെ ശത്രുക്കൾ പ

റഞ്ഞു വാശി കലൎത്തുകയാൽ, കയ്യപ്പായുടെ കച്ചേരിക്കു ചുററും ഈ ശത്രുഗണം കൂട്ടംകൂട്ടമായിക്കൂടി ഇവർ ലോകപാപങ്ങളെ തൻെറമേൽ വഹിച്ചു മാനുഷവൎഗ്ഗത്തെ ദൈവത്തോടു നിരപ്പാക്കുവാൻ പോകുന്ന ആ കറയററ ദിവ്യചെമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടിയെ സകലവിധ അപഖ്യാതികളാലും മൂടിക്കളവാൻ പ്രയത്നിച്ചിരുന്നു.

ഈ വിധ ദുരാലോചനകളിൽ ഇവർ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കയിൽ കൎത്താവിൻെറ സ്നേഹിതർ നിറവേറുവാനിരിക്കുന്ന ദിവ്യരഹസ്യം അറിയാതെ ഈ ദുരാലോചനകൾ കേട്ടു വ്യസനിച്ചു നെടുവീൎപ്പുവിട്ടുകൊണ്ടു അങ്ങുമിങ്ങും അലഞ്ഞു നടന്നിരുന്നു. ഇവർ ഉച്ചരിക്കുന്ന വാക്കുകൾ ഒക്കയേയും മററവർ സംശയിച്ചിരുന്നു, ഇവർ മിണ്ടടങ്ങിയാൽ അതും കുററംതന്നെ. നല്ലവർ എങ്കിലും ബലക്ഷയക്കാരായ പലരും ഇവകളാൽ പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെട്ടു തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം വെടിവാൻ ഇടയായി, ഈ കഠോരപെശറിൽ ഇളകാതെ നിലനിന്നവർ നന്നാ ചുരുക്കംതന്നെ. ഈ വിധംതന്നെയാണു ഇപ്പഴും സംഭവിക്കുന്നതു. തങ്ങളുടെ സമസൃഷ്ടികളിൽനിന്നു ഉപദ്രവം നേരിടാത്ത സമയം ദൈവഊഴിയം നടത്തുകയും, എന്നാൽ ശേഷമുള്ളവർ അവരെ നിന്ദിക്കുമ്പോൾ അങ്ങിന്നു അയക്കുന്ന കുരിശിനെ ചുമപ്പാൻ നാണിച്ചു സകലവും വിട്ടുപേക്ഷിക്കയുംചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ പാടുകളിൽവെച്ചുള്ള ന. കൎത്താവിൻെറ അതിരററ ക്ഷമകണ്ടു പലരുടേയും ഹൃദയങ്ങൾ ഇളകുകയാൽ അവർ വിഷാദംപൂണ്ടു മിണ്ടടങ്ങി നടന്നിരുന്നു.

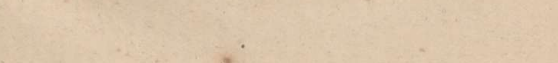

൫-൧൦ അദ്ധ്യായം.

ഓർശ്ശംപുരിയിലേക്കു ഒരു നോട്ടം.

ഓർശ്ശം പുരിയിലെ ജനങ്ങൾ തിരുനാൾഘോഷത്തിനു മുൻ പതിവായ ജപങ്ങളും, ആയത്തങ്ങളും കഴിച്ചു ശേഷം സുഖമുറക്കത്തിൽ പെട്ടിരിക്കയിൽ പെട്ടെന്നുണ്ടായ പടയാളികളുടെ അട്ടഹാസം കേട്ടു ഉണർന്നുപോയി. അവരിൽ ശ്രേഷ്ഠാചാര്യൻ ക്ഷണിച്ചവർ സംഘത്തിലേക്കായി തത്രമാടെ പുറപ്പെട്ടതുമെന്നെ ശേഷമുള്ളവരും വിവരമറിവാനായി വിളക്കുകളും, പന്തങ്ങളുംകൊണ്ടു ശ്രേഷ്ഠാചാര്യകചേരിക്കു പോയിരുന്നു. സെഹിയോനിലേക്കു തിരിച്ചു നടനിരുന്ന ആ പുരുഷാരത്തിൽ ചിലർ ഇടക്കു സ്നേഹിതരുടെ വാതുക്കൽ തട്ടി വിളിക്കയും വഴിമദ്ധ്യനിന്നു സംഭാഷിക്കയും മറ്റും ചെയ്തിരുന്നു.

എന്നാൽ ചില വർത്തമാനപ്രിയരും, മാനസരും മടങ്ങി ഓടിച്ചെന്നു ഭവനങ്ങളിൽ ഉള്ളവരോടു വിവരങ്ങൾ അറിയിച്ചിരുന്നു. എല്ലാംകൊണ്ടും ഒരു വലിയ കലഹസമയംപോലെ കതകുകൾ അടക്കുകയും, തുറക്കുകയും സാക്ഷ കിടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്വരങ്ങളും മറ്റും വളരെ കേട്ടിരുന്നു. ഓരോരുത്തർ ഓരോവിധ അഭിപ്രായങ്ങൾ പറഞ്ഞിരുന്നു. അവൻറെനേരെ ഇത്ര മനോവിശ്വാസമായിരുന്ന ആ മാനുഷൻ ആരാണെന്നു ലാസറിനും സഹോദരിമാർക്കും ഇപ്പോൾ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാകും എന്നു ചിലർ, യോവാന്നാ, ചൂസാ, സുസാന്നാ, മാക്കിൻെറ അമ്മ, ശാലോം മുതലായവർക്കു ഇയാളോടുണ്ടായിരുന്ന അവിവേകമായ മനോവിശ്വാസംനിമിത്തം

നന്ന മനസ്ഥാപപ്പെട്ടും, പക്ഷെ അതു താമസിച്ചായി പ്പോയി എന്നും, സിരാക്കിന്റെ ഭാര്യയായ സെറഫിയ (വെറോനിക്ക) ഇപ്പോൾ അവളുടെ ഭർത്താവിനോടു ഒന്നു മാപ്പു അപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരും, എന്തെന്നാൽ ഈ ഗലിലേയനൊടുള്ള അവളുടെ അടുപ്പത്തെപ്പററി പലപ്പോഴും അവളെ അയാൾ ശാസിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, ഈ കലിക്കാരൻ ഈ മത്സരാരൂപി എരിയിക്കുന്ന ഈ മാനുഷന്റെ ഭാഗക്കാർ അയാളെ മററുപ്രകാരം കരുതുന്നവരുടെ നേരെ സഹതാപം തോന്നുന്നുയെന്നുംമററും പറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ, ഇപ്പോൾ അവരൊക്കെ ഏതു മൂലയിലാണു പോയി ഒളിക്കുന്നതെന്നുംമററും പറഞ്ഞിരുന്നു.

പിന്നെയും ഇനി അയാൾ വരുംവഴിയിൽ വസ്ത്രങ്ങളും സൈത്തുചില്ലകളും വിരിക്കുന്നതു ആരായിരിക്കും എന്നും ആ ഗലിലേയനോടു ചേർന്നതുനിമിത്തം മററവരിലും അവർ നല്ലവരെന്നു നടിച്ചിരുന്ന ആ കപടഭക്തർക്കു ഇപ്പോൾ അവരുടെ സമ്മാനം കിട്ടും. കാര്യം ആദ്യം കരുതിയതിലും വെകിടമായിട്ടാണു തീരുവാൻ പോകുന്നതെന്നും, നിക്കാദെമ്മോസും റാംസയൊസേപ്പും ഇതിൽനിന്നു എങ്ങിനെ ഒഴിയുമെന്നും ഇനിക്കു ഒന്നു കാണണം, ശ്രേഷ്ഠാചാര്യർക്കു ഈ സംഗതിയിൽ അവരോടു അല്പം വിശ്വാസക്കേടു ഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു. പക്ഷെ അവർ മഹാ കൌശലക്കാരാകുന്നു. എങ്കിലും ഒക്കെ ഇപ്പോൾ പുറത്തു വരും എന്നുംമററും പലവിധമായി പറഞ്ഞിരുന്നു. തന്റെ ശത്രുക്കൾ ഈവകവാക്കുകൾ ശരീരസംബന്ധമായ സംഗകികളിൽ തന്നെ സഹായിക്കയൊ, തന്റെ ദിവ്യ അറിയിപ്പിന്മേൽ പുറമെ വണക്കം കാണിക്കയൊ ചെയ്തിരുന്ന ആ പുണ്യസ്ത്രീകളെക്കൊണ്ടു കൂടേയും പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും മറിച്ചഭിപ്രായക്കാരും

ചിലർ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഈ ചുരുങ്ങിയവർ തങ്ങളുടെ ഹൃദയ ചിന്തനങ്ങൾ മനോവിശ്വാസമായി വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ തക്കവരെ കാണായ്കയാൽ ഞെരുങ്ങിയിരുന്നു. പട്ടണത്തിൽ പലേടത്തും എന്നാൽ പ്രത്യേകിച്ചു സംഘക്കാരെ ക്ഷണിപ്പാൻ അയച്ചിട്ടുള്ള ആ ഭാഗങ്ങളിൽ കോപവെറി അഗ്നിജ്വാലസദൃശത്തിൽ എരിഞ്ഞിരുന്നതു ഞാൻ കണ്ടതുമെന്യെ ആ ജ്വാലകൾ അങ്ങുമിങ്ങും സഞ്ചരിച്ചു തമ്മിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി സെഹിയോനിലേക്കു പോകയും, അവിടെ കയ്യാപ്പായുടെ കച്ചേരിക്കു ചുററും ഒരു കോപാഗ്നി ചുഴലിക്കാററായി തീരുകയുംചെയ്തു. റോമാസേവകർ ആശ്ചൎയ്യമോടെ യൂദരോടു കലഹകാരണം ചോദിക്കയിൽ പ്രീശർ അന്യജാതികളായ റോമാപടയാളികളോടു സംസാരിച്ചാൽ തിരുനാൾ ശുദ്ധത്തിനു ഭംഗം ഭവിക്കുമെന്നു ഭയന്നു അവരിൽനിന്നു അകന്നു നടന്നിരുന്നു. എങ്കിലും അവർ അന്നു പ്രത്യേകം സൂക്ഷമായി കാവൽ കാൎത്തിരുന്നു. ശ്രേഷ്ഠാചാൎയ്യൻ പീലാത്തോസിന്നു സംഗതി അറിയിച്ചു ഓഫെൽ ഗ്രാമത്തിൽ കുറെ പട്ടാളം നിറുത്തുവാൻ അപേക്ഷിച്ചു; എന്നാൽ അവന്നു അപ്പോൾ യൂദരോടു അത്ര രസമില്ലായ്കയാൽ അതിന്മേൽ കഥവെച്ചില്ല, എങ്കിലും അവന്നു ആ രാത്രി അധികപക്കം ഉറങ്ങുവാൻ കഴിയാതെ കേട്ടിരുന്ന സംഗതികൾക്കും, ചോദ്യങ്ങൾക്കും, മറുപടികളും, ഉത്തരവുകളും അയച്ചിരുന്നു. അവന്റെ ഭാൎയ്യ ഉറങ്ങിയെങ്കിലും അവളുടെ ഉറക്കത്തിൽ ഭയങ്കര സ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ടുകരകയും ഞരുങ്ങുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ന. കൎത്താവിനെ പിടിച്ചതുനിമിത്തം ഓഫെൽ ദിഗ്വാസികളെപ്പോലെ, ഓറശ്ശംപുരിയിൽ ആരും അ

ത്ര അധികം പ്രലാപിച്ചിട്ടില്ല. അവർ ആദ്യം ഈ കേൾവി വിശ്വസിച്ചില്ലെങ്കിലും താൻ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു അവരുടെ ഗ്രാമമദ്ധ്യേ കടന്നതും മാതാവു ഗ്രാമങ്ങൾതോറും അലഞ്ഞു നടക്കുന്നതും കാണുകയാൽ അവരുടെ വ്യസനം അടക്കരുതാത്തതായിത്തീൎന്നു. പരിശുദ്ധകന്യകയും, മററു പുണ്യസ്ത്രീജനങ്ങളും ശത്രുക്കളെ ഭയന്നു ഓരോ മൂലകളിലും കോണുകളിലുംപോയി ഒളിച്ചിരുന്നു, എങ്കിലും ആ ദുഷ്ടർ അവരെ ആക്ഷേപിക്കയും ദുഷ്ടസ്ത്രീഗണത്തിൽ ചേൎന്നവരായി കരുതുകയുംചെയ്തിരുന്നു. എന്നുതന്നെയല്ല ആ പാതകർ കൎത്താവിനെ ദൂഷണിക്കയും, തന്നെ പിടിച്ചതുനിമിത്തം ജയംക്രുറുകയുംചെയ്യുന്ന വാക്കുകൾ അസ്ത്രങ്ങൾപോലെ ഇവരുടെ ഹൃദയത്തെ കുത്തി മുറിവേല്പിച്ചിരുന്നതുമല്ലാതെ ഒരു ഒററ കരുണവാക്കുപോലും കേട്ടിരുന്നില്ല. ഇവർ ഒരു വീട്ടിൽ അടങ്ങിയിരിക്കയിൽ, ഒരു സ്നേഹിതൻ വന്നു കൎത്താവിൻെറ വിവരങ്ങൾ ഇവർക്കു അറിയിച്ചു, പക്ഷെ ആ വൎത്തമാനത്താൽ ആശ്വാസത്തിന്നു പകരം അതി വ്യസനമാണു ഉണ്ടായതു. ആകയാൽ അടങ്ങിയിരിപ്പാൻവശമില്ലാതെ വീണ്ടും ഇറങ്ങിനടന്നുതുടങ്ങി.

മിക്ക ശ്ലീഹന്മാരും ഭയന്നു ഭ്രമിച്ചുകൊണ്ടു ഓറശ്ലത്തിന്നു ചുററുമുള്ള കനവാകളിൽ അലഞ്ഞു നടന്നശേഷം സൈത്തുമലയുടെ ചരിവിലുള്ള ഒരു ഗുഹയിൽ കയറിയിരിക്കയും, അവിടെനിന്നു ചിലർ കാൎയ്യമറിവാനായി പട്ടണത്തിലേക്കു പോകയും മററു ചിലർ മലഉച്ചിയിൽ കയറി നോക്കുകയിൽ കയ്യാപ്പായുടെ ഭവനത്തിന്നു ചുററും പന്തവെളിച്ചങ്ങളെ കാണുകയും കലഹസ്വരങ്ങൾ കേൾക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇവർ തമ്മിൽ എതൃക്കയിൽ പരിഭ്രമസ്വരത്തിൽ സംസാരിച്ചിരുന്നതു

മെന്യെ മറ്റൊരു അന്യനെ കണ്ടക്ഷണം ഭയന്നു ഓടിയൊളിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ മഹാ അരവങ്ങളിൽക്കൂടെ പടുണത്തിന്നു പുറത്തു വളരെ മൃഗസ്വരങ്ങളും പ്രത്യേകം പിറ്റേദിവസം പൂജിപ്പാനുള്ള ആട്ടിൻകുട്ടികളുടെ സ്വരങ്ങളും കേട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു ചെമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടി മാത്രം കശാപ്പുകാരന്റെയും രോമം കത്തിരിക്കുന്നവന്റെയും മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന സാധുവായ ചെമ്മരിക്കുഞ്ഞുപോലെ, മറുതലിക്കാതേയും വാ തുറന്നു ശബ്ദിക്കാതേയും പൂജിക്കപ്പെടുന്നതിന്നു മനസ്സാലെ തന്നത്താൻ ഏല്പിച്ചിരുന്നു. ആയതു ദൈവചെമ്മരിക്കുട്ടി, കറയററ ചെമ്മരിക്കുഞ്ഞു, സത്യമായ പെസഹാ ചെമ്മരിയാട്ടിൻ കുട്ടിയായ ഈശോകർത്താവായിരുന്നു.

ആ സമയം ആകാശം ഇരുണ്ടു ഭയങ്കരം തോന്നിച്ചിരുന്നതെന്യെ ചന്ദ്രനും അതിന്റെ സൃഷ്ടിതാവു മരിക്കുന്നതിനാൽ പൂർണ്ണമായി ശോഭിപ്പാൻ ഭയന്നപോലെ ചുവന്നനിറമായി പകർന്നിരുന്നു. പിന്നീടു ഞാൻ തെക്കെ കോട്ടവാതിലിന്നു പുറത്തു ഒന്നു നോക്കുകയിൽ അവിടെ ദ്രോഹിയായ യൂദാസ്കറിയോത്ത അവന്റെ പാതകമനസ്സാക്ഷിയുടെ ഉഗ്രകടികളാൽ ബാധിക്കപ്പെട്ടു തനിയെ അങ്ങുമിങ്ങും അലഞ്ഞു നടന്നിരുന്നു. അവൻ തന്റെ സ്വന്തനിഴൽക്കൂടെയും കണ്ടു ഭയന്നു ഞടുങ്ങുകയിൽ അവനെ പിന്തുടർന്നിരുന്ന അനേക ദുഷ്ടാരൂപികൾ അവന്റെ മനസ്സാക്ഷിക്കടിയെ ശരണക്കേടായി പകർത്തുന്നതിന്നു പ്രയത്നിച്ചിരുന്നു. ഇതുമെന്യെ അനേകായിരം പിശാചുക്കൾ മാനുഷരെ കോപത്താൽ എരിയിച്ചുകൊണ്ടു നാനാഭാഗങ്ങളിലും ബദ്ധപ്പെട്ടു നടന്നിരുന്നതു ഞാൻ കണ്ടതുമെന്യെ നരകവാതിൽ മലക്കെ തുറന്നു പിശാചുക്കൾ ആസകലം കോപവെറി

യോടെ പുറപ്പെട്ടു ദിവ്യചെമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടി തന്റെ മേൽ ഏററ ആ പാപത്തിന്റെ ഭാരം നൂറു മടങ്ങു ഇരട്ടിപ്പിക്കുന്നതിന്നു സകല പ്രയത്നവും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ മാലാക്കാമാർ ഈശോയെ സഹായിപ്പാനാഗ്രഹിച്ചിരുന്നെങ്കിലും നിത്യകാലം ആകാശരാജിതത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നതായി നിറവേറുവാൻ പോകുന്ന ദൈവനീതിയുടെയും ദൈവാനുഗ്രഹത്തിന്റെയും ഈ അത്ഭുതം കണ്ടു ആശ്ചൎയ്യംപൂണ്ടു ഭ്രമിച്ചു അങ്ങെ ആരാധിച്ചിരുന്നതല്ലാതെ ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല, എന്തെന്നാൽ അവരും നമ്മെപ്പോലെ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിലടങ്ങിയ രഹസ്യങ്ങളെ സ്ഥിരമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

൩-ാം അദ്ധ്യായം.

൩. കൎത്താവു അന്നാസിന്റെ മുമ്പിൽ നിറുത്തപ്പെട്ടതു.

കൎത്താവു അന്നാസിന്റെ അരമനയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഉദ്ദേശം പാതിരാവായിരുന്നു. ഉടനെ സേവകർ തന്നെ ഒരു വലിയ ശാലയിലേക്കു കൊണ്ടുചെന്നു, അവിടെ നടവാതിലിന്നു നേരെ നിലത്തുനിന്നു അല്പം പൊങ്ങിയ ഒരു തട്ടിന്മേലുള്ള ഇരിപ്പിടത്തിൽ അന്നാസും അയാൾക്കു ചുററും വവ്വ ആലോചനക്കാരും ഇരുന്നിരുന്നു. ഈ ന്യായാസനത്തിൻ മുമ്പിൽ സേവകർ തന്നെ കൊണ്ടുവന്നു നിറുത്തി; പടയാളികളും, ദാസരും, കള്ളസ്സാക്ഷിക്കാരും, ജനങ്ങളുംകൊണ്ടു ആ ശാല

നിറഞ്ഞിരുന്നു. അന്നാസു, ന. കർത്താവു അയാളുടെ ന്യായാസനത്തിൻ മുമ്പിൽ വരുന്നതിന്മേൽ സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ വരവു പാർത്തിരിക്കയിൽ, അയാളുടെ മുഖഭാവത്തിൽ ഹൃദയത്തിലുള്ള ഒരു നരകീയ പ്രസാദവും അതി വികിട കൌശലസ്വഭാവവും തെളിവായി പ്രകാശിച്ചിരുന്നു.

അബദ്ധങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നവരെ വിസ്തരിപ്പാനുള്ള ഒരു സംഘത്തലദ്ധ്യക്ഷൻ ഇയാളായിരുന്നതുമെന്നു, ഈ സംഘത്തിൽ കുറെ തെളിഞ്ഞവരെ ശ്രേഷ്ഠാചാര്യ്യ സംഘസന്നിധിയിലേക്കു തെളിവുകളോടെ കൂട്ടി എല്പിക്കയും ചെയ്യുമാറായിരുന്നു. ഈശോ അന്നാസിന്റെ മുമ്പിൽ നന്നാക്ഷിണിച്ചു വീരുപമായും, വസ്ത്രങ്ങളിൽ ചേറു പുരണ്ട അഴുക്കായും, കരങ്ങൾ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടും, ദൃഷ്ടി താഴ്ത്തി ഒരു അക്ഷരംപോലും മിണ്ടാതേയും നിന്നിരുന്നു. എന്നാൽ താടിമീശ നന്നാ കുറഞ്ഞു തെളിഞ്ഞവനും അവജ്ഞനീയനിഗളിയും അഹംഭാവസ്വഭാവിയും ആയിരുന്ന അന്നാസു ഈ നടന്ന സംഗതികളൊന്നും അശേഷം അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. തത്സമയം അയാളുടെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന ഈ കുറുക്കാരൻ നസ്രായക്കാരൻ ഈശോയാണെന്നു അറിയുന്നതിൽ അത്യന്തം അതിശയിക്കുന്നു എന്ന ഭാവം നടിച്ചുകൊണ്ടു നിന്ദാഭാവപ്പുഞ്ചിരിയോടെ കർത്താവിനെ നോക്കി പറയുന്നതായതു: അയ്യോ! അങ്ങിനെ സംഭവിക്കുമോ? എന്താണിതു? നസ്രായക്കാരനീശോ നീതന്നെയാണോ? അയ്യോ! നിന്റെ ശിഷ്യഗണവും ആകണക്കില്ലാത്ത അനുഗാമികളും എവിടെപ്പോയി? നിന്റെ ആ രാജിതം ഇപ്പോൾ എവിടെയാണു? പക്ഷെ കായ്ങ്ങൾ നീ കരുതിയതുപോലെതന്നെ നടന്നില്ലായിരിക്കുമോ? ദൈവത്തിന്റെയും, അങ്ങെ ഗുരുപ്രസാദി

കളുടേയും നേരെയുള്ള നിന്റെ ഈ ആചാരമാറ്റം നടപടിക്കും ഈ ശനിയാഴ്ചലംഘനങ്ങൾക്കും ഒരു അവസാനം വരുത്തേണ്ടും സമയമായി എന്നു മേലധികാരികൾക്കു തോന്നിയിരിക്കാം.

പിന്നെയും എന്തൊരുവക ശിഷ്യരാണു നിനക്കുള്ളതു? അവരൊക്കെയും ഇപ്പോൾ എവിടെയാണു പോയതു? നീ തനിച്ചായിരിക്കുന്നതു എന്താ? തട്ടിപ്പുകാരാ! നീ പറയുക, മുതലാളിയെ ഏരിയിക്കുന്നവനെ! നീ പറക, നീ പൈസാ ഭക്ഷിച്ചതു ന്യായരഹിതമായ പ്രകാരത്തിലും, ഇടത്തിലും, ദിവസത്തിലുമല്ലെ? പുതിയ പഠനങ്ങൾ നടത്തുവാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നതല്ലെ? പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു നിനക്കു അധികാരം തന്നതു? നീ എവിടെയാണു പഠിച്ചതു? നിന്റെ വേദത്തിന്റെ മുറകളെന്താണു? വേഗത്തിൽ പറയുക എന്നും തന്നോടു അയാൾ പറഞ്ഞു. അതിനു കത്താവു അങ്ങേ ക്ഷീണിച്ചതിരുത്തല അല്പം ഉയർത്തി അയാളെനോക്കി പറഞ്ഞതായു: ''ഞാൻ സദാ യൂദരേവരും കൂട്ടമാകുന്ന സിനഗോകിലും, ദേവാലയത്തിലുംവെച്ചത്രെ പറിപ്പിച്ചതു, രഹസ്യമായി ഒന്നുംതന്നെ ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല പിന്നെ എന്തു എന്നോടു ചോദിക്കുന്നു, ഞാൻ പഠിത്തവ കേട്ടിട്ടുള്ളവരോടു ചോദിക്കു, ഞാൻ പറഞ്ഞതു എന്താണെന്നു അവർ അറിയുന്നവല്ലൊ.

ഈ പ്രകാരം കേൾക്കയിൽ അന്നാസിന്റെ മുഖഭാവത്തിൽ കോപാഗ്നിജ്വാല വീശുന്നതു അടുക്കെ നിന്നിരുന്ന ഒരു ഹീനദാസൻ കണ്ടു ''ശ്രേഷ്ഠാചാര്യനോടു ഇതിൻവണ്ണമാണൊ ഉത്തരിക്കുന്നതു?'' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഇരിമ്പുറയിട്ട അവന്റെ കൈകൊണ്ടു കത്താവിൻ തിരുമുഖത്തിൽ അതി ഭയങ്കരമായി അടിച്ചതുമൈന്യ മറു സേവകരും അപ്രകാരംതന്നെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെ അടിക്കയുംചെയ്തു. ഈ അടികളുടെ ഫലമായി

ൽ താൻ നിലത്തു വീഴുകയും അങ്ങെ തിരുമുഖത്തിൽ നിന്നു രക്തം പുറപ്പെട്ടു ഒഴുകുകയും ചെയ്കയിൽ ആ ശാലയിൽ ഉള്ളവർ ഒക്കെയും തന്നെ ആക്ഷേപിച്ചു ചിരിച്ചിരുന്നു.

പിന്നീടു സേവകർ തന്നെ ക്രൂരമായി വലിച്ചെഴുന്നേല്പിക്കയിൽ തന്നെ അടിച്ചവനോടു "ഞാൻ പറഞ്ഞതു തെററായിരുന്നെങ്കിൽ നീ തെളിയിക്കുക. ആയതു ശരിയാണെങ്കിൽ എന്ത്യെ എന്നെ നീ അടിച്ചു?" എന്നു സൌമ്യതയോടെ താൻ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ, അന്നാസു തന്റെ ശാന്തത കണ്ടു കോപവെറി സഹിയാതെ സാക്ഷികളിലേക്കു തിരിഞ്ഞു തന്റെ നേരെയുള്ള അവരുടെ അപവാദങ്ങൾ പറവാൻ പ്രമാണിച്ചു. ഉടൻ അവർ പറഞ്ഞതായതു ഇവൻ രാജാവാകുന്നുയെന്നു തന്നത്താൻ പറയുന്നതുമെന്യെ ഇവൻ ദൈവകുമാരനും, പ്രീശർ വ്യഭിചാരസന്തതിയുമാണെന്നു പറകയും, ജനങ്ങളിൽ മത്സരം എരിയിക്കയും, പൈശാചിക സഹായംകൊണ്ടു ശനിയാഴ്ചകളിൽ രോഗികളെ സുഖമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അടുത്ത ദിവസങ്ങളിൽത്തന്നെ ഓഫെൽ ദിഗ്വാസികൾ ഇവനെ രക്ഷിതാവു, ദീർഘദർശി എന്ന നാമധേയങ്ങളും, മററു ചില ആളുകൾ ഇവനെ ദൈവകുമാരനെന്നും വിളിക്കുന്നതിന്നു ഇവൻ സമ്മതിച്ചു ഇവനെ ദൈവം അയച്ച മാനുഷനാണെന്നും, ഓറശ്ശംപുരി സംഹരിക്കപ്പെട്ടുമെന്നും ഇവൻ പറയുന്നു. ഇവൻ നൊയമ്പു നോൽക്കുന്നില്ല, പാപികൾ അജ്ഞാനികൾ ചുങ്കക്കാർ മുതലായവരോടുകൂടെ ഭക്ഷിക്കയും, അപകീർത്തിയുള്ള സ്ത്രീജനങ്ങളോടു സംസാരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അല്പംമുമ്പു ഓഫെൽ കോട്ടവാതുക്കൽവെച്ചു ഇവന്നു കുടിപ്പാൻ കുറെ വെള്ളംകൊടുത്തവന്നു ജീവിയ ജലം

ഇവൻ കൊടുക്കുമെന്നും, അതു കൂടിക്കുന്നവൻ പിന്നെ ആഹരിക്കയില്ലായെന്നും പറഞ്ഞു. ഈരർത്ഥവാക്കുകളാൽ ഇവൻ ജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുന്നുയെന്നും മറ്റും അവർ സാക്ഷിച്ചിരുന്നു.

ഈ കാര്യങ്ങളൊക്കയും ഒന്നായിട്ടു അലറിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞിരുന്നതുമെന്നെ സാക്ഷികളിൽ ചിലർ തന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നുകൊണ്ടു തന്നെ ആക്ഷേപിക്കയും, അതി നിന്ദ്യമായി സംസാരിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. അന്നാസും, കൂടെയുള്ളവരും സാക്ഷി പറയുന്നതിന്നിടക്കു കൂടക്കൂടെ ആക്ഷേപിച്ചു ശാസിച്ചുകൊണ്ടു പറയുന്നതായതു അപ്പഴെ ഇതാകുന്നു നിന്റെ പഠനം അല്ലെ? ഇതിന്നു എന്തു നീ ഉത്തരം പറയും? ഓ! മഹാരാജാവെ! നിന്റെ ഉത്തരവുകളെ നീ പ്രമാണിക്കെ, ദൈവം അയച്ച മാനുഷാ! നീ പാലിപ്പിക്കുന്ന സംഗതികൾക്കുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ തരിക, നീ ആരാണു?

നിന്നെ അയച്ചതാരാണു? നീ ഒരു പ്രസിദ്ധനല്ലാത്ത തച്ചന്റെ മകനല്ലയോ? അതോ അഗ്നിത്തേരിൽ ആകാശത്തേക്കു കയറിയ ഏച്ച്യായാണോ? അയാൾ ഇപ്പൊഴും ജീവിക്കുന്നു എന്നാണല്ലൊ പറയുന്നതു നീ മനസ്സാകുമ്പാൽ മറവർ അറിയാതെ മറഞ്ഞു കളയുമെന്നു ഞാൻ കേട്ടല്ലൊ, പക്ഷെ നീ മാലാംകി ദീർഘദർശി ആയിരിക്കുമോ? അയാളുടെ വാക്യങ്ങൾ പല പ്പൊഴും നീ എടുത്തു പറയുന്നുണ്ടല്ലൊ, അയാൾ ഇപ്പൊഴും ജീവിക്കുന്നുയെന്നല്ലെ ചിലർ പറയുന്നതു. എന്നാൽ വഞ്ചകനായ നീ മാനുഷരെ വശത്താക്കാൻ ഈ ദീർഘദർശിയെപ്പോലെ മറഞ്ഞു പൊയ്കളയുന്നതു ഉത്തമ

പോംവഴിതന്നെ. നീ ഏതൊരു രാജപദവിയിലുള്ള വനാണെന്നു അധിക ന്യയോക്തികൾ കൂടാതെ തെളിവായി എന്നോടു പറക. നീ ശ്ലെമോനെക്കാൾ വലിയ വനാണൊ? അങ്ങിനെതന്നെയാണെന്നല്ലെ നീ നടിക്കുന്നതു. മററവരും അങ്ങിനെതന്നെ കരുതെണമെന്നല്ലൊ നിന്റെ ആഗ്രഹവും. നീ ആശ്വാസമായിരിക്ക, നിനക്കു ശരിയായിട്ടു ഇത്ര യോഗ്യമായിരിക്കുന്ന നിന്റെ ആ സ്ഥാനിക നാമധേയവും ചെങ്കോലും നിനക്കു ഇപ്പോൾ ഞാൻ തന്നേക്കാം.

പിന്നീടു അയാൾ ഒരു വാര നീളവും ആറു വിരൽ വീതിയുമുള്ള ഒരു എഴുത്തു തുകൽക്കഷണം വരുത്തി അതിന്മേൽ വലിയ അക്ഷരങ്ങളായിട്ടു ചില വരികൾ എഴുതി, ആ ഓരോ വരികൾ കൎത്താവിന്നു വിരോധമായി സാക്ഷിക്കാർ പറഞ്ഞ കുററങ്ങളെ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. പിന്നീടു അതു ചുരുട്ടി ഒരു ചെറിയ കുഴലിൽ ഇട്ടു ഒരു ഞാങ്ങണയുടെ അററത്തു കെട്ടി കൎത്താവിന്നു കൊടുത്തുകൊണ്ടു അതി നിന്ദ്യഭാവത്തോടെ പറയുന്നതായതു. നിന്റെ രാജിതചെങ്കോലിതാ, ഇതിൽ നിന്റെ സ്ഥാനീകനാമധേയവും, ആ സ്ഥാനത്താൽ ന്യായമായി നിനക്കു ചെലുത്തേണ്ടും ബഹുമതികളും, അതിന്നർഹതയുള്ള സിംഹാസനവും വേണ്ടുംവണ്ണം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു. ശ്രേഷ്ഠാചാൎയ്യൻ നിന്റെ രാജികമഹിമ അറിഞ്ഞു യോഗ്യമാംവണ്ണം നിന്നോടു പെരുമാറുന്നതിന്നായി ഇതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കലേക്കു കൊണ്ടുപോക.

പിന്നീടു സേവകരോടു ഈ രാജാവിന്റെ കൈകൾകെട്ടി ശ്രേഷ്ഠാചാൎയ്യസന്നിധിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവിൽ എന്നു കല്പിച്ചു. അപ്പോൾ തന്റെ കരങ്ങളെ

ആ ഹാസ്യചെങ്കോലിനെ പിടിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ തന്റെ നെഞ്ചിന്മേൽവെച്ചു അവർ കെട്ടി. ഇങ്ങിനെ ആ മൃഗസ്വഭാവികൾ നിന്ദ്യവാക്കുകൾ അങ്ങെ പേരിൽ ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടും ക്രൂരമായി ബാധിച്ചുകൊണ്ടും തന്നെ കയ്യാപ്പായുടെ കച്ചേരിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ഈ കച്ചേരി അന്നാസിന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു ഉദ്ദേശം ൩൦൦ അടി ദൂരെ ആയിരുന്നു, വഴിയുടെ ഇരുവശവും സാധാരണ വീടുകളും ഉയർന്ന മതിലുകളും, ഇടെക്കിടക്കു ചില കമ്പങ്ങളിന്മേൽ പന്തങ്ങളും ലന്താരണകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടവിടെ യൂദന്മാർനിന്നു കോപവും എരിച്ചിലുമായ ഭാവത്തിൽ സംസാരിച്ചിരുന്നു. ആ ജനപ്പുരുഷാരമദ്ധ്യേ സേവകർ നന്നാ പ്രയാസമോടെയാണു തന്നെ കൊണ്ടുപോകുന്നതു. സേവകർ ഈ വഴിമദ്ധ്യേ വെച്ചുകൂടെയും സകലവിധ ക്രൂര പ്രവൃത്തികൾ നിറവേററിയിരുന്നതുമെന്യെ തന്നെ ഏററം ക്രൂരമായി ഉപദ്രവിക്കുന്നവർക്കു സംഘക്കാർ പണം കൊടുക്കുന്നതും, തന്റെ നേരെ കരുണഭാവം കാട്ടുന്നവരെ അവർ ഓടിച്ചു കളയുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു. എന്നു തന്നെയല്ല ഈ വക ക്രൂരന്മാർ മാത്രമെ കച്ചേരിശാലയിൽ കടക്കുന്നതിന്നു അവർ സമ്മതിച്ചൊള്ളു.

൭ ാം അദ്ധ്യായം.

കയ്യാപ്പായുടെ കച്ചേരിശാല.

കയ്യാപ്പായുടെ കച്ചേരി മുൻവശത്തു ഒരു വലിയ

പുറമുററവും, ചുററും ചെറിയ ഉൾമുററവും ഉള്ള ഒരുനീണ്ട കെട്ടിടമാണു, അതു മൂന്നായി വിഭാഗിച്ചതിൽ ആദ്യഭാഗാ മൂന്നു പുറവും തൂണുകളുമായി മുഴുവൻ തുറന്നുകിടക്കുന്ന മണ്ഡപമാണു, ഇതിന്നു പുറകിലാണു പ്രധാന കച്ചേരിശാല, അതു ഈ കെട്ടിടത്തിന്റെ നടുഭാഗമാകുന്നു. ഇതിൽ നിലത്തുനിന്നു അല്പം ഉയൎന്ന ഒരു തട്ടിന്മേൽ-അൎദ്ധവൃത്താകൃതിയിൽ സംഘക്കാർക്കുള്ള ഇരിപ്പിടങ്ങളും, അതിൻ നടുവിൽ അല്പംകൂടെ ഉയരത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠാചാൎയ്യസിംഹാസനവും ആയിരിക്കുന്നു, വിസ്ഥരിപ്പാനുള്ള കുററക്കാരനെ ആ അൎദ്ധവൃത്തത്തിന്റെ നടുവിൽ നിറുത്തുകയും, സാക്ഷികൾ ഇരുവശമൊ കുററക്കാരന്റെ പുറകിലൊ നിൽക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിന്നു പുറകിലാണു ഈ കെട്ടിടത്തിന്റെ മൂന്നാംഭാഗമായ രഹസ്യ ആലോചനമുറി, ഈ കച്ചേരിയുടെ അടിയിൽ പല നിലവറപ്പാറാവുമുറികൾ ഉണ്ടു. പന്തക്കുസ്തായുടെ ശേഷം പത്രോസും യോഹന്നാനും പള്ളിവാതുക്കൽവെച്ചു ഒരു മുടന്തനെ സുഖമാക്കിയതു നിമിത്തം ഒരു രാവുമുഴുവൻ അവരെ പൂട്ടിയതു ഈ പാറാവിൽ ആകുന്നു.

കച്ചേരിമുറികളും, മുററങ്ങളും നിറയെ വിളക്കുകളും പന്തങ്ങളും തെളിയിച്ചിരുന്നതിനാൽ പകൽപോലെ വെളിച്ചമായിരുന്നു. മണ്ഡപത്തിന്നു നടുവിൽ ഒരു വലിയ തീ കത്തിച്ചിരുന്നതിന്നരികെ സേവകർ, കാവൽക്കാർ, ദാസർ, കൈക്കൂലിവാങ്ങിയ കള്ളസാക്ഷികൾ മുതലായവർനിന്നു തീക്കാഞ്ഞിരുന്നതുമെന്യെ ചില സ്ത്രീകളും അവിടെനിന്നു പടയാളികൾക്കുംമററും ഒരുവക ചുവന്ന പാനിയവും അപ്പവും വിററിരുന്നു. സംഘക്കാർ മിക്കവരും മുമ്പെതന്നെ വന്നു കയ്യാപ്പായുടെ സിംഹാസനത്തിന്നുചുററും ഇരിക്കയും ശേഷമുള്ളവർ ഉടനെ വ

ന്നു എത്തുകയും ചെയ്തു.

കൎത്താവു കച്ചേരിയിൽ എത്തുന്നതിന്നു അല്പം മുമ്പു പത്രോസും യോഹന്നാനും പുറത്തെ മുററത്തു വന്നെത്തി. യോഹന്നാനു അറിവുള്ള ഒരു ദാസൻവഴി അയാൾ ഉൾമുററത്തേക്കു കടന്ന ഉടനെ വാതിലടച്ചതിനാൽ കുറച്ചു അകലെയായിരുന്ന പത്രോസു പുറത്തായിപ്പോയി. വാതിൽ തുറക്കുന്നതിന്നു ഒരു വേലക്കാരത്തിയോടു ഇരുവരും അപേക്ഷിച്ചതിനോടെ കടശിവന്ന സംഘസഖികളായ നീക്കാദേമ്മോസും റാംസയൌസേപ്പും തങ്ങളൊരുമിച്ചു പത്രോസിനേയും അകത്തേക്കു കടത്തി. പിന്നീടു ഈ ശിഷ്യർ ഇരുവരും ദാസവസ്ത്രങ്ങൾ ഊരിക്കൊടുത്തുംവെച്ചു ന്യായാധിപനെ കാണ്മാനും സകലവും കേൾപ്പാനും തക്ക ഒരു സ്ഥലത്തു പോയിരുന്നു. കയ്യാപ്പാ നടുവിൽ ഉയൎന്ന ആ സിംഹാസനത്തിന്മേലും, റെ-സംഘസഖികൾ അയാൾക്കു ചുററുമുള്ള താണ ഇരിപ്പിടങ്ങളിലും ഇരുന്നിരുന്നു. മററു ഉദ്യോഗസ്ഥരും ശാസ്ത്രികളും പൂൎവ്വന്മാരും ഇരുവശത്തും, അവരുടെ പുറകിൽ കള്ളസാക്ഷികളും നിന്നിരുന്നു. ന്യായാസനം മുതൽ കൎത്താവു അതിലെ കടന്നു വരേണ്ടിയ ആ മണ്ഡപവാതിൽവരെ പടയാളികളെ അണി നിരത്തീട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

കയ്യാപ്പായുടെ മുഖദൃഷ്ടി അതി ഘനഭാവമുള്ളതായാലും കടുങ്കോപവും, ദുൎന്നിയോഗവും കൂടെ അതിൽ തെളിവായി പ്രകാശിച്ചിരുന്നു. അയാൾ നാലരികിലും പൂക്കളും വിളുമ്പിൽ പൊൻതൊങ്ങലുമുള്ള ഒരു നീണ്ട ചുവപ്പുസാലുവാ തോളിൽനിന്നു നെഞ്ചിൽക്കൂടി നീട്ടിയിട്ടും, നെററിയിലും അലംകൃതമായ ഒരു സ്വൎണ്ണത്തകിടു കെട്ടിയിരുന്നു. ശിരസ്സിൽ മെത്രാന്മാരുടെ മുടിപോ

ലെ ഉയിരമുള്ളതും, ഇരുപക്കവശങ്ങൾ തുറന്നതും, സ്വ
ർണ്ണത്തിരികളാൽ അലങ്കരിച്ചതുമായ ഒരു മുടിയും വെ
ച്ചിരുന്നു. കയ്യാപ്പാ അയാളുടെ ആ മഹാ സംഘസൈ
ന്യപരിവാരമദ്ധ്യെ കുറെ നേരം കാൎത്തിരുന്നിട്ടും തന്നെ
കാണായ്ക്കനിമിത്തം ക്ഷമകേടായി, പല പ്രാവശ്യം എ
ഴുന്നേററു ആ കോലാഹല ഉടുപുടകളോടെ ഉൾമുററ
ത്തേക്കു ഇറങ്ങി, നസ്രായക്കാരൻ ഈശോ വരുന്നുണ്ടൊ
എന്നു കോപമോടെ ചോദിക്കയും കടശി പ്രദക്ഷിണം
വന്നു അടുത്തപ്പോൾ അയാൾ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ
പോയിരിക്കയുംചെയ്തു.

വ്യ-ാം അദ്ധ്യായം.

കയ്യാപ്പായുടെ വിസ്ഥാരം.

ഈശോ കച്ചേരിയിൽ കടന്നുവരികയിൽ ആ ദു
ഷ്ട ജനം ശാസനവും നിന്ദ്യവുമായ വാക്കുകൾ ഉച്ചരി
ച്ചുകൊണ്ടാണു തന്നെ കൈക്കൊണ്ടതു. താൻ കടന്നു
പോകയിൽ, പത്രോസിനേയും യോഹന്നാനേയും മററ
വർ അറിയാതിരിപ്പാനായി തലതിരിക്കാതെ ഏറുകണ്ണു
കൊണ്ടുമാത്രം ഒന്നു നോക്കി. താൻ കച്ചേരിശാലയി
ൽ എത്തിയ ക്ഷണം കയ്യാപ്പാ അപ്പഴൊ ദൈവശത്രു
വും, ഈ പരിശുദ്ധരാത്രിയിലെ സമാധാനംകലക്കുന്നവ
നും, ദൈവദൂഷണക്കാരനുമായ നീ കടശിയായിട്ടു കാ
ണപ്പെട്ടൊ? എന്നു ഉച്ചസ്വരത്തിൽ നിലവിളിച്ചു പറ
ഞ്ഞുകൊണ്ടു തൻെറ കയ്യിലിരുന്ന ഹാസ്യചെങ്കോലിന്മേ
ൽനിന്നു കുററം ചുമത്തുന്ന പത്രം എടുത്തു ഉടൻ തുറ

ന്നു വായിച്ചു കയ്യാപ്പാ നന്നാ ഹാസ്യഭാവമായി തന്നോ ടു സംസാരിക്കയിൽ സേവകർ തന്നെ ശാസിച്ചു അല റിക്കൊണ്ടു നീ ഉടനെ പറയുക, എന്താ നീ മിണ്ടാതിരി ക്കുന്നതു, നീ പൊട്ടനാകുന്നോ എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു കൊണ്ടു തന്നെ അടിച്ചിരുന്നു.

അവർണ്ണനീയ നിഗളിയും, നിഷേധിയും, അഹം ഭാവിയുമായ കയ്യാപ്പാ അന്നാസിനെക്കാൾ ഇരട്ടി കോ പവൈരിവുണ്ടു ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നായി അനേക ചോ ല്യങ്ങൾ തന്നോടു ചോദിച്ചു. കർത്താവോ എന്നാൽ ഒ ന്നും മിണ്ടാതെ ദുഷ്ടി താഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു അയാളുടെ മുമ്പി ൽ നിന്നിരുന്നതിനാൽ ആ ദുഷ്ടസേവകർ പിന്നേയും പിന്നേയും തന്നെ അടിച്ചുകൊണ്ടു സംസാരിപ്പിപ്പാൻ പ്രയത്നിച്ചു. ഇതുമൊന്നു ഒരു ദുസ്വഭാവിപ്പൈതൽ നീ കടിക്കുക എന്നു നിന്ദ്യമായി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവ ന്റെ വിരൽ തന്റെ ചുണ്ടുകൾക്കിടയിൽ തിരുകുക യുംചെയ്തു. പിന്നീടു സാക്ഷികളെ വിളിച്ചു, എന്നാ ൽ ആദ്യത്തവർ അന്നാസിന്റെ അവിടെവച്ചുണ്ടായ പോലെ നന്നാ ഹീനന്മാരും, അവരുടെ സാക്ഷി അ ശേഷം ചേർച്ചയില്ലാത്തതും ആകയാൽ കയ്യാപ്പാ അത്യ ന്തം കോപിച്ചു നാട്ടിൽ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു വ ന്നുകൂടിയിരിക്കുന്ന പ്രീശർ സന്തക്കായരായി പ്രധാന സാക്ഷികളിലേക്കു തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു.

അവർ സമാധാനത്തിൽ പറവാൻ ശ്രമിച്ചിരു ന്നെങ്കിലും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കവിഞ്ഞൊഴുകി യിരുന്ന ദുഷ്ടവൈരുദ്ധ്യവും ദ്വേഷവും അവരുടെ മുഖഭ ഷ്ടിയിൽ തെളിവായി വിളങ്ങിക്കൊണ്ടു താൻ പല പ്പോഴും അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവകളെ ത ന്നെ വീണ്ടും വീണ്ടും പറഞ്ഞിരുന്നു. അതുമല്ല, ഇവ

ൻ പൈശാചിക സഹായംകൊണ്ടു രോഗികളെ പൊ
റുപ്പിക്കയും, പിശാചുക്കളെ പുറപ്പെടുത്തുകയുംചെയ്തു,
ശനിയാഴ്ചയെ ലൌകികമാക്കി ലംഘിച്ചു, ജനങ്ങളിൽ
മത്സരം എരിയിച്ചു പ്രീശരെ അണലിപ്പാമ്പിന്റെയും
സൊല്ലൂൎത്തത്തിന്റെയും സന്താനമെന്നു വിളിച്ചു, ഓ
റശ്ശാപുരിയുടെ സംഹാരം മുൻ അറിയിച്ചു, ചുങ്കക്കാ
രോടും പാപികളോടുംകൂടെ സഹവസിക്കുന്നു, ജനങ്ങ
ളെക്കൂട്ടി ഇവൻ അവരുടെ രാജാവും ദീൎഘദൎശിയും
ദൈവകുമാരനുമാണെന്നു പറയുന്നു, ഇവൻ എപ്പോഴും
ഇവന്റെ രാജ്യകാൎയ്യംകൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്നു, ഇവൻ
വിവാഹചിരിച്ചൽ മുടക്കുന്നു, ഇവൻ ജീവിയഅപ്പമെ
ന്നു തന്നത്താൻ വിളിക്കയും, ഇവന്റെ മാംസം ഭക്ഷി
ക്കയും രക്തം പാനംചെയ്കയും ചെയ്യാത്തവന്നു നിത്യായു
സ്സു ഇല്ലായെന്നു പറകയും ചെയ്യുന്നു എന്നുംമററും അവ
ർ സാക്ഷി പറഞ്ഞു.

ഇതിനാൽ തന്റെ തിരുവചനങ്ങളും ദിവ്യ ഉപ
ദേശങ്ങളും അവയെ തെളിയിപ്പാനായി ദൈവരാജിത
ത്തിൻ സദൃശമായി താൻ പറഞ്ഞ ഒപ്പാരികളും മ
ററും അവർ കുഴച്ചു മറിച്ചു തെററായിട്ടാണു ഗ്രഹിച്ചതെ
ന്നു തെളിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നു തന്നെയല്ല ഈ സാക്ഷിക
ൾ തമ്മിൽ അശേഷം യോജിച്ചിരുന്നുമില്ല, എന്തെന്നാ
ൽ ഇവൻ രാജാവെന്നു തന്നെത്താൻ വിളിക്കുന്നുയെന്നു
ഒരുത്തൻ പറകയിൽ അങ്ങിനെയല്ല മററവരങ്ങിനെ
വിളിപ്പാൻ ഇവൻ സമ്മതിച്ചെയുള്ളു. എന്നുമാത്രമല്ലാ
അവരങ്ങിനെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കയിൽ അവൻ ഒളിച്ചുപൊ
യ്ക്കളഞ്ഞു എന്നു മറെറാരുത്തനും, ഇവൻ ദൈവകുമാരനെ
ന്നു തന്നെത്താൻ വിളിക്കുന്നു എന്നു ഒരുവൻ പറകയിൽ
വേറൊരുവൻ അല്ല ഇവൻ അവന്റെ മോക്ഷപിതാവി

ൻ ചിത്തം നിറവേററുന്നതിനാൽ ദൈവകുമാരനെപ്പോലെയാണെന്നു മാത്രം കാണിച്ചെയുള്ളുഎന്നു ഇടക്കുകേറി നിലവിളിച്ചുമിരുന്നു.

ചിലർ ഇവൻ ഞങ്ങളുടെ രോഗം പൊറുപ്പിച്ചെങ്കിലും അതുക്ഷുദ്രപ്രയോഗംകൊണ്ടായതിനാൽ വീണ്ടും ആ രോഗം പിടിച്ചുയെന്നു പറഞ്ഞു. വേസസ്സായെന്ന ജലാശയസമീപെ വെച്ചു താൻ പൊറുപ്പിച്ച തളർവാദക്കാരൻെറ കാൎയ്യവും പറഞ്ഞു, പക്ഷെ കാൎയ്യം പകൎത്തി കുററമാക്കി തീൎത്തുകൊണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും, അവ ഒന്നിലും യോജിച്ചു പറവാൻ അവർക്കു സാധിച്ചില്ല. വിവാഹപ്പിരിവു ബന്ധിച്ചു തന്നോടു കഠിനമായി തൎക്കിച്ച സഫൊറിസിലെ പ്രീശരും തൻെറ ശിഷ്യഗണത്തിൽ ചേൎക്കായ്കനിമിത്തം ക്രോധിച്ച നസ്രസുകാരനായ വാലിഭനും തനിക്കു വിരോധികളായിത്തീൎന്നു. എന്നു വരികിലും ഒരു പ്രവൃത്തിപോലും അവർ കരുതിയപോലെ കുററമായി ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നു തന്നെയല്ലാ, പറഞ്ഞതൊക്കെയും ദ്വേഷംമൂലം തന്നെ അപമാനിപ്പാൻ പറഞ്ഞതാണെന്നു സ്പഷ്ടമായി തെളിഞ്ഞുപോയി.

അതിന്നിടക്കു കയ്യാപ്പായും സംഘത്തിൽ ചിലരും കൂടി ചോദിച്ചിരുന്നതായതു: നീ എന്തൊരു പടുതിയിലുള്ള രാജാവാണു? നിൻെറ അധികാരത്തെ തെളിയിക്കുക, തോട്ടത്തിൽവെച്ചു നീ പറഞ്ഞ മാലാൎക്കാവൃന്ദങ്ങളെ നീ വിളിക്കുക, നിൻെറ ആ കള്ള പഠനങ്ങളാൽ നീ വഞ്ചിച്ച സാധുക്കളും, വിധവകളും നിനക്കു തന്ന ദ്രവ്യംകൊണ്ടു നീ എന്തു കാണിച്ചു? ക്ഷണം ഉത്തരിക്ക, നിമിഷം പറക, നീ പൊട്ടനാകുന്നുവൊ? ആ മൂഢ ജനക്കൂട്ടത്തിൽ വെച്ചു നീ മിണ്ടടങ്ങിയെങ്കിൽ നീ ബു

ദ്ധിമാനായിരുന്നേനെ, പക്ഷെ അവിടെ വളരെ അ
ധികം നീ സംസാരിച്ചു, ഈ ഓരോ ചോദ്യങ്ങൾക്കെ
ല്ലാം ആ ഹീനസേവകർ തന്നെ അടിച്ചിരുന്നതിനാ
ൽ ഉന്നതങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള സഹായമില്ലാതിരുന്നെങ്കി
ൽ ഈ അതിക്രമങ്ങൾ നിമിത്തം നിശ്ചയമായിട്ട അ
ങ്ങെ ജീവൻ പിരിഞ്ഞു പോയേനെ.

ചില ഹീനസാക്ഷികൾ താൻ സ്വായരഹിത പു
ത്രനാണെന്നും പറഞ്ഞെങ്കിലും മറ്റു ചിലർ തന്റെ അ
മ്മ ദേവാലയത്തിൽ പാത്തിരുന്ന ഒരു ഭക്തകന്യകയായി
രുന്നുവെന്നും പിന്നീട്ട അവളെ ദൈവ ഭക്തനായ ഒരു
പുരുഷൻ വിവാഹം സ്വീകരിച്ചതുകണ്ട എന്നാംതെളിയി
ച്ചു. ചിലർ താൻ പൈതലായിരിക്കയിൽ കാരണവന്മാ
ർ തനിക്കായി ബലികൾ അണച്ചതല്ലാതെ താനും ത
ന്റെ ശിഷ്യരും പൈസഹാനാൽ ഒഴികെ ദേവാലയ
ത്തിൽ പൂജ അണക്കുന്നില്ലായെന്നു പറഞ്ഞു ശകാരിച്ചു
യെങ്കിലും * എസ്സെനിയർ എന്ന ഭക്ത ഗണവും, ഒരു പൂ
ജയും അണെക്കാഞ്ഞാലും അതു അവരിൽ ഒരു കുറവാ
യി ആരും കരുതീട്ടില്ല. എന്നാൽ കത്താവിന്റെ ശത്രു
കൾ താനൊരു ക്ഷുദ്രക്കാരനാണെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നതു
മെന്നെ കയ്യാപ്പായും സാക്ഷികൾ ഇങ്ങിനെ കഴയുന്നതു
തന്റെ ക്ഷുദ്രംനിമിത്തം ആണെന്നു പലപ്പോഴും തീർച്ച
യായി പറഞ്ഞിരുന്നു. ചിലർ താൻ പൈസഹാ ഭക്ഷി
ച്ചതു പ്രമാണ വിരോധമായി ഒരു ദിവസം മുൻകൂട്ടിയാ
ണു. കഴിഞ്ഞ വരുഷത്തിലും പൈസഹാചാരത്തിൽ മ
റ്റു ചില പകച്ചുകൾ വരുത്തീട്ടുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞു.

സാക്ഷികൾ കഴച്ചു മറിച്ചു കലഹിച്ചുകൊണ്ടു പ

---

* ലോകാഡംബരങ്ങൾ വെടിഞ്ഞു സന്ന്യാസമുറകളെ ആചരിക്കുന്ന ഒരു ഭക്തിയുള്ള യ്യ ഗണം.

രഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ ഒരു സംഗതിപോലും നേരുതെളി
യുന്നു നിമിത്തം കയ്യാപ്പായും, സംഘവും അത്യന്തം കോ
പിച്ചു നീക്കാദേമോസിനേയും റാംസായേയുമെപ്പിനേയും
വിളിച്ചു അവരുടെ സ്വന്ത വീട്ടിൽ വെച്ചു ഇങ്ങിനെ
ദിവസം തെറ്റിച്ചും, ക്രമങ്ങൾ വകത്തിയും പെസഹാ
ഭക്ഷിപ്പാൻ സമ്മതിച്ചതു എങ്ങിനെയെന്നു ചോദിച്ചു.
എന്നാൽ അവർ ആർക്കും ഓർമ്മയില്ലാത്ത കാലം മുമ്പു
തൊട്ടതന്നെ ഗലീലേയർക്കു പതിവിൽ ഒരു ദിവസം
മുമ്പു പെസഹാ ഭക്ഷിപ്പാൻ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതായി
പൂർവ്വ ആധാരലക്ഷ്യങ്ങളാൽ തെളിയിച്ചതുമെപ്പോ മറ്റു
സകല ക്രമങ്ങളും വേദത്തിൽ പ്രമാണിച്ചിരിക്കും വ
ണ്ണം സൂക്ഷമായി അനുസരിച്ചു എന്നു തന്നെയല്ല ചി
ല ദേവാലയ ഉദ്യോഗസ്ഥർ കൂടെയും അതിൽ ഉണ്ടാ
യിരുന്നുയെന്നും പറഞ്ഞു.

ഇതു കൂടാതേയും നീക്കാദേമോസു ആ ആധാര
പ്രബന്ധത്തിൽ ഗലീലയർക്കുള്ള ഈ പ്രത്യേക അനു
മതിയും അതിനുള്ള ന്യായങ്ങളും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആ
ഭാഗം എടുത്തു കാട്ടിയതിനാൽ തന്റെ ശത്രുക്കൾക്കു
കോപവെറി അസഹ്യമായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ ഇതിന്റെ
ന്യായമെന്തെന്നാൽ ഒരു ദിവസം തന്നെ എല്ലാവരും ഈ
പൂജനിറവേറാണമെന്നായാൽ ഇതിനായി നാനാദിക്കി
ൽനിന്നും വന്നു കൂടുന്ന ജനപ്രഭൂപ്പും മുഖാന്തരം എല്ലാ
വരും പെസഹാ ആട്ടിൻകുട്ടിയെ പള്ളിയിൽ പൂജ അ
ണച്ചുകൊണ്ടു പോകായെന്ന ക്രമം നിറവേറുവാൻ
അസാദ്ധ്യമായി വരുന്നതിനാലത്രേ ദൂരസ്ഥർക്കു ഈ അ
നുവാദമുണ്ടായതു. പിന്നേയും നീക്കാദേമോസു യുക്തി
യോടെ പറഞ്ഞതായതു സാക്ഷികളുടെ ഈ ശോരമാ
യ അന്യോന്യവിരുദ്ധങ്ങളും നന്നു അസാമാന്യവും ധൃതി

യുമായ പ്രകാരത്തിൽ ഇപ്പോൾ നടന്ന ഈ സംഗതി കളൊക്കയും സൂക്ഷിക്കുമ്പോൾ അതിഘോരമായ ഈ വരുഷാന്തരതിരുന്നാൾ ഒരുക്കത്തിൽ എല്ലാവരും അത്യന്തം ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ അർദ്ധരാത്രി സമയത്തു ഈ വ്യവഹാരം കൊണ്ടുവന്നതു ശുദ്ധമെ പൈശൂന്യവും വൈരാഗ്യവുംനിമിത്തമാണെന്നുസ്പഷ്ടമായി തെളിയുന്നു. ഇതിനാൽ ഈ സംഗതി ഈ സംഘത്തിന്നു മഹാ ഉപദ്രവകരമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

അപ്പോൾ അവർ നീക്കാദേമ്മോസിനെ ഉഗ്രകോപജ്വാല വീശുന്ന നേത്രങ്ങളാൽ നോക്കി പല്ലു കടിച്ചതല്ലാതെ ഒരു അക്ഷരംപോലും ഉത്തരിപ്പാൻ പാടായില്ല, എങ്കിലും സാക്ഷികളോടു പിന്നേയും തീരെ അവിവേകമായ ചോദ്യങ്ങൾ തുടങ്ങി. കടശി രണ്ടു പേർ വന്നു ഇവൻ "കൈപ്രവൃത്തിയായ ഈ ദേവാലയത്തെ ഞാൻ നശിപ്പിച്ചു ൩-ാം ദിവസം കൈപ്രവൃത്തിയല്ലാത്ത മറെറാന്നു ഞാൻ പണിയും" എന്നു പറഞ്ഞു എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. എന്നാലും ഇവരും തമ്മിൽ യോജിക്കാതെ ഇവന്നു പഴയ പള്ളി നശിപ്പിച്ചു പുതിയതു ഒന്നു ഏൎപ്പെടുത്തണമെന്നു താല്പൎയ്യമാകയാലാണു അസാധാരണ സ്ഥലത്തുവെച്ചു പെസഹാ ഭക്ഷിച്ചതെന്നു ഒരുത്തനും മറെറാരുത്തൻ അങ്ങിനെയല്ല ഇവൻ പെസഹാ ഭക്ഷിച്ച സ്ഥലവും മാനുഷപ്രവൃത്തി ആകയാൽ അവൻ അതിനെപ്പററിയാണു പറഞ്ഞതെന്നു കരുതിക്കൂടായെന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു.

എന്നാൽ ഈ അതിക്രമ ക്രൂരതകളിൽ വെച്ചുള്ള കൎത്താവിൻെറ ക്ഷമയും, സാക്ഷികളുടെ അന്യോന്യവിരുദ്ധവും കണ്ടു അവിടെ കൂടിയിരുന്ന പലരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അത്യന്തം ഇളകി ചില കരുണ വാക്കുകൾ അങ്ങുമിങ്ങും കേട്ടു തുടങ്ങി എന്നു മാത്രമല്ല, ചിലരുടെ മ

നസ്സാക്ഷി നിലവിളികൾ ഇനി അടക്കുവാൻ നിർവ്വാഹമില്ലാതെ ആയതിനാൽ പത്തു സേവകർ ആ കച്ചേരി വിട്ടു ഇറങ്ങിപ്പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. ഇവർ പത്രോസിന്റെയും യോഹന്നാന്റെയും അരികെക്കൂടി കടക്കയിൽ ഈ അതിക്രമ ക്രൂരതകളിൽ വെച്ചുള്ള ഈ നസ്രായക്കാരൻ ഈശോയുടെ മൌനത മാനുഷസ്വഭാവത്തിന്നു മേല്പട്ടതാകുന്നു, തന്റെ ക്ഷമ ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ള ഹൃദയത്തെക്കൂടി ഉരുക്കിക്കളയുന്നു, ഭൂമി പിളർന്നു ഈ പരമ ദുഷ്ടരെ വിഴുങ്ങാത്തതു ആശ്ചര്യം തന്നെ, ഞങ്ങൾ എവിടെക്കാണു പോകേണ്ടതെന്നു പറവിൻ എന്നു ശ്ലീഹന്മാരോടു പറഞ്ഞു. അതിന്നവർ തങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യരാണെന്നു തെളിയിപ്പാനാണു ഈ സൂത്രവാക്കു പറയുന്നതെന്നു കരുതീട്ടൊ, എററിയെ സമീപെയുള്ള മററവർ കേൾക്കുമെന്നു ഭയന്നിട്ടൊ എന്നു അറിഞ്ഞില്ല, എങ്ങും തൊടാത്ത വാചകമായി സത്യത്തെ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞെങ്കിൽ അതിനെ പിന്തുടരുവിൻ എല്ലാം താനെ നെരായി വിളങ്ങും എന്നു മാത്രം ഉത്തരിച്ചു.

ഇവയെല്ലാം കാൺകയിൽ കയ്യാപ്പായുടെ കോപം അവർണ്ണനീയമായിത്തീർന്നു. ആ പത്തു പടയാളികൾ പുറത്തിറങ്ങുകയിൽ ഓറശ്ലമ്മിന്നു തെക്കുവശം ശ്ലീഹന്മാർ ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന ഗുഹ ചിലർ പറഞ്ഞു കൊടുക്കുകയും അവർ അവിടേക്കു പോകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അതിലുണ്ടായിരുന്ന ആ ശിഷ്യർ പുതിയ മാനുഷർ തങ്ങളുടെ സങ്കേത സ്ഥലത്തു കടന്നു വന്നതിൽ അതിഭയം പൂണ്ടുവെങ്കിലും അവർ ക്ഷണം ഇവരുടെ ഭയമകററി കർത്താവിന്റെ സകല വിവരങ്ങളും അവർക്കറിയിച്ചു എന്നാൽ മുമ്പെതന്നെ കോപിച്ചിരുന്ന കയ്യാപ്പാ ഒടുക്കത്തെ രണ്ടു വഷളായ സാക്ഷികൾമൂലം കൊ

ടും കോപം ജ്വലിച്ചു ന്യായാസനത്തിൽ നിന്നു ചാടി എഴുന്നേറ്റു കർത്താവിൻ പക്കൽ വന്നു നിനക്കു വിരോധമായി പറയുന്ന ഈ സാക്ഷികൾക്കു നീ ഒന്നും ഉത്തരം പറയുന്നില്ലയൊ എന്നു ചോദിച്ചു.

കർത്താവു അതിന്നു തല ഉയർത്തുകയൊ ഉത്തരിക്കയൊ ഒന്നും ചെയ്കയാൽ അയാളുടെ കോപം നൂറു ഇരട്ടിയായി അധികരിച്ചതു കണ്ടു സേവകർ തന്റെ മുടിക്കു പിടിച്ചു പുറകോട്ടു വലിക്കയും താടിമേൽ അടിക്കയും ചെയ്തെങ്കിലും താൻ ദൃഷ്ടി താഴ്ത്തിതന്നെ നിന്നിരുന്നു. അപ്പോൾ കയ്യാപ്പാ ഉഗ്രകോപവെറിയോടെ കരങ്ങളുയർത്തി അതിശ്രേഷ്ഠമായ സ്വരത്തിൽ നിലവിളിച്ചതായതു: "ഉയിർത്തനുരാന്റെ പുത്രനായ മിശിഹാ നീ ആകുന്നൊ എന്നു ഞങ്ങളോടു നീ പറയേണമെന്നു ദൈവനാമത്തിൽ നിന്നോടു ഞാൻ ആജ്ഞയിടുന്നു" അതിന്നു ഒരു ക്ഷണനേരത്തേക്കു മഹിമയോടെ താൻ മിണ്ടാതിരുന്നിട്ടു മാനുഷസ്വഭാവത്തിന്നു മേല്പെട്ട മഹത്വവും മഹിമയുമുള്ള സ്വരത്തിൽ ഉച്ചരിച്ചതായതു. "എന്നു നീ പറഞ്ഞു. എന്നാലും ഇനി മനുഷ്യകുമാരൻ ദൈവ വല്ലഭത്തിൻ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നതും, സ്വർഗ്ഗീയ മേഘങ്ങളിൽ തൻ വരുന്നതും നീ കാണും.

ഈശോ ഈ വചനങ്ങളെ ഉച്ചരിക്കയിൽ ഒരു ശോഭയുള്ള വെളിച്ചം തനിക്കു ചുറ്റും പ്രകാശിച്ചതുമെന്നപോലെ അങ്ങെ ശിരസ്സിന്നു നേരെ ഉന്നതിയിൽ ഒരു കാശം തുറക്കപ്പെട്ടു നിത്യപിതാവിനേയും അങ്ങെ സന്നിധിയിൽ മാലാഖാമാർ സമർപ്പിച്ചിരുന്ന വീതിമാന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനകളേയും ഞാൻ കണ്ടു. ആ ക്ഷണത്തിൽ തന്നെ കയ്യാപ്പായുടെ കാൽപ്പാദത്തുങ്കൽ നരകപാതാളം തുറന്നു അഗ്നിപർവ്വതമെന്നപോലെ എരിയുന്ന അതിഭീകണ്ഡലത്തേയും അതിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പിശാ

മുക്കുകളെയും ഞാൻ കണ്ടു. ഇതുമെന്നെ അതിലെ അ
ഇരുണ്ട ജ്വാലയിൽ നിന്നു അല്പം മാത്രം അകന്നിരുന്ന
അയാളിൽ കവിഞ്ഞൊഴുകിയിരുന്ന പൈശാചിക
കോപവെറിയും ഇനിക്കു കാണായിരുന്നതിനാൽ ആ
വിട്ടു മുഴുവൻ ഒരു നരകം പോലെ ഇനിക്കു തോന്നി.

ഉയിർത്തമ്പുരാന്റെ പുത്രൻ മിശിഹാ ഞാനാ
കുന്നുഎന്ന വാക്കു താനുച്ചരിക്കയിൽ, നരകം അങ്ങെ അ
റാംമുതൽ ഇങ്ങെ അറാംവരെയും ഒന്നായി കുലുങ്ങി റി
റെച്ചു ഞെട്ടറുങ്ങിയതും കണ്ടു. ഇതുമെന്നെ ആ സ
മയം കയ്യാപ്പായുടെ വീട്ടിൽ കൂടിയിരുന്നവരൊക്കെയി
ലും തന്റെറുനേരെയുള്ള ശത്രുത്വം ഇരട്ടിച്ചു കവിഞ്ഞൊ
ഴുകിയിരുന്നു. നാം ഇന്ദ്രിയഗോചരരാകയാൽ ഈവക
സംഗതികൾ സാധനമുള്ള രൂപമായി കാണുന്നതു നമു
ക്കു തിരിയുന്നതിനും മനസ്സിൽ പതിയുന്നതിനും പ്രയാ
എളുപ്പമാകുന്നതിനാൽ ഈ സംഗതികളൊക്കെയും എ
പ്പോഴും സാധനമുള്ള രൂപമായിട്ടാണ ഇനിക്കു കാട്ടിത്ത
ന്നിരുന്നതു. ഇങ്ങിനെ തന്റെ ആ തിരുവചനങ്ങൾ മൂ
ലം നരകത്തിൽ ഉണ്ടായ കോപവെറിയും ശരണംകേട്ടം
അനേകം ഭയങ്കരരൂപങ്ങളായി പട്ടണത്തിന്റെ നാനാ
ഭാഗങ്ങളിൽ ഞാൻ കണ്ടു.

ഈ കൂട്ടത്തിൽ ചെറിയ പട്ടികളേപ്പോലെ നഖ
ങ്ങളുള്ളതും പിങ്കാലുകൊണ്ടു നടക്കുന്നതുമായ ഒരുവകജ
ന്തുക്കളെ ഞാൻ കണ്ടതുഎന്നെ അവ ഏറ്റവുമുഷ്ടതയെയാ
ണു രൂപികരിക്കുന്നതെന്നും ഇനിക്കു തിരിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ
അശുദ്ധജന്തുക്കൾ അവിടെ നിന്നിരുന്നവരിൽ പല
രുടെയും ഉള്ളിൽ കടന്നുപോകയും, ചിലരുടെ തലയി
ലും തോളിലും, കേറിയിരിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതുമെ
ന്നെ സെഹിയോനപ്പുറത്തുള്ള കുഴിമാടങ്ങളിൽനിന്നു

ചില മായരൂപങ്ങൾ പുറപ്പെടുന്നതായി കണ്ടവ തണ്ണ അരൂപികളായിരിക്കണം. പിന്നെയും ദേവാലയസമീപെ ചങ്ങലയിട്ടു പൂട്ടിയ വിലങ്ങന്മാരേപ്പോലെ ചിലരെ കണ്ടവ പിശാചുക്കളൊ ആത്മങ്ങളൊ എന്നു അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ അറിവില്ലാത്തവർ ഈ വക സംഗതികൾ കേൾക്കയിൽ എന്തു കരുതുമെന്നു ഭയന്നു ഇവ അധികം വിവരിക്കുന്നില്ല, എന്നാൽ ഇവ കാണുന്നവർക്കു മാത്രമെ അതു തിരിയു, കണ്ടാൽ രോമഹർഷം കൊൾവാൻ തക്ക പരിഭ്രമമുള്ളവയാണു. യോഹന്നാനും ഈ സംഭവങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കണം. എന്തെന്നാൽ അയാൾ പിന്നീടു ഈ വിവരം ചിലരോടു പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. പക്ഷെ ഇവകളാൽ നല്ലവർക്കു മനസ്ഥാപവും ദുഷ്ടർക്കു കഠിനതയും അധികരിച്ചിരുന്നു. ഇതിന്നിടയിൽ കയ്യാപ്പാ പൈശാചികനിഷ്ക്കർഷയാൽ കോപവെറിപൂണ്ടു അയാളുടെ ആ അലംകൃതസാലുവാ ഈ അററംമുതൽ ആ അററംവരെപറിച്ചു കീറിക്കൊണ്ടു നിലവിളിച്ചതായതു: "ഇതാ ഇവൻ ദൈവദൂഷണം പറയുന്നതു ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾതന്നെ കേട്ടല്ലൊ. നിങ്ങൾക്കു എന്തു തോന്നുന്നു" അതിന്നു കൂടെയുള്ളവർ എഴുന്നേററു ഭയങ്കരദുഷ്ടതയോടെ "ഇവൻ മരണത്തിന്നു യോഗ്യനാകുന്നു" എന്നു നിലവിളിക്കയും ചെയ്തു. ഈ ഭയങ്കരനാടകസമയം പിശാചുക്കൾ അതിഘോരമായി എരിഞ്ഞുകൊണ്ടു കർത്താവിൻ ശത്രുക്കളേയും അവരുടെ അനുഗാമികളേയുംകൂടെ കീഴടക്കിയിരുന്നു. ഇരുട്ടിന്റെ ശക്തി വെളിച്ചത്തിന്നെതിരായി ജയംകൂറയിരുന്നതിനാൽ, അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നവരിൽ വെളിച്ചത്തിന്റെ ഒരു നിഴൽമാത്രം ഹൃദയത്തിൽ ശേഷിച്ചിരുന്നകൂറെപേർകൂടെയും പരിഭ്രമത്താൽ തലയും മൂടി അവിടംവിട്ടു പൊയ്ക്കുളഞ്ഞു.

ഉയൎന്ന സാക്ഷിക്കാർ മററവരിലും കഠിനംകുറഞ്ഞവരാകയാൽ തങ്ങളുടെ മനോസാക്ഷി നിലവിളിക്കു ഇണങ്ങി മുൻപറഞ്ഞവരെപ്പോലെ അവിടംവിട്ടു പൊയ്ക്കളകയിൽ കീഴ്ത്തരം സാക്ഷികൾ മണ്ഡപത്തിലുള്ള തീക്കരികെ ചെന്നു തങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ കൈക്കൂലിപ്പണം കൊടുത്തു തീനുംകുടിയും കഴിച്ചിരുന്നു. അപ്പോൾ ശ്രേഷ്ഠാചാൎയ്യൻ സേവകരെ വിളിച്ചു ഈ രാജാവിനെ നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ ഏല്പിക്കുന്നു. ഈ ദൈവദൂഷണക്കാരന്നു യോഗ്യമായ ബഹുമതി നിങ്ങൾ നൽകിക്കൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെ അവൎക്കേല്പിച്ചുംവെച്ചു സംഘസഖികളൊന്നിച്ചു പുറകിലുള്ള രഹസ്യമുറിയിലേക്കു പോയി.

എന്നാൽ യോഹന്നാന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞിരുന്ന വ്യാകുലങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചുള്ളതിൽ ഒന്നു കൎത്താവിന്റെ അമ്മയുടെ കാൎയ്യമായിരുന്നതിനാൽ അവളുടെ തിരുക്കുമാരനെ വിധിച്ച വിവരം വല്ലവരും പെട്ടെന്നു അവളോടു പറഞ്ഞേക്കുമൊ എററിയെ തന്റെ ശത്രുക്കൾ ക്രൂരഭാവത്തിൽ ആ വിവരം അവളോടു അറിയിക്കുമൊ എന്നും ഭയന്നിരുന്നു. ആകയാൽ അയാൾ കൎത്താവിനെ നോക്കി ഞാൻ അങ്ങെ വിട്ടുപോകുന്നതെന്ത്യെ എന്നു അങ്ങിന്നു അറിയുന്നുവല്ലൊ, എന്നു പതുക്കെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു താൻതന്നെ അയാളെ അയച്ചപോലെ മാതാവിനെ അന്വേഷിപ്പാനായി പോയി. പത്രോസൊ എന്നാൽ ദുഃഖവും വ്യസനവും അധികരിക്കനിമിത്തം ക്ഷീണിച്ചു കുളിർതോന്നിയതിനാൽ സാധാരണ ആളുകൾ തീക്കാഞ്ഞിരുന്ന കൂട്ടത്തിൽ കലൎന്നു അയാളുടെ നാഥനെ വിട്ടകന്നുപോകുവാൻ മനസ്സില്ലാതെ അയാളുടെ ദുഃഖം മറച്ചുനിന്നിരുന്നു.

ൻ-ാം അദ്ധ്യായം.

കൎത്താവു കയ്യാപ്പായുടെ കച്ചേരിയിൽവെച്ചു സഹിച്ച അപമാനങ്ങൾ.

കയ്യാപ്പായും സംഘവും ന്യായാസനംവിട്ടു പോയക്ഷണത്തിൽ കടന്നൽക്കൂടു അനക്കിയതുപോലെ ഒരു ഗണം പരമദുഷ്ടർ, കലഹത്തിന്റെ ഒരു കൂമ്പൽ കൎത്താവിനെ ചുററി വളഞ്ഞു മനംകൊണ്ടു രൂപീകരിക്കാവുന്ന സകലവിധ അപമാനപീഡകളും അങ്ങെപ്പേരിൽ ചൊരിഞ്ഞുതുടങ്ങി. എന്നാൽ സാക്ഷിവിസ്താരസമയംതന്നെ സേവകരും, മററും തങ്ങളുടെ ക്രൂരഇളക്കങ്ങളെ ഒരു വിധവും നിൎത്തുവാൻ കഴിയാതെ തന്റെ തലമുടിയും മീശയും പിടിച്ചു പറിക്കയും, മുഖത്തു തുപ്പുകയും, അടിക്കുകയും, കൂൎത്ത കോലുകൊണ്ടും സൂചികൾകൊണ്ടും കുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കയിൽ കയ്യാപ്പാ അവിടെനിന്നുപോയതിൽപിന്നെ എന്തായിരിക്കാം, അവരുടെ കൊടുംക്രൂരതെക്കു ഒരു അതൃത്തിയും ഇല്ലായിരുന്നു. ആകയാൽ ആദ്യം മരത്തൊലിയും വൈക്കോലും കൊണ്ടു ഒരു മുടിയുണ്ടാക്കി അങ്ങെ ശിരസ്സിൽ ധരിപ്പിക്കയും, പിന്നീടു ദാവീദിന്റെ കിരീടധാരിയായ പുത്രൻ ഇതാ എന്നു ആക്ഷേപിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ആ മുടി വലിച്ചെടുക്കയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഇവൻ ശ്ലേമ്മോനേക്കായിൽ വലിയവനാണു, ഇവൻ തന്റെ പുത്രന്നു കല്യാണവിരുന്നു തയ്യാറാക്കുന്ന ഒരു രാജാവാകുന്നുയെന്നും മററും താനവരെ ഒപ്പാരികളാലെ പഠിപ്പിച്ച ആ നിത്യസത്യങ്ങളെ അപഹാസങ്ങളാക്കി പകൎത്തിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ടു വീണ്ടും തന്നെ അടിക്കയും, മു

ഖത്തു തുപ്പുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പിന്നീടു ഞാങ്കണകൊണ്ടുള്ള ഒരു മുടി തന്നെ ധരിപ്പിക്കയും, അങ്ങെ മുഴുക്കുപ്പായവും സാലുവായും മാററി ഒരു കീറപ്പഴുന്തുണി തോളിൽനിന്നു മുട്ടുവരേയും മാത്രം നീളത്തിൽ ധരിപ്പിക്കയും, രണ്ടററത്തും വളയങ്ങളുമുള്ള വലിയ ഒരു ഇരിമ്പു തുടൽ കഴുത്തിൽ കൂടി ഇരുവശവും നീട്ടിയിടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ താൻ നടക്കയിൽ ആ വളയങ്ങളിന്മേലുള്ള മുള്ളുകൾ കാലിന്മേൽ കൊണ്ടു തൊലി കീറി രക്തമൊലിച്ചിരുന്നു. അവർ അങ്ങെ കരങ്ങൾ വീണ്ടും കെട്ടി വരിഞ്ഞു ഒരു ഞാങ്കണ കരങ്ങളിൽ പിടിപ്പിക്കയും, ആ തിരുമുഖത്തിൽ കാറി തുപ്പുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഇതുമെന്യെ അങ്ങെ തിരുത്തലയിലും നെഞ്ചത്തും ആ പഴൻ സാലുവായിലും സകലവിധ അഴുക്കുകളും വാരിയിടുകയും, അതോടു കൂടെ ഒരു വെടിപ്പുകെട്ട കീറത്തുണികൊണ്ടു തൻെറ കണ്ണുകൾ കെട്ടി മിശിഹായെ! നിന്നെ അടിച്ചതാരെന്നു ദീർഘദർശനമായി പറയുക, എന്നു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ അടിക്കയുംചെയ്തിരുന്നു.

എന്നാൽ താൻ നെടുവീർപ്പോടെ അവരെ പ്രതിമനംകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നതല്ലാതെ ഒരു വാക്കുപോലും ഉച്ചരിച്ചില്ല. (ഓ! അങ്ങെ ക്ഷമ എത്രയൊ വലിയതു! സ്നേഹ ഈശോയെ! നിൻെറ അതിരററ സാധുത്വം കണ്ടുപഠിച്ചു നിന്ദാപമാനങ്ങളിൽ ക്ഷമയായിരിക്കുന്നതിന്നു ഇനിക്കു കൃപ ചെയ്തരുളേണമെ!) അതിൻെറ ശേഷം അവർ തൻെറ കഴുത്തിലെ ആ തുടൽ പിടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ടു അലറി പറയുന്നതായതു: ഒ! വൈക്കോൽരാജനെ! നീ സംഘസന്നിധിയിലേക്കു ചെന്നു രാജബഹുമതിയായി ഞങ്ങൾ നിനക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന

ഈ ലക്ഷ്യങ്ങളെ സംഘത്തിന്നു കാട്ടുക. എന്നാൽ അപ്പോൾ കയ്യാപ്പായും ക്രൂട്ടരും മഹാപ്രസാദത്തോടും ഇഷ്ടത്തോടുംകൂടെ ഈ പരിതാപകര നാടകം നോക്കി കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

പിന്നീടു ആ കരുണയറ്റ സേവകർ, നിന്നെ ദിർഘദർശിയും രാജാവുമായി ഞങ്ങൾ അഭിഷേകിക്കട്ടെ, എന്നു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ മേൽ കാറി തുപ്പുകയും, ചോരവണ്ണം തേയ്ക്കുയും ചെയ്തിരുന്നു. പിന്നെയും അവർ മശീഹായുടെ ആ മുന്നൂറു പണം വിലപിടിച്ച നാദീൻ സുഗന്ധത്തൈലവും, നിന്റെ ആ മഗ്ദലേനായും ഇപ്പോൾ നിനക്കു ഞങ്ങൾതരാം. മറവരെ വെടിപ്പാക്കിയ നീ ശുദ്ധിയറ്റവനായി സംഘമദ്ധ്യപോകുന്നോ? എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അശുദ്ധവെള്ളം നിറഞ്ഞ ഒരു പാത്രം എടുത്തു അങ്ങൈ തിരുത്തലയിൽ ഒഴിച്ചുകളഞ്ഞു. ഇതിനാൽ മശീഹായുടെ ആ വണക്കത്യം നിന്ദ്യമാക്കിത്തീർത്തതുമൈന്നു മഗ്ദലേനാസംബന്ധിച്ച ആ നിന്ദ്യവാക്കുകളാൽ (അവർ കരുതീട്ടില്ലെങ്കിലും) പെസഹാ ആട്ടിൻകുട്ടി തന്റെ സദൃശമായിരിക്കുന്നതിനെ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു; എന്തെന്നാൽ, പെസഹാ ആടിനെ ഒന്നാമതു * പ്രൊബാത്തിക്ക വാതുക്കലുള്ള ഓലിയിൽ കുളിപ്പിച്ചശേഷം ദേവാലയത്തിൽ പൂജിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പു ബെസെസ്ഥാ † എന്ന ജലാശയത്തിൽ വീണ്ടും കുളിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നു.

പിന്നീടു അവർ കർത്താവിനെ സംഘസഭകൾ

---

* പെസഹാ ആട്ടിൻകുട്ടിയെ പൂജിക്കുന്നതിന്നു മുൻ ഒന്നാമതു കുളിപ്പിക്കുന്നു @ ഓലിയറ്റവകളിൽ നിന്നുള്ള വ്യത്യാസം.

† കർത്താവു പൊറുപ്പിച്ച രണ്ടു ദിക്കാരൻ അതിന്നു സമീപെ കിടന്നിരുന്ന കുപാസ്ഥലം എന്നു പേരായ കുളം.

ഓരോരുത്തരുടെ മുമ്പിൽ ചുററിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കയിൽ അവർ എല്ലാവരുടേയും മുഖദൃഷ്ടി പൈശാചികകോപവെറിയാൽ ഇരുണ്ടു ഭയങ്കരരൂപമായി പകൎന്നു അതി നിന്ദ്യവും ശാസനവുമായ വാക്കുകൾ തന്നോടു പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ ന. കൎത്താവിന്റെ തിരുമുഖത്തിൽ മറിച്ചു ദൈവകുമാരൻ താനാകുന്നു എന്ന തിരുവാക്യം ഉച്ചരിച്ച ക്ഷണംമുതൽ ഒരു പ്രകാശപരിവട്ടം വീശിയിരുന്നതുമെന്യെ ഈ അതിക്രമകൃത്യങ്ങളാൽ കൂടേയും അങ്ങെ തിരുമുഖത്തെ ഈ പ്രഭ കുറയാത്തതുകൊണ്ടു പലരും ആശ്ചൎയ്യംപൂണ്ടു കലങ്ങി വിഷാദിച്ചിരുന്നു. ഈ പ്രകാശപരിവട്ടം അങ്ങിന്നു ഉയിരൻദൈറത്തിൻ കുമാരനാണെന്നു ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തിയിരുന്നെങ്കിലും, അതു അങ്ങെ ശത്രുക്കളുടെ കോപം അധികരിപ്പിച്ചതല്ലാതെ അശേഷം കുറച്ചില്ലാ എങ്കിലും ആ പ്രഭമൂലം അവർക്കു അങ്ങെ തിരുമുഖത്തു സൂക്ഷിപ്പാൻ പ്രയാസമായതിനാൽ അതു മറപ്പാൻക്രുടേയും ആണു ആ പഴന്തുണികൊണ്ടു അങ്ങെ തിരുമുഖം മറച്ചതും ചേറുംചെളിയുംപുരട്ടിയതും എന്നു ഞാനറിഞ്ഞു.

൧൦-ാം അദ്ധ്യായം.

പത്രോസു കൎത്താവിനെ ഉപേക്ഷിച്ചതു.

ശ്രേഷ്ഠാചാൎയ്യൻ അയാളുടെ വസ്ത്രം കീറിയപ്പോൾ ആ ശാലയിൽ ഹാസ്യമായ ഒരു കൂട്ടനിലുവിളി ഉണ്ടായി. പത്രോസും, യോഹന്നാനും തത്സമയം അവിടെ നടക്കുന്ന ഈ പരിതാപകരനാടകം കണ്ടുകൊണ്ടി

രിപ്പാൻ വശമല്ലാതെ പുറത്തേക്കു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. എന്നാൽ യോഹന്നാൻ മൎത്തായുടെ വീട്ടിൽ ആയിരുന്ന പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ പക്കലേക്കും പത്രോസും കൎത്താവിനെ വളരെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നതിനാൽ തന്നെ വിട്ടകലുവാൻ വശമാകാതേയും ഈ സ്നേഹഗുരുവിൻെറ പാടുകൾ കാണ്മാൻ സഹിയാതേയും ഇരിക്കയാൽ ഹൃദയം ദുഃഖത്താൽ തകൎന്നു മണ്ഡപത്തിലുള്ള തീക്കരികിലേക്കും പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവിടെ കൂടിയ സേവകരും മററും കൎത്താവിൻെറ കാൎയ്യം ബന്ധിച്ചു നിഷ്കരുണയായി സംസാരിക്കയും, ഓരോരുത്തർ തന്നോടുചെയ്ത ഉപദ്രവങ്ങൾ മിടുക്കായി വൎണ്ണിക്കയുമാണു ചെയ്തിരുന്നതു. എന്നാൽ പത്രോസിൻെറ മൌനതയും, ദുഃഖഭാവവും നിമിത്തം അരികലുള്ളവർ സംശയിച്ചു തുടങ്ങി. അപ്പോൾ വാതിൽക്കാരിയായ ഒരു സ്ത്രീ വന്നു, അഹംഭാവത്തോടെ അയാളെ നോക്കി "നീ കൂടെ ആ ഗലിലേയനായ ഈശോയോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെ?" എന്നുചോദിച്ചു. അപ്പോൾ അയാൾ നേരു പറഞ്ഞാൽ എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നു ഭയന്നു ഭ്രമിച്ചുകൊണ്ടു 'സ്ത്രീയെ അവനെ ഞാൻ അറികയില്ല' എന്നു പെട്ടെന്നു പറഞ്ഞുടൻ പുറത്തു കോഴി കൂകുന്നതു കേട്ടു.

പിന്നീടു അയാൾ എഴുന്നേററു പുറത്തേക്കു പോകയിൽ അവിടെ നിന്നിരുന്ന മറെറാരു വാലിഭസ്ത്രീ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നവരോടു 'ഇയാളും അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ പത്രോസിനോടു 'നീ ഈ മാനുഷൻെറ ശിഷ്യരിൽ ഒരുത്തനല്ലെയൊ' എന്നു ചോദിച്ചു. അ അപ്പോൾ പത്രോസു മുമ്പിലത്തേതിലധികം ഭ്രമിച്ചുകൊണ്ടു 'ഞാൻ അല്ല. ആ മാനുഷനെ ഞാൻ അറികയില്ലാ' എന്നു പറഞ്ഞു വീണ്ടും തന്നെ നിഷേധിച്ചു. പിന്നീടു

അയാൾ എഴുന്നേററു പുറമുററത്തിലേക്കു പോകയിൽ സഹിച്ചിരുന്ന മനക്കലക്കത്താൽ തൽസമയം ഉച്ചരിച്ച വാക്കുകൾ അശേഷം ഓൎത്തിരുന്നില്ല, എന്നാൽ ആ മുററം നിറച്ചുണ്ടായിരുന്ന പുരുഷാരത്തിൽ ചിലർ മതിലിന്മേൽ കേറി അകത്തെ സംഗതികൾ ചെവി പാൎത്തിരുന്നു.

തൻെറ മററു ചില ശിഷ്യരും ഹിന്നോം എന്ന അവരുടെ സങ്കേതഗുഹയിൽനിന്നു ആവലാധിയോടും, കണ്ണുനീരോടുംകൂടെ അവിടെ വന്നു പത്രോസിനോടു തങ്ങളുടെ സ്നേഹഗുരുവിൻ വിവരം ചോദിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അയാൾ ശത്രുക്കൾ തങ്ങളെ അറിയുന്നതിന്മേൽ അത്യന്തം ഭയന്നിരിക്കയാൽ അവരവിടെ സഞ്ചരിക്കുന്നതു വളരെ അപകടമാണെന്നു തീൎച്ചയായി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവിടംവിട്ടു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു, പക്ഷെ പത്രോസിന്നു ഒരേടത്തും ഒരു ആശ്വാസമില്ലായ്കയാലും കൎത്താവിനെ വിട്ടുപിരിവാൻ അശേഷം മനസ്സില്ലാതെ തന്നിലേക്കു ആകൎഷിക്കപ്പെടുകയാലും അറിയാതെ വീണ്ടും ഉൾമുററത്തു കടന്നു, തൻെറ ആ ക്രൂരശത്രുക്കൾ തന്നെ സകലവിധത്തിലും ബാധിച്ചിരുന്ന പുറകിലെ മുറിയിലേക്കു കയറിച്ചെന്നു, കൎത്താവിൻപാടുകൾ കണ്ടു രസിച്ചിരുന്ന ആ മൃഗസ്വഭാവജനക്കൂട്ടത്തിൽ പോയിരുന്നു. അപ്പോൾ ഇവർ, തന്നെ വൈക്കോൽമുടിയും ധരിപ്പിച്ചു അതി ഹീനനിന്ദയോടെ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും വലിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുന്നതിനിടെക്കു താൻ വ്യാകുലം നിറഞ്ഞ ഭാവത്തോടെ പത്രോസിനെ ഒന്നു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയതിനാൽ അയാളുടെ ഹൃദയം തകൎന്നുപോയി.

ആ സമയം ഒരുത്തൻ ആ വന്നവനാർ എന്നു വിളിച്ചു ചോദിക്കയിൽ അയാൾ ഭയന്നു മുററത്തേക്കു ത

ന്നെ മടങ്ങിപ്പോയി. കുറച്ചുനേരം തീക്കരികെ ഇരിക്കയിൽ അയാളുടെ മുഖത്തെ വിഷാദവും, ദുഃഖവും കണ്ടവരിൽ ഒരുത്തൻ പത്രോസിനോടു പറഞ്ഞതായതു. 'നീയും അവന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഒരുത്തനല്ലെ, നീ ഒരു ഗലീലയനല്ലെ' നിന്റെ സംസാരംതന്നെ നിന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടല്ലൊ?,

ഉടൻ പത്രോസു അവിടെനിന്നു പൊയ്ക്കളവാനായി എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ മൽക്കൂസിന്റെ സഹോദരൻ വന്നു 'നിന്നെ തോട്ടത്തിൽവെച്ച അവനോടുകൂടെ ഞാൻ കണ്ടില്ലെ' നീ അല്ലെ എന്റെ സഹോദരന്റെ ചെവി ഖണ്ഡിച്ചതു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പത്രോസു ഭയത്താൽ സകലവും മറന്നു, 'ആ മനുഷ്യനെ ഞാൻ അറികയില്ല' യെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ആണയിട്ടുവാനും ശപിപ്പാനും തുടങ്ങി. പുറമുറ്റത്തേക്കു ഓടിപ്പോകയിൽ കോഴി വീണ്ടുംകൂകി.

ആ സമയംഅതിലെകടന്നിരുന്ന കർത്താവു തന്റെ സ്ത്രീഹായുടെനേരെ സഹതാപവും വ്യാകുലവും നിറഞ്ഞ ഭാവത്തിൽ അയാളെ ഒന്നു ഉറുമുക്ഷിക്കയാൽ തന്റെ ആ നോട്ടം പത്രോസിന്റെ ഹൃദയത്തെ കുത്തി മുറിപ്പെടുത്തി. താൻ അയാളോടു ഇന്നു രണ്ടുവട്ടം കോഴി കൂകും മുമ്പു നീ മൂന്നുവട്ടം എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്ന വാക്കും അയാൾ ഒരിക്കലും തന്നെ നിഷേധിക്കയില്ലായെന്നും, തന്നോടുകൂടെ മരിപ്പാൻ തയ്യാറാണെന്നും മറ്റുമുള്ള പറഞ്ഞൊപ്പുകളും ഒക്കെയും കർത്താവിന്റെ ആ നോട്ടത്താൽ ഓർത്തു അയാളുടെ തെറ്റിന്റെ ഘോരം ഗ്രഹിച്ചു. എന്നു മാത്രമല്ലാ സ്നേഹംനിറഞ്ഞ അയാളുടെ നായകനെ ശത്രുക്കൾ അപമാനിക്കയും പീഡിപ്പിക്കയും താൻ അയാളെപ്രതി അത്യന്തം ക്ഷമയോടെ സകലതും മൌനമായി സഹിക്കയും ചെയ്യുംവരെ തന്നെ അയാളുപേക്ഷിച്ചതു എന്നു ഓർക്കയിൽ അയാളുടെ ഹൃദ

യവ്യസനം അവർണ്ണനീയമായിത്തീർന്നു. തലയുംമൂടി കരഞ്ഞുകൊണ്ടു പുറമുററത്തേക്കു പൊയ്ക്കളകയിൽ മററവർ കാണുമെന്ന ഭയം അശേഷമില്ലാതെ അയാളുടെ ഈ തെററും അതു നിമിത്തമുള്ള മനസ്താപവും ലോകമെങ്ങും പ്രസിദ്ധമാക്കുവാൻ അയാൾ തയ്യാറായിരുന്നു.

എന്നാൽ കർത്താവു പത്രോസിനെ അയാളുടെ സ്വന്തശക്തിയിലേക്കു അല്പം നേരത്തേക്കു കൈവിടുകയാൽ അയാൾ ബലഹീനനായി "പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടായ്വാൻ ഉണർന്നിരുന്നു നമസ്കരിപ്പിൻ" എന്ന തന്റെ തിരുവചനങ്ങളെ മറന്നുകളഞ്ഞു.

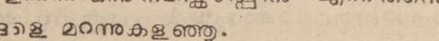

൧൧ അദ്ധ്യായം.

ദൈവജനനി കയ്യാപ്പായുടെ കച്ചേരിയിൽ പോയതു.

പരിശുദ്ധ കന്യകക്കു അവളുടെ ദിവ്യകുമാരനോടു അരുപിയാലുണ്ടായിരുന്ന ഉൾസംഭാഷണംനിമിത്തം അവർ ഇരുവരും ഹൃദയംകൊണ്ടു എപ്പോഴും ഒന്നിച്ചിരുന്നു, തനിക്കു സംഭവിക്കുന്നതു സകലവും അവൾ അറിഞ്ഞു തന്നോടൊരുമിച്ചു അവ സഹിക്കയും, തന്റെ ബാധകരെപ്രതിസദാ പ്രാർത്ഥിക്കയും ഈ പാതകം നിറവേറാതെ കർത്താവിനെ ഈ ക്രൂരബാധകളിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കേണമെന്നു പുത്രന്റെ നേരെയുള്ള മാതൃസ്നേഹത്താൽ സർവ്വവല്ലഭനായ ദൈവത്തോടു എരിവോടെ പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. മാതാവു പുത്രനെ കാണ്മാൻ അ

ത്യാശപ്പെട്ടിരിക്കയിൽ യോഹന്നാൻ മാതാവിനെ അന്വേഷിപ്പാൻവന്നു ലാസ്രിന്റെ വീട്ടിലിരുന്ന മാതാവിനോടും മററു സ്ത്രീകളോടും മരണത്തിന്നു യോഗ്യനാകുന്നു എന്ന ആ ക്രൂരനിലവിളിസമയം ഉണ്ടായ ദുഃഖകരനാടകങ്ങൾ വിവരമായി പറഞ്ഞറിയിച്ചു. അപ്പോൾ അവർ കൎത്താവിന്റെ പക്കലേക്കു തങ്ങളെ കൊണ്ടുപോകേണമെന്നു അപേക്ഷിക്കയിൽ, മാതാവിനെ അന്വേഷിക്കുന്നതിനായി മാത്രം അയാൾ കൎത്താവിനെവിട്ടുപോന്നിരിക്കയാൽ, അതിന്നു വേഗം സമ്മതിച്ചു. അവരെ തെരുവീഥിയിൽകൂടെ കെണ്ടുപോകയുംചെയ്തു. ഈ വഴിമദ്ധ്യെ വീടുകളിലേക്കു പിന്തിരിയുന്ന പുരുഷാരം തന്നെ പിടിച്ച സംഗതിബന്ധിച്ചു കരുണയററ വിധം സംഭാഷിക്കുന്നതു കേൾക്കയാൽ ഹൃദയം തകൎന്നു അവരുപോയിരുന്നതുമെന്യെ മാതാവും അവളുടെ സ്നേഹകുമാരന്റെ പീഢകൾ സകലവും സഹിച്ചിരുന്നതിനാൽ പല പ്രാവശ്യം ബോധംകെട്ടു മയങ്ങിപ്പോയിരുന്നു. കച്ചേരിയിൽനിന്നു പിന്തിരിഞ്ഞിരുന്ന ചില ശിഷ്യർ ആ സ്ത്രീകളുടെ കരങ്ങളിൽ അവൾ മോഹാത്സ്യപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതു കണ്ടു മനസ്സിളകി ഓ! വ്യാകുലഅമ്മെ സ്വത്വം, ഇസ്രായേലിൽ അതി പരിശുദ്ധമായവന്റെ മാതൃവെ! സ്വത്വം; സകല അമ്മമാരിൽ വ്യാകുലം നിറഞ്ഞ അമ്മെ! എന്നു പറഞ്ഞതുകേട്ടു മാതാവു തല ഉയൎത്തി നോക്കി. അവരോടു പ്രതിനന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ആ വ്യാകുല പ്രയാണം പിന്തുടൎന്നു. എന്നാൽ കച്ചേരിക്കടുക്കയിൽ കുറെപ്പേർ ഒരു പണിപ്പുരയിൽവെച്ചു തന്നെ തറപ്പാനുള്ള കുരിശു പണിയുന്നതു അവൾ കാൺകയാൽ ഈ വ്യാകുലഅമ്മയുടെ ഹൃദയം പിളൎന്നുപോയി. തന്റെ ശത്രുക്കൾ താൻ പിടിപ്പെട്ട ഉടൻ താമസത്തിന്നിടയാകാ

തിരിപ്പാനായി കുരിശു ക്ഷണത്തിൽ പണിയുവാൻ ചട്ടം കെട്ടിയിരുന്നു.

എന്നാൽ റോമാക്കാരായ ആ തച്ചന്മാർ രണ്ടു കള്ളന്മാർക്കുള്ള കുരിശു മുമ്പെതന്നെ തീർത്തുവെച്ചു; എങ്കിലും കുത്താവിന്റെ കുരിശു പണിതീരുന്നതിൽ രാത്രി പണിയെടുപ്പാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതിനാലുള്ള കോപം സഹിയാതെ രക്ഷകനായ തന്നെ അവർ അറിയാതെ പ്രാകി ശുഷ്കിച്ചിരുന്നു. ഈ വാക്കുകൾ ഈ അമ്മയുടെ ഹൃദയത്തെ കുത്തി മുറിവേല്പിച്ചിരുന്നാലും അവരെ പ്രതി അവൾ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു കുരിശിന്റെ ചുവട്ടിൽനിന്നു കടക്കുന്ന വഴിയുടെ അരികത്തു തന്നെ നിന്നു. ആ ചുമരിന്നപ്പുറത്തു താനുണ്ടെന്നു അമ്മ അറിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ അതു തുറന്ന മകനെ ഒന്നു കാണ്മാൻ എരിവായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു; കടശിവാതിൽ തുറക്കയിൽ പത്രോസുതലയും മൂടി മഹാദുഃഖത്തോടെ പുറത്തേക്കു കടന്നുവന്നു, അയാൾ യോഹന്നാനേയും മാതാവിനേയും കാൺകയിൽ ഈശോയുടെ ആ വ്യാകുലനോട്ടം ഓർത്തതിനാൽ അയാളുടെ ദുഃഖം ഇരട്ടിച്ചുപോയി.

അപ്പോൾ പരിശുദ്ധ അമ്മ അയാളുടെ വക്കലേക്കു അടുത്തുചെന്നു ശെമഓനെ! എന്റെ മകൻ ഈശോയുടെ കാര്യം എങ്ങിനെ ആയെന്നു ചോദിച്ചു, ആ വാക്കുകളാൽ അയാളുടെ ഹൃദയം തകർന്നു ദുഃഖത്താൽ ഈ അമ്മയെ നോക്കുവാൻകൂടെ വശമില്ലാതെ തിരിഞ്ഞുകളകയിൽ അമ്മ വ്യാകുലത്താൽ വിറച്ചുകൊണ്ടു വീണ്ടും അടുത്തുചെന്നു യോനായുടെ മകൻ ശെമഓനെ! എന്തു എന്നോടു നീ ഉത്തരിക്കാത്തതു? എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നയാൾ വിതുമ്പുന്ന സ്വരത്തിൽ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു അമ്മെ എന്നോടു ഇതു ചോദിക്കല്ലേ, നിന്റെ

കുമാരൻ വാക്കാൽ വർണ്ണിക്കാവതല്ലാത്തവിധത്തിൽ പാടുപെടുന്നു, എന്നോടു അതു ചോദിക്കല്ലെ, അവർ തന്നെ മരണത്തിന്നു വിധിച്ചു, ഞാനും അങ്ങെ മൂന്നുപ്രാവശ്യം നിഷേധിച്ചുപോയി എന്നുത്തരിച്ചു. എന്നാൽ യോഹന്നാൻ ചില വാക്കുകൾക്കൂടെ ചോദിക്കയിൽ അയാൾ ദുഃഖത്താൽ ഒരു ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ ഓടി സൈത്തുമലയിൽ പാറമേൽ തന്റെ രൂപം പതിഞ്ഞിട്ടുള്ള ആ കുടിലിൽ പോയിരുന്നു കരഞ്ഞിരുന്നു.

അപ്പോൾ പരിശുദ്ധ കന്യക ഈശോ ദൈവകുമാരനാകുന്നുയെന്നു ഒന്നാമതു അനുസരിച്ചുപറഞ്ഞ ആ തന്റെ വിശ്വസ്ഥ ശിഷ്യൻ തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചതിനാൽ കർത്താവു അനുഭവിച്ച വ്യസനം നിരൂപിച്ചു ആ കരിങ്കല്ലുവാതിൽപ്പടിമേൽ തളർന്നുവീണുപോയി. ആ കല്ലിന്മേൽ മാതാവിന്റെ കാല്പാദങ്ങളും കരങ്ങളും പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഇപ്പഴും കാണ്മാനുണ്ടു. പരിശുദ്ധ മറിയത്തിന്നു നിനവു വന്നപ്പോൾ തന്റെ തിരുക്കുമാരന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോകുവാനപേക്ഷിക്കയാൽ യോഹന്നാൻ അവരെ കർത്താവിനെ ഇട്ടിരിക്കുന്ന പാറാവിന്നരികെ കൊണ്ടുപോയി; അമ്മയും മകനും തമ്മിൽ അരൂപിയാൽ സംഭാഷിച്ചു എങ്കിലും അമ്മക്കു ആ സ്നേഹതിരുപ്പുത്രന്റെ സ്വരം ഒന്നു കേൾപ്പാൻ ആശയായി ചെവിപാർത്തെങ്കിലും അങ്ങെ വ്യസനഞരക്കങ്ങളും, ദുഷ്ടസേവകരുടെ ശാസനവാക്കുകളും അല്ലാതെ ഒന്നും കേട്ടില്ല, എന്നാൽ ഇവരുടെ ദുഃഖഭാവം മുഖാന്തരം അറിയപ്പെടാതെ കച്ചേരിയിൽ അധികം താമസിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതായിത്തീർന്നു.

മഗ്ദലെനായുടെ ദുഃഖം അടക്കുവാൻ വശമില്ലാത്ത വിധത്തിൽ കവിഞ്ഞിരുന്നു. മാതാവിന്റെ വ്യാ

കലാം എല്ലായിലും വല്യനായാലും മേലിൽനിന്നുള്ള പ്രത്യേകപരഞ്ഞാൽ പുറമെ ഒരു അടക്കവും മഹിമയും ഉള്ളതായിരുന്നു, എന്നിട്ടും അവളെ ശത്രുക്കൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു ആ ഗെച്ചിലയന്റെ തള്ളയല്ലെ അതു? അവളുടെ മകനെ നിശ്ചയമായിട്ട കൊല്ലും, പക്ഷെ വലിയ പാതകനല്ലെങ്കിൽ തിരുനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടായിരിക്കും എന്നു കരുതിയാറാ വാക്കുകൾ അവർ പറഞ്ഞിരുന്നു. പരിശുദ്ധകന്യക കുരിശിയിൽനിന്നു പിന്തിരികയിൽ താൻ മരണത്തിനു യോഗ്യനാണെന്നു ആ ദുഷ്ട ജനം നിലവിളിച്ച ആ സ്ഥലത്തു വന്നപ്പോൾ വീണ്ടും അവർ ഉത്സാഹപ്പെട്ടു ഒരു ശവംപോലെ കിടക്കയിൽ യോഹന്നാനും മറ്റും അവളെ താങ്ങിക്കൊണ്ടു പോകുംവഴി കുരിശു പണിയുന്ന സ്ഥലത്തുകൂടെ വീണ്ടും കടപ്പാനിടയായി.

എന്നാൽ കുഞ്ഞാടിനെ വിധിച്ചവർക്കു വിധി തീർപ്പാനിക്കുന്നതിനുണ്ടായ പ്രയാസംപോലെതന്നെ ഈ പണിക്കാർക്കും കുരിശു പണി തീർപ്പാൻ മഹാ പ്രയാസമായിത്തീർന്നു. എന്തെന്നാൽ പലപ്രാവശ്യവും ആ മരക്ഷണങ്ങൾ ചിലതു പൊളിഞ്ഞുപോകയും, മറു ചിലതു പോരാതാകയും ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ, ദൈവചിന്തയാൽ കടശി കുരിശിന്റെ അഞ്ചു കക്ഷണങ്ങളും വെവ്വേറെ ജാതി മരങ്ങളായിത്തീരുംവരെ പുതിയ കക്ഷണങ്ങൾ മാറിമാറി കൊണ്ടുവരേണ്ടിവന്നു. എന്നാൽ ചില ശാലാക്കാർ ആ പണിക്കാരെക്കൊണ്ടു ദൈവനിയോഗംപോലെ ഈ പണി നിവൃത്തിക്കുംവരെ അവരെ വിടാതെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു.

൧൨-ാം അദ്ധ്യായം.

കൎത്താവിനെ നിലവറപ്പാറാവിൽ ഇട്ടതു.

യൂദർ തന്നെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിൽ ക്ഷീണിച്ചു മടുത്തു ഒരു ഇടുക്കായ നിലവറപ്പാറാവുമുറിയിൽ തന്നെ ഇട്ടു പൂട്ടി (ഇതു ഇപ്പോഴും അവിടെ കാണ്മാനുണ്ടു.) ഈ രണ്ടു സേവകർ മാറിമാറി എപ്പോഴും തന്നോടുകൂടെ കാവലായി ഇരുന്നിരുന്നു. താൻ ആ ചെറിയ മുറിയിൽ കേറുകയിൽ ഇതുവരെ അങ്ങിന്നു സഹിച്ചതും, ഇനി സഹിപ്പാനിരിക്കുന്നതുമായ പാടുപീഡകളെല്ലാം അങ്ങെ മോക്ഷപിതാവിന്നു കാഴ്ചവെച്ചു തന്നെ ഞെരുക്കുന്നവരേയും, പിൻകാലങ്ങളിൽ ഈവക ഞെരുക്കങ്ങൾ സഹിപ്പാനിരിക്കുന്ന സകലരേയും ക്ഷമകേടും അരിശവുമെന്ന പരീക്ഷകളിൽ അകപ്പെടുന്നവരേയും പ്രതി അത്യന്തഎരിവോടെ പ്രാൎത്ഥിക്കയുംചെയ്തു.

തന്റെ ശത്രുക്കൾ ഈ ഭയങ്കര പാറാവിൽ കൂടേയും ഒരു ക്ഷണനേരത്തേക്കുപോലും തനിക്കു ആശ്വാസം കൊടുക്കാതെ അതിന്റെ നടുവിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു തൂണിന്മേൽ തന്നെ പിടിച്ചു കെട്ടി. ഇതുമെന്യെ താനനുഭവിച്ച പാടുകളാലും, തുടലുകളുടെ ഭാരത്താലും വീഴ്ചകളാലും അത്യന്തം ക്ഷീണിച്ചു എഴുന്നേററു നില്പാൻ കൂടെ അശക്തനായിരുന്നാലും ആ നിഷ്ഠൂരന്മാർ തൂണിന്മേൽ താനൊന്നു ചാരുവാൻ കൂടെ സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ല. അവർ ഓരൊ ജോടു മാറി വരികയിൽ പരിശുദ്ധരിൽ പരിശുദ്ധനായ തന്നെ ക്ഷണംതോറും പെടുത്തിയ പാടുകൾ വൎണ്ണിപ്പാനസാദ്ധ്യം തന്നെ, എന്തെന്നാൽ അവയെ ഞാൻ കണ്ടതിനാൽ മാത്രം നേരായിട്ടു

തോൻ ദുഃഖത്താൽ മരിക്കുന്നതുക്കു സ്ഥിതിയിൽ ആയിപ്പോയി. എന്നാൽ ന. കത്തുവു നമ്മെ രക്ഷിപ്പാനായി ഈ പാട്ടുകൾ ഇതു ക്ഷമയോടും മൌനതയോടും കൂടെ സഹിച്ചിരിക്കയിൽ അവയെ ശാന്തതയോടെ കേട്ടു അലിവോടെ ചിന്തിപ്പാൻ കഴിയുമെങ്കിലും നമുക്കു കഴികയില്ലായെന്നു വരുന്നതു നിശ്ചയമായിട്ടു ഏതുയൊ നാണിക്കുന്നക്കു കെല്പുക്ഷയവും സഹിക്കുന്നതാത്ത നാണികേടും ആകുന്നു! ഈ സംഗതിയിൽ നമുക്കു തോന്നുന്ന ആ അരോചകം താൻ തന്നെ വെട്ടിക്കൊന്ന ശത്രുശവത്തിന്റെ മുറിവുകളെ കണ്ടു സന്തോഷിക്കുന്ന ദുഷ്ടകുലപാതകന്റെ കഠോരമായ തിന്മയെക്കാൾ വലിയ പാതകമാകുന്നു എന്നു നാം മനസ്ഥാപത്തോടെ ചിന്തിക്കുക.

വായുന്നു ഉച്ചരിക്കാതെ ഇവകളെ സഹിക്കുന്ന നമ്മുടെ സഹോദരനും രക്ഷിതാവും ദൈവവുമായ തന്നെ ഈ ഭയങ്കര പാട്ടുകൾ പെട്ടെന്നിയതു നമ്മുടെ എണ്ണമറ്റ പാപങ്ങളാൽ നാം തന്നെയാണു എന്നതിനു സന്ദേഹമില്ല. മഹാപാപിയായ എന്റെ പാപങ്ങളും തന്നെ പാടുപെടുത്തി. വിധിദിവസത്തിൽ മറയപ്പെട്ട ആ പാപങ്ങൾ സകലവും വെളിപ്പെടുമ്പോൾ നാം ഓരോരുത്തർ തന്നെ ഏതു പാട്ടുകൾ പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു തിരിയും, അപ്പോൾ നാം ഇടവിടാതെ പ്രവൃത്തിക്കുന്ന ആ പാപങ്ങളും കാരണമായി കരുതുന്ന പാപങ്ങൾക്കുള്ള ആ സമ്മതങ്ങളും ഏതു ഘോരമായതാണെന്നും അവ മൂലം തന്റെ ബാധകരുടെ ക്രൂരതകളിൽ ഏതു അധികം നാം പങ്കാളികളായെന്നും നമുക്കു മനസ്സിലാകും. ഈ സംഗതികൾ വേണ്ടുംവണ്ണം നാം ചിന്തിച്ചാൽ നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കും മുമ്പു ആയിരം വട്ടം എന്നെ മരിപ്പിക്കേണമെ എന്ന വാക്യങ്ങൾ ഏതുയൊ ഏരിവോടെ

നാം ഉച്ചരിച്ചേനെ.

ഇങ്ങിനെ ഈശൊ തൻെറ ശത്രുക്കളെ പ്രതി ഇടവിടാതെ പ്രാൎത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയിൽ കടശി അവർ ക്ഷീണിച്ചു മടുത്തു ഒരു അല്പനേരത്തേക്കു തന്നോടു ഒന്നും ചെയ്യാതിരുന്നതിനാൽ താൻ ആ തൂണിന്മേൽ ഒന്നു ചാരി. ഒരുപ്രകാശ വെളിച്ചം തനിക്കു ചുററും പ്രകാശിച്ചു നമ്മുടെ രക്ഷയുടെ ദിവസപ്രഭ കണ്ടുതുടങ്ങി, ഭൂലോകപാപം മുഴുവൻ തൻെറ മേൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടു ആ ഇരുട്ടുപാറാവിൽ കിടന്നിരുന്ന കറയററ ദിവ്യചെമ്മരിയാട്ടിൻ കുട്ടിയുടെ മേൽ ഒരു ദ്വാരത്തിൽക്കൂടെ അല്പം വെളിച്ചം വീണു. ഉടനെ താൻ ആ വെളിച്ചത്തിൻെറ നേരെ തിരിഞ്ഞു കെട്ടിയിരിക്കുന്ന കരങ്ങൾ ഉയൎത്തിക്കൊണ്ടു ഇത്ര ദീൎഘ കാലമായിട്ടു ദീൎഘദൎശികൾ മൂലവും, താൻ പിറന്ന ക്ഷണം മുതൽ താൻ തന്നെയും അത്യന്ത എരിവോടെ ആഗ്രഹിച്ചു "ഇനിക്കു ഒരു മാമ്മോദീസാ മുങ്ങുവാനുണ്ടു ആയതു നിറവേറും വരെ എത്രയൊ ഞാൻ ഞെരുങ്ങുന്നു" എന്നു അരുളിച്ചെയ്തിരുന്ന ആ ദിവസം ഉദിച്ചതിനാൽ മനമിളകത്തക്ക വിധത്തിൽ അങ്ങെ മോക്ഷപിതാവിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്തു. അപ്പോൾ ഞാനും തന്നോടൊന്നിച്ചു പ്രാൎത്ഥിച്ചു എങ്കിലും അങ്ങിന്നു എന്നെപ്രതി സഹിപ്പാനിരിക്കുന്നു എന്ന ആ ഭയങ്കര പാടുകൾ നിമിത്തം അങ്ങെ പിതാവിന്നു സ്തോത്രംചെയ്യുന്നതു ഞാൻ കാൺകയിൽ ആശ്ചൎയ്യത്താൽ എൻെറ ബോധം കലങ്ങിപ്പോയി; ആകയാൽ കൎത്താവെ! ഈ പാടുകൾ ഇനിക്കു കല്പിക്കേണമെ! ഇവ ഇനിക്കുള്ളവയാകുന്നു, ഇവ എൻെറ പാപങ്ങളുടെ ശിക്ഷയാകയാൽ എന്നെ സംബന്ധിക്കുന്നതാകുന്നു എന്നു എരിവോടെ വീണ്ടും വീണ്ടും ചൊല്ലുവാൻ മാത്രം ഞാൻ വശമായി

ന്നൊള്ളൂ. താൻ ഈ ഇരുട്ട പാറാവിൽ ഉദ്ദേശം ഒരു മണിക്കൂറു കിടന്നു.

ആ സമയം ഹിനോനെന്ന കനവായിൽ ഒരു പിച്ചനപ്പോലെ അങ്ങുമിങ്ങും അലഞ്ഞു നടന്നിരുന്ന യൂദാ കാര്യസ്ഥിതി അറിവാനായി കയ്യാപ്പായുടെ വീട്ടിലേക്കു വരികയിൽ പാതകവിലയായ മുപ്പതു വെള്ളിനാണിഭം അവന്റെ സഞ്ചിയിൽ തുങ്ങിക്കിടന്നിരുന്നു. എല്ലായിടത്തും ഒരു അനക്കമില്ലാതെ മൌനമായിരിക്കയിൽ ആ ഗലീലേയന്റെ സംഗതി എങ്ങിനെയായി എന്നു ചില കാവൽക്കാരോടു ആളറിയാതെ അവൻ ചോദിച്ചു. അതിന്നവർ അവനെ മരണത്തിന്നു വിധിച്ചു, നിശ്ചയമായിട്ടു അവനെ കൊല്ലും എന്നു ഉത്തരിച്ചു. പിന്നീടു യൂദ അങ്ങുമിങ്ങും നടന്നു കർത്താവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സംഭാഷണങ്ങൾ കേവി പാർത്തപ്പോൾ ചിലർതന്റെ ക്രൂരപാടുകളും, മറു ചിലർ അങ്ങേ ആശ്ചര്യകര ക്ഷമയും, ചിലർ കാലത്തു ഉണ്ടാകുവാനിരിക്കുന്ന പരസ്യവിസ്താരവും ബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്നു. അവകൾ ആ ദ്രോഹി കേവിപാക്കയിൽ നേരം വെളുത്തുപോയി.

സംഘക്കാർ കാലത്തെ ഒരുക്കങ്ങൾ ആരംഭിക്കയിൽ യൂദ കായേനെപ്പോലെ മനുഷ്യഭയിയെ ഭയന്നു ആ കെട്ടിടത്തിന്റെ പുറകിൽ പോയി ഒളിച്ചിരുന്ന സമയം അവന്റെ ആത്മത്തിൽ ശരണക്കേടു നിറഞ്ഞിരുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല അവനൊളിച്ച സ്ഥലത്തായിരുന്നു കുരിശുപണിക്കാർ കുരിശുകൾ തയ്യാറാക്കി വെച്ചിട്ടതിന്നരികെ കിടന്നു ഉറങ്ങിയിരുന്നതു. അകയാൽ തീരെ നിസ്സാരമായ ഒരു ചണത്തുകക്കു വേണ്ടി അവന്റെ ഗുരുനാഥനും കർത്താവുമായ തന്നെ ഒറിക്കൊടുക്കയാൽ വന്നുകൂടിയ ഈ ക്രൂരമരണത്തിന്നുള്ള അരുവി

നെ അവൻ കണ്ടു ഹൃദയക്കടി സഹിക്കാതെ ഞെരുങ്ങി യിരുന്നെങ്കിലും കടശി കാലത്തെ വിസ്താരം കേൾപ്പാനായി ഒരേടത്തു പോയി ഒളിച്ചിരുന്നു.

൧൩-ാം അദ്ധ്യായം.

കയ്യാപ്പായുടെ കാലത്തെ വിസ്താരം

അതികാലത്തെതന്നെ കയ്യാപ്പായും അന്നാസും, പ്രീശരും, പൂർവ്വന്മാരും, സംഘക്കാരെല്ലാവരും നിയമാനുസരണമുള്ള വിസ്താരത്തിന്നായി കച്ചേരിയിൽ കൂടി; എന്തെന്നാൽ രാത്രിയിലെ വിസ്താരം നിയമത്തിൽ പെടാത്തതാകയാൽ ഒരു ആയത്ത പരിശോധന എന്നെ കരുതിക്കൂട്ടു. സംഘക്കാർ മിക്കവരും അവിടെത്തന്നെയാണു ഉറങ്ങിയതു: പക്ഷെ നീക്കാദേമ്മോസും, റാംസയൌസേപ്പും വീട്ടിൽ പോയെങ്കിലും അതികാലത്തെ വന്നെത്തിയതുമെന്യെ പുരുഷാരവും വളരെ കൂടീട്ടുണ്ടായിരുന്നു. സംഘം ധൃതിയായി കാൎയ്യം ആരംഭിച്ചു. അപ്പോൾത്തന്നെ കൎത്താവിനെ മരണത്തിന്നു വിധിക്കേണമെന്നു ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും നീക്കാദേമ്മോസും, റാംസയൌസേപ്പും മററു ചിലരും അതിന്നു വിരോധിച്ചു, ജനങ്ങളിൽ കലഹത്തിന്നു ഇടവരാതിരിപ്പാനായി വിധിത്തീൎപ്പു തിരുനാൾ കഴിയുംവരെ നീട്ടേണ്ടതാണെന്നു വാദിച്ചു. എന്നുതന്നെയല്ല: സാക്ഷികളൊക്കെയും അന്യോന്യം വിരുദ്ധമായി പറഞ്ഞിരിക്കയിൽ തെളിവായി ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടാത്ത ഒരു കുററം സ്ഥാപിച്ചു ഒരുത്തനെ ശിക്ഷക്കു വിധിക്കുന്നതു നീതിയാകയില്ലായെന്നും യുക്തിയോടെ തടുത്തു പറഞ്ഞു.

ഇതുനിമിത്തം ശ്രേഷ്ഠാചാര്യന്മാരും സംഘക്കാർക്കും ബഹു കോപം ജ്വലിച്ചു നിങ്ങൾക്കു ഈ നടന്ന സംഗതികൾ ഒന്നും രസിച്ചിട്ടില്ലായെന്നു അറിയുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കു ഒട്ടും ആശ്ചര്യം ഇല്ലാ, എന്തെന്നാൽ ഈ ഗലീലേയന്റെയും അവന്റെ പാനങ്ങളുടേയും അനുഗാമികൾ നിങ്ങൾ ആകയാൽ അവനെ കുറക്കാരനാക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതുമെന്നു ഈ ശേയിക്കു അല്ലെങ്കിലും സഹായമാകുന്നവർ ഉടനെ സംഘത്തിൽനിന്നു പൊയ്ക്കൊള്ളണം എന്നുകൂടെ പ്രമാണിക്കുന്നതിനു ആ ശ്രേഷ്ഠാചാര്യൻ ഒട്ടും മടിച്ചില്ല. ആകയാൽ അവർ ഇനി ഈ സംഘത്തിന്റെ ഏർപ്പാടുകളിൽ തങ്ങൾക്കു പങ്കില്ലാത്തതിന്റെ സാക്ഷിക്കായി കയ്യാകഴകി ഇറങ്ങിപ്പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. എന്നല്ല പിന്നീടു ഒരിക്കലും ആ സംഘത്തിൽ അവർ വന്നിട്ടുമില്ലാ. അതിന്റശേഷം കയ്യപ്പാ സേവകരോടു ഈശോയെ ഒന്നുകൂടെ അയാളുടെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവരുവാനും, പിന്നീടു ചീഫ്പ്രീസ്റ്റിന്റെ പക്കലേക്കു തന്നെ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു തയ്യാറാകുവാനും കല്പിച്ചു.

ആകയാൽ അവർ തൽക്ഷണം പാറാവിൽ ചെന്നു അവർക്കു പതിവായ ക്രൂരതയോടെ തന്നെ കെട്ടഴിച്ചു തന്റെമേൽനിന്നു ആ പഴന്തുണി വലിച്ചുകളഞ്ഞു, തന്റെ ആ മോശമിഞ്ഞ വസ്ത്രം തന്നെ വീണ്ടും ധരിപ്പിച്ചു, അരയിൽ കയറുകളും കെട്ടി കഴുതപ്പുറത്തിലേക്കു വലിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. എന്നാൽ അവിടെ കൂടിയിരുന്ന പുരുഷാരമൊക്കെ പൂജിപ്പാനുള്ള ഒരു ആട്ടിൻകുട്ടിയെപ്പോലെ പാടുകളാൽ തീരെ ഭംഗിവരുത്തിയിരുന്ന തന്നെ കൊണ്ടുവന്നു നിറുത്തിയതു അവർ കാണുകയിൽ യൂദർക്കു ദ്വേഷം ഇരട്ടിച്ചതല്ലാതെ, അലിവു, ദയ എന്നവക

ൽ അവരിൽ അശേഷം ഇല്ലായിരുന്നു. ഉടൻ കയ്യാപ്പാ അതികോപത്തോടും, നിഗളത്തോടും കൂടെ "നീ മിശീഹാ ആകുന്നെങ്കിൽ തെളിവായി ഞങ്ങളോടു പറക" എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ താൻ തല ഉയർത്തി മഹിമയോടും ശാന്തതയോടും കൂടെ "ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലാ, ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതിനു നിങ്ങൾ ഉത്തരിക്കയോ എന്നെ വിടുകയോ ചെയ്യുന്നുമില്ലാ എന്നാൽ മനുഷ്യകുമാരൻ ഇനി ദൈവവല്ലഭത്തിൽ വലത്തേതിൽ ഇരിക്കും" എന്നു ഉത്തരിച്ചു.

അതിനു ശ്രേഷ്ഠപുരോഹിതൻ സംഘസഖികളെ നോക്കി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു ഈശോയോടു പറഞ്ഞതായതു: "അപ്പോൾ നീ ദൈവകുമാരനാകുന്നോ?" അതിനു താൻ നിത്യസത്യം തെളിയിക്കുന്ന സ്വരത്തിൽ 'ഞാനാകുന്നു എന്നു നീ പറയുന്നു" എന്നുത്തരിച്ചു. അപ്പോൾ എല്ലാവരും "ഇനി എന്തു സാക്ഷിയാണു നമുക്കു വേണ്ടതു, ഇവന്റെ വായിൽനിന്നുതന്നെ അതു നാം കേട്ടല്ലൊ" എന്നു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു എഴുന്നേറ്റു തന്റെ ഈ ഉത്തരത്തിനു പരിഹാരമായി അവരിൽ ആർ തന്നെ ഏറ്റം ദുഷിച്ചു അതി നിന്ദ്യമായ ഒരു ഹാസ്യനാമം വിളിക്കുമെന്നു തമ്മിൽ നോക്കിയിരുന്നു; അതുകയാൽ അവരുടെ മിശിഹാ ആകുവാനാഗ്രഹിക്കയും ദൈവത്തിൻ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുമെന്നു നടിക്കയും ചെയ്തവനായ ഒരു ഹീനസ്ഥിതിയിൽ ജനിച്ച പരമദുഷ്ടനെന്നു തന്നെ അവർ പേർ വിളിച്ചു. കടശി അവർ സേവകരോടു തന്റെ കരങ്ങൾ കെട്ടി കഴുത്തിൽ ഒരു തുടലിട്ടുവാൻ കല്പിച്ചു. (ഇതു മരണത്തിനു വിധിച്ച കുറക്കാരോടു ചെയ്യുന്ന പതിവായിരുന്നു.) പിന്നീടു അവർ തന്നെ പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു ഒരുക്കിത്തുടങ്ങി.

എന്നാൽ തിരുനാൾനിമിത്തം താമസത്തിന്നിടയി

ല്ലായ്കയാൽ ഉടനെതന്നെ ഒരു കുറക്കാരനെ വിസ്തരിക്കുന്നതിന്നു തയ്യാറാക്കേണമെന്നു അപേക്ഷിപ്പാനായി ഒരാളെ അവർ മുൻകൂട്ടി പീലാത്തോസിൻപക്കൽ അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും തങ്ങളുടെ വിധി അയാളും ഉറപ്പിക്കേണമെന്നു അവരോടു അധിപനോടു ഉള്ളേ ഒന്നു അപേക്ഷിക്കേണ്ടതല്ലേ എന്നു തമ്മിൽ മന്ത്രിച്ചിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ വേദവും, ദേവാലയമുറകളും ബന്ധിച്ച സംഗതികളൊഴികെ ഒരുത്തനെ കുറ്റം ചുമത്തുവാനൊ മരണത്തിന്നു വിധിപ്പാനൊ അവർക്കധികാരമില്ലായ്കനിമിത്തം ഇയ്യേശു കൈസാറിന്നു വിരോധിയാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെ അവനെ അധികാരത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട കുറക്കാരനാക്കുവാൻ അവർ കരുതിയിരുന്നു. പന്നീടു പടയാളികളും, തന്റെ ശത്രുക്കളും, മറ്റനേകവത്സരമായിയും കാണുവാൻ മുമ്പിൽ പുറപ്പെട്ടുവാൻ തയ്യാറായി നിന്നിരുന്നു. അപ്പോൾ സംഘത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പല വൈദികരും അവിടെനിന്നിറങ്ങി തിരുനാൾ ഒരുക്കത്തിന്നായി ദേവാലയത്തിലേക്കു പോയി.

൫൪—ാം അദ്ധ്യായം.

യൂദായുടെ ശരണക്കേടു.

കർത്താവിനെ പീലാത്തോസിന്റെ പക്കലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന ജനക്കൂട്ടത്തെ യൂദാക്കൂടെ പിൻചെന്നു ആ പുരുഷാരത്തിന്റെ സംസാരങ്ങൾ ചെവി വാക്കയിൽ ആ ജനം പറഞ്ഞിരുന്നതായതു: അവർ ആ ഗലിലേയനെ പീലാത്തോസിൻപക്കലേക്കു കൊണ്ടുപോകയാ

ണു, ശ്രേഷ്ഠാചാൎയ്യർ അവനെ മരണത്തിന്നു വിധിച്ചു, അവനെ അവർ കുരിശിന്മേൽ തറച്ചു കൊല്ലും നിശ്ചയം, എന്നാൽ അവനെ അവർ നന്നാ പാടുകേടാക്കിയിരിക്കുന്നു, എങ്കിലും അവന്റെ ക്ഷമ ആശ്ചൎയ്യകരംതന്നെ, അവൻ ഒരക്ഷരം മിണ്ടുന്നില്ലാ, അവൻ പറഞ്ഞ ഏകവാക്കു അവൻ മീശിഹായാണെന്നും, ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുവശത്തു ഇരിക്കുമെന്നും അത്രെ, പക്ഷെ ആ വചനങ്ങൾ നിമിത്തമാണു അവനെ അവർ കുരിശിന്മേൽ തറക്കുന്നതു, അതു പറയാതിരുന്നെങ്കിൽ അവനെ മരണത്തിന്നു വിധിപ്പാൻ അവർക്കു കഴിയാഞ്ഞേനെ. എന്നാൽ അതിലും ആശ്ചൎയ്യം അവനെ വിററ ആ പരമദുഷ്ടൻ അവന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഒരുത്തനാണു എന്നുമാത്രമല്ല ഒരുമാത്രമുമ്പു അവനൊരുമിച്ചു പെസഹാ ഭക്ഷിച്ചവനുമാണു എന്നതത്രെ, ആ! ലോകംമുഴുവനും കിട്ടിയാലും ഞാൻ ഈ വക ദുഷ്ടത പ്രവൃത്തിക്കയില്ല, ആ! പാവപ്പെട്ട ഗലിലേയൻ എത്ര കുററക്കാരനായാലും ഏതൊരു സംഗതിനിമിത്തവും തങ്ങളുടെ സ്നേഹിതരെ പണത്തിന്നു വിററുകൂടായല്ലൊ; ആകയാൽ ഇത്ര നീചസ്വഭാവിയായ ആ ദുഷ്ട ശിഷ്യനെയാണു ആയിരംവട്ടം കൊല്ലേണ്ടതു.

എന്നാൽ ഇവ കേൾക്കയിൽ യൂദായുടെ മനസ്സിൽ ശരണക്കേടും ഹൃദയക്കടിയും വൎദ്ധിച്ചു പൈശാചിക തോന്നലാൽ നിമിഷത്തിൽ അവിടെനിന്നു ഒളിച്ചോടിപ്പോകുമ്പോൾ ആ പണസഞ്ചി പിശാചിന്റെ നടത്തുകാരനെന്നപോലെ അവന്റെ പള്ളയിൽ അടിച്ചു ഓടിച്ചിരുന്നതിനാൽ അതു എടുത്തു അവൻ കരങ്ങളിൽ പിടിച്ചു. എന്നാൽ എവിടേക്കാണു അവൻ ഓടുന്നതു? കരുണാസമുദ്രമായ അവന്റെ ഗുരുനാഥന്റെ കാ

ല്പാദങ്ങളിൽ വീണു മനസ്താപത്തോടെ ദൈവതിരുമുമ്പിൽ കുററമേററു പറഞ്ഞു പൊറുതി അപേക്ഷിപ്പാനാണൊ? അല്ല, പിന്നയൊ ലോകത്തിൻമുമ്പാകെ അവന്റെ കുററമൊഴിപ്പാനായി ദേവാലയത്തിലേക്കാണു ഒരു ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ ഓടിച്ചെന്നതു. അപ്പോൾ അവിടെ സംഘക്കാർ പലരും കൎത്താവിനെ വിധിച്ചശേഷം പോയി കൂടിയിരുന്നു. ഇവർ അവനെ കണ്ടു ആശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടെങ്കിലും ഒരു ഹാസ്യപുഞ്ചിരിയോടെ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ നോക്കിയിരുന്നു. അവനൊ എന്നാൽ ഒരു പിച്ചനെപ്പോലെ ആ നാണയക്കോർമ്പ സഞ്ചിയിൽനിന്നു വലിച്ചെടുത്തു അവർക്കു കാണിച്ചുകൊണ്ടു ആഴമായ ശരണക്കേടുസ്വരത്തിൽ നിലവിളിച്ചതായതു; നിങ്ങളുടെ വെള്ളിപ്പണം- ഈ നീതിമാനെ ഒററിത്തരുന്നതിന്നു കൈക്കൂലിയായി ഇനിക്കു നിങ്ങൾ തന്ന പണം തിരികെ എടുത്തുകൊൾവിൻ, നിങ്ങളുടെ പണം തിരികെ വാങ്ങി ഈശോയെ വിട്ടുതരുവിൻ, നമ്മുടെ ഉടമ്പടി അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു ആ കറയററ രക്തം ഞാൻ വിററതിനാൽ ഘോരമായി പിഴച്ചുപോയി.

എന്നാലവർ വഞ്ചകക്കൂലിയായ ഈ പണം തൊട്ടാൽ തീണ്ടുമെന്നു കരുതി നിന്ദ്യമായി ഉത്തരിച്ചതായതു: നിന്റെ പാപത്തിന്നു ഞങ്ങൾ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതു? നീ കറയററ രക്തം വിറെറങ്കിൽ അതു നിന്റെ തിന്മയാകുന്നു, ഞങ്ങൾ യോഗ്യമാംവണ്ണമാണു അവനെ മരണത്തിന്നു വിധിച്ചതു. നിന്റെ പണം നിനക്കുകിട്ടി, ഒന്നും പറയാതെ പോക, എന്നു ഒരു അനൎത്ഥക്കാരനെ ഒഴിച്ചു വിടുന്ന കോപവും ധൃതിയുമായ ഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവർ എഴുന്നേററു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. ഈ വാക്കുകളാൽ അവൻ കോപവും, ശരണക്കേടുംനി

റഞ്ഞു രോമഹർഷംപൂണ്ടു പണസഞ്ചി ദേവാലയത്തിലേക്കു വലിച്ചെറിഞ്ഞുംവെച്ചു പട്ടണത്തിന്നു പുറത്തേക്കു പാഞ്ഞു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു.

അവൻ ഹിനൊനെന്നകനവായിൽ ഒരുപിച്ചനെപ്പോലെ മുമ്പോട്ടുംപുറകോട്ടും പാഞ്ഞു നടക്കയിൽ പിശാചു അവനെ പൂർണ്ണശരണക്കേടിൽ അകപ്പെടുത്തുന്നതിനായി യൂദർ പണ്ടു അവിടെവെച്ചു സ്വന്തശിശുക്കളെ പിശാചിന്നു പൂജിച്ചതുനിമിത്തം ദീർഘദർശികൾ ഈ കനവായെ ശപിച്ചിട്ടുള്ള ആ വാക്യങ്ങളൊക്കയും അവന്റെചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ചിരുന്നു. 'എന്നോടുമറുത്തുപിഴച്ചവരുടെ കലാപങ്ങൾ അവർ കാണും, അവരുടെ കൃമിചാകുന്നില്ല അഗ്നി കെടുന്നുമില്ല' എന്ന ആ ശാപങ്ങൾ ഇവനെക്കുറിച്ചു തന്നെ പറഞ്ഞതായി തോന്നിച്ചിരുന്നു. പിന്നീടു പിശാചു "കായേനെ! നിന്റെ സഹോദരനായ ഹബേൽ എവിടെ? അവന്റെ രക്തം പകരം വീട്ടുന്നതിന്നു എന്റെ പക്കൽ കൂപ്പിടുന്നു. നീ എന്നും ഭൂമിമേൽ ഒരു ശപിക്കപ്പെട്ട പരദേശി ആയിരിക്കും" എന്ന വാക്യങ്ങളും അവന്നു തോന്നിച്ചു.

അവൻ കെദറോൻ തോടിന്നരികെ വന്നു സൈത്തുതോട്ടം കാണുകയിൽ, "സ്നേഹിതാ, എവിടെക്കാണു നീ വന്നതു? യൂദായെ, മനുഷ്യകുമാരനെ മുത്തിക്കൊണ്ടാണൊ ഒററിക്കൊടുക്കുന്നതു?" എന്നു പാറകളെക്കൂടെയും തകർക്കത്തക്കകർത്താവന്റെ ആ തിരുവാക്യങ്ങൾ അവന്റെ ചെവിയിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും നിലവിളിച്ചിരുന്നതിനാൽ അവൻ പരിഭ്രമം പൂണ്ടു ഓടുകയും, ദാവീദു അബശാലോനെ ഭയന്നോടി കെദറോൻ തോടു കടന്നതും അബശാലോൻ തൂങ്ങിച്ചത്തതും ഇവിടെ വെച്ചാണെന്നും ഓർക്കയും ചെയ്തു.

ഇതുമെന്യെ "അവർ നന്മക്കു പകരം തിന്മ എന്നോടു പകരം വീട്ടി, ഞാൻ സ്നേഹിച്ചവർ എന്നെ ദ്വേഷിച്ചു, എന്നതി

നാൽ പിശാചു അവരുടെ വലഭത്തിൽ ആകട്ടെ, വിധിയിൽ അവർ കുറവാളികളാകട്ടെ, അവന്റെ ആയുഷ്കാലം ചുരുങ്ങി അവന്റെ സ്ഥാനം മറ്റൊരുത്തൻ എടുക്കട്ടെ, അവനും ഭാര്യയും ഹൃദയം തകർന്നവരും കരുണയില്ലാതെ അവരെ ഞെരുക്കിക്കൊന്നതിനാൽ ദൈവാലയത്തിൽ അവന്റെ പിതാവിന്റെ ഓഷ്ണാക്കുടയും മറക്കാതെ പകരം ചോദിക്കപ്പെടുകയും അവന്റെ അമ്മയുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കപ്പെടാതിരിക്കയും ചെയ്യട്ടെ. ശാപം അവൻ സ്നേഹിച്ചതിനാൽ ശാപം അവനുവരട്ടെ. അവൻ ശാപത്തെ വസ്ത്രംപോലെയും, അവന്റെ കുടലിലെ ജലംപോലെയും, അസ്ഥിയിലെ നെയ്യുപോലെയും ധരിച്ചു. അതു എപ്പോഴും അവനെ മൂടുന്ന വസ്ത്രവും എന്നേക്കുമായിരിക്കട്ടെ" എന്നും പാപികളെ ശപിക്കുന്നതായി ദാവീദു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആ ഭയങ്കര വേദവാക്യങ്ങളൊക്കെയും അവനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി പിശാചു അവന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നിച്ചു.

ആകയാൽ യൂദ ഭ്രാന്തിച്ചോടി ഒരു മലയിൽച്ചെന്നു, എന്നാൽ അതു സകല അക്രമങ്ങളും നിറഞ്ഞ ഒരു വനവാസമായിരുന്നു, അവിടെ വെച്ചു പട്ടണത്തിലെ കലഹസ്വരം അവൻ കേൾക്കയിൽ ഇതാ അവർ കർത്താവിനെ കൊല്ലുവായി, നീ അല്ലെ തന്നെവിറ്റതു? "ഒരു സഹോദരനെ വിറ്റു വില വാങ്ങുന്നവരെ കൊല്ലണം" എന്ന വേദവാക്യം നീ അറിയുന്നല്ലൊ, ആകയാൽ പരമ ദുഷ്ട! നിന്റെ ഈ നിർഭാഗ്യത്തിനു അവസാനം വരുത്തുകയെന്നു പിശാചു പറഞ്ഞിരുന്നു. ഈ ഭയങ്കര ശരണക്കേടിൽ യൂദ അവന്റെ എടക്കെട്ടു വലിച്ചെടുത്തു ആ പാറയിടുക്കിൽ നിന്നിരുന്ന ഒരു മരത്തിന്മേൽ കെട്ടിത്തൂങ്ങി, അവൻ ദുർഭാഗ്യമായി ചാകയിൽ അവന്റെ ഉടൽ രണ്ടായി പിളർന്നു കുടൽ പുറത്തു ചാടി കാട്ടുജന്തുക്കൾക്കു ഇരയായിത്തീർന്നു.

൧൭_ാം അദ്ധ്യായം.

ഈശോയെ പീലാത്തോസിന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുപോയതു.

കത്താവിന്റെ ആ ക്രൂരശത്രുക്കൾ തന്നെ പട്ടണത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധ വഴിയിൽക്കൂടി പീലാത്തോസിന്റെ പക്കലേക്കു കൊണ്ടുപോയി, പ്രഭാതക്ഷിണം നാം വധ്യാനത്തിൽ സെഹിയോൻ മലയുടെ വടക്കുവശെ ഇറങ്ങി ദേവാലയത്തിന്നു വടക്കു പടിഞ്ഞാറു വലിയ ഒരു ചതുരമായി കാണുന്ന പീലാത്തോസിന്റെ അരമനയിലേക്കു പോയി. കയ്യാപ്പായും, അന്നാസും, മിക്കവാറും തിരുനാൾചമയങ്ങളും അണിഞ്ഞു എല്ലായിടവും മുമ്പും അവരുടെ പുറകെ തന്റെ പ്രത്യക വിരോധികളായിരുന്ന അനേക യൂദരും പ്രധാന സാക്ഷികളായ പ്രീശരും കള്ളസ്സാക്ഷികളും പോയിരുന്നു. കടശ്ശി കത്താവിനെ സേവകരും, പടയാളികളും ചുറ്റി നിന്നു കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. ഇതുമെന്യ നാലുവശവും തിങ്ങിപ്പൊയിരുന്ന പുരുഷാരം ഇടിമുഴക്കംപോലെ ശാപങ്ങളും പ്രാക്കുകളും വിളിച്ചു പറകയും, അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും തമ്മിൽ തിക്കിത്തള്ളുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ചോറും, ചെളിയും, രക്തവും പൂണ്ടു വലനിറമായ തന്റെ ഉൽവസ്ത്രമൊഴികെ മറ്റതൊക്കയും അവർ ഊരിക്കൊണ്ടു കഴുത്തിൽ ഒരു നീണ്ട തുടൽ ഇട്ടിരുന്നതിനാൽ താൻ നടക്കയിൽ അതു കാലിന്മേൽ അടിച്ചിരുന്നു. ഇതുമെന്യെ അങ്ങെ കരങ്ങളും കെട്ടി അരയിലെ കയറുകൾ ആ ക്രൂരന്മാർ പിടിച്ചു അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും വലിച്ചിരുന്നു. എന്നല്ല കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിലെ പരിതാപകരമായ ക്രൂര ബാധകളാൽ താൻ അത്യന്തം ക്ഷീ

ണിച്ചു വിളറി വിരൂപമായി മെലിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ, വേച്ചുവിറച്ചുമാണു നടന്നിരുന്നതു. ഇതുകൂടാതേയും ആ കരുണയററ ബാധകർ ക്ഷണംതോറും സകല വിധേനയും തന്നെ ബാധിച്ചിരുന്നതു പോരാഞ്ഞിട്ടു കുരുത്തോലഞായറാഴ്ച ആഡംബരമായി ജനങ്ങൾ തന്നെഎതിരേററതിന്നു പ്രതികൂലമായി വളരെ അശുദ്ധ പഴന്തുണികളും, മരക്കഷണങ്ങളും, മുറിക്കല്ലുകളും താൻ പോകുന്ന വഴിയിൽ നിരത്തിക്കൊണ്ടു ഇതാ രാജാവു വരുന്നുയെന്നും മററും പലവിധേനയും നിന്ദ്യമായി നിലവിളിച്ചു ഘോഷ്ടിയായി പറഞ്ഞിരുന്നു.

പരിശുദ്ധകന്യകയുടെ ആത്മം എപ്പോഴും അവളുടെ സ്നേഹകുമാരനൊന്നിച്ചു അങ്ങെ സകല പീഡകളും അരൂപിയാൽ കണ്ടു ഉരുക്കമോടെ ബോധംകൊണ്ടു അവയെ രൂപീകരിച്ചിരുന്നു. ആകയാൽ പീലാത്തോസിന്റെ പക്കലേക്കു തന്നെ കൊണ്ടുപോകുവാനായി ഇരുട്ടുപാറാവിൽ നിന്നു തന്നെ പുറത്തു കടത്തിയ സമയം വിരുന്നുശാലയിൽ ഇരുന്നിരുന്ന മാതാവു എഴുന്നേററു പീലാത്തോസിന്റെ പക്കലേക്കു പോകുന്ന എന്റെ മകനെ നാം പിൻചെല്ലുകായെന്നു പറഞ്ഞു, യോഹന്നാനും മററും ഒരുമിച്ചു വഴിമദ്ധ്യെ ഒരു കോണിൽപ്പോയി പാർത്തിരുന്നു. അവൾ സകലവും ആത്മദൃഷ്ടിയിൽ കണ്ടിരുന്നെങ്കിലും ഇന്ദ്രിയങ്ങളാൽക്കൂടേയും പാടുള്ളപ്പോഴൊക്കെയും തന്നെ അടുത്തുകാണുന്നതിന്നു മാതൃസ്നേഹത്താൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ അമ്മ മകൻ ഭയങ്കരമായി പാടുപെടുന്നുവെന്നു അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും ക്രൂരബാധകർ തന്നെ ഇപ്പോൾ ആക്കിച്ചമച്ചിരിക്കുന്ന ആ പരിതാപകരവും ഹൃദയം തകരുന്നതുമായ സ്ഥിതി വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. ആകയാൽ തന്നെ ഈ സ്ഥിതിയിൽ കണ്ടപ്പോ

ൾ പറഞ്ഞൊപ്പിക്കരുതാത്ത വ്യാകുല സമുദ്രത്തിൽ മുഴുകിപ്പോയി.

എന്തെന്നാൽ പ്രദക്ഷിണത്തിൽ ഒന്നാമതു ദൈവശുശ്രൂഷികളെന്നതിനേക്കാൾ ആ! പറവാൻ തന്നെ ഭയങ്കരം, പൈശാചിക ഊഴിയർ ആയിരുന്ന ശ്രേഷ്ഠാചാര്യന്മാരും വൈദികഗണവും മുഖദൃഷ്ടിയിൽ കോപവും, പകയും, വൈരാഗ്യവും, ഒരു നരകിയ കപടവും തെളിവായി വീശിക്കൊണ്ടും, ദൈവത്തിന്റെ ഏകകുമാരനും, മനുഷ്യരക്ഷകനും, ദൈവവുമായ അവളുടെ സ്നേഹപുത്രന്റെ മരണം അത്യന്തം ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും പോയിരുന്നു. അവർക്കു പിൻ കള്ളസ്സാക്ഷിക്കാർ അട്ടഹാസിക്കുന്ന പുരുഷാരമദ്ധ്യേ തന്നെ ദൂഷിണിച്ചും നിലവിളിച്ചുംകൊണ്ടും, എല്ലായിലും കടശി ദൈവകുമാരനും അവളുടെ വാത്സല്യപുത്രനുമായ ഈശൊ ആ തുടലിന്റെ ഭാരത്താൽ തന്നത്താൻ നില്പാൻ അശക്തനായും കരുണയററ സേവകർ തന്നെ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും വലിക്കയും, അടിക്കയും, ഇടിക്കയും, ദൂഷണിക്കയും, ശാസിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടും കൊണ്ടുപോയിരുന്നു.

പാടുകളിലുള്ള അങ്ങെ ശാന്തത കണ്ടുകൊണ്ടല്ലാതെ ദൈവജനനിയുടെ ആ മാതൃനേത്രങ്ങളാൽക്കൂടേയും തന്നെ തിരിച്ചറിവാൻ വഹിയാത്തവണ്ണം താൻ വിരൂപമായി പകർന്നിരുന്നു. എന്നാൽ താൻ തന്റെ ബാധകരോടു തല്ലിന്നു പകരം തല്ലു, ഇടിക്കിടി പകരംവീട്ടാതെ ശാന്തതയോടെ സകലവും സഹിച്ചുകൊണ്ടു അവരെപ്രതി അങ്ങെ നിത്യപിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. എന്നുവേണ്ട അവരെപ്രതി പ്രാർത്ഥിപ്പാനല്ലാതെ അവർക്കു വിരോധമായി കരങ്ങൾ താൻ ഉയർത്തുകയൊ വാതുറക്കയൊ പോലും ഒരിക്കലും ചെയ്തിട്ടില്ല. താനടുത്തു

വരികയിൽ മാതാവിന്നു വ്യാകുലം സഹിയാതെ വിതുമ്പുന്ന സ്വരത്തിൽ നിലവിളിച്ചതായതു: അയ്യൊ! എന്റെ കുമാരൻ ഈശൊ ഇതാകുന്നൊ? ആ! അതെ, എന്റെ സ്നേഹപുത്രൻ ഇതുതന്നെയാണെന്നു ഞാനറിയുന്നു, ഒ! ഈശോയെ! ഒ! എന്റെ ഈശോയെ!. എന്നാൽ പ്രദക്ഷിണം മാതാവിന്നു നേരെ വന്നപ്പോൾ ഈശോ അവളുടെ നേരെ സ്നേഹവും ദുഃഖവും നിറഞ്ഞ ഭാവത്തിൽ അമ്മയെ ഒന്നു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. എന്നാൽ ഹൃദയം തകൎന്ന അമ്മക്കു ആ സ്നേഹകുമാരന്റെ ആ നോട്ടത്താൽ വ്യാകുലം സഹിയാതെ ബോധം മുഴുവനും കെട്ടു തളൎന്നു വീണുപോയി. യോഹന്നാനും, മഗ്ദലേനായുംകൂടി വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ ആരംഭിക്കയിൽ വീണ്ടും ബോധം തെളിഞ്ഞു പീലാത്തോസിന്റെ പക്കലേക്കു കൂടെ പോയി.

ഓഫെൽ ദിഗ്വാസികളൊക്കെയും ഇവിടെവെച്ചും ഈശോയെ എതിരേല്പാൻവന്നു. പക്ഷെ അവർ ന. കൎത്താവിന്നു ഞെരുക്കങ്ങളിൽ സ്നേഹിതർക്കൂടെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനാലുണ്ടാകും കഠിനവ്യാകുലം വരുത്തിയതല്ലാതെ ആശ്വാസം അല്ല വരുത്തിയതു. എന്തെന്നാൽ തന്നിൽനിന്നു എണ്ണമററ മനോഗുണങ്ങൾ പ്രാപിച്ച ആജനം_ താൻ ഈ പ്രലാപകരസ്ഥിതിയിൽ ആയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു അവരുടെ വിശ്വാസം വെടിഞ്ഞു താനവരുടെ രാജാവും, ദീർഘദൎശിയും, ദൈവകുമാരനുമാണെന്നുള്ളതു മറന്നുകളഞ്ഞു.

എന്നാൽ ഈശോയുടെ നേരെ മുൻ അവർ വെളിപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള സ്നേഹം നിമിത്തം പ്രീശർ അവരെ പുഛിച്ചുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഈ രാജാവിനെ നോക്കുവിൻ, അവന്നുള്ള ബഹുമതി നിങ്ങൾ നൽകുവി

ൻ, അവൻ ഇപ്പോൾ കിരീടധാരിയായി സിംഹാസനം പ്രാപിപ്പാൻ പോകുന്നതിനാൽ അവനോടു നിങ്ങൾ മംഗലം പറയണ്ടെ? അവന്റെ ചതിവായ അത്ഭുതങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾ അവസാനമായി, ശ്രേഷ്ഠാചാര്യൻ അവന്റെ കൌശലങ്ങൾക്കും, ക്ഷുദ്രങ്ങൾക്കും അവസാനം വരുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അനേക അത്ഭുതങ്ങളും പ്രത്യക്ഷങ്ങളും കൺമുമ്പിൽ കാണുകയും, കണക്കറ്റ മനോഹരങ്ങൾ തന്നിൽനിന്നു പ്രാപിക്കയുംചെയ്ത ഈ ജനം അക്കാലത്തിൽ അത്യന്തമഹത്വമതി പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ആ വൈദികഗണം കർത്താവിനെ ഇത്ര നിന്ദ്യവിഷയമാക്കി ചമച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടു മനസ്സിളകിവിശ്വാസം വെടിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. ആകയാൽ അവരിൽ ചിലർ വീഷാദം പൂണ്ടു പൊയ്കളകയും മറ്റു ചിലർ നന്ദിയറവരായി തന്റെ ശത്രുഗണത്തോടു ചേരുകയുംചെയ്തു.

ഏന്യ-ാം അദ്ധ്യായം.

പീലാത്തോസിന്റെ അരമനവിവരണം.

റോമാ അധിപന്റെ വാസസ്ഥലം ദേവാലയത്തിന്നു വടക്കു പടിഞ്ഞാറുവശത്തു * ഫോരും എന്ന പ്രസിദ്ധസ്ഥലത്തിന്നരികെ ഇരിക്കുന്നതുമെന്നു ചില മാബ്രൽ കല്പദവികൾ കരേറിക്കൊണ്ടാണു അതിൽ പ്രവേ

* സാരമായ സംഗതികളെക്കുറിച്ചു പൊതുജനസംഘംകൂടി ആലോചിക്കുന്നതിന്നും വിധിത്തീർപ്പു ഉച്ചരിക്കുന്നതിന്നുമുള്ള പ്രസിദ്ധ കച്ചേരിസ്ഥലം.

ശിക്കുന്നതു. ഈ അരമനക്കും ഫോരും എന്നതിന്നും മദ്ധ്യെയുള്ള ഒരു വലിയ മുററത്തു ചില കല്ലിരിപ്പിടങ്ങളും ചില അതൃത്തിവരകളും ഉണ്ടു. അവ യൂദർ ഈ കച്ചേരിക്കു വരും സമയം അവരുടെ ശുദ്ധം തീണ്ടാതെ റോമ്മിയരിൽനിന്നു വേർതിരിപ്പാനുള്ള അതൃത്തികളും ഇരിപ്പിടങ്ങളുമാണു. കെട്ടിടത്തിന്റെ കിഴക്കുപുറത്തെ വാതിൽ സൈത്തുമലെക്കും പ്രൊബാത്തിക്കാവാതുക്കലേക്കും പോകുന്ന തെരുവീഥിയിലുള്ള ഒരു ഉയൎന്ന വളവാകുന്നു. ഇതിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ വാതുക്കലുള്ള പൂമുഖം പീലാത്തോസു ന്യായാധീപനായിരുന്നു വിസ്ഥരിക്കുന്ന * പ്രത്തോരിയും എന്ന കച്ചേരിയാണു. ഇതിനോടുചേൎന്നു നാലുവശവും ചില തൂണുകളും മതിലുമുള്ള ഒരു നാലുകെട്ടും ഒരു നടുമുററവും ഉള്ളതിൽ വളരെ റോമിയരായ സേവകരും അതിന്നടിയിലുള്ള നിലവറപ്പാറാവിൽ കൎത്താവിനോടുകൂടെ കൊല്ലപ്പെട്ട ആ രണ്ടുമോഷ്ടാക്കളും കിടന്നിരുന്നു.

എന്നാൽ കൎത്താവിനെ കെട്ടിയടിച്ച ആ കൽത്തൂണു ഈ അരമനക്കു നന്നാ സമീപെയുള്ള ഫോരും എന്നു പറയുന്ന പ്രസിദ്ധവിസ്താരകച്ചേരിയിൽതന്നെ ആയിരുന്നു. ഈ കച്ചേരിസ്ഥലത്തുള്ള വേറെ ചില തൂണുകളിൽ പീലാത്തോസിന്റെ കച്ചേരിക്കു ഏററം അടുത്തവ ദേഹശിക്ഷകൾ നിറവേററുന്നതിന്നും, മററുള്ളവ വില്പാനുള്ള മൃഗങ്ങളെ ബന്ധിക്കുന്നതിന്നും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഇതുമെന്യെ ഈ പ്രസിദ്ധകച്ചേരിയിലുണ്ടായിരുന്ന പല ഇരിപ്പിടങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള * ഗപാത്തായെന്നു പറയുന്ന ഉയൎന്ന ഒരു തളത്തിൽ ഇരുന്നാണു പീലാത്തോസു

---

* റോമാധിപർ കാൎയ്യം വിസ്തരിക്കുന്ന സ്വന്ത കച്ചേരിശാല.

* പ്രധാനസംഗതികളിൽ പീലാത്തോസു പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു വിധി ഉച്ചരിക്കുന്നതിന്നുള്ള ഒരു ഉന്നതസിംഹാസനം.

വലിയ കുററങ്ങൾക്കു വിധി ഉച്ചരിക്കുന്നതു. ഇവന്റെ അരമനക്കു പുറകിലുള്ള വിസ്താരമായ തോട്ടത്തിലാണു അവന്റെ ഭാൎയ്യയായ പ്രോക്ലെസക്ലാവുദിയ എന്നവളുടെ ഭവനം ഇരിക്കുന്നതു. കഴിഞ്ഞ ഹേറോദേസിന്റെ അരമന പിലാത്തോസിന്റെതിന്നു നന്നാ സമീപമായിരുന്നതിനാൽ ഇതിന്റെ ഉൾമുററത്തു വെച്ചാണു ആ പരിശുദ്ധ ശിശുഗണത്തെ ഹേറോദേസു കൊല്ലിച്ചതു.

ഇവിടെനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന നാലു പ്രധാന തെരുവുകളിൽ ഒന്നിലാണു ലാസറിന്റെയും, മൎത്തായുടെയും ആ അലംകൃതമായ വീടു ഇരിക്കുന്നതു: മറെറാന്നിൽ പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ അമ്മയായ അന്നാഉമ്മാ പൂജയണപ്പാനായി കുഡുംബസഹിതം ഓൎശ്ശംപുരിയിൽ വരുന്ന സമയം പാൎക്കുന്ന ഒരു വീടും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൽ വെച്ചാണുപരിശുദ്ധകന്യക മാൎ യൌസേപ്പിനൊടുചെയ്ത വിവാഹവിരുന്നു നിറവേറിയതു. സെഹിയോൻ മലയുടെ ഒരുവശത്തു ദാവീദിന്റെ കോട്ട, വിരുന്നുശാലമുതലായതു പലതും കാണാം. എന്നാൽ നമ്മുടെ കാരണവന്മാർ പൂൎവ്വത്തിൽ പണിതുണ്ടാക്കിയ അലംകൃത കെട്ടിടങ്ങൾ ചിലതു ജീൎണ്ണിച്ചും മററു ചിലതു ദുഷ്പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടും കിടക്കുന്നുഎന്നു കാണുന്നതു എത്രയൊ പ്രലാപയോഗ്യമായിരിക്കുന്നു.

൧൭-ാം അദ്ധ്യായം.

കൎത്താവു പീലാത്തോസിന്റെ മുമ്പിൽ നിൎത്തപ്പെട്ടതു.

പ്രദക്ഷിണം പീലാത്തോസിന്റെ അരമനയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഉദ്ദേശം കാലത്തു ഏഴുമണി ആയിരു

ന്നു. ശ്രേഷ്ഠാചാര്യരും സംഘത്തിൽ പ്രധാനികളും ഫോരും, പ്രത്തോരിം എന്നവകളുടെ മദ്ധ്യെയുള്ള മുററത്തു അവർക്കായിട്ടുള്ള ഇരിപ്പിടങ്ങൾക്കരികെ നിൽക്കയും, മൃഗസ്വഭാവികളായ സേവകർ കർത്താവിനെ പീലാത്തോസിന്റെ ന്യായാസനത്തിലേക്കു കയറുന്ന പടികളുടെ അടിയിൽ കൊണ്ടുപോയി നിർത്തുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അവൻ ഫോരിന്നു നേരേയുള്ള ഉയർന്ന ഒരു തളത്തിൽ ഒരു ചാരുകസേലയിൽ ആശ്വസിച്ചു കിടക്കയായിരുന്നു; അവന്നരികെ ഒരു ചെറിയ മേശമേൽ അവന്റെ ഉദ്യോഗഛിഹ്നവും മററു ചില സാമാനങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നതുമെന്യെ അവന്നു ചുററും പല ഉദ്യോഗസ്ഥരും പടയാളികളും റോമാസേനയുടെ പതിവിൻപ്രകാരം ബഹുമോടിയിൽ വസ്ത്രങ്ങൾ അണിഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു. അവൻ ഈ കലഹപ്രദക്ഷിണം കടന്നുവരുന്നതും ആ ക്രൂരയൂദർ അവർണ്ണനീയവിധത്തിൽ കർത്താവിനെ ബാധിച്ചു പരിശുകേടാക്കിയിരിക്കുന്നതും കണ്ടു പെട്ടെന്നു എഴുന്നേററു നിന്ദ്യഭാവമായി ശാസിച്ചു പറയുന്നതായതു.

ഇത്ര കാലത്തെതന്നെ നിങ്ങൾ വന്ന സംഗതി എന്താണു? ഈ തടവുകാരനെ ഇത്ര നാണിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ പാടുകേടാക്കിയിരിക്കുന്നതെന്ത്യെ? നിങ്ങളുടെ കുററക്കാരനെ ശിക്ഷക്കു വിധിക്കുംമുമ്പുതന്നെ ഇങ്ങിനെ ക്രൂരമായി ബാധിച്ചു വിധി നടത്തിത്തുടങ്ങുന്നതു എന്താണു? അതിന്നവർ ഒന്നും ഉത്തരിക്കാതെ അവനെ ന്യായാധിപന്റെ മുമ്പിലേക്കു കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു സേവകരോടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പീലാത്തോസിന്റെനേരെ തിരിഞ്ഞു പറയുന്നതായതു: ഞങ്ങൾ തീണ്ടാതെ കച്ചേരിയിൽ പ്രവേശിക്കാൻ മേലായ്കയാൽ ഈ ദുഷ്കർമ്മിയുടെ നേരെയുള്ള ഞങ്ങളുടെ അപവാദങ്ങൾ ഒന്നു കേൾക്ക

ണം; ഈ വാക്കു ഉച്ചരിച്ചു തീരുംമുമ്പു ആ കച്ചേരി തിങ്ങിനിൽക്കുന്ന പുരുഷാരമദ്ധ്യെനിന്നു വണക്കയോഗ്യനായ ഒരു വാദ്ധ്യൻ ഉച്ചത്തിൽ നീലവിളിച്ചതായതു; കറയററ പരിശുദ്ധശിശുക്കളുടെ രക്തത്താൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഈ സ്ഥലത്തു നിങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചാൽ തീണ്ടുമെന്നു പറഞ്ഞതു ശരിതന്നെ, എന്തെന്നാൽ ആ ശിശുക്കളെപ്പോലെ കറയററവനായ ഒരുവന്നുമാത്രമെ അതിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ അർഹതയുള്ളു. ഇതുപറഞ്ഞയാൾ മഹാസമ്പന്നനും വെറോനിക്കായുടെ ഭർത്താവായ സിരാക്കിന്റെ ഭ്രാതാപുത്രനുമായിരുന്നു.

ഇയാളുടെ രണ്ടു കുട്ടികളും ന. കർത്താവിന്റെ പിറവിയിൽ ഹേറോദേസു കൊല്ലിച്ച ആ ശിശുഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ആ ഭയങ്കരക്ഷണം മുതൽ അയാൾ ലോകം ഉപേക്ഷിച്ചു ഭാര്യ ഒരുമിച്ചു എസ്സനിയരുടെ മുറ അനുസരിച്ചു നടന്നിരുന്നു. അയാൾ ഒരിക്കൽ ലാസറിന്റെ വീട്ടിൽവെച്ചു കർത്താവിനെ കണ്ടു അങ്ങെ പ്രസംഗവും കേൾപ്പാൻ ഇടയായിട്ടുള്ളതിനാൽ കർത്താവു അവർണ്ണനീയവിധം പീഡിതനായി പീലാത്തോസിൻപക്കൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടതു കാൺകയിൽ പണ്ടത്തെ ആ വ്യസനം വീണ്ടും അയാളുടെ ബോധത്തിൽ തോന്നിയതുനിമിത്തം തന്റെ നേരെയുള്ള അയാളുടെ വിശ്വാസം സകലജനമുഖേന സാക്ഷീകരിപ്പാൻ ഒട്ടും മടിച്ചില്ല. എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ ഗത്രുക്കളോടു പീലാത്തോസു കാട്ടുന്ന ഈ നീരസഭാവം കാണുകയും അവന്റെ സംസാരം സ്ഥലദൂരംനിമിത്തം ഇവർക്കു വേണ്ടുംവണ്ണം കേൾപ്പാൻ മേലാതിരിക്കയും ചെയ്കയാൽ അവർക്കു നന്നാ ഈർച്ചയായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ അവർ പറഞ്ഞപ്രകാരം സേവകർ തന്നെ മാബ്ൾപദവികൾ

കരേററി പീലാത്തോസു യൂദവൈദികരോടു സംസാരിക്കയിൽ ഇരിക്കുമാറാകുന്ന ആ തളത്തിന്റെ അററത്തു കൊണ്ടുപോയി നിറുത്തി.

റോമാധിപൻ തന്റെ ശ്രുതി കേട്ടിട്ടുള്ളതല്ലാതെ ഒരിക്കലും തന്നെ കണ്ടിട്ടില്ലാഞ്ഞയാൽ താനിത്ര നിഷ്ഠൂരമായി ബാധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നിട്ടും അങ്ങെ തിരുമുഖത്തു വീശുന്ന അതിശോഭയും, മഹിമയും, ശാന്തഭാവവും കണ്ടു അത്യന്തം അതിശയിച്ചു ഭ്രമിച്ചുപോയി. ആകയാൽ ആ യൂദരുടെ മൃഗസ്വഭാവക്രൂരതമേൽ ബഹു ഇഷ്ടക്കേടായി നിന്ദ്യഭാവത്തിൽ നിങ്ങൾ ഇവന്റെ നേരെ പറയുന്ന കുററങ്ങൾ സത്യമായി തെളിയാതെ ഒരിക്കലും ഇവനെ ഞാൻ വിധിക്കുന്നതല്ലായെന്നു തീർച്ചയായി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഈ മാനുഷന്റെനേരെ നിങ്ങൾക്കുള്ള അപവാദങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നു ഒരു അരോചകസ്വരത്തിൽ ചോദിച്ചു. അതിന്നവർ "ഇവൻ ഒരു ദുഷ്കർമ്മി അല്ലാഞ്ഞെങ്കിൽ നിന്റെ പക്കലേക്കു ഇവനെ ഞങ്ങൾ കൊണ്ടുവരാഞ്ഞേനെ" എന്നു ദുശ്ശാഠ്യഭാവത്തിൽ ഉത്തരിച്ചതിന്നു പീലാത്തോസു "എന്നാൽ ഇവനെ നിങ്ങൾതന്നെ കൊണ്ടുപോയി നിങ്ങളുടെ നിയമാനുസരണം വിധിച്ചുകൊൾവിൻ" എന്നുപറഞ്ഞു. അതിന്നു അവർ "ഞങ്ങൾതന്നെ ഒരുത്തനെ മരണത്തിന്നു വിധിക്കുന്നതു ഞങ്ങൾക്കു ഒരുവിധവും ന്യായമല്ല" എന്നറിഞ്ഞുകൂടെ എന്നു ഉത്തരിച്ചു

കർത്താവിൻ ശത്രുക്കൾ കോപത്താൽ എരിഞ്ഞുകൊണ്ടു വിസ്താരം ക്ഷണംകഴിച്ചു അവരുടെ ഈ ബലിസാധനമായ തന്നെ വേഗത്തിൽ കൊന്നുംവെച്ചു പെസഹാആട്ടിൻകുട്ടിയെ പൂജിപ്പാൻ പോകുന്നതിന്നു തത്രപ്പെട്ടിരുന്നു. പക്ഷെ അതിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ തീണ്ടുമെന്നു ശങ്കിക്കുന്ന ഈ അജ്ഞാനകച്ചേരിമുമ്പാകെ അവർ

വലിച്ചുകൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന രാൻ മാത്രമാണ സത്യമായ പൈസംഹാരുട്ടിൻകുട്ടി, മറ്റേത് ഇതിന്റെ നിഴൽ മാത്രം ആകുന്നുള്ളുഎന്ന ആ ഭർഭാഗ്യവാതകർ അശേഷം ഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. തന്നേറനേരെയുള്ള അവരുടെ അപവാദങ്ങൾ പ്രധാനമായി മൂന്നായിരുന്നു. അവ ഓരോന്നിനെ തെളിയിക്കുന്നതിന്നു പതിപ്പുള്ള സാക്ഷികൾ അവർ കൊണ്ടുവന്നു. തന്നെ രാജദ്രോഹിയായി സ്ഥാപിച്ചാൽ ക്ഷണം മരണത്തിന്നു വിധിക്കാമെന്നു കരുതീനന്നാ അവർ പ്രയത്നിച്ചു, താൻ ജനങ്ങളിൽ എന്നുദോരിനും വിരോധമായി രാജദ്രോഹം എരിയിച്ചു പൊതുസമാധാനം കലക്കുന്നുയെന്നു ആദ്യം അവർ ബോധിപ്പിക്കയും ഇതിലേക്കു ചില കള്ളസാക്ഷികളും പറയിക്കയുംചെയ്തു. പിന്നെയും ശനിയാഴ്ചകളിൽ രോഗം പൊറുപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അതിവസത്തെ ലംഘിക്കുന്നവർ പറകയിൽ പീലാത്തോസു അവരെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങളിൽ അർക്കും രോഗം ഇല്ലായിരിക്കുംഅല്ലെ, അല്ലെങ്കിൽ ശനിയാഴ്ച രോഗം പൊറുപ്പിച്ചതുനിമിത്തം നിങ്ങൾ ഇത്ര കഠിനം പറയാഞ്ഞതെയല്ലാ എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നേയും ഇവൻ തീരെ അയുക്തപഠനങ്ങൾ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു ജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുന്നതുമെന്നെ ഇവന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കയും, രക്തം പാനംചെയ്കയും ചെയ്യാതെ നിത്യായുസ്സു പ്രാപിക്കയില്ലായെന്നുക്രൂടെ പറയുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവരുടെ വാക്കിലും ഭാവത്തിലും പ്രകാശിച്ചിരുന്ന അത്യന്തവൈരാഗ്യത്തിന്മേൽ പീലാത്തോസിന്നു അതികോപമായി അവരെ പരിഹസിച്ചു കോപത്തോടെ പറഞ്ഞതായതു: നിങ്ങൾ ഇവന്റെ മാംസത്തേയും രക്തത്തേയും അത്യന്തം ദാഹിക്കുന്നതിനാൽ ശരിയായിട്ടു നിങ്ങൾതന്നെയാ

ണു ഒന്നാമതു ഈ ഉപദേശം പിന്തുടൎന്നു ഇവൻെറ ശരീരം ഭക്ഷിച്ചു രക്തം പാനംചെയ്തു നിത്യായുസ്സു പ്രാപിക്കേണ്ടതു. ഇതിൻെറശേഷം കേസറിന്നു കരം കൊടുക്കുന്നതിന്നു ഇവൻ വിലക്കുന്നുയെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തൻെറനേരേയുള്ള അവരുടെ രണ്ടാമത്തെ അപവാദം ബോധിപ്പിച്ചു.

ഈ വാക്കുകളാൽ അവന്നു മഹാ കോപംപൂണ്ടു അതു ശുദ്ധമെ ഭോഷ്കാകുന്നു; എന്തെന്നാൽ അതേപ്പററി നിങ്ങളെക്കാൾ ഇനിക്കാണു അറിവു എന്നു നിലവിളിച്ചുപറഞ്ഞതിനാൽ അവർ അതു വിട്ടേച്ചു മൂന്നാമത്തെ അപവാദം പറഞ്ഞതായതു: ഈ മാനുഷൻ നന്നാ ശ്രദ്ധമായ ഒരു സ്ഥിതിയിൽ പിറന്നവനാണെങ്കിലും ഇവൻ ഒരു സംഘപ്രധാനി ആയിരുന്നുകൊണ്ടു ഓർശ്ശംപുരിയെ ശപിക്കയും, അതിൻെറ സംഹാരം ബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞു ഭീഷണി കാട്ടുകയും ഈരൎത്ഥമായ ഒപ്പാരികളും, തൻെറ കുമാരന്നു വിവാഹവിരുന്നു തയ്യാറാക്കുന്ന ഒരു രാജാവിൻെറ വൃത്താന്തവും പാകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരിക്കൽ ഇവനൊരു മലമേൽ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടിയജനം ഇവനെ രാജാവാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കയിൽ അവൻ കരുതിയിരുന്ന സമയം വരായ്കയാൽ തൽക്കാലം ഒളിച്ചുപൊയ്ക്കളഞ്ഞെങ്കിലും പിന്നീടു വീണ്ടും തുനിവോടെ വന്നു. ഈ അടുത്ത ഒരു ദിവസംതന്നെ ഒരു മഹാ പുരുഷാരമദ്ധ്യേ ഇവൻ വളരെ ഘോഷമായി ഓർശ്ശംപുരിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. എന്നുമാത്രമല്ലാ ആ പുരുഷാരത്തെക്കൊണ്ടു ദാവീദിൻ കുമാരന്നു ഓശാന, ഇപ്പോൾ ആരംഭിക്കുന്നതായ നമ്മുടെ പിതാവു ദാവീദിൻരാജിതം സ്തുതിക്കപ്പെട്ടതാകട്ടെ, എന്നും മററുമുള്ള ആൎപ്പുകളാൽ ഇടവിദാനം മുഴക്കിക്കളഞ്ഞു. ഇതുമെന്യെ ഇവൻെറ ഭൃത്യരെക്കൊണ്ടു ഇവന്നു രാജബ

ഹൂമതികൾ ചെലുത്തിക്കയും, ഇവൻ ദൈവത്തിന്റെ അഭിഷിക്തനായി യൂദർക്കു പറഞ്ഞൊക്കപ്പെട്ട മിശിഹാരാജാവാണെന്നു അവരോടു പറകയും, ഈ വക ഉത്തമനാമധേയങ്ങളാൽ വിളിക്കപ്പെട്ടവാൻ ഇശ്ചിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സംഗതികൾ ബന്ധിച്ചു പത്തു സാക്ഷികൾ തെളിയിച്ചു. എന്നാൽ ഈശൊ തന്നെ രാജാവെന്നു മററവരെക്കൊണ്ടു വിളിപ്പിച്ചുയെന്ന ഈ കടശിയിലെ സാക്ഷിമേൽ മാത്രം പീലാത്തോസിന്നു അല്പ വിഷാദം തോന്നി, ഇതിന്മേൽ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടു ഈശോയെ ഒന്നു ഉററു സൂക്ഷിച്ചു എഴുന്നേററു അപ്പുറത്തു ഒരു മുറിയിലേക്കു പോകയും ഈശോയെ തനിയെ അവന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടു വരുവാൻ പ്രമാണിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ പീലാത്തോസു മഹാ മൂഢഭക്തനായിരുന്നതുമെന്യെ ബഹു ഹൃദയബലഹീനനും ആയിരുന്നു. അവന്റെ അജ്ഞാനശാസ്ത്രം പഠിക്കുന്ന കാലങ്ങളിൽ ചില ദേവകളുടെ പുത്രർ ചില സമയം ഭൂമിമേൽ വസിച്ച വിവരം വായിച്ചിട്ടുണ്ടു, എന്നു മാത്രമല്ലാ യൂദരുടെ ദീർഘദർശികൾ ദൈവത്തിന്നഭിഷിക്തനും അവരുടെ രക്ഷിതാവുമായി ഒരുവൻ യൂദരിൽ കാണപ്പെട്ടു അടിമയിൽനിന്നവരെ വിടുവിക്കും എന്നു മുന്നറിയിച്ചിട്ടുള്ള ദീർഘദർശനങ്ങളും അതുബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള പാരമ്പര്യ സംസാരവും മററുള്ളവരെപ്പോലെ അവനും അറികയും അതിന്മേൽ ആലോചിക്കകൂടേയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു. ഇതുകൂടാതേയും യൂദർക്കു നവമായി പിറന്ന രാജാവിനെ വണങ്ങുവാനായി കിഴക്കുനിന്നു മൂന്നു രാജാക്കൾ വന്നതും അതുനിമിത്തം ഹേറോദേസു ആ എണ്ണമററ ശിശുക്കളെ കൊല്ലിച്ചതും മററും അവൻ ഓർത്തു. ഈ വക ചിന്തനങ്ങളാൽ പറഞ്ഞൊക്കപ്പെട്ട മിശിഹാരാജാവു ഇത്ര താണ സ്ഥിതിയി

ൽ ഇരിക്കുന്ന താനാണെന്നു താൻ നടിക്കുന്നു എന്ന കുററം യൂദർ കൎത്താവിനെ ചുമത്തി ബാധിച്ചുകൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതു മഹാ അബദ്ധമായിട്ടാണു അവന്നു തോന്നിയതു. എങ്കിലും എമ്പ്രദോരിന്നു വിരോധമായ ആ കുററം തൻെറപേരിൽ അവർ ചുമത്തിയപ്പോൾ അതു ബന്ധിച്ചു രഹസ്യമായി തന്നോടു ചോദിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു, എന്നാൽ കൎത്താവു അവൻെറ പക്കൽ വരികയിൽ അങ്ങെ തിരുമുഖത്തിൽ വീശിയിരുന്ന ആ പ്രഭ കണ്ടു അത്യാശ്ചൎയ്യംപൂണ്ടു "യൂദരുടെ രാജാവു നീ ആകുന്നൊ" എന്നു തന്നോടു ചോദിച്ചു. അതിന്നു താൻ "ഈ സംഗതി നീതന്നത്താൻ പറയുന്നതൊ മറെറാരുത്തൻ എന്നെബന്ധിച്ചു നിനക്കു ഉപദേശിക്കുന്നതൊ" എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ഇങ്ങിനത്തെ സംഗതി അവൻ വിശ്വസിക്കുന്നുയെന്നു ഈശോ കരുതുന്നതിന്മേൽ നീരസമായി "ഞാൻ ഒരു യൂദനാകുന്നൊ. നിൻെറ സ്വജാതി ശ്രേഷ്ഠാചാൎയ്യർ അല്ലെ നീ മരണത്തിന്നു യോഗ്യനാണെന്നുംപറഞ്ഞു എൻെറപക്കൽ നിന്നെ കൊണ്ടുവന്നു ഏല്പിച്ചതു നീ എന്താണു പ്രവൃത്തികുതു" എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു ഈശൊ അത്യന്തമഹിമയോടെ "എൻെറ രാജിതം ഇഹലോകത്തിലല്ല, എൻെറ രാജിതം ഇഹലോകത്തിലായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ യൂദർക്കു ഏല്പിക്കപ്പെടായ്പാൻ എൻെറ ശുശ്രൂഷികൾ നിശ്ചയമായി തടഞ്ഞേനെയല്ലൊ, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ എൻെറ രാജിതം ഇവിടെനിന്നല്ല" എന്നു ഉത്തരിച്ചു.

അങ്ങെ മഹത്വമായ ഈ തിരുവചനങ്ങളാൽ പീലാത്തോസിൻെറ മനമിളകിയ സ്വരത്തിൽ "അപ്പഴൊ നീ രാജാവാകുന്നൊ" എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു 'ഞാൻ രാജാവാണെന്നു നീ പറയുന്നു, ഞാൻ പിറന്നതും, ലോകത്തിൽ വന്നതും, സത്യത്തെ സാക്ഷീകരിപ്പാനാകുന്നു സത്യവാന്മാരൊക്കെയും എൻെറ വാക്യം കേൾക്കും" എന്നു ഉത്തരിച്ചു. അപ്പോൾ പീലാത്തോസു തന്നെ ഉററു സൂക്ഷിച്ചു എഴു

ന്നോറുകൊണ്ടു ഓ! സത്യം, "സത്യമെന്താണ്" എന്നുപ
റഞ്ഞു. എന്നാൽ തന്റെ ഉത്തരം അവന്നശേഷം ഗ്രഹി
ക്കാവുന്നതല്ലായിരുന്നെങ്കിലും താൻ സ്ഥാപിപ്പിക്കുന്ന ഈ
രാജത്വം ലൌകികമല്ലായ്കയാൽ അതു എന്റെയോ ഒരിനെ
വിരോധിക്കുന്നതല്ല എന്നവൻ ഗ്രഹിച്ചു വീണ്ടും സിംഹാ
സനത്തിലേക്കു വന്നു, "ഞാൻ യാതൊരു കുറ്റവും ഇവനിൽ
കാണുന്നില്ല" എന്നു ശ്രേഷ്ഠാചാര്യരോടു പറകയാൽ ത
ന്റെ ശത്രുക്കൾ അതികോപവെറിപൂണ്ടു തനിക്കു വിരോ
ധമായി അനേകകുറ്റങ്ങൾ പിന്നെയുംപറഞ്ഞിരുന്നു.

എന്നാൽ താൽ ഈ ജന്മശത്രുക്കളെപ്രതി പ്രാർത്ഥി
ച്ചിരുന്നതല്ലാതെ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. 'നീ ഒന്നും ഉത്തരിക്കു
ന്നില്ലെ, ഇതാ ഇവർ എത്രയൊകുറ്റങ്ങളാണു നിന്നെചുമത്തുന്നതു'
എന്നു പീലാത്തോസു പറഞ്ഞതിന്നുശേഷവും താനൊന്നും ഉ
ത്തരിക്കായ്കയാൽ അവൻ അതിശയിച്ചു ഈ പറയുന്ന
തൊക്കെ ശുദ്ധമെ ഭോഷ്കാണെന്നു തെളിവായി ഞാൻ കാ
ണുന്നുയെന്നു ഉറക്കെ പറഞ്ഞു. ഇതിനാൽ ആ ശത്രുക്ക
ടെ കോപം അധികരിച്ചു നീ ഇവനിൽ ഒരു കുറ്റവും
കാണുന്നില്ലാ അല്ലെ? നാട്ടിൽ നാനാഭാഗത്തും രാജദ്രോ
ഹം ഏറിയിച്ചു ഇവന്റെ അബദ്ധപഠനങ്ങൾ ഇവിടെ
മാത്രമല്ലാ ഗ്ലീലായിൽക്കൂടെയും പരത്തുന്നതു കുറ്റമല്ലെ?
എന്നു ചോദിച്ചു. എന്നാൽ ഗ്ലീലാ എന്ന വാക്യം കേൾക്ക
യിൽ പീലാത്തോസു അല്പം ഒന്നു ചിന്തിച്ചിട്ടു ഈ മനു
ഷ്യൻ ഹേരോദേസിന്റെ കീഴുള്ള ഒരു ഗലിലേയനാകു
ന്നൊ? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നവർ അതെ തത്സമയം ഇവ
ൻ പണ്ണ്യാഹമിലാണു വസിക്കുന്നതെങ്കിലും ഇവന്റെ കാ
രണവന്മാർ നസ്രസിലാണു പാർത്തിരുന്നതു എന്നുത്തരി
ച്ചു. അപ്പോൾ പീലാത്തോസു കായ്യം അങ്ങിനെയാകു
ന്നെങ്കിൽ ഇവനെ ഹേരോദേസിൻമുമ്പിൽ കൊണ്ടുചെ

ല്ലുവിൻ, അയാൾ തിരുനാൾക്കായി ഇവിടെ വന്നിട്ടുണ്ട ല്ലൊ ആയാളുടെ കീഴുള്ളവനാകയാൽ ക്ഷണം വിധിക്കു മെന്നു പറഞ്ഞു.

ഉടൻ കൎത്താവിനെ അവിടെനിന്നും കൊണ്ടുപോ കയിൽ വിധിക്കപ്പെടുന്നതിനായി അയാളുടെ പക്കലേ ക്കു നസ്രായക്കാരനീശോയെ കൊണ്ടുവരുന്നുയെന്നു അറി യിപ്പാനായി ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ ഹേറോദേസിന്റെപ ക്കലേക്കു അവനയച്ചു. ഇതിന്നു രണ്ടു കാരണങ്ങളുണ്ടു. ൧, കാൎയ്യങ്ങളുടെ പോക്കു കണ്ടിട്ടു ഈശോയെ വിധി പ്പാൻ പീലാത്തോസിന്നു മനസ്സില്ലാഞ്ഞയാൽ അതിൽനി ന്നു ഒഴിവാനും, ൨. തമ്മിൽ രസക്ഷയമായിരിക്കുന്ന ഹേ റോദേസിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുത്തുവാനും കരുതീട്ടുമത്രെ. എ ന്തെന്നാൽ ഹേറോദേസു ഈശോയെ കാണ്മാൻ ആഗ്ര ഹിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ ക ൎത്താവിൻ ശത്രുക്കൾക്കു ഇപ്രകാരം സകല ജനമുഖേന വ്യവഹാരം തള്ളിയതു മൂലമുള്ള കോപം മുഴുവനും ത ന്നെ ഏററം ബാധിച്ചുകൊണ്ടാണു പോക്കിയിരുന്നതു.

ആകയാൽ തന്നെ വീണ്ടും അവർ കെട്ടി വഴി നീ ളെ അടി, ഇടി, ദൂഷണം, പ്രാക്കുകൾ മുതലായവ അ ങ്ങെപ്പേരിൽ ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടു സമീപെയായിരുന്ന ഹേറോദേസിന്റെ അരമനയിലേക്കു ധൃതിയായി കൊ ണ്ടുപോയി. പീലാത്തോസിന്റെ വിസ്താരസമയത്തു അ വന്റെ ഭാൎയ്യ അവനെക്കണ്ടു ഒരു പ്രത്യേക സംഗതി പ റവാനാഗ്രഹിക്കുന്നുയെന്നു പറഞ്ഞു പലപ്പോഴും ആളെ അയച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ശത്രുക്കൾ തന്നെ ഹേറോദേസി ന്റെ പക്കലേക്കു കൊണ്ടുപോകയിൽ ഇവൾ ഒരു പൂമു ഖത്തിലെ ജനേലവഴി തന്റെ ശത്രുക്കളുടെ ആ അതി ഘോരക്രൂരതയെ ഭയവും, ദുഃഖവും, അരോചകവും നിറ

ഞാ ചിന്തനങ്ങളോടെ നോക്കി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു.

ഭാഗ-൧ം അദ്ധ്യായം.

സ്ലീവാപ്പാഥയുടെ ഉത്ഭവം.

ഈ മേൽവിവരിച്ച ദുഃഖകരനാടകസമയം മുഴുവനും തന്റെ അമ്മയും, യോഹന്നാനും, മഗ്ദലേനായും കൂടെ ചേർക്കരികെയുള്ള ഒരു ശ്രുദ്ധസ്ഥലത്തു മഹാ വ്യാകുലത്തോടെ അവയെ നോക്കി നിന്നിരുന്നു. എന്നാൽ തന്നെ ഹേറോദേസിന്റെ പക്കലേക്കു കൊണ്ടുപോകയിൽ കർത്താവിന്റെ ചുവട്ടടികളാൽ ശുദ്ധീകരിച്ച ആ സ്ഥലങ്ങളെ വീണ്ടും സന്ദർശിപ്പാനായി അവർ പുറപ്പെട്ടു, കയ്യാപ്പായുടേയും, അന്നാസിന്റെയും വീടുവൽ, ഓഫൽഗ്രാമം, ഗദസെമ്മൻ, സൈത്തുതോട്ടം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അവർ വീണ്ടും ചെന്നു താൻ വീഴുകയൊ പ്രഹരമേക ഒരു ബാധ സഹിക്കുകയൊ ചെയ്ത അതാതു സ്ഥലങ്ങളിൽ അവർ നിന്നു ധ്യാനിക്കുകയും അവിടെ താനനുഭവിച്ച പീഡകൾ ചിന്തിച്ചു പ്രലാപിച്ചു കരകയുംചെയ്തിരുന്നു; പരിശുദ്ധ കന്യക അവളുടെ തിരുക്കുമാരൻ വീണ സ്ഥലങ്ങളിൽമുട്ടുകുത്തി ദുഃഖപക്ഷത്തോടെ കൺനീർചിന്തിക്കൊണ്ടു മുത്തുകയും മഗ്ദലേന കൈപ്പായി ദുഃഖിക്കയും യോഹന്നാൻ തന്റെ അടുക്കുന്നതാത്ത ദുഃഖവും കണ്ണുനീരും പുറമെകാണിക്കാതെ മാതാവിനെസഹായിച്ചു നടക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ആകുന്നു സ്ലീവപ്പാഥയെന്ന ആ പരിശുദ്ധ ഭക്തികൃത്യം ഉത്ഭവിച്ചതു. ആകയാൽ കർത്താവിന്റെ തിരുപ്പാടുകളുടെ പരമരഹസ്യ

ങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി നിറവേറുംമുമ്പുതന്നെ അവ വണങ്ങപ്പെട്ടു.

നമ്മുടെ സ്നേഹംനിറഞ്ഞ കർത്താവിന്റെ തിരുപ്പാടുകളിന്മേൽ തിരുസ്സഭയിലുള്ള ആ ആഴമായ ഭക്തിവണക്കം കറയററ ശുദ്ധതയുടെ മാതൃകയായ പരിശുദ്ധകന്യകതന്നെയാണു ഒന്നാമതായി നമുക്കു കാണിച്ചു തന്നതു. അതാതു തിരുസ്ഥലങ്ങളിൽ അവൾ ചെന്നു വ്യാകുലകണ്ണുനീരാൽ അവയെ കഴുകുന്ന ഈ അമലോത്ഭവി അമ്മയെ നാം പിന്തുടരുന്നതു എത്രയൊ മാധുര്യവും ആശ്വാസപ്രദവുമായ സംഗതിയാകുന്നു! ആ! നിത്യ ദൈവവചനവും, നമ്മുടെ രക്ഷകനുമായ തന്നെ ഒമ്പതുമാസം ആ വിരക്ത ഉദരത്തിൽ ചുമന്നു പ്രസവിച്ചു മുല കുടിപ്പിച്ചു വളർത്തിയ ആ അമ്മയുടെ അലിവുനിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തെ അപ്പോൾ കുത്തിപ്പിളർന്നിരുന്ന ആ വ്യാകുലവാളുകൾ ആരാലെ വർണ്ണിക്കാവതു! ഇങ്ങിനെ ഹൃദയം തകരുന്ന വിധത്തിലത്രെ ഈ കറയററ പരിശുദ്ധ അമ്മ സ്ലീവപ്പാഫയെന്ന ഭക്തികൃത്യം ആരംഭിച്ചതു. ഇങ്ങിനെ ഈ അമ്മ അവളുടെ തിരുക്കുമാരന്റെ തിരുപ്പാടുകൾ നടന്ന ഓരൊ സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചു വില ഉയർന്ന നവരത്നങ്ങൾ സുഗന്ധപുഷ്പങ്ങൾ എന്നപോലെ അങ്ങെ തിരുപ്പാടുകളുടെ അളവററ യോഗ്യതകളെ അവളുടെ നിർമ്മലഹൃദയത്തിൽ ശേഖരിച്ചു തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെപ്രതി നിത്യപിതാവിന്റെ തിരുസ്സന്നിധിയിൽ പരിഹാരബലിയായി സമർപ്പിച്ചിരുന്നു.

മഗ്ദലേനായുടെ ദുഃഖവും എത്രയും വലിയതായിരുന്നതിനാൽ കടശി അതു ഒരു ദുഃഖഭ്രാന്തുപോലെ ആയിത്തീർന്നു. എന്തെന്നാൽ അവളുടെ അതിക്രമപാപങ്ങൾ താൻ വിമോചിച്ചതു നിമിത്തമുള്ള നന്ദിയും, സ്നേഹവും

വേണ്ടംവണ്ണം പ്രസ്താവിപ്പാൻ ഇടകിട്ടുംമുമ്പു താൻ ഇത്ര പീഡിതനായിത്തീർന്നതു മുഖാന്തരം അവയെല്ലാം അവളുടെ അതിക്രമപാപം മൂലമാണു താൻ സഹിക്കുന്നതെന്നു ചിന്തിച്ചു മനസ്താപം, സ്തോത്രം, സ്നേഹം മുതലായവകളാലുള്ള കണ്ണുനീർ സദാ ഒഴുക്കിയിരുന്നു. എന്നുതന്നെയല്ലാ അവരെപ്രതി താൻ മരിക്കുന്നുഎന്ന ആ ക്രൂരപാതകരുടെ നന്ദികേടു കണ്ടു ഈ ദുഃഖം ഇരട്ടിച്ചിരുന്നു. യോഹന്നാനും അത്യന്തം ദുഃഖിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ഒരക്ഷരം മിണ്ടാതെ സകലവും ഉള്ളിൽ സഹിച്ചുകൊണ്ടു ആ സ്നേഹനിറഞ്ഞ അമ്മയെ ഈ ഒന്നാമത്തെ ജീവപ്രാപ്തിയിൽ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനുമാത്രം ശ്രമിച്ചിരുന്നു.

ഫൻ–ാം അദ്ധ്യായം.

പീലാത്തോസും ഭാര്യയും.

യൂദർ ഈശോയെ ഹേറോദേസിൻവകൽ കൊണ്ടുപോകുംസമയം പീലാത്തോസു അവന്റെ ഭാര്യയായ പ്രോക്ലേസുക്ലാവുദിയ എന്നവളുടെ വകൽ പോകുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു, അവരിരുവരും അരമനക്കു പുറകിലുള്ള ഒരു വീട്ടിലേക്കു പോയി; ക്ലാവുദിയ അപ്പോൾ നന്നായ ഭയന്നു ഭ്രമിച്ചു വിളറിയിരുന്നെങ്കിലും, അവൾ ഒത്ത ഉയരമുള്ള ഒരു യോഗ്യവതി ആയിരുന്നു. ഇതുപൈന്യ ഭംഗിയുള്ള അവളുടെ മുടിയിലും കാതിലും കഴുത്തിലും ചില ആഭരണങ്ങളും അണിഞ്ഞു ഒരു നീണ്ട സാലുവാ തലയിലിട്ടു തോളിൽക്കൂടി ഇടനഭാവത്തിൽ നീട്ടിയിട്ടിരുന്നു, വിശേഷിച്ചും നീണ്ടുകിടക്കുന്ന അവളുടെ ഉടുപ്പു വാരിഭംഗിയിൽ ചില കൊളുത്തുകളാൽ ബന്ധിച്ചിട്ടിരുന്നു.

അവൾ ദീർഘനേരം അവനോടു സംഭാഷിച്ചതുമെന്യെ ദീർഘദൎശിയും പരിശുദ്ധരിൽ പരിശുദ്ധനുമായ ഈ ശോയെ ഒരിക്കലും ഉപദ്രവിക്കരുതെന്നു അവൻ സാരമായി മതിച്ചിരുന്നവ ഒക്കയുടെ നാമത്തിൽ അവൾ ആണയിട്ടു അപേക്ഷിച്ചു.

ഇതുകൂടാതേയും തന്നെബന്ധിച്ചു കഴിഞ്ഞ രാത്രി അവൾ കണ്ട ആ ആശ്ചൎയ്യകാഴ്ചകളും അവന്നു വെളിപ്പെടുത്തി, ആ കാഴ്ചകൾ ഈസമയം ഞാനും കണ്ടിരുന്നു. അവ കൎത്താവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാനസംഗതികളായിരുന്നു. അതായതു: മാലാഖാവചനിച്ചതു, പിറവി, ഇടയന്മാരും മൂന്നു രാജാക്കളും വണങ്ങിയതു, ശെമഓന്റെയും അന്നായുടേയും ദീർഘദൎശനം, മെസ്രേനിലേക്കു ഓടിയൊളിച്ചതു, പരിശുദ്ധ ശിശുക്കളുടെ സംഹാരം, വനത്തിൽവെച്ചുള്ള പൈശാചികതന്ത്രം മുതലായവ അവൾ കണ്ടു. ഇതുമെന്യെ അങ്ങെ അറിയിപ്പുകാലങ്ങളിലെ മുഖവടിവു, പ്രകാശക്കതിരുകൾ ചുഴലുന്നതായും, അങ്ങെ ക്രൂരബാധകരുടെ മുഖങ്ങൾ ഇരുണ്ടതായും കണ്ടു. തന്റെ കഠിന പീഡകളും അതിൽവെച്ചുള്ള തന്റെ ആശ്ചൎയ്യക്ഷമയും അങ്ങെ അളവററ സ്നേഹവും എന്നുമാത്രമല്ലാ അങ്ങെ വ്യാകുല അമ്മ സഹിക്കുന്ന ദുഃഖവും അതിൽവെച്ചുള്ള അവളുടെ പൂൎണ്ണ കീഴ്വഴക്കവുംകൂടെ കണ്ടു. എന്നുതന്നെയല്ല ഈ ഭയങ്കരകാഴ്ചയുടെ സാരങ്ങൾകൂടെ ഗ്രഹിച്ചതിനാൽ അവൾ അത്യന്തംആശ്ചൎയ്യംപൂണ്ടു ഭ്രമിച്ചു. നിദ്രമയക്കത്തിൽ കിടക്കയിലാണു കാലത്തു കൎത്താവിനെ പീലാത്തോസിന്റെ കച്ചേരിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന ആ പുരുഷാരകലഹം കേട്ടു ഉണൎന്നതു.

ആകയാൽ പരിഭ്രമത്തോടെ അവൾ ചെന്നു നോക്കുകയിൽ ആ പുരുഷാരമദ്ധ്യെ ക്രൂരമായി ബാധിച്ചുകൊ

ണ്ടു ഒരു ആശ്വാസമില്ലാതെ അവർ കൊണ്ടുപോകുന്ന ആ കുറക്കാരൻ കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിലെ കാഴ്ചയിൽ പ്രകാശകതിർ വീശിക്കൊണ്ടു അവൾ കണ്ട ആ പരിശുദ്ധൻ തന്നെയാണെന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഇതിനാൽ അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു അസ്ത്രം പാഞ്ഞതുപോലെ മഹാ ദുഃഖവും സഹതാപവുമായിത്തീർന്നു. ആകയാൽ ഉടൻതന്നെ ഭർത്താവിനെ വരുത്തി സകല വിവരങ്ങളും മനസിലാക്കത്തക്കവിധം അവനോടറിച്ചു. എന്നല്ല, അവൻ ഇവളുടെ ഈ വർത്തമാനത്താൽ ബഹു ആശ്ചര്യംപൂണ്ടു വിമ്മിഷ്ടത്തിലായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ആകയാൽ അവൻ ഈ കേട്ടവകളെ മുൻ അവൻ ഈശോയെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടുള്ളവയുടെയും വൈരാഗ്യം, തന്റെ മഹിമയുള്ള മൌനത, അവന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള പരമരഹസ്യമായ തന്റെ ഉത്തരങ്ങൾ മുതലായവകളോടു ഒപ്പിച്ചു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു വിഷാദംപൂണ്ടു കുറെനേരം നിന്നു കടശി ഭാര്യയുടെ അപേക്ഷക്കു സമ്മതിച്ചു ഈശോയുടെ കുറവില്ലായ്മ അവനു മുമ്പെതന്നെ ബോദ്ധ്യമായിട്ടുണ്ടെന്നും ഈ പറയുന്ന കുറ്റങ്ങൾ തന്റെ ശത്രുക്കളുടെ വൈരാഗ്യംമൂലം അവർ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ നുണകളാണെന്നു അവനു മനസ്സിലായിരിക്കയാൽ ഒരിക്കലും തന്നെ വിധിക്കുന്നതല്ലായെന്നും സ്ഥിരമായി പറഞ്ഞു.

ഇതുമെന്നെ കർത്താവു അവനോടുതന്നെ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ അവളെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഈ നീതിമാനെ ഒരിക്കലും ഞാൻ വിധിക്കുന്നതല്ലാ, എന്നു അവളോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതിനു അനുസാരമായി അവന്റെ മോതിരംഊരി അവൾക്കു കൊടുക്കയുംചെയ്തു. എന്നാൽ പീലാത്തോസു തീർച്ചയില്ലാത്തതും, വഷളായതും, നിഗളംനിറഞ്ഞതും, അന്ധാളിച്ചതും, ഹീനമായതുമായ സ്വ

ഭാവിയാകയാൽ പ്രവൃത്തികളിൽ ഒട്ടും വിചാരമില്ലാതെ നീതികേടായി പ്രവൃത്തിച്ചിരുന്നു, എന്നുമാത്രമല്ലാ ബഹു മൂഢഭക്തനുമാകയാൽ പ്രയാസസംഗതികളിൽ അജ്ഞാനമന്ത്രതന്ത്രങ്ങളിൽ മാത്രം ആശ്രയിക്കയും ചെയ്ക പതിവായിരുന്നു. ഇതിനാൽ കൎത്താവിൻ വിസ്ഥാരസമയം വിഷാദംപൂണ്ടു പലപ്പോഴും ഉൾമുറിയിൽ കടന്നു ഈ ബിംബത്തിന്നും, ആ വിഗ്രഹത്തിന്നും ധൂപം അണക്കുകയും, അവനെ സഹായിക്കേണമെന്നു ദേവന്മാരോടു പ്രാൎത്ഥിക്കയുംചെയ്യുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു. എന്നാൽ പിശാചു അവൻെറ ബോധം ഏററം കലക്കി പലപല കള്ളക്കുറുപാടുകൾ തോന്നിച്ചിരുന്നു; കടശി ഒടുക്കത്തെ പ്രത്യേകപോവഴിയായ * പക്ഷിശകുനവും നോക്കിയെങ്കിലും എല്ലാം വൃഥാ, അവൻെറ ബോധം ഇരുളായിത്തന്നെ ഇരുന്നിരുന്നു.

താൻ കറയററവനാണെന്നു അവന്നു ബോദ്ധ്യമാകയാൽ തന്നോടു അടുപ്പമാകേണമെന്നു ഒരിക്കൽ തോന്നിയെങ്കിലും കൎത്താവും ഒരുവക ദൈവമാണെന്നു അവൻ കരുതുകയാൽ അവൻെറ ദേവന്മാർക്കു അതു വിരോധമായേക്കുമെന്നു ഭയന്നിരുന്നു. യൂദർക്കു പറഞ്ഞൊക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മിശിഹാരാജാവു താനാണെന്നു ദീർഘദൎശനങ്ങൾ മൂലവും മൂന്നു രാജാക്കൾ, പിറന്ന രാജാവിനെ അന്വേഷിച്ചു വന്നതിനാലും ഏകദേശം നിശ്ചയമായിട്ടിവന്നു തോന്നിയെങ്കിലും ഇവൻ ദേവന്മാരുടേയും, എമ്പ്രദോരിൻെറയും ശത്രുവായിരുന്നാൽ അവനെ ജീവിപ്പിക്കുന്നതു ദോഷമാകയില്ലെയെന്നും ഇവൻ ചാകുന്നതു ദേവി

---

* അതിന്നായി പ്രത്യേകിച്ചു വളർത്തുന്ന കോഴിക്കുഞ്ഞ് മുതലായ പക്ഷികളുടെ തീൻ, സ്വരം മുതലായ ആകൃതികൾ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു കാൎയ്യതുഭാഗ്യഭങ്ങൾ വിധിക്കുന്ന ഒരു അക്യാനശകുനശാസ്ത്രം.

കശക്കുജയമല്ലെ? എന്നു ആക്കറിയാംഎന്നും വിചാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഈശോയെ ഒരിക്കലും കാണാത്തവളായ അവന്റെ ഭാര്യ വെളിപ്പെടുത്തിയ ആ ആശ്ചര്യകരകാര്യങ്ങൾ നിരൂപിച്ചു മനസ്സുറഞ്ഞു തന്നെ വിധിക്കാതിരിക്കുന്നതാണു യേശുവിന്റെ വഴിയെന്നു നിശ്ചയിച്ചെങ്കിലും പിന്നേയും ചാഞ്ചാടിയിരുന്നു.

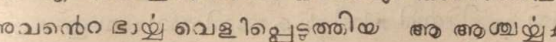

൨൦-ാം അദ്ധ്യായം.

ഈശോ ഹേരോദേസിന്റെ മുമ്പിൽ നിൎത്തപ്പെട്ടതു.

ഫോരും എന്നതിനു വടക്കുവശം പീലാത്തോസിന്റെ അരമനക്കു സമീപമായിരുന്ന ഹേരോദേസിന്റെ അരമനക്കു ഈശോ പോകയിൽ ഒരു രോമക്കാവൽപട്ടാളത്തെയും പ്രദക്ഷിണത്തിൽക്കൂടി അവൻ അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ശത്രുക്കൾ അങ്ങുമിങ്ങും തന്നെ കൊണ്ടുനടപ്പാൻ നിൎബ്ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ അടക്കുന്നതാത്ത കോപവെറിയാൽ എരിഞ്ഞു അത്തുമൂഴവൻ തന്റെനേരെയാണു പോക്കിയതു. പീലാത്തോസിന്റെ ദൂതൻ മുൻചെന്നു കാഴ്ചുറിയിക്കയാൽ ഹേരോദേസു തയ്യാറായി ഒരു വലിയ ശാലയിൽ പലമെത്തകൾ ക്രട്ടി സിംഹാസനമാക്കി അതിന്മേൽ തന്നെ പാൎത്തിരിക്കയും അയാൾക്കു ചുറ്റും കാവൽക്കാരും വാൾക്കാരും മറ്റും ഒരുങ്ങിനിൽക്കയുംചെയ്തിരുന്നു. ശ്രേഷ്ഠാചാൎയ്യർ ഈശോയെ വാതുക്കൽ നിറുത്തിക്കൊണ്ടു അയാളുടെപക്കൽ ചെന്നുനിന്നു; എന്നാൽ അയാൾക്കു ഗലീലയരെ വിധിപ്പാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നു ഈ പ്രവൃത്തിയാൽ പീലാത്തോ

സുവെളിപ്പെടുത്തിയതിനാലും ഒരിക്കലും അവന്റെ പക്കൽ വന്നിട്ടില്ലാത്ത കത്താവിനെ ഇത്ര പരിതാപകരമായ എളിമസ്ഥിതിയിൽ കണ്ടതിനാലും ബഹു സന്തോഷമായി.

എന്തെന്നാൽ സ്നാപകയോഹന്നാൻ തന്നെക്കുറിച്ചു പുകഴ്ത്തിയായി പറഞ്ഞവകളും താൻമൂലം നടന്ന അത്ഭുതങ്ങളും പലവഴിക്കും അവൻ കേട്ടതന്നെ കാണ്മാൻ ദിർഘ്യാളായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന എന്നു തന്നെയല്ലോ യൂദവൈദികരുടെയും അവന്റെ പരിചാരകരുടേയും മുമ്പാകെ ഉണ്ടാകുന്ന വിസ്താരത്തിൽ അവന്റെ വാചാലകവും, വാഗ്വൈഭവവും പ്രസ്ഥാപിക്കാമെന്നും കരുതിയിരുന്നു. ഇവനിൽ ഒരു കുറവും കാണുന്നില്ലായെന്നു പീലാത്തോസു പറഞ്ഞയച്ചതിന്റെ സാരം യൂദർ പായുന്നവകളെ വിശ്വസിക്കരുതെന്നാണെന്നു ഹേറോദേസു ഗ്രഹിച്ചു അവരോടു നിന്ദ്യമായി സംസാരിക്കയാൽ അവർക്കു ബഹു കോപമായിത്തീർന്നു. അവർ ഉടൻതന്നെ വളരെ കുറ്റങ്ങളെ തന്റെമേൽ പറഞ്ഞെങ്കിലും, അയാൾ തന്നെ തനിച്ചുകണ്ടു സംസാരിക്കണമെന്നാഗ്രഹിച്ചു അവർ പറഞ്ഞതൊന്നും കഥവെച്ചില്ല. ഒരു കീറിയ തുണി ഒഴികെ വസ്ത്രങ്ങൾ ഒന്നുമില്ലാതേയും ഉള്ളതു അശുദ്ധമായും, സകലവിധപീഡകളാൽ തന്നത്താൻ നില്പാൻകൂടെ അശക്തനായും, അടികളാൽ മുഖം വീങ്ങി ഭീഷ്മപകർന്നുമിരിക്കുന്ന ആ സ്ഥിതിയിൽ തന്നെ അയാൾ കാൺകയിൽ യൂദവൈദികരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു ഓ! ദൈവമെ! ഇതെന്തൊരുവക ക്രൂരത, കൊണ്ടുപോകുവിൻ ഇത്ര പരിതാപകര സ്ഥിതിയിൽ ഇവനെ എന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവരുന്നോ? എന്നു കോപവും സഹതാപവുമായ ഭാവത്തിൽ അയാൾ നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

ആകയാൽ സേവകർ തന്നെ കൊണ്ടുപോയി അങ്ങെ മുറിവുകളും, വൃണങ്ങളും അശേഷം കഥവെക്കാതെ ക്രൂരതയോടെ മുഖവും ഉടുപ്പുകളും ഒന്നു കഴുകിച്ചുകൊണ്ടു വീണ്ടും കൊണ്ടുവന്നു. അതിന്നിടയിൽ അയാൾ യൂദരോടു നിങ്ങൾ ഒരു മാനുഷനോടെന്നതിനേക്കാൾ ഒരു കശാപ്പുകാരന്റെ മൃഗത്തോടെന്നപോലെയാണല്ലൊ ഈ മാനുഷനോടു പ്രവൃത്തിച്ചിരിക്കുന്നതു; നിങ്ങളുടെ പൂജ നന്നാ കാലത്തെതന്നെ തുടങ്ങിയല്ലൊ എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ ഉടൻ കുററങ്ങൾ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയെങ്കിലും അയാൾ കൎത്താവിന്റെ നേരെ ബഹു സഹതാപഭാവം നടിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ ബലപ്പെടുത്തുന്നതിന്നായി കുറെ വീഞ്ഞു വരുത്തിക്കൊടുത്തു. പക്ഷെ താനതു കുടിക്കാതെ തല തിരിച്ചുകളകയിൽ അയാൾ തന്നോടു അനേക ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചുകൊണ്ടു അവന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു ഒരു അത്ഭുതം പ്രവൃത്തിപ്പാൻ അതി താല്പൎയ്യമായി പറഞ്ഞെങ്കിലും താൻ ഒരക്ഷരംപോലും ഉച്ചരിക്കാതെ ദൃഷ്ടി താഴ്ത്തിനിൽക്കയാൽ അവന്നു അധിക കോപമായി; എങ്കിലും അതു അശേഷം കാണിക്കാതെ ആശ്ചൎയ്യഭാവത്തിൽ കുററക്കാരനായി ഇവിടെ നിൽക്കുന്ന നീ തന്നെയാണൊ നസ്രായക്കാരൻഈശോ എന്നു പറയപ്പെടുന്നവൻ? നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ മഹാശ്രുതിയായി കേട്ടിരുന്നല്ലൊ.

നീ തൈർസ്സായിൽവെച്ചു എന്റെ ആ തടവുകാരെ വിടുവിച്ചതു ഇനിക്കുപദ്രവമായിയെന്നു നീ അറിഞ്ഞില്ലായിരിക്കുമൊ? പക്ഷെ നീ ഗുണം കരുതിയായിരിക്കും ചെയ്തതു; എന്നാൽ റോമാധിപൻ വിധിക്കുന്നതിന്നായിട്ടാണു എന്റെ പക്കലേക്കു നിന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നതു എന്നു നീ അറിയണം. ഈ പറയുന്നവകൾക്കു എ

ന്താണെ നീ ഉത്തരിക്കാത്തത്? നീ മൌനമായിരിക്കുന്നതെന്താ? നിന്റെ ബോധജ്ഞാനവും നീ പഠിപ്പിക്കുന്ന വേദവും ബന്ധിച്ചു വളരെ സംഗതികൾ ഞാൻ കേട്ടിരുന്നല്ലൊ? നീ ദൈവകുമാരനും യൂദരുടെ രാജാവുമാണൊ? നീ ആരാണ്? നീ ആശ്ചര്യകര അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവൃത്തിക്കുന്നുയെന്നു കേട്ടല്ലൊ അതിലൊന്നു ഇപ്പോൾ എന്റെ മുമ്പാകെ കാണിക്ക. നിന്നെ വിട്ടയപ്പാൻ ഇനിക്കധികാരമുണ്ടു, നീ കുരിശർക്കു കാഴ്ച നൽകിയതും, ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിച്ചതും, അനേകായിരംപേർക്കു കുറച്ചപ്പംകൊണ്ടു പൂർണ്ണഭക്ഷണം നൽകിയതും മറും ശരിതന്നെയാണൊ? എന്താ നീ ഒന്നും ഉത്തരിക്കാത്തത്? ഞാൻ പറയുന്നതു കേട്ടു ഒരു അത്ഭുതം പ്രവൃത്തിച്ചാൽ നിനക്കു ഗുണംവരും, നിനക്കു എവിടെനിന്നാണെ ഈ ശക്തി? അതു ഇപ്പോൾ ഇല്ലാത്തതെന്താ? ദീർഘദർശികൾ ഇതു വളരെ പ്രശംസിച്ചിരിക്കുന്നതു നിന്നെക്കുറിച്ചുതന്നെയാണൊ? ആ മൂന്നു രാജാക്കൾ എന്റെ പിതാവിന്റെപക്കൽ അന്വേഷിച്ചുവന്ന ആ രാജാവൈതൽ നീ തന്നെയായിരുന്നൊ? ഇതു ഏറെ ശിശുക്കളെ എന്റെ പിതാവു കൊല്ലിച്ചതിൽ നീ ഉൾപ്പെടാതിരുന്നതു എങ്ങിനെ? നീ ഇതുകാലം അറിയപ്പെടാതിരുന്നതു എന്തു? നീ രാജാവാണൊ നിന്റെ തൽക്കാലസ്ഥിതി രാജികമല്ലല്ലൊ നീ ഈ ഇട അതി ഘോഷമായി ദേവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു എന്നു കേട്ടല്ലൊ അതിൻസാരമെന്തു? വേഗം ഉത്തരിക്ക.

ഇതിനൊന്നിനും താനുത്തരിച്ചില്ല; ആയതു അവന്റെ വ്യഭിചാരജീവിതവും സ്ഥാപകയോഹന്നാന്റെ കുലപാതകവും മുഖാന്തരം അവൻ (ദേവാലയ ഭ്രഷ്ടൻ) മഹാരാനാരവനാകയാലത്രെ എന്നു ഞാനറിഞ്ഞു. ഈ

തന്റെ മെനത നിമിത്തം അവനു കോപം ജ്വലി
ക്കുന്തു യൂദവൈദികർ കണ്ടു ഈ തരം പിടിച്ചു കു
ത്തുവിന്റെ കുറങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. താ
ൻ ഹേറോദേസിനെ നരിയെന്നു വിളിച്ചതുമെന്നു അ
വന്റെ വംശം നശിപ്പിച്ചു ഒരു പുതിയ വേദം ഏ
ർപ്പെടുത്തുണമെന്നാണു തന്റെ ഉദ്ദേശം. പെസഹാ
ഭക്ഷിച്ചതു ഒരു ദിവസം മുമ്പായിരുന്നുയെന്നും മറും അ
വർ പറഞ്ഞെങ്കിലും അവൻ പീലാത്തോസിനു പ്രതി
ബന്ധമതികാണിപ്പാനായി അവന്റെ അഭിപ്രായത്തോ
ടു ഇവനും ചേന്നവിധത്തിൽ തന്നെ വിധിക്കാതെ മട
ക്കി അയക്കേണമെന്നു തീർമ്മാനിച്ചിരുന്നു. എന്നുമാത്രമ
ല്ലാ തന്നെ അവൻ കണ്ട ക്ഷണംമുതൽ ഉള്ളിൽ ഒരു മ
ഹാവ്യസനം തോന്നിയിരുന്നതുമെന്നു സ്നാപകയോഹ
ന്നാനെ കൊല്ലിച്ചതിനാലുള്ള മഹാഹൃദയക്കടി അതുവ
രെ അടങ്ങിയിട്ടുമില്ലായിരുന്നു. ഇതുകൂടാതേയും അവ
ന്റെ സൊല്ലുത്തവ്യാപാരംനിമിത്തം അവനെ ദേവാല
യകർമ്മങ്ങളിൽ ചേർക്കുന്നായാൽ ശ്രേഷ്ടന്മാരോടു മഹാ
വെറുപ്പുമായിരുന്നു.

ആകയാൽ അവൻ കർത്താവിനെ വളരെ അക്ഷേ
പങ്ങൾ പറഞ്ഞശേഷം സേവകരോടു അതി നിന്ദ്യഭാ
വത്തിൽ ഈ മൂഢനെ കൊണ്ടുപോയി അവനു യോഗ്യ
മായ ബന്ധമതികൾ നൽകുവിൻ ഇവൻ ഒരു കാരവാളി
എന്നതിനെക്കാൾ ഒരു ഭ്രാന്തനായിട്ടാണു തെളിയുന്നതെ
ന്നു പ്രമാണിച്ച ഉടനെ ഉദ്ദേശം ൧൦൦ ക്രൂരസേവകർക്രൂ
ടി തന്നെ ഒരു വലിയ മുറത്തു കൊണ്ടുപോയി സകല
വിധ അപമാനവാക്കുകളും, ഹീനവും, നിന്ദ്യവും ക്രൂരവു
മായ പ്രവൃത്തികളും തന്റെമേൽ ചൊരിഞ്ഞുതുടങ്ങി.
ഹേറോദേസു ഒരു ഉയർന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു കുറെനേരം

അതു നോക്കിക്കൊണ്ടിട്ടു കടശ്ശി തന്നെ മരണത്തിനു വിധിപ്പാനായി മുട്ടിച്ചിരുന്ന് പേലാത്തൊസിനോടു അവർ കൊടുത്ത കയാളികൾ കേൾക്കത്തക്ക സ്വരത്തിൽ ഞാനവനെ വിധിച്ചാൽ കുറമായിത്തീരുമെന്നു ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞും വെച്ചു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. അതിന്റെ സാരം പീലാത്തൊസു കുറമില്ലായെന്നു പറഞ്ഞയച്ചിരിക്കുന്നവനെ ഞാൻ വിധിക്കുന്നതു യോഗ്യമല്ലല്ലൊ എന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ യൂദവൈദികർ തങ്ങളുടെ ക്രൂരലാക്ക സാധിപ്പാൻ അയാളോടു നന്നാ മുട്ടിച്ചെങ്കിലും തൽക്കാലം അതു പ്രയാസമായി കാൺകയാൽ പട്ടണത്തിലുള്ള പ്രഭുക്കളിൽ തന്റെനേരെ അധിക ശത്രുതപുള്ളവർ ജനങ്ങളെ പറഞ്ഞു വാശികലത്തി ഇനിയത്തെ വിസ്താരസമയം പീലാത്തൊസിന്റെ അരമനയിൽ കൂട്ടംകൂട്ടമായി വന്നു നിലവിളിച്ചു കലഹഭാവംകാട്ടി തന്നെ വിധിപ്പാൻ അവനെ നിർബ്ബന്ധിക്കേണമെന്നും പറഞ്ഞു ആ വക ജനശത്രുക്കൾ പാർക്കുന്ന ഭാഗത്തേക്കു ദൂതരെ അയച്ചു.

എന്നു മാത്രമല്ല ഈ ദൈവദൂഷണക്കാരനെ കൊല്ലാഞ്ഞാൽ ദൈവ കോപം നമ്മുടെ മേൽ വീഴുമെന്നും ഒരു സമയം അവൻ റോമാക്കാരോടു ചേർന്നു നമ്മുടെനാടു കീഴടക്കി നമ്മുടെ യൂദവംശത്തെ നശിപ്പിക്കുമെന്നും, എന്റെ വരുവാനിരിക്കുന്ന രാജിതമെന്നു അവൻ പറയുന്നതിന്റെ സാരം അതാകുന്നുയെന്നും മറും പറഞ്ഞു ജനങ്ങളെ ഭയപ്പെടുത്തിയും, സേവകർ തന്നെ കൊല്ലത്തക്ക വണ്ണം ബാധിക്കുന്നതിനു കൈക്കൂലി കൊടുപ്പാനും രഹസ്യമായി പറഞ്ഞയച്ചു. എന്നാൽ ആ ദൂതർ പറഞ്ഞയച്ചവണ്ണം നിറവേറിയതുമെന്നു ഹേറോദേസു ഈശോയെ വിധിച്ചു എന്നും പക്ഷെ പീലാത്തൊസു അവനെ വിട്ടയച്ചാൽ അവനും കൂട്ടരും റോമിയരോടു ചേർന്നു

മുടെ തിരുനാൾ കലക്കി പകരം വീട്ടുവാൻ വരുന്നതാ
കയാൽ ജനങ്ങൾ ക്രുദ്ധമായി ആവലാധി പറവാൻ അ
ത്യാവശ്യമാകുന്നുയെന്നു പട്ടണത്തിൽ മറ്റു ചില ഭാഗ
ത്തിലും പറഞ്ഞു എരിയിച്ചു. ഈ സമയം ആ ക്രൂരസേ
വകർ പറഞ്ഞൊപ്പിക്കുവതല്ലാത്ത നിന്ദാപമാന പീഡ
കൾ തന്നെ പെട്ടെത്തിയിരുന്നു. അവരിലൊരുത്തൻ മു
ൻ പഞ്ഞിനിറച്ചതു നിമിത്തം വെള്ളനിറമായ ഒരു വ
ലിയ പഴഞ്ചാക്കെടുത്തു വാളുകൊണ്ടു മുട്ടിൽ ഒരു ദ്വാര
മുണ്ടാക്കി ഒരു നെടിയ അങ്കിപോലെ തന്റെ കഴുത്തി
ലിടുകയും മറ്റൊരുവൻ ഒരു ചുവന്ന പഴന്തുണി തന്റെ
കഴുഞ്ഞിൽ ചുറുകയും ചെയ്തു. ഈ ഓരൊ പ്രവൃത്തിക
ൾക്കു അവർ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു കൊണ്ടു തന്റെ മുമ്പിൽ
മുട്ടുകുത്തുകയും, പിന്നെ ശാസിച്ചു ഉന്തിയിടുകയും, രാ
ജാവെ നീ മൌനമായിരിക്കുന്നതെടന്ത്യയെന്നു പറഞ്ഞു
മുഖത്തു അടിക്കുയും, ഗോഷ്ടികാണിക്കുയും തന്നെ വണ
ങ്ങുന്നുയെന്നു നടിച്ചുകൊണ്ടു ആക്ഷേപിച്ചു മണ്ണുവാരി ത
ന്റെ മേലിടുകയും നീ ചാടിക്കളിക്കുക എന്നും പറഞ്ഞു
തന്റെ അരക്കു പിടിച്ചു അങ്ങുമിങ്ങും വലിച്ചുകൊണ്ടു ന
ടക്കയും നിലത്തുള്ള വെള്ളപ്പാത്തിയിൻ മീതെ തന്നെ ചാ
ടിച്ചു ഉരുട്ടിയിട്ടു തിരുത്തല ചുമരിന്മേൽ മുട്ടിക്കയും വീ
ണ്ടും വലിച്ചെഴുന്നല്ലിച്ചും മറ്റും പലതര ഉപദ്രവങ്ങ
ളും ചെയ്കയും ചെയ്തിരുന്നു. (൫! എന്റെ കർത്താവിന്റെ
അതിരറ്റ ക്ഷമ.)

സേന്യവകരും ശുശ്രൂഷികളുമായി അവിടെ ഉണ്ടാ
യിരുന്ന ൨൦൦ പേരിൽ ആരാണു തുടന്നാട്ടു പുതിയ ഉപ
ദ്രവം അധികം ചെയ്തു തങ്ങളുടെ യജമാനനെ ഇഷ്ടപ്പെ
ടുത്തുന്നതെന്നു അവർ തമ്മിൽ മത്സരിച്ചിരുന്നു. എന്നാ
ൽ അങ്ങെ തിരുത്തലയിൽ വടികൊണ്ടു അടിപ്പാന

യി അവരിൽ ചിലർക്ക കൈക്കൂലി കൊടുത്തിരുന്നതി നാൽ അവർ അതു നിറവേറുന്നതിനു തരം കിട്ടുവാൻ തിരക്കുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ ഈശോ അവരുടെ നേരെ സഹതാപം നിറഞ്ഞ നേത്രങ്ങളാൽ തുറിച്ചുനോക്കു വേദനയുടെ ആധിക്യത്താൽ നെടുവീർപ്പു വിടുകയും ഒര രങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതിനെക്കുടേയും അവർ ഗോഷ്ടി കാ ണിക്കുകയും, ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ അ തിൽ ഒരുവനുപോലും ഒരു അല്പമായ തന്നോടു നേരെ തോന്നിയില്ല, മാലാഖാമാർ തന്നോടു അരികിൽനിന്നു തന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും സ്വർഗ്ഗീയ തൈലത്താൽ ത നെ അഭിഷേകിച്ചു ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു. ഈ ഒന്നിനുസഹായമില്ലാഞ്ഞെങ്കിൽ ഈ ഉപദ്രവങ്ങളാൽ അങ്ങെ ജീവൻ പിരിഞ്ഞുപോയേ നെ. അങ്ങെ ശിരസ്സിൽനിന്നു രക്തം ഒഴുകുന്നതും അ ടികളുടെ ഘോരത്താൽ മുന്നുപ്രാവശ്യം താൻ നിലത്തു വീഴുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു. തന്നെ മരണത്തിനു വിധി ക്കേണമെന്നുള്ള ശ്രേഷ്ഠാചാര്യന്മാരുടെ മുട്ടിപ്പായുള്ള അപേ ക്ഷ ഹേറോദേസു രാജാവു പീലാത്തോസിനെ ഉപ്പുപ്പെടു ത്തുവാനായി ഭ്രാന്തന്മാർക്കുടുത്ത വെള്ളവസ്ത്രം മാത്രം ത ന്നെ ധരിപ്പിച്ചു മടക്കി അയച്ചതല്ലാതെ ഒരു തീർപ്പാന വും അവൻ പറഞ്ഞില്ല.

൨൮-ാം അദ്ധ്യായം.

കർത്താവു വീണ്ടും പീലാത്തോസിന്റെ മുമ്പിൽ നിർത്തപ്പെട്ടതു.

കർത്താവിന്റെ ശത്രുക്കൾക്കു തന്നെ ഇതുവരെയും

മരണത്തിന്നു വിധിച്ചു കിട്ടാതെ താൻ കുറ്റമറവനെ
ന്നു പലപ്പോഴും തെളിവായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആ റോ
മാ അധിപനായ പീലാത്തോസിൻ പക്കലേക്കു തന്നെ
വീണ്ടും കൊണ്ടുവരേണ്ടി വന്നതു നിമിത്തമുള്ള കോപ
വെറി അസഹ്യമായിത്തീർന്നു. അവർ പട്ടണത്തിലേക്കു
അയച്ച ദൂതർക്കു കായ്യം നടത്തുന്നതിന്നു സമയമുണ്ടാകു
വാനും തന്നെ ഈ ഹീനസ്ഥിതിയിൽ എല്ലാവരും കാണു
ന്നതിന്നുമായി വേറൊരു പ്രസിദ്ധമായ ദീർഘതെരുവി
ൽക്കൂടി ചുറ്റിത്തിരിച്ചാണ കൊണ്ടുവന്നതു. എന്നാൽ
സേവകർ പാടായ ഉപദ്രവങ്ങൾ തന്നോടു ചെയ്തിരുന്ന
തുമെന്നെ നീണ്ട ആ വെള്ളരിസ്സുവും വഴിനിരപ്പുകേടും
മുഖാന്തിരം താൻ വീഴുകയിൽ ആ ക്രൂരന്മാർ തന്നെ അ
ടിച്ചും ഉതച്ചുമാണ എഴുന്നേല്പിച്ചിരുന്നതു. അതിഘോര
മായ ഈ സകല ഉപദ്രവങ്ങളിൽ ഒരല്പമെങ്കിലും താൻ
വിരോധിക്കാതെ നമ്മുടെ രക്ഷക്കായുള്ള ഈ പാടുകൾ
ഒട്ടുക്കത്തോളം നിറവേറുന്നതിന്നു ബലം തരേണമെന്നു
പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. ഉദ്ദേശം എട്ടു മണി
ആയപ്പോൾ പ്രഭക്ഷണം പീലാത്തോസിന്റെ കച്ചേരി
യിൽ ഉടങ്ങി എത്തി.

തിങ്ങിവിങ്ങി കൂടിയിരുന്ന ആ പുരുഷാരമെല്ലാ
പ്രീശർ അങ്ങുമിങ്ങുംപോയി മന്ത്രിച്ചു കലഹത്തിന്നു അ
വരെ ഏറിയിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ പീലാത്തോസു മുന്നൊ
രിക്കൽ പൈസഹാ സമയം ഉണ്ടായ ഒരു കലഹം നിന
ച്ചു ആയിരം പട്ടാളക്കാരെ പ്രയോഗിയും, ഫോരും
അരമന എന്നവക്കു ചുറ്റും കാവൽ നിറുത്തി പരിശുദ്ധ
കന്യക, കലിയോപ്പാറിയം, മഗ്ദലെന മുതലായ ഠ
സ്ത്രീജനങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു സകലവും അറിവാൻ തക്കവിധം
സമീപെയുള്ള ഒരു വീട്ടിൽനിന്നു നോക്കിയിരുന്നു. പ്രീ

ശർ തന്നെ പുരുഷാരമദ്ധ്യെ ഭ്രാന്തന്മാരുടെ വസ്ത്രത്തോടെ കൊണ്ടുവന്നു ജനങ്ങളിൽ ഏററം മുട്ടാളന്മാരും, മുറിയന്മാരും, കാട്ടാളസ്വഭാവികളുമായി അവർ ശേഖരിച്ച ആ ദുഷ്ടഗണത്തിന്നരികെ പീലാത്തോസിന്റെ മുമ്പിൽ നിറുത്തി. എന്നാൽ ഹേറോദേസു മുൻക്കൂട്ടി അയച്ച ഒരു ദൂതൻ പീലാത്തോസിന്റെ പക്കൽ വന്നു ഈശോയെ അയാളുടെ പക്കലേക്കു അയച്ചതിൽ കാണിച്ച ആ മൎയ്യാദയെ അവന്റെ യജമാനൻ അത്യന്തം അഭിമതിക്കുന്നുയെന്നും ഇത്ര കേൾവിപ്പെട്ട ഈ ഗലിലേയൻ ഒരു ഭ്രാന്തനായി മാത്രം തെളികയാൽ അവനെ ഇങ്ങോട്ടുതന്നെ തിരികെ അയച്ചിരിക്കുന്നുയെന്നും ബോധിപ്പിച്ചു. ഇതിനാൽ ഹേറോദേസിന്റെ അഭിപ്രായവും അയാളുടേതിനോടു ഒത്തിരിക്കകൊണ്ടാണു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞയച്ചതെന്നു പീലാത്തൊസു ഗ്രഹിക്കയാൽ ബഹു പ്രസാദമായി.

ഇതിനാൽ ആ നീൎച്ചാൽ ഗോപുരവീഴ്ചമുതൽ തമ്മിൽ മഹാ ✝ വിരോധികളായിരുന്ന അവരിരുവരും ബഹു സ്നേഹിതരായിത്തീൎന്നു. കൎത്താവിനെ വീണ്ടും ആ

✝ ഇവർ തമ്മിലുള്ള വൈരാഗ്യകാരണമെന്തെന്നാൽ ദേവാലയത്തിലെ അത്ഭുതങ്ങൾ കെദറോനെന്ന തോട്ടിലേക്കു കളവാനായി ഒരു നീർച്ചാൽഗോപുരം യൂദർക്കു പണിയിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നു പീലാത്തോസു ഏൽക്കയും അതിന്നാവശ്യമായ സാമാനങ്ങളും കല്പണിക്കാരേയും ഹേറോദേസിന്നുകീഴ്പ്പെട്ടവരിൽനിന്നു അവൻ അയച്ചു കൊടുക്കയുംചെയ്തു എന്നാലിവൻ യൂദർ പീലാത്തോസിനെ വെറുക്കേണ്ടുന്നതിന്നായി ആ പണിതീൎന്നു അച്ചു തട്ടുകയിൽ ഗോപുരം മുഴുവൻ ഇടിഞ്ഞു വീഴത്തക്കവണ്ണം പണിയെണമെന്നു ശ്രദ്ധമായി പണിക്കാരെ ചട്ടംകെട്ടുകയും അതിൻവണ്ണം തന്നെ അതു വിഴുകയും ഓഫെൽക്കാരായ ൻവ്വ പണിക്കാർ ചത്തു പോകയും ചെയ്തു. (ഈ വൎത്തമാനം ചില ശിഷ്യർ സമാരിയായിൽ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കൎത്താവിനോടു അറിയിച്ചതും താൻ സ്നാപകയോഹന്നാന്റെ കാരണവന്മാരെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാൻ പോകും വഴി

മാൎബ്ബൾപ്പതവികൾ കരേററുകയിൽ നീണ്ട വെള്ളറസ്ത്രം തടഞ്ഞു ആ കോവണിപ്പതവിമേൽ വീണു അങ്ങെ ശിരസ്സിൽനിന്നു രക്തമൊലിച്ചിരുന്നു താൻ വീഴുകയിൽ ആ ദുഷ്ടജനം തന്നെ ആക്ഷേപിച്ചു ചിരിക്കയും സേവകർ ക്രൂരമായി തന്നെ അടിച്ചുകൊണ്ടു വലിച്ചെഴുന്നേല്പിക്കയുംചെയ്തു. അപ്പോൾ തന്റെ ശത്രുക്കൾ അവർക്കുള്ള ഇരിപ്പിടങ്ങളിലും പീലാത്തോസു സ്വന്ത സിംഹാസനത്തിലും ഇരിക്കയും, അവന്നു ചുററും പല ഉദ്യോഗസ്ഥർ എഴുതുന്ന തുകലുകളും പിടിച്ചുനിൽക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. അവൻ പിന്നീടു പ്രീശരെനോക്കി പറഞ്ഞതായതു: "ഇവൻ ജനങ്ങളെ കലക്കുന്നുയെന്നും പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ ഇവനെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നുവല്ലൊ, എന്നാലിതാ നിങ്ങളുടെ മുഖേനത്തന്നെ ഇവനെ ഞാൻ പരിശോധിച്ചാറെ നിങ്ങൾ ചുമത്തുന്ന കുററങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ ഈ മനുഷ്യനിൽ ഞാൻ കാണുന്നില്ല; എന്നാൽഹേറോദേസിന്റെ പക്കലേക്കു നിങ്ങളൊരുമിച്ചു ഇവനെ അയച്ചിട്ടു അയാളും മരണത്തിന്നു യോഗ്യമായ പ്രകാരം ഒന്നും അവനോടു ചെയ്തിട്ടില്ല, ആകയാൽ ഇവനെ ഞാൻ ശിക്ഷിച്ചു വിട്ടുകളയും"

പ്രീശർ ഇതുകേട്ടു കോപവെറിയോടെ ഇതിനു മറുതലിപ്പാനായി തങ്ങൾ കൈക്കൂലികൊടുത്തുകൂട്ടിയ ആ ജനങ്ങളെ എരിയിച്ചിരുന്നതു കണ്ടു പീലാത്തോസും

ആ അപകടത്തിൽ മുറിവേററ പല പണിക്കാരെ പൊറുപ്പിച്ചതും ഈ സഹോദരി കണ്ടിട്ടുണ്ടു.) ഇതു സംഭവിച്ചതു ഹേറോദേസിന്റെ വിരുന്നിൽവെച്ചു സ്നാപകയോഹന്നാനെ കൊല്ലിച്ച ദിവസത്തിലാകയാൽ പീലാത്തോസിനെയും ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും റോമിയർ ആരും ആ വിരുന്നിൽ കൂടിയില്ല. ഇതുമെന്യെ ഈ പണിച്ചിലവു വസൂലാക്കുന്നതിനായി പീലാത്തോസു ഒരു പ്രത്യേകകരം യൂദർക്കു നിശ്ചയിക്കയും അതിന്നു മറുതലിച്ച ഒരു യൂദഗണത്തെ ദേവാലയത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ അവൻ കൊല്ലിക്കയും ചെയ്തതിനാൽ യൂദർക്കും ഹേറോദേസിന്നും അവനോടു ബഹു കോപമായി തീന്നു

നിന്ദയോടെ പുറം നോക്കി വെറുപ്പായി സംസാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ തിരുനാളിൽ ജനങ്ങൾ ചോദിക്കുന്ന ഒരു കുറ്റക്കാരനെ അവർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുമാറാകുന്ന ആ പൂർവ്വ മര്യാദ പിടിച്ചു ഈശോയെ വിട്ടുന്നതിനായി കല പാതകവും, മറ്റനേകകുറ്റങ്ങളും നിമിത്തം ജനങ്ങൾ അത്യന്തം വെറുത്തു കുലെക്കു തിരിച്ചുകിയിരിക്കുന്ന ബറാ ബ്ബായേയും ഈശോയേയും ജനമുഖേന കാട്ടിച്ചോദിച്ചാൽ നിശ്ചയമായിട്ടു ഈശോയെ വിടുവാൻ അവർ സമ്മതിക്കും എന്നു പീലാത്തോസു കരുതിയിരുന്നു. എന്നാൽ ശ്രേഷ്ഠപുരോഹിതന്മാർ ഈ അറിഞ്ഞു അതിനു വിരോധമായി ബറാബ്ബായെ ചോദിക്കുന്നതിനു ജനങ്ങളെ ഭയപ്പെടുത്തി ശാസിക്കയാൽ അവർ ക്രൂദ്ധരായിവന്നു തിരുനാൾ ദിവസം ഞങ്ങൾക്കു പതിവുള്ള മനോഹരണം നീ തരികയെന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

ഉടൻ പീലാത്തോസു ശരി, പെസഹാസ്സു ഒരു കുറ്റക്കാരനെനിങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരിക പതിവാണല്ലൊ എന്നാൽ "യൂദന്മാരുടെ രാജാവിനേയൊ ബറാബ്ബായെയൊ ആണ നിങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരേണ്ടതു" എന്നു ചോദിക്കയിൽ ബറാബ്ബായെ എന്നു ഒരു അല്പ സംശയസ്വരം പുറപ്പെട്ടെങ്കിലും അതു പ്രസ്ഥാവമായില്ല എന്നാൽ പീലാത്തോസു യൂദരുടെ രാജാവെന്നു തന്നെ വിളിച്ചതു മുഴുവൻ അങ്ങിനെ വിശ്വസിച്ചിട്ടല്ല, ഇതു ഹീനസ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുന്ന തന്നെ അവരുടെ രാജാവെന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടു യൂദരെ നിന്ദിപ്പാനായിരുന്നു. എങ്കിലും പല കാരണങ്ങളാൽ പുറത്തൊക്കപ്പെട്ട മിശിഹാരാജാവു താനാണെന്നു അവന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു സ്വരം നിലവിളിച്ചിരുന്നു, തന്നെ അവർ ഈകുറ്റങ്ങൾ ചുമത്തുന്നതു. വൈരാഗ്യംമൂലം മാത്രമാണെന്നു അവനു പൂർണ്ണമായി തെളികയാൽ അവരുടെ ക

രുതൽ തെററിക്കേണമെന്നു അവൻ കരുതിയിരുന്നു. ഈ താല്പൎയ്യം അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായ തൻെറ ആ നിത്യ സത്യം തെളിയിക്കുന്ന വാക്കുകളാൽ വൎദ്ധിച്ചു അവൻെറ ബോധം അല്പം തെളിഞ്ഞു. ഈ സമയം അവൻെറ ഭാൎയ്യ അയച്ച ഒരു ദൂതൻ വന്നു അവനെ അകത്തേക്കു വിളിച്ചു കൊണ്ടുപോയി ആ മോതിരം കാണിച്ചുകൊണ്ടു ഇന്നു കാലത്തു അങ്ങിന്നു അവളോടു ചെയ്ത വാഗ്ദത്തം മറക്കരുതെന്നു പ്രോക്ലേസുക്ലാവുദിയ അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവൻ അതിന്നുത്തരമായി തൻെറ വാഗ്ദത്തം ശരിയെ കാൎക്കുമെന്നു തീൎച്ചയായി പറഞ്ഞു മോതിരം വീണ്ടും ഭാൎയ്യക്കു മടക്കി അയച്ചു.

പരിശുദ്ധകന്യക കൂട്ടുസ്ത്രീകളൊരുമിച്ചു സമീപെ ഒരു കോണിൽനിന്നു കരഞ്ഞു പ്രലാപിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അവളുടെ സ്നേഹകുമാരൻെറ തിരുമരണത്താൽ മാത്രം മാനുഷരക്ഷസാധിക്കയുള്ളു എന്നു സ്പഷ്ടമായി അവളറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും മാതൃസ്നേഹത്താൽ അത്യന്തം വ്യസനിച്ചു ഈ ഭയങ്കര പീഡകൾ അകന്നു ഈ തിന്മ നിറവേറാതിരിക്കേണമെന്നു ദൈവത്തോടു പ്രാൎത്ഥിച്ചിരുന്നു. പാടുണ്ടെങ്കിൽ ഈ കാസ അകറേറണമെ! എന്നു പൂങ്കാവനത്തിലെ തൻെറ ആ തിരുവചനങ്ങളെ അവൾ പലപ്പോഴും ഉച്ചരിച്ചിരുന്നു. പിന്നെയും പീലാത്തോസു ഈശോയോടു ഇഷ്ടപ്പെടുവാൻ താല്പൎയ്യപ്പെടുന്നു എന്നൊരുശ്രുതിയുണ്ടായിരുന്നതിനാലും അവളുടെ അരികിൽ നിന്നിരുന്ന പൎണ്ണാഹുങ്കാരായ ചില പരിചയമുള്ള ആളുകൾ അവൎ (ഒന്നും കരുതീട്ടില്ലെങ്കിലും) പലപ്പോഴും അവളെ നോക്കുകയാലും അവൎക്കിത്ര മനോഗുണങ്ങൾ ചെയ്ത തൻെറനേരെ വല്ലൊരു ദയയുണ്ടായി തന്നെ വിടുവാൻ അവൎ അപേക്ഷിക്കുമൊ എന്നൊരു നേരിയ ശര

ണം മാതാവിന്നു തോന്നിയിരുന്നു എന്നല്ലാ മററുകൂട്ടുകാർക്കും ഇങ്ങിനെത്തന്നെ തോന്നി.

പീലാത്തോസു വീണ്ടും സിംഹാസനത്തിൽ വന്നു ഈ രണ്ടുപേരിൽ ആരെയാണു നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ വിട്ടുതരേണ്ടതെന്നു ചോദിക്കയിൽ ആ ശാല മുഴുവൻ ഏകസ്വരമായി മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടു "ഈ മാനുഷനെയല്ല, ബറാമ്പായെ വിട്ടുതരണം" എന്നവർ ഉത്തരിച്ചു. എന്നാൽ ഈ യൂദരുടെ രാജാവായ ഈശോയെ എന്തു ഞാൻ ചെയ്യണം? എന്നു പീലാത്തോസു പറഞ്ഞതിനു "അവനെ കുരിശിന്മേൽ തറക്ക, അവനെ കുരിശിന്മേൽ തറക്ക" എന്നു എല്ലാവരുംകൂടി ഒരു കലഹസ്വരത്തിൽ നിലവിളിക്കയിൽ 'അവൻ എന്തുതിന്മയാണു ചെയ്തു?' എന്നു പീലാത്തോസു ചോചോദിച്ചു. പിന്നീടു ഞാനിവനിൽ ഒരു കുററവും കാണായ്കയാൽ ഞാൻ ഇവനെ അടിപ്പിച്ചു വിട്ടുകളയും എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ "കുരിശിന്മേൽ തറക്ക കുരിശിന്മേൽ തറെക്ക" എന്നു ആ പുരുഷാരം മുഴുവൻ നിലവിളിച്ചിരുന്ന ഒരു നരകിയ പെശർ ഇടവിധാനത്തിൽ മുഴറിയിരുന്നു. ശ്രേഷ്ഠാചാര്യന്മാരും, പ്രീശരും പിച്ചന്മാരെപ്പോലെ നിലവിളച്ചുകൊണ്ടു അങ്ങുമിങ്ങും ഓടിയിരുന്നു, ആകയാൽ അല്പനായ പീലാത്തോസു ഇത്ര മഹാ കലഹം കണ്ടു മടുത്തു മറുതലിപ്പാൻ വശമില്ലാതെ ബറാമ്പായെ അവർക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു കർത്താവിനെ കെട്ടിയടിപ്പാൻ തീർപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു.

൨൨-ാം അദ്ധ്യായം.

കൎത്താവിനെ കൽത്തൂണിന്മേൽ കെട്ടി അടിച്ചതു.

സകല ന്യായാധിപതിമാരിലും ബലഹീനനും, തീൎച്ചയില്ലാത്തവനുമായ പീലാത്തോസു തന്നെ മരണത്തിനുവിധിപ്പാൻ മനസ്സാകാതെ യാതൊരു കുററവും ഇവനിൽ ഞാൻ കാണാഴ്ക്കയാൽ ഇവനെ ശിക്ഷിച്ചു വിട്ടുകളയുമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു യൂദരുടെ ചട്ടപ്രകാരം കെട്ടിയടിപ്പാൻ പ്രമാണിച്ചു. ആകയാൽ സേവകർ കല്പന പ്രകാരം ആ കോപവെറിപിടിച്ച പുരുഷാരമദ്ധ്യെക്കൂടെ അവർക്കു പതിവായ കഠിനപ്രവൃത്തികൾ നിറവേററിക്കൊണ്ടു ഫോരും എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു തന്നെ വലിച്ചുകൊണ്ടു പോയി. അതിന്റെ ശേഷം പീലാത്തോസിന്റെ അരമനക്കു വടക്കു ഫോരും എന്ന പ്രസിദ്ധസ്ഥലത്തു നിന്നിരുന്ന കുററക്കാരെ കെട്ടിയടിക്കുന്ന കൽത്തൂണിൻ ചുവട്ടിൽ വിധിനടത്തുകാർ അടിപ്പാനുള്ള കോലുകളും, ചമ്മട്ടികളും, കയറുകളും മററും കൊണ്ടുവന്നു ഇട്ടു കറുത്തിരുണ്ടു പൊക്കം കുറഞ്ഞ ആറു ക്രൂരന്മാർ അരയും കെട്ടി മുറുക്കിനെഞ്ഞത്തു ഒരു വെടിപ്പുകെട്ട തുകലും കെട്ടിയിരുന്നതുമെന്യെ ഇവരുടെ രോമം നിറഞ്ഞ ഭുജങ്ങൾ ഒരു പശുമയില്ലാത്തതും ഞരമ്പു ബലമുള്ളതും വസ്ത്രം യാതൊന്നുമില്ലാതെ തുറന്നിട്ടിരിക്കുന്നതുമായിരുന്നു.

ഇവർ മെസ്രേന്റെ അററത്തുനിന്നുള്ള ദുഷ്കൎമ്മികളും അവരുടെ കഠിന പാതകംമൂലം കഠിനവേലകൾക്കു വിധി പ്രാപിച്ചവരുമാകയാൽ ചാലുകൾ തോടുകൾ കുഴിക്കു, കെട്ടിടങ്ങൾ പണതുയൎത്തുക, പ്രെത്തൊരിയും എന്ന ആ കച്ചേരിയിലെ ദേഹശിക്ഷകൾ നടത്തുക മുത

ലായവ ഇവരാണു ചെയ്തിരുന്നതു. ഈ കഠിനജന്തുക്കൾ പല പാവപ്പെട്ട കുററക്കാരേയും ഈ തൂണുങ്കൽവെച്ചു അടിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ കൊന്നു കളഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. ഇവർ കാഴ്ചക്കു കഠോര മൃഗങ്ങൾ, എററിയെ പിശാചുക്കൾ എന്നു തോന്നിയിരുന്നതുമെന്യെ ആ സമയം മധുസേവിച്ചു മത്ത വിലാസന്മാരായിരുന്നു. എന്നാൽ താനശേഷം മറുതലിക്കാതെ അവരുടെ പുറകെ പോയിരുന്നെങ്കിലും, ആ കാട്ടാളരുടെകൈകളാൽ ന. കൎത്താവിനെ അടിച്ചുകൊണ്ടും തന്നെ കെട്ടിയിരിക്കുന്ന കയറു പിടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ടും കൊണ്ടുംപോയി തന്നെ ആ തൂണിന്റെ കടയ്ക്കലേക്കു പിടിച്ചു തള്ളിയിട്ടുകളഞ്ഞു. ഈ തൂണു ആ വലിയ മുററത്തിന്റെ നടുവിൽ ഒന്നിനേയും താങ്ങാതെ തനിയെ നിന്നിരുന്നതുമെന്യെ ഒരു പൊക്കമുള്ള മാനുഷൻ കൈ എത്തിച്ചാൽ അതിന്റെ ഉച്ചിയിലുള്ള വട്ടക്കണ്ണിമേൽ തൊടുവാൻ മാത്രം പൊക്കമുള്ളതുമായിരുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല മററു ചില വട്ടക്കണ്ണികളും കൊളുത്തുകളും അതിന്റെ ഇടയിലുമുണ്ടായിരുന്നു.

ഈ ഉഗ്രഘാതകർ ന. കൎത്താവിനോടു കാട്ടിയ ക്രൂരത മാനുഷനാവാൽ വൎണ്ണിപ്പാൻ തീരെ അസാദ്ധ്യംതന്നെ. മുൻ തന്നെ നിന്ദ്യമായി ധരിപ്പിച്ചിരുന്ന ആ പഴൻസാലുവാ അവർ പറിച്ചുകീറിക്കൊണ്ടു തൂണുങ്കലേക്കു വീണ്ടും തന്നെ പിടിച്ചു തള്ളി. കൎത്താവു തൂണുങ്കൽ ഞടുഞടുങ്ങി വിറച്ചു നിന്നുകൊണ്ടു തിരുക്കരങ്ങൾ രക്തമൊലിച്ചു വീങ്ങിയിരുന്നാലും, അങ്ങെ തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ പാടായ നിമിഷത്തിൽ താൻതന്നെ ഊരുകയും അവർ തന്നെ ഇങ്ങിനെ ശാസിച്ചടിച്ചിരുന്നതിന്നു പകരം താൻ അവരെപ്രതി മനമിളകുന്നവിധത്തിൽ പ്രാൎത്ഥിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ആ സമയം വ്യാകുലസമുദ്രത്തിൽ മുഴുകി നിൽക്കുന്ന ത

ന്റെ അമ്മയെ താൻ ഒന്നു ഉറ്റു സൂക്ഷിക്കുയിൽ ഈ ത
ന്റെ നോട്ടം അവളെ തീരെ ബോധംകെടുത്തിക്കളഞ്ഞ
തിനാൽ മദ്ദലനായും മറ്റും അവളെ താങ്ങിയില്ലെങ്കി
ൽ നിശ്ചയമായി വീണുപോയതെ.

താൻ പിന്നിട്ട കരങ്ങൾ രണ്ടും തൂണിന്നിരുവശ
വും വെച്ചുകൊടുക്കയിൽ ആ ഉഗ്രജന്തുക്കൾ തിരുകരങ്ങ
ൾ പിടിച്ചു മുകളിലെ വട്ടക്കണ്ണിലൂടെ വലിച്ചുകെട്ടിയ
തിനാൽ മുൻ തൂണിന്നടിയോടു ചേർത്തു വരിഞ്ഞു കെട്ടി
യിരുന്ന അങ്ങെ പാദങ്ങൾ നിലത്തു മുഴുവനും എത്തി
യിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ ആ കാനിൻ പരിശുദ്ധരിൽ പ
രിശുദ്ധനായ തന്നെ വസ്ത്രമെന്നു പറയത്തക്കതു ഒന്നുമി
ല്ലാതെ മഹാ പാതകരെ ശിക്ഷിക്കുന്ന ആ തൂണിന്മേൽ
വലിച്ചു നീട്ടിക്കെട്ടി. ഇതിന്റെശേഷം അങ്ങെ രക്ത
ത്തെ ദാഹിക്കുന്ന വെറിയന്മാരായ രണ്ടു ഉഗ്രഘാതകർ
എതുയും കഠോരശക്തിയോടെ അങ്ങെ തിരുത്തല മുത
ൽ പാദംവരെ അടിച്ചുതുടങ്ങി. അവർ തുടക്കംതന്നെ
അടിച്ച ചമ്മട്ടികൾ കാളഞരമ്പുകളും, തുകൽവാറുകളും
കൊണ്ടുള്ളതും, വെള്ളമാം എന്നുപേരായ ഒരുവക വഴക്ക
മുള്ള കോലുകളുമായിരുന്നു.

സത്യമായ ദൈവവും മനുഷ്യനുമായ സ്നേഹംനിറ
ഞ്ഞ രക്ഷിതാവു ഈ കഠോര അടികളാൽ ഒരു പുഴു
പോലെ കിടന്നു പുളകയിൽ അങ്ങെ അതി ശ്ലാഘനീ
രമായ വ്യസനഞരക്കങ്ങൾ, ആ ചമ്മട്ടിമുളിച്ചകളോ
ടൊന്നിച്ചു അധിഭൂരം ധ്വനിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഞ
രക്കം വേദനയാലുള്ള നിലവിളി എന്നതിനെക്കാൾ ന
മ്മുടെ പാപങ്ങളെപ്രതി പൊറുതിയിരക്കുന്ന മനമിളകു
ത്തക്ക ഭൂഷമായ ജപമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതിന്നിടക്ക
വലുപ്പാഴാ "അവനെ കൊല്ലുക അവനെ കുരിശിലേൽ ര

ക്കുക" എന്നു ചെവിപൊട്ടത്തക്ക ഇടിമുഴക്കംപോലെയുള്ള ദുഷ്ടപുരുഷാരത്തിന്റെ നിലവിളികൾ ആ ഹൃദയമിളക്കുന്ന തെരക്കങ്ങളെക്കാൾ ഉച്ചത്തിൽ കേട്ടിരുന്നു.

പീഡാത്തോസു സംസാരിക്കയിൽ ഈ ദുർജ്ജന ആരവം അടക്കുവാനായി ഇടക്കിടെക്കു ഒരു കൊമ്പുവിളിച്ചിരുന്നതിനാൽ ആ സമയം ഭയങ്കര ചമ്മട്ടികളുടെ മുളിച്ചയും, ഈ ദുഷ്ടഘാതകരുടെ പ്രാക്കുഘോഷണങ്ങളും സമീപമായിരുന്ന പ്രൊബാത്തിക്കാ ഓലിയിൽ കൂട്ടിപ്പിടിക്കുന്ന പെസഹാ ആട്ടിൻകുട്ടികളുടെ കരച്ചിലുമെന്നവയിൽ കലർന്ന അങ്ങെ ആ പ്രമാദഞ്ഞരക്കങ്ങൾ തെളിവായി കേട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങെ നിഴൽ മാത്രമായ ഈ ആട്ടിൻകുട്ടികളുടെ കരച്ചിൽമാത്രമെ തന്റെ പ്രലാപനിലവിളിയോടു അല്പം അനുരൂപമാക്കിച്ചിരുന്നുള്ളു. ഈ ഭയങ്കരശിക്ഷ നടത്തുന്ന ആ ശൂരനിന്നു പുറവും റോമാപട്ടാളത്തെ കാവൽ നിറുത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും വളരെ പേർ തന്നെ ശുഷിണിച്ചും ചിലർ ദുഃഖത്താൽ മൌനമായും അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടക്കയിൽ അവരിൽ ചിലരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കത്തിവീൽ നിന്നു വീഴുന്ന കതിരുകൾ ഉൾപ്രവേശിച്ചിരുന്നു. ഈ സമയം കാവൽമുറിക്കു സമീപം നന്നാ ഹീനനിഗളികളായ ഒരു വാലിഭഗണം പുതിയ ചമ്മട്ടികളും മുൾമുരന്യകളും തയ്യാറാക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. എന്നാൽ ശ്രേഷ്ഠാചാര്യന്മാരുടെ ദാസന്മാർ മൃഗസ്വഭാവികളായ ആ ഘാതകർക്കു പണവും, ഒരു ഭരണിനിറച്ചു വീഞ്ഞുമുള്ള ചുവന്ന ഒരു മദ്യവും കൊടുക്കയാൽ അവർ തീരെ മധുമത്തന്മാരായി. ന. കത്താവിനോടുള്ള അവരുടെ അവജ്ഞനീയക്രൂരത പത്തിരട്ടിയായി അധികരിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ആ രണ്ടു ദുഷ്ടഘാതകർ കാൽ മണിക്കൂറു നേരം അ

ശേഷം ഇളവില്ലാത്ത ശക്തിയോടെ തന്നെ അടിച്ചശേഷം വേറെ രണ്ടുപേർ മാറി വന്നപ്പോൾ അങ്ങെ തിരുദേഹം സർവ്വാംഗം ചുവപ്പും നീലയുമായ വട്ടുകൾ നിറഞ്ഞു രക്തം തുള്ളിതുള്ളിയായി നിലത്തു വീണിരുന്നെങ്കിലും കോപവെറിപിടിച്ചു നിലവിളിച്ചിരുന്ന ആ യൂദരുടെ ദുഷ്ടതക്കു ഒരടക്കവും വന്നില്ല. ആ പുതിയ രണ്ടു ഘാതകർ മുട്ടുകളും, മുഴകളും പൊളിവുകളുള്ള കോലുകൾ മുൾപൂമ്പുകൾ മുതലായവകൊണ്ടു കത്താവിനെ അവർക്കു പാടായ ശക്തിയോടുകൂടെ അടിച്ചുതുടങ്ങിയതിനാൽ അങ്ങെ തിരുമാംസം തുണ്ടുതുണ്ടായി കീറിയിരുന്നതുമെന്നെ ആ ഘാതകരുടെ കരങ്ങളും നിലവും നിറയത്തക്കവണ്ണം രക്തം തെറിക്കയും അങ്ങെ ദേഹം മുഴുവൻ കിടുകിടെ വിറക്കയും ചെയ്തിരുന്നു.

ആ സമയം ആഴമായ പ്രമാദത്തരക്കേടോടെ താൻ പ്രാർത്ഥിക്കയിൽ ഒട്ടകമേറിപ്പോയിരുന്ന ചില യാത്രക്കാർ ഈ ദുഃഖകരനാടകം കണ്ടു ഹൃദയം തകർന്നു സഹതാപം പൂണ്ടു പരിഭ്രമിക്കയാൽ അവരോടു മറ്റവർ വൃത്താന്തങ്ങൾ പറഞ്ഞറിയിച്ചു. ഇവരിൽ ചിലരെ സ്നാപകയോഹന്നാൻ ജ്ഞാനസ്നാനിക്കയും ചിലർ മലമേൽ വെച്ചുള്ള കത്താവിന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരായിരുന്നു. മൂന്നാമതു വേറെ രണ്ടു പുതിയ ഘാതകർ വന്നു അടിച്ചുതുടങ്ങി. അവരുടെ ചമ്മട്ടികൾ, ചെറിയ തുടലുകൾ തുകൽവാറുകളിന്മേൽ ഇരിമ്പുമുള്ളുകളും കൊളുത്തുകളും പതിച്ചവയാകയാൽ അവ അസ്ഥികളോളം പാഞ്ഞു ആ ദിവ്യമാംസങ്ങളെയെല്ലാം കഷണങ്ങളാക്കികീറിയിരുന്നു. ആ! ഏതൊരു മാനുഷനാവാനാണു ഈ ഭയങ്കരംനിറഞ്ഞതും ഹൃദയങ്ങളെ കീറിപിളർക്കുന്നതുമായ പരിതാപകരനാടകം വർണ്ണിപ്പാൻ കഴിയു

ന്നതു!! (അ കത്താവെ! അങ്ങെ തിരുപ്പാട്ടകൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആഴമായി പതിച്ചരുളേണമെ.) എന്നാലും ആ കഠിനജന്തുക്കളുടെ കോപവെറിക്കു അല്പ അടക്കവും വരാതെ തന്നെ അവർ കെട്ടഴിച്ചു മലത്തിക്കെട്ടുകയിൽ നിവൎന്നില്ലാൻ അശേഷം തനിക്കു ബലമില്ലായ്കനിമിത്തം അവർ തന്നെ തുണാട്ട ചേൎത്തുവെച്ചു കരങ്ങൾക്കു കീഴും മുട്ടിനു മേലുമായി രണ്ടു കെട്ടുകൾകെട്ടി. ഇതുമെന്നെ അങ്ങെ കരങ്ങളും മുകളിലെ വട്ടക്കണ്ണിയിൽ വലിച്ചുകെട്ടിക്കൊണ്ടു മുമ്പിലത്തെതിലിരട്ടി കഠിനതയോടെ അടിച്ചുതുടങ്ങി. ഒരുവൻ അങ്ങെ തിരുമുഖത്തിൽ അടിച്ചിരുന്നു, അങ്ങെ തിരുദേഹം മുഴുവൻ കീറിച്ചിതറി അടിതൊട്ടു മുടിവരെ ഒരേകവ്രണമായിത്തീൎന്നു.

അപ്പോൾ രക്തംനിറഞ്ഞ ആ തിരുക്കണ്ണുകളാൽ അനുഗ്രഹത്തിനെന്നപോലെ അവരെ താൻ നോക്കിയിരുന്നെങ്കിലും അവരുടെ ക്രൂരത അധികരിച്ചിരുന്നതല്ലാതെ ഒട്ടും കുറഞ്ഞിരുന്നില്ല. (ഓ! സ്നേഹംനിറഞ്ഞ ഈശോയെ! അങ്ങുന്നു എന്നെപ്രതി സഹിച്ച വാടുകൾ മനംകൊണ്ടു ചിന്തിക്കുന്നതിനുകൂടെയും എനാൽ വശമല്ല.) അങ്ങെ പ്രമാദത്തെക്കും ക്ഷണംതോറും ക്ഷീണിച്ചുപോയിരുന്നു. ഈ ഭയങ്കരശിക്ഷയായ ചമ്മട്ടിയടി ഇടവിടാതെ ഒരു മണിക്കൂറു നേരത്തേക്കു നീളിപ്പിച്ചു. ഈ സമയം താണ വംശക്കാരനും കത്താവു കൺതുറന്ന ആ കുരുടന്റെ സംബന്ധിയുമായ ഒരുവൻ ഒരു കത്തിയുംകൊണ്ടു പുരുഷാരമദ്ധ്യെ നിന്നു പെട്ടെന്നോടി ഈച്ഛ്ഭാവത്തിൽ ഏ-അടി നിൎത്തുവിൻ ഈ കറയറ്റ മനുഷ്യനെ നിങ്ങൾ തല്ലിക്കൊല്ലുണ്ട നിൎത്തുവിൻ എന്നു നിലവിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

കൂടിച്ചു മത്തന്മാരായ ആ പരമദുഷ്ടർ ആ സ്ഥലത്തിൽ ഞെട്ടങ്ങി പെട്ടെന്നു നിൽക്കയിൽ അവൻ ക്ഷണം തുണകൂലേക്കു ഓടിച്ചെന്നു കെട്ടുകൾ ചെത്തിയും വെച്ചു പുരുഷാരത്തിൽ കലന്നു മറഞ്ഞുകളഞ്ഞു. അപ്പോൾ താൻ മോഹാത്സ്യപ്പെട്ടു മയങ്ങി രക്തംനനഞ്ഞ ആ നിലത്തുവീണുപോയി, ആ മൃഗസ്വഭാവികൾ തന്നെ അവിടെ ഇട്ടേച്ചു കാവൽപുരയിൽ കൂടിച്ചു മത്തടിച്ചുകൊണ്ടു മൽമുടിമെടഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്ന തങ്ങളുടെകുട്ടരൊടൊന്നിച്ചുകൂടിപ്പാൻ പൊയ്കളഞ്ഞു. ന. കർത്താവു ആ രക്തത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കുന്നതുകണ്ടു പ്രസാദിപ്പാനായി രണ്ടു മൂന്നു അഹമ്മതിക്കാരിസ്ത്രീകൾ വന്നു ഒന്നു നോക്കിയ സമയം വേദന സഹിയാതെ തല ഉയർത്തി കൺ തുറക്കയിൽ താനും അവരെകണ്ടു. അവർ അരോചകമോടെ തിരിഞ്ഞുപോകയിൽ സേവകർ അവരെ അക്ഷേപിച്ചു വളരെ പരിഹസിച്ചിരുന്നു.

ഈ ചമ്മട്ടി അടി സമയം മാലാക്കമാർ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു പലപ്രാവശ്യം അങ്ങെ അരികിൽ വന്നിരുന്നു, എന്നാൽ താൻ ഈ ഭയങ്കരശിക്ഷസമയം മുഴുവൻ നമ്മുടെ മാംസേച്ഛകൊണ്ടുള്ള പാപങ്ങളെപ്രതി പിതാവിനോടു ഇരന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. കടശി താൻ രക്തത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കയിൽ ഒരു മൈവദൂതൻ വന്നു ഒരു വെണ്മയുള്ള പാനീയം അങ്ങെക്കൊടുക്കുന്നതും ഈ സ്വർഗ്ഗീയ ആശ്വാസത്താൽ അല്പബലം താൻ പ്രാപിച്ചതും ഞാൻ കണ്ടു. സേവകർ തിരികെ വന്നു വടികൊണ്ടു തന്നെ അടിച്ചുകൊണ്ടു അവരുടെ പുറകെ ചെല്ലുവാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ തനിക്കു അശേഷം ബലമില്ലാഞ്ഞെങ്കിലും മഹാപ്രയാസത്തോടെ വീഴുന്ന മുട്ടുകാലുകളിന്മേൽ താൻ എഴുന്നേറുനിന്നു; എന്നാൽ അവർ വസ്ത്രം ധരിപ്പാൻ

ക്കൂടെ ഇട കൊടുക്കാതെ അങ്ങെ മേൽവസ്ത്രം മാത്രം തോ
ളിലേക്കു എറിഞ്ഞുകൊണ്ടു കാവൽ മുറിയിലേക്കു തന്നെ
കൊണ്ടുപോയി. പോകുംവഴി താൻതന്നെ ഉടപ്പിന്റെ
ഒരറ്റം പിടിച്ചു തിരുമുഖത്തു ഒലിച്ചിരുന്ന ആ രക്തം
ഒന്നു തുടച്ചു.

എന്നാൽ ശ്രേഷ്ഠാചാര്യർ ഇരുന്നിരുന്നതിലെക്കുടെ
താൻകടക്കയിൽ ആ പൈശാചികഅടിമകൾ അവനെ
കൊല്ലുക, കുരിശിന്മേൽതറെക്കു, കുരിശിന്മേൽ തറെക്കു
എന്നു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു നിന്ദയോടെ പുറം തിരിഞ്ഞു
കളഞ്ഞു. സേവകർ തന്നെ ആ വീട്ടിന്റെ നന്നാ ഉൾഭാ
ഗത്തു സേവകരും, അടിമളും, ചുമട്ടുകാരും, നന്നാ ഹീ
നമാനുഷരും നിറഞ്ഞ ഒരു മുറിയിൽ കൊണ്ടുപോയിട്ടു
പക്ഷെ അവിടെ പടയാളികൾ ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ
ജനങ്ങളുടെ അസാമാന്യ എരിച്ചിൽ പീലാത്തോസു കേ
ണ്ടു ഭയന്നു അന്തോനിയ എന്ന കോട്ടയിലേക്കു ആളയച്ചു
നല്ലമുറ അഭ്യസിച്ച ഫാറാ റോമാപട്ടാളക്കാരെ വരുത്തി
ആ മുറിക്കു ചുറ്റും കാവൽനിറുത്തി. ഇവർ ഈശോയെ
നിന്ദിക്കയൊ ആക്ഷേപിക്കയൊ മറ്റൊ ചെയ്താലും അ
വരെ നിറുത്തിയിരിക്കുന്ന അണിനിര തെറ്റിച്ചു ക്രൂശാ
യെന്നു അവരൊട്ടു മുടക്കിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

൨൪–ാം അദ്ധ്യായം.

മാതാവു ചമ്മട്ടി അടി കണ്ടതു.

പരിശുദ്ധ കന്യക അവളുടെ സ്നേഹ തിരുക്കുമാര
നെ കെട്ടി അടിച്ച സമയം മുഴുവൻ മയങ്ങി പരവശ
മായിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. അവൾ വഴ്ത്തിക്കാവതല്ലാ

ത്ത സ്നേഹപ്രലാപത്തോടെ അങ്ങെ സകല പീഡകളും കണ്ടു ആഴമായി ദുഃഖിച്ചു തെരുങ്ങുകയും കണ്ണുനീർ ധാര ഒഴുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവൾ ഒരു നീണ്ട സാലുവാ പുതച്ചു അവളുടെ സഹോദരിയായ ഏലിമറിയം എന്ന വളുടെ മേൽ ഒന്നു ചാരി ഇരുന്നിരുന്നു. ഈ മറിയത്തി ന്റെ മകളായ കലിയോപ്പാമറിയവും, ഈശോയുടേയും മാതാവിന്റെയും പല സ്നേഹിതകളും നീണ്ട സാലുവാക ൾ പുതച്ചു കരഞ്ഞു പ്രലാപിച്ചുകൊണ്ടു മാതാവിന്നു ചു റും നിന്നിരുന്നു. മാതാവിന്റെ ഉടുപ്പു ഒരു നീലനിറ ത്തിൽ ഒരു മേലാവയും അതിൽ പകുതിനീളത്തിൽ ഒരു വെള്ളവസ്ത്രവും നന്നാ ഇളമഞ്ഞനിറത്തിൽ ഒരു സാലു വയുമായിരുന്നു.

മഗ്ദലനായ്ക്കു ദുഃഖത്താൽ ഒന്നും തിരിയാത്തവണ്ണം ആയിരുന്നു. ചമ്മട്ടിയടിയുടെ ശേഷം കുത്താവു ആ ത്തു ങ്കൽ വീഴുകയിൽ പീലാത്തോസിന്റെ ഭാര്യയായ ക്ലാ വുദിയ പ്രോക്ലൈസു വലിയ ചില വക്കശീലക്കഷണങ്ങ ൾ മാതാവിന്നു കൊടുത്തയച്ചു. പക്ഷെ ആ സഹതാപമു ള്ളയജമാനസ്ത്രീ തന്നെ അടിച്ചശേഷംവിട്ടയക്കുന്നതായി രുന്നാൽ മാതാവിന്നു തിരുക്കുമാരന്റെ മുറിവുകൾ വെച്ചു കെട്ടുന്നതിന്നു ആവശ്യമാകുമെന്നു കരുതീട്ടോ അതൊ കടശി അതുകൊണ്ടുണ്ടായ ഉപയോഗം അറിഞ്ഞിട്ടോ അ ന്നു കൊടുത്തയച്ചതു എന്നറിഞ്ഞില്ല. ചമ്മട്ടിയടിയുടെ അവസാനത്തിൽ മാതാവിന്നു നിനവുവന്നു നോക്കുകയിൽ ആ ദിവ്യകുമാരന്റെ തിരുദേഹം ആസകലം നുറുന്നു റെ കീറി ഏകവ്രണമായിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. എന്നു തന്നെയല്ലാ തന്നെ ആ ക്രൂരസേവകർ കാവൽ മുറിയിലേക്കു കൊണ്ടു പോകയിൽ താൻ രക്തംനിറഞ്ഞ കണ്ണുകൾ തുടച്ചു ഈ അമ്മയെ ഒന്നു നോക്കുകയും അമ്മ കരങ്ങൾ അങ്ങെനേ

രെ നീട്ടിക്കൊണ്ടു താൻ ചവിട്ടുകയിൽ നിലത്തു പതിയുന്ന രക്ത അടികളെ ഉററു സൂക്ഷിക്കയുംചെയ്തു. ഈ സമയം ആ അമ്മയുടെ ഹൃദയത്തെ കുത്തിപ്പിളൎന്ന ആ ക്രൂര വ്യാകുലങ്ങൾ ആരാൽ വൎണ്ണിക്കാവതു!!

അതിൻെറശേഷം ഈ വ്യാകുല അമ്മയും മഗ്ദലേനായും കൽത്തുണങ്കൽചെന്നു മുട്ടുകുത്തി ക്ലാവുദിയപ്രോക്ലെസു അയച്ച വക്കുളുവാലകൊണ്ടു തിരുരക്തമെല്ലാം തുടച്ചെടുക്കയിൽ ഉദ്ദേശം ൨൦ സ്ത്രീകളും ചില സഹതാപഹൃദയക്കാരും ഇവരെ ശത്രുക്കൾ കാണാതിരിപ്പാൻ മറഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു. യോഹന്നാൻ തത്സമയം ഇല്ലായിരുന്നു. ചമ്മട്ടിയടി അവസാനിച്ചപ്പോൾ ഉദ്ദേശം കാലത്തുൻ മണി ആയിരുന്നു. ഈ സമയം ദേവാലയത്തിലായിരുന്ന ശെമഒൻ ബാവായുടേയും ഒബേദിൻെറയും വെറോനിക്കായുടേയും മക്കളും റാംസയൌസേപ്പിൻെറ രണ്ടു മരുമക്കളും വ്യാകുലത്തോടെ കരഞ്ഞു പ്രലാപിച്ചിരുന്നു.

൨൪-ാം അദ്ധ്യായം.

പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ വടിവു വിവരണം.

ഈ പ്രലാപകരസംഭവസമയങ്ങളിൽ ഞാൻ ഓറശ്ലംപുരിയിൽ ഒരിക്കൽ ഒരു സ്ഥലത്തും, മറെറാരിക്കൽ വേറൊരിടത്തുമായിരുന്നെങ്കിലും എൻെറ ദിവ്യമണവാളനെ കെട്ടിയടിച്ച സമയം ഞാൻ സമീപെ ഒരു കോണിൽ ഇരുന്നിരുന്നു. തീണ്ടൽനിമിത്തം യൂദർ അവിടെ വരാതിരിക്കയിൽ ഞാനൊരു തീണ്ടലും കഥവെക്കാതെ എൻെറ പാപശുദ്ധീകരണത്തിന്നായി അങ്ങെ തിരു ര

ക്കത്തിൽ ഒരു തുള്ളി എന്റെമേൽ വീഴണമെന്നു മാത്രം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ സമയം എന്റെ രോഗങ്ങൾ അത്യന്തം അധികരിച്ചിരുന്നതിനാൽ കർത്താവിനെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാൻഇനിക്കു വശമില്ലാഴ്ക്കയാൽ മരിച്ചാൽ മതിയെന്നു തോന്നുകയും അങ്ങെ തിരുമേനിയിൽ പെട്ടിരുന്ന ആ ഓരൊ അടികൾ എന്റെ മേൽ തന്നെ കൊള്ളുന്നതുപോലെയുള്ള വ്യസനവും ഞെരുക്കവും ഞാൻ അനുഭവിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു.

തന്നെ മുൾമുടി ധരിപ്പിക്കുന്നതിന്നു കാവൽമുറിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകയിൽ അങ്ങെപാടുകൾവീണ്ടും ചിന്തിപ്പാനായി തന്നെ ഞാൻ പിന്തുടരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കയിലാണു മാതാവു ആ സ്ത്രീകളൊന്നിച്ചു കൽത്തൂണുങ്കൽ വന്നു നിലവും തൂണം നനഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ആ തിരുരക്തം തുടച്ചെടുത്തതു. അപ്പോൾ കാവൽ മുറിയിൽ സേവകർ ചിരിച്ചു അട്ടഹസിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ ധരിപ്പിപ്പാനുള്ള മുൾമുടി തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ മാതാവിനെ ഞാൻ കാണുകയിൽ ഈ അമ്മയുടെ മുഖം ക്ഷീണിച്ചു വിളറിയും, നേത്രങ്ങൾ കരച്ചലിൻ ആധിക്യത്താൽ ചുവന്നും ഇരുന്നെങ്കിലും അങ്ങെ മഹിമയുള്ള വിനയഭാവം മാനുഷനാവാൽ വർണ്ണിക്കാവതല്ലായിരുന്നു.

കഴിഞ്ഞ ദിവസംമുതൽ ഈ ക്ഷണംവരേയും ഓറശ്ശം തെരുവുകളിലും യോസാപ്പാത്തു കനവാ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും ഉള്ള ആ വ്യാകുലപ്രയാണം മുഖാന്തരം ഈ അമ്മയുടെ മുഖം അത്യന്തം ക്ഷീണിച്ചിരുന്നാലും അതു കാണുന്നവർക്കു ഇഷ്ടംതോന്നിക്കത്തക്ക വിനയവും മാധുര്യവുമുള്ളതായിരുന്നു, വസ്ത്രങ്ങളുടെ ഒരു മടക്കുപോലും ക്രമക്കേടായിരിക്കാതെ ഭംഗിയിൽ അവയെ ധരിച്ചിരുന്നതുമെന്യെ സാലുവയും ഒരു മഹിമയുള്ള ഘനഭാവത്തി

ൽ തോളിൽക്കൂടെ നീണ്ടുകിടന്നിരുന്നു; ഹൃദയത്തിൽ മഹാ വ്യാകുലം നിറഞ്ഞിരുന്നാലും മുഖത്തിൽ ഒരു നിത്യസമാധാനം വിളങ്ങിയിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ രാവു മുഴുവൻ പുറത്തു അലഞ്ഞു നടക്കയാൽ മഞ്ഞുകൊണ്ടും ധാരാളമായി ചിന്തിയിരുന്ന കണ്ണുനീരാലും വസ്ത്രങ്ങൾ മുഴുവൻ നനഞ്ഞു കുതിർന്നിരുന്നാലും അങ്ങെ ദൃഷ്ടിയിൽ വിളങ്ങിയിരുന്ന അഴകു മാനുഷസ്വഭാവത്തിന്നു മേല്പട്ടതും, പരിശുദ്ധതയും മഹിമയും കലർന്നതുമാകയാൽ മാനുഷനാവാൽ വർണ്ണിപ്പാൻ അസാദ്ധ്യം തന്നെ.

എന്നാൽ മഗ്ദലേനായുടെ വടിവു വേറൊരു വിധത്തിലായിരുന്നു. അവൾ അധികം ഉയരവും ആരോഗ്യവും ഉള്ളവളായിരുന്നെങ്കിലും അവളുടെ ദൃഷ്ടി നിഷ്കൃഷ്ടമായിരുന്നതുമെന്യെ വളരെക്കാലത്തെ ആശാനുസരണ നടപടിയും പിന്നീടു അതുമുഖാന്തരമുള്ള അസാമാന്യ മനസ്താപവും ദുഃഖവും നിമിത്തം അതു നന്നാ മങ്ങിപ്പോയിരുന്നു; എന്നുമാത്രമല്ല അവളെ കാണുന്നതുതന്നെ ഒരു ദുഃഖഹേതുവും, പ്രലാപകരവുമായിത്തീർന്നിരുന്നതിനാൽ അവളെ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്ന അവളുടെ നാട്ടുകാരായ മഗ്ദാലും ദിഗ്വാസികൾ കൂടെയും അവളുടെ അരികിൽ നിന്നു ആശ്ചര്യമോടെ നോക്കുകയും, ചിലർ മണ്ണുവാരി എറികയും ചെയ്തെങ്കിലും അവൾ ദുഃഖാധിക്യത്താൽ അതൊന്നും അശേഷം അറിഞ്ഞില്ല.

൨൫-ാം അദ്ധ്യായം.

കർത്താവിനെ മുൾമുടി ധരിപ്പിച്ചതു.

എമരിച്ചെന്ന സഹോദരി കർത്താവിന്റെ ഭംഗ

പ്പാടുകൾ കണ്ടുതുടങ്ങുകയിൽ പതിവായി അവളുടെ ദേഹപീഡകൾ അധികരിച്ചു പനിയാൽ നാക്കും തൊണ്ടയും ഉലർന്ന കഠിന ദാഹത്താൽ ബാധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പാതിനൊയമ്പു കഴിഞ്ഞു തിങ്കളാഴ്ച അവൾ അത്യന്തം ക്ഷീണിച്ചിരിക്കയാൽ മഹാ പ്രയാസത്തോടെ മീണ്ടുവാൻ വശമില്ലാതെ പല പ്രാവശ്യം നിന്നിനിന്നു കൊണ്ടു കത്താവിന്റെ മൂൽമുടിധാരണം പറഞ്ഞുതരികയിൽ ആ വേദനകളെല്ലാം അവളും സഹിച്ചിരുന്നു. കത്താവിനെ കെട്ടിയടിക്കുന്നസമയം പീലാത്തോസു പല പ്രാവശ്യം തന്റെ കുറ്റമില്ലായ്മയെ ജനങ്ങളോടു പ്രസ്ഥാപിച്ചിരുന്നതിനു അവർ ഞങ്ങൾ ചത്താലും ഇവനെ കുരിശിന്മേൽ തറക്കാതിരിക്കയില്ലായെന്നു മഹാ അഹമതിയും മുട്ടാളത്വവും കലഹവും ആയ ഭാവത്തിൽ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. എങ്കിലും തന്നെ കാവൽപ്പുരയിൽ കൊണ്ടുപോയശേഷം അല്പനേരത്തേക്കു ഒരു അടക്കമുണ്ടായി.

പീലാത്തോസു പടയാളികളോടു ചില കാര്യങ്ങൾ കല്പിക്കയും അവന്റെ ബോധച്ചലിപ്പു നിമിത്തം ഉൾമുറിയിൽ കടന്നു ദേവകൾക്കു ധൂപം കൊടുത്തു കാര്യം ആലോചിക്കയും മെയ്യായിൽ ശ്രേഷ്ഠാചാര്യരും അവരുടെ ഭൃത്യർ കൊണ്ടുവന്ന യാവനകൾ അനുഭവിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. മാതാവും സ്ത്രീജനങ്ങളും കത്താവിന്റെ രക്തം തുടച്ചെടുത്തുംവെച്ചു സമീപെയുള്ള ഒരു വീട്ടിൽ പോയി ഇരുന്നു; എന്നാൽ ആ സമയം തന്നെ മൂൽമുടി ധരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അവരുടെ ക്രൂര ആശ പൂർത്തികരിപ്പാനായി, അടിമകൾ പടയാളികളുടെ ദാസർ മുതലായവരും മഹാ ദുഷ്ടപാതകരായ മറ്റു ഓ പേരും കാവൽപുരയിൽ കാത്തിരുന്നു; ആ വീട്ടിനു ചുറ്റും ജനം തി

ങ്ങിക്കൂടിയിരുന്നെങ്കിലും അവിടെ കാവൽ നിറുത്തിയിരുന്ന ആ ൧൦൦൦ റോമാപട്ടാളക്കാർ അവരെ അകററിക്കളഞ്ഞിരുന്നു.

ഈ പട്ടാളസേവകരുടെ അണിനിര തെററിച്ചുകൂടായെന്നു വിലക്കിയിരുന്നെങ്കിലും ഇവരുടെ ചിരിയും ആർപ്പും ഫലിതവാക്കുകളും മുഖാന്തരം തന്റെ ബാധകരുടെ ക്രൂരത പത്തുമടങ്ങു ഇരട്ടിച്ചിരുന്നു; ആകയാൽ ആ മുററത്തിന്റെ നടുവിൽ നിന്നിരുന്ന ഒരു മുറിത്തൂണിന്മേൽ ആ ക്രൂരന്മാർ ഒരു ചെറിയ ഇരിപ്പിടം സ്ഥാപിച്ചു അതിന്മീതെ മഹാ കഠിനതയോടെ മൂർച്ചയുള്ളഓടുനുറുക്കുകളും പാറക്കഷണങ്ങളും നിരത്തി. അതിന്റെശേഷം അങ്ങെ മുറിവുകളോടു ഒട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്ത്രത്തെക്രൂരമായിപറിച്ചുകീറിമാററി, മുട്ടോളം മാത്രം എത്തുന്ന ഒരു ചുവപ്പു പഴൻസാലുവാ അങ്ങെ തോളിൽ ഇട്ടുകൊണ്ടു മൂന്നു മുൾക്കൊമ്പുകളുടെ മിക്കമുള്ളുകളും തന്റെ ശിരസ്സിൽ തറെക്കത്തക്ക വിധം ഉൾവശത്തേക്കാക്കി മെടഞ്ഞ മുൾമുടി അങ്ങെ ശിരസ്സിൽവെച്ചു ബലമായി പുറകിലേക്കു വലിച്ചു മുറുക്കിക്കെട്ടി.

പിന്നീടു തന്നെ വലിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു ആ ക്രൂര ഇരിപ്പിടത്തിന്മേൽ തള്ളിയിട്ടതുമെന്യെ തന്നെ രാജാവായി വാഴിക്കുന്നു എന്നു മഹാ നിന്ദ്യമായി നടിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു നീണ്ട ഞാങ്കണ ചേങ്കോലായി കൈകളിൽ പിടിപ്പിക്കയും ചെയ്തു എന്നുതന്നെയുമല്ല ആ ഞാങ്കണതന്നെ പിടിച്ചുപറിച്ചു അങ്ങെ തിരുക്കണ്ണുകളിൽ രക്തം നിറയത്തക്ക ബലത്തോടെ അതുകൊണ്ടു മുൾമുടിമേൽ അടിക്കയും അങ്ങെ തിരുമുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി യൂദരുടെ രാജാവെ! വാഴ്ക എന്നു നിന്ദ്യമായി നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു തിരുമുഖത്തു തുപ്പുകയും അടിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിന്റെ ശേഷം

ആ ഇരിപ്പടം തട്ടിമറിച്ചു നിലത്തു തന്നെ തള്ളിയിടുകയും വീണ്ടും ക്രൂരമായി വലിച്ചെഴുന്നേല്പിച്ചു അതിന്മേൽ ഇരുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

മാനുഷരൂപം മാത്രമുള്ള ഈ ദുഷ്ടമൃഗജന്തുക്കൾ ഊഹിച്ചുണ്ടാക്കി ന. കൎത്താവിനെ പെടുത്തിയിരുന്ന ആ കഠോരബാധകൾ മാനുഷനാവാൽ വൎണ്ണിപ്പാൻ അസാദ്ധ്യം തന്നെ, അങ്ങെ ഈ വൎണ്ണിക്കാവതല്ലാത്ത ബാധകളും, മുറിവുകളും മുഖാന്തരമുണ്ടായ * പനി നിമിത്തം താനനുഭവിച്ചിരുന്ന ദാഹം സഹിക്കരുതാത്തതായിരുന്നു. അങ്ങെ ദേഹം ആസകലം കിടുകിടെ വിറെക്കയും, മാംസം നുറുനുറെ മുറിഞ്ഞിരിക്കയും ദാഹത്താൽ നാക്കു ഉലരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ ഘോരദാഹത്താൽ തനിക്കുണ്ടായ ഏക ആശ്വാസം അങ്ങെ ശിരസ്സിൽനിന്നു ആ ഉലൎന്ന ചുണ്ടുകളിലേക്കു ഒഴുകിയിരുന്ന രക്തം മാത്രമായിരുന്നു. കുറയാതെ അരമണിക്കൂറു നീളിച്ച ഈ പരിതാപകരനാടകസമയം ആ റോമാസേവകർ ആൎപ്പിട്ടു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു ആ ക്രൂരജന്തുക്കളുടെ കോപവെറി ഇരട്ടിപ്പിച്ചിരുന്നതിനാൽ അവർ അതിലും ക്രൂരതക്കു ഒരുങ്ങിയിരുന്നു.

൨൩-ാം അദ്ധ്യായം.

ഇതാ മാനുഷനെന്ന വാക്യം.

ചുവപ്പു പഴന്തുണി അങ്ങെ തോളിലിട്ടും ശിരസ്സിൽ മുൾമുടിവെച്ചും കെട്ടിയിരിക്കുന്ന കരങ്ങളിൽ ഞാങ്ക

* ഈ ഭംഗപ്പാട്ടു ധ്യാനത്താൽ ഈ കന്യകെക്കു കൎത്താവിന്റെ പാടുകളിന്മേൽ മഹാ സഹതാപം തോന്നി ആ പാടുകൾ അവളേയും അനുഭവിപ്പിക്കെണമെന്നു പ്രാൎത്ഥിച്ചുടൻ കഠിന പനിയാ

ണ പിടിപ്പിച്ചുംകൊണ്ടു ക്രൂരബാധകർ തന്നെ വീണ്ടും പീലാത്തോസിന്റെ അരമനയിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. കണ്ണുകളും, വായും, മീശയും മററും രക്തത്താൽ മൂടിയും ദേഹം ആസകലം ഒരേകവൃണമായും, കിളവന്മാരെപ്പോലെ കൂനിവളഞ്ഞും നടക്കയിൽ സകല അംഗങ്ങളും കിടുകിടെ വിറച്ചും ഇരിക്കുന്ന തന്നെ കണ്ടാൽ തിരിച്ചറിവാൻ അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. ഈ സ്ഥിതിയിൽ താൻ പീലാത്തോസിന്റെ കച്ചേരിവാതുക്കൽ നിൽക്കുന്നതു അവൻ കണ്ടപ്പോൾ കഠിനതയിൽ തഴങ്ങിയ ആ അധികാരികൂടെ സംഗതാപത്താലും അരോചകത്താലും ഞെട്ടി വിറച്ചു എഴുന്നേററുപോയി, എങ്കിലും ആ ക്രൂരവൈദികരും ജനങ്ങളും അങ്ങെ പേരിൽ കനിവു അശേഷം വിചാരിക്കാതെ തന്നെ ഏററം ആക്ഷേപിച്ചു നിന്ദിച്ചിരുന്നു.

താൻ ആ പദവികൾ കരേറുകയിൽ പീലാത്തോസു മുമ്പോട്ടു വന്നുടൻ ന്യായാധിപൻ സംസാരിപ്പാൻ തുടങ്ങുകയിൽ സകലരും മിണ്ടടങ്ങുവാനായി ധ്വനിക്കുമാറാകുന്ന കൊമ്പു വിളിച്ചു. അപ്പോൾ അവൻ ശ്രേഷ്ഠാചാര്യരേയും പുരുഷാരത്തേയും നോക്കി പറഞ്ഞതായതു: "ഇവനിൽ ഒരു കുററവും ഞാൻ കാണുന്നില്ല എന്നു നിങ്ങൾ അറിവാനായി ഇതാ ഇവനെ പുറത്തേക്കു നിങ്ങളുടെ പക്കലേക്കു ഞാൻ കൊണ്ടുവരുന്നു" അപ്പോൾ തന്റെ ഈ പ്രലാപകര സ്ഥിതിയെ ആ ജനത്തിന്റെ ക്രൂരകണ്ണുകളിൽ കാണിപ്പാനായി സേവകർ പീലാത്തോസിരിക്കുന്ന ഉ

ൽ നാക്കാതൊണ്ടയും വരണ്ടു മിണ്ടുവാൻ മേലാതെ പ്രമാദമയി കിടക്കുന്നതു പുലർച്ചക്കു മററവർ കണ്ടു ബോധിച്ചതുമെന്യെ, ദീർഘനേരം ചുണ്ടു നനച്ചു ആശ്വസിപ്പിച്ചശേഷം മാത്രം ചില വാക്കുകൾ ഉച്ചരിപ്പാൻ അവൾക്കു വശമായൊള്ളു.

യന്ന തളത്തിലേക്കു തന്നെ കരേറി കൊണ്ടു ചെന്നു; അതു നിശ്ചയമായിട്ടു അതി ഭയങ്കരവും ഹൃദയം തകർക്കുന്നതുമായ് കാഴ്ചതന്നെ ആയിരുന്നു.

എന്നാൽ തന്നെ കാൺകയിൽ ആ ദുഷ്ടജനം അരോചകരോടെ ഒന്നു നീലവിളിച്ചിട്ടു മിണ്ടാടാതെകയിൽ മുൽമുടിയാൽ സർവ്വാംഗംമുറിഞ്ഞു തിരുത്തലയെ താൻ മഹാ പ്രയാസത്തോടെ ഒന്നായത്തി ആ ക്ഷീണിച്ച നേത്രങ്ങളാൽ ആ ജനത്തെ ഒന്നു തുറുന്നോക്കി. അപ്പോൾ പീലാത്തോസു തന്നെ സഹതാപത്തോടെ ജനങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുകൊണ്ടു "ഇതാ മാനുഷൻ" എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഈശോയെ കാൺകയിൽ ശ്രേഷ്ഠാചാര്യന്മാരുടെയും, കൂട്ടന്മാരുടേയും കോപവെറി നൂറിരട്ടിയായി അധികരിച്ചുകൊണ്ടു അവനെ കൊല്ലുക 'അവനെ കുരിശിന്മേൽ തറക്ക' എന്നു ഏകസ്വരമായി നിലവിളിച്ചു. അതിനു ഇനിയും നിങ്ങൾക്കു തൃപ്തിയായില്ലേ? അവനു കിട്ടിയ ശിക്ഷ നിങ്ങൾ ചോദിച്ചതിലും നന്നാകടന്നല്ലൊ രാജാവാകേണമെന്നുള്ള ആശയെ നിഗ്രഹിപ്പാൻ അത്രയുവണ്ടുവോളം മതിയല്ലൊ എന്നവൻ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവർ പിന്നെയും അവനെ കുരിശിൽ തറെക്ക, കുരിശിൽ തറെക്ക എന്നു തന്നെ പിന്നേയും അട്ടഹസിച്ചിട്ടു നിലവിളിച്ചിരുന്നു.

അപ്പോൾ പീലാത്തോസു മിണ്ടാടുവാൻ കൊമ്പു ധ്വനിപ്പിച്ചിട്ടു പറഞ്ഞതായതു: "നിങ്ങൾ തന്നെ ഇവനെ കൊണ്ടുപോയി കുരിശിന്മേൽ തറപ്പിൻ എന്തെന്നാൽ ഞാനിവനിൽ ഒരു കുറ്റവും കാണുന്നില്ല" അതിനു "ഞങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രമാണമുണ്ടു ആ പ്രമാണത്തിനു തക്കവണ്ണം ഇവൻ മരണത്തിനു യോഗ്യനാകുന്നു" എന്തെന്നാൽ ഇവൻ തന്നെത്താൻ ദൈവകുമാരനാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു വൈദികർ ഉത്ത

രിച്ചു. എന്നാൽ തന്നെത്താൻ ദൈവകുമാരനാക്കി എന്ന വാക്യങ്ങളാൽ പീലാത്തോസിന്നു വീണ്ടും ഭയംതോന്നി ഈശോയെ മറെറാരു മുറിയിൽ കൊണ്ടുപോയി, "നീ എവിടെ നിന്നാണു?" എന്നു തന്നോടു ചോദിച്ചതിന്നു താനൊന്നും ഉത്തരിക്കാഞ്ഞയാൽ "നീ എന്നോടു ഉത്തരിക്കുന്നില്ലെ, നിന്നെ കുരിശിന്മേൽ തറെപ്പാനും നിന്നെ വിട്ടയപ്പാനും ഇനിക്കു മുഷ്കരത്വമുണ്ടെന്നു നീ അറിയുന്നില്ലെ" എന്നു അവൻ തന്നോടു ചോദിച്ചു.

അതിന്നു താൻ "ഉന്നതിയിൽനിന്നു നിനക്കുതരപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ എൻെറമേൽ ഒരു അധികാരവും നിനക്കുണ്ടാകാഞ്ഞേനെ, ആകയാൽ നിനക്കു എന്നെ ഏല്പിച്ചവൻെറ പാപം നിൻെറതിനെക്കാൾ ഏററം വലുതായിരിക്കുന്നു" എന്നു ഉത്തരിച്ചു. പീലാത്തോസിൻെറ ബലഹീനമായതും തീൎച്ചയില്ലാത്തതുമായ സ്വഭാവം നിമിത്തം അവൻെറ ഭാൎയ്യ പ്രോക്ലേസ്ക്ലാവുദിയ അത്യന്തം വ്യസനിച്ചു അവൻെറ വാഗ്ദത്തം ഓൎപ്പിക്കുന്നതിന്നായി ആ മോതിരം വീണ്ടും കൊടുത്തയച്ചു. എന്നാൽ അവൻ ഈ വ്യവഹാരതീൎമ്മാനം ദേവകളുടെ വല്ലഭത്തിന്നു ഞാൻ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന നിരൎത്ഥവും തീൎച്ചയററതുമായ ഒരു മൂഢഭക്തമറുപടിയാണു അതിന്നു പറഞ്ഞയച്ചതു.

എന്നാൽ ഈശോയുടെ ശത്രുക്കൾ ഇവൾ കൎത്താവിനെ വിടുവിപ്പാനായി ചെയ്യുന്ന പ്രയത്നം അറിഞ്ഞതിനാൽ ഈശോയുടെ സ്നേഹിതർ ഇവളെ കൈവശപ്പെടുത്തി ഇവൾവഴി ഈശോയെ വിടുവിച്ചു റോമാക്കാരോടു ചേൎന്നു ഓർശ്ശത്തെ നശിപ്പിച്ചു യൂദരെ നിൎമ്മൂലമാക്കുവാൻ പോകുന്നു എന്നൊരു സ്വരം ജനങ്ങളിൽ പരത്തി, പീലാത്തോസു സുബോധമില്ലാത്തവനെപ്പോലെ തീരെ കലങ്ങി എന്താണു പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടതെന്നു ഒരു തീൎച്ചയില്ലാതെ വിമ്മിഷ്ടപ്പെടുകയാൽ "ഇവനിൽ ഒരു

കുററവും ഞാൻ കാണുന്നില്ല.'' എന്നു പിന്നെയും യൂദരോടു പറഞ്ഞു; അവരൊ എന്നാൽ ഏററം ഘോരമായി നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ കൊല്ലുവാനപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. അപ്പോൾ അവൻ യൂദർ കൎത്താവിന്മേൽ ചുമത്തിയിരിക്കുന്ന അന്യൊന്യവിരുദ്ധകുററങ്ങളും അവൻെറ ഭാൎയ്യ കണ്ട പരമരഹസ്യകാഴ്ചകളും കൎത്താവിൻെറ തിരുവചനങ്ങളാൽ അവൻെറ ഹൃദയത്തിൽ തോന്നിയ മറുതലിച്ചുകൂടാത്ത ഇളക്കങ്ങളും വീണ്ടും ഓൎത്തു.

ആകയാൽ ഇനി എന്താണു പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടതെന്നു ഒരു തീൎച്ച കിട്ടുവാനായി ഈശോയോടു തനിച്ചു ഒന്നു കൂടി ചോദിപ്പാൻ കരുതി ഒരു മുറിയിൽപോയി, ന. ദിവ്യരക്ഷകനെ അവിടെക്കുവരുത്തി ദേഹംമുഴുവൻ നുറുക്കായി കീറി രക്തമൊലിക്കുന്ന തന്നെ അവൻ ഉററുസൂക്ഷിക്കയിൽ ഇവൻ ഒരു ദൈവമാകുവാൻ പാടുണ്ടൊ? എന്നു അവൻെറ മനസ്സിൽ തോന്നിയിരുന്നു. അവൻ ഈശോയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു നീ ദൈവകുമാരനാകുന്നൊ? യൂദർക്കു പറഞ്ഞൊക്കപ്പെട്ട മിശിഹാരാജ വു നീ ആകുന്നൊ? നിൻെറ രാജിതം എവിടെ? ഏതൊരുവക ദൈവം നീ ആകുന്നു? എന്നു എന്നോടു നീ പറയുക, എന്നവൻ ആണയിട്ടു പറഞ്ഞു. അതിന്നു തൻെറ ഉത്തരങ്ങളുടെ സാരംമാത്രം ഞാൻ പറയാം. അവ അത്യന്തം മഹിമയുള്ളതും ഗൌരവമായതുമായിരുന്നു. തൻെറ രാജിതം ഇഹലോകം ബന്ധിച്ചതല്ലാ എന്നു അവനോടു താൻ പറഞ്ഞതുമെന്യെ അവൻെറ മനൊസാക്ഷിയെ അഴുക്കാക്കിയിരുന്ന അനേക രഹസ്യ പാപങ്ങളെ പ്രതിയും കൎശനയായി അവനോടു പറഞ്ഞു. അവൻ മനസ്താപപ്പെടാഞ്ഞാൽ വരുന്ന ഭയങ്കരവിധിയെ ഓൎപ്പിച്ചു. ഇതുമെന്യെ കടശി ഒടുക്കത്തെദിവസത്തിൽ ദൈവകുമാരനായ

താൻതന്നെ അവൻെറമേൽ നീതിയുള്ള ഒരു വിധി ഉച്ചരിപ്പാനായി വരുമെന്നു തെളിവായി പറകയുംചെയ്തു.

ഈശോയുടെ തിരുവാക്യങ്ങളാൽ പീലാത്തോസു ഭയവും കോപവും നിറഞ്ഞു മുഖപ്പിൽചെന്നു ഇവനെ ഞാൻ വിട്ടുകളയുമെന്നു അവരോടു പറകയിൽ അവർ പറഞ്ഞതായ്തു. "ഈ മാനുഷനെ വിട്ടയച്ചാൽ നീ കേസറിൻെറ സ്നേഹിതനാകയില്ല, എന്തെന്നാൽ തന്നെത്താൻ രാജാവാകുന്നവൻ കേസറിൻെറ വിരോധിയാകുന്നു" മററുചിലർ പീലാത്തോസു അവരുടെ തിരുനാൾ കലക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു കേസറിൻെറ മുമ്പിൽ ആവലാധിവെക്കുമെന്നും രാത്രി ൧൦ മണിയോടെ അവർക്കു പള്ളിയിൽ പോകേണ്ടതാകയാൽ ക്ഷണം തീൎച്ചയാക്കണമെന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു.

ഈ സമയം അവനെ കുരിശിന്മേൽ തറെക്ക കുരിശിന്മേൽ തറെക്ക എന്ന സ്വരം നാനാഭാഗത്തു നിന്നും സമീപമുള്ള വീടുകളുടെ മുകളിൽനിന്നുകൂടേയും കേട്ടിരുന്നു. എന്നാൻ പീലാത്തോസിൻെറ പ്രയത്നമെല്ലാം വൃഥാ ആയി; ആ ജനപുരുഷാരത്തിൻെറ കോപവെറി അടക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല; അവരുടെ നിലവിളിയും അട്ടഹാസവും ചെവിപൊട്ടിക്കുന്നു എന്നവൻ കണ്ടു കലഹമായിത്തീരുമെന്നു ഭയന്നുതുടങ്ങി. ആകയാൽ അവൻ ഈ നീതിമാൻെറ രക്തത്തിൽ ഞാൻ കുററമററവനാകുന്നു, നിങ്ങൾതന്നെ നോക്കിക്കൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു വെള്ളം എടുത്തു കരങ്ങൾ കഴുകി. അപ്പോൾ പല്ലസ്തിനാ നാട്ടിൻെറ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്ന ആ അസംഖ്യപുരുഷാരത്തിൽനിന്നു ഏക സ്വരമായി പുറപ്പെട്ട ഭയങ്കര നിലവിളി ആയതു: "ഇവൻെറ രക്തം ഞങ്ങളുടെമേലും ഞങ്ങളുടെ സന്തതിമേലും ആയിരിക്കട്ടെ",

---

൨൭-ാം അദ്ധ്യായം.

ഭയങ്കര കാഴ്ചവിവരണം.

ഞാൻ ന. കൎത്താവിൻെറ ഭംഗപ്പാടിന്മേൽധ്യാനിക്കുമ്പോഴൊക്കയും "ഇവൻെറ രക്തം ഞങ്ങളുടേയും ഞങ്ങളുടെ മക്കളുടേയും മേൽ ആകട്ടെ" എന്ന ആ യൂദരുടെ ഭയങ്കര നിലവിളി ചെവിയിൽകേൾക്കയും ആ ക്രൂരപ്രാക്കു ബന്ധിച്ചു ആശ്ചൎയ്യകരവും ഭയങ്കരകരവും ആയ ഒരു കാഴ്ച കൺമുന്നിൽ കാൺകയുംചെയ്തിരുന്നു. ആകാശം രക്തവൎണ്ണമുള്ള മേഘങ്ങളാൽ മൂടി അതിൽനിന്നു അഗ്നി വാളുകളും അസ്ത്രങ്ങളും ഈ പ്രാകി നിലവിളിക്കുന്ന ദുർജ്ജനപുരുഷാരത്തിൻെറ മേൽ പെയ്തിരുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. എന്നു മാത്രമല്ല ഈ ഭയങ്കരപ്രാക്കിൻെറ ഫലം അവരുടെ അസ്ഥികളുടെ ഓടുകൂടെ തുളച്ചിറങ്ങി പിറപ്പാനിരിക്കുന്ന ശിശുക്കളിൽകൂടേയും പ്രവേശിച്ചിരുന്നു, എന്നുമാത്രമല്ല നാലു ദിശിയിലും പരന്ന ഇരുളാൽ ഈ ശാപം എല്ലായിടത്തും വ്യാപിച്ചതായി കണ്ടു. അവരിൽനിന്നുപുറപ്പെട്ട ആ ഭയങ്കരവാക്യങ്ങൾ ഇരുണ്ട അഗ്നിജ്വാലകൾ പോലേ അവരുടെമേൽതന്നെ ചുററി ചിലരുടെ ദേഹത്തിൽ തുളച്ചു കയറുകയും, എന്നാൽ മിക്കവരേയും ചുററി വളയുകമാത്രവും ചെയ്തിരുന്നു.

എന്തെന്നാൽ കൎത്താവും മാതാവും ഈ വൎണ്ണിക്കാവതല്ലാത്ത പാടുകളുടേയും വ്യാകുലങ്ങളുടേയും ഇടയിൽ ഈ ദുർഭാഗ്യരുടെ രക്ഷക്കായി ഇടവിടാതെ പ്രാൎത്ഥിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഈ കടശിപറഞ്ഞവർ അങ്ങെ മരണശേഷം മനസ്സുതിരിഞ്ഞു. ഈ കാഴ്ചയിൽ കൎത്താവിൻെറയും മാതാവിൻെറയും തിരു ആത്മങ്ങളിലും തൻെറ ശത്രുക്കളിലും സംഭവിച്ചിരുന്നവകൾ പല സാദൃശങ്ങളിൽ ഇ

നിക്കു കാണിച്ചുതന്നു. ആ പുരുഷാരമദ്ധ്യേ അനെകപി ശാചുക്കൾ വന്നു ചിലരുടെ ഉള്ളിലും വായയിലും കടക്കയും, ചിലരുടെ ചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ചുംകൊണ്ടു തന്റെ നേരെ കോപം എരിയിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു.

എന്നാലും അങ്ങെ അതിരററ സ്നേഹവും ആ സ്വർഗ്ഗിയ ക്ഷമയും കണ്ടു ആ ദുഷ്ടാരൂപികൾ ഞടുങ്ങി വിറച്ചിരുന്നു. അനേക മാലാക്കാമാരും, കൎത്താവീനയും മാതാവീനയും അവിടെയുള്ള ചില പുണ്യാത്മാക്കളേയും ചുററിനിന്നു അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കയും, പ്രാൎത്ഥിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. അവരുടെ ഈ വിധസൽകൃത്യങ്ങൾ അവരുടെ ആ ക്രിയകളാൽ തെളിവായിരുന്നു. അവിടെയുള്ള ഓരോരുത്തരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന നല്ല വിചാരങ്ങൾ പ്രകാശക്കതിരുകളായും, തണ്യവ ഇരുണ്ട ജ്വാലകളായും ഞാൻ കണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ സംഗതികളും അങ്ങെ ഭംഗപ്പാടുകളും ഞാൻ കാൺകയിൽ ഇവകൾ അല്പചേൎച്ചയോടെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ഞാൻ വശമാകുമൊ എന്നു വിഷാദിക്കത്തക്കവിധം ഞാൻ തളൎന്നിരുന്നു.

൨൮-ാം അദ്ധ്യായം.

ഈശോയെ വിധിക്കുന്നു.

പീലാത്തോസു നേരറിവാനെന്നതിനെക്കാൾ അവന്നു ഒരു യോഗ്യം പററാതെ ഈ വിഷമ സംഗതിയിൽനിന്നു ഒഴിയേണമെന്നു മാത്രം കരുതുകനിമിത്തം ഏററം വിമ്മിഷ്ടമായിത്തീൎന്നിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ താൻ കുററമററവനെന്നു അവന്റെ മനസ്സാക്ഷി നിലവിളിക്കയും, താ

ൻ സത്യദൈവമായിരുന്നാൽ തന്നെ വിധിക്കുന്നതിനാലു ണ്ടാകുന്ന ദൈവകോപത്തെ ഭയന്നു ഭ്രമിക്കയും, താൻ വരിഷ്ഠനാണെന്നു ഭാവിച്ചു പറകയും, ഈശോ ദേവന്മാർക്കു ശത്രുവാണെങ്കിൽ അവനെ വിട്ടയക്കുന്നതു ദോഷമാകയില്ലെ എന്നും മറ്റും അവനു തോന്നുകയുംചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ അവനോടുള്ളകുത്സിപ്പിന്റെ ആ കടശിവാക്കുകളാൽ അവന്റെ മയക്കം തെളിഞ്ഞു തന്നെ വിടുവാനായി വേറൊരുപായവും നോക്കിയെങ്കിലും യൂദർ എന്നുതോരിന്റെ മുമ്പിൽ അവനു വിരോധമായി ആവലാധിബോധിപ്പിക്കുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടതിനാൽ അതുംനടന്നില്ല.

ആകയാൽ താൻ കുറ്റമറ്റവനാണെന്നുള്ള അവന്റെ മനോസ്സാക്ഷിക്കു വിരോധമായും തന്നെ മരണത്തിനു വിധിച്ചാൽ സകല നീതിനിയമങ്ങളും അവൻ ലംഘിക്കുന്നുയെന്നു തെളിവായി അറിഞ്ഞുകൊണ്ടും ഭയ്യോടുള്ള വാശ്ചയം നിരോധിച്ചു യൂദരുടെ അപേക്ഷക്കു ഇണങ്ങി തന്നെ വിധിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു ഇങ്ങിനെ, അവൻ കർത്താവിനെ യൂദരുടെ അവസ്ഥനിയ കോപവെറിക്കു മനംകൊണ്ടു പൂജിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അവന്റെ ഹൃദയക്കടി ഒന്നു അമർത്തുവാനാണു ജനമുഖേന കരങ്ങൾ കഴുകിക്കൊണ്ടു ഈ നീതിമാന്റെ രോരയിൽനിന്നു ഞാൻ കുറ്റമറ്റവനാകുന്നു നിങ്ങൾതന്നെ നോക്കിക്കൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞതു. (ഒ! ദുഷ്ട പീലാത്തോസെ നീ ഈ വാക്കുച്ചരിക്കുന്നതു വ്യർത്ഥം; തന്റെ രക്തം നിന്റെ ശിരസ്സിന്മേൽ തന്നെ ആകുന്നു.; നീ ഏതു കൈ കഴുകിയാലും അതു നിന്റെ ആത്മത്തിൽനിന്നു പോകയില്ല) ആകയാൽ "ഇവന്റെ രക്തം ഞങ്ങളുടേയും ഞങ്ങളുടെ മക്കളുടേയും മേലായിരിക്കട്ടെ" എന്ന ആ കഠിനവചനങ്ങൾ അവർ ഉച്ചരിച്ച ക്ഷണത്തിൽ പീലാത്തോസു വിധി ഉച്ചരി

പ്പാൻ ഒരുങ്ങിത്തുടങ്ങി.

മരണത്തീപ്പു ഉച്ചരിക്കയിൽ ധരിക്കുമാറാകുന്ന ചില പ്രത്യേകതര ഉടുപ്പുകളും ശിരസ്സിൽ വില ഉയർന്ന രത്നങ്ങൾ പതിച്ച ഒരു വിശേഷമുടിയും ധരിച്ചു. ഇതിന്റെ ശേഷം ഒന്നാമതു കൊമ്പു വിളിക്കുന്നവൻ, അവന്നു പുറകെ മുട്ടുകൊടിക്കാരൻ, അവന്നു പിൻ ഉദ്യോഗസ്ഥർ, അവർക്കു പിൻ പല പടയാളികൾക്കു നടുവിൽ പീലാത്തോസു, അവന്നു പിൻ എഴുത്തുകലും, പേരും തിയ്യതിയും എഴുതുന്ന പുസ്തകങ്ങൾകൊണ്ടു പല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമായി ഈ ക്രമത്തിൽ പ്രദക്ഷിണം ഗോൽഗോ എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ കുത്തുവിനെ കെട്ടിയടിച്ചു ആ ദിവസത്തിന്നു നേരെ ഇങ്ങിനത്തെ പ്രത്യേക സംഗതികൾക്കു ഉപയോഗിക്കുമാറാകുന്ന ഒരു ഉയർന്ന സിംഹാസനം തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു.

അതു മുകളിൽ ന്യായാധിപസിംഹാസനവും, പുറകിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കുള്ള ഇരിപ്പിടങ്ങളും, മുൻവശത്തു പല പടികളും ഉള്ള ഒരു ഉയർന്തളം ആയിരുന്നതുമെന്നു ഗബ്ബാത്ത എന്നു അതിന്നു പേരുമായിരുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല ആ തളത്തിന്റെ മുറ്റിലും പടികളിന്മേലും പല പടയാളികൾ നിന്നിരുന്നു. പല വൈദികരും, പ്രഭുക്കളും വള്ളിയിലേക്കു പോയതിനാൽ അന്നാസു, കയ്യാപ്പായും, പല വൈദികരും മാത്രം പീലാത്തോസിന്റെ പുറകെ ഗോൽഗോമെന്ന സ്ഥലത്തേക്കു പോയി. പീലാത്തോസു ഇതാമനുഷ്യനെന്നു പറകയിൽ തന്നെ തന്നോടു ഒരുമിച്ചു ക്രൂശുവാനുള്ള രണ്ടു മോഷ്ടാക്കളേയും കുറ്റക്കാരിൽ കൊണ്ടുവന്നു നിർത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കടശിന. കുത്തുവിനെ മുഖപ്പു പഴന്തുണിയോടും മുൾമുടിയോടുംകൂടെ കൈകളുംകെട്ടി ആ രണ്ടുകള്ളന്മാരു

ടെ നടുവിലായി ഈ സിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുപോയി നിറുത്തി.

പീലാത്തോസു ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നുടൻ "ഇതാ നിങ്ങളുടെ രാജാവു" എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ "അവനെ കുരിശിന്മേൽ തറക്ക കുരിശിന്മേൽ തറക്ക" എന്ന സ്വരം എല്ലാഭാഗത്തുനിന്നും ഉച്ചത്തിൽ പിന്നെയും ധ്വനിച്ചിരുന്നു. അതിന്നു നിങ്ങളുടെ രാജാവിനെ ഞാൻ കുരിശിന്മേൽ തറക്കേണമോ" എന്നവൻ ചോദിക്കയിൽ "കേസർ അല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കു രാജാവില്ല" എന്നു ശ്രേഷ്ഠാചാര്യർ ഉത്തരിക്കയും ചെയ്തപ്പോൾ പീലാത്തോസു ഇനി ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടു സാദ്ധ്യമില്ലായെന്നു ഗ്രഹിക്കയാൽ വിധി ഉച്ചരിപ്പാനാരംഭിച്ചു എന്നാൽ ആ രണ്ടു മോഷ്ടാക്കളെ മുമ്പെ തന്നെ വിധിച്ചിരുന്നു? എങ്കിലും കർത്താവിനെ അവരുടെ നടുവിൽ തൂക്കുന്ന അപമാനവും ക്രൂടെ തനിക്കു വരുത്തുവാനായി അവരുടെ കുല-ശ്രേഷ്ഠാചാര്യർ മുഖാന്തരം താമസിപ്പിച്ചിരുന്നു. ആ മോഷ്ടാക്കളുടെ കുരിശുകൾ അവക്കുരികെകൊണ്ടുവന്നു വെച്ചിരുന്നു, ന. കർത്താവിന്റെ കുരിശോ എന്നാൽ തന്റെവിധി അത്രയേയും ഉച്ചരിക്കായ്കയാൽ തത്സമയം അവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു.

ചമ്മട്ടിയടിയുടെശേഷം അവിടെനിന്നും പോയ പരിശുദ്ധകന്യക അവളുടെ തിരുക്കുമാരനും ദൈവവുമായ തന്റെമേലുള്ള വിധി ഉച്ചാരണം കേൾപ്പാനായി വീണ്ടും അവലാധിയോടെ വന്നു. കർത്താവു വടയാളികൾക്കു നടുവിൽ ആ ന്യായാസനപടവികൾകൂടിയിൽ നിന്നിരുന്നു. അപ്പോൾ മൌനത പ്രമാണിക്കുന്ന കൊന്നു ധ്വനിച്ചശേഷം നീചനും, ഭീരുവും ആയ ന്യായാധിപൻ തീർച്ചയില്ലാത്ത ഒരു വിറയൽ സ്വരത്തിൽ നീതിമാനായ തന്റെമേൽ മരണവിധി ഉച്ചരിച്ചു. എന്നാ

ൽ അല്പനും അരോചകസ്വഭാവിയുമായ പീലാത്തോസു
ആ കോലാഹലഉടുപുടകളോടെ ആ ഉന്നത സിംഹാസ
നത്തിലിരിക്കയിലുള്ള അവന്റെ മഹാ നിഗളഭാവവും
ശ്രേഷ്ഠാചാര്യരുടെയും, യൂദരുടേയും, സേവകരുടേയും,
ജയപ്രസാദവും ന. സ്നേഹംനിറഞ്ഞ രക്ഷിതാവു അപ്പോ
ൾ ആയിച്ചുഞ്ഞിരുന്ന ആ അതി ശ്രലാപകരമായ സ്ഥി
തിയും, അങ്ങെ മാതാവിന്റെ അത്യന്ത വ്യാകുല ശ്രമാദ
വും ഞാൻ കാൺകയിൽ എന്റെ വ്യസനവും വേദനക
ളും ഇരട്ടിച്ചിരുന്നു. ആ ക്രൂര യൂദവൃദ്ധാരത്തിന്നിടയിൽ
അനേക അരോചകദുഷ്ടാത്മാക്കൾ അങ്ങുമിങ്ങും നടന്നു
കലക്കിയിരുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ
സ്ഥാനത്തു ഞാനായിരുന്നെങ്കിൽ ആ വിധിത്തീർപ്പു നേ
രായിരുന്നതിനെ എന്നു ഇനിക്കു തോന്നി

പീലാത്തോസു വിധിപറകയിൽ തുടക്കം തിബെ
രിയൂസു എമ്പ്രദോരിന്റെ നാമവും മറും ദീർഘനേരം
മഹാ അലംകൃതമായി പുകഴ്ത്തിവർണ്ണിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം
ഇവൻ ദൈവകുമാരനും യൂദരുടെ രാജാവുമാണെന്നു ത
ന്നെത്താൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പൊതുസമാധാനം കലക്കു
കയും അവരുടെ ശ്രമാണം ലംഘിക്കയും ചെയ്തു എന്നു കു
റ്റം ചുമത്തി ശ്രേഷ്ഠാചാര്യർ മരണത്തിന്നു വിധിക്കയും
ആ വിധി ന്യായമായി തോന്നുകയും യൂദജനം ഏകസ്വ
രമായി ആ വിധി ഉറപ്പിക്കണമെന്നു എന്നെ നിർബ്ബന്ധിക്കു
യും ചെയ്തിരിക്കയാൽ യൂദരുടെ രാജാവായ നസ്രായക്കാര
ൻഈശോ ഇന്നു ഗാഗുൽത്താമലയിൽ ദിസ്മാസും, ജെസ്മാ
സും എന്ന ഇരു മോഷ്ടാക്കൾനടുവിൽ കുരിശിന്മേൽതൂങ്ങി
മരിക്കുന്നതിന്നു ഞാൻ വിധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഉച്ചരിച്ചു.

ആകയാൽ താൻ കുറ്റമറ്റവനാണെന്നു പലപ്പോ
ഴും പറഞ്ഞതിനെ തിരെ നിഷേധിക്കുന്നതിന്നു ആ വ

ഷളനും കഥയില്ലാത്തവനുമായ ന്യായാധിപൻ ഒട്ടും നാണിച്ചില്ല. പിന്നീട് അവൻ തനിക്കുള്ള കുരിശു കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു നീണ്ട കോലെടുത്തു നുറുക്കു നുറുക്കാക്കി ഒടിച്ചു കാല്പാദങ്ങളിൽ എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. ദൈവജനനി ഈ വിധിത്തീർപ്പു കേൾക്കയിൽ കുറെ നേരത്തേക്കു മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു തീരെ ബോധക്കേടായി. എന്തെന്നാൽ അവളുടെ സ്നേഹകുമാരൻ സകലത്തിലും വ്യസനകരവും ഹീനവുമായ വിധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെടുമെന്നു അപ്പോളാണു നിശ്ചയമായതു. എന്നാൽ ചുറ്റും നിന്നിരുന്ന ദുഷ്ടജനം അവളുടെ ദുഃഖത്തെ നിന്ദ്യമാക്കും എന്നു ഭയന്നു യോഹന്നാൻ അവളെ കൊണ്ടുപോകയിൽ ബോധം വീണു കുത്താവിന്റെ പാടുകളാൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളെ വീണ്ടും കണ്ണുനീരുകൊണ്ടു കഴുകി ആ പരിശുദ്ധ സ്ഥലങ്ങളെ തിരുസ്സുടയുടെ നാമത്തിൽ അവകാശമേറ്റു വണങ്ങുന്നതിന്നായി പോയി.

അതിന്റെശേഷം പീലാത്തോസു വിധിവാചകം എഴുതുകയും അവന്റെ പുറകിൽ നിന്നിരുന്ന ഗ്രമസ്ഥന്മാർ അതിൽനിന്നു മുമ്മൂന്നു പകർപ്പു എടുക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അവൻ എഴുതിയ വാക്യങ്ങൾ അവൻ ഉച്ചരിച്ച വാക്കുകളിൽനിന്നു തീരെ വ്യത്യാസമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ അവന്റെ ബോധം നന്നാകലങ്ങിയിരിക്കയിൽ ഒരു നരകീയ ദൂതൻ അവന്റെ കരങ്ങളെ പിടിച്ചു എഴുതിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. എന്നാൽ എഴുതിയ വിധിവാചകത്തിന്റെ സത്തു എന്തെന്നാൽ, ന്യായക്കാരൻ ഈശോ പൊതുസമാധാനം കലക്കുകയും, ദൈവദൂഷണങ്ങൾ പറയുകയും, പ്രമാണത്തെ ലംഘിക്കുകയുംചെയ്തു എന്നു ശ്രേഷ്ഠാചാര്യരും, സന്നഹർദ്ദിൻ സംഘവും, ജനങ്ങളും കുറെചുരുക്കി കൂട്ടമായി നിലവ

ളിച്ചു എന്നെ നിർബന്ധിക്കയാൽ അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിന്നു ഞാൻ സമ്മതിച്ചു, അവർ പറഞ്ഞ കുററങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തവ ആയാലും അവർ കലഹമുണ്ടാക്കുമെന്നും, അവരുടെ പ്രമാണനീതി നടത്തുന്നതിന്നു ഞാൻ വിരോധിച്ചു യൂദരുടെ സമാധാനം ഞാൻ കലക്കി എന്നു എമ്പ്രദോരിൻ മുമ്പിൽ ആവലാധി ബോധിപ്പിക്കുമെന്നും ഭയന്നു അവനെ കുരിശിന്മേൽ തറെക്കുന്നതിന്നു അവർക്കു ഞാൻ എല്പിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

ഇതിന്റെ ശേഷം അവൻ കുരിശിൻ തലവാചകം എഴുതുകയിൽ പട്ടണത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തേക്കും അയപ്പാനായി രായസക്കാർ വിധിവാചകം പല പകർപ്പുകൾ എഴുതി, അവരുടെ വിധി അടിസ്ഥാനമററതാകുന്നു എന്നു വിധിയിൽ പറഞ്ഞതും തലവാചകത്തിൽ "യൂദരുടെ രാജാവു" എന്നു എഴുതിയതും നിമിത്തം ശ്രേഷ്ഠാചാര്യർക്കു മഹാ നീരസമായി ആ വാക്കു "യൂദരുടെ രാജാവെന്നു അവൻ പറഞ്ഞു എന്നായി" പകർത്തുകയൊ അഥവാ ഒന്നും എഴുതാതിരിക്കയൊ ചെയ്യണമെന്നു എല്ലാവരും കൂട്ടമായി ന്യായാസനത്തിന്റെ ചുററുംകൂടി നിലവളിച്ചു. എന്നാൽ പീലാത്തോസു കോപിച്ചു "ഞാൻ എഴുതിയതു എഴുതി" എന്നു മാത്രം ഉത്തരിച്ചു.

കർത്താവിന്റെ കുരിശു ആ മോഷ്ടാക്കളുടേതിലും ഉയരംകൂടരുതെന്നു അവരു ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ഈ തലവാചകപ്പലക തറക്കുന്നതിനായി കുരിശിൻ നെടിയതണ്ടിന്റെ തലയ്ക്കൽ വേറൊരു കഷണവും ചേർക്കേണ്ടിവന്നതിനാൽ അതു മററുരണ്ടിലും ഉയരം കൂടിപ്പോയി. ആകയാൽ കടശി കുരിശിന്റെ ആകൃതി ഈ വണ്ണമായിരുന്നു. പീലാത്തോസു ഈ ദുഷ്ടവിധി ഉച്ചരിച്ചുടൻ അവന്റെ ഭാര്യ പ്രോക്ലേസുക്ലാവുദിയാ

അവൻെറ അച്ചാരമോതിരം തിരികെ അവന്നു അയച്ചും വെച്ചു അരമനയിൽനിന്നിറങ്ങി കൎത്താവിൻെറ സ്നേഹിതരുടെപക്കൽ പോകയും അവർ ലാസറിൻെറ ഭവനത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രഢമുറിയിൽ അവളെ ഒളിപ്പിക്കയുംചെയ്തതു ഞാൻകണ്ടു. അന്നുതന്നെ വൈകിട്ടു കൎത്താവിൻെറ ഒരു സ്നേഹിതൻ ഗബാത്തായെന്ന ആ ന്യായാസനത്തിൻെറ പുറകിലുള്ള ഒരു പച്ചക്കല്ലിന്മേൽ അനീതിവിധിയാളൻ എന്ന വാക്കുകളും അവൻെറ ഭാൎയ്യയുടെ പേരുംകൊത്തി എഴുതിയതു ഞാൻ കണ്ടു എന്നു മാത്രമല്ല, ആ കല്ലു പട്ടണത്തിലുള്ള ഒരു ദേവാലയത്തിൽ ഇപ്പഴും കാണ്മാനുണ്ടു.

എന്നാൽ ക്ലാവുദിയാപ്രോക്ലേസു ക്രിസ്തീയവേദം അനുസരിച്ചു പരിശുദ്ധ പൌലോസിൻെറ മഹാ ഇഷ്ടശിഷ്യത്തിയായി ആ ശ്ലീഹായെ പിന്തുടൎന്നു ജീവിച്ചു. പീലാത്തോസു വിധിഉച്ചരിച്ചക്ഷണം ഈശോയെ സേവകർക്കു ഏല്പിക്കയും അവർ കയ്യാപ്പായുടെ വീട്ടിൽവെച്ചു ഊരിയ തൻെറ സ്വന്തവസ്ത്രം കൊണ്ടുവന്നു വീണ്ടും തന്നെ ധരിപ്പിക്കയുംചെയ്തു. പക്ഷെ ചിലഔദാൎയ്യശീലികൾ അതു ഒന്നു കഴുകിയതിനാൽ അല്പം വെടിപ്പായി തോന്നി. എന്നാൽ അതു ധരിപ്പിപ്പാനായി ആ കരുണയററ ദുഷ്ടസേവകർ അങ്ങെ കരങ്ങൾ അഴിച്ചു ആ ചുവപ്പു പഴന്തുണി ക്രൂരമായി വലിച്ചു പറിച്ചതിനാൽ അങ്ങെ തിരുമുറിവുകളൊക്കയും വീണ്ടും പുതിപ്പിച്ചു. പിന്നീടു വിറെക്കുന്ന തൻെറ കരങ്ങളാൽ ആ വക്കുകൊണ്ടുള്ള അടിവസ്ത്രം താൻ തന്നെ ധരിച്ചപ്പോൾ അവർ തൻെറ തോൾവസ്ത്രം എറിഞ്ഞുകൊടുക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ആദ്യമെ തൻെറ അമ്മ നെയ്തുണ്ടാക്കി ധരിപ്പിച്ച ആ തുന്നലില്ലാത്ത വസ്ത്രം ധരിപ്പിക്കുന്നതിന്നു മുൾമുടി തട

വാകയാൽ ആ ക്രൂരർ തന്റെവേദന കഥവെക്കാതെ ക രുണയററവിധത്തിൽ അതും വലിച്ചെടുക്കയുംചെയ്തു.

അതിന്റെശേഷം ആ ഇരുമ്പുമുട്ടുള്ള അരവളയം വീണ്ടും ചുററിക്കെട്ടി അതിന്മേൽ അവർക്കു ക്രൂരമായി പിടിച്ചുവലിപ്പാനുള്ള ആ ൪കയറുകളും കെട്ടുകയുംചെയ്തു. ആ രണ്ടു മോഷ്ടാക്കളേയും കരങ്ങൾ ബന്ധിച്ചു ഇരിമ്പു തുടൽ കഴുത്തിലിട്ടുകൊണ്ടു തന്റെ ഇടവും വലവും നിറുത്തിയിരുന്നു; എന്നാൽ അവരുടെ ദേഹം ആസകലം തലെദിവസത്തെ അടിയുടെ വടുവുകൾ കരുവാളിച്ചനിറത്തിൽ കാണ്മാനുണ്ടായിരുന്നു. നല്ലകള്ളന്റെ ഭാവവും പ്രകൃതിയും അടങ്ങിയതും സമാധാനമുള്ളതുമായിരുന്നു. മററവനൊ എന്നാൽ തീരെ മറിച്ചു: അശേഷം ഒരു മരുക്കവും അനുസരണവുമില്ലാതെ സേവകരോടു യോജിച്ചു കൎത്താവിനെ ദൂഷണിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ താൻ ആ രണ്ടു കൂട്ടരേയും കൃപയോടും സഹതാപത്തോടും കൂടെ തൃക്കണ്ണാൎത്തു അവരുടെ രക്ഷയെപ്രതി അങ്ങെ പാടുകൾ പിതാവിന്നു കയ്യാളിച്ചിരുന്നു.

പിന്നീടു സേവകർ കുരിശിൽ പതിക്കുന്നതിന്നു ആവശ്യമായ സാമാനങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു ഗാഗുൽത്തായിലേക്കുള്ള വേദനകരവും അതിഭയങ്കരകരവുമായ ആ പ്രയാണത്തിന്നു വേണ്ടതെല്ലാം തയ്യാറാക്കി. അന്നാസും കയ്യാപ്പായും തലവാചകം ബന്ധിച്ചു പീലാത്തോസിനോടു തൎക്കിച്ചു കടശി പിണങ്ങിപ്പിരിഞ്ഞശേഷം അവർ പെസഹാ ആടിനെ പൂജിക്കുന്നതിന്നു ദേവാലയത്തിൽ എത്തുമൊ എന്നു ഭയന്നു ധൃതിയായി വിധിപകൎപ്പും എടുത്തു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. ഇങ്ങിനെ കുരിശെന്ന ആ പീഠത്തിന്മേൽ ബലി അണെക്കപ്പെടുവാൻപോകുന്ന ആ സത്യമായ പെസഹാചെമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടിയെ അവർ ഉപേക്ഷിച്ചുംവെ

ച്ചു അതിന്റെ നിഴൽമാത്രമായ പെസഹാ ആടിനെ കല്ലുകൊണ്ടുള്ള ദേവാലയത്തിൽ വെച്ചു പൂജിപ്പാനാണു പോയതു.

എന്നാൽ അവരുടെ ആത്മങ്ങൾ കോപം, ദ്വേഷം, പൈശുന്യം മുതലായവകൊണ്ടു മുഴുവൻ അശുചിയായിരിക്കുന്നതു ഗണ്യമാക്കാതെ പുറമെയുള്ള തീണ്ടൽ മാത്രം സാരമായി വർജ്ജിച്ചിരുന്നു. "ഇവന്റെരക്തം ഞങ്ങളുടെമേൽ ആകട്ടെ" എന്ന ആ വാക്യങ്ങളാൽ പൂജിക്കുന്നവൻ ബലിമൃഗത്തിന്റെ ശിരസ്സിൽ കരങ്ങൾ വെക്കുണമെന്നുള്ള വേദനിയമവും അവർ നിറവേറി. ഇങ്ങിനെ അവർ യൂദനിയമത്തിലെ പീഠത്തിലേക്കുള്ള വഴിയും ഈശോവരപ്രസാദപീഠത്തിലേക്കുള്ള വഴിയും പിന്തുടരുകയിൽ, പിശാചിന്റെയും ലോകത്തിന്റെയും നീച അടിമയായ അ അജ്ഞാനപീലാത്തോസു സത്യദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ തട്ടങ്ങി വിറച്ചുകൊണ്ടു മൂന്നാമത്തെ ഒരു മദ്ധ്യവഴിയും പിടിച്ചു അവന്റെ അരമനയിലേക്കു പിന്തിരിഞ്ഞു. ഈ അനീതി വിധിത്തീപ്പു ഉദ്ദേശം ൬൦ മണിക്കാണു ഉച്ചരിച്ചതു.

൨൯-ാം അദ്ധ്യായം.

കത്താവു കുരിശു ചുമക്കുന്നു.

കുറെ പടയാളികൾ പീലാത്തോസു ന്യായാസനം വിട്ടുപോകയിൽ അവന്നു അകമ്പടിയായി പോയി അരമനെക്കു മുമ്പിൽ അണിയിട്ടു നിൽക്കുകയും ശേഷമുള്ളവർ കുറെക്കാരൊരുമിച്ചു നിൽക്കുകയുംചെയ്തു. അതിന്റെ ശേഷം ഈശോയോടൊരുമിച്ചു ഗാഗുൽത്തായിലേക്കു

പോകുവാനായി ൨൨ പ്രീശർ ആയുധമണിഞ്ഞു കുതിര കേറി വന്നവരിൽ ന്ന പേർ പൂങ്കാവനത്തിൽവെച്ചു തന്നെ പിടിക്കുന്നതിൽകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന തന്റെ ആ ജന്മശത്രുക്കൾ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ സേവകർ കർത്താവിനെ ഒരു വലിയ മുററത്തു കൊണ്ടുവരികയിൽ ചില അടിമകൾ തനിക്കുള്ള കുരിശു അതിന്റെ കൈകളുംവെച്ചു കെട്ടികൊണ്ടുവന്നു തന്റെപാദങ്ങൾക്കരികെ നിറുത്തി.

അപ്പോൾ ഈശൊ അതിന്നരികെ മുട്ടുകുത്തി തിരുക്കരങ്ങളാൽ ആ സ്ലീവായെകെട്ടിപ്പിടിച്ചു മൂന്നു പ്രാവശ്യം മുത്തിക്കൊണ്ടു അങ്ങിന്നു അതിന്മേൽ നിറവേററുവാൻപോകുന്ന ആ രക്ഷണിയ പൂജനിമിത്തം മനമിളകുന്നവിധത്തിൽ അങ്ങെമോക്ഷപിതാവിന്നുസ്തോത്രംചെയ്തു. പീഠത്തെ ഗുരുക്കൾ മുത്തുമാറാകുന്ന പോലെ പരിഹാരബലിയായ ഈ ഔന്നിത്യരക്തപൂജ നിറവേറുവാൻ പോകുന്നഉന്നതപീഠമാകുന്നകുരിശിനെ താനും പിടിച്ചു തഴുകിമുത്തി. എന്നാൽ സേവകർതന്നെ ഒരുസഹായവും കൂടാതെ എഴുന്നേല്പിച്ചു വീണ്ടും മുട്ടുകുത്തിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ വലത്തെതോളിൽ ആ ഭാരക്കുരിശിനെവെക്കയിൽ മാലാക്കാമാർ അങ്ങെസഹായിപ്പാൻ വന്നില്ലെങ്കിൽ നിലത്തുനിന്നു എഴുന്നേല്പാൻകൂടെ തനിക്കുബലമില്ലായിരുന്നു.

എന്നാൽ താൻ മുട്ടിന്മേൽതന്നെ നിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കയിൽ സേവകർ ആ രണ്ടു മോഷ്ടാക്കൾക്കുള്ള കുരിശിന്റെ അല്പം വളഞ്ഞ രണ്ടു വിലങ്ങുകൾ കൊണ്ടുവന്നു അവരുടെ പിടലിമേൽ വെച്ചു കരങ്ങൾ രണ്ടും അതോടു ചേർത്തു വരിഞ്ഞുകെട്ടി. എന്നാൽ നെടിയതണ്ടു വിധി നടത്തുമ്പോൾ മാത്രം ചേർക്കുമാറായിരുന്നു. പീലാത്തോസിന്റെ അകമ്പടി കുതിരപ്പട്ടാളം പുറപ്പെടുന്ന കൊമ്പുധ്വനിക്കയിൽ ഒരു കാവൽക്കാരൻ പ്രീശൻവന്നു മുട്ടിന്മേൽ

നിൽക്കുന്ന തന്നോടു, എഴുന്നേൽക്ക നിന്റെ വിശേഷ സംഭാഷണം ഞങ്ങൾ വേണ്ടുവോളം കേട്ടിട്ടുണ്ടു എഴുന്നേററു പുറപ്പെടുകയെന്നു പറഞ്ഞു, പക്ഷെ ഒരുവൻ സഹായിച്ചല്ലാതെ തനിക്കു എഴുന്നേല്പാൻ അശേഷം ബലമില്ലായ്കയാൽ അവർ ക്രൂരമായി തന്നെ വലിച്ചെഴുന്നേല്പിച്ചു.

എന്നാൽ നമുക്കു അങ്ങിന്നു അയക്കുന്ന ഞെരുക്കങ്ങളെന്ന കുരിശുകളെ ചുമന്നുകൊണ്ടു അങ്ങെ പിന്തുടരുകയിൽ സഹിക്കേണ്ടിയ ആ ഭാരം അപ്പോൾ താൻ നമ്മെ പ്രതി സഹിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ലോകത്തിൽ എല്ലായിലും അപമാനമായതും എന്നാൽ ആകാശത്തിൽ എല്ലായിലും ഉന്നതമായതുമായ രാജാക്കളുടെ രാജാവിന്റെ ആജയവരവു ആരംഭിച്ചു. കുരിശിന്റെ അററത്തു രണ്ടു കയറുകൾ കെട്ടി അതു വല്ലതിന്മേലും മുട്ടാതിരിപ്പാനായി രണ്ടു സേവകർ പൊക്കിപ്പിടിക്കയും, വേറെ നാലു സേവകർ അങ്ങെ അരയിലെ കയറുകൾ മുമ്പും പിമ്പും പിടിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നാൽ ആ ഘോരഭാരത്താൽ വിറച്ചിരുന്ന സ്നേഹം നിറഞ്ഞ കൎത്താവിനെ കാൺകയിൽ തന്നെത്തന്നെ പൂജിപ്പാനുള്ള വിറകും ചുമന്നു പോകുന്ന ഇസഹാക്കിനെ ഞാനോൎത്തിരുന്നു.

ജനകലഹം അടക്കുന്നതിനായി പട്ടാളസേനയിൽ കൂടി പീലാത്തോസുതന്നെ പോകേണമെന്നു കരുതിയിരുന്നതിനാൽ അവന്റെ പുറപ്പാടടയാളമായ കൊമ്പു വിളിച്ചുടൻ ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കും ഒരുഗണം കുതിരപ്പട്ടാളത്തിന്നും മദ്ധ്യെ അവൻ കുതിരകേറിപ്പോയിരുന്നു. ഇത്താല്യായുടേയും സ്വിററർളാണ്ടിന്റെയും അതൃത്തികളിൽ നിന്നുള്ളവരായ ൩൦൦ കാവൽ പട്ടാളസൈന്യവും അയാൾക്കു പിന്നണിയായും പോയിരുന്നു. ഒരു കുഴൽക്കാരൻ പ്രദക്ഷണത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നടന്നു തെരുവുകളുടെ മൂലക

ളൊക്കയിലും കൊമ്പു വിളിച്ചു വിധിതീൎപ്പു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. പ്രദക്ഷിണത്തിന്നു പുറകെ കുറെ സ്ത്രീകളും ബാലരും കയറുകൾ, ആണികൾ, മരപ്പൂളുകൾ മുതലായ പല സാമാനങ്ങളും കരങ്ങളിലും കൊട്ടകളിലും പിടിച്ചുകൊണ്ടും, ബലവാന്മാരായ മററുചിലർ ഗോവണി, മരത്തൂണു, രണ്ടുകള്ളന്മാരുടെ കുരിശിന്റെ നെടിയ തണ്ടുകൾ മുതലായവ ചുമന്നുകൊണ്ടും, അവർക്കു പുറകെ കുറെ പ്രീശർ കുതിരപ്പുറത്തുകേറിയും പോയിരുന്നു. തലവാചകപ്പലക എടുത്തിരുന്ന ഒരു ബാലൻ അങ്ങെ ശിരസ്സിൽനിന്നു വലിച്ചെടുത്ത മുൾമുടി ഒരു നീണ്ട വടിമേൽ കുത്തി ഉയൎത്തിപ്പിടിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ ഇവൻ മററവരെപ്പോലെ അത്ര കഠിനനല്ലായിരുന്നു. അവന്നു പുറകെ നമ്മുടെ സ്നേഹംനിറഞ്ഞ രക്ഷിതാവു പാദരക്ഷയില്ലാതെ അങ്ങെ പാദങ്ങൾരണ്ടും കീറി രക്തമൊലിച്ചും സൎവ്വാംഗം മുറിവുകൾ നിറഞ്ഞും ആ കുരിശിന്റെ ഭാരത്തിൻകീഴ നന്നാ ഞെരുങ്ങി വളഞ്ഞുംപോയിരുന്നു; കഴിഞ്ഞ രാത്രിമുഴുവൻ അശേഷം യാവനയും ഉറക്കവുമില്ലായ്കയും ദേഹത്തിലെ രക്തംമുഴുവൻ പോയതിനാലുള്ള കഠോരദാഹവും, മുറിവുകളാലുള്ള പനിയുംനിമിത്തം തളൎന്നു മോഹാത്സ്യപ്പെട്ടുമാണു താൻ നടന്നിരുന്നതു

എന്നാൽ താൻ ആ ഭാരസ്സീവായുടെ ഘനം മുഴുവൻ വലത്തെ കരംകൊണ്ടു താങ്ങി ഒന്നു ഉയൎത്തുവാൻകൂടെയും ബലമില്ലാത്ത ഇടത്തെ കരംകൊണ്ടു പാദങ്ങളിലെ മുറിവിന്മേൽ പററിപ്പിടിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രത്തെ ചിലപ്പോൾ ഒന്നു പൊക്കിപ്പിടിപ്പാൻ പ്രയത്നിച്ചുകൊണ്ടു പോയിരുന്നു. അങ്ങെ അരയിലെ കയറുകൾ രണ്ടു സേവകർ മുമ്പോട്ടും രണ്ടുപേർ പുറകോട്ടും വലിച്ചിരുന്നതിനാൽ തനിക്കു നടക്കുന്നതിന്നു മഹാ പ്രയാസമായിരുന്നു.

എന്നുമാത്രമല്ല തന്റെ മുടിയും, മീശയും, മുഖവും രക്തം ഒലിച്ചു പരിതാപകരവിധമായി തീരെ ഭാഷ ചകരുകയും, കുരിശിന്റെയും തുടലിന്റെയും ഭാരത്താൽ രോമവസ്ത്രങ്ങൾ മുറിവുകളിന്മേൽ കൊണ്ടു ഉരഞ്ഞു രക്തമൊലിക്കയും മണിക്കണ്ടങ്ങളിൽ കെട്ടുകൾ പൂണ്ടു മുറിഞ്ഞു വീങ്ങുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ആ ദുഷ്ടർ നിന്ദ്യവും ശാസനവുമായ വാക്കുകൾ മാത്രമെ തന്നോടു പറഞ്ഞിരുന്നൊള്ളു എങ്കിലും താൻ അത്യന്തസ്നേഹത്തോടും ശാന്തതയോടും മുഖപ്രസാദത്തോടും കൂടെ അങ്ങെ ഈ ക്രൂര ബാധകരെപ്രതി ഇടവിടാതെ പ്രാൎത്ഥിച്ചിരുന്നു. ആയുധപാണികളായ പല സേവകർ ഇരു വശവും നടന്നിരുന്നു. ഇതുമെന്യെ ആ രണ്ടു മോഷ്ടാക്കളും ദേഹത്തിന്റെ മേൽഭാഗം മാത്രം മറയത്തക്ക ഒരു തരം കയ്യില്ലാത്ത തോൾ വസ്ത്രം ധരിച്ചു പിടലിമേൽ കുരിശുവിലങ്ങുകൾ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു തലയിൽ പുൽത്തൊപ്പികളും വെച്ചു തന്റെ പുറകെയും വന്നിരുന്നു. നല്ലകള്ളൻ ബഹു സാധു സ്വഭാവത്തോടെ തന്നെ പിഞ്ചെന്നിരുന്നതിന്നു പകരം മററവൻ ഒരു മുരട്ടുശീലനായി സദാ തന്നെ ദൂഷിണിച്ചിരുന്നു.

പ്രദക്ഷിണത്തിന്നിരുവശവും പല പ്രിശർ കുതിരകേറി മുമ്പോട്ടും പുറകോട്ടും നടന്നു ക്രമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കയിൽ പീലാത്തോസും സൈന്യവും കുറെ പുറകിൽ പട്ടാളമുറെക്കു അണിയിട്ടു വന്നിരുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല അവൻ ജനകലഹം മുടക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി ചില പ്രധാന തെരുവുകളിൽകൂടെ തന്നെ കടന്നുപോയിരുന്നു. തിരുനാൾക്കു ദേവാലയത്തിൽ പോകുന്ന ജനങ്ങൾക്കു അസഹ്യമുണ്ടാകായ്വാനും പ്രധാന തെരുവുകൾ പീലാത്തോസിന്നു ഒഴിഞ്ഞിരിപ്പാനുമായി ന. കൎത്താവി

നെ പുറകിലെ ഒരു ഇടുക്കുവഴിയെ അവർ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. എന്നാൽ വിധിത്തീർപ്പു വായിച്ചുടൻ പുരുഷാരം പിരിഞ്ഞു പെസഹാ ഒരുക്കത്തിന്നായി വീടുകളിലേക്കും പള്ളിയിലേക്കും പോയിയെങ്കിലും ചിലർ പ്രദക്ഷിണം കാണ്മാനായി കാത്തുനിന്നിരുന്നു.

റോമാ സേവകർ പ്രദക്ഷിണത്തിൽനിന്നു പുരുഷാരത്തെ അകററിയിരുന്നതിനാൽ ഇവർ മുൻ കടന്നു ഗാഗുൽത്തായിലേക്കൊ അഥവാ പ്രദക്ഷിണത്തിന്റെ പുറകിലേക്കൊ മററു വഴിയായി പോയിരുന്നു. തന്നെ കൊണ്ടുപോയിരുന്ന തെരുവു നന്നാ ഇടുക്കായതും നിരപ്പില്ലാത്തതുമാകയാൽ തനിക്കു നടപ്പാൻ ബഹു പ്രയാസമായിത്തീർന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല ആ ദുഷ്ടജനം ഭവനങ്ങളുടെ മേല്പുരകളിലും ജനേലകളിലും മററും കേറിനിന്നു തന്നെ ദുഷിച്ചപമാനിക്കയും വേലയെടുക്കുന്ന അടിമകൾക്കൂടേയും ചേറും ചളിയും വാരി തന്റെമേൽ എറികയും ചെയ്തിരുന്നു. കുട്ടികളെക്കൂടെ അവർ എരിയിക്കയാൽ ഇവർ മൂർച്ചയുള്ള കല്ലുകൾ പെറുക്കി അവരവരുടെ ഭവനങ്ങൾക്കു നേരെ താൻ പോകുന്ന വഴിമദ്ധ്യെ ഇട്ടിരുന്നു.

൩൦-ാം അദ്ധ്യായം.

കൎത്താവു ഒന്നാമതു വീഴുന്നു.

താൻ പോയിരുന്ന ആ തെരുവിൽ ഇടത്തോട്ടു അല്പം തിരിഞ്ഞപ്പോൾ അതു തീരെ കടുംതൂക്കമായിരുന്നതുമെന്യെ സെഹിയോനിൽനിന്നു വരുന്ന വെള്ളച്ചാലിന്നരികെ വഴി നടുവിലുള്ള ഒരു കുഴിയിൽ ചേറും ചളിയുമുള്ളതിനാൽ ജനങ്ങൾക്കു ചവിട്ടുന്നതിന്നായി ഒരു വ

ലിയ കല്ലു ഉണ്ടായിരുന്നു. താൻ ഇവിടെ വരികയിൽ അങ്ങെ ബലം മുഴുവൻ കെട്ടു ഒരടിപോലും വെപ്പാൻ തീരെ അശക്തനായിത്തീൎന്നെങ്കിലും ദുഷ്ടസേവകർ യാതൊരു സഹായവും തനിക്കു ചെയ്യാതെ തൻെറ അരയിലെ കയറുപിടിച്ചു വലിക്കുമാത്രം ചെയ്കയാൽ താൻ ആ കല്ലിന്മേൽ മുഴുവനായി വീണുപോയി. എന്നാലും ആ ക്രൂരബാധകർക്കു ഒരല്പ ദയവുപോലുമില്ലാതെ തന്നെ ദൂഷിണിച്ചുംകൊണ്ടു എഴുന്നേല്പിപ്പാൻ പ്രയത്നിച്ചതു നിമിത്തം കൂട്ടത്തിൽ ഒരു കുഴപ്പമുണ്ടായി. താൻ സഹായത്തിന്നായി കരങ്ങൾ നീട്ടിയാറെ ഒരുത്തനും അല്പ കരുണപോലും തോന്നിയില്ല.

ആ! എല്ലാം വേഗംതീരും എന്നു താൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ആ ശത്രുക്കളെ പ്രതി പ്രാൎത്ഥിക്കയിൽ അവനെ എഴുന്നേല്പിക്കുവിൻ, അല്ലെങ്കിൽ അവൻ ഇവിടെവെച്ചുതന്നെ ചത്തുപോകും എന്നു പ്രിശർ പറഞ്ഞു. വളരെ സ്ത്രീകളും പൈതങ്ങളും ദുഃഖത്താലും ഭയത്താലും കരഞ്ഞുകൊണ്ടു പിന്തുടൎന്നിരുന്നു. ഈശോ ഉന്നതങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആശ്വാസത്താൽ തിരുത്തല ഒന്നുയൎത്തുകയിൽ ആ ക്രൂരർ അശേഷം കരുണയില്ലാതെ ആ ചളിയിൽ നിന്നു തന്നെ വലിച്ചെടുക്കുംമുമ്പുതന്നെ മുൾമുടി അങ്ങെ ശിരസ്സിൽ വീണ്ടും പതിക്കയും എഴുന്നേററുനിന്ന ക്ഷണത്തിൽ കുരിശു അങ്ങെ തോളിൽ വെക്കയുംചെയ്തു. ആ മുൾമുടി വീണ്ടും ശിരസ്സിൽ പതിക്കയാൽ വേദന വൎണ്ണിക്കാവതല്ലാത്ത വിധം അധികരിച്ചതുമെന്യെ മുള്ളുകൾ കുരിശിന്മേൽ തടഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ തിരുത്തല ഒരു വശത്തേക്കു ചാഞ്ഞുമിരുന്നിരുന്നു.

നാലാം അദ്ധ്യായം.

ഈശോ രണ്ടാമതു വീഴുകയിൽ മാതാവിനെ കാണുന്നു.

അനീതിയായ വിധി ഉച്ചരിച്ചശേഷം വ്യാകുലസമുദ്രത്തിൽ മുഴുകിയ തന്റെ അമ്മയോഹന്നാനൊരുമിച്ചു അങ്ങെ പാടുകളാൽ ശ്രുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളെ വീണ്ടും കണ്ണുനീർകൊണ്ടു കഴുകുവാനായി പോയി. എന്നാൽ ഗാഗുൽത്തായുള്ള പുറപ്പാടടയാളമായ ആ കൊമ്പു സ്വരം മാതാവുകേൾക്കയും ജനങ്ങളുടെ വാച്ചിൽ കാൺകയുംചെയ്തയിരു താൻ ഗാഗുൽത്തായിലേക്കു പുറപ്പെടുന്നു എന്നറിഞ്ഞു ആ തിരുപുത്രനെ ഒന്നുകൂടെകാണ്മാൻ അത്യാഗ്രഹമായി തന്റെവക്കലേക്കു അവളെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ യോഹന്നാനോടു അപേക്ഷിച്ചു. അതുകയാൽ അയാൾ അവളെ താൻ കടന്നുപോകുന്ന വഴിവക്കത്തെ രുവിലേക്കു വാതിലുള്ള ഒരു വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. എന്നാൽ അതു കയ്യാപ്പായുടെ ഒരു വീടായിരുന്നു. എങ്കിലും ഭയശീലനായ അതിന്റെ കാവൽക്കാരനോടു യോഹന്നാൻ അനുമതിപ്രാപിച്ചു മാതാവിനെയും മറ്റും അതിന്റെ വടിപ്പുറക്കൽ കൊണ്ടുപോയി നിറുത്തി. അപ്പോൾ മൈവജനനിയുടെമുഖം വ്യാകുലത്താൽ വിളറികരച്ചിലാൽ കണ്ണുകൾ മൂവന്നിരുന്നു. അവൾ ഒരു നീലവസ്ത്രം മൂടച്ചു വാതുനിൽക്കയിൽ ആ ദുഷ്ടരുടെ അട്ടഹാസങ്ങളും, അടിപ്പുകളും, ദുഷണവാക്കുകളും തിരിച്ചുതിരിച്ചു കേട്ടിരുന്നു.

ഒരു വിളംബരക്കാരൻ മുൻനടന്നു ഇടക്കിടെ മൂന്നുകാറുകാരെ കുരിശിൽ തറപ്പാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നുയെന്നു ഉച്ചത്തിൽനിലവിളിച്ചു വറഞ്ഞിരുന്നു. കാവൽക്കാരൻ ചെന്നു പടിവാതിൽ തുറക്കയാൽ ആ സ്വരം കേട്ട

ണംതോറും തെളിവായി കേട്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ വ്യാകുല അമ്മ മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടു യോഹന്നാനോടു ഞാൻ പുറത്തു നിൽക്കേണമോ അകത്തേക്കു പോകേണമോ? ഇതു സഹിപ്പാൻ ഞാൻ ശക്തയാകുമോ? എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനു അമ്മ പുത്രൻ കടന്നു പോകുന്നതു കാണാഞ്ഞാൽ പിന്നീടു അതുനിമിത്തം സങ്കടപ്പെട്ടാലോ എന്നു യോഹന്നാൻ പറയുകയാൽ അവൾ അവിടെത്തന്നെനിന്നു ദൂരെനിന്നു സാവധാനത്തിൽ അടുത്തുവന്നിരുന്ന ആ പരിതാപകരപ്രദക്ഷിണംനോക്കിയിരുന്നു.

എന്നാൽ ഭംഗപ്പാടുകരുവുകളും സാമാനങ്ങളും കൊണ്ടുവരുന്നവർ അടുത്തുവരികയിൽ അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിലെ അഹമ്മതിയുള്ള ജയസന്തോഷം ഈ അമ്മ കണ്ടു സഹിയാതെ കരങ്ങൾകൂപ്പി ഉന്നതത്തിൽനിന്നുള്ള ആദരവു പ്രാർത്ഥിച്ചതു അവരിലൊരുവൻ കണ്ടു ഇതു പ്രലാപകര വാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കുന്ന ആ സ്ത്രീ ആരാണെന്നു കൂട്ടനോടു ചോദിക്കയിൽ അവൻ അതു ആ ഗലീലയൻറെ അമ്മയാണെന്നു ഉത്തരിച്ചു. അപ്പോൾ ആ ക്രൂരനു മാതാവിൻറെ നേരെ സഹതാപം തോന്നുന്നതിനു പകരം ഈ വ്യാകുല അമ്മയുടെ ഹൃദയം, തകർത്തുന്ന ആ ദുഃഖപ്രലാപത്തെ കളിപുതുമയാക്കിക്കൊണ്ടു തന്നെ തറപ്പാനുള്ള ആ ഇരിമ്പാണി എടുത്തു ഇതു നിൻറെ മകനെ തറപ്പാനുള്ളതാണെന്നു പറഞ്ഞു നിന്ദയോടെ ഈ അമ്മയെ കാണിച്ചു. (ഓ! എത്രയൊ കഠിനവ്യാകുലം ആ കാഴ്ചയാൽ ഈ അമ്മ സഹിച്ചു!!)

എന്നാൽ മാതാവു അടുത്തുവന്നിരുന്ന തിരുപുത്രനെ ഉരുക്കുഞ്ഞാടെ നോക്കിക്കൊണ്ടു വ്യാകുലാധിക്യത്താൽ മയങ്ങി വീഴാറായാൻ ഒരു തൂണോടു ചേർന്നു ചാരിനിന്നു; എന്തെന്നാൽ അവളുടെ വർണ്ണനീയമല്ലാത്ത ദുഃഖ

ത്താൽ മുഖം വിളറി മുണ്ടുകൾ നീലച്ചു കണ്ണുനീർ പൂ
ഴപോലെ ഒലിച്ചിരുന്നു. അപ്പോൾ പ്രീശർ കുതിരപ്പുറ
ത്തു കടന്നുപോയതിനു പുറകെ അലവാചകവും കൊണ്ടു
ഒരു ബാലകൻകടന്നു, പിന്നീട് അവളുടെസ്നേഹിതക്കു
മാരൻ ആ ഗ്ലീവായുടെ ഭാരത്താൽ ക്ഷീണിച്ചു വളഞ്ഞു
മുൾമുടി ധരിച്ചിരിക്കുന്ന തിരുത്തല മരണപ്രമാണത്താൽ
തളർന്ന തോളിലേക്കുവീണും കൊണ്ടു അടുത്തുവന്നു. ആ
സമയം താൻ സഹതാപവും വ്യാകുലവും നിറഞ്ഞ അ
ങ്ങെ മാതാവിനെ ഉറ്റു സൂക്ഷിക്കയിൽ രണ്ടാംപ്രാവശ്യം
കരങ്ങളും മുട്ടുകളും കുത്തി നിലത്തുവീണുപോയി. ഇതു
മാതാവു കാൺകയിൽ സഹിക്കുന്നതായ വ്യാകുലത്താൽ
സകലവും മറന്നു പടയാളികളേയും ബാധകരേയും ഒ
ന്നും നോക്കാതെ അവളുടെ സ്നേഹകുമാരനെമാത്രം നോ
ക്കി ഓടിച്ചെന്നു ആ പുരുഷാരമദ്ധ്യത്തിൽനിന്നു തന്റെ പുത്രന്റെ
അടുക്കൽ മുട്ടുകുത്തി തന്നെകെട്ടിപ്പിടിച്ചു. അപ്പോൾ പ്രി
യമകനെ! എന്നും, അമ്മെ! എന്നും ഉള്ള വാക്കുകൾ മാ
ത്രം ഞാൻ കേട്ടുവെന്നു ഇനിക്കുതോന്നി.

അപ്പോൾ അല്പ കലഹമുണ്ടായതിനാൽ യൊഹ
ന്നാനും, സ്ത്രീകളും ക്ഷണംചെന്നു മാതാവിനെ എഴുന്നേ
ല്പിച്ചുടൻ സേവകർ അവളെ ശാസിച്ചുകൊണ്ടു സ്ത്രീയെ!
ഇവിടെ നിനക്കു എന്താണു ചെയ്വാനുള്ളതു? അവനെ നീ
നല്ലവണ്ണം വളർത്തിയെങ്കിൽ അവൻ ഞങ്ങളുടെ കരങ്ങ
ളിൽ അകപ്പെടാഞ്ഞതെയല്ലൊ എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാ
ലും ചിലർക്കിതുകണ്ടു മനമിളകിയതിനാൽ പടിപ്പുരയി
ലേക്കുപോകുവാൻ പറഞ്ഞതല്ലാതെ അമ്മയെ ആരുംതൊ
ട്ടില്ല. എന്നാൽ മാതാവു പടിക്കലേക്കു പോകയിൽ അ
വിടെയുള്ള ഒരു കല്ലിന്മേൽ മയങ്ങിതളർന്നു വീഴുകയാൽ
അവളുടെകൂടെയുള്ളവർ ചുറുംനിന്നു സഹായിച്ചിരുന്നു.

നന്നാ കഠിനംകൂടിയതരമായ ആ കല്ലിന്മേൽ മാതാവിന്റെ ഛായപതിഞ്ഞതിനാൽ അതു ചെറിയയാക്കോവു ഓർശ്ശംപുരിയിൽ മെത്രാനായിരിക്കയിൽ വേസസ്സായെന്ന ജലാശയസമീപെ പണിയിച്ച പുതിയപള്ളിയിൽ കൊണ്ടുപോയി സ്ഥാപിച്ചു. അവർ മാതാവിനെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി പടിവാതിൽ അടച്ചതിന്നിടയിൽ സേവകർ തന്നെ എഴുന്നേല്പിച്ചു വേറൊരുപ്രകാരത്തിൽ കുരിശുചുമപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. അതായതു കുരിശിന്റെഭാരം കുറപ്പാനായി അതിന്റെ കൈകൾരണ്ടും നെടിയ തണ്ടിൽനിന്നു അഴിച്ചു തന്നെ കെട്ടിയിരിക്കുന്ന കയറിന്മേൽ കെട്ടിയിട്ടതിനാൽ കുറച്ചു ഭാരംകുറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവിടവിടെ ജനങ്ങൾ കൂട്ടംകൂടി നിന്നു തന്നെ അപമാനിച്ചു ദുഷിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും പുറകെവന്നിരുന്ന കുറെ സ്ത്രീകൾമാത്രാ അങ്ങെ പാടുകൾ കണ്ടു കരഞ്ഞു പ്രലാപിച്ചിരുന്നു.

൩൨-ാം അദ്ധ്യായം.

മൂന്നാമതുവീഴുകയിൽ ശെമഓൻ സഹായിക്കുന്നു.

പ്രദക്ഷിണം പുറപ്പെട്ടു മൂന്നു തെരുവുകളുടെ അവസാനത്തിലുള്ള പട്ടണത്തിന്റെവളവുങ്കൽ എത്തിയപ്പോൾ ഈശോ അതിന്റെ നടുവിലുള്ള ഒരു വലിയ കല്ലിന്മേൽ തട്ടി വീണതിനാൽ കുരിശു തെറിച്ചു പോകയും വീണ്ടു എഴുന്നേല്പാൻ തനിക്കു അശേഷം ബലമില്ലാതാകയുംചെയ്തു. ദേവാലയത്തിലേക്കുപോയിരുന്ന പലയോഗ്യരും അതു കണ്ടുനിന്നു സഹതാപമോടെ അയ്യൊ! ആ

പാവപ്പെട്ട മാനുഷനെ നോക്കുവിൻ, അവൻ നിശ്ചയമായിട്ടു മരിപ്പാറായി എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും തന്റെ ശത്രുക്കൾക്കു ഒരു സഹതാപവുംതോന്നിയില്ല. തനിക്കു എഴുന്നേല്പാൻ അശേഷം മേലാഞ്ഞയാൽ അവിടെ വളരെതാമസിക്കേണ്ടിവന്നതിനാൽ പ്രീശർ സേവകരോടു അവന്റെ കുരിശെടുപ്പാൻ ഒരുവനെ നിങ്ങൾ നോക്കാഞ്ഞാൽ വിധിനടത്തേണ്ട സ്ഥലത്തേക്കു ജീവനോടെ അവനെത്തുകയില്ലായെന്നു പറഞ്ഞു.

ഈ സമയം അജ്ഞാനിയായിരുന്ന കെറുവിനാക്കാരൻ ശെമഓൻ അവന്റെ മൂന്നുമക്കളൊന്നിച്ചു അതിലെ കടപ്പാനിടയായി, തോട്ടക്കാരനായ അവൻ കിഴക്കെകോട്ടക്കരികെ ഒരു തോട്ടത്തിൽ വേല എടുത്തിട്ടു ഒരു കെട്ടു വെട്ടിയ കൊമ്പുകളും കൊണ്ടു വീട്ടിലേക്കു പിന്തിരികയായിരുന്നു. അവന്റെ ഉടുപുടഭാവത്താൽ അവൻ ഒരു അജ്ഞാനിയാണെന്നു സേവകർ അറിഞ്ഞു അവനെ പിടിച്ചു കുരിശു ചുമക്കുന്നതിൽ ഈശോയെ സഹായിപ്പാൻ നിർബന്ധിച്ചു. എന്നാൽ തുടക്കം അവൻ കുട്ടികൾഭയന്നു നിലവിളിക്കയാൽ അതിന്നു വിരോധിച്ചെങ്കിലും ചില സഹതാപമുള്ള സ്ത്രീകൾ ആ കുട്ടികളെ കൊണ്ടുപോയി സൂക്ഷിക്കയാൽ അവൻ കീഴ്വഴങ്ങി; എന്നാലും ശെമഓൻ ഇതിനാൽ നന്നാ മുഷിഞ്ഞു ഇത്ര പ്രലാപകരസ്ഥിതിയിൽ ഈ അകൃതവേഷം അണിഞ്ഞിരിക്കുന്ന മാനുഷനോടുകൂടെ നടക്കുന്നതിൽ നന്നാ നാണിച്ചിരുന്നെങ്കിലും കർത്താവു കരഞ്ഞുകൊണ്ടു സാധുത്വം നിറഞ്ഞ സ്വർഗ്ഗീയ ദൃഷ്ടിയാൽ അവനെ ഒന്നു നോക്കുകയാൽ അവൻ മനമിളകി സമ്മതിച്ചതുമെന്യെ ദയയോടെ തന്നെ താങ്ങി എഴുന്നേല്പിക്കയുംചെയ്തു.

അപ്പോൾ സേവകർ കുരിശിന്റെ ഒരററം അവ

ന്റെ തോളിൽവെച്ചു അവനെ പുറകെ നടത്തിയതിനാൽ ഭാരം വളരെ കുറകയും ഇങ്ങിനെയെല്ലാം ക്രമപ്പെട്ടുത്തിക്കൊണ്ടു പ്രദക്ഷിണം വീണ്ടുംപുറപ്പെട്ടകയുംചെയ്തു.

ശെമഓൻ കാഴ്ചക്കു ൧൦ വയസ്സുള്ള ഒരു തടിച്ചപ്രകൃതിക്കാരനും അവന്റെ കുട്ടികൾ ബാലചട്ടകൾ ധരിച്ചിരുന്നവരുമായിരുന്നു. ഇവരിൽ ഗൃസ എന്നും അലക്സാന്തർ എന്നും പേരായ മൂത്തവർ രണ്ടുപേരും പിന്നീടു തന്റെ ശിഷ്യഗണത്തിൽ ചേരുകയും മൂന്നാമത്തവൻ നന്നാ കുട്ടിയാകയാൽ കുറെകഴിഞ്ഞിട്ടു വിശുദ്ധ എസുപ്രാനോസിനോടുകൂടെ ജീവിക്കയും ശെമഓൻ തന്റെപുറകെ കുരിശുചുമന്ന ക്ഷണത്തിൽ വരപ്രസാദത്താൽ ഹൃദയം പൂരിക്കപ്പെട്ടകയും ചെയ്തു.

നാല-ാം അദ്ധ്യായം.

വെറോനിക്കാ തിരുമുഖം തുടയ്ക്കുന്നു.

പ്രദക്ഷിണം ഒരു നീണ്ടതെരുവിൽക്കൂടെ കടക്കയിൽ ഉണ്ടായ ഒരു സംഭവം ശെമഓന്റെ മനസ്സിനെ നന്നാ ഇളക്കികളഞ്ഞു. എന്തെന്നാൽ യൊശുവായ വളരെ ജനങ്ങൾ പള്ളിയിലേക്കു തത്രമായി പോകയിൽ ഈ ശോയെ കണ്ട ആ പ്രീശക്കൂട്ടത്തിനീടൽ ഭയന്നു വലരും വഴിമാറിപ്പോയിരുന്നെങ്കിലും ചിലർ മറിച്ചു, തന്നെ കണ്ടുനിന്ന അങ്ങെ പാട്ടകളിന്മേൽ മനസ്സലിവോടെ സഹതാപപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ശെമഓൻ തന്നെ സഹായിച്ചുതുടങ്ങിയ സ്ഥലത്തുനിന്നു ൨൦൦ അടി പോയപ്പോൾ ഇടത്തുവശത്തുള്ള ഒരു അലംകൃതഭവനത്തിന്റെ വാതിൽ തുറന്നു ഒരു മഹിമദൃഷ്ടിയുള്ള സ്ത്രീ ഒരു പൊൺകു

ട്ടിയുടെ കൈക്കു പിടച്ചുകൊണ്ടു പുറത്തുവന്നു പ്രദക്ഷിണത്തിലേക്കു നടന്നു. ഈ എരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന പുരുഷാരമദ്ധ്യേവന്നു കൎത്താവിനെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിന്നു തുനിഞ്ഞ ഈ ധൈൎയ്യവതി സംഘസഖിയായ സിരാക്കിന്റെ ഭാൎയ്യയായ സെറാഫിയാ ആയിരുന്നു.

പിന്നീടു അവളുടെ ഈ പരാക്രമപ്രവൃത്തി ജ്ഞാപകപ്പെടുത്തുന്നതിനായി (സൂക്ഷപ്രതിമ) എന്നൎത്ഥമായ വെറോനിക്കായെന്നു പേർവിളിക്കപ്പെട്ടവളായ ഈ സ്ത്രീ ഗാഗുൽത്തായിലേക്കുള്ള കൎത്താവിന്റെ പ്രലാപകര പ്രയാണത്തിൽ തന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിന്നായി കുറെ സുഗന്ധമുള്ള നല്ലവീഞ്ഞും കരങ്ങളിലെടുത്തുകൊണ്ടു വിട്ടിൽ കാത്തിരിക്കയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ അവളെ കണ്ടപ്പോൾ അവൾ ൻ-വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ കൈക്കു പിടിച്ചു ഒരു നീണ്ട തൂവാല ഭുജങ്ങളിന്മേൽ നീട്ടിയിട്ടു നിന്നിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രദക്ഷിണം വന്നു അടുക്കയിൽ ആ കുട്ടി അതിന്റെ ശിശുക്കരങ്ങളിൽ ഒരു വീഞ്ഞുപാത്രം മറച്ചു പിടിക്കുന്നതും പ്രദക്ഷിണത്തിൽ മുൻ വന്നിരുന്നവർ അവരെ പുറകോട്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു എന്നാൽ കടശി താൻ നേരെ വന്നപ്പോൾ അവൾ പുരുഷാരത്തിന്റെയും പടയാളികളുടേയും മദ്ധ്യേ തുനിവോടെ ചെന്നു കൎത്താവിന്നരികെ മുട്ടുകുത്തി എന്റെ കൎത്താവിന്റെ തിരുമുഖം ഒന്നു തുടപ്പാനനുവദിക്കേണമെ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ആ തൂവാല തനിക്കു നീട്ടിക്കാണിച്ചു.

അപ്പോൾ താൻ ഇടത്തുകൈകൊണ്ടു അതു വാങ്ങി രക്തമൊഴുകുന്ന അങ്ങെ തിരുമുഖം തുടച്ചുകൊണ്ടു നന്ദിയോടെ തിരികെ കൊടുക്കയിൽ അവൾ അതു വാങ്ങി മുത്തിക്കൊണ്ടു അവളുടെ ഉടുപ്പിന്നുള്ളിൽ വെച്ചുട

ൻ ആ പെൺകുട്ടി ഭയത്തോടെ വീഞ്ഞും തനിക്കു നീട്ടിക്കൊണ്ടിച്ചെങ്കിലും ആ ക്രൂരസേവകർ തന്നതു കുടിപ്പാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. പൊട്ടന്നുള്ള അവളുടെ ഈ തുനിവു നിമിത്തം സേവകർ അതിശയിച്ചെങ്കിലും ക്ഷണനേരത്തേക്കുണ്ടായ ആ താമസത്തിനിടയിൽ അവളുടെ ദിവ്യഗുരുവിന്റെ പക്കൽ ഈ വണക്കകൃത്യം അവൾ നിറവേറി. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ താമസിച്ചതും കർത്താവിന്റെ നേരെ ഇതു വണക്കം പ്രസിദ്ധമായി കാണിച്ചതും നിമിത്തം സേവകന്മാർ, പ്രിശന്മാർ അത്യന്തം കോപിച്ചു, വെറോനിക്കയെ എഴുന്നേറ്റു വീട്ടിൽ പോകയിൽ തന്നെ അവർ ശാസിച്ചു അടിക്കയും മറ്റും ചെയ്തിരുന്നു.

അവൾ വീട്ടിലെത്തിയ ക്ഷണത്തിൽ ആ തുവാല മേശമേൽ വെച്ചുടനെ മയങ്ങി വീണുപോയി. എന്നാൽ അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു സ്നേഹിതൻ വന്നു അവൾ ഇങ്ങിനെ മുട്ടിന്മേൽ വീണുകിടക്കുന്നതും ആ പെൺകുട്ടി കരഞ്ഞുകൊണ്ടു അരികെ നിൽക്കുന്നതും ആ തുവാലയിൽ കർത്താവിന്റെ രക്തമൊലിക്കുന്ന പ്രലാപകരമുഖം സൂക്ഷ്മമായി പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുംകണ്ടു അത്യന്തം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. എന്തെന്നാൽ അതു കണ്ടാൽ ഹൃദയം തകരത്തക്ക ദുഃഖഭാവമുള്ള സൂക്ഷ്മപ്രതിമയായിരുന്നു. അവൻ വെറോനിക്കായെ മയക്കംതെളിയിച്ചു അതു അവൾക്കു കാണിക്കയിൽ അവൾ പിന്നെയും കണ്ണുനീരോടെ മുട്ടുകുത്തി അങ്ങെ ഒരു നിത്യജ്ഞാപകം ഇനിക്കു താൻ തന്നിരിക്കയാൽ ഇപ്പോൾ ഞാൻ തന്നെപ്രതി സമസ്വവും നൽമനസ്സോടെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിലവിളിച്ചു. എന്നാൽ ആ തുവാല വിശേഷതരം വക്രരോഗം കൊണ്ടു നെയ്തതും വീതിയിൽ മൂന്നിരട്ടി വീതിമുള്ളതുമായിരുന്നു. പക്ഷെ ഈ വക തുവാല സാധാരണയുടർ

തോളിലിട്ടു തൈരുക്കും, ആവലാധി, രോഗം മുതലായതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരുടെ നേരെയുള്ള അലിവും സഹതാപവും സൂചിപ്പിക്കുന്നതിന്നായി മുഖം തുടക്കുന്നതിന്നു നൽകുമാറായിരുന്നു.

വെറോനിക്ക മരണംവരെ അതു സൂക്ഷിച്ചു അവളുടെ തലഭാഗത്തു ഭദ്രമായി വെച്ചിരിക്കുയും പിന്നീടതു മാതാവിന്നും, മാതാവു ശ്ലീഹന്മാർക്കും, അവർ തിരുസ്സഭക്കും നൽകുകയുംചെയ്തു. വെറോനിക്കായുടെ അപ്പനും സ്സിറിയായും സഹോദരർ ആകയാൽ അവളും സ്സാപകയോഹന്നാനും ഭ്രാതൃപുത്രരായി പരിശുദ്ധമാതാവിനോട സംബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നതു നിമിത്തം അന്നാമ്മയും യൊയാക്കിംബാവായും, മകളെ കന്യാഗണത്തിൽ എല്പിപ്പാനായി പോയ സമയം സ്സിറിയായുടെ ഭവനത്തിലാണു തങ്ങിയതു. ഇവൾ മാർയൊസേപ്പിനോടുള്ള മാതാവിന്റെ വിവാഹത്തിൽ ക്രൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, ശെമഓൻ ബാവായോടും ഇവൾക്കു സംബന്ധമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ചെറുപ്പത്തിൽ അയാളുടെ മക്കളൊരുമിച്ചു വളർന്നിരുന്നതുമൊന്നു ഇരുവരും കർത്താവിന്റെ വരവുകാണ്മാനാഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. കർത്താവു മറ വയസ്സുപ്രായത്തിൽ ദേവാലയത്തിൽ തങ്ങിച്ചു മൂന്നുദിവസം താമസിക്കയിൽ തക്കം നിറുത്തി താൻപോയ ഒരു വിടുതിസ്ഥലത്തേക്കു ദിനംതോറും യാവനകൊടുത്തയച്ചിരുന്നതു ഇവളായിരുന്നു. ഇവൾ അന്നു വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു എങ്കിലും മാതാവിനെക്കാൾ അഞ്ചു വയസ്സു മൂത്തവൾ ആയിരുന്നു.

മാതാവു ഉണ്ണിയെ കാഴ്ചവെപ്പാൻ പോകയിൽ ദേവാലയത്തെ ആ വിടുതിസ്ഥലം സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന രണ്ടു വയസ്സന്മാർ എസ്സനിയരും തിരുക്കുടുംബത്തോടു തല്പര്യമുള്ള

വരുമായിരുന്നതിനാൽ മാതാവു രണ്ടു ദിവസം അതിൽ തങ്ങിയെന്നു മാത്രമല്ല അതിൽ ദാരദ്ര്യക്കായുള്ള ഒരു വകുപ്പിൽ കൎത്താവും ശിഷ്യരും പലപ്പോഴും രാവു കഴിച്ചിട്ടുമുണ്ടു. വെറോനിക്കാ നന്നാ പ്രായമായിട്ടാണു വിവാഹം കഴിച്ചതെങ്കിലും അവളുടെ ഭൎത്താവു സിരാക്, വിരക്തയായ സുസന്നായുടെ വംശപതിയും സന്നഹർദ്ദിൻ സംഘത്തിൽ ഒരു അംശവുമായിരുന്നു. ഇയാൾ തുടക്കം കൎത്താവിന്റെ വിരോധി ആയിരുന്നതിനാൽ വെറോനിക്കാക്കു കൎത്താവിനോടും ആ പുണ്യസ്ത്രീകളോടും ഉള്ള സ്നേഹംനിമിത്തം ഈൎച്ച തോന്നിയിരുന്നുവെങ്കിലും പിന്നീടു നിക്കാദെമ്മോസും റാംസയൌസേപ്പും അയാളെ പറഞ്ഞു മനസ്സു തിരിപ്പിക്കയാൽ കൎത്താവിനോടു അടുത്തു പെരുമാറുന്നതിന്നു അയാൾ ഭാൎയ്യക്കു പൂൎണ്ണഅനുമതി നൽകി.

കയ്യാപ്പായുടെ കച്ചേരിയിൽവെച്ചു കൎത്താവിനെ ആദരിച്ചകൂട്ടത്തിൽ ഇയാൾക്കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല, അവർ മൂന്നുപേരും അന്നുമുതൽ സംഘമുപേക്ഷിച്ചു അങ്ങെ ശിഷ്യഗണത്തിൽകൂടി. കൎത്താവു ആഡംബരമായി ഓശാനഞായറാഴ്ച ഓറശ്ശംപുരിയിൽ പോകയിൽ ഇവൾക്കു ൩൦ വയസ്സുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും അവളുടെ ഈ തൂവാല താൻ പോകുംവഴിയിൽ അവൾ വിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടതുമെന്യെ ആ തൂവാലതന്നെയാണു അവൾ രണ്ടാമത്തെ പ്രദക്ഷിണത്തിലും തനിക്കു സമൎപ്പിച്ചതു. ഈ തന്റെ രണ്ടാംപ്രദക്ഷിണം പുറമെ മഹാഹീനമായതായാലും യഥാൎത്ഥത്തിൽ മറേറതിലും ജയസന്തോഷമുള്ളതായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ പ്രസിദ്ധ നാമധേയം അവൾക്കു പ്രാപിച്ചുകൊടുത്ത ഈതൂവാല ഇന്നും ക്രീസ്തിയരുടെ വണക്കത്തിന്നായി റോമയിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെ

ട്ടു ചിലദിനങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധമായി കാണിക്കപ്പെടുന്നു.

൩൪-ാം അദ്ധ്യായം.

നാലാമതും അഞ്ചാമതും താൻവീണതും ഓറശ്ലം സ്ത്രീകളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചതും.

പ്രദക്ഷിണം കടന്നുപോകേണ്ടിയ തെക്കുപടിഞ്ഞാറെ കോട്ടവാതിൽ വിസ്താരമുള്ളതായാലും അതിലേക്കുപോകുന്ന തെരുവു നന്നാ നിരപ്പില്ലാത്തതും ഇറക്കമുള്ളതുമായിരുന്നതുമെന്യെ അതിൽ എത്തുന്നതിന്നുമുൻ രണ്ടു വളവുകളും ഒരു പാലവും കടന്നുപോകേണ്ടിയിരുന്നു. കോട്ടവാതുക്കൽ വന്നപ്പോൾ സേവകർ അതിന്നരികെ ഉണ്ടായിരുന്ന ചളിവെള്ളത്തിലേക്കു തന്നെ ഉന്തുന്നതിനെ ശെമഓൻ കണ്ടു അതിൽനിന്നു തന്നെ അകററുന്നതിനായി കുരിശു ഒന്നു തിരിക്കയിൽ കൎത്താവു നാലാമതു ആ വെടിപ്പുകെട്ട മണ്ണിൽ വീഴാനിടയായി. ശെമഓൻ നന്നാ പ്രയാസമോടെ ആ സ്ലീവാ നിവൎത്തിക്കൊണ്ടു വരുന്നതിനിടയിൽ കൎത്താവു തെളിവുള്ളതെങ്കിലും വ്യസനം സൂചിപ്പിക്കുന്നതും മനമിളകുന്നതുമായസ്വരത്തിൽ നിലവിളിച്ചതായതു: "ഓറശ്ലമെ, ഓറശ്ലമെ, കോഴിപ്പിട അതിൻ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ചിറകിൻകീഴ് കൂട്ടുംവണ്ണം നിന്റെ മക്കളെ കൂട്ടുവാൻ എത്രയൊ പ്രാവശ്യം ഞാൻ ശ്രമിച്ചു എന്നാൽ നീ അതു സമ്മതിച്ചില്ല".

എന്നാൽ പ്രീശർ ഇതു കേൾക്കയിൽ കോപ വെറിപൂണ്ടു ദൂഷണിക്കയും തന്നെ അടിച്ചുകൊണ്ടു എഴുന്നേല്പാൻ നിൎബന്ധിക്കയും ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ ശെമഓൻ ആ ക്രൂരതകണ്ടു ക്രോധിച്ചു നിങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ ചെയ്താൽ ഞാ

ൻ കരിശു ഇവിടെ ഇട്ടുകളയും അതുനിമിത്തം നിങ്ങൾ എന്നെ കൊന്നാലും വേണ്ടതില്ലായെന്നു നിലവിളിച്ചു. അത്ര കഠിനമായിരുന്നു അവരുടെ ക്രൂരത. ആ കോട്ടവാതിൽ കടക്കയിൽ വടക്കുവശെ ഗാഗുൽത്തായ്ക്കുപോകുന്ന കല്ലു നിറഞ്ഞ ഒരു ഇടുക്കു വഴി ഉണ്ടായിരുന്നതുമെന്യെ ആ പാഥ അവിടെവെച്ചു മൂന്നായി തിരിഞ്ഞു, അതിൽ ഒന്നു ബേസ്ലെഹംമിലേക്കും രണ്ടാമത്തേതു അന്മാവോസിന്നും ജോപ്പെക്കും മൂന്നാമത്തേതു ഗാഗുൽത്തായിലേക്കും പോയിരുന്നു.

ഈ കടശിയിലെ വഴിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഉയൎന്ന കംപത്തിന്മേൽ ഈശോയും രണ്ടുകള്ളന്മാരും കുലക്കു വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നവാക്യങ്ങൾ ഉദ്യോഗസ്ഥർ എഴുതിപ്പതിച്ചു. ഈ സ്ഥലത്തുവെച്ചു ഒരു ഗണം സ്ത്രീകൾ കുഞ്ഞുങ്ങളെ കരങ്ങളിൽ എടുത്തു കരഞ്ഞു പ്രലാപിച്ചുകൊണ്ടു കൂട്ടമായി കൎത്താവിന്റെ പക്കൽവന്നു; അവരിൽ അധികപങ്കും ഓറശ്ശംപുരിയിൽനിന്നുള്ള സ്ത്രീകളും ബാലികകളുമായിരുന്നെങ്കിലും ചിലർ ബെസ്ലഹം എബ്രോൻമുതലായ സമീപ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു പെസഹായ്ക്കു വന്നവരുമായിരുന്നു. ഈശൊ വീണ്ടും വീഴുവാൻ പോകുന്നതു ശെമഓൻകണ്ടു താൻക്ഷണം തന്നെ താങ്ങിയതുകൊണ്ടു അയാളുടെമേൽ താൻ ചാരിയതിനാൽ വീണില്ല. അപ്പോൾ ആ സ്ത്രീജനങ്ങൾ തന്റെ ഈ പരിതാപകരസ്ഥിതികണ്ടു മനമിളകി പ്രലാപിച്ചു കരഞ്ഞു നിലവിളിക്കയും യൂദമുറ അനുസരിച്ചു മുഖംതുടക്കുന്നതിന്നു തൂവാലകൾ തനിക്കു അവർ നീട്ടിക്കൊടുക്കയുംചെയ്തു.

അപ്പോൾ താൻ അവരിലേക്കുതിരിഞ്ഞു അരുളിച്ചെയ്തതായതു: "ഓറശ്ശംപുത്രിമാരെ നിങ്ങൾ എന്നെപ്രതി കരയണ്ട പിന്നെയൊ നിങ്ങളേയും നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളേയുംപ്രതി

കരഞ്ഞു കൊൾവിൻ, എന്തെന്നാൽ മച്ചികൾക്കും ഗർഭംധരിക്കാത്ത ഉദരങ്ങൾക്കും കുടിപ്പിക്കാത്ത മുലകൾക്കും ഭാഗ്യം എന്നവർ പറയുന്ന ദിവസങ്ങൾ ഇതാവരുന്നു അപ്പോൾ അവർ മലകളെ ഞങ്ങളുടെമേൽ വീഴുവിൻ, കുന്നുകളെ ഞങ്ങളെ മൂടുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു തുടങ്ങും, എന്തെന്നാൽ പച്ചമരത്തോടു ഇവ അവർ പ്രവൃത്തിക്കുന്നെങ്കിൽ ഉണക്കമരത്തോടു എന്തു ചെയ്യപ്പെടും". പിന്നീടു താൻ അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന ചിലവാക്യങ്ങളും പറകയിൽ പ്രദക്ഷിണം അല്പം അവിടെതാമസിച്ചു. സാമാനങ്ങൾകൊണ്ടു മുൻ പോയവരും പീലാത്തോസിനോടുകൂടെ പുറപ്പെട്ട ആ ൧൦൦ റോമാസേവകരും ഗാഗുൽത്തായിലെത്തി; അവനൊ എന്നാൽ കോട്ടവാതിൽവരെ പ്രദക്ഷിണമൊന്നിച്ചു പോയിട്ടു വീട്ടിലേക്കു പിന്തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു.

൨൫-ാം അദ്ധ്യായം.

ഈശോ ഗാഗുൽത്തായിൽ എത്തുന്നു. ൩-ാമതും ൧-ാമതും താൻ നിലത്തു വീഴുന്നു.

ഗാഗുൽത്തായ്ക്കും കോട്ടക്കും മദ്ധ്യെയുള്ള വഴി തീരെ നിരപ്പില്ലാത്തതും കടുംതൂക്കമായതുമാകയാൽ കർത്താവിന്നു അങ്ങെ തോളിലെ ആ ഘനഭാരത്തോടെ നടപ്പാൻ മഹാ പ്രയാസമായിരുന്നെങ്കിലും തന്റെ ശത്രുക്കൾക്കു ഒരലിവുംഇല്ലാതെ നിമിഷം നടപ്പാൻ തന്നെ നിർബന്ധിച്ചിരുന്നതിനാൽ കടശി പെട്ടെന്നു തെക്കോട്ടു തിരിയുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തു വന്നപ്പോൾ ആറാമതും താൻ നിലത്തു വീണുപോയി. ഈ വീഴ്ച ബഹു ഘോരമായിരുന്നെങ്കിലും തന്നെ എഴുന്നേല്പിക്കുന്നതിന്നായി അവർ അടി

ച്ചതല്ലാതെ ഒരു സഹായംപോലും ചെയ്തില്ല. എന്നുത
ന്നെയല്ല തന്നെ അടിച്ചുകൊണ്ടു പിന്നേയും നിമിഷം
നടത്തിയതിനാൽ ഗാഗുൽത്തായിൽ എത്തുകയിൽ ഒ--ാ
മതായി വീണ്ടും വീഴുകയുംചെയ്തു. എന്നാൽ ശൌരാ
ന്നു ഇവ എല്ലാംകണ്ടു ഇപ്പോഴേക്കും തന്റെനേരെ സഹ
താപവും നിറകയാൽ മല ഉച്ചിയിൽ എത്തിയിട്ടും അ
യാളുടെ ക്ഷീണം കഥവെക്കാതെ കർത്താവിനെ സഹാ
യിപ്പാനായി ഒരുങ്ങിനിന്നിരുന്നു. തന്റെ ശത്രുക്കൾ തു
ടക്കം അതിന്മേൽ നീരസം കാണിച്ചതുമെന്നു കടശി
അയാളെ ആട്ടിഓടിക്കുകയാൽ അയാൾ വേഗംപോയി
കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യഗണത്തിൽ ചേരുകയുംചെയ്തു.

ആ ബാധകർ പിന്നീടു സാമാനം കൊണ്ടുവന്നവ
രെ ഒക്കെയും നിബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞയക്കയിൽ കുതിരക്കാ
ർ പ്രീശർ വന്നെത്തുകയുംചെയ്തു. ഗാഗുൽത്താമലപ്പു
ത്തു നിന്നാൽ പട്ടണം മുഴുവൻ നല്ലവണ്ണം കാണായി
രുന്നു. ഇതുമെന്നു ഈ മല ഉച്ചിയിൽ വൃത്താകൃതിയി
ൽ ചുറും ചൊറിയ ചുമരും ഒ തുറവികളുമുള്ള ഒരു കോ
ട്ടപോലെ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഒ എന്ന തുക
ഇവിടങ്ങളിൽ നന്നാ സാധാരണനടപ്പായിരിക്കണം. എ
ന്തെന്നാൽ വേസസ്സായെന്ന ജഡാശയത്തിന്നു അഞ്ചുവഴി
കളുംമറുപലപട്ടണങ്ങൾക്കു അഞ്ചു കോട്ടവാതിലുകളു
ണ്ടായിരുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല വിശുദ്ധഭൂമിയിലെ പല
സംഗതികളും വിചാരിക്കുമ്പോൾ അവ സപ്തവാതിലി
നെ നമുക്കു തുറക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ ഈ തിരുമുറിവു
കളെ ലക്ഷിക്കുന്ന ദീർഘദർശന സാരാർത്ഥങ്ങളാണെന്നു
സംശയമെന്നെ കരുതാം. മേൽപ്പറഞ്ഞ കുതിരക്കാർ ചാ
ട്ടുകാരഞ്ഞ വടിഞ്ഞാറുവശത്തുകൂടിയാണു വന്നതു. എ
ന്നാൽ കുറുക്കരെ കൊണ്ടുവന്നവശം കട്ടം തുകുമുള്ളതും

നിരപ്പില്ലാത്തതുമായിരുന്നു.

൧൦൦ പടയാളികളെ മലമേൽ പലസ്ഥലത്തു കാവൽനിറുത്തിയെങ്കിലും സ്ഥലച്ചുരുക്കംനിമിത്തം മോഷ്ടാക്കൾ കേറിവരാതെ അവരുടെമേൽ വെച്ചുകെട്ടിയിരിക്കുന്ന ആ കുരിശിന്റെ വിലങ്ങുകളോടെ നിലത്തു കിടപ്പാൻ സേവകർ പറഞ്ഞു പടയാളികൾ അവർക്കു ചുററും കാവൽനിന്നിരുന്നു. അപ്പോൾ അന്യരായ ചില താണ അടിമകൾ, സ്ത്രീകൾമുതലായ അനവധി ജനങ്ങൾ തീണ്ടലുംമററുംപ്രമാണിക്കാതെ അവിടവിടെ കേറിനിന്നിരുന്നു, എന്നാൽ കൎത്താവു കുരിശിൽ തൂങ്ങേണ്ടിയ ആ സ്ഥലത്തു താൻ വീഴുകയിൽ ൧൧൭ മണി ആയിരുന്നു. പിന്നീടു ഇരിമ്പിനെക്കാൾ കഠിനന്മാരായ ആ ഭൂഗസ്വഭാവികൾ കുരിശു നിലത്തിട്ടു അതിന്റെ കൈകൾ ഒരുവിധം വെച്ചുകെട്ടിയശേഷം തന്റെനേരെ ലേശംപോലും കരുണിയില്ലാതെ കൊടുംക്രൂരതയോടെ അതിവല്ലഭനായ മഹാരാജാവെ! നിന്റെ സിംഹാസനം ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ തയ്യാറാക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു അങ്ങെ അരയിലെ കയറുപിടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു തുളെക്കു അടയാളം കുറിക്കുന്നതിന്നായി തന്നെ കുരിശിന്മേൽ തള്ളിയിട്ടു.

അത്യന്തം ക്ഷീണിച്ചു കൂനിയും അങ്ങെ സ്വൎഗ്ഗിയതിരുമുഖം മരണപ്രമാദത്താൽ വിളറിയും മുറിവുകളാലും രക്തത്താലും ഭാഷപകൎന്നു വിരൂപമായും ഇരിക്കുന്ന തന്നെ അപ്പോൾ കണ്ടാൽ ഹൃദയം പിളൎന്നുപോകത്തക്ക പരിതാപകരകാഴ്ച തന്നെ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങിന്നു അളവററ ശാന്തതയോടെ വന്നു കുരിശിന്മേൽ കീടക്കയിൽ ആ ക്രൂരജന്തുക്കൾ തുളെക്കു അടയാളം കുറിച്ചിരുന്നപ്പോൾ കൂടേയും പ്രീശർ തന്നെ ദൂഷിച്ചിരുന്നു. അള

വുകുറിച്ചശേഷം പണ്ടു അവിടെ പാറയിൽ വെട്ടിക്കുഴിച്ചുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു ഗുഹയിൽ തന്നെ കൊണ്ടുപോയി തള്ളിയിട്ടടച്ചുകളഞ്ഞു എന്നു മാത്രമല്ല ഉന്നതിയിൽ നിന്നു അങ്ങെ അസ്തികൾ മുറിയാതെ കാൎത്തില്ലെങ്കിൽ സകല അവയവങ്ങളും നുറുങ്ങത്തക്ക ക്രൂരതയോടെ അത്രെ തന്നോടു അവർ പ്രവൃത്തിച്ചിരുന്നതു. അങ്ങെ വ്യസനഞരക്കങ്ങൾ കേട്ടിരുന്നെങ്കിലും അവർ ഒന്നും കഥവെക്കാതെ അതിന്റെ വാതുക്കൽ കാവൽ നിൎത്തിക്കൊണ്ടു തന്നെ കുരിശിൽ തറപ്പാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ തുടങ്ങി.

ഗാഗുൽത്താമലയുടെ മേൽനിരപ്പിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗം വൃത്താകൃതിയിൽ രണ്ടടി എകരമുള്ളതായിരുന്നതിനാൽ ആ ഉയൎച്ചയുടെ നടുവിൽ മൂന്നു കുരിശുകൾക്കുള്ള കുഴികൾ സേവകർ തയ്യാറാക്കി, രണ്ടുകള്ളന്മാർക്കുള്ള കുരിശുകൾ കൎത്താവിന്റെതിന്നു ഇടവും വലവുമായി നാട്ടി, എന്നാൽ അവ തന്റെ കുരിശിലും ഉയരം കുറഞ്ഞതും ഭാഷയില്ലാത്തതുമായിരുന്നു. അതിന്റെ ശേഷം അവർ കൎത്താവിന്റെ കുരിശിനെ അതു സ്ഥാപിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ച സ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുവന്നു എളുപ്പത്തിൽ കുഴിയിലേക്കു വീഴത്തക്കസ്ഥിതിയിൽവച്ചു അതിന്റെ ഇരുകൈകളും നെടിയതണ്ടോടു ചേൎത്തു വരിഞ്ഞുകെട്ടി, അടിയിൽ പാദതാങ്ങിയുംവച്ചു ആണികൾ തറച്ചുറപ്പിച്ചു പിന്നീടു കാൽകരങ്ങളിലെ ആണിത്തുളകളുംതുളച്ചു കുരിശിനെനിവൎത്തി വലിച്ചുകെട്ടുന്നതിന്നായി ചില കുററികൾ കമ്പങ്ങൾമുതലായതും നിലത്തുതറച്ചു തയ്യാറാക്കുകയുംചെയ്തു.

൩൩-ാം അദ്ധ്യായം.

ദൈവജനനി ഗാഗുൽത്തായ്ക്കു വന്നതു.

പരിശുദ്ധകന്യക അവളുടെ തിരുക്കുമാരൻ കുരിശു ചുമന്നുകൊണ്ടു പോകുന്നതു കണ്ടു പിരിഞ്ഞശേഷം പുത്രനെ ഒന്നുകൂടെ കാണ്മാൻ അത്യാശയായി പട്ടണവാതിലിന്നു സമീപമുള്ള ലാസ്രിന്റെ വീട്ടിൽപോയി പാൎത്തിരുന്നു. എന്നാൽ വ്യാകുലത്താൽ ഈ അമ്മെക്കു അടങ്ങിയിരിപ്പാൻവഹിയാതെ മൎത്ത, മഗ്ദലേന മുതലായ ൧൧ പേരൊരുമിച്ചു ഈ വ്യസനകരപ്രയാണത്തിൽ കൎത്താവിന്റെ ഓരോ അടികളെ പിന്തുടൎന്നുകൊണ്ടു സ്ലീവപ്പാഥ കഴിപ്പാനായി പുറപ്പെട്ടു. പരിശുദ്ധ മറിയം തന്റെ ഓരോ അടികൾ എണ്ണി അതാതു സ്ഥലത്തു താൻ സഹിച്ച പ്രത്യേകബാധകൾ ദിവ്യവരത്താൽ അറിഞ്ഞു കൂട്ടുകാൎക്കു അറിയിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ശിമഓൻ ബാവാ ദീൎഘദൎശനമായി അവൾക്കറിയിച്ചിരുന്ന വ്യാകുലവാൾ ഈ സമയം അവളുടെ ഹൃദയത്തെ കുത്തിപ്പിളൎന്നിരുന്നു. അപ്പോൾതൊട്ടു സ്ലീവപ്പാഥയെന്ന ഈ വന്ദ്യമായ ഭക്തികൃത്യം ഈ വ്യാകുല അമ്മമൂലം പാരമ്പൎയ്യമായി തിരുസ്സഭയിൽ നടപ്പായിവന്നു. ഇപ്രകാരം ന. കൎത്താവു തന്റെ തിരുപ്പാടുകളുടെ ഭക്തിയെന്ന പരമനിക്ഷേപം അങ്ങെപരിശുദ്ധമാതാവുവഴിഅവളുടെ വാത്സല്യപുത്രരായ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ചിന്തിയിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ആ ഭക്തസ്ത്രീഗണം പോകുംവഴി വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുന്ന പീലാത്തോസിന്നു എതൃപെടുകയാൽ അവൎഭയന്നു വെറോനിക്കായുടെ വീട്ടിൽ കരേറുകയിൽ അവളുടെ ആ ആശ്ചൎയ്യകരതൂവാലയിൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈശോയുടെ പ്രലാപകരതിരുമുഖം കണ്ടു

വ്യാകുലാധീക്യത്താൽ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു പ്രലാപിച്ചു. താൻ ആ വിശ്വസ്തശുശ്രൂഷിക്കു നൽകീയ ആ നിത്യജ്ഞാപകംനിമിത്തം അങ്ങെക്കു സ്തോത്രംചെയ്തതിന്റെശേഷം വെറോനിക്കാ ഈശോയ്ക്കു സമർപ്പിച്ച ആ വീഞ്ഞു പാത്രവും കരങ്ങളിലെടുത്തുകൊണ്ടു ഗാഗുൽത്തായിലേക്കു അവർ പുറപ്പെട്ടു. തന്റെ വർണ്ണിക്കാവതല്ലാത്ത പാടുകളിന്മേൽ സഹതാപമുള്ള മററു സ്ത്രീപുമാന്മാർ പലരും ഒരു വലിയ ഗണമായി ഇവരോടു ചേർന്നു ഗാഗുൽത്തായുടെ ചാഷ്ക്കുറഞ്ഞ പടിഞ്ഞാറെ വശത്തുകൂടി കേറിചെന്നു.

മാതാവു അവളുടെ മരുമക്കളായ കലിയോപ്പാമറിയവും, ശാലോംമറിയവും, യോഹന്നാനും ഒരുമിച്ചു മല ഉച്ചിയിലേക്കുതന്നെ കയറിച്ചെന്നു. മർത്താ, ഏലിമറിയം, വെറോനിക്കാ, യൊവന്നാ, ചൂസാ, സുസാന്നാ, മാർക്കിന്റെ അമ്മ മറിയം മുതലായവർ മശലേന ഒന്നിച്ചുകുറെതാഴെ നിൽക്കയും അതിന്നുംതാഴെ വേറൊരു ഗണം സ്ത്രീകളും നിൽക്കയും ചെയ്തയിൽ ആ മൂന്നുഗണങ്ങൾക്കിടയിൽ ചിലർ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടന്നു വർത്തമാനങ്ങൾ അറിയിച്ചിരുന്നു. കുതിരക്കാർ പ്രീശർ ജനമദ്ധ്യെ അങ്ങുമിങ്ങും ഓടിനടക്കയും റോമാപ്പടയാളികൾ മലമുകളിലെ ൫-തുറവികളിൽ കാവൽ നിൽക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ മാതാവു ഒരു അമ്മയുടെ ഹൃദയത്തിന്നു മഹാ ദുഃഖപ്രലാപഹേതുവായ ആ ഭയങ്കരസ്ഥലത്തെ ഉററുസൂക്ഷിച്ചു വ്യാകുലസമുദ്രത്തിൽ മുഴുകിപ്പോയി എന്നുമല്ലാ ആ ഭയങ്കരക്കുരിശു, ചുററികകൾ, ആണികൾ, കയറുകൾമുതലായ ഈക്രൂരകരുവുകളും അവകൾക്കിടയിൽ മൃഗസ്വഭാവികളായ ആ ക്രൂരഘാതകർ കുടിച്ചു മത്തന്മാരായിഉടുപ്പു മിക്കവാറുമില്ലാതെ തന്നെ ദൂഷിണിച്ചു പ്രാകീക്കെ

ണ്ടു ആ ക്രൂര ഒരുക്കങ്ങൾ നിറവേററിയിരുന്നതും കണ്ടു ഹൃദയം പിളൎന്നു പോയിരുന്നു. എന്നാൽ അവളുടെ സ്നേഹകുമാരൻ ഇനിയും സഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന ഈ ഭയങ്കരപീഡകളെ ചിന്തിക്കയും തന്നെ അവിടെ കാണാതിരിക്കയും ചെയ്കയിൽ ഈ അമ്മയുടെ വ്യാകുലം വൎണ്ണിക്കാവതല്ലാത്തവിധത്തിൽ ൧൦൦-ഇരട്ടിയായി അധികരിച്ചു.

ഇന്നു കാലത്തു കുറെശ്ശേ ഉറച്ചമഞ്ഞു വീണിരുന്നതിനാൽ ഇടവിധാനം മങ്ങിയിരുന്നു; പക്ഷെ ൧൦-മണി സമയത്തേക്കു സൂൎയ്യന്നു നേരെ അടുത്തുവന്നു മൂടിയിരുന്നു, അതു ഇരുട്ടിന്റെ ആരംഭമായിരുന്നു.

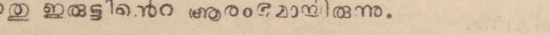

൩൭-ാം അദ്ധ്യായം.

കൎത്താവിനെ കുരിശിന്മേൽ തറക്കുന്നു.

തന്നെ കുരിശിന്മേൽ തറപ്പാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ അവസാനിക്കയിൽ ആ മൃഗസ്വഭാവികളായ ഘാതകർ ചെന്നു പതിവായകാറിന്യത്തോടെ തന്നെ പിടിച്ചു വലിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു. ആ സമയം കരുണയററജനം തന്നെ ദൂഷണിക്കയും നിന്ദിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ റോമിയർ പടയാളികൾക്കു പ്രത്യേകിച്ചു യാതൊരുവക മനോവികാരങ്ങളുമില്ലാതെ അധികാരികളുടെ കല്പന നിറവേററുന്നതിന്നുമാത്രം കാൎത്തിരുന്നിരുന്നു. കൎത്താവു പുറത്തുവരികയിൽ ആ ഭക്തിസ്ത്രീഗണം സേവർക്കു കൈക്കൂലി കൊടുത്തുകൊണ്ടു റെറോനിക്കാ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ആ നല്ല വീഞ്ഞു കുടിക്കുന്നതിന്നു കൎത്താവിന്നു അനുവദിപ്പാൻ അവർ പ്രയത്നിച്ചു. എന്നാൽ ആ ദയയില്ലാത്തവർ അതു വാങ്ങി തനിക്കു കൊടുക്കുന്നതിന്നു പക

രം അവർതന്നെകുടിച്ചുംവെച്ചു ഇവർ കൊണ്ടുവന്നിട്ടു ള്ള കൈപ്പു കലൎത്തിയ ചൊറുക്കയും മീറയും മക്കിപ്പൂവും കലൎത്തിയ വീഞ്ഞും എന്നവയിൽനിന്നു കുറെ തനിക്കു കൊടുത്തു, പക്ഷെ അതു താൻ കുടിച്ചില്ല.

൧൮-ക്രൂരബാധകർ മലമുകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവരിൽ ൩-പേർ തന്നെ കെട്ടിയടിച്ച ദുഷ്ടമൃഗസ്വഭാവികളായ ആ കാട്ടാളന്മാരും, ൪-പേർ തന്നെ ഗാഗുൽത്തായിലേക്കു കുരിശു ചുമപ്പിച്ചവരും, ൨-പേർ അങ്ങെ കുരിശിന്മേൽ കെട്ടിയ കയറു പിടിച്ചു വലിക്കുന്നവരും, വേറെ ൩-പേർ തന്നെ കുരിശിന്മേൽ തറെക്കുന്നതിന്നായിട്ടു തന്നെ യൂദരൊ, റോമിയരൊ കൂലികൊടുത്തു പ്രത്യേകിച്ചു കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന പരദേശികളുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇവർ തടിച്ച മുണ്ടന്മാരും ക്രൂരമുഖഭാവമുള്ള മൂൎക്കന്മാരും മാനുഷസൃഷ്ടികൾ എന്നതിനേക്കാൾ പറിച്ചു ചീന്തുന്ന കാട്ടാളജന്തുക്കളുമായിരുന്നു. ഇതുമെന്യെ ഇടവിടാതെ മാറിമാറി മത്സരിച്ചു മദ്യം സേവിച്ചുകൊണ്ടാണു തന്നെ തറപ്പാൻ ഒരുങ്ങിയിരുന്നതു.

ഈ പരിതാപകരനാടകനമയം അരോചകജന്തുക്കളായ മരത്തവളകൾ, സൎപ്പങ്ങൾ, നഖമുള്ള പെരുമ്പാമ്പുകൾ, മററു വിഷകരജന്തുക്കൾ മുതലായവയുടെ രൂപങ്ങളിൽ അനേകം പിശാചുക്കൾ ആ പരമദുഷ്ടരുടെ ഇടയിൽ കാണപ്പെട്ടു അവരെ ഏററം വലിയ കഠിനന്മാരാക്കിയിരുന്നു. അവർ ഇടവിതാനം തീരെ ഇരുട്ടാക്കിക്കൊണ്ടു ചിലരുടെ വായിലേക്കും ഹൃദയത്തിലേക്കും ഇഴഞ്ഞു കയറുകയും ചിലരുടെ തോളിൽ കയറിയിരുന്നു തൻെറനേരെ സകലവിധദ്രോഹനിനവുകളും തോന്നിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതിന്നിടയിൽ ദൈവദൂതർ കണ്ണുനീർ ചിന്തിക്കൊണ്ടു തനിക്കു ചുററും നി

ന്നിരുന്നതു ഞാൻ കാൺകയിൽ വളരെ ആശ്വാസംതോന്നി, അവരൊരുമിച്ചു സ്തുതിക്കുന്നവരും കരുണാവാത്സല്യരും ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നവരുമായ ചില ദൈവദൂതരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ കടശി പറഞ്ഞവർ പരിശുദ്ധകന്യക മുതലായവരുടെപക്കൽ കൂടക്കൂടെ ചെന്നു ആശ്വാസപ്രദവാക്കുകൾ അവരുടെ ചെവികളിൽ പറഞ്ഞു ധൈൎയ്യപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

ആ ക്രൂരബാധകർ അതിന്റെശേഷം ന. കൎത്താവിന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ, അങ്ങെ മുഴുക്കപ്പായം, കയറുകൾ കെട്ടിയിരുന്ന അരവളയം, തന്റെ സ്വന്ത എടക്കെട്ടുമുതലായവ ഒക്കയും ഊരി. എന്നാൽ തന്റെ അമ്മ ദേഹാകൃതിക്കൊപ്പിച്ചു നെയ്തു തന്നെ ധരിപ്പിച്ചിരുന്ന ആ രോമവസ്ത്രം തലയിൽക്കൂടെ ഊരുന്നതിന്നു തടവായിരുന്ന ആ മുൾമുടി കാഠിന്യമായി വലിച്ചെടുത്തുംവച്ചു മുറിവുകൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആ ശിരസ്സിൽകൂടി ആ വസ്ത്രം വലിച്ചു ഊരിയെടുത്തതിനാൽ തന്നെ അവർ കുരിശിൽ തറെക്കുംമുമ്പു അങ്ങെ ദേഹത്തിലെ സകല മുറിവുകളും പുതുപ്പിച്ചു.

നമ്മുടെ സ്നേഹംനിറഞ്ഞ രക്ഷിതാവു അങ്ങെ കഠിനബാധകരുടെ മുമ്പിൽ രോമംകൊണ്ടുള്ള ഒരു തോൾവസ്ത്രവും അരയിൽ ചുററിയിരുന്ന ഒരു വക്കശീലയുമൊഴികെ ഒരു ഉടുപ്പുമില്ലാതെ നിന്നിരുന്നു. എന്നാൽ രോമഉടുപ്പു രക്തത്തോടു പററിപ്പിടിച്ചിരിക്കയാൽ പാറക്കസമം കഠിനഹൃദയമുള്ള ആ ജന്തുക്കൾ ക്രൂരമായി അതുകൂടേയും പറിച്ചെടുക്കയിൽ അങ്ങിന്നനുഭവിച്ച പ്രമാദവേദന ആരാൽ കണ്ടു ഗ്രഹിക്കാവതു! അങ്ങിന്നു സഹിച്ച പാടുകളിൻഘോരത്താലും ദേഹത്തിൽ രക്തമില്ലായ്കയാലും ബലം അശേഷംകെട്ടു കിടുകിടെ ഞെടുങ്ങിവിറച്ചുകൊണ്ടു

നിന്നിരുന്നു. ആ തിരുദേഹം ആസകലം ഒരേകവ്വണമായിരുന്നതുമെന്യെ ആ ചമ്മട്ടിയടികളാലും കുരിശാലും അങ്ങെതോളിലും മുതുകത്തും ഉള്ള മുറിവുകൾ അസ്ഥിയോളം എത്തിയിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു.

തന്നെ കുരിശിൽതറക്കുന്നതിന്നുള്ള ആ ക്രൂരസന്തോഷം പ്രാപിക്കുംമുമ്പു താൻ മരിച്ചുപോകുമെന്നു ആ കാട്ടാളർ ഭയപ്പെടത്തക്കവിധത്തിൽ താൻ ബലഹീനനായി ചമഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ ധൃതിയോടെ ഒരു കല്ലിന്മേൽ തന്നെ കൊണ്ടുപോയി ഇരുത്തിക്കൊണ്ടു ആ ശിരസ്സിൽ മുൾമുടി വീണ്ടും ഘോരമായിവെച്ചു പതിച്ചപ്പോൾ സഹിച്ച പ്രമാദവേദന ആരാൽ വൎണ്ണിക്കാവതു!! പിന്നീടു അവർ കുറെ കൈപ്പു കലൎത്തിയ ചൊറുക്ക തനിക്കു കൊടുത്തെങ്കിലും താൻ മൌനമായി തല തിരിച്ചുകളകയാൽ ആ ക്രൂരന്മാർ അങ്ങെക്കു ഒരു ക്ഷണനേരത്തേക്കുപോലും ആശ്വാസംകൊടുക്കാതെ ആണിതറപ്പാനായി വേഗം കുരിശിന്മേൽ പോയികിടക്കായെന്നു ശാസനമായി പറഞ്ഞുടൻ താൻപോയിക്കിടന്നു. അപ്പോൾ അവർ അങ്ങെ വലത്തെ തിരുക്കൈ പിടിച്ചു ആ തുളയ്ക്കൽവെച്ചു കയറുകൊണ്ടു വരിഞ്ഞു കെട്ടിക്കൊണ്ടു ആ ക്രൂരഘാതകരിലൊരുവൻ അങ്ങെ ദിവ്യനെഞ്ചത്തു കേറിമുട്ടുകുത്തുകയും, മറെറാരുവൻ ആ തിരുക്കരം വിരിച്ചു കുരിശോടുചേൎത്തു അമൎത്തിപ്പിടിക്കയും, മൂന്നാമത്തെ ഒരു ക്രൂരൻ നന്ദികെട്ട മാനുഷവൎഗ്ഗത്തിന്മേൽ മനൊഗുണങ്ങൾ പൊഴിയുന്നതിന്നു മാത്രം എപ്പോഴും തുറന്ന കൃപനിറഞ്ഞ ആ വലത്തെതിരുക്കരത്തിൽ കനത്ത ഇരിമ്പാണിവെച്ചു ഭാരമുള്ള ഒരു ചുററികകൊണ്ടു അടിച്ചു മാംസം തുളച്ചു തറക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ സ്നേഹംനിറഞ്ഞ ന. കൎത്താവു വേദന അടക്കിയിരുന്നെങ്കിലും ആഴമായ ഒരു ഞരക്കംകേൾപ്പിച്ചു

തിരുരക്തം നാലുവശവുംതെറിച്ചു ആ ഘാതകരുടെകൈ കൾനിറഞ്ഞു ഒലിച്ചിരുന്നു. (ഒ! എന്റെ സ്നേഹഈശോ യെ, രക്തകണ്ണുനീർ ചിന്താതെ നിന്റെ ഈ കഠോരതി രുപ്പാടുകൾ ചിന്തിപ്പാൻ ഏതുബോധം വശമാകും!!) ആ ണി വളരെ വലിയതും അതിന്റെ കുട ഒരു രൂപയോളം വട്ടമുള്ളതും പെരുവിരലോളം വണ്ണമുള്ളതുമായിരുന്നു.

പരിശുദ്ധകന്യക ഈ സമയം വ്യാകുലസമുദ്രത്തി ൽ മുഴുകി ബോധംമയങ്ങി ഒരു മരംപോലെ ഇളക്കമി ല്ലാതെ നിന്നു ഇടെക്കിടെക്കു ചില പ്രലാപഞരക്കങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു മഗ്ദലേനാസ്ത്രം ഒന്നും തിരിയാ ത്തവണ്ണം ദുഃഖമായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ ക്രൂരബാധകർ അ ങ്ങെ ഇടത്തുകൈ തറപ്പാനായി വരികയിൽ ഞരമ്പുകൾ ചുരുങ്ങി തുളയിലേക്കു എത്താഴ്ചയാൽ ആ കഠിനജന്തുക്ക ൾ അങ്ങെ മണിക്കണ്ഠത്തിന്മേൽ ഒരു കയറുകെട്ടി കുരി ശുവിലങ്ങിന്റെ അററത്തു ചവിട്ടിക്കൊണ്ടു തുളയിലേ ക്കു എത്തുംവരെ ബലമായിപിടിച്ചുവലിച്ചു. ഈ കഠോര പ്രവൃത്തിയാൽ നമ്മുടെ സ്നേഹംനിറഞ്ഞ രക്ഷിതാവു അ നുഭവിച്ച വർണ്ണിക്കാവതല്ലാത്ത പ്രമാദവേദന മാനുഷ ബോധംകൊണ്ടു ചിന്തിപ്പാൻ അസാദ്ധ്യംതന്നെ. ഇതിനാ ൽ തന്റെ നെഞ്ഞു വിരികയും കാലുകൾ വലിച്ചു കോ ച്ചുകയും ചെയ്തയിൽ ആ പാതകർ വീണ്ടും അങ്ങെനെ ഞ്ഞത്തുകേറി മുട്ടുകുത്തിക്കൊണ്ടു കൈ കുരിശോടു ചേ ർത്തു വരിഞ്ഞു കെട്ടിയുംവെച്ചു രണ്ടാമത്തെ ആണിയും ഇ ടത്തെ തൃക്കയ്യിൽ തറച്ചുകയററി.

രക്തം തോടുപോലെ ഒഴുകുകയും ആ ചുററികയു ടെ അടിസ്വരങ്ങളിൽ കലർന്നു അങ്ങെ ക്ഷീണിച്ച പ്ര മാദഞരക്കം കേൾക്കയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിലും ആ കഠിന ന്മാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ അല്പദയപോലും ഉണ്ടായില്ല. എ

ന്നാൽ പുത്രനെപ്പെട്ടെന്നുള്ള ഓരോ പാട്ടുകളും പറയുന്ന ദുഷണങ്ങളും ആ വ്യാകുല അമ്മയുടെ ഹൃദയത്തിൽ പുതിയ പ്രാണസംഭ്രമം വരുത്തിയിരുന്നു; അവൾ വിളറി ഒരു ശവംപോലെ ആയിരുന്നെങ്കിലും ആ ദുഷ്ടപ്രീശർ ദുഷണങ്ങളാലും നിന്ദ്യപ്രവൃത്തികളാലും ഈ അമ്മയുടെവ്യസനം ഇരട്ടിപ്പിച്ചിരുന്നതിനാൽ യോഹന്നാൻ അവളെ കുറച്ചകലെനിന്നിരുന്ന ഒരു നാരിഗണത്തിൽ കൊണ്ടുപോയാക്കി.

തന്റെ പ്രമാദവേദന ദീർഘനേരത്തേക്കു കാണ്മാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന ആ പരമദുഷ്ടർ അങ്ങെ ദേഹഭാരം മുഴുവൻ കൈകളിലെ മുറിവുകളിൽ താങ്ങി, താൻ വേഗത്തിൽ മരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും പാദങ്ങളിലെ അസ്ഥി മുറിയാതിരിക്കുന്നതിന്നുമായി ഒരു മരക്ഷണം പാദങ്ങൾ തറക്കേണ്ടിയ ഇടത്തുവെച്ചു തറച്ചു ഒരു ദ്വാരവും തുളച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതുമെന്നു ഉപ്പുകുറിക്കൾ ചതിയുന്നതിനായി കുരിശിന്മേൽ അല്പം കുഴിച്ചിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ കാലുകൾ തറപ്പാനായി വരികയിൽ അങ്ങെ കരങ്ങൾ അതിക്രൂരവിധത്തിൽ വലിച്ചു നീട്ടിയിരുന്നതിനാൽ ദേഹംമുഴുവനും മേലോട്ടു വലിഞ്ഞു കാലുകൾ വളഞ്ഞു മുരുങ്ങിയിരിക്കുമിമിത്തം അവയെനിവൎത്തി കുരിശോടുചേൎത്തുവെച്ചു കെട്ടിയെങ്കിലും പാദതാങ്ങിയിലേക്കു എത്തായ്കയാൽ ആ കാട്ടാളജന്തുക്കൾക്കു കോപവെറിവുണ്ടു തുള മാറിത്തുളക്കാമെന്നു ചിലർ പറഞ്ഞതൊന്നും സമ്മതിക്കാതെ കലഹിച്ചുകൊണ്ടു ഇവൻ കാലുനീട്ടിത്തരികയില്ലെങ്കിൽ നാം ഇവനെ ഒന്നു സഹായിക്കെന്നും മറും പല ദുഷണങ്ങളും പ്രാക്കുകളും പറഞ്ഞു അങ്ങെ കാലിന്മേൽ കയറുകെട്ടി അവർക്കു പാടായ ബലത്തോടെ ക്രൂരമായിവലിച്ചു തുളക്കു എത്തീച്ചു വരിഞ്ഞുകെട്ടി. ആ സമയം ദൈവമെ! എന്റെ ദൈവമെ! എന്ന വാക്കു

കൾ താൻ അനുഭവിച്ച പ്രാണവേദന മനോരുചികളാൽ ക്രൂടെയും വർണ്ണിപ്പാൻ അസാദ്ധ്യംതന്നെ. (കൃപാസമുദ്രമായ ഈശോയെ, അങ്ങെ ഈ കഠോര പീഡകൾ ഒരിക്കലും മാഞ്ഞുപോകാത്തവണ്ണം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പതിച്ചരുളേണമെ.)

എന്നാൽ കരങ്ങളിലെ ദ്വാരങ്ങൾ പറിയാതിരിപ്പാനായി അങ്ങെ ഭുജങ്ങളും, നെഞ്ചും കുരിശിനോട് ചേർത്തു മുറുകിക്കെട്ടിയിരിക്കയാൽ എത്രയൊ വർണ്ണിക്കാവതല്ലാത്ത വേദന താൻ സഹിച്ചു!! പിന്നീട് രണ്ടു പാദങ്ങളും ഒരുമിച്ചുകൊണ്ടതന്നെ തറക്കുന്നതിനായി ഒരു കരുവുകൊണ്ടു മുൻക്രൂട്ടി അതിക്രൂരമായി പാദങ്ങളെ തുളച്ചു ഒരു നീണ്ട ആണികടത്തി രണ്ടുപാദങ്ങളും ഒന്നിച്ചു കുരിശിന്മേൽ തറക്കുകയുംചെയ്തു. ദേഹംമുഴുവൻ ഏപ്പുകൾ വിടത്തക്ക ബലത്തോടെ വലിച്ചു നീട്ടിയിരിക്കയാൽ ഈശോ സഹിച്ച സംഭ്രമവേദന ബോധംകൊണ്ടു ചിന്തിപ്പാൻക്രൂടെ മനുഷ്യരാലും മനോരുപികളാലും അസാദ്ധ്യംതന്നെ. ഉദ്ദേശം രണ്ടുമുറിക അടികൾ ഞാനെണ്ണി. അങ്ങനെ ഈ കുരിശിൽ പതിപ്പു സമയം മുഴുവൻ ഘോരവേദനയാലുള്ള പ്രമാദഞരക്കങ്ങളോടെ പ്രാർത്ഥിക്കയും ആ സങ്കീർത്തനവാക്യങ്ങളെ ഉച്ചരിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല തിരുജീവൻ പിരിയുംവരേയും ആ ദീർഘദർശനവാക്യങ്ങളെ ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കയിൽ ഞാനും തന്നോടുകൂടെ അവകളെ ചൊല്ലി പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു.

കുരിശിൽപതിപ്പു കഴിഞ്ഞശേഷം പീലാത്തോസ് എഴുതിയ തലവാചകപ്പലക കുരിശിന്റെ തലെക്കൽ തറപ്പാൻ ആ റോമാസേനാധിപൻ പ്രമാണിച്ചപ്പോൾ പടയാളികൾ ആ പലക കാണിച്ചുകൊണ്ടു യൂദന്മാരുടെ രാജാ

വിതാ എന്നു പരിഹസിച്ചിരുന്നതിനാൽ പ്രീശർക്കു കോപം ജ്വലിച്ചു. ആ തലവാചകം മാറുന്നതിനും പീലാത്തോസിനെ എങ്ങിനെയെങ്കിലും മനസ്സാക്കണമെന്നുകരുതി പട്ടണത്തിലേക്കു ധൃതിയായിപോയി. ഈശോയെ കുരിശിൽ തറച്ചപ്പോൾ ൯൨൫ മണി ആയിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല കുരിശു ഉയർത്തിയക്ഷണത്തിൽ വെസഹാ ആട്ടിൻ കുട്ടിയെ പൂജിക്കും സമയം അറിയിക്കുന്നതിനായി ദേവാലയത്തിൽ കൊമ്പുസ്വരവും ധ്വനിച്ചു.

നവ്യാം അദ്ധ്യായം.

തിരുസ്ലീവാ ഉയർത്തൽ.

ആ ക്രൂരബാധകർ ഈശോയെ കുരിശിൽ തറച്ചശേഷം കുരിശിന്റെ തലെക്കൽ ഒരു കയറുകെട്ടി ഇതിന്റെ ഒരറ്റം മുൻ അവർ കുറെ ദൂരെ നാട്ടിയിരിക്കുന്ന കമ്പത്തിന്മേൽ ചുറ്റിവലിച്ചുകൊണ്ടു, കുറെവേർ കുരിശു പൊക്കിക്കൊടുത്തും, ചിലർ അതിന്റെ കട കുഴിയിലേക്കു ചൊവ്വാക്കിക്കൊണ്ടും അതിനെ നിവർത്തി എന്നാൽ ആ ഭാരസ്ലീവാ കുഴിയിൽ വീണതിനോടെ ഭയങ്കരമായി കുലുങ്ങുകയാൽ അങ്ങെ മുറിവുകൾ കഠോരമായി വലിഞ്ഞു കീറുകയിൽ താൻ വേദന സഹിയാതെ ഒന്നു നിലവിളിച്ചു. ആ തിരുരക്തം എല്ലാവശത്തും ചിതറിത്തെറിച്ചിരുന്നതുമൊന്നു ഏപ്പിൽനിന്നു തെറിക്കിടക്കുന്ന തന്റെ അസ്ഥികളെല്ലാം തമ്മിൽ കൂട്ടി മുട്ടുകയുംചെയ്തു. പിന്നീട്ട ആ ക്രൂരബാധകർ ഒരല്പകരുണയുമില്ലാതെ കുരിശിനെ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ഉലച്ചു കുഴിയിൽ നേരെ ഇറക്കി ആണികൾ ചുറ്റും തറച്ചുറപ്പിച്ചു. തന്നെ ബാധിക്കുന്ന

സേവകഗണവും തന്നെ ദൂഷണിക്കുന്ന നിഗളികളായ പ്രീശന്മാരും മൂഢന്മാരായ യൂദക്കൂട്ടവും എന്നുമാത്രമല്ലാ, നാനാദിക്കിൽനിന്നും വന്നിരുന്നവരുമായ ആ മഹാപുരുഷാരമദ്ധ്യേ ഉയൎന്നുനിൽക്കുന്ന ആ തിരുസ്ലീവായിൽ പതിക്കപ്പെട്ടന. രക്ഷിതാവിനെകാണുന്നതു നിശ്ചയമായിട്ടു ഹൃദയംതകൎക്കുന്ന ഒരു പരിഭ്രമകാഴ്ചതന്നെ ആയിരുന്നു.

ആ തിരുസ്ലീവാ ഉയൎന്നുവരികയിൽ ആ മഹാ ദുൎജനത്തിന്റെ ആക്ഷേപനിലവിളികളാൽ ഇടവിതാനം മുഴുങ്ങിയിരുന്നതുമെന്യെ കടശി സ്ലീവാ കുറച്ചുനേരം ഇടവിതാനത്തിൽ അങ്ങുമിങ്ങും വേച്ചശേഷം ഒരു ഭയങ്കരകുലുക്കത്തോടെ കുഴിയിലേക്കുവീണു. ഈ സമയം പരിശുദ്ധ അമ്മയും, യോഹന്നാനും, ആ ഭക്ത നാരിഗണങ്ങളും, ശുദ്ധഹൃദയമുള്ളവരൊക്കയും പരിതാപവും സഹതാപവുമായ സ്വരങ്ങളും പുറപ്പെടുവിച്ചു കരഞ്ഞുകൊണ്ടു സ്ലീവായിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന മാംസമായ ദൈവ വചനത്തെ സാഷ്ടാംഗംവീണു ആരാധിച്ചു. കോപവെറിപിടിച്ച തന്റെ ശത്രുക്കൾ നടുവിൽ കുരിശിൽ തറക്കപ്പെട്ടുകിടക്കുന്ന പരിശുദ്ധരിൽ പരിശുദ്ധനെ സഹായിപ്പാനായി അവർ കരങ്ങൾ നീട്ടിയിരുന്നു. എന്നാൽ തിരുസ്ലീവാ കുഴിയിലേക്കു വീണ ആ ഭയങ്കരസ്വരം ധ്വനിച്ച ക്ഷണം സകല ആരവങ്ങളും പെട്ടെന്നു നിന്നുപോകയും സകല ഹൃദയങ്ങളിലും മുന്നൊരിക്കലും ഉണ്ടാകാത്ത ഒരു അവൎണ്ണനീയഭയം നിറയുകയും ചെയ്തു.

നരകിയ ശത്രുസൈന്യവും പരിഭ്രമംപൂണ്ടു വിറച്ചു കോപത്തോടെ പുറപ്പെട്ടു തന്റെ ശത്രുക്കളെ എരിയിച്ചിരുന്നതുമെന്യെ അബ്രാഹമ്മിന്റെ മടിയിൽകിടക്കുന്ന ആത്മങ്ങളും ഈ സ്വരം അവരുടെ രക്ഷയുടെ ഒരു മുന്നറിയിപ്പാകയാൽ ആനന്ദിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ആ

ദൃമായി ഭൂമിമേൽ നടപ്പെട്ട ഈ തിരുസ്സ്വീവാ പറുദീസാ
യിലെ ആ ജീവിയവൃക്ഷവും രക്തമൊലിക്കുന്ന തന്റെ തി
രുമുറിവുകൾ ലോകത്തിന്റെ പാപശാപങ്ങളെ കഴുകി
ഫലവത്താക്കുന്നതും നിത്യജീവിയ ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെട്ട
വിക്കുത്തക്ക ദിവ്യജലമൊഴുകുന്നതുമായ പറുദീസാ നദി
കളുമായിരുന്നു. താൻ കുരിശിൽ തൂങ്ങുകയിൽ അങ്ങെ
മുഖം പടിഞ്ഞാറു വടക്കുതിരിഞ്ഞും താഴെ നിൽക്കുന്ന
വർ തിരുപ്പാദം മുത്തത്തക്ക ഉയരത്തിലുമായിരുന്നു എ
ന്നു ഞാനോർക്കുന്നു.

നൽ-ാം അദ്ധ്യായം.

മോഷ്ടാക്കളെ കുരിശിൽതൂക്കിയതു.

ആ മോഷ്ടാക്കളെ മരണത്തിന്നു വിധിപ്പാനുള്ള കു
റ്റം ഓറശ്ശലേമിൽനിന്നു ജോപ്പയിലേക്കു തന്റെ കൂട്ടിക
ളൊന്നിച്ചു പോയിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീയെ വഴിമദ്ധ്യെവെച്ചു
അവർ കുത്തിക്കൊന്ന സംഗതിയായിരുന്നു. പീലാത്തോ
സു ചില സമയം പട്ടാളത്തെ കൊണ്ടുപോയി പട അ
ഭ്യസിപ്പിക്കുമാറായിരുന്ന ഒരു കോട്ടയിൽ ഒരുവൻ വ്യാ
പാരിയുടെ വേഷത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചാണു അവരെ പി
ടികൂടി പാറാവിൽ ബന്ധിച്ചിട്ടിരുന്നതു. എന്നാൽ ഇട
ത്തുവശത്തെ കള്ളൻ ഒരു പരമദുഷ്ടനായിരുന്നതുപോലെ
അവനാണു മറ്റവനെക്കൂടെ വഷളാക്കിയിരുന്നതു, നല്ല
വന്റെ പേർ ദിസ്മാസെന്നും ദുഷ്ടന്റെ പേർ ജെസ്മാ
സെന്നുമായിരുന്നു, ഇവർ ഇരുവരും മെസ്രേനിലേക്കു
പോകും പ്രയാണികളെ ഉപദ്രവിച്ചിരുന്ന കള്ളരുടെ കൂ
ട്ടികൾ ആയിരുന്നു. ആ ശ്ലൂഗണസംഹാരസമയം തി
രുക്കുഡുംബം മെസ്രേനിലേക്കു ഓടിയൊളിക്കും വഴിമ

ദ്ധ്യെ ഈ മോഷ്ടാക്കൾ വസിച്ചിരുന്ന ഗുഹയിൽ ആണു വിടുതികണ്ടെത്തിയതു. ആ സമയം പൈതലായ ദീസ്മാസു കുഷ്ഠംപിടിച്ചു കിടന്നിരുന്നതിനാൽ മാതാവു ഉണ്ണി ഈശോയെ കുളിപ്പിച്ചവെള്ളത്തിൽ ദീസ്മാസിന്റെ അമ്മ അവനേയും മുക്കിയക്ഷണം രോഗം മുഴുവനും സുഖമായി.

ഇതിനാൽ ആ കിളവി ബഹു തൃപ്തിയോടെ തിരുക്കുഡുംബത്തെ സൽക്കരിച്ചു സന്ധിച്ചതിന്നു ധാരാളമായ പ്രതിസമ്മാനം പ്രാപിച്ചുയെന്നു നന്ദിപൂർവ്വം കരുതി. എന്നാൽ അവന്നു ശരീരത്തിലുണ്ടായ ഈ ശുദ്ധീകരണം ഗാഗുൽത്തായിൽവെച്ചു നമ്മുടെ രക്ഷക്കായി ചിന്തപ്പെട്ട തിരുരക്തത്താൽ അവനുണ്ടായ ഈ ആത്മീക ശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ ഒരു നിഴൽ മാത്രമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ദീസ്മാസിന്നു ഈശോയെ സംബന്ധിച്ചു ഒരറിവുമില്ലായിരുന്നെങ്കിലും അവന്റെ ഹൃദയം അത്ര കടുത്തിട്ടില്ലായിരുന്നതിനാൽ ന. കർത്താവിന്റെ ആശ്ചൎയ്യകര ക്ഷമ കണ്ടു നന്നാ മനമിളകിയിരുന്നു. എന്നാൽ ആകാശം ഇരുണ്ടു പെശർ സമീപിച്ചതായി തോന്നിച്ചിരുന്നതിനാൽ ബാധകർ ആ രണ്ടു കള്ളന്മാരോടും ക്ഷണം എഴുനീററു വരുവാൻ പ്രമാണിച്ചുകൊണ്ടു അവരെ തൂക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അവരുടെ കരങ്ങൾ ആ വിലങ്ങു തടിയിൽനിന്നു കെട്ടഴിച്ചു കുറെ മീറായും ചൊറുക്കയും കൊടുത്തുംവെച്ചു ഉടുപ്പും പറിച്ചുകളഞ്ഞു ഭുജങ്ങളിന്മേൽ കയറുകെട്ടി കുരിശിന്മേൽ വലിച്ചുകയററി, അതിന്റെശേഷം കുരിശിന്റെ വിലങ്ങിന്മേൽ ഭുജങ്ങളും മണിക്കണ്ഠങ്ങളും കൈമുട്ടുകളും പാടായബലത്തോടെവരിഞ്ഞു കെട്ടിയതുമെന്യെ കാൽമുട്ടുകളും പാദങ്ങളും നെടിയതണ്ടിന്മേലും വരിഞ്ഞുകെട്ടുകയുംചെയ്തു.

കെട്ടുകളുടെ ശക്തിയാൽ ഏറ്റുകൾ ഞെരിഞ്ഞു രക്തം ചാടുകയിൽ അവർ നിലവിളിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ദീസ്മാസിനെ മുകളിലേക്കു വലിച്ചു കയറുകയിൽ മാത്രം ഒന്നു നിലവിളിച്ചൊള്ളു എന്നു മാത്രവുമല്ല നമ്മുടെ ഈ ബാധ ഭയങ്കരംതന്നെ; എങ്കിലും ആ പാവപ്പെട്ട ഗലിലേയനോടു ചെയ്തതു നമ്മോടവർ ചെയ്തെങ്കിൽ സംശയമെന്യെ നാം മുമ്പെതന്നെ ചത്തുപോയേനെയെന്നു ക്രൂട്ടനോടു അവൻ പറഞ്ഞു. അതിന്റെശേഷം ആ ബാധകർ നഗ്നകത്താവിന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ നക്കിട്ടെടുപ്പാനായി അവയെ ഭാഗിക്കയിൽ വളരെ വീതിയുള്ളതും അകശ്ശീല ഇട്ടതുമായിരുന്ന സാലുവാ അകശ്ശീലയിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചു. രക്തം നനഞ്ഞിരുന്ന തന്റെ മറ്റു ഉൾവസ്ത്രങ്ങളും എടക്കെട്ടും തോൾവസ്ത്രവും അവർ മുറിച്ചു ഭാഗിച്ചു. എന്നാൽ തുന്നലില്ലാതെ മാതാവു നെയ്തുണ്ടാക്കിയ വസ്ത്രം കീറുവാൻ മേലായ്കയാൽ അതു ആരെടുക്കേണമെന്നു തീർമ്മാനിക്കുന്നതിന്നായി പല ലക്കങ്ങൾ ഓരോ വശത്തു എഴുതീട്ടുള്ള മരക്കഷണങ്ങളാൽ ചിട്ടിയിട്ടു എടുത്തുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ നീക്കോദേമോസും റാംസയൊസേപ്പും അയച്ച ഒരാൾ വന്നു ഈശോയുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ ആസകലം വിലക്കുവാങ്ങുവാൻ തങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നു അറിയിക്കയാൽ അവർ ആ വസ്ത്രമെല്ലാം ഒരുമിച്ചു കെട്ടിവിറ്റുകളഞ്ഞു. ഇങ്ങിനെ ക്രീസ്തിയർക്കു ആ വിലമതിച്ചുകൂടാത്ത പരമനിക്ഷേപം കൈവശമായി.

൪൦-ാം അദ്ധ്യായം.

ഈശൊ രണ്ടു കള്ളർനടുവിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നു.

സ്ലീവാ കുഴിയിൽ വീഴുകയിൽ ഉണ്ടായ ഭയങ്കര

കുലുക്കത്താൽ അങ്ങെ ശിരസ്സിലെ മുൾമുടിയുടെ മുള്ളുകൾ മാംസത്തിലധികം തറഞ്ഞുകേറി അതിൽനിന്നും കാൽകരങ്ങളിലെ മുറിവുകളിൽനിന്നും തോടുകൾപോലെ തിരുരക്തമൊലിച്ചിരുന്നു. പിന്നീടു സേവകർ കുരിശിന്മേൽ ഗോവണി ചാരി, കുലുക്കത്താൽ കാൽക്കരങ്ങളിലെ മുറിവുകൾ കീറുമെന്നു ഭയന്നു തന്നെ കുരിശോടു ചേർത്തു കെട്ടിയിരുന്ന കയറുകൾ അഴിച്ചതിനാൽ ആ കെട്ടുകൾ മുഖാന്തരം തടഞ്ഞിരുന്ന രക്തം അപ്പോൾ എല്ലാ മുറിവുകൾവഴിയും ധാരാളമായി ഒഴുകുകനിമിത്തം താൻ അത്യന്തം ബലക്ഷയപ്പെട്ടു തിരുത്തലയും വീണു പ്രാണസംഭ്രമത്തോടെ ഏതാനും മാത്രകൾ അനക്കമില്ലാതെ മയങ്ങിക്കിടന്നു.

ഈ ദുഃഖകരനാടകത്തിൽ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നവരിൽ ചിലർ ദുഃഖാധിക്യത്താലും മററുള്ളവർ തങ്ങളുടെ ഈ ദുർലാക്കു നിറവേററുന്നതിന്നു കഴിച്ച പ്രയത്നത്താലും ക്ഷീണിച്ചും ഇവർ ഇത്ര ദീർഘകാലമായി ദ്വേഷിച്ചിരുന്നവന്റെ അവസാനം വന്നതിനാൽ സന്തോഷിച്ചും കുറെനേരം അടങ്ങിയിരുന്നു. ആ സമയം ഞാൻ ഭയവും സഹതാപവുംനിറഞ്ഞു, എന്റെയും ലോകമൊക്കയുടേയും രക്ഷിതാവായ ഈശോയെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുകയിൽ താൻ ഇളക്കമില്ലാതെ ജീവൻ പിരിഞ്ഞതുപോലെ കിടക്കയാൽ ഞാനും തന്നോടൊന്നിച്ചു മരിപ്പാനാഗ്രഹിച്ചു.

കുരിശിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന നമ്മുടെ സ്നേഹംനിറഞ്ഞ രക്ഷിതാവിന്റെ തിരുമുഖം അടികളാൽ കരുവാളിച്ചു മുറിവുകളാൽ ഭാഷ പകർന്നുമിരിക്കുന്നതും തിരുത്തല ആ ഭയങ്കരമുള്ളുകളാൽ ചുററപ്പെട്ടു ഉയർത്തുവാൻ മേലാതെ തോളിൽ വീണുകിടക്കുന്നതും, തിരുവാ അടപ്പാ

ൻ ബലമില്ലാതെ പാതി തുറന്നിരിക്കുന്നതും, തിരുമുടിയും മീശയും രക്തം നനഞ്ഞു ചടപിടിച്ചിരിക്കുന്നതും, തിരുനെഞ്ഞത്തു കഠോരമുറിവുകൾനിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും, കൈമുട്ടുകളും മണിക്കുങ്ങളും തോളുകളും ഏറ്റപ്പുകൾ തിരിയത്തക്കവിധം വലിച്ചു നീട്ടിയിരിക്കുന്നതും, കരങ്ങളിലെ മുറിവുകളിൽനിന്നു ഇടവിടാതെ തുള്ളിതുള്ളിയായി രക്തം വീഴുന്നതും, വാരിയെല്ലുകൾ മികുതും പുറമെ കാണത്തക്കവണ്ണം മാംസം കീറിയിരിക്കുന്നതും, കാലുകളും നന്നാ വലിച്ചുനീട്ടിയതിനാൽ ഞരമ്പുകൾ കുഴകൾതെറ്റി തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതും, തിരുമേനി ആസകലം മുറിവുകൾ നിറഞ്ഞു കറുവാളിച്ചു രക്തമൊലിക്കുന്നതും നാം ഉറുസൂക്ഷിച്ചു ധ്യാനിക്കയിൽ ഈ പാടുകൾക്കു കാരണമായ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെപ്രതി രക്തകണ്ണുനീർ ചിന്താതിരിക്കുന്നതെങ്ങിനെ?

ആ തിരുമേനിയിൽനിന്നു ഒലിച്ചിരുന്ന തിരുരക്തം ക്രമേണ കനം കുറഞ്ഞു ചോലവെള്ളമായി പകർന്നിരുന്നു; ഇപ്രകാരം ഹീനമുള്ള പ്രലാപകരസ്ഥിതിയിൽ താൻ ആയിരുന്നെങ്കിലും അരങ്ങെ തിരുമുഖത്തെ സൂക്ഷിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ വണക്കവും സ്നേഹവും ജ്വലിക്കത്തക്ക മഹിമയും നന്മയും അപ്പഴും അതിൽ വിളങ്ങിയിരുന്നു. അരങ്ങെ തിരുമുഖവടിവു മാതാവിന്റെ ഛായയിൽ ഒരു മുഖപ്പുവർണ്ണംകൂടെ കലർന്നു ബഹു ഭംഗിയുള്ളതായിരുന്നെങ്കിലും അലഞ്ഞുനടന്നുള്ള മൂന്നുവർഷത്തെ അപ്രസംഗജീവിതംനിമിത്തം അതു അല്പം മങ്ങിയിരുന്നു.

അരങ്ങെ നെഞ്ചു വിരിഞ്ഞതും, തന്റെ തോൾ വീതിയുള്ളതും, ഭുജങ്ങളും തുടകളും നല്ല തെരമ്പു ബലമുള്ളതും, മുട്ടുകൾ ദീർഘപ്രയാണികളുടേതുപോലെ ഉറപ്പും ബലമുള്ളതും, കാലുകൾ നീണ്ടതും, മാംസപേശികൾ

ബലമുള്ളതും, പാദങ്ങൾ നല്ല ക്രമമായതും, കരങ്ങൾ ഭംഗിയുള്ളതും, വിരലുകൾ നീണ്ടുനേർത്തതും കഴുത്തുനേർത്തതും ശിരസ്സിന്നൊത്തതും, നെററി ഉയർന്നതും വീതിയുള്ളതും, മുഖം അണ്ഡാകൃതിയായതും; മുടി നന്നാ നേരിയതും മകിണ്ട പൊൻനിറത്തിൽ തോളിന്നു ഇരുവശവും വീണുകിടക്കുന്നതും, മീശ നീളംകുറഞ്ഞു താടിക്കിരുവശവും തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതും ആയിരുന്നു. എന്നാൽ സ്ലീവാമേൽ വെച്ചു തന്നെ ഞാൻ ഉററു സൂക്ഷിക്കയിൽ ആ തിരുമുടി മിക്കതും പറിഞ്ഞുപോയി, ശേഷിച്ചതും രക്തംനനഞ്ഞു ചടയായിരുന്നതുമെന്യെ തിരുമേനി ആ സകലം ഒരേകവൃണവുമായിരുന്നു.

മഹാ പ്രലാപകരസ്ഥിതിയിലാണു ആ മോഷ്ടാക്കളും കുരിശിന്മേൽ തൂങ്ങിക്കിടന്നിരുന്നതു. ആകയാൽ കെട്ടുകൾമൂലം അത്യന്തവേദന സഹിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഇടത്തുവശത്തെ കള്ളൻ ഇടവിടാതെ പ്രാകുകയും ദൂഷണിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതുമെന്യെ ദൃഷ്ടി കരുവാളിച്ചു ഉള്ളിലെ സംഭ്രമം പുറമെ കാണത്തക്കവണ്ണം സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അവരുടേയും കർത്താവിൻെറയും കുരിശുകൾക്കിടയിൽ ഒരു കുതിരക്കാരന്നു കടന്നുപോകത്തക്ക ഇടയുണ്ടായിരുന്നതുമെന്യ അവരുടെ കുരിശുകൾ കർത്താവിൻെറ കുരിശിനെക്കാൾ ചെറുതരമായിരുന്നു.

൪൧-ാം അദ്ധ്യായം.

കുരിശിൽ വെച്ചുള്ള തൻെറ ഒന്നാം വാക്യം.

ക്രൂരബാധകർ തൻെറ വസ്ത്രങ്ങൾ ഭാഗിച്ചശേഷം

സാമാനങ്ങളൊക്കയും പെറുക്കിക്കൂട്ടിയുംവെച്ചു കത്തിവി
നെ കുറെക്കൂടെ ദൂഷണങ്ങളും അപമാനങ്ങളും പറഞ്ഞു
കൊണ്ടു വിട്ടുപോന്നുള്ളൂ. പ്രീശരും കുതിരകേറി കു
രിശിന്റെ പക്കൽവന്നു അരോചകമോടെ തന്നെ നോക്കി
ചില നിന്ദയും അപമാനവുമായവാക്കുകൾ ഉച്ചരിച്ചു അ
വരും ഓടിച്ചുപോയി. മലക്കുഴിയും കാവൽനിന്നിരുന്ന
ഫാറോമാപടയാളികളും പിരിഞ്ഞുപോകയിൽ, വേ
റെ ഓ പേർ അവർക്കു പകരം വന്നവരുടെ തലവൻ
അരിബിക്കാരനായ അബനാദർ എന്നവനായിരുന്നു; അ
യാൾ പിന്നീട്ട ജ്ഞാനസ്നാനത്തിൽ ചിത്തിസ്സോൻ എന്ന
പേർധരിച്ചു. രണ്ടാംതലവനോ എന്നാൽ പീലാത്തോസു
പടസംഘത്തികളിലും വിശ്വസ്തനായി അയക്കുമാറാ
യിരുന്ന കാസിയൂസു എന്നവനായിരുന്നു; അയാളും പി
ന്നീട്ട ക്രിസ്തുവനാകയാൽ ലൊങ്കീനോസു എന്ന നാമധേ
യം ധരിച്ചു.

പീലാത്തോസു എഴുതിയ തലവാചകം മാറ്റിക്കു
ന്നതിനായി പോയിരുന്ന ഫരീശരും, ഫരിസന്തുക്കാ
യരും, കുറെ ശാസ്ത്രികളും, പൂച്ചന്മാരും, യൂദന്മാരായ ഒരു
ഗണം റോമാധിപൻ അവരുടെ അപേക്ഷക്കു സമ്മതിക്കാ
യ്കയാൽ കോപവെറിപൂണ്ടു കത്തിവിന്റെ കുരിശിൻപ
ക്കൽവന്നു ചുറ്റും കുതിരഓടിച്ചു തനിക്കരികെ നിന്നി
രുന്ന മാതാവു മുതലായവരെ ഓടിച്ചുകളഞ്ഞു. എന്നുമാത്ര
മല്ല അവർ തന്റെ മുമ്പിൽക്കൂടെ കടക്കയിൽ നിന്ദയോ
ടെ തലകുലുക്കി നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്നതായത്രേ:
"ഓ, ദേവാലയത്തെ നശിപ്പിച്ചു മൂന്നാംനാൾ വീണ്ടും പണിയുന്ന
വനെ, നീ ഇപ്പോൾ നിന്നെത്തന്നെ രക്ഷിച്ചു കുരിശിൽനിന്നു ഇ
റങ്ങിവാ, ഞങ്ങൾ അതു കണ്ടു വിശ്വസിക്കട്ടെ" സേവകരും
ഈ വാക്കുകൾതന്നെ പറഞ്ഞിരുന്നു. ആ സമയം അങ്ങെ

തിരുമേനി നിറം പകൎന്നു നിനവു മയങ്ങുന്നതു പോലെ തോന്നിയിരുന്നു.

ഇവൻ സേവിച്ചിരുന്ന പിശാചു ഇപ്പോൾ ഇവനെ വിടാറായിയെന്നു ജേസ്മാസെന്ന ദുഷ്ടകള്ളൻ നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു അപ്പോൾ ഒരു പടയാളി ഒരു കോലിന്മേൽ ചൊറുക്കനിറച്ച സ്പൂൻഗാ വെച്ചുകെട്ടി കൎത്താവിന്നു കൊടുക്കയിൽ അല്പം താൻ കുടിക്കുന്നുയെന്നു തോന്നി; ആ സമയം നീ യൂദരുടെ രാജാവാണെങ്കിൽ കുരിശിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്നു നിന്നെത്തന്നെ രക്ഷിക്കായെന്നു അവനും തന്നോടു പറഞ്ഞു. പിന്നീടു താൻ തല അല്പനേരം ഉയൎത്തിക്കൊണ്ടു "പിതാവെ, ഇവർചെയ്യുന്നതു എന്താണെന്നു ഇവരറിയാൎക്കു കൊണ്ടു ഇവരോടു നീ പൊറുക്കേണമെ" എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. അപ്പോൾ ജേസ്മാസു "നീ ക്രീസ്തു ആകുന്നെങ്കിൽ നിന്നെത്തന്നെയും ഞങ്ങളെയും നീ രക്ഷിക്ക" എന്നു നിലവിളിക്കയിൽ മൌനമായിരുന്ന ദീസ്മാസു കൎത്താവു ഇങ്ങിനെ തന്റെ ശത്രുക്കളെപ്രതി പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നതു കേട്ടു മനമളകി പരിതപിച്ചുതുടങ്ങി.

മാതാവു പുത്രന്റെ സ്വരംകേട്ടു അടങ്ങിയിരിപ്പാൻ വശമില്ലാതെ യോഹന്നാൻ, ശാലോം, കലിയോപ്പാ മറിയം മുതലായവരൊന്നിച്ചു കുരിശിങ്കലേക്കു ഓടിവന്നു. അതിന്നു കരുണാവാത്സല്യനായ ആ ശതാധിപൻ തടഞ്ഞില്ല. ന. കൎത്താവിന്റെ പ്രാൎത്ഥനയാൽ നല്ല കള്ളൻ ആശ്ചൎയ്യകരവരപ്രസാദം പ്രാപിച്ചു അവന്റെ പൈതൽപ്രായത്തിൽ കുഷ്ഠരോഗംപൊറുപ്പിച്ചതു കൎത്താവും, മാതാവും ആയിരുന്നുയെന്നു പെട്ടെന്നവൻ ഓൎത്തു കൊണ്ടു കൂട്ടനോടു പറയുന്നതായതു: നിന്നെപ്രതി താൻ പ്രാൎത്ഥിക്കയിൽ തന്നെ നീ ദൂഷണിക്കുന്നതെങ്ങിനെ? നിന്റെ ഈ മൎയ്യാദകേടുകളൊക്കയും താൻ മൌനമായി ക്ഷമിക്ക

ന്നല്ലോ, താൻ സത്യമായ ഒരു ദീർഘദർശിയും നമ്മുടെ രാജാവും ദൈവകുമാരനുമാകുന്നുയെന്നു നീ ഓർത്തുകൊൾകയെന്നു തെളിവായസ്വരത്തിൽ അവനോടുനിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. കുരിശിന്മേൽ തൂങ്ങി മരിപ്പാറായിരിക്കുന്ന ഈ പാതകന്റെ വായിൽനിന്നു വീണ ഈ അസാമാന്യ ഉപദേശത്താൽ എല്ലാവരും അത്യന്തം ആശ്ചർയ്യപ്പെട്ടു. പ്രീശർ അവനെ എറിയുന്നതിനായി കല്ലെടുത്തു; പക്ഷെ അബനാദരെന്ന ശതാധിപൻ അതു തടുത്തു മുടക്കി.

കർത്താവിന്റെ ആ പിതാവിനോടുള്ള ജപത്താൽ മാതാവിന്നു വളരെ ആശ്വാസവും തൃപ്തിയുമുണ്ടായി; പിന്നേയും കർത്താവിനെ ദൂഷണിച്ചിരുന്ന ജെസ്മാസിനോടു മററവൻ ഇയാളെപ്പോലെ തന്നെ ഒരെ വിധിയിൽ നാമും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കയിൽ നീ ദൈവത്തേയും ഭയപ്പെടുന്നില്ലേ? നാം നിശ്ചയമായിട്ടു നമ്മുടെ പ്രവൃത്തിക്കുതക്ക പ്രാഫലമാണു പ്രാപിച്ചതു, എന്നാൽ ഈയാൾ യാതൊരു പാപവും ചെയ്തിട്ടില്ല" നീ മരിക്കാറായിരിക്കുന്നുയെന്നു ഓർത്തു അനുതപിക്കായെന്നു ദീസ്മാസു പറഞ്ഞു

പിന്നീടു ദീസ്മാസിന്റെ ഹൃദയം ഇളകി പ്രകാശിക്കപ്പെട്ടു ഈശോയോടു അവന്റെ പാപങ്ങൾ ഏററു പറഞ്ഞതുമെന്യെ കർത്താവെ! അങ്ങിന്നു എന്നെ ശിക്ഷക്കു വിധിക്കുന്നെങ്കിൽ അതു ന്യായമായിട്ടത്രെ എന്നു താഴ്മയോടെ പറയുകയിൽ എന്റെ അനുഗ്രഹം അറിയുന്നതിന്നു നിനക്കു ഇടവരുമെന്നു അവനോടു താനുത്തരിച്ചു. അപ്പോൾ ദീസ്മാസിന്നു ഉത്തമമനസ്താപം ഉണ്ടായി, അവന്റെ കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ കണക്കില്ലാത്ത പാപങ്ങളേയും അവൻ പ്രാപിച്ച ഈ ഉന്നതവരപ്രസാദത്തേയും നിരൂപിച്ചു ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രംചെയ്തു. ഇവയെല്ലാം തന്നെ കുരിശിൽ തറച്ചിട്ടു അരമണിക്കൂറിന്നകത്താ

ണു സംഭവിച്ചതെങ്കിലും ഈ ഇടകൊണ്ടു സകലരും ഭൂമിച്ചു ആശ്ചര്യപ്പെടത്തക്ക പകൎച്ച ഇടവിതാനത്തിൽ കാണപ്പെട്ടു.

൪൨-ാം അദ്ധ്യായം.

സൂൎയ്യഗ്രഹണവും തന്റെ രണ്ടും മൂന്നും വാക്യങ്ങളും.

മുൻപറഞ്ഞ ആ ചുവന്ന മേഘം വീണ്ടും സൂൎയ്യനെ മൂടിത്തുടങ്ങുകയാൽ യൂദരുടെ കണക്കിൻപ്രകാരം നാം യാമമായതിനോടെ ആദിത്യൻ പെട്ടെന്നു ഇരുട്ടായിപ്പോയി. ഈ ആശ്ചൎയ്യകരസംഭവത്തിന്റെ സൂക്ഷകാരണം ഇനിക്കു അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നവയിൽ ഞാനോൎക്കുന്നവ എങ്ങിനെയെന്നാൽ: ഈ സമയം ഞാൻ ഭൂമിയിൽനിന്നു മേല്പോട്ടു എടുക്കപ്പെട്ടു. അവിടെ നക്ഷത്രങ്ങളും ഗ്രഹങ്ങളും അവയുടെ സ്വഭാവഗതി തെററി ക്രമക്കേടായി ഓടുന്നതും, ചന്ദ്രൻ ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡ അഗ്നിഗോളംപോലെ ഭൂമിയെ വിട്ടു അകലെ ഉരുണ്ടുപോകുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു. എന്നാൽ ഉടനെ ഞാൻ ഓറശ്ശത്തുവന്നു സൈത്തുമലക്കു പുറകിൽ ചന്ദ്രനെ വീണ്ടും ഞാൻ കാൺകയിൽ അതു ക്ഷണം കിഴക്കുനിന്നു ഓടി സൂൎയ്യന്റെനേരെ പാഞ്ഞുചെന്നു ഒരു മലപോലെ കറുത്ത ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡസാധനമായി സൂൎയ്യനെ മുഴുവനും മറച്ചുകളകയുംചെയ്തു.

സൂൎയ്യന്റെ നടു ഇരുണ്ട മഞ്ഞനിറവും ചുററും ഒരു മോതിരംപോലെമാത്രം തീനിറവുമായി പകൎന്നതിനാൽ ആകാശം തീരെ ഇരുട്ടായി നക്ഷത്രങ്ങൾ ചുവന്നു

തെളിഞ്ഞുനിന്നിരുന്നതിൽ കാണപ്പെടുകയും മനുഷ്യരും മൃഗങ്ങളും ഭയങ്കരത്താൽ അത്യന്തം ഞെട്ടിങ്ങി ഭൂമിക്കയും ചെയ്തു. ആകയാൽ താനെന്റെ ശത്രുക്കളുടെ ദ്വേഷണത്തിനു ഒരുടക്കുമായി എന്നുമാത്രമല്ലാ പ്രീശരും തുടക്കം ഈ സംഭവംബന്ധിച്ചു ചില തത്വശാസ്ത്രന്യായോക്തികൾ പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും കടശി അവരും നിണ്ടേടങ്ങേണ്ടിവന്നു. എന്തെന്നാൽ അനേകർ ഹൃദയകൂടി സഹിയാതെ നെഞ്ഞത്തടിച്ചുംകൊണ്ടു അയാളുടെ രക്തം ആയാളുടെ കുലപാതകരുടെ തലമേൽ ഇരിക്കട്ടെ എന്നു നിലവിളിക്കയും, മറ്റനേകർ മുട്ടിന്മേൽനിന്നു ഈശോയോടു പൊറുതി അപേക്ഷിക്കയിൽ താൻ അങ്ങെ ഈ പ്രമാദമെല്ലാ സഹതാപത്തോടും കൃപയോടുംകൂടെ അവരെ തുക്കണ്ണാക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഇരുട്ടു അധികരിച്ചുവരികയിൽ മാതാവും, യോഹന്നാനും ഒഴികെ മറ്റെല്ലാവരും തന്നെവിട്ടു കരിശിങ്കൽനിന്നു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു.

അപ്പോൾദിവ്യാസുതലയത്തി എളിമയുംശരണവും നിറഞ്ഞു ഈശോയോടു "കർത്താവെ, അങ്ങെ രാജിരത്തിൽ അങ്ങിനുവന്നമോക്ഷ അടിയനെഓർക്കണമെ" എന്നുപറഞ്ഞപ്പോൾ ഈശോ, "ഇന്നു നീ പറുദീസയിൽ എന്നോടുകൂടെആകും എന്നു സത്യമായി നിന്നോടു ഞാൻ പറയുന്നു" എന്നു ഉത്തരിക്കയുംചെയ്തു. പിന്നീടു മഗ്ദലേനായും, കലിയോപ്പാമറിയവും വന്നു യോഹന്നാനൊരുമിച്ചു കുരിശിന്റെ അരികെതന്നെ നോക്കിനിൽക്കയിൽ പരിശുദ്ധകന്യക മാതൃസ്നേഹത്താൽതന്നോടൊരുമിച്ചു മരിപ്പാനനുവദിക്കേണമെന്നു പുത്രനോടു അപേക്ഷിച്ചു എന്നാൽ താൻ അളവറ്റ സ്നേഹകാരുണ്യത്തോടെ അവളെ തുക്കണ്ണാൽനോക്കികൊണ്ടു യോഹന്നാനെനോക്കിതിരിഞ്ഞു "സ്ത്രീയെ ഇതാ നിന്റെ പുത്രൻ" എന്നും യോഹന്നാനോടു "ഇതാ നിന്റെ അമ്മ" എന്നും അ

ളിച്ചെയ്തു. അപ്പോൾ യോഹന്നാൻ മരിപ്പാൻ പോകുന്ന ആയാളുടെ ഗുരുനാഥനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു ഈ സ്നേഹ അമ്മയോടു വന്ദനംപറകയും അതുമുതൽ അവളെ സ്വന്ത അമ്മയായി കരുതുകയും ചെയ്തു. മാതാവു പുത്രന്റെ ഈ മാധുര്യതിരുവാക്യങ്ങളാൽ വ്യാകുലസമുദ്രത്തിൽ മുഴുകി മോഹാത്സ്യപ്പെടുകയാൽ മററു സ്ത്രീകൾ അവളെ അല്പം ദൂരെ കൊണ്ടുപോയി.

എന്നാൽ ഈവക കാഴ്ചകൾ കാണുന്നവർക്കു അതൊടു യോജിച്ചിരിക്കുന്ന സാഹചാര്യങ്ങൾ മുഖാന്തരം അവ ബന്ധിച്ചു അല്പസംശയത്തിന്നും ഇടയുണ്ടാകയില്ല. ഇതിനാൽ താൻ മാതാവിനെ അമ്മ എന്നു വിളിക്കാതെ സ്ത്രീ എന്നു വിളിച്ചതു സർപ്പത്തിന്റെതലയെ അവൾ തകർത്തുമെന്നു എഴുതപ്പെട്ട സ്ത്രീ മാതാവാണെന്നും അവളുടെ കുമാരൻ മരിക്കുന്ന ഈ സമയമാണു ആ വാഗ്ദത്തം നിറവേറുന്നതെന്നും സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാകയാൽ ഇനിക്കു അതിന്മേൽ അല്പസംശയവുംതോന്നിയില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല തന്റെ ആ തിരുവാക്യങ്ങളാൽ "മാംസത്താലും, രക്തത്താലും, മാനുഷമനസ്സാലും പിറക്കുന്നവർ അല്ല, പിന്നെയൊതന്നിൽവിശ്വസിച്ചു ദൈവത്തിന്റെമക്കളാകുന്നവരെല്ലാവരുടേയും" അമ്മയായി അവളെ സ്ഥാപിക്കയും ദൈവദൂതൻ വചനിക്കയിൽ അങ്ങെ ദാസി ഇതാ തന്റെ ചിത്തം പോലെ എന്നിലാകട്ടെ എന്നു കീഴ്വഴങ്ങിപറഞ്ഞ മാതാവും അത്യന്ത കീഴ്വഴത്തോടെ ഇപ്പഴും ഈശോയുടെ സഹോദരരായ നാം എല്ലാവരേയും കയ്യേററുകൊള്ളുകയും ചെയ്തു എന്നും സംശയമെന്യെ ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചു ഈ സംഗതികൾ വചനങ്ങളാൽ വിവരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ദൈവവരപ്രസാദത്താലത്രെ ഹൃദയത്തിൽ പതിയുന്നതു; എന്നു തന്നെയുമല്ല വിശ്വാസവും, ശരണവും, ഉപവിയുമുള്ള

തിരുസ്സഭയുടെ മക്കളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സകല സംഗതികളും പതിക്കപ്പെട്ടുമെന്നു എന്റെ മോക്ഷമണവാളൻ ഒരിക്കൽ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടു.

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

കുരിശിൽവെച്ചുള്ള തന്റെ നാലാംവാക്യവും ഓറശ്ശംനഗരവാസികളുടെ ഭയവും.

എന്നാൽ ഓറശ്ശംപുരിയിൽ നടക്കുന്നവ കാണ്മാനായി ഞാൻ അവിടെ വന്നപ്പോൾ ഒന്നരമണി സമയമായിരുന്നു. തെരുവുകളിൽ തീരെ ഇരുട്ടായിപ്പോയതിനാൽ ആ നഗരവാസികൾ അശേഷം ഭയന്നു ചിലർ പരിഭ്രമിച്ചും ചിലർ വിഷാദംപൂണ്ടും അങ്ങുമിങ്ങും നടക്കയും, ചിലർ നിലത്തിരുന്ന തലയുംമൂടി നെഞ്ചത്തടിക്കയും, ചിലർമേൽക്കൂട്ടുകളിൽ കേറി അകാശത്തേക്കു നോക്കി കൈപ്പായി പ്രലാപിച്ചുകരകയും മറ്റുംചെയ്തിരുന്നു. എന്നുമാത്രവുമല്ലാ മൃഗജന്തുക്കൾക്രൂടേയും ദുഃഖകരസ്വരങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഓടിപ്പോകയും പക്ഷികൾ നന്നാതാണുപറന്നു നിലത്തുവീഴുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പീലാത്തോസും ഹേറോദേസും ഈ അപൂർവ്വമായ ഭയങ്കരസ്ഥിതി ബന്ധിച്ചു തമ്മിൽക്കൂടി ആലോചിച്ചു. ഈശോയെ സേവകരുടെ ക്രൂരനിന്നു ഹേറോദേസു രക്ഷിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ അവൻ നിന്നിരുന്ന ആ ഉയർന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു ആകാശത്തെ ഉറുമ്മുക്ഷിച്ചു പരിഭ്രമിച്ചുകൊണ്ടു ഇവ സ്വഭാവപ്രകൃതി ഒന്നുമല്ല സംശയമെന്നും അ നസ്രായക്കാരൻ ഈശോയോടു കാണിച്ച ക്രൂരതനിമിത്തമുള്ള ദേവന്മാരുടെ കോപമാണെന്നു നിലവിളി

ച്ചിരുന്നു.

പിന്നീട് അവരിരുവരും ഹേരോദേസിന്റെ അരമനയിലേക്ക് പരിഭ്രമിച്ചു ഓട്ടംവഴിമദ്ധ്യേ ആ ക്രൂരവിധി ഉച്ചരിച്ച ശബ്ദത്തായെന്ന ന്യായാസനത്തിന്റെ അരികേക്കൂടി കടക്കയിൽ പീലാത്തോസു ദുഃഖത്തോടെ മുഖം തിരിച്ചുകളഞ്ഞു. സപ്തം ചിലർമാത്രം ഭയന്നു അതിലെ അങ്ങുമിങ്ങും ഓടിയിരുന്നതല്ലാതെ ഒരുവൻപോലും അവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു. ഉടനെ അവൻ, പൂവ്വന്മാരെ ത്രുത്തി ഇതിന്റെ കാരണമെന്തെന്നു അവരോടു ചോദിക്കയും ആ ഗലീലേയനെ കുരിശിൽ തറച്ചതാണെ ഇതിന്നു കാരണം; നിശ്ചയമായിട്ടു അവൻ യൂദരുടെ രാജാവും ദീർഘദർശിയുമായിരുന്നു; ഞാൻ സകലരുടേയും മുഖത്തെ കൈകഴുകിയിരിക്കയാൽ ഈ സംഗതിയിൽ എന്റെപേരിൽ അശേഷം കുറ്റമില്ലായെന്നും മറ്റും പറകയുംചെയ്തു.

എന്നാൽ ആ കഠിനരായ പൂവ്വന്മാർ ഈ സംഭവത്തിൽ അപൂർവ്വമായതൊന്നുമില്ലെന്നും തത്പരാംസ്മികൾ ഉടൻ കണക്കുകൂട്ടി ഇതിന്റെ കാരണം കണ്ടെത്തുമെന്നും ഈ ഗലീലേയന്റെ സംഗതിയിൽ അവർ പ്രവത്തിച്ചതിൽ ഒന്നിലുമല്പം ഒട്ടും അവർക്കു മനസ്സുഖമില്ലെന്നും ഉത്തരിച്ചു. ഈ സമയം അനേകർ നേർവഴിക്കു തിരിഞ്ഞതിൽ പുങ്കാവനത്തിലെ തന്റെ ആ തിരുവാക്കു കേട്ട നിലത്തുവീണ ആ സേവകരും മനസ്സുതിരിഞ്ഞു. ഇതുമെന്നെ ഒരു മഹാജനപുരുഷാരം പീലാത്തോസിന്റെ അരമനക്കു മുമ്പിൽ ക്രൂട്ടമായി ക്രൂടി ആ ദുഷ്ടനെ ശപിച്ചുകൊണ്ടു അവനെ കുരിശിന്മേൽ തറക്കാ എന്നു ഇടവിതാനം മുഴക്കിയ അന്നുകാലത്തെ നിലവിളിക്കുപകരം ഇപ്പോൾ ആ അനീതിവിധിയാളനെ പിരി

പ്പിൻ; ആ നീതിമാന്റെ രക്തം അവന്റെ കുലപാതകരുടെ ശിരസ്സിന്മേൽ വിഴട്ടെ, എന്നു നിലവിളിച്ചിരുന്നു.

ഇതിനാൽ പീലാത്തോസു അത്യന്തം ഭയന്നു പട്ടാളം വരുത്തിയതുമെന്യെ കുററം മുഴുവൻ യൂദരുടെമേൽ ചാട്ടുന്നതിന്നു നന്നാ പ്രയത്നിച്ചുമിരുന്നു. ആകയാൽ അവരുടെ രാജാവും ദീർഘദർശിയും പരിശുദ്ധനുമായ ഈശോയെ അവർ അനീതിയായിട്ടാണു മരണത്തിന്നു വിധിച്ചതെന്നും, പീലാത്തോസു അന്യജാതിക്കാരനാകയാൽ അവരുടെ നിർബന്ധത്താൽ മാത്രമാണു ഈശോയെ അവൻ വിധിച്ചതെന്നു ഏവർക്കും തെളിവായിരിക്കുന്നുയെന്നും, അതും അവന്റെ കുററമല്ലാ യൂദരുടെ കുററമാണെന്നും അവൻ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

ആ സമയം പെസഹാആടിനെ പൂജിക്കുന്നതിനായി ദേവാലയത്തിൽ കൂടിയിരുന്ന അസംഖ്യജനം തമ്മിത്തമ്മിൽ ആളറിവാൻ മേലാത്തവിധം ഇരുട്ടു അധികരിക്കയാൽ എല്ലാവരും അത്യന്തം പരിഭ്രമിച്ചു ഞടുങ്ങിവാവിട്ടു നിലവിളിച്ചിരുന്നു. ശ്രേഷ്ഠാചാൎയ്യൻ അവരെ അടക്കി ക്രമപ്പെടുത്തുവാൻ പരിശ്രമിച്ചു ദേവാലയദീപങ്ങളെല്ലാം തെളിയിപ്പിച്ചെങ്കിലും കലഹം ക്ഷണം തോറും മേൽക്കുമേൽ അധികരിച്ചിരുന്നതല്ലാതെ അശേഷം കുറഞ്ഞില്ല; ഇതുമെന്യ ശ്രേഷ്ഠാചാൎയ്യനായ അന്നാസു സംഭ്രമത്താൽ തളൎന്നുപോകയുംചെയ്തു.

ഞാൻ തെരുവിൽക്കൂടി നടക്കയിൽ കാററു അശേഷം ഇല്ലാഞ്ഞെങ്കിലും പെശർസമയത്തേപ്പോലെ കതകുകൾ അടയുകയും തുറക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ പെട്ടെന്നുള്ള ഈ ഇരുൾമുഖാന്തരം ഗാഗുൽത്തായിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പരിഭ്രമം അവൎണ്ണനീയംതന്നെ ആയിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ തന്നെ കുരിശിൽ തറക്കയിലാണു ഇതു ആ

രംഭിച്ചതു, പക്ഷെ ആ സമയത്തെ ചുറ്റിക അടികളും ഭൂഷണങ്ങളും മധുമത്തന്മാരുടെ നിലവിളികളും അട്ടഹാസങ്ങളും ആ രണ്ടു കള്ളന്മാരുടെ പ്രലാപനിലവിളികളും നിമിത്തം ആരും അതു കഥവെച്ചില്ല; എന്നാൽ പെട്ടെന്നു സൂര്യൻ മറഞ്ഞുപോകയിൽ എല്ലാസ്വരങ്ങളും താനെതന്നെ നിന്നുപോയി, എല്ലാവരിലും ഒരസാമാന്യപരിഭ്രമവും ഹൃദയക്കടിയും നിറഞ്ഞു ഓരോരുത്തർ കുരിശിങ്കൽനിന്നു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു; ആ സമയമാണു യോഹന്നാനെ മകനായി ഏല്പിക്കയിൽ മോഹാത്സ്യപ്പെട്ട മാതാവിനേയും മറ്റവർ അവിടെനിന്നു എടുത്തുകൊണ്ടുപോയതു. അപ്പോൾ ചിലർ ആകാശത്തെനോക്കി ഭ്രമിക്കയും, ചിലർ നെഞ്ചത്തടിക്കയും, ചിലർ സ്ത്രീവാക്കുനേരെ തിരിഞ്ഞു പശ്ചാതാപപ്പെട്ട മനസ്സുതിരികയും മറ്റും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രീശർ ആശ്ചര്യം കാണിക്കാതെ കുറെയിടധൈര്യം നടിച്ചെങ്കിലും കടശി അവശം മിണ്ടാതെയായി; സൂര്യൻ ഒരു ജാമുണ്ടു മഞ്ഞരാശിയിൽ നിലാവത്തു മദ്യകളെ കാണംവണ്ണമായിത്തീർന്നിരുന്നു. കഴുതകളും കുതിരകളുംകൂടെ ഭയന്നു തല കാലിന്നിടയിൽവെച്ചുകൊണ്ടു തമ്മിൽ ഒന്നിച്ചു കൂടിയിരുന്നു. അപ്പോൾ കുരിശിന്നു ചുറ്റും ഒരനക്കവുമില്ലാതെ മുഴുമൌനവ്യാപിച്ചു. ഈശോ അങ്ങെ ശിഷ്യർ, അനുഗാമികൾ, സ്നേഹിതർ മുതലായ സകലരാലും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട തനിയെ ആ കുരിശിന്മേൽ തൂങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന തന്റെ പ്രിയ അമ്മക്കുടെയും തന്റെ അരികൽനിന്നു ദൂരെ കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടു. ആ!! അങ്ങിന്നു മനോഹ്ലാദങ്ങൾചെയ്ത പല ആയിരംപേരിൽ ഒരുവൻപോലും അങ്ങെ ഈ കൈപ്പായ പ്രമാദത്തിൽ അല്പ ആശ്വാസം തനിക്കു വരുത്തുവാൻ ഉണ്ടായില്ല, ഒ! എത്രയോ വ്യസ

നകര ഉപേക്ഷ, എത്രയൊ കൈപ്പായ വ്യാകുലം!!

അപ്പോൾ അങ്ങെ തിരു ആത്മം ഏതൊരു സൃഷ്ടിയാലും വർണ്ണിക്കാവതല്ലാത്ത അത്യന്തവ്യസനത്തിൽ അകപ്പെട്ടുപോയി. അങ്ങെതിരുഹൃദയം മുഴുവൻ ഇരുട്ടും കൈപ്പും വ്യാകുലവുംനിറഞ്ഞിരുന്നു. പുറമെയുള്ള ആ ഇരുട്ടു അങ്ങെ ഉള്ളാന്തര ഇരുട്ടിന്റെ ഒരു നിഴൽ മാത്രമായിരുന്നു. ഈ സമയം താൻ അങ്ങെ മോക്ഷപിതാവിന്റെപക്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു അങ്ങെ ശത്രുക്കളെപ്രതി പ്രാർത്ഥിക്കയും, തിരുപ്പാടുകൾ അവരുടെ രക്ഷക്കായി കാഴ്ച വെക്കയും ചെയ്തിരുന്നതുമെന്യെ അങ്ങെ ഭംഗപ്പാടുസമയം മുഴുവൻ ചെയ്തിരുന്ന പോലെ ആ സങ്കീർത്തന വാക്യങ്ങളും ചൊല്ലി പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. ദുഃഖസാഗരത്തിൽ മുഴുകിയ എന്റെ സ്നേഹ ഈശോയെ! അങ്ങെ ഈ പ്രമാദവ്യസനങ്ങളെപ്രതി അടിയന്റെ മരണസമയത്തു ഉണ്ടാകും മനോപീഡകൾ ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചു നൽമരണം പ്രാപിപ്പാൻ കൃപചെയ്തരുളേണമെ) അനേക മാലാക്കാമാർ ദുഃഖത്തോടെ തനിക്കുചുററും നിന്നിരുന്നെങ്കിലും യാതൊരുവക ആശ്വാസവുമില്ലാതെ പ്രമാദപ്പെട്ടു മരിപ്പാറായിരിക്കുന്ന എന്റെ മോക്ഷമണവാളനെ ഞാൻ ഉററുസൂക്ഷിക്കയിൽ അങ്ങിന്നു സഹിച്ചിരുന്ന ദുഃഖപീഡകൾ യാതൊരുത്തരാലും ഒരുപ്രകാരവും വർണ്ണിപ്പാൻ സാധിക്കാത്തതായിരുന്നു. ദൈവികവും മനുഷികവും ലൌകികവുമായ യാതൊരുവക വെളിവും സഹായവും ആശ്വാസവും കൂടാതെ സകലവിധ ഞെരുക്കപീഡകളും തന്ത്ര ഉപദ്രവങ്ങളും ദുഃഖവിഷാദങ്ങളും ഒന്നായി ഒരുവൻ സഹിക്കേണ്ടിവന്നാൽ അതു ഈ തന്റെ വ്യസനത്തിന്റെ നിഴൽ മാത്രമാകുന്നൊള്ളു.

എന്നാൽ ഭൂമിയിൽ നാം സ്നേഹിക്കുന്നതു സകല

വും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടും സമയമായ ആ ഭയങ്കര മരണപ്ര മാദ സമയത്തു നമുക്കുണ്ടാകും ശരണക്കേടുമുതലായ സഹി ക്കരുതാത്ത ഘോരപരീക്ഷകളെ നാം ജയിക്കുന്നതിനുള്ള ആ വിലതീരാത്ത വരപ്രസാദങ്ങളെ നമുക്കായി താൻസ മ്പാദിച്ചതു ഈ പ്രമാദസമയമത്രെ. രോഗശക്തിയാൽ ബോധം ക്ഷീണിച്ചു നിനവുമയങ്ങി അനുഗ്രഹത്തിന്റെ യും പൊറുതിയുടേയും ശരണം മങ്ങിത്തുടങ്ങുകയിൽ കു രിശിന്മേൽവെച്ചുള്ള തന്റെ ഈ ഉപേക്ഷയോടു നമ്മു ടേതും ഒന്നിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഈ നരകശത്രുവിനോടു പൂർണ്ണ ജയം പ്രാപിക്കുമെന്നു ശരണമായിരിക്ക. അപ്പോൾ ഈ ശൊ അങ്ങെ സകല പാടുകളും ഈ ആത്മിക ഇരുട്ടും പ്രത്യേകം നമ്മുടെ നന്ദികേടുകൾ നിമിത്തമുള്ള കൈ പ്പായ ആ സങ്കടവും പാപപരിഹാരബലിയായി പിതാ വിന്നു കയ്യാളിച്ചു

ആകയാൽ തിരുസ്സഭമൂലം ഈശോയോടു യോജി ച്ചിരിക്കുന്നവർ മരണസമയത്തു ആത്മികവും, ലൌകിക വുമായ സകല ആശ്വാസങ്ങളുംകേട്ടു സകലരാലും ഉപേ ക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുയെന്നു തോന്നിയാലും നമ്മുടെമുമ്പാ കെ കുരിശിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന താൻ അനുഭവിച്ച ഈ ഭയങ്കരമായ ആത്മികയിരുൾ നിരൂപിച്ചു പൂർണ്ണശരണം പ്രാപിക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ നമ്മുടെ വെട്ടവും ആയുസ്സും വഴിയും സത്യവുമായ ഈശോ നമുക്കു മുമ്പിൽ ഈ ഭയങ്കരപാഥയെ സകല വരപ്രസാദങ്ങളാലും നിറ ച്ചു അങ്ങെ തിരുസ്സീവായെ അതിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കയാ ൽ അതിനെ മനസ്സലിവോടെ ഉററുസൂക്ഷിച്ചുചിന്തിച്ചാൽ നമുക്കു പൂർണ്ണശരണമുണ്ടാകും നിശ്ചയം. അതിന്റെശേ ഷം ഈശോ നിത്യപിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഒരു മ ണപത്രികപോലെ തന്റെ പങ്കപ്പാടിന്റെയും കുരിശു

മരണത്തിന്റെയും യോഗ്യതകൾ തിരുസ്സഭയ്ക്കും പാപികൾക്കുമായി സമർപ്പിച്ചു അവർ ഓരോരുത്തരേയും സകല പാതിരമാരേയും താൻ ദൈവമാകയാൽ മനുഷ്യനെപ്പോലെ പാടുകൾ സഹിച്ചിട്ടില്ലായെന്നു വാദിക്കുന്നവരെക്കുടെയും നിരൂപിച്ചു ദുഃഖിച്ചു എന്നാൽ നമ്മിസമയമായപ്പോൾ, നാം കൈപ്പായ ദുഃഖസാഗരത്തിൽ മുഴുകുകയിൽ മക്കൾക്കുടുത്ത മനോവിശ്വാസത്തോടെ അവകളെ തനിക്കു കയ്യാളിക്കണമെന്നു നമ്മെ പഠിപ്പിപ്പാനായി (ഏൽ, ഏൽ, ലമാനാശ്ബക്തനി) "എന്റെ ദൈവമെ, എന്റെ ദൈവമെ, എന്തു എന്നെ നീ ഉപേക്ഷിച്ചു" എന്നു അധി പ്രാപകരസ്വരത്തിൽ പിതാവിനോടു താൻ നിലവിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ഈ ദീർഘമൌനതയുടെ ശേഷമുണ്ടായ തന്റെ ഈ സ്വരം പ്രീശർകേട്ടു "ഇതാ അവൻ ഏല്യാവെവിളിക്കുന്നു" എന്നു ഒരുത്തനും "ഏല്യ അവനെ രക്ഷിപ്പാൻ വരുമോ എന്നു നാം കാണണം" എന്നു മറ്റൊരുത്തനും പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പരിശുദ്ധ കന്യക പുത്രന്റെ സ്വരംകേട്ടു അടങ്ങി നില്പാൻ കഴിയാതെ യോഹന്നാനും, കലിയൊപ്പായുടെ മകൾ മറിയവും, മഗ്ദലേനായും ഒന്നിച്ചു കുരിശിങ്കലേക്കു ഓടിവന്നു, എന്നാൽ ആ മൌനതസമയം യൂദിൽനിന്നും ജോപ്പായുടെ സമീപഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള നഠ കുതിരക്കാർ ഓറഗ്ലത്തേക്കു തിരുനാൾക്കു പോകും മുമ്പെ കുരിശിങ്കൽവന്നു അതിന്മേൽ തൂങ്ങിയിരിക്കുന്ന തന്റെ ക്രൂരപാടുകളും അതുനിമിത്തം പ്രകൃതിയിൽ കാണപ്പെട്ട ഈ ഭയങ്കര ദൈവകോപലക്ഷ്യവും കണ്ടു ഹൃദയം തകർന്നു പരിഭ്രമിച്ചു പറഞ്ഞതായതു: ദൈവത്തിന്റെ ആലയം അതിൽ ഇല്ലാഞ്ഞെങ്കിൽ ഈ ക്രൂരപാതകംനിമിത്തം അഗ്നിയിറങ്ങി ഓറഗ്ലംപുരിയെ അടിസ്ഥാനത്തോടെ ഭ

ഹിപ്പിച്ചേക്കാം. ദൂരസ്ഥന്മാരിലും ഉന്നതവംശപതികളായ അവരുടെ ഈ വാക്യങ്ങൾനിമിത്തം എല്ലാവരും അത്യന്തം ഇളകി ദുഃഖനിലവിളികളും പ്രലാപ സംസാരങ്ങളും നാനാഭാഗത്തും കേട്ടുതുടങ്ങി.

പ്രീശർ ജനങ്ങളിൽ പരന്നിരിക്കുന്ന ഈ അസാമാന്യ ഏരിച്ചിൽമുഖാന്തരം കലഹമുണ്ടാകുമോയെന്ന ഭയന്നു പട്ടണത്തിൽനിന്നു ഗാഹൽത്തായിലേക്കു വരുന്ന ജനങ്ങളെ തടുപ്പാനായി പട്ടണവാതിൽ അടച്ചു, ഓരോ സേവകരുടെ ഒരു സൈന്യത്തെ പട്ടണമെങ്ങും കാവൽ നിറുത്തണമെന്നു പീലാത്തോസിനേയും ഹേരോദേസിനേയും അറിയിക്കുന്നതിന്നായി അബനാദർ എന്ന ശതാധിപനാട്ട ആലോചിച്ചു പറഞ്ഞയച്ചു. എന്നുമാത്രമല്ല ഇനിയും ജനങ്ങളെ ഏരിയിക്കാതിരിപ്പാനായി യാതൊരുത്തരും ഈശുവയെ ഭൂഷണിക്കരുതെന്നു ഉയൎൽ പ്രമാണിക്കയുംചെയ്തു. എന്നാൽ നാലുമണി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സൂൎയ്യന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു ചന്ദ്രൻ മാറിത്തുടങ്ങുകയാൽ ക്രമേണ പ്രകാശിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോഴാണു തന്റെ ശത്രുക്കൾ വീണ്ടും ധൈൎയ്യംപ്രാപിച്ചു ഇതാ ഇവൻ ഏല്യായെ വിളിക്കുന്നുയെന്നു പറഞ്ഞതു.

൨൪–ാം അദ്ധ്യായം.

കുരിശിൽനിന്നുള്ള തന്റെ ൩ാം, ൪-ാം, ൫-ാം വാക്യങ്ങളും അങ്ങെ തിരുമരണവും.

വെളിച്ചം വീണ്ടും പ്രകാശിച്ചു തുടങ്ങുകയിൽ ക്ഷീണിച്ചു വിളറിയ അങ്ങെ തിരുമുഖം വീണ്ടും കാണാറായിയെന്നു മാത്രമല്ല ദേഹത്തിലെ രക്തം മുഴുവൻ പോ

യിരുന്നതിനാൽ അതു നന്നാ വെള്ളാമിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അപ്പോൾ ചക്കിലിട്ട ദ്രാക്ഷപ്പഴങ്ങൾപോലെ ഞാൻ ഞെക്കപ്പെട്ടു, വെള്ളം പുറപ്പെട്ടുംവരെ എൻെറ രക്തമെല്ലാം ചിന്തപ്പെട്ടും, എന്നാൽ ഇനി ഇവിടെ വീഞ്ഞുണ്ടാക്കപ്പെടുകയില്ലായെന്നു താൻ അരുളിച്ചെയ്തു. പക്ഷെ ഈ വാക്കുകൾ ശേഷമുള്ളവർ കേൾക്കത്തക്കവണ്ണം താൻ ഉച്ചരിച്ചോയെന്നു അറിഞ്ഞില്ല, എങ്കിലും പിന്നീടു ഈ തിരു വാക്യങ്ങൾ ബന്ധിച്ചുണ്ടായ ഒരു കാഴ്ചയിൽ യഫെത്തെന്ന പൂൎവ്വപിതാവു പണ്ടത്തെകാലത്തു ഈ സ്ഥലത്തുവെച്ചു വീഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു.

അതിൻെറശേഷം അങ്ങെ നാക്കു ഉലൎന്നു താൻ മയങ്ങിപ്പോകുംവണ്ണമാകയാൽ 'ഇനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു' എന്നു താൻ അരുളിച്ചെയ്തു. അപ്പോൾ അടുക്കെനിന്നിരുന്ന ശിഷ്യർ ആഴമായ പരിതാപത്തോടെ തന്നെ നോക്കിനിൽക്കയിൽ കുറച്ചു വെള്ളം ഇനിക്കു നിങ്ങൾ തരായിരുന്നില്ലെയെന്നു മഹാ ദുഃഖത്തോടെ താൻ ചോദിച്ചു. അതിൻെറ സാരം ആ ഇരുട്ടിൽ എല്ലാവരും പോയസമയം കുറച്ചുവെള്ളം നിങ്ങൾ ഇനിക്കു തന്നെങ്കിൽ ആരും മുടക്കാഞ്ഞേനെയല്ലൊ എന്നാണെന്നു അവർ ഗ്രഹിക്കയാൽ അവർക്കു മഹാ ദുഃഖമായി, കൎത്താവെ, ഞങ്ങൾ അതു അശേഷം ഓൎത്തില്ലായെന്നു ഉത്തരിച്ചു. ഈശോ പിന്നേയും ചില വാക്യങ്ങൾ അരുളിച്ചെയ്തതിൻെറ സാരം എന്നെ ബന്ധിച്ചു എഴുതപ്പെട്ടവ നിറവേറുന്നതിന്നായി എൻെറ സ്നേഹിതരും അയൽക്കാരും കുടിപ്പാൻ വെള്ളം കൂടെ തരാതെ എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതാണു എന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഉപേക്ഷ തന്നെ വളരെ കഠിനമായി ദുഃഖിപ്പിച്ചു.

അപ്പോൾ ശിഷ്യർ കുറെ വെള്ളം തനിക്കു കൊടു

ക്കുന്നതിനായി സേവകർക്കു പണം കൊടുത്തെങ്കിലും അവർ സമ്മതിക്കാതെ കൈപ്പു കലർത്തിയ ചൊറുക്കായിൽ സ്ഫുൻഗ നനച്ചു തനിക്കു കൊടുപ്പാൻ പോകയിൽ ശതാധിപനായ അബനാദർ എന്നവന്നു കരുണതോന്നി അതു വാങ്ങി പിഴിഞ്ഞുകളഞ്ഞു കുറെ ശുദ്ധ ചൊറുക്ക അതിലൊഴിച്ചു ഒരു ഞാങ്കണമേൽ വെച്ചുകെട്ടി തനിക്കു കാണിച്ചു. എന്നാൽ കർത്താവു പിന്നേയും എന്റെ സ്വരം അവസാനിക്കുമ്പോൾ മരിച്ചവരുടെ വാ തുറക്കപ്പെടും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തതുകേട്ടു അരികെ നിന്നവർ ഇവൻ ഇതാ വീണ്ടും ദൂഷണം പറയുന്നു എന്നു നിലവിളിക്കയാൽ അബനാദർ ഉടൻ മിണ്ടടങ്ങുവാൻ അവരോടു പ്രമാണിച്ചു.

കടശി ന. കർത്താവിന്റെ സമയംവന്നു, മരണപ്രമാദം ആരംഭിച്ചതിനോടെ അങ്ങെ തിരുമേനി ആ സകലം തണുത്തു വിയർപ്പു നിറകയാൽ യോഹന്നാൻ അങ്ങെ കാല്പാദങ്ങൾ തുടെക്കയും മഗ്ദലെന ദുഃഖത്താൽ വിറങ്ങലിച്ചു കുരിശിന്റെ പുറകിൽ വീഴുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കലിയോപ്പാമറിയവും ശാലൊമും താങ്ങിയിരുന്ന ദൈവജനനി മരിക്കുന്ന തിരുപ്പുത്രന്റെ തിരുമുഖത്തെ ഉററുസൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു കർത്താവിന്റെയും ആ നല്ല കള്ളന്റെയും കുരിശുകൾക്കിടയിൽ നിന്നിരുന്നു; അപ്പോൾ ഈശോ പാറകളെക്കൂടെ തകർക്കത്തക്ക ദുഃഖസാഗരത്തിൽ "എല്ലാം നിറവേറി" എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. അതിന്റെശേഷം അങ്ങെ തിരുത്തല ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു "പിതാവെ, നിന്റെ കരങ്ങളിൽ എന്റെ അരൂപിയെ ഞാൻ കയ്യേല്പിക്കുന്നു" എന്നു ഉച്ചസ്വരത്തിൽ നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ തെളിവുള്ളതെങ്കിലും പതറിയസ്വരത്തിൽ ഉച്ചരിച്ച ആ ശബ്ദം ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും എ

ങ്ങും ധ്വനിക്കപ്പെട്ടു. ഒരു മാത്ര കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തലകു നിഞ്ഞു തിരുജീവൻ വിടുകയും ചെയ്തു.

ഉടൻ അങ്ങെ തിരു ആത്മം ഒരു ശോഭയുള്ള അ ഗ്നിതാരകരൂപത്തിൽ കുരിശിന്റെ മുവട്ടിൽ ഭൂമിയിൽ ഉൽപ്രവേശിക്കുന്നതും യോഹന്നാനും അ ഭക്ത നാരിമ ണിയും സാഷ്ടാംഗംവീണു തന്നെ ആരാധിക്കുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു. ശത്രാധിപനായ അബനാദർ ഭാഷപകൻ അ ങ്ങെ തിരുമുഖത്തു കൺതിരിക്കാതെ ശ്രദ്ധയോടെ ഉ റുസൂക്ഷിച്ചു നിൽക്കയിൽ സംഭവിച്ച ഈ സംഗതിക ളാൽ അത്യന്തം മനമിളകി. കർത്താവിന്റെ തിരുജീവ ൻ പിരിയുംമുമ്പുള്ള ആ നിലവിളിയാൽ ഭൂമികുലുങ്ങി ഗാഗുൽത്തായിലെ ആ പാറ കർത്താവിന്റെയും, ജേസ്മാ സു എന്ന ദുഷ്ടകള്ളന്റെയും കുരിശുകൾക്കിടയിൽ ന ന്നാ ആഴമായി പിളർന്നുപോയി. ദൈവമായ തന്റെ ആ സ്വരം– ഉന്നതമായതും ഭയങ്കരമായതുമായ ആ സ്വ രം ലോകം മുഴുവനിലും മുഴങ്ങി ധ്വനിച്ചതിനോടെ അപ്പോൾ പ്രകൃതിയിൽ വ്യാപിച്ചിരുന്ന ആ ഘോരമൌ നത അതിനാൽ നീങ്ങിപ്പോയി.

അങ്ങെ തിരു ആത്മം തിരുദേഹത്തെ വിട്ടസമയ ത്തുണ്ടായ ആ അനന്യനിലവിളി സകലരുടെ ഹൃദയങ്ങ ളിലും പരിഭ്രമം നിറച്ചതുമൊന്നു ഭൂമി കുലുങ്ങി അതി ൻ സൃഷ്ടിതാവിനെ വണങ്ങുകയും തന്നെ സ്നേഹിച്ചവ രൊക്കയുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ദുഃഖലവാൽ തള്ളിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ ക്ഷണം അബനാദർ എന്ന ശത്രാ ധിപനു വരപ്രസാദക്ഷണമായ്തീർന്നു; എന്തെന്നാൽ അവൻ കേറിയിരുന്ന കുതിര അവനെ കീഴ്വിറച്ചുവീഴ കയിൽ അവന്റെ ഹൃദയം ഇളകി രണ്ടായി പിളർന്നു, അവന്റെ കുന്തം ദൂരെ എറിഞ്ഞു നെഞ്ചത്തടിച്ചുകൊ

ണ്ടു അബ്രാഹം, ഇസഹാക്ക, യാക്കോബിന്റെ ദൈവമായ ഉന്നതദൈവം ആശീർവ്വദിക്കപ്പെട്ടവനാകട്ടെ, എന്നു ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു.

അബനാദർ തൽക്ഷണം വേറെ മനുഷ്യനായി പകൎന്നു സത്യദൈവമായ തന്നെ ആരാധിക്കയും പിന്നീടു തന്റെ ശത്രുക്കളെ സേവിക്കാതെ അയാളുടെ കുതിരയും കുന്തവും രണ്ടാമനായ ലൊങ്കീനോസിന്നു കൊടുക്കയും അവൻ പടയാളികളോടു ചില അധികാരവാക്കുകൾ ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു ആ സ്ഥാനം വഹിക്കയുംചെയ്തു. അബനാദർ ഉടൻപോയി തന്റെ ശിഷ്യരോടു കൎത്താവിന്റെ മരണം അറിയിച്ചുംവെച്ചു പീലാത്തോസിനെ കാണ്മാനായി പട്ടണത്തിലേക്കു പോയി. എന്നാൽ അബനാദർ കൎത്താവിൻ ദൈവത്വത്തെ പ്രസിദ്ധമായി സാക്ഷീകരിച്ചുടൻ പല പടയാളികളും മററുകൂടെയുള്ള പലരും കുറെ പ്രീശർകൂടെയും അയാളെ പിൻതുടൎന്നു മനസ്സുതിരിഞ്ഞു; ചിലർ നെഞ്ചത്തടിച്ചു കരഞ്ഞു വീടുകളിലേക്കു പിൻതിരികയും, മററുചിലർ വസ്ത്രംകീറി തലയിൽ ചാരംപൂശുകയും എല്ലാവരും ഭൂമിച്ചു ഞടുങ്ങുകയുംചെയ്തു. അപ്പോൾ യോഹന്നാനും മററുചില സ്ത്രീകളുംവന്നു മാതാവിനെ കുരിശിൻചുവട്ടിൽനിന്നു കൊണ്ടുപോയി.

ആയുസ്സിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും ഉടയവനായ നമ്മുടെ കൎത്താവു അങ്ങെ പിതാവിൻ കരങ്ങളിൽ തിരുആത്മം കയ്യാളിച്ചു തിരുദേഹത്തെ മരണത്തിന്നു ഏല്പിക്കയിൽ അതു ആസകലം ഞടുങ്ങി വിളറിയ നിറമായി പകൎന്നുമേന്യെ രക്തമൊലിച്ചിരുന്ന എണ്ണമില്ലാത്ത മുറിവുകൾ കറുത്ത വൎണ്ണമായി കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ലാ അങ്ങെ കവിൾ ഒട്ടിയും, മൂക്കു നീണ്ടും ക്ത നിറഞ്ഞ കണ്ണുകൾ പാതി തുറന്നും ഇരുന്നിരുന്നു.

താൻ ഉയർവിടുകയിൽ മുള്ളുകളാൽ ചുററപ്പെട്ട ആ ശിരസ്സു മരണപ്രമാദവേദനയാൽ അല്പനേരം ഉയൎത്തിപ്പിടിച്ചശേഷം തോളിലേക്കു വീണുപോയ്യുമെന്യെ രക്തമൊലിക്കുന്ന ചുണ്ടുകൾ അല്പം തുറന്നു നാക്കു അല്പം പുറത്തു കണ്ടിരുന്നു. പ്രമാദവേദനയാൽ ആണിക്കുടമേൽ ചുരുട്ടിപ്പിടിച്ചിരുന്ന വിരലുകളും ഭുജങ്ങളും പെട്ടെന്നു നിവൎത്തീട്ടു സ്വഭാവസ്തിതിയിൽ തളൎന്നുകിടന്നിരുന്നു. ദേഹബലം മുഴുവൻകെട്ടു അതിന്റെ ഭാരം മുഴുവൻ കാലുകളിന്മേൽ വഹിക്കയാൽ മുട്ടുകൾ അല്പം വളഞ്ഞു ഒരു വശത്തേക്കു ചാഞ്ഞിരുന്നു.

ആ!! പരിശുദ്ധ കന്യക ആ കാഴ്ചയാൽ അനുഭവിച്ച കഠിന വ്യാകുലം വൎണ്ണിപ്പാൻ ആരാൽ സാദ്ധ്യമാകും!!! അവളുടെ കണ്ണുകൾ അടഞ്ഞു മുഖം പ്രേതംപോലെ നിറം പകൎന്നു തളൎന്നു വീണുപോകയിൽ യോഹന്നാനും മററും താങ്ങി എഴുന്നേല്പിച്ചു അവളുടെ സ്നേഹകുമാരൻ ദിവ്യവൃഹാദക്കുദശായാലെ ഉത്ഭവിച്ചു അവളുടെ മാംസത്തിൽനിന്നുള്ള മാംസവും അസ്ഥിയിൽനിന്നുള്ള അസ്ഥിയും അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നുള്ള ഹൃദയവുമായ ആ തിരുപ്പുത്രൻ രണ്ടു കള്ളരുടെ നടുവിൽ കുരിശിൽ തൂങ്ങിമരിച്ചു താൻ രക്ഷിപ്പാൻവന്ന ആ മാനുഷരാൽ നിന്ദിക്കപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന തന്റെ ആ തിരുമുഖത്തെ ഒന്നുകൂടെ അവൾ ഉററുസൂക്ഷിച്ചു; നിശ്ചയമായിട്ടു ആ സമയത്താണു വേദസാക്ഷികളുടെ രാജ്ഞി എന്ന നാമധേയത്തിന്നു അവൾ പാത്രമായതു.

൩. കൎത്താവു തിരുജീവൻ വിടുകയിൽ ൩ മണി സമയമായിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രീശർ ഭൂകമ്പംമൂലം തുടക്കം അതിഭയം പൂണ്ടെങ്കിലും പിന്നീടു പരിഭ്രമമടങ്ങി, ആ പാറപിളൎപ്പിൽ കല്ലുപെറുക്കിയിട്ടും കയറുകെട്ടി ഇറക്കി

യും അതിന്റെ ആഴം പരിശോധിക്കയിൽ അതു തീൎമ്മാനിപ്പാൻ അസാദ്ധ്യമായി കാൺകയാൽ വിചാരംകൊണ്ടു അതിശയിച്ചു കുറെനേരം മനസ്താപക്കാരുടെ പ്രലാപം കേട്ടശേഷം പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. കാഴ്ചക്കാരിൽ അനേകരും സത്യമായി മനസ്സുതിരികയും മററനേകർ ഭയന്നു ഞെടുങ്ങി പട്ടണത്തിലേക്കു പിന്തിരികയിൽ തന്റെ സ്നേഹിതർ ഈശോയെനോക്കി ചിന്തിച്ചു കരഞ്ഞുകൊണ്ടു കുരിശിന്നു ചുററും നിന്നിരുന്നു.

തൂങ്ങപ്പെട്ട ഈശോയോടുള്ള പരിഭാഷകന്റെ ജപം.

കൃപാസമുദ്രമായ എന്റെ രക്ഷിതാവു ഈശോയെ, അങ്ങിന്നു അടിയന്റെ ഈ ലഘുവായ പ്രയത്നത്തെ കരുണയോടെ തൃക്കണ്ണാൎത്തു അതിനെ ഫലസിദ്ധിയുള്ളതാ

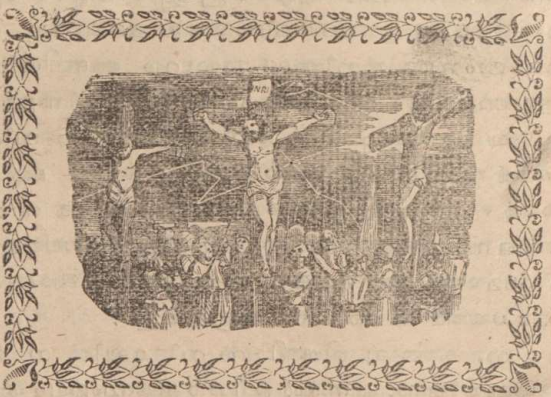

ക്കിയരുളേണമെ, അടിയന്റെയും ഈ പ്രബന്ധം വായിക്കുമെന്ന വാത്സല്യസഹോദരരുടേയും ഹൃദയങ്ങളിൽ

അങ്ങിന്നു ഞങ്ങളെപ്രതി സഹിച്ച മനോവാക്കിലടങ്ങാത്ത തിരുപ്പാടുകളേയും, അങ്ങെ പ്രിയമാതാവിന്റെ കഠിന വ്യാകുലങ്ങളേയും, ദിവ്യകാരുണ്യത്തിൽ അങ്ങിന്നു മനുഷ്യരുടെനേരെ കാണിക്കുന്ന അളവററ സ്നേഹത്തേയും മാഞ്ഞുപോകാത്തവണ്ണം ആഴമായി പതിച്ചരുളേണമെ. ഞങ്ങൾ മരണപൎയ്യന്തം അവയെ സ്നേഹത്തോടും അലിവോടുംകൂടെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിച്ചു ഞങ്ങളുടെ മരണസമയത്തിൽ അങ്ങിന്നു അനുതപിച്ചവളായ മഗ്ദലേനായോടു നിന്റെപാപങ്ങൾ മോചിച്ചിരിക്കുന്നുയെന്നും കുരിശിൽ തൂങ്ങി തിരുജീവൻ വിടുകയിൽ അങ്ങെ വലത്തുഭാഗത്തെ ആ പരി. കള്ളനോടു ഇന്നു എന്നോടുകൂടെ പറുദീസായിൽ നീ ആകുമെന്നും അരുളിച്ചെയ്ത ആ കൃപനിറഞ്ഞ തിരുവാക്യങ്ങൾ അടിയങ്ങളോടും അരുളിച്ചെയ്തു അങ്ങെയോടൊരുമിച്ചു അടിയങ്ങളേയും മോക്ഷാനന്ദ പറുദീസായിൽ കൃപയോടെ ചേർക്കുമാറാകേണമെന്നു അങ്ങെ ഭംഗപ്പാടുകളേയും തിരുമരണത്തേയുംപ്രതി അടിയൻ പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നേൻ. വേദസാക്ഷികളുടെ രാജ്ഞിയായ പരിശുദ്ധ വ്യാകുലമാതാവെ, നിന്റെ സ്നേഹതിരുക്കുമാരനോടു അപേക്ഷിച്ചു അങ്ങെ ഭംഗപ്പാടുകളേയും നിന്റെ കഠിന വ്യാകുലങ്ങളേയും ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പതിച്ചരുളേണമെ. ആമ്മേൻ.

൪൫ാം അദ്ധ്യായം.

ഭൂകമ്പവും മരിച്ചവരുടെ ശാസനയും.

ന. കൎത്താവു തിരു ജീവൻ വിട്ടക്ഷണത്തിൽ അങ്ങെ തിരു ആത്മം ഒരു ശോഭയുള്ള പ്രകാശഗോളംപോലെ ഗബ്രിയേൽ മുതലായ ദൈവദൂതരുടെ പരിവാരമ

ദ്ധ്യ ഭൂമണ്ഡലത്തിൽ ഉൽപ്രവേശിക്കുന്നതും ആ മാലാ
ക്കാമാർ അനേകദുഷ്ടാത്മാക്കളെ നരകപാതാളത്തിൽ
തള്ളിയിടുന്നതും ഞാൻകണ്ടു. അതിന്റെശേഷം പാപി
കളിൽ ഒരു രക്ഷണീയപരിഭ്രമം വരുത്തുന്നതിനും അ
ങ്ങെ ദൈവികതത്ത പ്രസിദ്ധമായിസാക്ഷീരിക്കുന്നതിനു
മായി അബ്രാഹത്തിൻടെയിൽ കിടന്നിരുന്ന പല അ
ത്മങ്ങളും മുൻ അവർ ധരിച്ചിരുന്ന ദേഹങ്ങളിൽ പ്രവേ
ശിച്ചു മാനുഷർക്കു കാണപ്പെടുവാൻ താൻ പ്രമാണിച്ചു.
എന്നാൽ ഗാഗുൽഅഗയിലെ പാറപിളത്തിയ ആ ഭൂകമ്പം
പല്ലസ്തീനാനാട്ടിൽ അനേക ഭയങ്കരനാശം വരുത്തിയെ
ന്നു മാത്രമല്ല അതിന്റെ പ്രധാനഫലം ഓറശ്ശംപുരിയി
ലാണെ അനുഭവമായതു.

എങ്ങിനെയെന്നാൽ ആ ഭയങ്കര ഇരുട്ടു നീങ്ങി പ്ര
കാശിച്ചതിനാൽ അതിലെ വാസികൾ ആനന്ദിച്ചുകൊട
ങ്ങുകയിൽ ഉണ്ടായ അതിഭയങ്കര ഭൂകമ്പത്താലും സമീ
പമുള്ള ഭവനങ്ങളും കെട്ടിടങ്ങളും ഇടിഞ്ഞുവീഴുന്ന ഘോ
രമുഴക്കശബ്ദങ്ങളാലും അവരുടെ പരിഭ്രമം പതിട
ങ്ങു ഇരട്ടിച്ചു. ഇതുമെന്നെ ആ ദുഷ്ടപാതകർ ഇവകളാൽ
ഭയന്നു ഓടിയൊളിക്കയിൽ വളരെക്കാലംമുമ്പു മരിച്ചി
രുന്ന അനേകർ അവക്കെതിരെവന്നു അവരുടെ ഈ പാ
തകംമൂലം അവരെ കഠിനമായി ശാസിച്ചു കുറ്റപ്പെടുത്തു
കയാൽ അവരുടെ ഭയവും ഭ്രമതയും നൂറു ഇരട്ടി അധി
കരിച്ചു.

ശ്രേഷ്ഠാചാര്യർ ആ ഭയങ്കരയിരുൾമുഖാന്തരം ഇട
മുറിഞ്ഞുപോയ പൈസഹാബലി ഇരുൾനീങ്ങി പ്രകാശി
ക്കയിൽ ജയസന്തോഷത്തോടെ വീണ്ടും ആരംഭിച്ചു. എ
ന്നാൽ അപ്പോൾ പെട്ടെന്നു അവർ ചവുട്ടി നിൽക്കുന്ന
ഭൂമി ഭയങ്കരമായി കുലുങ്ങി വിറെക്കയും സമീപമുള്ളകെ

ട്ടിടങ്ങൾഇടിഞ്ഞു വീഴുകയും ദേവാലയരിരശ്ശീല മുകൾ തൊട്ടു അടിവരെ രണ്ടായി കീറുകയും ചെയ്തയാൽ അവരുടെ പരിഭ്രമം അടക്കുവാൻ മേലാതായി; എന്നാൽ പുറത്തുള്ളവർ ആദ്യം ഒരു മാത്രനേരം ചത്തപോലെ മിണ്ടടങ്ങീട്ടു കടശി വാവിട്ടു നിലവിളിച്ചിരുന്നു. ദേവാലയത്തിന്റെ ഉള്ളിലൊയെന്നാൽ എല്ലാപ്പോഴും പ്രത്യേകിച്ചു പെസഹാ ബലിസമയവും അടക്കവും മൌനതയും കഠിനമായി പ്രമാണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാലും ഗുരുക്കൾ ബഹു മഹിമയും ഘനഭാവവുമായി ക്രമങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നതിനാലും അവിടെ നിലവിളി ശക്തിയായില്ലെങ്കിലും പെട്ടെന്നു സകലരും ഭ്രമിച്ചു മിണ്ടടങ്ങിയിട്ടു പുരുഷാരം മുഴുവൻ ഒന്നായിട്ടു വാതുക്കലേക്കു പാഞ്ഞിരുന്നു. ഇതുമെന്യെ ഓരോരുത്തരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പരിഭ്രമവുംആശ്ചര്യവും നിറഞ്ഞു ഒരു മഹാ കലഹമായിത്തീൎന്നു, ബലിപൂജ നിന്നുപോകയും എല്ലാവരും ക്ഷണം ഓടിപ്പോകുന്നതിന്നു പ്രയത്നിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു.

അപ്പോൾ ഇതാ പെട്ടെന്നു അനേക കാലംമുമ്പെ മരിച്ചപലർ അവൎക്കരികെവന്നു ഉഗ്രകോപത്തോടെ അവരെനോക്കി അവന്റെ രക്തം ഞങ്ങളുടെ തലമേൽവീഴട്ടെയെന്നു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു നീതിമാനായ തന്നെ കൊന്നതിൽ ഇന്നെദിവസം അവർ നിറവേററിയ ഘോരപാതകംമൂലം കഠിനമായി അവരെ ശാസിച്ചു കുററമേല്പിച്ചിരുന്നു. കലഹം അടക്കി പൂജ മുമ്പോട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നു ശ്രേഷ്ഠാചാൎയ്യർ നന്നാ പ്രയത്നിച്ചെങ്കിലും എല്ലാം വൃഥാ, ഒന്നും നടന്നില്ലായെന്നു മാത്രമല്ല ജനങ്ങളുടെ അപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി ഉറുമ്പുംകൂട്ടത്തിൽ കല്ലിട്ടാലെന്നപോലെ ഭ്രമതപിടിച്ചതായിരുന്നു. എന്നാലും കയ്യാപ്പായും ശുശ്രൂഷികളും അവരുടെ പൈശാചികഹൃദയക്ക

ഠിനതയാലും നിഗളത്താലും സുബോധം മുഴുവൻ വിടാതെ ജനങ്ങളെ അടക്കി ഈ ആശ്ചര്യകരസംഭവങ്ങൾ ഒന്നും ഈശോയുടെ കുററമില്ലായ്മയെ സാക്ഷീകരിക്കുന്നില്ലായെന്നു അവരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതിന്നു പ്രയത്നിച്ചിരുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല പട്ടണമെങ്ങും കാവൽ നിനിരുന്ന പട്ടാളസൈന്യവും കലഹം അടക്കുന്നതിന്നു നന്നാശ്രദ്ധിച്ചു.

എന്നാൽ ദേവാലയത്തിൽ ശുദ്ധതയുടെ ശുദ്ധത എന്നതിൻമുമ്പിലുള്ള ആ വലിയ തീരശ്ശീല തൂക്കിയിരുന്ന രണ്ടു ബ്രഹ്മാണ്ഡതൂണുകൾ അടിയോടെ മറിഞ്ഞു ആ തിരശ്ശീലയെമുകളിൽനിന്നു അടിയോളം രണ്ടായി കീറി വാഗ്ദത്തപെട്ടകത്തെ പരസ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു ഭയങ്കരശബ്ദത്തോടെ തെക്കോട്ടും വടക്കോട്ടും വീണുപോയി, എന്നുതന്നെയുമല്ല ശുദ്ധസ്ഥലത്തിൻെറ വാതിലിന്നു മേൽവളവു പൊട്ടി ചുമരിൽനിന്നു ഒരു കല്ലിളകി ശെമഓൻബാവാ മുട്ടുകുത്തുമാറായിരുന്ന സ്ഥലത്തുവീണു. ഇതുമെന്യെ നിലം മുഴുവൻ ഇളകിമറിഞ്ഞു മററുപല തൂണുകളും ഉരുണ്ടുവീഴുകയുംചെയ്തു. ഇതിന്നിടയിൽ ഇതാ പെട്ടെന്നു പീഠത്തിൻെറയും മണ്ഡപത്തിൻെറയും മദ്ധ്യെവെച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ട ശ്രേഷ്ഠാചാര്യനായിരുന്ന പൂർവ്വസ്കറിയ ശുദ്ധസ്ഥലത്തു കാണപ്പെട്ടു കർത്താവിനേയും സ്നാപകയോഹന്നാനേയും ആയാളുടെ പിതാവായ രണ്ടാം സ്കറിയായേയും മററു ദീർഘദർശികളേയും അവർ കൊന്നതുനിമിത്തം കഠിനമായി അവരെ ശഖാരിച്ചിരുന്നു.

ഇതുമെന്യെ ശിമഓൻബാവായുടെ കാരണവന്മാരിൽ രണ്ടുപേർ വേറൊരിടത്തു കാണപ്പെട്ടു ദീർഘദർശികളെ കൊന്ന സംഗതിനിമിത്തം ഘോരമായി ശാസിച്ചുകൊണ്ടു പഴയ വേദപൂജക്കു അവസാനമായി എന്നും, എല്ലാവരും മനസ്സുതിരിഞ്ഞു അവർ ഇന്നു കുരിശിന്മേ

ൽ തൂക്കിയ ഈശോ പഠിപ്പിച്ചവകളെ അനുസരിച്ചു ന
ടക്കേണമെന്നും ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. അങ്ങിനെതന്നെ
ഏറമ്മിയ ദീർഘദർശിയും പീഠസമീപെ കാണപ്പെട്ടു നി
രസമായ ഭാവത്തിലും സ്വരത്തിലും പഴയപൂജയെല്ലാം
അവസാനിച്ചു പുതിയ ഒരു പൂജ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു
യെന്നു അറിയിച്ചു. ഈ കാഴ്ചകൾ ഗുരുക്കൾമാത്രം പ്ര
വേശിക്കുന്ന ശുദ്ധസ്ഥലത്തുവെച്ചുണ്ടായി, കയ്യാപ്പായും
ചിലരുംമാത്രം അറികനിമിത്തം അവർ ആരോടും അ
വകൾ വെളിപ്പെടുത്തിയില്ല.

ഈ ആശ്ചര്യസംഗതികൾ കൂടാതെ ശുദ്ധ സ്ഥല
ത്തിന്റെ വാതിൽ താനെ തന്നെ മലക്കെ തുറന്നു നാം
ഇവിടെനിന്നു പോക, എന്നുച്ചരിക്കുന്ന ഒരു സ്വരം കേ
ൾക്കപ്പെട്ടു. ഉടൻ ദൈവത്തിന്റെ മാലാക്കാമാരൊക്കെ
യും ദേവാലയംവിട്ടു പൊയ്ക്കളയുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ക
ർത്താവു ഉയർ വിടുന്നതിന്നു അല്പംമുമ്പു ഗാഗുൽത്തായ്ക്കു
വന്ന ആ ൩൨ പ്രീശർ കുരിശിൻചുവട്ടിൽവെച്ചുതന്നെ
മനസ്സുതിരിഞ്ഞതുമെന്യെ അവർ ദേവാലയത്തിൽ വരി
കയിൽ അവിടെ സംഭവിച്ച ഈ ഭൂമിക്കത്തക്ക സംഗ
തികൾകണ്ടു ഇടിവെട്ടുകൊണ്ടപോലെ ഞെടുങ്ങി വിറച്ചു
പോയതിനാൽ അവർ അന്നാസു, കയ്യാപ്പാ മുതൽപേ
രോടു ഇവകൾബന്ധിച്ചു ഘോരഭാവത്തിൽ സംസാരി
ച്ചു ദേവാലയം വിട്ടു പൊയ്ക്കളുകയുംചെയ്തു. കർത്താവി
ന്റെ ജന്മശത്രുവായ അന്നാസു തന്നെ ബന്ധിച്ചു സം
സാരിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും ക്രൂരമായി പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കി
ലും ഈ അസാമാന്യ സംഭവങ്ങളാൽ അത്യന്തം വ്യസ
നിച്ചു തളർന്നു എവിടെ പോയി ഒളിക്കേണമെന്നു ഗ്രഹി
ച്ചിരുന്നില്ല.

കയ്യാപ്പായും ഇവകളാൽ അത്യന്തം ഭൂമിച്ചിരുന്നെ

ങ്കിലും ആയാളുടെ നിഗളത്താൽ അതു അടക്കി അന്നാ സിനെധൈൎയ്യപ്പെടുത്തിയിരുന്നതിനാൽ ഈയ്യാൾ അല്പം അടങ്ങിയെങ്കിലും മരിച്ചവരുടെ ശഖാരത്താൽ വീണ്ടും തീരെ കലങ്ങി ഹൃദയക്കടി സഹിയാതെ ആയി. എന്നാൽ ദേവാലയത്തിൽ ഇവ നടക്കയിൽ പട്ടണത്തിലും പരിഭ്രമം കുറച്ചല്ലായിരുന്നു; മരിച്ചവർ അങ്ങുമിങ്ങും നടക്കയും, ചുമരുകളും കെട്ടിടങ്ങളും ഇടിഞ്ഞുവീഴുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞാൽ ശേഷം ഭയങ്കരങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാം. ആ മൂഢഭക്തനായ പീലാത്തോസിന്റെ അരമന അടിസ്ഥാനത്തോടെ കുലുങ്ങി വിറെക്കയും, അവൻ ചവിട്ടി നിൽക്കുന്ന ഭൂമി ഇളകുകയും ചെയ്തയാൽ അവന്നുണ്ടായ പരിഭ്രമത്താൽ സംസാരിപ്പാൻ മേലാതെ തളൎന്നുപോയതുമെന്യെ അവൻ ഭയന്നു മുറികൾതോറും ഓടിനടക്കയിൽ മരച്ചവർ അവിടേയും കാണപ്പെട്ടു അവൻ ഈശോയുടെമേൽ ഉച്ചരിച്ച ആ അനീതിവിധിനിമിത്തം കഠിനമായി ശഖാരിച്ചിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇവർ ആ ഗലിലേയന്റെ ദേവകളാണെന്നു അവൻ കരുതി ഒരു ഉൾമുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചു അവന്റെ ദേവകൾക്കു ധൂപംകൊടുത്തു ആദരവുതേടുകയും നേൎച്ചകൾ നേരുകയും മററും ചെയ്തിരുന്നു. ഹേറോദേസും തീരെ ഭയന്നു ഭ്രമിച്ചതിനാൽ അരമനെക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചു കതകടച്ചു ഇരുന്നുകളഞ്ഞു. പല കാലാവുധികളിൽ മരിച്ച നൂററിലധികംപേർ സ്വന്തദേഹം ധരിച്ചു ഓറശ്ശം പുരിയിൽ പലേടത്തും കാണപ്പെട്ടു അതിൻവാസികളെ പരിഭ്രമിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. അവർ സ്വന്തദേഹം ധരിച്ചിരുന്നാലും തെരുവുകളിൽ നടക്കയിൽ നിലംതൊടാതെയാണു പോയിരുന്നതെന്നു മാത്രമല്ല അവർ തങ്ങളുടെ വംശപതികളുടെ ഭവനങ്ങളിൽചെന്നു

ഈശോയുടെ കുറവില്ലായ്മയെ സാക്ഷികരിക്കയും, തന്നെ ഉപദ്രവിച്ചവരെ ശാസിച്ചു കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

അവർ ഈരണ്ടുപേർ പ്രധാനതെരുവുകളൊക്കെയിലുംപോയി പ്രസംഗിച്ചു. അവരിൽ ചിലരുടെ മുഖം വിളറിയതും, ചിലരുടേതു ഒരു മഞ്ഞരാശിയായതും മീശവളരെ നീണ്ടതും സ്വരം അപൂർവ്വമായതും വസ്ത്രങ്ങൾ അവർ ജീവിച്ച കാലാവുധികൾക്കു ഒക്കുന്നതുമായിരുന്നു. ഈശോയെ വിധിച്ച സ്ഥലത്തു അവർ വരികയിൽ കുറച്ചുനേരം അവിടെ നിന്നു സദാകാലം ഈശോയ്ക്കു സ്തുതിയുണ്ടാകുമാറാകട്ടെ, അങ്ങെ ശത്രുക്കൾക്കു നിത്യകാലവും നാശവും ഭവിക്കുമാറാകട്ടെയെന്നു ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ൫ മണിയോടെ മരിച്ചവരൊക്കെയും അവരവരുടെ കവറിടങ്ങളിൽ തന്നെ പിന്തിരിഞ്ഞെങ്കിലും, സംഭവിച്ച ഭയങ്കരങ്ങളാൽ ദേവാലയത്തിലെ ബലികർമ്മങ്ങൾ തടയപ്പെട്ടതുമെന്നു അന്നു പെസഹാ ഭക്ഷിച്ചവർ തുലോം ശങ്കിച്ചതന്നെ. പക്ഷെ ഈ കാണപ്പെട്ട മരിച്ചവരിൽ കർത്താവിന്റെ സംബന്ധത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവർ ആരും ഇല്ലായിരുന്നു.

എന്നാൽ ഓറശ്ലേം പുരിയിൽ ഇവ സംഭവിച്ചതുമെന്നു വിശ്വാസ്ത്രീയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും അനേക ഭയങ്കരസംഗതികൾ നടക്കുകയും പല മരിച്ചവർ കാണപ്പെട്ട ഈശോയുടെ ദൈവികത്തെ സാക്ഷികരിക്കയും ചെയ്തു. ന. കർത്താവിനു ൪൦ വത്സരംമുമ്പു ജീവിച്ചിരുന്ന അതിഭക്തനും കർത്താവിന്റെ വരവാഗ്രഹിച്ചു അതു ബന്ധിച്ചു പല കാഴ്ചകൾ കണ്ടവനും സ്വത്തുക്കൾ സകലവും ദാരിദ്ര്യർക്കും ദേവാലയത്തിനും കൊടുത്തു എസ്സെനിയരെന്ന സന്ന്യാസജീവിതമുറയുടെരിൽ ഏർപ്പെട്ട

ത്തിയവനുമായ സാദോക്കു എബ്രോന്നു സമീപം പലർക്കും കാണപ്പെട്ടു. ഇതുമെന്യെ മററുചിലർ ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന ശിഷ്യർക്കും കാണപ്പെട്ടു പല സംഗതികളും ഉപദേശിച്ചു. എന്നു തന്നെയല്ല തൈർസായിൽ വെച്ചു കർത്താവു വിടുവിച്ച തടവുകാർ കിളന്നിരുന്ന ആ പാറാവുഗോപുരം അടിയോടെ ഇടിഞ്ഞുവീണു. കർത്താവു വളരെ സഞ്ചരിച്ച ഗ്ലീലായിൽ പല ഭവനങ്ങൾ പ്രത്യേകം കർത്താവിന്റെ കഠിന ഉപദ്രവികളായ ആ പ്രീശരുടെ ഭവനങ്ങൾ അവർ തിരുനാളിലായിരിക്കയിൽ ഇടിഞ്ഞുവീണു ഭാര്യമാർ മക്കളാദിയായവർ അടച്ചു ചത്തുപോയി. പർണ്ണാഹുംമ്മിൽ പല കെട്ടിടങ്ങളും ശതാധിപനായ സൊറുബാവേലിന്റെ വിശേഷതോട്ടമുഖപ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഉയർന്ന പാറമതിലും ഇടിഞ്ഞുതകർന്നു അനേകനാശങ്ങൾ ഭവിച്ചതുമെന്യെ ജെനെസ്രെത്തുകായൽ കോപിച്ചു ഒന്നരനാഴിക ദൂരത്തിരിക്കുന്ന പർണ്ണാഹുംഎന്ന ഗ്രാമത്തോളം പാഞ്ഞുചെന്നു ഇതിൻ മുൻവശത്തുനിന്നിരുന്ന പത്രോസിന്റെയും, മാതാവിന്റെയും വീടുകൾ ഒഴികെ സകലവും നശിച്ചുയെന്നു മാത്രമല്ല ഇരുകരകളും ഇളകിമറിഞ്ഞു കായലിന്റെ ഭാഷപകർത്തിക്കളഞ്ഞു. പ്രത്യേകിച്ചു ഗർഗെസാ, കുറുസിൻ എന്ന ദിക്കുകളിൽ അനേക നാശങ്ങൾ ഉണ്ടായതുമെന്യെ ആ ദിഗ്വാസികളുടെ അനേകം പന്നിക്കൂട്ടങ്ങൾ ഈ കായലിൽ ചാടിച്ചാകയും ചെയ്തു.

കർത്താവു അപ്പം വർദ്ധിപ്പിച്ച ആ മലയും താൻ ഇരുന്ന ആ കല്ലും തകർന്നു പൊടിയായിപ്പോയതുകൂടാതെ നിക്കാപ്പോലി പട്ടണവും തകർന്നുപോയി. ആസ്യായിൽ പല ദിക്കുകളിലും വളരെ നാശങ്ങൾ സംഭവിച്ചതുമെന്യെ ഗ്ലീലക്കാർ പലരും തിരുനാൾ കഴിഞ്ഞുവരികയി

ൽ അവരുടെ ഭവനങ്ങൾ ഒന്നും കാണ്മാനില്ലായിരുന്നു. ഈ നാശങ്ങളാൽ സകലരും അത്യന്തം ഭയന്നിരുന്ന കാരണമാണു പന്തക്കുസ്താ ദിവസത്തിലെ പ്രസംഗവും മനസ്സുതിരിവുകളും മുഖാന്തരം യൂദർ ക്രീസ്തുവരെ ഉപദ്രവിക്കാഞ്ഞതു. ഗ്രീസിലുള്ള ഒരു അമ്പലം വിഗ്രഹത്തോടെ കായലിൽപോയി വീണു നശിച്ചുപോയി. കത്താറു പ്രസംഗിച്ചിരിക്കയിൽ തന്നെ പുറത്താക്കിയ ആ നസ്രെത്തിലെ സിനഗൊഗ്ഗു തകർന്നുപോയതുമെന്നു തന്നെ കീഴ്പോട്ടുള്ളിയിടുവാനായി കരേറിയ ആ മലയും പൊടിയായിപ്പോയി. താൻ ജ്ഞാസ്നാനപ്പെട്ട യോർദ്ദനാൻ നദിയുടെ ഭാഷ അത്യന്തം വ്യത്യാസപ്പെട്ടതുമെന്നു അതിന്റെ പല കൈവഴികളിലെ ഒഴുക്കു മുമ്പിലത്തേതിന്നു വിരോധമായി ഒഴുകിയിരുന്നു. എന്നാൽ മച്ചെരുസുമുതലായ ഹേരോദസിന്റെ വാഴ്ചനാടുകളിൽ ഭ്രകമ്പത്താൽ ഒന്നും നശിച്ചില്ല, എന്തെന്നാൽ ആ ദിഗ്പാസികൾ ഗദസമനിൽവെച്ചു കത്താറു ഞാനാകുന്നുയെന്നു ഉത്തരിക്കയിൽ നിലത്തു വീഴാതിരുന്ന ആ ചില പരാഭൂഷരെപ്പോലെ ഭയത്തിന്റെയും മനസ്താപത്തിന്റെയും അത്യുഷ്ണികൾ കടന്നു പിശാചിന്നു മുഴുവൻ അടിമകളായിരുന്നു. പലസ്ഥലങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്ന ദുഷ്പ്രാപ്തികൾ അത്യന്തം ഭയന്നു ഓടിയൊളിച്ചു നരകപാതാളത്തിൽ വീണതു ഞാൻ കണ്ടു. താൻ പുറപ്പെടുത്തിയ പിശാചുക്കൾ പന്നികളിൽ കയറി കടലിൽ ചാടിയ ഗദ്ദ്രേസാ സമീപമുള്ള ആ മല മുഴുവൻ കടലിൽ വീണതു കൂടാതെ അനേക ദുഷ്പ്രാപ്തികളും അതിൽ വീണു.

ഇവകൾ കൂടാതേയും നിക്യായെന്ന ദിക്കിലെ വളരെ കപ്പലുകൾ നിന്നിരുന്ന ഒരു തുറമുഖത്തുള്ള ഒരു ഉയർന്ന ഗോപുരത്തിൽ തുറമുഖമാളുകൾ കലഹംകേട്ട കയ

റിനോക്കുകയിൽ കറുത്ത രൂപങ്ങളിൽ അലഞ്ഞു നടക്കുന്ന അനേക ദുഷ്ടാരൂപികൾ അവനോടു പറഞ്ഞതായതു: ഈ കപ്പലുകൾക്കു നാശം വരാതിരിക്കേണമെങ്കിൽ അവയെ പുറംകടലിൽ കൊണ്ടുപോകുവാൻ പറയുക, എന്തെന്നാൽ മഹാദൈവം മരിച്ചിരിക്കയാൽ ഞങ്ങൾ ഇതിലെ പാതാളത്തിലേക്കു പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവർ മററനേകസംഗതികളും അവനോടു പറഞ്ഞതുമെന്യെ ഇവകളും, അവൻ ഉടൻ കഴിപ്പാനിരിക്കുന്ന ഒരു കപ്പൽയാത്രയെക്കുറിച്ചും അവർ പറഞ്ഞതും എല്ലാവർക്കും അറിയിക്കേണമെന്നും ഇപ്പോൾ മരിച്ച ആ മഹാദൈവത്തിന്റെ വേദ അറിയിപ്പുകാർ വരുമ്പോൾ അവരെ യോഗ്യമാംവണ്ണം കൈക്കൊള്ളണമെന്നും അവനെ പറഞ്ഞേല്പിക്കയുംചെയ്തു. അതിനാൽ പിശാചുക്കൾ കർത്താവിന്റെ മരണത്തിൽ തങ്ങൾക്കുണ്ടായ തോൽവി ഈ നല്ലമാനുഷനോടും ലോകത്തോടും അറിയിപ്പാൻ ദൈവകല്പനയാൽ നിർബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അവർ പറഞ്ഞപ്രകാരം അവൻ കപ്പലുകൾ യോഗ്യമററസ്ഥലത്താക്കിയ ഉടൻ മഹാഭയങ്കരപെശർഅരംഭിക്കയുംപിശാചുക്കൾ അലറിക്കൊണ്ടു കടലിൽ ചാടുകയും ആ പട്ടണം മിക്കവാറും നശിക്കയും ചെയ്തെങ്കിലും അവന്റെ ആ ഗോപുരംമാത്രം ഇളക്കംകൂടാതെ നിലനിന്നു, എന്നുമാത്രമല്ല അവർ അറിയിച്ചപ്രകാരം ഉടൻ അവൻ കഴിച്ച യാത്രയിൽ സകലവിവരങ്ങളും മഹാദൈവത്തിന്റെ മരണവും എല്ലാവർക്കും അറിയിച്ചു. കടശി റോമാപ്പുരിയിൽ വരികയിൽ അവന്റെ വർത്തമാനത്താൽ എല്ലാവർക്കും ആശ്ചര്യമായിത്തീർന്നു. ഈ മാനുഷന്റെ പേർ തറാമൂസു എന്നായിരുന്നു.

പന്ത്രണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

റാംസയെയൗസേപ്പു കർത്താവിൻ തിരുദേഹം അടക്കുന്നതിന്നു അനുമതി പ്രാപിച്ചതു.

ഓഗ്ലാംപുരിയിൽ ഉണ്ടായ ദൈവകോപലക്ഷണങ്ങൾ ഒന്നു അടങ്ങിയക്ഷണത്തിൽ സന്നഹർദ്ദിൻസംഘം ശനിയാഴ്ച തുടങ്ങുംമുമ്പു കുറെക്കാരുടെ തുടകൾ തകൎത്തു അവരുടെജീവൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന്നു കല്പനകിട്ടുവാനായി പീലാത്തോസിന്റെ പക്കൽ ആളയക്കുയും അവരോടൻ അവരുടെ താല്പൎയ്യം നിവിറോറുന്നതിന്നു ഗാഗുൽത്തായിക്കു സേവകരെ അയക്കയുംചെയ്തു. എന്നാൽ റാംസയെയൗസേപ്പും, നിക്കൊദേമോസും കർത്താവു മരിച്ചതന്നെ ഉയർവിട്ടുയെന്നറിഞ്ഞു ഗാഗുൽത്തായിൽനിന്നു സമീപമുള്ള റാംസയെയൗസേപ്പിന്റെ തോട്ടത്തിലെ പുതിയ കല്ലറയിൽ ആ തിരുദേഹത്തെ അടക്കേണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു അയാൾതന്നെ പീലാത്തോസിന്റെ പക്കൽ ചെന്നു അതിന്നു അനുമതി ചോദിച്ചു എന്നാൽ ഇതു ഉന്നതപ്രഭുവായ യെയൗസേപ്പു ഇതു ഹീനമായി കുരിശിൽ തറെപ്പാൻ അവൻ വിധിച്ച ഒരു കുറക്കാരനെ ഇങ്ങിനെ ബഹുമാനമായി അടക്കുന്നതിന്നു ഉത്തരവു ചോദിക്കുന്നതിനാൽ പീലാത്തോസു അത്യന്തം ആശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടു.

എങ്കിലും ഉടൻ ഗാഗുൽത്തായിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്ന അബനാദരെ വരുത്തി യൂദരുടെ രാജാവു സത്യമായി മരിച്ചുവോയെന്നു ചോദിച്ചറിഞ്ഞു.; എന്നാൽ അബനാദർ കർത്താവിന്റെ മരണവൃത്താന്തം സകലവും, അങ്ങെകടശിയിലെ തിരുവചനവും, ആ വലിയ നിലവിളിസമയമുണ്ടായ ഭൂകമ്പത്താൽ പാറ പിളൎന്നതും മറ്റും വിവരമായി പറഞ്ഞറിയിച്ചു. പക്ഷെ കുരിശിൽ തൂങ്ങുന്നവ

ർ ദീർഘനേരം ജീവനോടെ കിടക്കുമാറാകയാൽ താൻ ഇത്ര നിമിഷം മരിച്ചതിന്മേൽ മാത്രം പീലാത്തോസുആശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടെങ്കിലും യൌസേപ്പിൻ വൎത്തമാനത്താൽ അവന്നു ഹൃദയക്കടി വൎദ്ധിക്കയാൽ യൂദരുടെ രാജാവിന്റെ ദേഹം ഉടനെ കുരിശിൽനിന്നിറക്കി കവറടക്കം ചെയ്യുന്നതിന്നു അധികാരപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു കല്പന യൌസേപ്പിന്നു നിമിഷത്തിൽ കൊടുത്തു. എന്നാൽ തന്നെ ആരണ്ടു മോഷ്ടാക്കൾനടുവിൽ ഹീനമായി അടക്കുവാൻ യൂദർ തല്പൎയ്യമായിരിക്കയാൽ ഈ ഉത്തരവു അവർക്കു ഇഷ്ടക്കേടാകുമെന്നു അവനറിഞ്ഞിരുന്നാലും മുൻചെയ്ത ക്രൂരതകൾക്കു പരിഹാരമായി സന്തോഷത്തോടെ വേഗം ഈ അനുമതി നൽകി; എന്നുമാത്രമല്ലാ ഈ ഉത്തരവു നടുത്തിയൊ എന്നു പരിശോധിപ്പാനായി അബനാദരെ ദൂതനായി ഗാഗുൽത്തായിലേക്കു അവൻ അയക്കയും ചെയ്തു.

റാംസയൌസേപ്പു പുറത്തു വരികയിൽ നിക്കാദേമ്മോസു സമീപമുള്ള സുഗന്ധവൎഗ്ഗ കച്ചവടക്കാരത്തിയായ ഒരു ഭക്തസ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽനിന്നു ഈശോയുടെ തിരുദേഹത്തെ അഭിഷേകിക്കുന്നതിന്നാവശ്യമായ സുഗന്ധത്തൈലങ്ങൾ വിലക്കു വാങ്ങിക്കയും അവൾ മററു പാണ്ടികശാലകളിൽനിന്നും ഏററം വിശേഷമായ സുഗന്ധങ്ങളും വാങ്ങിക്കൊടുക്കയും ചെയ്തശേഷം അയാളെ കാത്തിരുന്നിരുന്നു. കടശി യൌസേപ്പു ഒരു വിശേഷ ചുററുനാടയും വാങ്ങുകയിൽ അയാളുടെ ദാസർ സമീപമുള്ള ഒരു പണിപ്പന്തലിൽനിന്നു ഗോവണികൾ, ചുററികകൾ, മാററാണികൾ, വെള്ളപ്പാത്രങ്ങൾ, സ്പൻഗകൾ മുതലായവ സകലവും എടുത്തു ഒരു പാത്രത്തിൽ ശേഖരിച്ചു.

൫൭-ാം അദ്ധ്യായം.

കത്താവിൻ തിരുവിലാവു കുത്തിത്തുറന്നതും മേംഷ്ട്ടാക്കളുടെ മരണവും.

ഓറശ്ലേംപുരിയിൽ ഇവയെല്ലാം സംഭവിക്കയിൽ ഗാഹൽത്തായിൽ ഒരനക്കമില്ലാതെ മുഴുമൌനത വ്യാപിച്ചിരുന്നു. ചിലപരമാത്മികളായ മനസ്ഥാപക്കാർമാത്രം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുയെങ്കിലും മാതാവു, യോഹന്നാൻ, കലിയോപ്പാമറിയം, മഗദലേന, ശാലോം മുതലായവർ ദേഹം മുഴുവൻ മൂടിപ്പുതച്ചു കുരിശിൻെറ ചുവട്ടിൽ മൌനമായി ഇരുന്നു കരഞ്ഞിരുന്നു. ഏതാനും പടയാളികൾ മലക്കു ചുറുമുള്ള ആ മുറിച്ചുമരുകളിന്മേൽ ചാരിക്കിടന്നിരുന്നതുകൂടാതെ കാസിയൂസു കുതിരപ്പുറത്തു അങ്ങുമിങ്ങും നടന്നു കാവൽകാത്തിരുന്നു. ആദിത്യൻ ചാഞ്ഞു പ്രകൃതിമുഴുവൻ ദുഃഖഭാവം സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഈ സമയം സൈനികർ ഗോവണികൾ, മൺവെട്ടികൾ, കയറുകൾ, കുറക്കോലുകൾ തുടങ്ങിയുള്ള ഇരുമ്പുലൈക്കു മുതലായവയും കൊണ്ടുവന്നു. അവർ കത്താവിൻെറ കുരിശിനു അടുത്തുവരുന്നതു മാതാവു കണ്ടു മരിച്ചുകിടക്കുന്ന ആതിരുമേനിയോടു ഇനിയും ഏതെല്ലാം ഹീനക്രൂരതകൾ ആണു അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നു ഭയന്നു അല്പം ഒന്നു അകന്നു നിന്നു.

എന്നാൽ മാതാവിൻെറ ആ ഭയംവ്യർത്ഥമായിരുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ ഈശോ മരിച്ചുയെന്നു കള്ളമായി നടിക്കയാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തൻെറ കുരിശിന്മേൽ ഒന്നാമതു അവർ ഗോവണിചാരി എങ്കിലും ആ തിരുദേഹം തൊട്ടുനോക്കുകയിൽ അതു തണുത്തുപോയിയെന്നു കണ്ടു താൻ മരിച്ചുയെന്നു ഉറപ്പിച്ചു ഗോവണി കള്ളരു

ടെ കുരിശിന്മേൽ മാററിച്ചാരി. പിന്നീടു അവർ ആ ഇരുമ്പുലെക്കകളെടുത്തുകൊണ്ടു ഒരുത്തൻ ആ മോഷ്ടാക്കളുടെ കൈമുട്ടിന്നു മുകളിലും താഴേയും, മറെറാരുത്തൻ കാൽമുട്ടിന്നു താഴേയും മുകളിലും ഉള്ള അസ്ഥികൾ ഒരുമിച്ചു ക്രൂരമായി തകൎത്തുകളഞ്ഞു. അപ്പോൾ ജെസ്മാസു ഭയങ്കരമായി അലറുകയാൽ ആ ക്രൂരർ ഇരുമ്പുലക്കകൊണ്ടു അവൻെറ നെഞ്ചത്തു ൩ ഭയങ്കരഇടി ഇടിച്ചുകൊണ്ടു അവൻെറകാൎയ്യം അവസാനിപ്പിച്ചു. ദീസ്മാസൊഎന്നാൽ ആഴമായി ഞരങ്ങിക്കൊണ്ടു ശ്വാസം വിടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മാനുഷരിൽവെച്ചു ഒന്നാമതു കൎത്താവിൻെറരക്ഷണിയഫലം പ്രാപിച്ചു അങ്ങെയോടു ഒന്നിപ്പാൻ ഭാഗ്യം പ്രാപിച്ചതു ഇവൻതന്നെയാകുന്നു എന്നതിന്നു സംശയമില്ല.

പിന്നീടു അവർ കയറുകൾ അഴിക്കയിൽ ആ രണ്ടു പ്രേതങ്ങൾ നിലത്തു വീഴുകയും അവർ അതു വലിച്ചുകൊണ്ടുപോയി ഗാഗുൽത്താസ്ഥം കോട്ടമതലിന്നും മദ്ധ്യെയുള്ള ഒരു താണ ചതുപ്പുനിലത്തിൽ കുഴിച്ചിടുകയുംചെയ്തു. ഈശൊ മരിച്ചൊയെന്നു പിന്നേയും സേവകർ സംശയിക്കയാൽ ഇനിയും കൎത്താവിൻെറ തിരുമേനിയോടു എന്തു ക്രൂരതയാണു അവർ കാട്ടുന്നതെന്നു ആ മോഷ്ടാക്കളോടു കാണിച്ച ക്രൂരതകണ്ടു ആ സ്ത്രീകൾ ഭയന്നിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ സമയം ൨൫ വയസ്സു പ്രായമുള്ളവനും അവൻെറ കാഴ്ചകുറഞ്ഞ കോങ്കണ്ണും നിമിഷതപ്രകൃതിയും മുഖാന്തരം പലപ്പോഴും കൂട്ടരുടെ ഹാസ്യവിഷയവുമായ കാസിയൂസെന്ന ദശാധിപൻ ആ പാതകരുടെ ക്രൂരസ്വഭാവവും ആ നാരിഗണത്തിൻെറ ദുഃഖപ്രലാപവുംകണ്ടു പെട്ടെന്നു വരപ്രസാദത്താൽ പ്രകാശിക്കപ്പെട്ടു ഈശോയുടെമരണം ദൃഷ്ടാന്തികരിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു.

എന്നാൽ അയാളുടെ കരുണാവാത്സല്യതയാണു ഇതിന്നു കാരണമെങ്കിലും ഈ പ്രവൃത്തിയാൽ അയാൾ അറിയാതെ ഒരു ദീർഘദർശനം നിറവേററി; അവൻ കുന്തമെടുത്തു കുതിരകേറി കർത്താവിന്റെയും നല്ല കള്ളന്റെയും കുരിശുകൾക്കിടയിൽ പോയി നിന്നു രണ്ടു കരങ്ങൾകൊണ്ടും കുന്തം ഉറപ്പായി പിടിച്ചു അങ്ങെ വലത്തെ വിലാവിൽകൂടി ഹൃദയം തുളഞ്ഞു മറുവശത്തു അതിന്റെ മുന പുറപ്പെടത്തക്ക ബലത്തോടെ തന്നെ കുത്തീ. കാസിയൂസു കുന്തം വലിക്കയിൽ തിരുമുറിവിൽനിന്നു ജലം കലർന്ന രക്തം ചാടി അവന്റെ മുഖത്തും ദേഹത്തിലും വീണു ജീവിപ്പിക്കുന്ന മമ്മോദീസാവെള്ളംപോലെയുള്ള ഫലം അവന്നു വരുത്തി അവന്റെ ആത്മശരീര കണ്ണുകളെ തെളിയിച്ചു. ക്ഷണം വരപ്രസാദവും രക്ഷയും അവന്റെ ആത്മത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതിനാൽ അവൻ കുതിരമേൽനിന്നു ചാടി മുട്ടുകുത്തി സാഷ്ടാംഗംവീണു നെഞ്ചത്തടിച്ചുകൊണ്ടു കർത്താവിന്റെ ദൈവികത്തിലുള്ള അവന്റെ വിശ്വാസം എല്ലാവരുടേയും മുമ്പാകെ നിലവിളിച്ചു അറിയിച്ചു. (എന്റെ ഏക സ്നേഹമായ കർത്താവെ, നിന്റെ രക്തം അവസാനത്തുള്ളിക്കുടേയും നീ ചിന്തിക്കൊണ്ടു സകല ആപത്തുകളിൽ ഇനിക്കു സങ്കേതസ്ഥലമായി നിന്റെ ദിവ്യഹൃദയംതന്നെ തുറന്നു തന്നിരിക്കയാൽ എന്നെ മുഴുവനും അതിൽ ഞാൻ കയ്യേല്പിക്കുന്നു. ആ തിരുരക്തത്താൽ എന്നെ കഴുകി ഒരിക്കലും ഞാൻ അതിൽനിന്നു വിട്ടകന്നുപോകായ്വാൻ നിന്റെ സ്നേഹത്താൽ എന്നെ അതിൽ ബന്ധിക്കേണമെ.)

മാതാവും കൂട്ടരും അങ്ങെതിരുവിലാവു കുത്തിത്തുറന്ന സമയം കുരിശുങ്കൽനിന്നു മഹാ വ്യസനം അനുഭവിച്ചു. എന്നല്ല ആ കുന്തം പരിശുദ്ധ മറിയത്തിന്റെ ഹൃദയത്തി

ൽ തന്നെ കടന്നതുപോലെയുള്ള പറഞ്ഞൊപ്പിക്കുന്നതാത്ത വ്യാകുലസമുദ്രത്തിൽ ഈ അമ്മ മുഴുകിപ്പോയി. കാസി യൂസു മുട്ടിന്മേൽ തന്നെ നിന്നു അയാൾപ്രാപിച്ച ദാരിദ്ര്യ സാദൃത്തെയും കൺ സുഖമാക്കിപ്പിടിനെയും പ്രതിനന്ദിയേയും ടെ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചിരുന്നു; എന്നാൽ അയാളുടെ ഹൃദയ ഇരുൾ നീങ്ങിയ ക്ഷണംതന്നെ കണ്ണിനു കാഴ്ചയും പ്രാപിച്ചു. കർത്താവിന്റെ ആ മുറിവിൽനിന്നു രക്തം ഒഴുകി പാദത്തിലുള്ള ഒരു കുഴിയിൽ ചെന്നുകൂടുന്നതു കണ്ടു എല്ലാവരുടെയും ഹൃദയവും തകർന്നിരുന്നു. മാതാവും ക്ലൊക്കായും കാസിയൂസും ആ തിരുരക്തം തുണികൊണ്ടു തുടച്ചുടുത്തു പാത്രങ്ങളിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു * കാസിയൂസിനു സംഭവിച്ച പ്രത്യക്ഷം കണ്ടു മറ്റു പടയാളികളും മനമിളകി നെഞ്ചത്തടിച്ചു മുട്ടുകുത്തി ഈശോയെ വിശ്വസിച്ചു ഏറ്റു പറഞ്ഞിരുന്നു.

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ദേഹത്തെ തൊടരുതെന്നു ദേവകർക്കു പീലാത്തോസു ഉത്തരവു അയക്കയാൽ അവർ അവിടെനിന്നു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. രാത്രിക്കു അല്പം മുമ്പു നിക്കൊദേമോസും ഔസേപ്പും അടക്കത്തിന്നാവശ്യമായവ ശേഖരിക്കയിലാണു കുരിശിങ്കൽ ഇവയെല്ലാം ഉണ്ടായതു; എന്നാൽ കവറിടം വെടിപ്പാക്കുന്നതിനു ഔസേപ്പു പറഞ്ഞയച്ച ദാസർ കർത്താവിന്റെ സ്നേഹിതരോടു അവരുടെ എജമാനൻ അയാളുടെ പുതുകല്ലറയിൽ തന്നെ ആ തിരുമേനിയെ അടക്കുവാൻ കരുതിയിരു

---

* കാസിയൂസു ജ്ഞാനസ്നാനത്തിൽ ലൊങ്കീനൊസെന്ന നാമധേയം വഹിച്ചു ആറുപട്ടാളരോടു വേഗമറിയിച്ചുനടക്കയിൽ കർത്താവിന്റെ തിരുരക്തം സംഗ്രഹിച്ച ഒരു പാത്രം എപ്പോഴും തന്നോടുകൂടെകൊണ്ടുനടക്കയും കടശി അതു ഇത്താല്യായിൽ അയാളുടെ കുഴിമാടത്തിൽ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പിന്നീടു അയാളുടെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ പാദുവായിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടതായികാണുന്നു.

ക്കുന്നുയെന്നു അറിയിച്ചു.

മാതാവിന്നു ഒരു നിനവുപകൎച്ച വരുത്തുന്നതിന്നും കവറടക്കത്തിന്നു ആവശ്യകമായ ചില സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിന്നുമായി യോഹന്നാൻ ആ നാരിഗണം ഒന്നിച്ചു പട്ടണത്തിലേക്കു പോയി; എന്നാൽ ഗാഗുൽത്താസ്ഥ സമീപമുള്ള കോട്ടവാതിൽ അടച്ചിരിക്കയാൽ അവർ ബെസ്സഹമ്മിലേക്കുള്ള വാതിൽക്കൂടെയത്രെ പോയതു.

൪൮-ാം അദ്ധ്യായം.

—·····+·····—

തിരുക്കവറിടവിവരണം.

ദേവാലയത്തിന്നു കിഴക്കു ഓഫേൽഗ്രാമത്തിലേക്കുള്ളതും ആടുകളുടെയെന്നു പറയുന്നതുമായ രണ്ടു കോട്ടവാതിലുകളുടെ ഇടയിൽ മിക്കവാറും കല്പണിക്കാരും മററും വസിക്കുന്ന ഒരു തെരുവിലേക്കു പോകുന്ന മൂന്നാമത്തെ ഒരു കോട്ടവാതിലുമുണ്ടു. എന്നാൽ ഈ തെരുവിലെ വീടുകളെല്ലാം നീക്കാദേമോസു പണിയിച്ചു അയാളുടെ പലവകപണിക്കാരെ പാൎപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുമെന്യെ ഈയിട ഇയാൾ ഈ തെരുവിലേക്കു പോകുന്നതിന്നായി മോരിയ എന്നു പേരായി ഒരു ഭംഗിയുള്ള പടിപ്പുര പണിയിച്ചതിൽക്കൂടി കൎത്താവാണു ആദ്യമായി കുരുത്തോലഞായറാഴ്ച ഓറശ്ശംപുരിയിലേക്കു പ്രവേശിച്ചതു; അതുപോലെ തന്നെ റാംസയൌസേപ്പും നവമായി പണിയിച്ച കല്ലറയിൽ ആദ്യമായി തന്നെ കവറടക്കവുംചെയ്തു. എന്നാൽ കൎത്താവു അതിൽക്കൂടി കടന്നശേഷം ആ പടിപ്പുര കല്ലുകെട്ടി അടച്ചിരുന്നെങ്കിലും ഇനി ഒരിക്കൽ ക്രീസ്തവർ ആ വാതിൽവഴി ഓറശ്ശംപുരിയിൽ പ്രവേശിക്കുമെന്നു ആ ദിഗ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ ഒരു പാരമ്പൎയ്യ സംസാ

രമുണ്ടു. എന്നുതന്നെയല്ല സ്വർണ്ണവാതിൽ എന്നു തുർക്കികൾ പേർവിളിക്കുന്ന കല്ലുകെട്ടി അടച്ച ഒരു പടിപ്പുരഇന്നും അവിടെ കാണ്മാനുണ്ടു.

സെഹിയോന്റെ ഇടത്തുവശം കോട്ടക്കു പുറത്തു മിക്കവാറും തോട്ടങ്ങളായിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഉപഗ്രാമമുള്ളതിൽ കോട്ടമതലിന്നു സമീപെ, ലാസറിന്നും തോട്ടങ്ങളും ഒരു ഭംഗിയുള്ള ഭവനവുമുണ്ടു. ഇവിടെയാണു കർത്താവും ശിഷ്യരും ലാസറിന്റെ സമ്മതത്തോടെ തോട്ടത്തിലേക്കു മിക്കപ്പോഴും കടന്നുപോകുന്ന ഒരു ചെറിയ ഉൾവാതിൽ ഉള്ളതു. എന്നുതന്നെയല്ല കർത്താവു കുരിശു ചുമന്നു കോട്ടവാതുക്കൽ വരികയിൽ ഈ തോട്ടങ്ങളിൽ നിന്നാണു കെവുറിനക്കാരൻ ശിമഓൻ വന്നിരുന്നതു. ഗാഗുൽത്തായ്ക്കു കിഴക്കുവശമുള്ള കോട്ടമതിലിന്നരികെയും മുന്തിരിതോട്ടങ്ങളും കല്ലറകളും വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ കിഴക്കുവടക്കുവശമായി ഗാഗുൽത്തായുടെ അടിയിലാണു യൂദർ കുരിശു ശ്രദ്ധമായി കുഴിച്ചുമൂടിയതു.

ഗാഗുൽത്തായിൽനിന്നു പീലാത്തോസിന്റെ അരമനയിലേക്കു രണ്ടുനാഴികവഴിദൂരമുണ്ടായിരുന്നു. ഗാഗുൽത്തായിൽനിന്നു ൧- മാത്രദൂരെ ബേസ്സഹമ്മിലേക്കുള്ള കോട്ടവാതിലിന്നു സമീപമാണു റാംസയൌസേപ്പിന്റെ തോട്ടം ഇരിക്കുന്നതു; * ഇതു വളരെ ഉയർന്ന വൃക്ഷങ്ങളും ചെ

---

* ഈ കന്യകൾ വരുഷത്തോളം ഈ കാഴ്ചകൾ ചൊല്ലിക്കൊടുത്തതിൽ ആദ്യം മുതൽ ഈ കാലംവരെയുള്ള വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്റെ സ്തിതി വിവരമായി പറഞ്ഞതുമെന്യെ, ഒന്നു രണ്ടു അവസരങ്ങളിൽ ഈ സ്ഥലങ്ങൾലൌകികപ്പെട്ടുകിടന്നെങ്കിലും ആ സമയങ്ങളിൽ ക്രൂടേയും ശ്രദ്ധമായി ക്രിസ്തവരാൽ വണങ്ങപ്പെട്ടിരുന്നുയെന്നും ഏലന്നരാജ്ഞി തിരുക്കവറിട ദേവാലയം കെട്ടുകയിൽ അതാതു പ്രത്യേക സംഗതികൾ നടന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ പല ജ്ഞാപകക്കല്ലുകൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞു.

ടീകളും ഉള്ളതും കോട്ടമതിലിങ്കലേക്കു നന്നാ കയററമായതും ആയിരുന്നു. ഇതുമെന്യെ ഈ കയററത്തിലുള്ള ഒരു പാറയിലാണു തന്റെ കുഴിമാടഗുഹ വെട്ടിക്കുഴിച്ചു ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നതു. ഇതിന്നു ഇരുവശമുള്ള ചെറിയ രണ്ടു കല്ലറകളും പുതിശായി ഉണ്ടാക്കിയതുതന്നെ ആയിരുന്നു എന്നുതന്നെയല്ല ഈ പാറയുടെ പടിഞ്ഞാറു വശത്തു നിന്നു ഒരു വഴിയും ഇതിന്നു ചുററും പോയിരുന്നു. പക്ഷെ കവറിടത്തിന്റെ മുൻവശത്തേക്കാൾ വാതിലുള്ള വശത്തെ ഉൾനിലം താണതാകയാൽ പല പതവികൾ ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടത്രെ ഇതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു.

ഇതിന്നകം പ്രേതമെടുക്കുന്ന ൪ പേർ ഏതു വശത്തും തടയാതെ നിൽക്കത്തക്ക വിസ്താരമുള്ളതായിരുന്നതുമെന്യെ വാതലിന്നു നേരെ മറുവശത്തുള്ള പാറമേലാണു പ്രേതമഞ്ചം ൨ അടി ഉയരത്തിൽ വെട്ടിത്തിരിച്ചു പണുതിരിക്കുന്നതു. ഇതു ഒരു പീഠംപോലെ ഒരു പള്ള വശംമാത്രം ചുമരോടു പററി കാക്കെലും തലെക്കലും ഓരോരുത്തർ തടവുകൂടാതെ നിൽക്കത്തക്ക എടയുള്ളതായിരുന്നു എന്നു മാത്രവുമല്ല, വാതിലടച്ചാലും ഒരാൾ മുൻ വശത്തു നില്പാൻമാത്രം ഇടയുണ്ടായിരുന്നു.

ലോഹംകൊണ്ടുള്ളതും രണ്ടു മടക്കായതുമായിരുന്ന അതിന്റെ കതകുകൾ അടച്ചിട്ടു പുറത്തിട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡക്കല്ലു പലർകൂടി ഉരുട്ടി ഈ കതകിന്മേൽ ചാരുമാറായിരുന്നു. ഈ ഗുഹെക്കു എതിരെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു കല്ലിരിപ്പിടത്തിന്മേൽ കരേറിക്കൊണ്ടാണു പുല്ലുപിടിച്ചുകിടക്കുന്ന ഇതിന്റെ മേല്പറത്തു പോകുന്നതു; എന്നല്ലാ ഇതിന്റെ മുകളിൽ നിന്നാൽ സെഹിയോൻ മലയും മററു പ്രധാനഗോപുരങ്ങളും, കെട്ടിടങ്ങളും, ജീയൊനെന്ന ഓലിയുറവയും ബേസ്സഹമ്മിലേക്കുള്ള കോട്ട

വാതിലും കാണാം. ഈ ഗുഹയുടെ ഉള്ളിലെ കല്ലു വെള്ളനിറത്തിൽ ചുവപ്പും നീലയുമായ മാബ്ൾ രേഖകൾ ഉള്ളതായിരുന്നു.

൪൯-ാം അദ്ധ്യായം.

കൎത്താവിന്റെ തിരുമേനി കുരിശിൽ നിന്നിറക്കിയതു.

കുരിശിന്നരികെ ചില കാവൽക്കാരല്ലാതെ ആരുമില്ലാതിരിക്കയിൽ ൫-പേർ ശിഷ്യർ വെസനിയായുടെ കനവായിൽക്കൂടെ ഗാഗുൽത്തായ്ക്കു സമീപെ വന്നു കുരിശിന്മേൽ മാത്രനേരം സൂക്ഷിച്ചുനിന്നിട്ടു ഒളിച്ചുമാറി പൊയ്ക്കളയുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ഇതുകൂടാതെ മൂന്നുപ്രാവശ്യം മററു രണ്ടു പേർ സമീപെവന്നു പരിശോധിക്കയും ആശ്ചൎയ്യഭാവത്തിൽ സംഭാഷിക്കയും ചെയ്തിരുന്നതു നീക്കാദെമ്മോസും റാംസയൌസേപ്പും ആയിരുന്നു. ഒന്നാമതു തന്നെ കുരിശിന്മെൽ തറച്ചസമയം അവർ അങ്ങെ വസ്ത്രങ്ങൾ വിലയ്ക്കു വാങ്ങുന്നതിന്നു വരികയും, രണ്ടാമതു കുരിശിങ്കൽനിന്നു ജനം പിരിഞ്ഞൊയെന്നു തരം നോക്കി കവറിടം തയ്യാറാക്കുന്നതിന്നു വരികയും, മൂന്നാമതു തിരുദേഹം അടക്കുന്നതിന്നായി കുരിശിങ്കലേക്കു വരികയും ചെയ്കയിലാണു അവരെ ഞാൻ കണ്ടതു. കടശി അവർ വരികയിൽ ആ തിരുദേഹത്തെ സുഗന്ധത്തൈലംകൊണ്ടു അഭിഷേകിക്കുന്നതിന്നു ആവശ്യമായതൊക്കെയും കൊണ്ടുവരികയും അവരുടെ ദാസർ തിരുദേഹം കുരിശിൽനിന്നിറക്കുവാനുള്ള രണ്ടു ഗോവണികൾ മുതലായവയും കൊണ്ടുവരികയുംചെയ്തു.

നീക്കാദെമ്മോസിന്റെ ഭവനത്തിൽ നിന്നെടുത്ത ഈ ഗോവണികൾ ഒരു ഒററമരത്തണ്ടിന്മേൽ പടിക്കുപകരം ക്രമമായ അകലത്തിൽ പട്ടികക്കഷണങ്ങൾ തുളച്ചുവീക്കിയതും സാമാനങ്ങൾ കൊളുത്തുന്നതിന്നായി പല കൊളുത്തുകളുമുള്ളതായിരുന്നു. നീക്കാദേമ്മോസു ൧൦൦൨ാത്തൽ (ഇനിക്കു അറിയിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ ഇപ്പഴത്തെ കണക്കുപ്രകാരം ൩൨൦ാത്തൽ) സുഗന്ധ മൂലികകളും ഒരുവക വിശേഷപൊടിയും വിലക്കുവാങ്ങി ഇവകൾ ചില മരത്തൊലിപ്പാത്രങ്ങളിൽവെച്ചു അവരുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കി നെഞ്ചത്തു അടക്കിപ്പിടിച്ചിരുന്നു. ഇവകൂടാതെ പലതര സുഗന്ധസന്യങ്ങളും വാങ്ങിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നതുമെന്യെ റാംസയൌസേപ്പു ഒരു പെട്ടി സുഗന്ധത്തൈലവും എടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

അവരുടെ ദാസർ പാത്രങ്ങൾ, തുകൽക്കുപ്പികൾ, സ്പൻഗകൾ, പലവക കരുവുകൾ മുതലായവ ഒരു തണ്ടിന്മേൽ കെട്ടി ചുമന്നുകൊണ്ടുപോയിരുന്നതുമെന്യെ, ഒരു അടഞ്ഞ ലന്താൎണ്ണയിൽ തീയും എടുത്തുകൊണ്ടു അവരുടെ യജമാനന്മാർക്കു മുൻ ഗാഗുൽത്തായിലെത്തി. അവരുടെപുറകെ യോഹന്നാനും, മാതാവും, മററു സ്ത്രീജനങ്ങളും പലനീണ്ട വക്കുശീലക്കഷണങ്ങൾ അവരുടെ സാലുവാകൾക്കുള്ളിൽ മറച്ചുകൊണ്ടുപോയിരുന്നു. അവർ സ്ത്രീജനങ്ങൾ വൈകീട്ടുപുറത്തു പോകയൊ ഗ്രന്ഥമായിവല്ല കരുണപ്രവൃത്തി നിറവേററുവാൻ പോകയൊ ചെയ്കയിൽ ചെയ്യുമാറാകുന്നപോലെ ഒരു നീണ്ട ശീലകൊണ്ടു ഒരു ഭുജത്തിന്മേൽ തുടങ്ങി ദേഹംമുഴുവൻ ചുററി അതിന്റെ ഒരററംകൊണ്ടു തലയും മൂടിയിരുന്നു.

ഇതു ഇനിക്കു വളരെ ദുഃഖംതോന്നിക്കുന്ന ഒരു ഭാഷയായിരുന്നതുമെന്യെ യൌസേപ്പും നീക്കാദെമ്മോസും കറു

ത്ത മിക്കൈയുള്ള ദുഃഖ ഉടുപ്പുകളോടെ വീതിയുള്ള ഇടക്കെട്ടും നരനിറത്തിൽ വളരെ പുഴക്കമുള്ള ചില വസ്ത്രങ്ങളും ധരിച്ചു അവർ എടുത്തിരുന്ന സാമാനങ്ങളെല്ലാം അവയിൽപൊതിഞ്ഞു മറച്ചുകൊണ്ടുപോയിരുന്നു. അവർ പട്ടണം വിട്ടു ഗാഗുൽത്തായിലേക്കു തിരികയിൽ തെരുവുകളിൽ കഴിഞ്ഞ ഭയങ്കരസംഗതികൾ നിമിത്തം നന്നാ അടക്കമായി മിക്കവരും മനസ്താപപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും ചിലർ പെസഹാ കൊണ്ടാടിയിരുന്നു. യൌസേപ്പും നിക്കാദേമ്മോസും കോട്ടവാതുക്കൽ വരികയിൽ അതു അടച്ചിരുന്നതുമെന്യെ രണ്ടുമണിസമയം പ്രിശർ നിറുത്തിയ കാവൽപട്ടാളം ഈ വാതുക്കലും എല്ലായിടിത്തും നിറഞ്ഞിരുന്നു.

എന്നാൽ അവർ പീലാത്തോസിന്റെ അധികാരലക്ഷ്യം കാണിക്കയിൽ അവരെ കടത്തിവിടുവാൻ സേവകർ മനസ്സായിരുന്നുവെങ്കിലും ആ ഭൂകമ്പത്തിൽ കതകിന്നു തട്ടിയ ഞെടുക്കത്താൽ അതു ഒരുപ്രകാരവും തുറക്കായ്കയാൽ മോഷ്ടാക്കളുടെ അസ്ഥി തകർക്കുന്നതിന്നു പോയ സേവകർ വേറെവഴിക്കു പോകേണ്ടിവന്നുയെന്നു അവരോടു സേവകർ പറഞ്ഞു പക്ഷെ യൌസേപ്പും നീക്കാദെമ്മോസും കതകിന്റെ സാക്ഷപിടിച്ചു തുറക്കയിൽ ഒരു പ്രയാസംകൂടാതെ തുറന്നതിനാൽ എല്ലാവരും ആശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടുപോയി. ഇവർ ഗാഗുത്തായിലെത്തിയപ്പോൾ ആകാശം മങ്ങി വെളിച്ചം കുറവായിരുന്നെങ്കിലും അവരുടെ ഭൃത്യർ അപ്പോൾ സാമാനങ്ങളെല്ലാം കൊണ്ടുവന്നതുകൂടാതെ പുണ്യസ്ത്രീഗണം കുരിശിന്റെ ചുവട്ടിലിരുന്നു കരകയും മനസ്താപക്കാരായ കാസിയൂസു മുതലായവർ അല്പം ദൂരെ ഇരിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു.

യൌസേപ്പും നിക്കാദെമ്മോസും മാതാവിനോടുംമ

റും കർത്താവിനെ ഈ അപമാനമരണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിപ്പാനായി അവർ കഴിച്ച പ്രയത്നങ്ങൾ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കയാൽ ഇവർ സേവകർ തന്റെ അസ്ഥികൾ തകർത്തതിരുന്നതും അതിനാൽ നിരവേറിയ ദീർഘദർശനവും തന്റെ വിലാവു ലൊങ്കീനൊസു കുത്തിത്തുറന്നതും മറ്റും അവരോടുപറകയും ചെയ്തു അങ്ങെ തിരുദേഹം കുരിശിൽനിന്നിറക്കുവാനും അതിപ്രലാപകരവും പരിശുദ്ധവുമായ ആ അഭിഷേകകർമ്മം ആഴമായ ഭക്തിനിറുപണകളോടെ നിറവേറുവാനും അവർ ആരംഭിച്ചുടൻ അബനാദരെന്ന ശതാധിപനും വന്നുചേർന്നു. മാതാവും മഗ്ദലനായും കുരിശിന്നു വലത്തുവശത്തിരുന്നു കരകയിൽ മറ്റു സ്ത്രീകൾ പാത്രങ്ങൾ, സുഗന്ധവർഗ്ഗങ്ങൾ, വക്കശീലകൾ, സ്പൻഗകൾ, വെള്ളം മുതലായതു തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു.

ലൊങ്കീനൊസു അബനാദരുടെ പക്കൽവന്നു അബനാദരോടു കൺതെളിഞ്ഞ വർത്തമാനവും മറ്റും പറഞ്ഞറിയിക്കയിൽ എല്ലാവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലും ദുഃഖവും സ്നേഹവും നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞൊഴുകിയിരുന്നു. എങ്കിലും അവരുടെ സകല അംഗ്യങ്ങളിലും അത്യന്ത ഘനഭാവവുമൌനതയും മഹാവണക്കവും സ്നേഹവും വിളങ്ങിയിരുന്നു. ഇവരുടെ ഈ അതിവാത്സല്യപ്രയത്നസമയം ദുഃഖവും സ്നേഹവും നിറഞ്ഞ ഒരു നെടുവീർപ്പു തെരക്കമൊ വല്ലൊരുത്തന്റെ വായിൽനിന്നു മീണിരുന്നതു അല്ലാതെ ഒരു അക്ഷരംപോലും ആരും ഉച്ചരിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ സംഗതികളൊന്നും മഗ്ദലന അറിയാതെ കുരിശിൻചുവട്ടിൽ ഇരുന്നു കരയുക തന്നെ ആയിരുന്നു.

സകലവും തയ്യാറാക്കിയശേഷം നീക്കൊദേമൊസും യൌസുപ്പു ശോവന്നികൾ കുരിശിന്റെ പുറകിൽ

ചാരി നീണ്ട വക്കശീലകളുടെ അററങ്ങളിൽ താമ്പിട്ടു കരങ്ങളിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു മുകളിലേക്കു കരേറി തിരുദേഹത്തെ ഭുജങ്ങൾക്കു കീഴും മുട്ടുകൾക്കു മേലും കുരിശോടു ചേൎത്തു പതുക്കെ ഒന്നു കെട്ടി. പിന്നീടു തോളിൽ വീണുകിടക്കുന്ന തിരുശ്ശിരസ്സും കരങ്ങളും തൂവാലകളാൽ ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടു ആണികളുടെ മുനകളിന്മേൽ മാററാണിവെച്ചു തട്ടി പതുക്കെ ഊരിക്കെട്ടിയിരുന്ന തൂവാല പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഇടത്തെക്കരം പതുക്കെ തിരുമേനിയിന്മേലെക്കു വെച്ചു. അപ്പോൾ നീക്കാദേമ്മോസും വലത്തുകയ്യിലെ ആണി ഊരി മുൻപോലെ അതു പതുക്കെ സ്വഭാവസ്ഥിതിയിൽ വെച്ചു. അതിന്നിടയിൽ ശതാധിപനായ അബനാദർ ബഹു പ്രയാസമോടും വണക്കമോടുംകൂടെ തിരുപ്പാദങ്ങളിലെ ആണിയും ഊരുകയിൽ ലൊങ്കീനോസു ആണികൾ വാങ്ങി മാതാവിന്റെ കാല്പാദങ്ങളിൽ വെച്ചുകൊടുത്തു.

അതിന്റെശേഷം യൌസേപ്പും, നീക്കാദേമ്മോസും ഗോവണികൾ മുൻവശത്തു തിരുമേനിക്കരികെ ചാരി ഓരൊ താമ്പുകൾ ഊരി ഗോവണിയിലെ കൊളുത്തുകളിന്മേൽ ഇറക്കിക്കൊളുത്തിക്കൊണ്ടു പതുക്കെ ആ തിരുമേനി അബനാദരുടെ കരങ്ങളിൽ കൊടുക്കയും അയാൾ കാലുകളിന്മേലും, മററു രണ്ടുപേർ തിരുമേനിയുടെ മേൽഭാഗത്തും താങ്ങിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു മഹാസ്നേഹത്തോടും വണക്കസൂക്ഷത്തോടുംകൂടെ മുറിവുകൾനിറഞ്ഞ ആ തിരുമേനി താഴെ കൊണ്ടുവന്നു. അതു നിശ്ചയമായിട്ടു ഹൃദയം തകൎത്തുന്ന ഒരു പരിതാപകര കാഴ്ചതന്നെയായിരുന്നു എന്നതിന്നു സന്ദേഹമില്ല. പക്ഷെ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളാൽ അങ്ങെക്കു വല്ല നൊമ്പരം തട്ടുമൊയെന്നപോലെയുള്ള സൂക്ഷത്തോടും അലിവോടും കൂടെ

സകലവും നിറവേററുകയും ഈ ദിവ്യരക്ഷിതാവു ജീവനോടിരിക്കയിൽ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹവും വണക്കവും തന്നെയിപ്പോൾ ആ തിരുമേനിയോടും അവർ സൂചിപ്പിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു.

പിന്നീടു സകലരും ഉരുക്കമോടെ ഈ തിരുദേഹത്തെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ചിലപ്പോൾ കരങ്ങളും നേത്രങ്ങളും ആകാശത്തിലോട്ടു തിരിച്ചു നെടുവീൎപ്പുകളാലും കണ്ണുനീരാലും അവരുടെ അത്യന്ത ദുഃഖം വെളിപ്പെടുത്തിയിരുന്നെങ്കിലും എല്ലാവരും മുഴുവൻ മൌനമായി അത്യാവശ്യത്തിൽമാത്രം ചില ഒററവാക്കുകൾ ഉച്ചരിച്ചിരുന്നുള്ളു. മാതാവും മഗ്ദെലേനായും മറെറല്ലാവരും ആണീകൾ ഊരുന്ന ചുററികയടികേൾക്കയിൽ തന്നെ കുരിശിൽ തറച്ചസമയത്തെ അങ്ങെ ആ വ്യസനനിലവിളി കേൾക്കുന്നതുപോലെയുള്ള കഠിനസംഭ്രമം വീണ്ടും സഹിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും ആ തിരുച്ചുണ്ടുകൾ അനങ്ങാതെ മൌനമായിരിക്കയാൽ അങ്ങെ തിരുമരണം ചിന്തിച്ചു ഏററവും പ്രലാപിച്ചിരുന്നു. ആ തിരുമേനി ഇറക്കിയശേഷം മുട്ടിന്നുമേലും അരെക്കു താഴെയുമായി ഒരു വക്കശീലയാൽ ചുററിക്കൊണ്ടു മാതാവിൻ മടിയിൽ വെക്കയും, ഈ വ്യാകുല അമ്മ പറഞ്ഞൊപ്പിക്കരുതാത്ത സ്നേഹത്തോടും ദുഃഖത്തോടുംകൂടെ ആ തിരുമേനിയുടെ മാധുൎയ്യഭാരം അവളുടെ മടിയിൽ വഹിക്കയും ചെയ്തു.

൫൦-ാം അദ്ധ്യായം.

അങ്ങെ തിരുമേനി തൈലംകൊണ്ടു അഭിഷേകിക്കുന്നു.

പരിശുദ്ധ കന്യക ഒരു വലിയ സാലുവ നിലത്തു

വിരിച്ചു അതിൽകിടന്നിരുന്ന ചില ചുറുളുകളിന്മേൽ ചാരി വലത്തെ മുട്ടു അല്പം പൊക്കി ഇരുന്നിരുന്നു. ഈ വ്യാകുലം നിറഞ്ഞ അമ്മ പറഞ്ഞൊപ്പിക്കരുതാത്ത വ്യസനപ്രലാപത്തോടെ അവളുടെ മടിയിൽ കിടക്കുന്ന തിരുപ്പുത്രന്റെ തിരുമേനിയിൽ നിറവേററുന്ന ഈ ദുഃഖകരമായ പരിശുദ്ധ ശുശ്രൂഷക്കു വേണ്ടുന്ന സകല ഒരുക്കങ്ങളും മററവർ ചെയ്തുകൊടുത്തിരുന്നു. ഈശോയുടെ ആരാധിക്കത്തക്ക ആ തിരുത്തല അവളുടെ മടിയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു തിരുദേഹം ആ വക്കശീലയിൽ നിവർത്തിക്കിടത്തി. അവൾ ഈ സ്നേഹപുത്രന്റെ വർണ്ണിക്കാവതല്ലാത്ത പാടുകളിൽ ഒരു സഹായവും തനിക്കു ചെയ്യാൻ കഴിയാഞ്ഞതു നിരൂപിച്ചു അത്യന്ത വ്യാകുലസമുദ്രത്തിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടു ആ തിരുമേനിയെ ഒന്നുകൂടെ ഒടുക്കത്തെ പ്രാവശ്യമായിട്ടു ആ മാതൃമടിയിൽവെച്ചു മഹാദുഃഖപക്ഷത്തോടെ തഴുകി തിരുമുഖത്തിലെ മുറിവുകളെ ഉരുക്കമോടെ ഉററു സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. ആ!! ഈ സമയം മാതാവു സഹിച്ച കഠിനവ്യാകുലം ആർ കണ്ടുപിടിക്കും! (ഒ! വ്യാകുലംനിറഞ്ഞ അമ്മെ നിന്റെ സ്നേഹപുത്രന്റെ തിരുപ്പാടുകളും ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ മാഞ്ഞുപോകാത്തവണ്ണം പതിച്ചരുളേണമെ. അവകൾക്കു കാരണമായ എന്റെ പാപങ്ങളെ ഞാൻ വെറുത്തുപേക്ഷിക്കുന്നേൻ.

മശ്ദെലെനായും ആ തിരുപ്പാദങ്ങളെ അവളുടെ മുഖത്തണച്ചു കണ്ണുനീരാൽ കഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കയിൽ പുരുഷന്മാർ അവിടെയുള്ള ആ ഗുഹയിൽ തൈലാഭിഷേകത്തിന്നു ആവശ്യമായവകൾ തയ്യാറാക്കുകയും മനസ്താപക്കാരായ ലൊങ്കിനോസു മുതലായ ചില സേവകരും പടയാളികളും കുറച്ചകലെ നിന്നു ദുഃഖിക്കയും ചെയ്തി

രുന്നു. തന്റെ ഉപദേവികളൊക്കെയും പട്ടണത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയതിനാൽ ശേഷിച്ച കാവൽക്കാർ ഒരു ഉപദ്രവും ചെയ്യാതെ ആ തിരുമേനിയെ ഇന്നി ആരും നിന്നിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും ആവശ്യമായപ്പോൾ സഹായിക്കുന്നതിനും പ്രയത്നിച്ചിരുന്നു; എന്നാതന്നെയുമല്ലാ മറ്റു സ്ത്രീകളും പാത്രങ്ങൾ, സ്വർഗ്ഗകൾ, വക്കുശീലകൾ, സൌരഭ്യത്തൈലങ്ങൾ, സുഗന്ധാർദ്രങ്ങൾ മുതലായവ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. യോഹന്നാൻ മാതാവിനെ സഹായിച്ചിരുന്നതുകൂടാതെ പലപ്പോഴും ഓരോരോ സംഗതികൾക്കായി പുരുഷന്മാരുടേയും സ്ത്രീകളുടേയും വക്കലേക്കു പോയിരുന്നു.

മാതാവു ശുദ്ധവെള്ളത്തിൽ ഒരു സ്പൻഗ നനച്ചു ആ തിരുമേനി തുടച്ചു തിരികെ കൊടുക്കയിൽ അവർ അതു വാങ്ങി തുകൽകൊണ്ടുള്ള കുപ്പികളിൽ പിഴിഞ്ഞു മടക്കിക്കൊടുത്തിരുന്നു. മാതാവു കഠിനവ്യാകുലം സഹിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ആശ്ചര്യകര * മൈയ്ത്തോടും ഉറപ്പോടും കൂടെ തിരുദേഹത്തിൽ ഈ വ. ശുശ്രൂഷ നിറവേറിയിരുന്നു. തിരുശ്ശിരസ്സിലെ ആ മുൾമുടി പുറകിലെ കെട്ടഴിച്ചു അത്യന്ത സൂക്ഷത്തോടും മുറിവുകൾ വലരാതിരിക്കേണ്ടതിനു ചാഞ്ഞ മുള്ളുകളെ കണ്ടിച്ചുകൊ

---

* പ്രവാചകന്മാരുടെ പുസ്തകങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിച്ചേർത്തിരുന്നു. അന്നകത്താവിൻ തിരുമേനി മാതാവിൻ മടിയിൽ കിടത്തിയ സംഗതി ധ്യാനിച്ച പരമാശമായിരിക്കയിൽ ഒരു മാലാഖ കാണപ്പെട്ടു. ആ സമയം മാതാവു മോഹാസ്യപ്പെട്ടില്ലാഞ്ഞതെന്നു അവൾ നിനച്ചതു നിമിത്തം അവളെ കഠിനപ്പെടുത്തി. ആ സമയത്തെ മാതാവിന്റെ വ്യസനം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനായി ഒരു ക്ഷണനേരത്തേക്കു അതു നീ സഹിക്കായെന്നു പറഞ്ഞുടൻ അവൾ വ്യാകുലത്തിൽ മരണപ്രമാണത്തിലായതുമൂലം ആ വ്യസനത്താൽ ദേഹത്തിനു പഴുതുകേട്ടു മരണപീഡനം സഹിക്കേണ്ടിയും വന്നു

ണ്ടും ഊരിയെടുത്തിട്ടു ഒരു ചവണകൊണ്ടു മാംസത്തിൽ ആഴമായി പാഞ്ഞിരിക്കുന്ന മുള്ളുകളെ പതുക്കെ ഊരി മഹാ ദുഃഖത്തോടെ മററവർക്കു കാണിച്ചിരുന്നു. ന. രക്ഷിതാവിന്റെ തിരുമുഖത്തു അനേക അടികളും മുറിവുകളും പെടുകയും, മീശയും മുടിയും രക്തത്താൽ ചടയായിരിക്കയും ചെയ്തയാൽ തീരെ തിരിച്ചറിവാൻ മേലാത്തവിധം ഭാഷ പകർന്നിരുന്നു.

അവൾ തിരുത്തലയും മുഖവും കഴുകി മുടിയിലും മീശയിലും ഉള്ള രക്തം സ്ഫൂൻഗകൊണ്ടു നനച്ചു വെടിപ്പാക്കിയിരുന്നു. തിരുമേനിയെ ശുദ്ധമാക്കുംതോറും തന്നോടു ചെയ്തിരുന്ന ക്രൂരതകൾ അധികമധികം തെളിവായി കണ്ടറിഞ്ഞു മഹാ ദുഃഖസാഗരത്തിൽ മുഴുകുകയും ഓരോ മുറിവുകൾതോറും കൈചെല്ലുന്നതിനോടെ ദുഃഖം ഇരട്ടിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ അമ്മ ആ തിരുത്തലയിലെ മുറിവുകൾ, രക്തംനിറഞ്ഞ കണ്ണുകൾ, മൂക്കുദ്വാരങ്ങൾ, ചെവികൾ, പകുതി തുറന്നിരിക്കുന്ന വാ, ചുണ്ടു, പല്ലു, നാവു മുതലായവ ഒക്കെയും കഴുകിശുദ്ധി വരുത്തിക്കൊണ്ടു ശേഷിച്ചിട്ടുള്ള ആ തിരുമുടി മൂന്നായി ഭാഗിച്ചു ഇരു ചെന്നികളിൽ ഓരോ ഭാഗവും പുറകിൽ ഒരു ഭാഗവുമായി നീട്ടിയിട്ടു. ഇതുമെന്യെ മുൻവശത്തെ മുടിയും വകഞ്ഞു മിനുക്കി ഇരു ചെവിക്കററികളിലും വെച്ചു സ്നേഹതിരുക്കുമാരന്റെ തിരുക്കവളുകളിന്മേൽ പക്ഷത്തോടെ മുത്തിക്കൊണ്ടു ഒരു തൂവാലയാൽ ആ തിരുശ്ശിരസ്സിനെ മൂടുകയുംചെയ്തു.

അതിന്റെശേഷം ഈ അമ്മ തിരുക്കഴുത്തു, തോളുകൾ, നെഞ്ചു, പുറം, ഭുജങ്ങൾ, തുളഞ്ഞിരിക്കുന്ന കൈപ്പടങ്ങൾ മുതലായ ഭാഗങ്ങൾ ശുദ്ധമാക്കിത്തുടങ്ങുകയിൽ എല്ലാ അസ്ഥികളും കുഴതെററി മടക്കുവാൻ മേ

ലാതെ ഇരുന്നിരുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല, വലത്തെ തോളിൽ ആ ഭാരക്കുരിശാലുണ്ടായ ഒരു ഭയങ്കര മുറിവും തിരുമേനി ആസകലം അടികളുടെ ആഴമായ മുറിവുകളും തേൽ ഉരിഞ്ഞ വടുക്കളും നിറഞ്ഞിരുന്നു. ഇതുകൂടാതെ വലത്തെ വിലാവിൽ ലോങ്കീനോസിന്റെ കുന്തത്താലുള്ള ആ വലിയ മുറിവും, ഇടത്തെ വെള്ളവശത്തു ആ കുന്തമുന തിരുഹൃദയം തുളച്ചു മറുവശം കടന്ന ഒരു മുറിവും ഉണ്ടായിരുന്നു. വ്യാകുലംനിറഞ്ഞ അമ്മ ഈ മുറിവുകളെല്ലാം കഴുകുകയിൽ എന്തൊരു ദുഃഖപ്രളയത്തിലാണ മുഴുകിയിരുന്നതെന്നു ആർ കണ്ടുപിടിക്കും!!! മാശ്വലന കണ്ണുനീരാൽ ആ തുപ്പാദങ്ങളെ കഴുകി അവളുടെ മുടികൊണ്ടു തുടച്ചിരുന്നതിന്നിടക്കു മാതാവിനേയും സഹായിച്ചിരുന്നു.

മാതാവിന്റെ മടിയിൽ കിടക്കുന്ന ആ തിരുദേഹത്തിൽ നിറഞ്ഞിരുന്ന എണ്ണൂറോളം മുറിവുകൾ ചുവപ്പും നീലയുമായ നിറത്തിൽ കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. മാതാവു ശുശ്രൂഷിക്കുച്ച ആ ഭാഗങ്ങൾ വക്കശീലകൊണ്ടു മൂടിവെച്ചിട്ടു ഓരോ മുറിവുകളെ തൈലംകൊണ്ടു അഭിഷേകിച്ചുതുടങ്ങി. മറ്റു പുണ്യസ്ത്രീകൾ മാതാവിന്റെ അരികെ മുട്ടുകുത്തി തൈലപ്പാത്രം കാണിച്ചുകൊടുക്കയിൽ അവൾ ആദ്യം തിരുമുടിയിൽ തൈലംപൂശി. പിന്നീടു തിരുകരങ്ങൾ അവളുടെ കരങ്ങളിൽവെച്ചു വണക്കമുള്ള പക്ഷത്തോടെ മുത്തിക്കൊണ്ടു അതിലെ ഭയങ്കരദ്വാരങ്ങളിലും, ചെവികളിലും, വിലാവിലെ മുറിവുകളിലും, മൂക്കുദ്വാരങ്ങളിലും, തൈലം നിറക്കയിൽ മഗ്ദലേന തിരുപ്പാദങ്ങളിലെ ദ്വാരങ്ങളിലും ആ വില ഉയർന്ന സുഗന്ധം നിറച്ചിരുന്നു. (തിരുമേനി കഴുകിയ വെള്ളം തുകൽപ്പാത്രങ്ങളിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നതും ആ സമയം സമീപ

ള്ള ജീയോൻ എന്ന ഓലിയിൽനിന്നു ലൊങ്കീനോസും മററു പടയാളികളും വെള്ളംകൊണ്ടുപോകുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു.)

മാതാവു തിരുമേനിയെ അഭിഷേകിച്ചശേഷം ഒരു വക്കശീലകൊണ്ടു തിരുമുഖം മറെക്കാതെ മൂടുകയും, പാതി തുറന്നിരുന്ന ആ തിരുക്കണ്ണുകളും, വായും ആ മാതൃകരങ്ങളാൽ തന്നെ കുറച്ചുനേരം അടച്ചുപിടിക്കയും ചെയ്തു. അതിൻെറശേഷം ഈ അമ്മ തിരുദേഹത്തെ തഴുകിക്കൊണ്ടു സ്നേഹതിരുപ്പുത്രൻെറ തിരുമുഖത്തോടു മാതൃമുഖവും ഒന്നിപ്പിച്ചു പക്ഷത്തോടും വണക്കത്തോടും കൂടെ മുത്തി. പിന്നീടു യൌസേപ്പും നീക്കാദെമ്മോസും വന്നു കാത്തുനിൽക്കയാൽ യോഹന്നാൻ മാതാവിൻെറ പക്കൽവന്നു ശനിയാഴ്ച സമീപിച്ചിരിക്കയാൽ ആ തിരുമേനിയഭിഷേകം മുഴുവനാക്കുന്നതിന്നു അനുവദിക്കണമെന്നു അവളോടപേക്ഷിച്ചു. അപ്പോൾ ഈ അമ്മ പക്ഷംനിറഞ്ഞ വാക്യങ്ങളാൽ തന്നോടു കടശിയാത്ര ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു തിരുമേനിയെ തഴുകി മുത്തി.

അതിൻെറശേഷം നിരപ്പുള്ള ഒരുസ്ഥലത്തേക്കു തിരുദേഹം അവർ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി അവിടെ വിരിച്ചിരുന്ന ഒരു റേന്തസാലുവായിൽ കിടത്തുകയും മറെറാരു സാലുവാ രണ്ടുപേർ മീതെ വിരിച്ചുപിടിക്കയുംചെയ്തു. മാതാവു അതി പക്ഷത്തോടും വണക്കത്തോടുംകൂടെ തിരുമേനിയിൽ ഈ പരിശുദ്ധ ശുശ്രൂഷ നിറവേററിയിരുന്നതിനാൽ അവളുടെ വ്യാകുലത്തിന്നു അല്പ അടക്കമുണ്ടായി. എന്നാൽ തിരുമേനി അവളുടെ മടിയിൽനിന്നു എടുക്കപ്പെട്ട ഉടൻ വർണ്ണിക്കാവതല്ലാത്ത ദുഃഖസമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങി തലയുംമൂടി ആ പുണ്യസ്ത്രീകളുടെ കരങ്ങളിൽ തളർന്നുകിടന്നു കരഞ്ഞു പ്രലാപിച്ചിരുന്നു.

മഗ്ദലേനായും കരഞ്ഞുകൊണ്ടു അങ്ങുമിങ്ങും ഓടിയിരുന്നു അപ്പോൾ നീക്കാദേമ്മോസും യൌസേപ്പും വണക്കമോടെ മുട്ടുകുത്തിക്കൊണ്ടു അങ്ങെ അരയിലെ വക്കശീല ആ വിരിക്ക കീഴ്വെച്ചു അഴിച്ചു അങ്ങെ അരയും മററും സ്പൂൻഗകൊണ്ടു ശുദ്ധീകരിച്ചു സ്പൂൻഗ പിഴിയുന്ന വെള്ളം വെളുക്കുംവരെ തിരുമേനി മറിക്കാതെ ആ വിരിക്ക കീഴ് അല്പം പൊക്കിക്കൊണ്ടു വെടിപ്പായി അവർതന്നെ കഴുകി. അതിൻെറ ശേഷം മീറ കലൎത്തിയ വെള്ളം തിരുമേനി ആ സകലം ഒഴിച്ചു, അങ്ങിന്നു ഉയർ വിടുകയിൽ വളഞ്ഞിരുന്ന മുട്ടുകളും മററും പതുക്കെ നിവൎത്തി. പിന്നീടു മൂന്നുവാര നീളവും, ഒരുവാര വീതിയുമുള്ള ഒരു വക്കശീല അരക്കകീഴ് വിരിച്ചു നീക്കാദേമ്മോസു വാങ്ങിയ സുഗന്ധചൂൎണ്ണം ദേഹം ആസകലം വിതറുകയും ഇരുകാലുകൾക്കിടയിലും മടക്കുകളിലും മററും സുഗന്ധസസ്യാദികൾ വെക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടു ആ ശീലയാൽ കീഴ്ഭാഗം നല്ലവണ്ണം ചുററിപ്പൊതിഞ്ഞുകെട്ടി.

അതിൻെറശേഷം യോഹന്നാൻ ചെന്നു മാതാവിനേയും മററു സ്ത്രീകളേയും കടശിയായിട്ടു ആ തിരുമേനി കാണുന്നതിന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ ദൈവജനനി ഈശോയുടെ ശിരസ്സിങ്കൽമുട്ടുകുത്തി പീലാത്തോസിൻെറ ഭാൎയ്യ ക്ലാവുദിയ കൊടുത്ത ഒരു വിശേഷ വക്കശീല ശിരസ്സിന്നു കീഴ് വിരിച്ചു പലതര സുഗന്ധസസ്യങ്ങൾ തിരുത്തോളിലും കവിളത്തും മററും വെച്ചു പൊടിയും വിതറി ഭദ്രമായി പൊതിഞ്ഞുകെട്ടി. മഗ്ദലേന മറെറാരുകുപ്പി സുഗന്ധത്തൈലവും വിലാവിലെ മുറിവിലൊഴിക്കയും, മററു സ്ത്രീകൾ ചില സുഗന്ധസസ്യങ്ങൾ കരങ്ങൾക്കും പാദങ്ങൾക്കും ഇടയിലും വെക്കയും

ചെയ്തപ്പോൾ പുരുഷന്മാർ തിരുക്കരങ്ങൾ വിലങ്ങെ നെഞ്ചത്തുവെച്ചു ദേഹം ആസകലം സുഗന്ധമൂലികകളും മററും ഇട്ടു നെഞ്ചുവരേയും ശീലകൊണ്ടു ചുററിക്കെട്ടി.

പിന്നീടു ഒരു വീതിയുള്ള പീത്ത കക്ഷങ്ങൾക്കു താഴെയിട്ടു ശിരസ്സിൽകൂടി ദേഹം മുഴുവൻ ചുററിക്കെട്ടുകയും, കടശി യൌസേപ്പു വാങ്ങിയ ന്ന വാര നീളമുള്ള ആ വലിയ വക്കശീലയിൽ കോണുതിരിച്ചു തന്നെ കിടത്തി ആ കോണുകൾ അങ്ങോട്ടുംഇങ്ങോട്ടും മടക്കിത്തെറുത്തു ഭദ്രമായി പൊതികയുംചെയ്തു. പിന്നീടു പരിശുദ്ധ അമ്മയും മററുസ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും അങ്ങെയോടു ഒടുക്കത്തെ യാത്ര പറവാനായി ചുററും മുട്ടു കുത്തിയിരിക്കയിൽ സംഭവിച്ച ഒരു അത്ഭുതത്താൽ അവരുടെ നേരെയുള്ള തന്റെ അളവററ കരുണയും അവരുടെ ഈ പ്രയത്നത്തിന്മേലുള്ള അങ്ങെ ഇഷ്ടവും തെളിവായി സൂചിപ്പിച്ചു. എന്തെന്നാൽ: തിരുമേനിയെ മൂടിയിരുന്ന ആ വലിയ വക്കസാലുവയെ അവർ സൂക്ഷിക്കയിൽ അങ്ങെ മുഴുദേഹാകൃതി സകല മുറിവുകളോടുംകൂടി തെളിവായി അതിൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകണ്ടു അത്യന്തം അവർ വിസ്മയിച്ചു, എന്നു മാത്രമല്ല, തിരുദേഹം എടുക്കയിൽ തന്നെ പൊതിഞ്ഞിരുന്ന ഉൾശീലകൾ സമസ്തവും വെള്ളയായിതന്നെ ഇരിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഇതിനാൽ സകലരും അങ്ങെ സ്തുതിച്ചു കൊണ്ടുസ്നേഹത്തോടും കണ്ണുനീരോടുംകൂടെ ആ തിരുമേനിയെ തഴുകി മുത്തുകയിൽ ആ ദിവ്യ തിരുമേനിയിൽ നിർമ്മിതശക്തി ഇപ്പോഴും ഉണ്ടെന്നു ഈ വിസ്മയസംഭവം സാക്ഷീകരിക്കയുംചെയ്തു. ഈ വക്കസാലുവാ സംബന്ധിച്ചു പിന്നീടു നടന്ന അനേകസംഗതികൾ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു. ഉയർപ്പിന്റെശേഷം അതു കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യരുടെ

കൈവശമായിരുന്നെങ്കിലും പ്രാവശ്യം യൂദരുടെ കൈവശത്തിലും അകപ്പെട്ടു. എന്നാൽ പിന്നീടു പല സ്ഥലങ്ങളിലും അതു വണങ്ങപ്പെട്ടതു ക്രമത്തെ ഒരിക്കൽ ആ ന്യായിൽ ആ മൂന്നു രാജാക്കളുടെ നാട്ടിന്നു സമീപം കത്തോലിക്കനല്ലാത്ത ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ കൈവശവുമായിരുന്നു.

൪-ാം അദ്ധ്യായം.

കർത്താവിന്റെ തിരുമേനിയെ കവറിൽ വെക്കുന്നു.

ആ തിരുമേനിയെ പ്രകാരം ഭദ്രമായി പൊതിഞ്ഞശേഷം തുകൽകൊണ്ടുള്ള ഒരു പെട്ടിയിൽ വെച്ചു ഒരു മകിണ്ടശീലകൊണ്ടു മൂടി അതിന്റെ ഇരുവശവും രണ്ടു തണ്ടുകളും വെച്ചുകെട്ടിയതു ഞാൻ കാൺകയിൽ ശുദ്ധസ്ഥലത്തു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കും വാദ്ധ്യത്തപെട്ടകത്തിന്നു തുല്യമായി ഇനിക്കു തോന്നിയിരുന്നു. പിന്നീടു യെശയ്യാപ്രവാചകനും മുമ്പും യോഹന്നാനും അബനാദരും പുറകിലുമായി എടുത്തുകൊണ്ടു നടക്കയിൽ പുറകെ പരിശുദ്ധകന്യക, ഹേലിമറിയം, മഗ്ദലന, കലിയോപ്പാമറിയം മുതലായവരും, അവർക്കു പുറകെ വെറോനിക്ക, യോവന്ന, ചൂസ, മാക്കിന്റെ അമ്മ, സബ്ദെയിയുടെ ഭാര്യ സാലോം, സാലോംമറിയം, ഒറ്റുള്ളത്തെ സാലോം, സുസന്നാ മാർ യെശയ്യാപ്പിന്റെ മക്കൾ അന്നമുതലായവരും, എല്ലായിലും കടശിയായി കാസിയൂസും മറ്റു പടയാളികളും പോയിരുന്നു.

എന്നാൽ ഹൃദയത്തിൽ തെളിച്ചമില്ലായ്കയാൽ രണ്ടു

പടയാളികൾ ദീപങ്ങളുംപിടിച്ചു പ്രദക്ഷിണത്തിന്റെ മുൻ നടന്നിരുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല ആ പരിശുദ്ധ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരൊക്കെയും ഇരക്കവും ഭയവും സൂചിപ്പിക്കുന്ന സ്വരങ്ങളിൽ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ പാടിക്കൊണ്ടു മൊത്ര ദൂരം നടന്നപ്പോൾ കവറിടത്തിൽ എത്തി. ആ സമയം വലിയ യാക്കോവു (യോഹന്നാന്റെ സഹോദരൻ) ആ കനവാക്കപ്പുറത്തുള്ള ഒരു കുന്നിന്മേൽനിന്നു നോക്കിക്കണ്ടിട്ടു മററു ശിഷ്യർക്കു അറിയിപ്പാൻ പോകുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. പ്രദക്ഷിണം യൌസേപ്പിന്റെ തോട്ടവാതിൽ കടന്നപ്പോൾ ഗുഹക്കുനേരെ കിടന്നിരുന്ന ഒരു പലകമേൽ ഒരു ശീലവിരിച്ചു തിരുമേനി അതിൽ വെച്ചു. എന്നാൽ നവമായി പണുതിരുന്ന ആ കവറിടം നീക്കാദേമ്മോസിന്റെ ഭൃത്യൻ മുൻകൂട്ടി വെടിപ്പാക്കിയിരുന്നതിനാൽ കാഴ്ചക്കു വളരെ ഭംഗിയായിരുന്നു. ആ ഭക്തനാരിഗണം കവറിടമുഖപ്പിൽ നിൽക്കയിൽ തിരുമേനി എടുത്തിരിക്കുന്നവർ അകത്തേക്കു കടന്നു.

അതിന്റെശേഷം മഞ്ചത്തിന്റെകുഴി പാതിവരെ സുഗന്ധമൂലികകളാലും സസ്യങ്ങളാലും നിറച്ചു ഒരു വക്കു ശീലയും മീതെ വിരിച്ചു അതിൽ ആ തിരുമേനിയെ വണക്കമോടെ അവർ സ്ഥാപിച്ചു. അതിന്റെശേഷം കണ്ണുനീരുകളാലും തഴുകലുകളാലും കടശിയായി ഒന്നുകൂടെ അവരുടെ സ്നേഹവും വണക്കവും സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അവർ പിന്തിരികയിൽ പരിശുദ്ധ കന്യക അടുത്തുചെന്നു തിരുപ്പുത്രന്റെ തലഭാഗത്തിരുന്നു കണ്ണുനീരോടെ തഴുകിമുത്തിക്കൊണ്ടു പിന്തിരിഞ്ഞു. അപ്പോൾ മഗ്ദലേനായും ഓടിച്ചെന്നു ചില പുഷ്പങ്ങൾ ചാർത്തി, അങ്ങെ പാദങ്ങൾ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു മുത്തി പിരിഞ്ഞപ്പോൾ അതിൽവഹിച്ചിരിക്കുന്ന ശീലയുടെ അററങ്ങൾ തിരുമേ

നിയിന്മേൽ മടക്കിയിട്ടുകൊണ്ടു മകിണ്ടനിറമായ മൂടി കയുംചെച്ചു. അതിന്റെ ശേഷം ലോഹംകൊണ്ടുള്ള മടക്കുകതകും അടച്ചു മുൻവശത്തു സ്ലീവാഭാഷയിൽ രണ്ടു വടികളും സ്ഥാപിച്ചു. പിന്നീടു ഒരാൾക്കു അതിന്മേൽ കിടപ്പാൻതക്ക വലിപ്പവും ഉപകരണങ്ങൾകൊണ്ടു മാത്രം മറിപ്പാൻ തക്ക ഘനവുമുള്ള ഒരു കല്ലു മറിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു ആ വാതിലിന്മേൽ ചാരിവെക്കയും ചെയ്തു.

൪൨-ാം അദ്ധ്യായം.

കവറിടത്തിൽനിന്നു പിന്തിരികയിൽ റാംസയൌസേപ്പിനെ പാറാവിൽ ഇട്ടതു.

ശനിയാഴ്ച സമീപിച്ചിരുന്നതിനാൽ നീക്കൊദെമ്മോസും യൌസേപ്പും വേഗം പട്ടണത്തിലേക്കു പോകയിൽ നമസ്കരിപ്പാനായി വീണ്ടും ഗാഗുൽത്തായിക്കുപോയിരുന്ന മാതാവു, യോഹന്നാൻ മുതലായവരോടു ഈ തോട്ടത്തിൽ അവസ്ഥനിച്ചുള്ള കോട്ടവാതിലും വിരുന്നുശാലയും അവർ വരുമ്പോൾ തുറന്നിരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ പടയാളികൾ കോട്ടവാതുക്കലുള്ള കാവൽക്കാരോടു ചേരുകയും, ലൊങ്കീനോസു അയാളുടെ കുന്തവുമെടുത്തു പിലാത്തോസിന്റെ പക്കൽ ചെന്നു സകല വൃത്താന്തങ്ങളും അറിയിച്ചുകൊണ്ടു കവറിടത്തിൽ കാവൽവെക്കാഞ്ഞാൽ സംഭവിക്കുന്നതു പിന്നീടറിയാം എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ മഹാ ഉൽഭയത്തോടെ സകലവും കേട്ടിട്ടു ലൊങ്കീനോസു ആശ്ചയ്ത്താൽ ഭ്രാന്തനായിരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം ഉത്തരം ചൊല്ലി. യൌസേപ്പും നീക്കൊദെമ്മോസും വഴിമദ്ധ്യേ പിലാത്തോസിനെയും, ഇരുയാക്കോ

വുമാരേയും എതൃപെടുകയിൽ എല്ലാവരുംവളരെകരഞ്ഞി രുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല പത്രോസു ദുഃഖാധിക്യത്താൽ തീരെ വശംകെട്ടിരുന്നെങ്കിലും അവരെ തഴുകിക്കൊണ്ടു കൎത്താവിന്റെ തിരുമരണസമയംകൂടെ ഉണ്ടാകാഞ്ഞതുനിമിത്തം തന്നെത്താൻ കുററപ്പെടുത്തുകയും അവർ ആ തിരുമേനിയെ കവറടക്കംചെയ്തതുമുഖാന്തരം നന്ദിപറകയും ചെയ്തു. അതിന്റെശേഷം അയാൾ മററു ശിഷ്യരെ അന്വേഷിച്ചുപോകയിൽ അയാൾ എപ്പോഴെങ്കിലും വന്നാൽ വിരുന്നുശാല തുറക്കാമെന്നു മററവർ പറകയും ചെയ്തു. പിന്നീടു മാതാവും കൂട്ടുകാരും ഗാഗുൽത്തായിൽ നിന്നു വിരുന്നുശാലയിൽവരികയിൽ അബനാദരെക്കൂടെ അവർ കൈക്കൊള്ളുന്നതും ക്രമേണ എല്ലാശിഷ്യരും വന്നു കൂടുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു.

ആ ഭക്തനാരിഗണം മാതാവു പാർക്കുന്ന ആ ഭാഗത്തു ചെന്നു ആല്പ യാവന അനുഭവിച്ചു കണ്ണുനീരോടെ സംഭവിച്ച വൃത്താന്തങ്ങൾ തമ്മിൽ സംഭാഷിച്ചിരുന്നു; പുരുഷന്മാരും വസ്ത്രങ്ങൾ മാറി ചിലയാവന അനുഭവിച്ചെങ്കിലും എല്ലാവരും നന്നാ കലങ്ങി ഭയന്നുകൊണ്ടു ഒരു ദീപത്തിങ്കൽ ശനിയാഴ്ചമുറകൾ നിറവേററുകയിൽ സ്ത്രീകളും മാതാവൊരുമിച്ചു ജപങ്ങളിൽ നേരംപോക്കിയിരുന്നു. അതിന്റെ ശേഷം ബേസനിയായിൽ നിന്നു ലാസർ, നായിങ്കാരത്തി വീധവയായ മറൊനി, ദീനായെന്ന ശമറായക്കാരത്തിസ്ത്രീ, മാറായെന്നവൾ മുതലായവർ വരികയിൽ വീണ്ടും കണ്ണുനീരുകളും പ്രലാപ സംഭാഷണങ്ങളും ഉണ്ടായി.

റാംസയൌസേപ്പു നന്നാ വൈകീട്ടു ചില ശിഷ്യരും സ്ത്രീകളും ഒരുമിച്ചു ഭവനത്തിലേക്കു അതിദുഃഖത്തോടെ സെഹിയോന്റെ തെരുവിൽക്കൂടെ പോകയിൽ ക

യ്യാപ്പായുടെ കച്ചേരിസമീപെ ഒളിച്ചിരുന്ന ആയുധപാണികളായ ഒരു ഗണം സേവകർ പെട്ടെന്നുവന്നു അയാളെ പിടിച്ചു. മററവരെല്ലാം ഭയന്നു നിലവിളിച്ചോടുകയിൽ അവർ ഇയാളെ പട്ടണമതലിന്നു സമീപമുള്ള ഒരു പാറാവിലിട്ടു അടച്ചുകളഞ്ഞു. ആരും അറിയാതെ അയാളെ പട്ടിണിയിട്ടു കൊല്ലണമെന്നത്രെ കയ്യാപ്പാ കരുതിയിരുന്നതു. (ദുഃഖശനിയാഴ്ച വരെയുള്ള കൎത്താവിന്റെ ഈ പങ്കപ്പാടു ചരിത്രം അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു, എങ്കിലും താൻ പാതാളത്തിലിറങ്ങിയതു, ദുഃഖശനിയാഴ്ച, ഉയൎപ്പു മുതലായവകൾ ബന്ധിച്ചു ചില വിവരങ്ങൾ കൂടെ ചേർക്കുന്നു.)

൩൨-ാം അദ്ധ്യായം.

ഗാഗുൽത്തായെന്ന നാമത്തെക്കുറിച്ചു.

നമ്മുടെ കൎത്താവിന്റെ കുരിശു സ്ഥാപിച്ച ആ പാറയുടെ നാമമായ ഗാഗുൽത്താ (കൽവാരി) തലയോടുസ്ഥലം എന്നതിന്മേൽ ഞാൻ ധ്യാനിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ചയിൽ ആദംമുതൽ ന. കൎത്താവുവരെയുള്ള പല കാലാവുധികളിലെ അതിന്റെ സ്ഥിതി ഞാൻ കാൺകയും ഈ പേരു ഉത്ഭവിച്ച കാരണം ഇനിക്കു അറിയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആദത്തെ പറുദീസായിൽനിന്നു പുറത്താക്കിയശേഷം സൈത്തുമലയിൽ കൎത്താവു പ്രാൎത്ഥിച്ചു രക്തംവിയൎത്ത ഗുഹയിൽ ആദം പോയിരുന്നു കരഞ്ഞുപ്രലാപിച്ചിരുന്നു. ഹാവാ ഒരിക്കൽ ബേസ്സഹമ്മിലെ കൎത്താവിന്റെ പുൽക്കൂട്ടിൽ വസിക്കയിൽ അവൾക്കു സേത്തു എന്ന കുമാരൻ ജനിക്കുമെന്നു - വാഗ്ദ

ത്തമുണ്ടായപ്രകാരം അവിടെവെച്ചുതന്നെ ആ പുത്രനെ അവൾ പ്രസവിച്ചതു ഞാൻ കണ്ടു. പിന്നീടു അവൾ എബ്രോന്നു സമീപം എസ്സേനിയരെന്ന ഭക്തഗണം തങ്ങളുടെ തപസ്സുവീടു സ്ഥാപിച്ച മസഹ എന്ന ഗുഹയിൽ പാൎത്തിരുന്നു.

പിന്നീടു ഓറശ്ശാപുരി ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ പൂൎവ്വസ്ഥിതി കാൺകയിൽ അതു ജലപ്രളയശേഷം നന്നാ വ്യത്യാസമായി പകൎന്നിരുന്നുവെന്നു ഗ്രഹിച്ചു ഓളമടിച്ചു മണൽവന്നു വീണു ഉണ്ടായതായ ഗാഗുൽത്താമല ഉച്ചിയിലെ ആ പാറെക്കു താഴെ വളരെ ആഴത്തിൽ ആദം ഹാവാ എന്നവരുടെ കവറിടം ഞാൻ കണ്ടു. അവരുടെ ആ രണ്ടു കപാലങ്ങളിൽ ഒന്നിന്നു തലയോടും ഒരു വാരിയെല്ലും പോരായിരുന്നു. അതു പൂൎവ്വബാവാന്മാർ ആ ആദ്യകാരണവന്മാരുടെ ശേഷിപ്പുകൾ ബഹുസാരമായി കരുതി എടുത്തു തങ്ങളുടെപക്കൽ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചു അനന്തിരവർക്കു കൊടുത്തുകൊടുത്തു പോന്നമുഖാന്തരമത്രെ കുറവായതു. ഇങ്ങിനെ നോഹ അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം പെട്ടകത്തിൽ കയററുകയും ഇയ്യാളും അബ്രാഹവും പൂജ അണക്കയിൽ ആദത്തിനോടുള്ള ദൈവവാഗ്ദത്തം ജ്ഞാപകപ്പെടുത്തുന്നതിന്നായി അതു പീഠത്തിന്മേൽ വെക്കയും ചെയ്യുമാറായിരുന്നു. ഇതു കൂടാതെ യാക്കോവുബാവാ ഔസേപ്പിന്നു ആ വിശേഷവസ്ത്രം കൊടുക്കയിൽ ആദത്തിന്റെ അസ്ഥികൂടെ അല്പം കൊടുക്കയും അയാൾ അതു ആ ഉടുപ്പിൽവെച്ചു മേസ്രേനിൽ കൊണ്ടുപോകയും, കടശി ഇസ്രായേൽക്കാർ വാഗ്ദത്തഭൂമിയിലേക്കു പോരുകയിൽ കൂടെ കൊണ്ടുപോരുകയും ചെയ്തു.

എലിശേവൂസു ദീർഘദൎശിയുടെ കാലത്തു കൽവാ

രിയെന്ന നാമമായ ആ മലയുടെ പ്രകൃതി ന. കൎത്താവിന്റെ കാലത്തു ആയിരുന്നപോലെ അല്ലായിരുന്നു. പിന്നെയൊ ചില ഗുഹകളും കുഴിമാടങ്ങളും ഉള്ള ഒരു കുന്നായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ എലിശേവുസ് ആ കുഴിമാടങ്ങളിൽവെച്ചു അസ്ഥികൾ കിടന്നിരുന്ന കല്ലുകൊണ്ടുള്ള ഒന്നിലിറങ്ങി ഒരു തലയോടു എടുക്കയിൽ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു മാലാൎക്കാ അതു ആദത്തിന്റെ തലയാണെന്നും, അതു കൊണ്ടുപോകരുതെന്നും പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. ആകയാൽ ആ ദീൎഘദൎശി കണ്ടതു പിന്നീടു മററവൎക്കു അറിയിച്ചതു മുഖാന്തരമാണു ഈ തലയോടു എന്നൎത്ഥമായ കൽവാരി, ഗാഗുൽത്തായെന്ന പേരുണ്ടായതു. എന്നാൽ ന. കൎത്താവിന്റെ കുരിശു നാട്ടിയതിന്നു നേരെ അടിയിൽതന്നെയാണു ആദത്തിന്റെ തലയോടു കിടന്നിരുന്നതു. എന്നു തന്നെയല്ലാ അവിടെയാണു ഭൂമിയുടെ നടുവെന്നും ഇനിക്കു അറിയിക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷികൾ കാണുംപ്രകാരം ഉയരത്തിൽനിന്നു ഭൂമിയുടെ മേൽഭാഗം ഞാൻ കണ്ടതുമുഖാന്തരം നടുവിൽനിന്നു ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു എത്ര ദൂരമെന്നും അറിഞ്ഞു,

൫൪-ാം അദ്ധ്യായം.

കുരിശും മുന്തിരിങ്ങാച്ചക്കും എന്നവയിന്മേൽ.

കൎത്താവു കുരിശിൽ തൂങ്ങിയിരിക്കയിൽ എന്റെ രക്തം അവസാനിച്ചു വെള്ളം പുറപ്പെടുംവരെ മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴങ്ങൾ എന്നപോലെ ഞാൻ ഞെക്കപ്പെട്ടു, ഇനി ഇവിടെ വീഞ്ഞുണ്ടാക്കപ്പെടുകയില്ലായെന്നു താൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതായി ഞാൻകേട്ട ആ വാക്യങ്ങളിന്മേൽ ധ്യാനിച്ചിരുന്നസമയം അതിന്റെ സാരം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന

തായി ഗാഗുൽത്താമല സംബന്ധിച്ചു മറെറാരു കാഴ്ച ഇനിക്കു കാണപ്പെട്ടു. അതിൽ ഇപ്പോൾ കൽപ്രദേശമായ ആ മല ജലപ്രളയത്തിന്നു മുൻ ഒരുകാലത്തു സുഭിക്ഷഭൂമി ആയി ആ സ്ഥലത്തു മുന്തിരിത്തോട്ടം മുതലായ കൃഷികൾ നടന്നിരുന്നു; എന്നുമാത്രമല്ലാ യഫെത്തെന്ന ഗോത്രപിതാവു തൻെറ അനവധി സന്താനങ്ങളോടും നാൽക്കാലിക്കൂട്ടങ്ങളോടും കൂടെ ഇവിടെ വന്നു ഭൂമി കുഴിച്ചു അതിൻെറ മേൽഭാഗം സസ്യങ്ങളാൽ മൂടിയ ഭവനങ്ങളിൽ പാർക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ഇതുകൂടാതെ അവർ ആ ഭവനത്തിന്നു ചുററും മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും കൎത്താവിൻെറ കുരിശു നാട്ടിയ സ്ഥലത്തു ഒരു പുതിയ ദ്രാക്ഷാച്ചക്കും ഉണ്ടാക്കി യഫെത്തിൻെറ മുമ്പാകെ വെച്ചു അതിൽ മുന്തിരിങ്ങാ പിഴിഞ്ഞു വീഞ്ഞെടുത്തിരുന്നു.

എന്തെന്നാൽ ആദ്യം മാനുഷർ ദ്രാക്ഷാപ്പഴം തിന്നു തൃപ്തിയായിരുന്നെങ്കിലും പിന്നീടു കല്ലുരലുകളിലും മരം കുഴിച്ചവകളിലും മുന്തിരിങ്ങാ ഇടിച്ചുപിഴിഞ്ഞു പാനം ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടെ ഇവർ കുരിശിന്നു സദൃശമായ ഒരുവക യന്ത്രത്തിൽ ദ്രാക്ഷാപ്പഴം ഞെക്കി വീഞ്ഞെടുക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ യന്ത്രം ചക്കുപോലെ മുകളിൽ കുഴിച്ചു ഒരു മരത്തടി നിവൎത്തിനിറുത്തി അതിൽ മുന്തിരിങ്ങാ ചാക്കിൽ കെട്ടിയിട്ടു കുരിശുപോലെ ഇരു കൈകളുള്ള ഒരു കണ അതിൻെറമീതെ നിവൎത്തി വെച്ചു ഒരു ഭാരംകൊണ്ടു പൊക്കി നിറുത്തിയിരുന്നതായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ ഇരു കൈകളിന്മേൽ പിടിച്ചു ബലമായി താഴ്ത്തുകയിൽ ൫ തിരുമുറിവുകൾക്കു സദൃശമായി അതിന്മേലുള്ള ൫ ദ്വാരങ്ങൾവഴി ദ്രാക്ഷാരസം ചാടിയിരുന്നു.

അവിടെ നിന്നു ആ രസം അവർ വെച്ചിരുന്ന (കൂ

ദാശകൾക്കു) സദൃശമായ ചില മരത്തൊലിപാത്രങ്ങളിൽ കൂടെ കൎത്താവിനെ ഇരുത്തി മുൾമുടി ധരിപ്പിച്ച ആ പാറമേലുണ്ടായിരുന്ന (തിരുസ്സഭയുടെ) സദൃശമായ ഒരു കുഴിയിൽ ഒഴുകിവീണിരുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല ഈ പാത്തികളിലും ദ്വാരങ്ങളിലും തടയുന്ന കരടുകളെ കുത്തിക്കളയുന്നതിന്നു അവർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന നീണ്ട ഞാങ്കണകൾ ലൊങ്കീനോസിന്റെ കുന്തം, സ്പൂൻഗ കെട്ടിയ ഞാങ്കണ എന്നവകളുടെ സദൃശവുമാകയാൽ ഇവ സകലവും തന്റെ ഭംഗപ്പാടു കരുവുകളുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളായിരുന്നു. ഇതു കൂടാതേയും ഇവിടെ പല ബാല്യർ കൎത്താവിന്റെ അരയിൽ ചുററിയിരുന്ന ആ വക്കുശീലക്കു തുല്യമായ തുണികൾ അരയിൽ ചുററി പണിയെടുത്തിരുന്നു. എന്നാൽ മീശ നന്നാ നീണ്ടു വയസ്സനായ യഫെത്തു തുകൽ വസ്ത്രങ്ങളും അണിഞ്ഞിരുന്നു. അന്നു ഒരു തിരുനാൾ ദിവസമാകയാൽ ചില ദൃഗങ്ങളെ അവർ പൂജയണെക്കുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു.

൫൫-ാം അദ്ധ്യായം.

ഭംഗപ്പാടിന്റെ ഇടകലൎന്ന കാഴ്ച.

ദൈവവല്ലഭത്താൽ മാനുഷദേഹപ്രകൃതിയെ വേനൽ വരുഷം ഋതുക്കളെന്ന വത്സരപ്പകൎച്ചകൾക്കും ദിവസത്തിലെ നേരവ്യത്യാസങ്ങൾക്കും യോജിപ്പിച്ചു നടത്തിവരുന്നതുപോലെ തന്നെ അങ്ങെ പ്രത്യേക വരപ്രസാദകരുണയാൽ എമരീച്ചു എന്ന കന്യകയുടെ ജ്ഞാനചിന്തകളും ആത്മിക വശങ്ങൾകൂടേയും അങ്ങെ തിരുസ്സഭയിൽ ദിനംതോറുമുള്ള വത്സരാന്ത പകൎച്ചകൾക്കു യോജിപ്പിച്ചു നടത്തിയിരുന്നു. ഇതിനാൽ തിരുസ്സഭയിൽ വരുഷംതോ

വുള്ള ദുഃഖകര രഹസ്യം സൂചിപ്പിക്കുന്ന തിരുനാളുകളിൽ അവളുടെ ശരീരത്തിലും ബോധത്തിലും മഹാക്ഷീണവും തളർച്ചയും ദുഃഖഭാവവുമായി കാണപ്പെട്ടുകയും, ആ ദിവസം അവസാനിച്ചു പിറ്റെ ദിവസത്തെ സന്തോഷകരതിരുനാൾ ആരംഭിക്കുന്ന കുരിശുമണി ശബ്ദിച്ചുടൻ പെട്ടെന്നു ആ ദുഃഖഭാവം മാറി സന്തോഷവും, തൂപ്പീയും, ബലവും ദൃഷ്ടിയിലും ദേഹത്തിലും വാക്കുകളിലും തെളിവായി കാണപ്പെട്ടുകയുംചെയ്തിരുന്നു. ഈ പകൎച്ച അവൾ അറിയാതെ സ്വഭാവികം പോലെ സംഭവിച്ചിരുന്നു.

ഇങ്ങിനെ മ്വുഹ കുംഭം മ്വ-ാംന്ദ-മുതൽ മീനം വ-ാംന്ദ-വരെ എന്ന ഈ ഇടയിൽ കൎത്താവിൻെറ മൽമുടിധാരണംവരെയുള്ള പാടുകൾ അവൾ കണ്ടു പറഞ്ഞുതരികയിൽ അവളുടെ ദേഹത്തിലും സകല വിധ രോഗങ്ങളും പീഡകളും സഹിക്കയും, പ്രത്യകം തന്നെ കൎത്തൃനിൽ കെട്ടിയടിച്ചതു വിവരിക്കയിൽ മഹാക്ഷീണവും ബലക്ഷയവുമായി രാത്രം വിയൎത്തു നാക്കുലൎന്നു ഒരക്ഷരംപോലും മിണ്ടുവാൻ മേലാതെ ചിലപ്പോൾ കൈക്രിയ കാണിച്ചിരുന്നു; എന്നാൽ വ-ാംന്ദ- സൂയ്മ്പൻ അസ്വീച്ചശേഷം ചമ്മട്ടിയടിവിവരണം അവസാനിച്ചു മൽമുടിധാരണം പറഞ്ഞുതരുമെന്നു ഞാൻ കരുതുകയിൽ കുരിശുമണി സമയത്തു മരണപ്രമാണംപോലെ പരിഭ്രമിച്ചു വിളറിയിരുന്ന അവളുടെ മുഖം പെട്ടെന്നു പ്രകാശിച്ചു ആനന്ദമോടെ ഒരു വ്യത്യാസത്തെ ലാളിക്കുന്ന സ്വരത്തിൽ നിലവിളിച്ചതായതു.

ഒ! ആ കൊച്ചുബാലകൻ ആരാണു? എൻെറ കുഞ്ഞേ; നിൽക്കൂ, ഞാൻ അവനോടു ഒന്നു ചോദിക്കട്ടെ, അവൻെറ പേർ യെസുസ്സെന്നാണു; അല്ലെ? അവൻ

ഈ പുരുഷാരമദ്ധ്യെ നന്നാ പ്രയാസത്തോടെയാണു എന്റെ പക്കലേക്കു വന്നതു. പാവപ്പെട്ട ഈ നല്ല കുഞ്ഞു ഈ നടക്കുന്നതൊന്നും അവനറിയുന്നില്ല, അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ എന്തൊരു നേർമ്മ, ഇന്നു അതി കുളിരാകയാൽ അവൻ വിറക്കുന്നു, എന്റെ കുഞ്ഞെ, നിൽക്ക, വല്ലതും നിന്റെ മേൽ ഞാൻ ഇടട്ടെ, എന്നും മററും കേൾക്കുന്നവർ പകച്ചു അങ്ങുമിങ്ങും നോക്കത്തക്ക വാത്സല്യസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഏതൊ ഒരു ഉടുപ്പെടുക്കയിൽ അവളുടെസൂക്ഷക്കാരി സഹോദരി അവൾ സ്വപ്നംകാണുകയാണെന്നും കരുതി കീഴ്വഴക്കം എന്ന വാക്കു ഉച്ചരിച്ചക്ഷണം കീഴ്വഴങ്ങി പരവശം തെളിഞ്ഞു കൊന്തയും കുരിശുരൂപവും എടുത്തു പ്രാർത്ഥിച്ചുതുടങ്ങി.

എന്നാൽ സന്തോഷഞായറാഴ്ചയായ പിറെറ ദിവസം ഈ എഴുത്തുകാരൻ ഇന്നു നിനക്കു ഇത്ര തെളിവും സന്തോഷവും കാണുന്നതു എന്താ? എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൾ ഇന്നത്തെ പൂജയിൽ തിരുസ്സഭ ഇസയ്യദീർഘദർശിയോടൊരുമിച്ചു "ഒറ്റശ്ശമെ സന്തോഷിക്ക, അവളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെല്ലാം ഒന്നിച്ചു ആനന്ദിപ്പാൻ വരുവിൻ, ദുഃഖമായിരിക്കുന്നവരെ, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ അശ്വാസം നിറയും" എന്നു പാടുന്നതിനാൽ ആണ്ടുതോറും വലിയനൊയമ്പിന്റെ പകുതിനാളായ ഇന്നെദിനം ഇനിക്കു എപ്പോഴും ബഹു സന്തോഷമുണ്ടാക പതിവാണു; എന്നു മാത്രമല്ല കർത്താവു കുറച്ചപ്പംകൊണ്ടു ൫൦൦൦-പേർക്കു സമൃണ്ണഭക്ഷണം നൽകിയെന്നു ഇന്നത്തെ സുവിശേഷത്തിലും വായിക്കുന്നല്ലൊയെന്നും വരുഷംതോറും ഈ ദിനം ദിവ്യകാരുണ്യമുൾക്കൊൾകയിൽ മഹാ പ്രസാദത്തോടെ കർത്താവിനെ ഞാൻ കാണുമാറാണെന്നും പറഞ്ഞു.

എന്നാൽ എഴുത്തുകാരൻ മാർ യൌസേപ്പിന്റെതി

ളുനാൾ മററുദിക്കുകളിൽ ൧൯-ാംനു- ആണെങ്കിലും ഇവിടെ ഇന്നാണു കൊണ്ടാടുന്നതെന്നു ഓർക്കുന്നൊയെന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവൾ അതു ഞാനോർക്കുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല ഇന്നലെ കൎത്താവിന്റെ ഭംഗപ്പാടുകാഴ്ച കഴിഞ്ഞ ക്ഷണംമുതൽ ഇനിക്കു മഹാ ആശ്വാസമാണു, മാർ യൌസേപ്പു പുണ്യവാളൻ ഒരു പൈതൽരൂപത്തിൽ ഇനിക്കു കാണപ്പെട്ടുയെന്നും ഉത്തരിച്ചു. ഇങ്ങിനെ അവൾ ഓരൊ പരിശുദ്ധരുടെ തിരുനാളുകളിൽ ധ്യാനിക്കയിൽ ആ പരിശുദ്ധരും ദീർഘദൎശന വാക്യങ്ങളിന്മേൽ ധ്യാനിക്കയിൽ ആ വാക്യങ്ങൾ പറഞ്ഞ ആ ദീർഘദൎശികളും മററും പൈതങ്ങളുടെ രൂപങ്ങളിൽ അവൾക്കു കാണപ്പെട്ടു അവളെ ആശ്വസിപ്പിക്കയും ഉപദേശിക്കയും സഹായിക്കയും ചിലപ്പോൾ കുററപ്പെടുത്തുകയും മററും ചെയ്യുമാറായിരുന്നു.

൫൩-ാം അദ്ധ്യായം.

തിരുക്കവറിങ്കൽ കാവൽനിറുത്തിയതു.

ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച വൈകുന്നേരം കയ്യാപ്പായും യൂദരിൽ പ്രധാനികളുംകൂടി ഈ സംഭവിച്ച ഭയങ്കര സംഗതികൾ നിമിത്തം ജനങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന ഇളക്കത്തിന്നു എന്താണു വേണ്ടതെന്നു ആലോചിച്ചുകൊണ്ടു കാലത്തു പീലാത്തോസിന്റെപക്കൽപോയി പറഞ്ഞതായ്തു: ആ തട്ടിപ്പുകാരൻ ജീവിച്ചിരിക്കയിൽ ൩-ാം ദിവസം ഞാൻ ഉയിർക്കും എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ കവറിടത്തിങ്കൽ ൩-ാം ദിനം വരെ കാവൽവെക്കേണ്ടതാണു, അല്ലാഞ്ഞാൽ അവന്റെ ശിഷ്യർ വന്നു അവനെ കട്ടുകൊണ്ടുപോയിട്ടു അവൻ ഉയിർത്തു എന്നു ജനങ്ങളോടു പറകയും മുമ്പിലത്തേതിലും വലിയ കഴപ്പം ആയിത്തീരുകയുംചെയ്യും'' എന്നാൽ പീലാത്തോസു ഈ സംഗതിയിൽ

ഇനി ഒന്നും ചെയ്യുകയില്ലെന്നു തീൎമ്മാനിച്ചിരുന്നതിനൽ "നിങ്ങൾക്കു കാവൽക്കാരുണ്ടല്ലൊ നിങ്ങൾ തന്നെ പോയി കാവൽ കാത്തുകൊൾവിൻ" എന്നു മാത്രം ഉത്തരിച്ചു; എങ്കിലും അവൻ ലൊങ്കീനോസിനോടു പോയി സകലവും സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞു അറിയിക്കേണമെന്നു സ്വകാൎയ്യമായികല്പിച്ചു.

ആകയാൽ സൂൎയ്യോദയത്തിന്നു മുൻ ആ ൧൨ പ്രധാനികൾ അവിടെ നിന്നിറങ്ങി ചില ദേവാലയസേവകരേയുംകൂട്ടി പട്ടണത്തിൽ നിന്നു പോകുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു, കവറിടത്തിൽ വെളിച്ചത്തിന്നായി അവർ കമ്പത്തിന്മേൽ ദീപങ്ങൾവെക്കയും കവറിടത്തിൽ ഈശോയുടെ തിരുദേഹം ഉണ്ടെന്നു നിശ്ചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു അതിന്റെ വാതിലിന്നും അതിന്മേൽ ചാരിയിരിക്കുന്ന വലിയ കല്ലിന്നും വിലങ്ങെ ഓരെ കയറുകൾ കെട്ടി അതിന്മേൽ അൎദ്ധവൃത്താകൃതിയിലുള്ള ഒരു മുദ്രികയുംപതിച്ചു അവർ പിന്തിരികയിൽ ന്ന പേർ സേവകർ വാതുക്കൽ മാറിമാറി കാവൽനിൽക്കയുംചെയ്തിരുന്നു.

ലൊങ്കീനോസു ഒരിക്കലും വിട്ടുമാറാതെ ഗുഹയുടെ വാതുക്കൽ നിൽക്കയൊ ഇരിക്കയൊ ചെയ്യുകയിൽ അനേകഉള്ളാന്തര വരപ്രസാദങ്ങൾ പ്രാപിച്ചു വളരെ പരമരഹസ്യങ്ങൾ അയാൾക്കു ഗ്രഹിതമാകയുംചെയ്തു. എന്നു മാത്രമല്ല ഈ അരൂപിയുടെ പ്രകാശത്താൽ പരവശമായി പുറമെ നടക്കുന്നതൊന്നും അറിയാതെയാണു ഇരുന്നിരുന്നതു. അയാൾ തീരെ വേറൊരു മാനുഷനായി പകൎന്നു, ഈ മനോഗുണങ്ങൾ നിമിത്തം ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചാരാധിച്ചിരുന്നു.

൫൭-ാം അദ്ധ്യായം.

വിശുദ്ധ ശനിയാഴ്ചയിലെ ശിഷ്യരുടെ സ്ഥിതി.

ന. കൎത്താവിന്റെ വിശ്വസ്ഥശിഷ്യർ ൨൦ പേരും സ്ത്രീജനങ്ങളും ശനിയാഴ്ച ആചരിക്കുന്നതിന്നായി വെള്ളിയാഴ്ച വൈകുന്നേരം വിരുന്നുശാലയിൽകൂടി ദീപങ്ങൾ തെളിയിച്ചു രാത്രിഭോജനവും കഴിച്ചു ചിലർ വീടുകളിൽ പിന്തിരിഞ്ഞു എന്നു മുൻപറഞ്ഞുവല്ലോ, എന്നാൽ അതിന്റെശേഷം പിറ്റെദിവസം കാലത്തു വീണ്ടും ഒന്നിച്ചു അവിടെക്കൂടി വായിക്കയും നമസ്കരിക്കയും മററും ചെയ്തിരുന്നു.

എന്നാൽ കാലത്തു മൂന്നുമണിക്കു പരിശുദ്ധമറിയവും ചില സ്ത്രീജനങ്ങളും യോഹന്നാനൊരുമിച്ചു പെസഹാകഴിയുന്ന പുലൎച്ചെക്കു എല്ലാവരും ദേവാലയം സന്ദൎശിക്കെണമെന്ന മൎയ്യാദ നിറവേററുവാനായി പോയിരുന്ന ആ സമയമാണു കവറിടം മുദ്രവെച്ചതു. തലെദിവസത്തെ ഭയങ്കരസംഗതികൾനിമിത്തം ദേവാലയത്തിൽ ആരുമില്ലാതെ തീരെ ഒഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും മേല്പറഞ്ഞ മൎയ്യാദപ്രകാരം ഗുരുമണ്ഡപത്തിൽ ജനങ്ങൾക്കു അന്നു പ്രവേശിപ്പാൻ പ്രത്യേക അനുമതി ഉള്ളനിമിത്തം അതു തുറന്നു ദീപങ്ങൾ തെളിയിച്ചിരിക്കയിൽ ആണു മാതാവു അവളുടെ പൈതൽപ്രായം കഴിച്ച ആ സ്ഥലത്തോടു യാത്ര പറവാനായി വന്നതു.

ദേവാലയ ഉദ്യോഗസ്ഥരായ ശെമഓന്റെ മകനും റാംസയൌസേപ്പിന്റെ മരുമകനും അവരുടെ ഇളയപ്പനായ യൌസേപ്പു പിടിപെട്ട സംഗതിനിമിത്തം അത്യന്തം ദുഃഖിതരായിരുന്നെങ്കിലും മാതാവിനെ കണ്ടു വേ

ഗം വന്നു വന്ദനം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവളെ സകലവും നടന്നു കാണിച്ചിരുന്നു. ആ പുണ്യസ്ത്രീകൾ ഇവരുടെ വിവരണവചനങ്ങളെ കേട്ടുകൊണ്ടു ഓരോരൊ സ്ഥലത്തുനിന്നു അവിടെ സംഭവിച്ചവകളെ ചിന്തിച്ചിരുന്നു; ഭ്രകമ്പകൃത്യത്താൽ ദേവാലയച്ചുമരുകൾ എങ്ങും പൊട്ടിയിരുന്നതുകൂടാതെ ഹൈക്കലായും മദ്ബഹായും തമ്മിൽ യോജിക്കുന്നസ്ഥലത്തുള്ള വിള്ളലിൽക്കൂടി ആളുകൾ കടപ്പാൻ തക്ക വിസ്താരമുണ്ടായിരുന്നു. ദൈവജനനി അവളുടെ തിരുപുത്രനാൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ കണ്ണുനീരോടെ മുട്ടുകുത്തി സാഷ്ടാംഗംവീണു മുത്തിക്കൊണ്ടു ക്രൂശുകാരോടു അതിന്റെ കാരണം വെളിപ്പെടുത്തുകയിൽ അവരും അവളെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

ദിവ്യവല്ലഭപ്രവൃത്തികൾ നിറവേറിയ സ്ഥലങ്ങളിന്മേൽ യൂദർക്കു സാധാരണ മഹാവണക്കമാകയാൽ അങ്ങിനത്തെ സ്ഥലങ്ങളിൽ സാഷ്ടാംഗംവീണു കരങ്ങൾ വിരിച്ചുവെച്ചു മുത്തുമാറായിരുന്നു. (അപ്പൊഴൊ സകല ദൈവവല്ലഭപ്രവൃത്തികളിൽവെച്ചു അത്യുന്നതമായ ദിവ്യപൂജ നിറവേറുന്ന നമ്മുടെ ദേവാലയങ്ങളിൽ നാം വണക്കക്കുറവായി വ്യാപരിക്കുന്നതു എത്രയൊ മഹാപാതകവും ഹീനനിന്ദികേടുമാകുന്നു.) ഈ വിധ ഉത്തമചിന്തനങ്ങളോടെ മാതാവു നടന്നുകൊണ്ടു പൈതൽപ്രായത്തിൽ അവളെ ദൈവത്തിന്നു കാഴ്ചകൊടുക്കയും പിന്നീടു അവൾ സഞ്ചരിക്കയും മാർ യൊസപ്പിനോടുള്ള അവളുടെ വിവാഹം നിറവേറുകയും ഉണ്ണീശോയെ ശെമഓന്റെ കരങ്ങളിൽ കാഴ്ചകൊടുക്കയും മറ്റും ചെയ്ത ആ സ്ഥലങ്ങളെ ക്രൂശുകാർക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു.

ശെമഓന്റെ ആ ദീർഘദർശനം അവളിൽ നിര

വേറി ആ ക്രൂരവാൾ അവളുടെ ഹൃദയത്തെ പിളൎന്നതു നിരൂപിച്ചു വളരെ കരഞ്ഞതുകൂടാതെ തൻെറ ൧൨-ാം പ്രായത്തിൽ മൂന്നുദിവസം കാണാതെ അന്വേഷിച്ചിട്ടുതന്നെ കണ്ടെത്തിയ സമയം താൻ നിന്നു തൎക്കിച്ചിരുന്ന ആ സ്ഥലവും അവർ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ആ പരിശുദ്ധ സ്ത്രീകൾ ഇങ്ങിനെ കരഞ്ഞു നമസ്കരിച്ചശേഷം പുലൎച്ചക്കു വിരുന്നുശാലയിൽ മടങ്ങി എത്തുകയുംചെയ്തു. മാതാവു ദേവാലയം നശിച്ചപോലെ ഒഴിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതു കണ്ടു ഈ ദേവാലയം നശിപ്പിച്ചു മൂന്നാംനാൾ മറെറാന്നു പണിയുമെന്നുള്ള കൎത്താവിൻെറ തിരുവാക്യം നിറവേറിവരുന്നതുനിമത്തം ദുഃഖിക്കയും ആ വാക്യങ്ങളുടെ യഥാൎത്ഥസാരമായ മൂന്നാംനാൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന അങ്ങെ ഉയിൎപ്പു കാണുന്നതിന്നു അത്യാശപ്പെടുകയുംചെയ്തിരുന്നു.

പിന്നീടു കൎത്താവിൻെറ സ്നേഹിതർ എല്ലാവരും വിരുന്നുശാലയിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി നമസ്കരിക്കയും ദുഃഖമോടെ സംഭാഷിക്കയും ചെയ്കയിൽ യോഹന്നാൻ കടശിയോളം അയാളുടെ ഗുരുനാഥനെ വിട്ടുപോകാഞ്ഞതുനിമിത്തം സകലരും അയാളെ പ്രത്യേകിച്ചു ആചരിച്ചു വണങ്ങിയിരുന്നു. തങ്ങൾ ആ സ്നേഹഗുരുവിനെ തൻെറ ഞെരുക്കസമയത്തു വിട്ടു ഉപേക്ഷിച്ചതിനാലുള്ള ദുഃഖവും നാണവും അവർക്കു സഹിച്ചുകൂടായിരുന്നു. എന്നാൽ യോഹന്നാൻ മഹാ എളിമ സാധുശീലത്തോടെ എല്ലാവരോടും സംഭാഷിച്ചു സകലരേയും പറഞ്ഞാശ്വസിപ്പിച്ചുമിരുന്നു. അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരൊക്കയും മഹാ മൌനതയോടെ ഇടവിടാതെ നമസ്കരിക്കയും അങ്ങെ പാടുകൾ ചിന്തിച്ചു കരകയും ചെയ്തതുകൂടാതെ അന്നെദിവസം ഒരിക്കൽമാത്രം അല്പ യാവന അനുഭവിച്ചൊള്ളു.

പിന്നീടു ഞാൻ തിരുക്കവറിടത്തെ ധ്യാനിക്കയി

ൽ ആ പാറ ഒരു ദിവ്യ പ്രഭയാൽ ചില്ലുപോലെ ഉൾപ്ര
സന്നമായി, അതിൽ ഇരിക്കുന്ന ആ തിരുമേനിയേയും
കാൽക്കലും തലക്കലും നിന്നു ആരാധിക്കുന്ന രണ്ടു ദൈ
വദൂതരേയും തെളിവായി ഞാൻ കണ്ടതുമെന്നെ പുറത്തു
ന്ന പടയാളികൾകാവലായും ലൊങ്കീനസുധ്യാനത്തിൽ
മുഴുകിയും അതിന്റെവാതിൽക്കൽനിന്നിരുന്നു. അതിന്റെ
ശേഷംപാതാളങ്ങളിൽ ഇറങ്ങിയ തന്റെ തിരുആത്മാവി
ഞാൻധ്യാനിക്കയിൽ ഇനിക്കുകാണിച്ചുതന്ന ആശ്ചര്യകര
വിസ്മയങ്ങൾ വിവരിപ്പാൻ നിശ്ചയമായിട്ടു ഞാൻത്രാണി
യാറവളാകുന്നു, എങ്കിലും വശമായവകളെ പറയാം.

ദിവ്യ-ാം അദ്ധ്യായം.

തിരു ആത്മാ പാതാളങ്ങളിൽ ഇറങ്ങിയതു.

൯. കർത്താവു ഒരു മഹാനിലവിളിയോടെ ശ്വാസം
വിട്ടടൻ ഗബ്രിയേൽ മുതലായ അനവധി ദൈവദൂതരു
ടെ പരിവാരമൊടു ആ ദിവ്യ ആത്മാ ഭ്രാണ്ഡലത്തിൽ
ൾപ്രവേശിക്കയിൽ അങ്ങെ ദൈവസ്വഭാവം കുരിശി
ൽ തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന തിരുമേനിയോടും ആ തിരു ആത്മ
ത്തോടും ഒന്നിച്ചിരുന്നു എന്നതിനു സന്ദേഹമില്ല. എന്നാ
ൽ ഈ പരമരഹസ്യം തെളിവായി ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചിരി
ക്കുന്നു എങ്കിലും അതു എങ്ങിനെ വചനങ്ങളാൽ വിവ
രിക്കേണ്ടുമെന്നു ഇനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ അങ്ങെ
തിരു ആത്മാ പ്രവേശിച്ച ആ പാതാളം അതിന്റെ വൃ
ത്താകൃതിയിലുള്ള അതിരുകളാൽ തമ്മിൽ വേർതിരി
ഞ്ഞിരിക്കുന്ന അബ്രാഹത്തിന്റെമടി, ശുദ്ധീകരസ്ഥലം,
നരകം എന്ന മൂന്നു വെവ്വേറെ രാജ്യങ്ങൾ പോലെ ആ

യിരുന്നു.

എന്നാൽ അബ്രാഹത്തിന്റെ മടിയെന്ന സ്ഥലത്തിനു എതിരെ എപ്പോഴും ഇമ്പമായതും കുളുമ്മയുള്ളതുമായ കാറു വീശുന്നതും നാനാവിധ വിശേഷ പുഷ്പങ്ങളാൽ അലംകൃതമായതുമായ ഒരു പ്രഭയുള്ള സ്ഥലമുണ്ടായിരുന്നു, അനേകപരിശുദ്ധാത്മാക്കൾ ശുദ്ധീകരസ്ഥലത്തു നിന്നു രക്ഷപ്രാപിച്ചശേഷം സ്വർഗ്ഗം പ്രാപിക്കാതെ ന. കർത്താവിന്റെ രക്ഷണീയവരവുഅത്യാശയോടെ പാർത്തു ഇതിൽ വസിച്ചിരുന്നു. കനത്ത മഞ്ഞു മേഘത്താൽ മൂന്നായി വിഭാഗിച്ചിരുന്ന ഈ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു കർത്താവു ശോഭയുള്ള കതിരുകൾ ചൂഴ്ന്നുകൊണ്ടു മാലാകൂമാരുടെ ആ പരിവാരത്തോടെ ജയവീരനായി എഴുന്നള്ളി. ഇതിൽ ഇടത്തുവശത്തു അബ്രാഹത്തിനു മുമ്പു ജീവിച്ചിരുന്ന ബാവന്മാർ കിടന്നിരുന്നതും, വലത്തുവശത്തു അബ്രാഹത്തിനും സ്നാപകയോഹന്നാനും ഇടയിലുള്ള കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നവർ കിടന്നിരുന്നതുമായ ഇരുസ്ഥലങ്ങളുമായിരുന്നു.

താൻ അതിൽ പ്രവേശിക്കയിൽ ആദ്യം ഈ ആത്മങ്ങൾ കർത്താവിനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും അങ്ങെ സന്നിധിയിൽ പറഞ്ഞൊപ്പിക്കുന്നതാത്ത ഒരു പുണ്ണ്യശരണവും അത്യന്ത സന്തോഷവും അനുഭവിച്ചിരുന്നു. ഇരുട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ശോഭയുള്ള കതിർപോലേയും കുളുമ്മയായ മഞ്ഞുപോലേയും വരുന്നതന്നെ ഭാഗ്യസ്മരണയോടെ അവർ പാർത്തിരിക്കുന്ന ആ സ്ഥലത്തു രക്ഷണീയമെന്ന ഈ ഒരു ഉന്നതവാഞ്ഛയല്ലാതെ മറ്റൊരു കുറയുമില്ലായിരുന്നു. അരുങ്ങിനു കാറടിക്കുന്ന നിമിഷതയോടെ ആ രണ്ടു സ്ഥലങ്ങൾ കടന്നു ആദ്യം ആദവും ഹവ്വായും ഇരുന്നിരുന്ന മൂന്നാമത്തെ ഒരു വകുപ്പിൽ എഴുന്നരുളി

അവരോടു ചില വാക്യങ്ങൾ അരുളിച്ചെയ്കയിൽ അവർ ആനന്ദസന്തോഷപരവശരായി അങ്ങെ തിരുസന്നിധിയിൽ സാഷ്ടാംഗംവീണു നന്ദിയോടെ അങ്ങെ ആരാധിച്ചു വണങ്ങി.

ഉടൻ അങ്ങിന്നു അവരെ ആ മാലാക്കാരുടെ പരിവാരവൃന്ദത്തിൽ ചേർത്തു ഈ പരിവാരസമേതം അബ്രാഹത്തിന്നു മുമ്പുള്ള പൂർവ്വബാവാന്മാർ കിടക്കുന്ന ഇടത്തുവശത്തെ മുൻപറഞ്ഞവകുപ്പിലേക്കു എഴുന്നരുളുകയിൽ മാലാക്കാമാർ അതിന്റെ വാതിൽതുറന്നു അതിവിനയപൂർവ്വംതന്നെ അതിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ചില ദുഷ്ടാരൂപികൾ അങ്ങെ സാന്നിദ്ധ്യത്താൽ ഞടുങ്ങി പരിഭ്രമിച്ചു ഞങ്ങളെ കുരിശിൽ തറപ്പാനാകുന്നൊ നീ വരുന്നതു എന്നും മററും നിലവിളിക്കയിൽ മാലാക്കാമാർ അവരെ ശാസിച്ചു മൌനമാക്കി, തുടലുകളാൽ ബന്ധിച്ചു കർത്താവിന്നു മുൻ നടപ്പാൻ നിർബന്ധിച്ചു ബലമായി കീഴ്വഴക്കി. പിന്നീടു താൻ അതിലെ വാസികളോടു നിങ്ങൾ പാർത്തിരിക്കുന്ന ആൾ ഞാനാകുന്നു, എന്നു അരുച്ചെയ്തുടൻ അവർ ആനന്ദസന്തോഷത്താൽ പൊട്ടി നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു സ്വാഗത സംഗീതങ്ങൾ പാടി അങ്ങെ സ്തുതിച്ചു ആരാധിച്ചുവണങ്ങി. അതിന്റെശേഷം അങ്ങിന്നു സാക്ഷാൽ അബ്രാഹത്തിന്റെ മടിയായ വലത്തുവശത്തെ വകുപ്പിൽ എഴുന്നരുളുകയിൽ മാലാക്കാമാർ അവിടേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന നല്ല കള്ളനേയും പിശാചുക്കൾ നരകത്തിലേക്കു വലിച്ചുകൊണ്ടുപോയിരുന്ന ദുഷ്ടകള്ളനേയും എത്രത്തു അവർ രണ്ടുപേരോടും ചിലവാക്യങ്ങൾ താൻ അരുളിച്ചെയ്തു.

പിന്നീടു ആ എണ്ണമററ മാലക്കാമാരുടേയും പരി

ശുദ്ധ ആത്മങ്ങളുടേയും പരിവാരമദ്ധ്യേ അതിൽ താൻ പ്രവേശിച്ചു. മറ്റുള്ളതിലും ഉയർന്നതായി ഇനിക്കു തോന്നിയ ഈ സ്ഥലത്തു ന. കർത്താവിനുമുമ്പു ജീവിച്ചിരുന്ന വാന്മാരാകിയായ മൂശ, ന്യായാധിപന്മാർ, രാജാക്കൾ മുതലായവർ അങ്ങെ ഇടത്തുവശത്തും, വലത്തുവശത്തു ദീർഘദർശികൾ, ന. കർത്താവിന്റെ കാരണവന്മാരായ യോയാക്കീം, അന്ന, മാർ യൌസേപ്പ്, സ്തുതിയ, ഏലിസബെത്തു, സ്നാപകയോഹന്നാൻ മുതലായവരും നിന്നിരുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടെ ഉള്ളവരൊക്കെയും പൂർവ്വാശത്തും നിറവേറണമെന്നു ആഗ്രഹിച്ചു കാത്തിരുന്നതല്ലാതെ ഒരുവക ദുഃഖഹേതുവും അവർക്കു അവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു.

എന്നാൽ അങ്ങിനെ അവിടെ പ്രവേശിച്ച ക്ഷണത്തിൽ ആ വാഗ്ദത്തം നിറവേറിയതിനാൽ അവർ സന്തോഷാനന്ദത്തോടെ സാഷ്ടാംഗം വീണു തന്നെ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടു നന്ദി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന സങ്കീർത്തനഗീതങ്ങൾ പാടി അങ്ങെ സ്തുതിച്ചിരുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ലാ മാലാക്കാമാർ തുടലുകളാൽ ബന്ധിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ടു വന്നിരുന്ന ആ പിശാചുക്കളും തങ്ങളുടെ തോൽവിയെ ബഹു ലജ്ജയോടെ എങ്കിലും ഏറ്റുപറയുന്നതിനു നിർബ്ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ താൻ ആ പരിശുദ്ധ ആത്മങ്ങളിൽ പലരോടും അവരുടെ സ്വന്തദേഹങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു ഭൂമിമേൽ ചെന്നു മാനുഷരിൽ സത്യത്തെ സാക്ഷീകരിച്ചുറപ്പിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. ഈ സമയമാണു ഉദ്യോഗസ്ഥർ അധികാരവസ്ത്രമണിഞ്ഞു കല്പന നടത്തുവാൻ പോകുംവണ്ണം അനേകം മരിച്ചവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തദേഹങ്ങളും ധരിച്ചു ഭൂമണ്ഡലെ കാണപ്പെട്ടതു. അതിനൊരുശേഷം ന; കർത്താവിന്റെ ആഡംബരപ്രദക്ഷണം

ദൈവവാഗ്ദത്തത്തിന്മേൽ നന്നാ കുറവായ അറിവോടും വിശ്വാസത്തോടുംകൂടെ അതിന്റെ നിവൃത്തികാരണം കാത്തിരുന്നവരും മററും കിടന്നിരുന്ന ശുദ്ധീകരസ്ഥലത്തേക്കു എഴുന്നരുളുകയിൽ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പിശാചുക്കളെ മാലാക്കാമാർ ബന്ധിച്ചു വിഗ്രഅരാധനയാലും മററും മാനുഷരെ തട്ടിച്ചിരുന്നതു ഏററുപറവാൻ നിർബന്ധിച്ചു.

വളരെ ആഴമായിരുന്ന ഈ രക്ഷണീയ പാറാവിൽ കിടന്നിരുന്ന ആത്മങ്ങൾ സന്തോഷാനന്ദ പൂരിതരായി അങ്ങെ തൃപ്പാദങ്ങളിൽ സാഷ്ടാംഗംവീണു ആരാധിക്കയിൽ അങ്ങിന്നു പല സാരമായ സംഗതികളും അവിടെ നിറവേററുകയുംചെയ്തു. അതിന്റെശേഷം അങ്ങിന്നു നരകപാതാളത്തിലേക്കു എഴുന്നരുളുകയിൽ അങ്ങെ തിരുമുഖം മഹാഭയങ്കരം സൂചിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. എന്നാൽ നരകത്തിന്റെ പുറഭാഷതന്നെ മഹാ ഭയങ്കരവും പരിഭ്രമവും തോന്നിച്ചിരുന്നതുകൂടാതെ കനത്ത ബ്രഹ്മാണ്ഡമായ ആ കെട്ടിടത്തിന്റെ പാറമതിലുകൾ കറുത്തിരുണ്ടു ലോഹമയമായി മിന്നിയുമിരുന്നു. എന്നു മാത്രവുമല്ല നന്നാ ഭാരമായ അതിന്റെ കറുത്ത ഇരിമ്പുകതകുകളെകണ്ടാൽഭ്രമിച്ചുഞടുങ്ങത്തക്കകനത്ത ഇരുമ്പുസാക്ഷകൾ, അന്താഴങ്ങൾ,തുടലുകൾ, താഴുകൾ മുതലായവകളാൽ ബന്ധിച്ചു ഭദ്രപ്പെടുത്തിയുമിരുന്നു. അതു ഇങ്ങിനെമുറുക്കെ അടച്ചു പൂട്ടിയിരിക്കയിൽ കൂടേയും അതിലെ പ്രാക്കുകളുടേയും ശരണക്കേടുകളുടേയും ആഴമായ പ്രലാപനിലവിളികൾ തിരിച്ചു അതിദൂരെ കേട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഒ! ആ ഇരിമ്പുതുടലുകൾ അഴിച്ചു ആ ഭയങ്കരവാതിൽ മലക്കെ തുറക്കയിൽ ചെവികൾ പൊട്ടിച്ചിരുന്ന ആ ഭങ്കരനിലവിളികളും, അട്ടഹാസങ്ങളും, അലർച്ചകളും

വർണ്ണിപ്പാൻ ആർ വശമാകും!! ഒ! ആ ദുർഭാഗ്യസ്ഥല നിവാസികളുടെ ഭയങ്കരസ്ഥിതി തുടികരിപ്പാൻ ആരാൽ സാധിക്കും!!

എന്നാൽ എന്റെ ധ്യാനങ്ങളിൽ ആകാശത്തിന്നടുത്ത ഒറ്റപ്പെട്ട ഇനിക്കു കാണിച്ചുതന്നിരുന്നതു പ്രത്യേകം ഭംഗിയുള്ളതും നന്നായി ക്രമപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതുമായ ഒരു അലംകൃതപട്ടണത്തിന്റെ ഭാഷയിലും, അതിൽ വാഴുന്ന പരിശുദ്ധന്മാരുടെ വ്യത്യാസമായ സ്ഥിതിപ്രഭവികൾ അവരവർക്കുള്ള അരമനകളുടെ വലിപ്പം ഓരോ പൂങ്കാവനത്തിലെ ആശ്ചര്യകര അലംകൃതച്ചെടികൾ, പുഷ്പങ്ങൾ, കായ്കനികൾ മുതലായവയുടെ സദൃശങ്ങളിലുമെല്ലാം അതിൽ സകലത്തിന്റെയും അന്ത്യവും ആദ്യാവസാനവും ശുദ്ധപരിപൂർണ്ണഭാഗ്യമാകയാൽ സകലത്തിലും നിത്യസമാധാനവും ആശ്ചര്യകര യോജ്യതയും വിളങ്ങിയിരുന്നു.

ഈ വിശുദ്ധപട്ടണത്തിൽ സകലരുടെയും നേത്രങ്ങളെയും ഇന്ദ്രിയങ്ങളേയും ആകർഷിക്കത്തക്ക ഭംഗിയിൽ ചമക്കപ്പെട്ട അനേക അലംകൃതമന്ദിരങ്ങളും, അരമനകളും, ഗോപുരമാളികകളും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൂടാതെ അതിലെ നിവാസികൾ ഈ ഇമ്പമായ തോട്ടങ്ങളിലെ സുഗന്ധപുഷ്പങ്ങളാലും അതി രുചികരമായ ജീവിയ കനികളാലും സതതാനന്ദഭാഗ്യപൂരിതരായി പൂർണ്ണസമാധാന യോജ്യതയോടെ അതിൽ വാഴുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ വിധം തന്നെ നരകവും, ഇതിന്നു വിപരീതമായ സദൃശങ്ങളിൽ ഇനിക്കു കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. എങ്ങിനെയെന്നാൽ; നരകത്തിലുള്ളതു സകലതും ഒരുവക ക്രമവുമില്ലാതെ തൊങ്ങിക്കലങ്ങി, കാണുന്നവരിൽ പരിഭ്രമവും അരോചകവും ദുഃഖവും നിറക്കത്തക്ക

സ്ഥിതിയിലായിരുന്നു.

എല്ലായിടത്തും ദൈവകോപവും അങ്ങേ ഭയങ്കരശിക്ഷയും സൂചിപ്പിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾമാത്രമെ അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. എന്നു മാത്രമല്ല എല്ലാവരിലും ശരണക്കേട്ടും,ഹൃദയക്കടിയും,മറുതലയും നിറഞ്ഞു എല്ലായിടത്തും നിർഭാഗ്യം പരന്നിരുന്നു. ഇതിൽ പ്രലാപകര ഭയങ്കരവിലങ്ങിടങ്ങൾ, ഇരുൾ നിറഞ്ഞ ഗുഹകൾ, സകലവിധഅരോചികത്തക്ക വിഷകരഇഴജന്തുക്കൾനിറഞ്ഞ ഉഗ്രനാറ്റം വീശുന്ന വനവാസങ്ങൾ മുതലായ പരിഭ്രമസംഗതികളല്ലാതെ ഒന്നും കാണ്മാനില്ലായിരുന്നു. നരകത്തിൽ സർവ്വകലഹങ്ങൾ, സകലവിധ പാതകങ്ങൾ, നിർമ്മര്യാദകൾ,ദുഷ്ടതകൾ എന്നവകളുടെ ബോധംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന അരോചകവിരൂപതകളും അവകൾക്കുള്ള ഘോരശിക്ഷകളുംസൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരുനാടകം സദാ കാണിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ ഭയങ്കരപാറാവിൽ കാണുന്നതൊക്കെയും ബോധത്തെ ഞെരുക്കി ബാധിക്കുന്നവയാകയാൽ ഒരു അല്പ ആശ്വാസകരവാക്കോ നിനവോ അതിൽ ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

എന്നു മാത്രമല്ല സർവ്വവല്ലഭനായ ഒരു ദൈവത്തിന്റെ ഭേദമറ്റ നീതിയാകുന്നു അവരെ ഇങ്ങിനെ ശിക്ഷിക്കുന്നതു എന്ന ഈ ഭയങ്കരനിനവു അവരോരോരുത്തരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ മാഞ്ഞുപോകാത്തവണ്ണം ആഴമായി പതിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ ഇതു ഇടവിടാതെ ക്രൂരമായി അവരെ ബാധിച്ചിരുന്നു. ഇതു ക്രൂരതയും ഇപ്പോൾ ഇഹലോകത്തിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആ പാപം അതിന്റെസ്വന്ത അരോചകരൂപത്തിലും നിറത്തിലും അവിടെ എങ്ങും കാണപ്പെടുകയും ആ ഭയങ്കര നരകസമ്പ്രം ഇഹത്തിൽ വെച്ചു അതിനെ സേവിച്ചവരെ ഒക്കെയും വിഴുങ്ങുകയും

ചെയ്തിരുന്നു. ഒററവാക്കായി പറഞ്ഞാൽ ദൈവരാജിതം സകല ഭാഗ്യങ്ങളും നിറഞ്ഞ ഒരു സമാധാനരാജിതവും, നരകം സകല ദുരിതങ്ങളുടെ ഒരു ആലയവുമാകുന്നു; പക്ഷെ ഇവ ഒക്കെയും ബുദ്ധിയാൽ കണ്ടു ഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ വാക്കാൽ തെളിവായി വിവരിച്ചു പറവാൻ അസാദ്ധ്യംതന്നെ.

എന്നാൽ മാലാക്മാർ നരകവാതിൽ തുറക്കയിൽ ഇടിമുഴക്കംപോലെ കേൾക്കപ്പെട്ട ആ നരകവാസികളുടെ പ്രാക്കും ശരണക്കേടുമായ നിലവിളികൾ, അട്ടഹാസങ്ങൾ, അലർച്ചകൾ മുതലായ ഭയങ്കരമുഴക്കശബ്ദങ്ങൾ ബോധംകൊണ്ടു ഊഹിപ്പാൻകൂടെ ഒരുവരാലും സാദ്ധ്യമല്ല. എന്നാൽ ന. കർത്താവു ആദ്യം യൂദായുടെ ആത്മത്തോടു ചില വാക്യങ്ങൾ അരുളിച്ചെയ്കയിൽ അതിലെ സകല ദുഷ്ടാരൂപികളും കർത്താവിനെ അറിഞ്ഞു ആരാധിച്ചു വണങ്ങുന്നതിന്നു മാലാക്മാർ അവരെ ബലമായി നിർബന്ധിച്ചു. എന്നാൽ അവർ ഈ വഴക്കംചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ ഈ നരകവേദനകളിലും ആയിരം ഇരട്ടി അതിക്രൂരദുരിതങ്ങൾ സഹിപ്പാൻ ഏററം മനസ്സായിരുന്നെങ്കിലും സകലരും ഈ നീക്കമററ നിബന്ധനക്കു ഒഴിവില്ലാതെ കീഴ്പെടേണ്ടിവന്നു.

പല ഉഗ്രപിശാചുക്കളും ഓരൊവൃത്തങ്ങൾക്കുള്ളിൽ തുടലിട്ടു പൂട്ടപ്പെട്ടിരുന്നതുകൂടാതെ നരകത്തിന്റെ നടുവിലുള്ള ഒരു ഇരുണ്ടഭയങ്കരപാതാളത്തിൽസ്കീൽനൂറായെന്ന കൊടിയ തലപിശാചിനെ ക്രൂരതുടലുകളാൽ ബന്ധിച്ചിട്ടിരുന്നു. അതിന്റെ ഭയങ്കര ആഴങ്ങളിൽനിന്നു കറുത്തിരുണ്ട നിറത്തിൽ പുറപ്പെട്ടിരുന്ന കനത്ത ഗന്ധകപ്പുകയിൽ അവന്റെ ഭയങ്കരമായ അകൃതരൂപം മറഞ്ഞിരുന്നു. ദൈവംതന്നെയാകുന്നു ഇപ്രകാരം പ്രമാണി

ച്ചു നിയമിച്ചതു. എന്നാൽ ക്രീസ്താബ്ദം ൨൦൦൦ വത്സരം തികയുംമുമ്പു ഒരു ൫൦-തൊ ൬൦-തൊ വർഷത്തെ ഇടസ്ക്കീൽനൂറായെ തുടലഴിച്ചു വിടുമെന്നും, മററു ചില പിശാചുക്കൾ മാനുഷരെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിന്നും ദൈവപകരം വീഴ്ചയുടെ കരുവുകളാകുന്നതിന്നുമായി അതിന്നു മുമ്പെ തന്നെ തുടലിൽനിന്നു വിടപ്പെടുമെന്നും എന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നു ഞാനോർക്കുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല ചിലർ ഈ നാളുകളിൽ തന്നെയും വിടപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു. മററു ചിലർ താമസിയാതെ വിടപ്പെടുമെന്നും തോന്നുന്നു.

ഇതുപോലെയുള്ള അനേക സംഗതികളുടെ ദിവസങ്ങളും നേരങ്ങളും ഇനിക്കു അറിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും ഇനിക്കു അറിയിക്കപ്പെട്ട സംഗതികളെല്ലാം ക്രമമായി വിവരിക്കുന്നതിന്നു നിശ്ചയമായിട്ടു ഞാൻ ത്രാണിയററവളാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഈ വക കാഴ്ച സംഗതികൾ പറയുകയിൽ അവയെ ബോധത്തിൽ വീണ്ടും തെളിവായി ഞാൻ കാൺകയാൽ മരിക്കുത്തക്കക്ഷീണം എൻെറ ദേഹത്തിൽ ഉളവാകുന്നു. അതിൻെറ ശേഷം ന. കൎത്താവു ശുദ്ധീകരസ്ഥലത്തിൽനിന്നും അബ്രാഹത്തിൻെറ മടിയിൽനിന്നും രക്ഷിച്ച അസംഖ്യ ആത്മങ്ങളുടെ പരിവാരമദ്ധ്യേ ആകാശത്തിന്നടുത്ത ഓറശ്ലത്തിന്നു മേലുള്ള ഒരു ഇമ്പമായ സ്ഥലത്തേക്കു എഴുന്നരുളി; അവിടെ അല്പം മുമ്പു എൻെറ ഒരു ഉററസ്നേഹിതൻെറയും ആ പരിശുദ്ധ കള്ളൻെറയും ആത്മങ്ങളെ ഞാൻകണ്ടു; ആകയാൽ "ഇന്നു എന്നോടൊരുമിച്ചു പറുദീസായിൽ നീ ആകും" എന്നു ന. കൎത്താവു അവനോടു ചെയ്ത വാഗ്ദത്തം നിറവേറി.

എന്നാൽ ഞാൻ കാൺകയും കേൾക്കയും ചെയ്ത സംഗതികളിൽ പകുതി വിവരിപ്പാനൊ, അവ നിറവേ

റിയ സൂക്ഷ്മസമയം നിർണ്ണയിപ്പാനൊ എന്നാൽ തീരെ അസാദ്ധ്യം തന്നെ; എന്തെന്നാൽ അവയിൽ ചിലതു ഇനിക്കു തിരിയാത്ത പരമരഹസ്യസംഗതികളും, ചിലതു വെളിപ്പെടുത്തിയാൽ തെററായി ഗ്രഹിക്കാവുന്നവയുമാകുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല അവ വിവരിക്കയിൽ ബോധദൃഷ്ടിയാൽ വീണ്ടും അവ ഞാൻ കൺകയാൽ ഇനിക്കുണ്ടാകുന്ന പരിഭ്രമം മരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഭയങ്കരമായതാകുന്നു. ന. കർത്താവു സകലസൃഷ്ടികളേയും ശുദ്ധീകരിച്ചു രക്ഷിപ്പാനായി കരയ്ക്കും കടലിലുംകൂടെ അനേക സ്ഥലങ്ങളിൽ എഴുന്നരുളുകയും അപ്പോൾ ദുഷ്ടാരൂപികൾ ഒളിച്ചോടി ഇരുൾപാതാളങ്ങളിൽ വീഴുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

അതുപോലെതന്നെ ഗാഗുൽത്തായിൽ നന്നാ ആഴത്തിലായിരുന്ന ആദത്തിന്റെയും ദീർഘദർശികളുടേയും കവറിടങ്ങൾ അങ്ങിന്നു സന്ദർശിച്ചു ചില വാക്യങ്ങൾ അവരോടു അരുളിച്ചെയ്തയിൽ ആ ആത്മങ്ങൾ അവരവരുടെ ദേഹങ്ങൾ ധരിക്കയും മഹാ ആശ്ചർയ്യകര പരമരഹസ്യങ്ങൾ അവർക്കു താൻ വെളിപ്പെടുത്തുകയുംചെയ്തു. അതിന്റെശേഷം ദാവീദു മുതലായ ദീർഘദർശികളുടെ പരിവാരമദ്ധ്യേ ഭൂമിയിൽ അങ്ങെ അത്യുന്നത അത്ഭുതങ്ങളാലും ഭംഗപ്പാടുകളാലും ശുദ്ധീകരിച്ച സ്ഥലങ്ങളെ സന്ദർശിപ്പാനായി എഴുന്നരുളി അങ്ങിന്നു അത്യന്തസ്നേഹത്തോടും ഔദാർയ്യതയോടും കൂടെ വരുവാനിരുന്നവകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതായി പഴയ വേദത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സകല ലക്ഷ്യങ്ങളേയും അവരുടെ സകല ദീർഘദർശനങ്ങൾ താൻ നിവൃത്തികരിച്ച പ്രകാരവും അവർക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

അങ്ങെ ദിവ്യ ആത്മം ആ കണക്കററ പരിശുദ്ധമാലാക്മാർ ആദിയായവരുടെ പരിവാരമദ്ധ്യേ ഇടിമി

ന്നുന്ന നിമിഷതയോടും പ്രഭയോടുംകൂടെ ഭൂമണ്ഡലമദ്ധ്യെയും അതികഠിന പാറകളിൽകൂടേയും കടലിലും കരയ്ക്കും എഴുന്നരുളുന്നതു കണ്ടാൽ അതു നിശ്ചയമായിട്ടു എത്രയും ഭംഗിയും ആശ്ചര്യവും ഇമ്പവുമായ സംഗതിതന്നെ എന്നതിന്നു സന്ദേഹമില്ല. അബ്രാഹത്തിന്റെ മടിയിൽ അങ്ങെ വരവു പാൎത്തിരുന്ന ആ ബാവാന്മാർക്കു അങ്ങെ തിരുപ്പാടുകളാലും തിരുമരണത്താലും സമ്പാദിച്ച ആ രക്ഷണിയഫലം നൽകുന്നതിന്നായി എഴുന്നരുളിയ സംഗതി ബന്ധിച്ചു ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞവകൾ ഒരു ക്ഷണമെന്നു ഇനിക്കു തോന്നത്തക്ക ചുരുങ്ങിയ നേരത്തിന്നിടയിലാണു ഞാൻ കണ്ടതു.

ഇതുകൂടാതേയും ഈ നാളുകളിലും കൎത്താവു ശുദ്ധീകരസ്ഥലത്തിലെ ആത്മങ്ങൾക്കു നൽകുന്ന കണക്കിലടങ്ങാത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളും എന്റെ മുമ്പാകെ കാണിച്ചുതന്നു. എങ്ങിനെയെന്നാൽ; തിരുസ്സഭ ആണ്ടുതോറും അങ്ങെ തിരുമരണത്തിന്റെ ആ സ്തുത്യപരമരഹസ്യം കൊണ്ടാടുന്ന ആ മഹാദിവസത്തിൽ എല്ലായ്പ്പോഴും അങ്ങിന്നു ഈ ആത്മങ്ങളെ മഹാ സഹതാപത്തോടെ തൃക്കണ്ണാൎത്തു അങ്ങെ കുരിശുമരണത്തിന്നു മുമ്പു തന്നെ ഉപദ്രവിച്ച അനേകംപേരെ അതിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചുവരുന്നതും, ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയായ ഇന്നു വളരെ ആത്മങ്ങളെ ആ പാറാവിൽനിന്നു വിടുവിച്ചതും ഞാൻ കണ്ടു; അവരിൽ ചിലരു ഞാനറിയുന്നവരും മററുചിലരു ഞാനറിയാത്തവരുമാണെങ്കിലും ആരുടേയും പേർ ഇനിക്കു പറഞ്ഞുകൂടാ.

കൎത്താവു പാതാളത്തിലേക്കു എഴുന്നരുളുകയിൽ തിരുസ്സഭയെന്ന ജ്ഞാനതോട്ടത്തിൽ ഒരു പരമരഹസ്യവൃക്ഷം നട്ടു അങ്ങെ തിരുപ്പാടുകളുടെ യോഗ്യതകൾ എന്ന

അതിന്റെ ഫലങ്ങളെ പാവപ്പെട്ട ശുദ്ധീകര ആത്മങ്ങളുടെ ഇടവിടാതുള്ള ആശ്വാസത്തിന്നായി നിയമിക്കയും ചെയ്തു, എന്നാൽ യുദ്ധത്തിലിരിക്കുന്ന തിരുസ്സഭയുടെ അവയവങ്ങളായ നാം അത്രെ ആ പരമവൃക്ഷത്തെ പാലിച്ചു വളർത്തി സൽക്രിയകൾ, ദോഷപൊറുതികൾ എന്ന അതിന്റെ പഴങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഒന്നും ചെയ്യാൻ വശമല്ലാത്തവരായ പാടുകൾ സഹിക്കുന്ന തിരുസഭയുടെ ആ അംശത്തിന്നു സമർപ്പിക്കേണ്ടതു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്തുകൊണ്ടു അങ്ങെ ഈ യോഗ്യതകളിൽ നമ്മുടെ ഭാഗം നാം പ്രാപിക്കുന്നതിന്നായി തന്നോടൊരുമിച്ചു എരിവോടെ നാം പ്രയത്നിക്കേണ്ടതാകുന്നു. നമ്മുടെ നെററിയിലെ വിയർപ്പുകൊണ്ടു നമ്മുടെ അന്നന്നെ അപ്പം നാം പ്രാപിക്കണം, എന്നാൽ ന. രക്ഷകൻ നമുക്കായി നിറവേററിയവ ഒക്കെയും തക്ക സമയങ്ങളിൽ നിത്യഫലം നമുക്കു വരുത്തും എന്നതിന്നു സംശയമില്ല.

പക്ഷെ ഈ ഫലങ്ങളെ തക്കസമയത്തു നാം തന്നെ പെറുക്കി ശേഖരിക്കാതെ നിത്യത്വത്തിൽ അവയെ നാം പ്രാപിക്കയില്ല. എന്നാൽ എത്രയും വിവേകമുള്ള മാതാവായ തിരുസ്സഭയുടെ വത്സരവൃത്തമാണു ഈ വിശേഷതോട്ടം. ഇതിലെ ഓരൊ വത്സരങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന ഫലങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടു. ഓരോരുത്തർ അവരെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന തോട്ടങ്ങളിൽനിന്നു അവന്റെ സൂക്ഷക്കേടുനിമിത്തം ഒരു ഒററപ്പഴംമാത്രം നാശമാക്കുന്ന തോട്ടക്കാരന്നു ദുരിതം, ഒടുക്കത്തെ വിധിദിവസത്തിൽ തോട്ടത്തിന്റെ യജമാനനായ നിത്യന്യായാധിപൻ കണക്കുചോദിപ്പാനായി വരികയിൽ രോഗികൾക്കു സൌഖ്യവും, ബലഹീനർക്കു ശക്തിയും, വിശക്കുന്നവർക്കു യാവനയും, ധാരാളമായി ന

ൽകത്തക്കതായിരുന്ന ആ വരപ്രസാദങ്ങളുടെ സൂക്ഷകണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. ആ നിത്യന്യായാധിപൻ ഓരോരോവൃക്ഷത്തിന്റെ കണക്കല്ല, പിന്നയൊ ഓരോ ഒററപ്പഴങ്ങളുടെ കണക്കത്രെ സൂക്ഷമായി ചോദിക്കുന്നതു.

൫൯-ാം അദ്ധ്യായം.

വിശുദ്ധ ശനിയാഴ്ച അസ്തമയം.

ശനിയാഴ്ച അസ്തമയത്തോടെ പത്രോസും, യോഹന്നാനും, യാക്കോവും പരിശുദ്ധനാരിഗണത്തിൽ വന്നു ആശ്വാസപ്രദവാക്കുകൾ പറഞ്ഞെങ്കിലും അവർക്കും കണ്ണുനീർ നിർത്തുവാൻ മേലാഴ്ചയാൽ അവരവരുടെ മുറികളിൽ പിന്തിരിഞ്ഞു മൂടിപ്പുതച്ചു ചാരത്തിൽ ഇരുന്നു കരഞ്ഞിരുന്നു. പരിശുദ്ധകന്യക ഇടവിടാതെ നമസ്കരിച്ചിരുന്നതുകൂടാതെ അവളുടെ ആത്മീകനേത്രങ്ങൾ ഈശോയുടെ നേരെ തിരിച്ചു ആ സ്നേഹതിരുക്കുമാരനെ ഒന്നുകൂടെ കാണ്മാനുള്ള വർണ്ണിക്കാവതല്ലാത്ത ദാഹത്താൽ മയങ്ങി തളർന്നിരുന്നു. ആ സമയം ഒരു മാലാക്കാ പെട്ടെന്നു മാതാവിന്റെ പക്കൽ വന്നു കർത്താവു നന്നാ അടുത്തിരിക്കുന്നു, നീക്കാദെമ്മോസിന്റെ ഭവനസമീപെയുള്ള ആ കോട്ടവാതുക്കലേക്കു നിമിഷം ചെല്ലുകയെന്നു അറീക്കയാൽ അവളുടെ ഹൃദയം ആനന്ദത്താൽ പൂരിക്കപ്പെട്ടു.

ആകയാൽ മാതാവു സാലുവാ എടുത്തു പുതച്ചു ആരോടും ഒന്നും മിണ്ടാതെ പുറപ്പെട്ടു കല്ലറയിലേക്കു അവ

ർ പോകുമാറായിരുന്ന ആ ഉൽവാർത്തിലിങ്കലേക്കു തന്നെ മായി പോയിരുന്നു; രാത്രി ഉദ്ദേശം ൯ മണി സമയത്തു ആ വാതുക്കൽ എത്തിയ ക്ഷണം പെട്ടെന്നു അവൾ നിന്നു ആനന്ദപരവശമായി മേല്പോട്ടുനോക്കി. എന്തെന്നാൽ ആ കോട്ടമതിലിന്റെ മുകളിൽ കത്താവിന്റെ തിരുഹൃദയം പ്രഭയോടും ബാവാന്മാരുടെ പരിവാരത്തോടുംകൂടെ മുറിവുകൾ ഒന്നുമില്ലാതെ കാണപ്പെട്ട അവളുടെ പക്കലേക്കു ഇറങ്ങിവന്നിരുന്നു. അങ്ങിനെ കൂടെയുള്ള ബാവാന്മാരോടു ഇതാ എന്റെ സ്നേഹംനിറഞ്ഞ അമ്മ എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു വിനയപൂർവ്വം അവളെ മുത്തി സ്വസ്തിചൊല്ലിക്കൊണ്ടു താൻ മറഞ്ഞുപോയി. എന്നാൽ മാതാവു മുട്ടുകുത്തി അങ്ങിനെ നിന്ന ആ കല്ലിനെ വണക്കമോടെ മുത്തുകയിൽ അവളുടെ കരങ്ങളും മുട്ടുകളും അതിന്മേൽ പതിഞ്ഞു. മാതാവു ഉടൻ സന്തോഷാനന്ദത്താൽ പൂരിതയായി കൂട്ടുകാരത്തികളുടെ പക്കലേക്കു പിന്തിരികയിൽ മഗ്ദലന, ശാലോം മറിയം, കലിയോപ്പാമറിയം, യോവാന്ന മുതലായവർ പുലർച്ചെക്കു തിരുക്കുഴിതുറന്നതിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നായി സുഗന്ധസാമഗ്രികൾ, മൂലികകൾ, പുഷ്പങ്ങൾ മുതലായവയെ പരിമളത്തൈലങ്ങളും തളിച്ചു തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു.

ന്യ൦-ാം അദ്ധ്യായ൦.

റാംസായെയൗസേപ്പു അത്ഭുതമായി രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നു.

മാതാവു തിരുപുത്രനെക്കണ്ടു പിന്തിരിഞ്ഞിട്ടു അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യെഹൂസേപ്പിനെ ഇട്ടിരുന്ന പാറാ

വിൽ അയാൾ എരിവോടെ പ്രാൎത്ഥിച്ചിരുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; തൽക്ഷണം ആ പാറാവു പ്രകാശിക്കപ്പെടുകയും അതിൻെറ മേല്പുര തുറന്നു ഒരു തെളുങ്ങുന്ന രൂപം കാണപ്പെട്ടു അയാളുടെ പേര് വിളിച്ചു അയാൾ കൎത്താവിൻെറ തിരുമേനിയെ പൊതിഞ്ഞ ആ വക്കു സാലുവാൎക്കു തുല്യമായ ഒരു സാലുവാ നീട്ടിക്കാണിക്കയുംചെയ്തു. അയാൾ ആ ശീലമേൽ ഇരു കരങ്ങളാലും മുറുക്കെ പിടിക്കയിൽ അയാളെ എടുത്തു പുറത്തുവച്ചു. അതു ന. കൎത്താവു തന്നെയൊ ഒരു മാലാൎക്കായൊ ആയിരുന്നതെന്നു അറിഞ്ഞില്ല; അയാൾ കോട്ടമതിൽവഴി നടന്നു സമീപമായ വിരുന്നുശാലയിൽ എത്തുകയിൽ അവർക്കുണ്ടായ സന്തോഷം എത്രയൊ വലിയതായിരുന്നു.

അയാൾ ആ രാവുതന്നെ അറിമാത്തി എന്നയാളുടെ സ്വദേശത്തിൽപോയി യോഗ്യം തീരുംവരെ അവിടെ വസിക്കയുംചെയ്തു. ശനിയാഴ്ച അസ്തമയം കയ്യാപ്പാനീക്കാദേമ്മോസിൻെറ ഭവനത്തിൽ ചെന്നു അയാളോടു അനേക സംഗതികൾ ചോദിക്കുന്നതും അയാൾ അസാമാന്യധൈൎയ്യത്തോടെ സകലത്തിന്നും ഉത്തരിക്കുന്നതും കൎത്താവിൻെറ പരിശുദ്ധതയെ സാക്ഷികരിച്ചുറപ്പിക്കുന്നതും ഞാൻ കേട്ടു.

൩൧-ാം അദ്ധ്യായം.

ഉയിൎപ്പുരാത്രി.

അതിൻെറശേഷം ഞാൻ ന. കൎത്താവിൻെറ തിരുക്കവറിങ്കൽ നോക്കുകയിൽ അവിടെ എല്ലാം നല്ല സമാധാനമായി ൩_സേവകർ അതിൻെറ വാതിലിന്നു മു

മ്പിൽ നിലത്തിരിക്കുയോ നിൽക്കുയോ ചെയ്തിരുന്നതും' ലൊങ്കീനോസു ധ്യാനത്തിൽ മുഴുകിയ ദൃഷ്ടിയോടെ ഒരു മഹാ സംഭവം പാത്തിരിക്കുന്നതും കണ്ടു, എന്നുമാത്രമല്ല തിരുകുവറിടത്തിന്നൽഭാഗം അത്യന്തം പ്രകാശിക്കപ്പെട്ട വക്കശീലകളിൽ ഭദ്രമായി പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന തിരുമേനിയുടെ കാൽക്കലും തലെക്കലും രണ്ടു ദൈവദൂതർ ഉരുക്കളെപ്പോലെ വസ്ത്രങ്ങളും അണിഞ്ഞു കരങ്ങളും കൂപ്പി അത്യന്താദരവോടുകൂടി ആരാധിച്ചുനിൽക്കുന്നതും കണ്ടു. ആദ്യം തിരുമേനി അവിടെ സ്ഥാപിച്ച ക്ഷണം മുതൽ ഇളക്കമില്ലാതെ ആരാധിച്ചിരുന്ന ഈ ദൈവദൂതർ വാഗ്ദത്തപെട്ടകത്തിന്റെ മീതെ നിൽക്കുന്ന ആ ക്രോവേന്മാർക്കു തുല്യമായ ഭാഷയിലായിരുന്നു നിന്നിരുന്നതു.

ലൊങ്കീനോസും ഇവ കണ്ടിരിക്കണം, എന്തെന്നാൽ ദിവ്യകാരുണ്യസന്നിധിയിൽ ധ്യാനിക്കുന്ന ഭക്തഭാവത്തിലത്രെ അയാൾ നിന്നിരുന്നതു. അതിന്റെശേഷം നാ. കർത്താവിന്റെ തിരുശരീരം അങ്ങിന്നു രക്ഷിച്ച ആ ബാവാന്മാരുടെ പരിവാരസമേതം ആ പാറയിൽക്കൂടി കവറിടത്തിൽ ഉൾപ്രവേശിച്ചു അവരെ രക്ഷിക്കുന്നതിന്നു അങ്ങിന്നു സഹിച്ച പാടുകൾ അറിയിപ്പാനായി ആ തിരുമേനിയിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മുറിവുകൾ അവർക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. എന്നുമാത്രവുമല്ല ആ തിരുമേനി മുഴുവൻ ഉൾപ്രസന്നമായിരുന്നതിനാൽ മുറിവുകളുടെ ആഴം തെളിവായും കാണായിരുന്നു.

ഈ കാഴ്ചയാൽ അവരിൽ സഹതാപവും നന്ദിയുംനിറഞ്ഞു കരഞ്ഞിരുന്നു. ആ സമയം ഞാൻ കണ്ടവ ആശ്ചര്യകരംതന്നെ. ആരാധനക്കാരായ ആ രണ്ടു മാലാക്കാമാർ ആ തിരുമേനിയെ സകല മുറിവുകളോടെ അതിവിനയപൂർവ്വം എടുത്തു ബാവാതമ്പുരാന്റെ തിരുസ്സന്ന

ധിയിൽ കൊണ്ടുപോകയും കൎത്താവു അങ്ങെ സകലപാടുകളും പിതാവിന്നു കാണിച്ചു തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു അവിടെ സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്യുന്നതും കവറിടം തുറക്കാതെ ആ പാറയിൽക്കൂടെയുള്ള ആ പ്രവേശനസമയം കവറിടം കുലുങ്ങി വിറെച്ചു മൂന്നുകാവൽക്കാർ ഉരുണ്ടുവീഴുന്നതും ലൊങ്കീനോസു അത്യന്തം ആശ്ചൎയ്യപ്പെടുന്നതും ഞാൻ കണ്ടതായി തോന്നി. എന്നാൽ വിരുന്നുശാലയിലെ ഭക്തനാരിഗണം സൌരഭ്യങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയശേഷം ശത്രുക്കളെ ഭയന്നിരുന്നതിനാൽ പുലൎച്ചക്കുമുൻ കവറിടത്തിൽ പോകേണമെന്നു കരുതി കിടക്കാതെ ചാരിക്കൊണ്ടു ഉറങ്ങിയിരുന്നു. അപ്പോൾ പുത്രനെക്കണ്ടു ധൈൎയ്യംപ്രാപിച്ച പരിശുദ്ധമറിയം അവരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു കുറെനേരം കിടന്നുറങ്ങിയിട്ടു ഒന്നും ഭയപ്പെടാതെ കവറിങ്കലേക്കു പോകാമെന്നും ഒരു ഉപദ്രവവും ഇനി ഉണ്ടാകയില്ലായെന്നും പറകയാൽ അവർ ആശ്വസിച്ചുറങ്ങി. ൧൧ മണി ആയപ്പോൾ മാതാവു പുത്രന്റെ നേരെയുള്ള അടക്കരുതാത്ത സ്നേഹത്താൽ ആകൎഷിക്കപ്പെട്ടു സാലുവാ പുതച്ചു തനിയെ പുറപ്പെടുന്നതു കണ്ടു, ഇത്ര ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ അമ്മ ഈസമയത്തു തനിയെ പുറപ്പെടുന്നതു എങ്ങിനെയെന്നു ഞാൻ ആശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടുപോയി.

അവൾ ആദ്യം കയ്യാപ്പായുടെ വീടു, നന്നാ അകലെ ആയിരുന്ന പീലാത്തോസിന്റെ അരമന, അങ്ങിന്നു കുരിശു ചുമന്നുപോയ വഴി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. താൻ പ്രത്യേക ബാധസഹിച്ച സ്ഥലങ്ങളിൽ അവൾ നിന്നു അങ്ങെ തിരുരക്തംപുരണ്ട കല്ലുകളെ എടുത്തു മുത്തിയിരുന്നു. ഈ തിരുയാത്ര മുഴുവനിലും അവളെ ഞാൻ പിന്തുടൎന്നു ഗാഗുൽ

ത്തായിൽ എത്തിയ ക്ഷണം അവൾ പെട്ടെന്നു നിൽക്കു
യിൽ കവറിടത്തിൽ ആരാധിച്ചു നിൽക്കുന്ന ആ രണ്ടു
ദൈവദൂതർ കർത്താവിന്നു ഇടവും വലവും, വേറൊരുവ
ൻ മുമ്പുമായി ബാവാന്മാരുടെ പരിവാരമോടെ താൻ
എഴുന്നരുളിവന്നു അവൾക്കുമുമ്പിൽ നിന്നു.

അങ്ങിന്നു അബ്രാഹത്തിന്റെ മടിയിൽ നിറവേ
ററിയതു സകലവും അവൾക്കു വിവരിക്കയും അങ്ങെ പ്ര
ഭാകരതിരുമേനിയോടെ ഉയിർത്തുടൻ അവൾക്കു കാണ
പ്പെടുമെന്നു വാക്കു കൊടുക്കയും അതു കാണുന്നതിന്നായി
ഗാഗുൽത്തായിൽ താൻ വീണ ആ കല്ലിന്നരികെ പാ
ർത്തിരിക്കേണമെന്നു കല്പിക്കയും ചെയ്തു. പിന്നീടു അങ്ങു
ന്നു ഓറശ്ശത്തേക്കു എഴുന്നരുളുകയിൽ മാതാവു തിരുപ്പുത്ര
ൻകാണിച്ച ആ സ്ഥലത്തുചെന്നു സാഷ്ടാംഗം വീണു കി
ടന്നിരുന്നു; അപ്പോൾ പാതിരാ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കർത്താ
വു രക്ഷിച്ച ബാവാന്മാരുടെ ആ പരിശുദ്ധ ഗണം അ
ങ്ങിന്നു അവരെപ്രതി സഹിച്ച വർണ്ണിക്കാവതല്ലാത്ത
പാടുകളെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു കുരിശിന്റെ വഴിയെ സ
ന്ദർശിപ്പാനായിപ്പോയി. ആ പരിവാരപ്രദക്ഷിണത്തിൽ
ക്കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ദൈവദൂതർ കർത്താവു ബാധിക്ക
പ്പെട്ടു കുരിശു ചുമന്നുപോയ ആ വഴിയിൽ അങ്ങെ തി
രുമേനിയിൽനിന്നു വീണ രക്തം, മാംസത്തുണ്ടുകൾ മുത
ലായവ ഒക്കെയും അതി വണക്കത്തോടെ കൂട്ടി എടുത്തി
രുന്നു.

ആ തിരുമേനി മഞ്ചത്തിൽ കിടത്തിയിരിക്കുന്ന
സ്ഥിതിയിൽ ഒരിക്കൽക്കൂടെ ഞാൻ കാൺകയിൽ മാ
ലാക്കാമാർ ആ തിരുമേനിയിൽനിന്നു പോയ പങ്കുകളെ
പ്രത്യേക ദൈവാനുമതിയാൽ അതിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തിരു
ന്നു. ആ സമയം തിരുമേനി പൊതിഞ്ഞിരുന്ന വക്കുശീ

ലയും മററുംവളരെ ശോഭിച്ചുവിളങ്ങി പ്രകാശിച്ചിരുന്നു.

ഇവയൊക്കയും മഹാ പരമരഹസ്യങ്ങളാകയാൽ മാനുഷബോധത്തിൽ ഗ്രഹിപ്പാൻ ബഹു പ്രയാസംതന്നെയാണെങ്കിലും ഞാൻ അവ കാൺകയിൽ പ്രത്യേക ദൈവാനുമതിയാൽ സകലവും പൂർണ്ണതെളിവോടെ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും വാക്കാൽ വിവരിപ്പാൻ ആരംഭിക്കയിൽ ബഹു പ്രയാസമായ പരമരഹസ്യമായി തന്നെ തോന്നിയിരുന്നു. കിഴക്കു അല്പം പ്രകാശിച്ചു തുടങ്ങുകയിൽ മഗ്ദലേന, കലിയോപ്പാമറിയം, ശലോം, യോവാന്ന, ചൂസാ മുതലായവർ സാലുവാ പുതച്ചു ഒരു ലെന്തേർണ്ണ മൂടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഭയത്തോടെ ഉൾക്കോട്ടവാതിൽവഴി പുറപ്പെട്ടതു ഞാൻ കണ്ടു.

൩൨-ാം അദ്ധ്യായം.

ന. കൎത്താവിൻെറ ഉയിർപ്പു.

ന. കൎത്താവിൻെറ തിരു ആത്മം മദ്ധ്യാവന സൂൎയ്യനെക്കാൾ പ്രഭയോടും ശോഭയോടും കൂടെ പടയാളികളുടെ വസ്ത്രമണിഞ്ഞ രണ്ടു ദൈവദൂതരുടെ മദ്ധ്യെ എഴുന്നെള്ളിവന്നു ആ പാറയിൽകൂടി കവറിടത്തിൽ കടന്നു അങ്ങെ ആ ദിവ്യതിരുമേനിയിൽ ഉൾപ്രവേശിച്ച ക്ഷണത്തിൽ രണ്ടും ഒന്നായി ഏകോപിച്ചു അവയവങ്ങൾ ഇളകിത്തുടങ്ങിയതു ഞാൻ കണ്ടു. ഇങ്ങിനെ അങ്ങെ തിരുമേനി തിരു ആത്മത്തോടും ദൈവികത്തോടും ഒന്നായി അങ്ങിന്നു ഉയിൎക്കയിൽ ആ കവറിടഗുഹ മുഴുവൻ പ്രകാശിച്ചു വിളങ്ങിയിരുന്നു. ആ സമയം സൎപ്പത്തെപ്പോലെ വാലും മാനുഷ മുഖഛായയിൽ പെരുമ്പാമ്പു

പോലെ തലയുമുള്ള ഒരു ഭയങ്കര വികൃതജന്തു ന. കൎത്താവിനെ ഉപദ്രവിപ്പാനെന്ന ഭാവത്തിൽ കവറിടത്തിന്നടിയിൽനിന്നു ഇഴഞ്ഞു ചാടി പുറത്തു വന്നു.

എന്നാൽ കൎത്താവു അങ്ങെ തൃക്കാലുകൊണ്ടു ആ പെരുംപാമ്പിന്റെതലമേൽ ചവിട്ടിയതുകൂടാതെ തൃക്കരങ്ങളീൽ പിടിച്ചിരുന്ന സ്ലിവാക്കൊടിയുടെ നീണ്ട കാലുകൊണ്ടു അതിന്റെ വാലിന്മേൽ നു പ്രാവശ്യം അടിക്കയും ചെയ്തുടൻ അതു മറഞ്ഞുപോയി. ഈ ഭയങ്കജന്തുവിനെ പല പ്രാവശ്യവും പ്രത്യേകിച്ചു ന. കൎത്താവു മാതാവിന്റെ ഉദരത്തിൽ ഉത്ഭവിച്ച സമയവും ഞാൻ കണ്ടപ്പോൾ അതു തന്നെത്താൻ ഒളിപ്പാൻ നന്ദ പ്രയത്നിച്ചിരുന്നു, എന്നു മാത്രമല്ല അതു പറുദീസായിൽ നമ്മുടെ ആദിമാതാവു ഹാവായെ പരീക്ഷിച്ച സൎപ്പത്തിന്റെ തുല്യസാദൃശവുമായിരുന്നതിനാൽ "സ്ത്രീയിൽനിന്നുള്ള സന്തതി സൎപ്പത്തിന്റെ തല തകൎത്തും" എന്ന ആ തിരുവാക്യമാണു ഈ നിറവേറിയതെന്നുംമരണത്തോടുള്ള അങ്ങെപൂൎണ്ണജയം ഇവയാൽ ദൃഷ്ടാന്തികരിക്കുന്നു എന്നും ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചു. എന്തെന്നാൽ തൽക്ഷണം താൻ അതിന്റെ തല തകൎത്തി, അതിന്റെശേഷം ന. കൎത്താവു ആ കടുത്ത പാറയിൽ ക്കൂടെ പ്രയാസമെന്യ കടന്നു മേല്പോട്ടു എഴുന്നരുളുകയിൽ ഭൂമി കുലുങ്ങുകയും ആകാശത്തിൽനിന്നു ഒരു ദൈവദൂതൻവന്നു കവറിടത്തിൽപ്രവേശിച്ചു ആ ബ്രഹ്മാണ്ഡക്കല്ലെടുത്തുവലത്തുവശത്തുവെച്ചു അതിന്മേൽ ഇരിക്കയും ചെയ്തു.

ഇവകളാൽകാവൽസേവകൎഭയന്നു ഉരുണ്ടുവീണു ചത്തപോലെ കിടക്കയിൽ ലൊങ്കീനോസു കവറിടത്തിലെ പ്രകാശം കണ്ടു അകത്തു കടന്നു ആ വക്കശീലതൊട്ടു പരിശോധിച്ചാറെ ഈശോയെ കാണാഴ്ചയാൽ ഇനി

യും വല്ലതും സംഭവിക്കുമൊ എന്നു സംശയിച്ചു കുറച്ചു നേരം നിന്നശേഷം സകല വിവരങ്ങളും പീലാത്തോസിന്നു അറിയിപ്പാനായി പോയി. മാലാൎക്കാ ഇറങ്ങി ഭൂകമ്പമുണ്ടായ ക്ഷണത്തിൽ ന. കൎത്താവു ഗാഗുൽത്തായിൽ അങ്ങെ പരിശുദ്ധ മാതാവിന്നു പ്രത്യക്ഷനായി; ആ സമയം അങ്ങെ തിരുമേനിയിൽ വിളങ്ങിയിരുന്ന പ്രഭയും, ശോഭയും, അത്യന്തമോക്ഷമഹിമയും അതിമനോഹരമായിരുന്നു. ഇതുകൂടാതെ ആ തിരുമേനിയിൽ അണിഞ്ഞിരുന്ന മാൎദ്ദവവും നിൎമ്മലവും ആയ സാലുവാ നേരിയകാററത്തു ഓളംപോലെ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പറക്കയിൽ തട്ടുന്ന സൂൎയ്യരശ്മികളാൽ വിവിധവൎണ്ണങ്ങളിൽ അതികൌതുകമായി പ്രകാശിച്ചുമിരുന്നു.

ഇതുകൂടാതേയും ആ അഞ്ചു മുറിവുകളിൽനിന്നു മഹാശോഭയും പ്രകാശവും വീശിയിരുന്നതുമെന്യെ ഒരു വീരൽ കടക്കത്തക്ക വലിപ്പമുള്ള കരങ്ങളിലെ ആ തിരുമുറിവുകളിൽ സൂൎയ്യക്കതിരുകൾ ഉൾപ്രവേശിച്ചു വിരലുകളെ അത്യന്തം ശോഭിപ്പിച്ചുമിരുന്നു. പൂൎവ്വബാവാന്മാർ നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷിതാവിന്റെ മാതാവിനെ അതിവിനയപൂൎവ്വം വണങ്ങി ആചരിക്കയിൽ കൎത്താവു അവളോടു അങ്ങെ ഉയിൎപ്പുബന്ധിച്ചു അനേകസംഗതികൾ അരുളിച്ചെയ്തുകൊണ്ടു തിരുമുറിവുകൾ അവൾക്കു കാണിച്ചു; അതിന്റെശേഷം കന്യാസ്ത്രീമറിയം സാഷ്ടാംഗം വീണു തൃപ്പാദങ്ങൾ മുത്തുകയിൽ അങ്ങിന്നു അവളുടെ കരങ്ങൾ പിടിച്ചു എഴുന്നേല്പിച്ചുടൻ മറഞ്ഞു പോയി. ഈ സമയം തിരുക്കവറിടാ അത്യന്തം പ്രകാശിച്ചിരുന്നതുകൂടാതെ ഓറശ്ലത്തിന്നു നേരെ ഉന്നതിയിൽ ഒരു മഹാ പ്രകാശവും ഞാൻ കണ്ടു.

നാലാം അദ്ധ്യായം.

പരിശുദ്ധ സ്ത്രീകൾ കവറിടത്തിൽ പോയതു.

ആ പരിശുദ്ധ സ്ത്രീകൾ ഈ ആശ്ചര്യകരസംഭവസമയം കവറിടത്തിന്റെ സമീപമായിരുന്നെങ്കിലും ഇവകൾ ഒന്നും അവർ അറിഞ്ഞില്ലാ എന്നുമാത്രവുമല്ലാ ശനിയാഴ്ച അശേഷം പുറത്തിറങ്ങായ്കയാൽ കവറിടത്തിൽകാവൽക്കാർ ഉള്ളവിവരവുംഅറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അകയാൽകവറിടവാതുക്കലുള്ള ആ ബ്രഹ്മാണ്ഡക്കല്ലു ആരാണു നമുക്കു മാറ്റിത്തരുന്നതെന്നു അന്യോന്യം ആശയോടെ ചോദിച്ചു. ആരെങ്കിലും അതു മാറ്റിത്തരുംവരെ പുഷ്പങ്ങൾ ആ കല്ലിന്മേൽവെച്ചു കാത്തിരിക്കേണമെന്നുപറഞ്ഞിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ അവരുടെ ദിവ്യ ഗുരുവിന്റെ നേരെ സകലവിധ വണക്കങ്ങളും സൂചിപ്പിക്കുന്നതിന്നായി അവർ കൊണ്ടുവരുന്ന പരിമളങ്ങളും വിശേഷതര പുഷ്പങ്ങളും അങ്ങെ തിരുമേനിയിൽ തളിക്കേണമെന്നതു അവർ കരുതിയിരുന്നതു. എല്ലാവരിലും അധിക സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്ന ശാലോം ഓറ്റല്ലംപുരിയിലുള്ള നാരിമാരിൽ സമ്പത്തുള്ളവളും മാർ യൌസേപ്പിന്റെ സംബന്ധക്കാരിയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ യോഹന്നാന്റെ അമ്മ ഇവളല്ല.

അവർ വന്നെത്തുകയിൽ കാവൽക്കാർ പരിഭ്രമത്താൽ മയങ്ങി വീണുകിടക്കുന്നതും ആ ബ്രഹ്മാണ്ഡകല്ലു ഒരുവശത്തു മാറിക്കിടക്കുന്നതും കണ്ടു ആശ്ചര്യപൂണ്ടു ഭയന്നു പുറത്തു നിൽക്കയിൽ മഗ്ദലെനായും ശാലോമും തുനിവോടെ അകത്തു കടന്നു നോക്കി. അപ്പോൾ തിരുമേനി അവർ സ്ഥാപിച്ചിടത്തു ഇല്ലാതിരുന്നതുകൂടാതെ

അതു പൊതിഞ്ഞിരുന്ന വക്കശീലകൾ മുതലായവ അവിടെ ചിതറികിടക്കയും ഒരു മോക്ഷപ്രകാശം അതിൽ നിറഞ്ഞു വലത്തുവശത്തു ഒരു ദൈവദൂതൻ ഇരിക്കയും ചെയ്യുന്നതുകണ്ടു അത്യന്തം വിസ്മയിച്ചു. ആകയാൽ മഗ്ദലെനായോടു ആ മാലാകു പറഞ്ഞതൊന്നും അവർക്കു തിരിയാതെ ഭ്രമപിടിച്ചവളെപ്പോലെ വിവരങ്ങൾ മറവർക്കു അറിയിപ്പാനായി പട്ടണത്തിലേക്കു ഓടിപ്പോയി. ശാലോം സംഭവിച്ചതു മറവർക്കു അറിയിക്കയാൽ അവർ എന്തു ചെയ്യണമെന്നു അറിയാതെ ഭ്രമിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ലൊങ്കീനോസു കരുതിയതുപോലെ ഈശോയെ കാണാഞ്ഞനിമിത്തം മടുത്തു പീലാത്തോസിന്റെ പക്കൽ പോകുംവഴിക്കു എതിരെ വന്നിരുന്ന ഒരു നാരിഗണത്തോടു വിവരം പറകയാൽ അവർ ശീഘ്രം വന്നുനോക്കി. അപ്പോൾ രണ്ടു ദൈവദൂതർ ഗുരുക്കളുടേതുപോലെ നിർമ്മലവസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞു കവറിടത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു അത്യന്തം വിസ്മയിച്ചു അവർ വിനയപൂർവ്വം മുഖം മറച്ചു സാഷ്ടാംഗംവീഴുകയിൽ സ്ത്രീകളെ, നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ട കുരിശിൽ തൂങ്ങിയ ഈശോയെ ഇവിടെ നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കേണ്ട അങ്ങിനു ഉയിർത്തെഴുന്നെള്ളി താൻ ഇവിടെയില്ല, നിങ്ങൾ കണ്ടതും കേട്ടതും എല്ലാംപോയി ശിഷ്യർക്കു അറിയിപ്പിൻ; എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കവറിടം അവർക്കു കാണിച്ചു. അതിന്റെശേഷം ആ ദൈവദൂതർ അങ്ങിനു നിങ്ങൾക്കു മുമ്പു ഗ്ലീലായ്ക്കു പോകുമെന്നും "മനുഷ്യപുത്രൻ പാപികളുടെ കരങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു കുരിശിന്മേൽ തറിക്കപ്പെട്ടു മൂന്നാംനാൾ വീണ്ടും ഉയിർക്കും" എന്നു നിങ്ങളോടു താൻ അരുളിച്ചെയ്തിരുന്ന വാക്യങ്ങൾ ഓർപ്പിൻ എന്നും പറഞ്ഞു മറഞ്ഞുപോയി.

അപ്പോൾ നാരിഗണം അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു കൊണ്ടു പിന്തിരിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും കൎത്താവിനെ അല്ലെങ്കിൽ മഗ്ദലെനായെയെങ്കിലും കാണായ്കയാൽ പലപ്പോഴും പുറകോട്ടു തിരിഞ്ഞു നോക്കിയിരുന്നു. അതിന്നിടയിൽ മഗ്ദലെന വിരുന്നുശാലയിൽ ഓടിച്ചെന്നു ധൃതിയായി കൊട്ടിവിളിച്ചു പത്രോസു, യോഹന്നാൻ മുതലായവരോടു "അവർ എൻെറ കൎത്താവിൻെറ തിരുമേനിയെ എടുത്തുകൊണ്ടു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. തന്നെ അവർ എവിടെയാണു വെച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു ഇനിക്കറിഞ്ഞു കൂടാ" എന്നു മാത്രം ഒരു ഭ്രാന്തിയെപ്പോലെ പറഞ്ഞുംവെച്ചു വീണ്ടും തോട്ടത്തിലേക്കു പിന്തിരിഞ്ഞു ഓടിപ്പോയി. ഈ ശിഷ്യർ മററു ശിഷ്യരോടു ചില വാക്കുകൾ ഉച്ചരിച്ചശേഷം അവരും അവളെ പിന്തുടൎന്നു ഓടുകയിൽ യോഹന്നാൻ പത്രോസിന്നുമുൻ ഓടിക്കടന്നു തോട്ടത്തിൽ എത്തി. അപ്പോൾ മഗ്ദലെനാ കടന്നു തോട്ടത്തിലേക്കു ചെല്ലുകയിൽ ദുഃഖത്താലും ഓട്ടത്താലും നന്ന വശംകെടുകയും മഞ്ഞാൽ വസ്ത്രംമുഴുവൻ നനകയും ചെയ്തിരുന്നു.

അവൾ തനിയെ ആകയാൽ കവറിടത്തിൽ കടക്കുന്നതിന്നു ശങ്കിച്ചു അല്പം നിന്നിട്ടു കവറിടത്തിന്നുള്ളിൽ നല്ലവണ്ണം നോക്കുന്നതിന്നായി മുട്ടുകുത്തി മുഖത്തേക്കു വീണിരുന്ന തലമുടി മാററി സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ ഇരുന്നിരുന്ന രണ്ടു മാലാൎക്കാമാർ "സ്ത്രീയെ എന്താനീ കരയുന്നതു" എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവൾ അങ്ങെ തിരുമേനിയെ കാണായ്കയാൽ അതി ദുഃഖംനിറഞ്ഞ സ്വരത്താൽ "അവർ എൻെറ കൎത്താവിനെ എടുത്തുകൊണ്ടു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. തന്നെ അവർ എവിടെ വെച്ചു എന്നറിഞ്ഞില്ല" എന്നു ഉത്തരിച്ചു. എന്നാൽ വക്കശീലയും മററും കവറിടത്തിൽ ചിതറിക്കിടക്കയാൽ മറെറാന്നും മിണ്ടാതെ പുറത്തിറങ്ങി അ

ത്യാശയോടെ തോട്ടത്തിൽ മററുസ്ഥലങ്ങളിൽ തന്നെ അന്വേഷിപ്പാൻ അവൾ ആരംഭിച്ചു. തന്നെ അവൾ കണ്ടെത്തും എന്നു മാത്രമല്ല താൻ നന്നാ അടുക്കലായിരിക്കുന്നു എന്ന ഒരു രഹസ്യസ്വരം അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിലവിളിക്കയാൽ മാലാക്കാമാരെ കണ്ടതിൽ ഒരു വക ആശ്ചൎയ്യം അവൾക്കു തോന്നിയില്ല; എന്നു തന്നെയല്ല ഈശൊ എവിടെയാകുന്നു എന്ന താപശക്തിയാൽ അവർ മാലാക്കാമാരാണെന്നു കൂടെ തിരിച്ചറിഞ്ഞുമില്ല.

അവളുടെ മുഖത്തു വീണിരുന്ന തലമുടി പിന്നേയും ഈൎച്ചയോടെ മാററി തോളിൽ ഇരുവശവും വകഞ്ഞിട്ടു തല ഉയൎത്തി സൂക്ഷിക്കയിൽ കവറിടത്തിൽനിന്നു പത്തടി കിഴക്കോട്ടു മാറി അല്പം ഉയരത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു വൃക്ഷമറവിൽ പൊക്കമുള്ള ഒരാൾ വെണ്മയുള്ള വസ്ത്രം അണിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതു വിസ്മയത്തോടെ അവൾ കണ്ടു. തൻെറ പാടുകൾക്കു മുൻ ബേസനിയായിൽ വെച്ചു ആ പരിശുദ്ധ സ്ത്രീകളോടുള്ള തൻെറ ഉപദേശത്തിൽ പറഞ്ഞ ഉപമയിലെ തോട്ടക്കാരനെപ്പോലെ കരങ്ങളിൽ മൺവെട്ടിയോടും തലയിൽ ഒരു തോട്ടക്കാരൻെറ വലിയ തൊപ്പിയോടുംകൂടെ കാണപ്പെട്ട ആ ആൾ സ്ത്രീയെ, നീ കരയുന്നതെന്ത്യെ? നീ ആരെയാണു അന്വേഷിക്കുന്നതെന്നു ചോദിച്ചു അതിന്നു അവൾ പെട്ടെന്നു "നാഥാ, താങ്കൾ ഇവിടെനിന്നു തന്നെ എടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ എവിടെയാണു തന്നെ വെച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു എന്നോടു പറയണമെ ഞാൻ ചോയി എടുത്തുകൊള്ളട്ടെ" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ചുററം നോക്കിയിരുന്നു.

ഈശൊ അവളെ മറിയമെ, എന്നു വിളിച്ചുടൻ അങ്ങെ സ്വരം അവൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു (റമ്പോനി) ഗുരുവെ, എന്നു ഉത്തരിച്ചുകൊണ്ടു അങ്ങെമുമ്പിൽ സാഷ്ടാം

ഗംവീണു തൃപ്പാദം തൊടുന്നതിന്നു കരങ്ങൾ നീട്ടുകയിൽ താൻ അകലുവാൻ കാണിച്ചുകൊണ്ടു അരുളിച്ചെയ്തതായതു: "ഞാൻ ഇതുവരെ എന്റെ പിതാവിന്റെ പക്കൽ കരേറിയിട്ടില്ലായ്കയാൽ നീ എന്നെ തൊടരുതു. നീ എന്റെ സഹോദരരുടെ പക്കൽച്ചെന്നു ഞാൻ എന്റെയും നിങ്ങളുടേയും പിതാവിൻപക്കലേക്കും, എന്റെയും നിങ്ങളുടേയും ദൈവത്തിൻപക്കലേക്കും കരേറുന്നു എന്നു അറിയിക്ക എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു താൻമറഞ്ഞു പോയി.

'എന്നെ തൊടരുതു' എന്ന വാക്യംകൊണ്ടു അവളുടെ വിചാരത്തിന്റെ ഉഗ്രപാച്ചിലാൽ ഈ നിറവേറിയിരിക്കുന്ന പരമരഹസ്യങ്ങൾ മറന്നു തന്റെ മുമ്പിലത്തെ ആ മർത്ത്യദേഹം തന്നെയാണു ഇപ്പഴും താൻ ധരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു കരുതരുതെന്നും 'ഞാൻ ഇതുവരെ എന്റെ പിതാവിന്റെ പക്കൽ കരേറിയില്ല എന്ന വാക്യങ്ങളാൽ അങ്ങിന്നു ഉയിർത്തശേഷം താൻ നിറവേററിയ ഈ രക്ഷണിയവേലയും മരണത്തിന്മേൽ പ്രാപിച്ച പൂർണ്ണജയവും നിമിത്തം പിതാവിന്നും സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നതിന്നായി അങ്ങെപക്കൽ കരേറിയില്ലായെന്നും ആണു സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നതു. എന്നു മാത്രവുമല്ല നമ്മുടെ സകല സന്തോഷങ്ങളുടേയും ആദ്യഫലം ദൈവത്തിന്നു ചെല്ലേണ്ടതാകയാൽ ഈ നിറവേറിയ രക്ഷിണിയവും മരണത്തോടുള്ള ജയവുംനിമിത്തം ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രംചെയ്യെണമെന്നും ഈ വാക്യങ്ങളാൽ അവളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കേണമെന്നു താൻ കരുതിയിരുന്നു.

എന്നാൽ മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ ആ തൃപ്പാദങ്ങൾ മുത്തുന്നതിന്നു താൻ സമ്മതിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവളുടെ മുമ്പിലത്തെ ദിവ്യഗുരു എന്നുമാത്രം തന്നെ കരുതുന്നതല്ലാതെ മോക്ഷത്തിൽ ഇത്ര ആനന്ദകരമായ ഈ ആശ്ചൎയ്യകരസംഭവം ഒന്നും ഓൎക്കാഞ്ഞേനെ. മഗ്ദലേന ഉടൻ എഴു

ന്നേറ്റു ഇതു ഒരു സ്വപ്നമൊ കാഴ്ചയൊ എന്നു സംശയിച്ചു കവറിടത്തിൽ പോയി വീണ്ടും നോക്കുകയിൽ ആ രണ്ടു മാലാക്കാമാർ മറ്റു സ്ത്രീകളോടു പറഞ്ഞവാക്കുതന്നെ അവളോടും പറകയാൽ അവൾ കണ്ടതു സത്യമായി കർത്താവുതന്നെ ആയിരുന്നു എന്നറിഞ്ഞു അവളെ അന്വേഷിച്ചു വിഷാദിച്ചു നടന്നിരുന്ന മറ്റവരെ അന്വേഷിച്ചു ഗാഗുൽത്തായിലേക്കു പോയി. ഇവയെല്ലാം മൂന്നാമനാൾക്കുള്ളിൽ നടന്നുണിസുയത്തെ സംഭവിച്ചതു.

മഗ്ദലേന പോയ ഉടൻ പത്രൊസും യോഹന്നാനും കവറിടത്തിൽവന്നു എത്തിനോക്കുകയിൽ വക്കശീലയും മറ്റും ചിതറിക്കിടക്കുന്നതുകണ്ടു താൻ സത്യമായി ഉയിർത്തു എന്നു വിശ്വസിച്ചതുകൂടാതെ ഈ തന്റെ ഉയിർപ്പു ഖണ്ഡിച്ചു താൻ അവരോടു അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നവകളും അതുഖണ്ഡിച്ചു വേദാഗമങ്ങളിൽ എഴുതപ്പെട്ടവയും അപ്പോഴാണു പൂർണ്ണമായി അവർ ഗ്രഹിച്ചതു. കടശീ അവക്കശീല മുതലായവ പത്രൊസു എടുത്തു വസ്ത്രത്തിന്നുള്ളിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു കോട്ടയുടെ ഉൾവാതിൽവഴി പട്ടണത്തിലേക്കു പോകയുംചെയ്തു. അതിൽ ഇരുന്നിരുന്ന രണ്ടു മാലാക്കാമാരെ യോഹന്നാൻമാത്രം കണ്ടിരിക്കണം, എന്തെന്നാൽ അമ്മാവോസിന്നുപോകുന്ന മറ്റു ശിഷ്യരോടു അയാൾ ആ വിവരം പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. അതിന്റെശേഷം കാവൽപടയാളികൾ മയക്കം തെളിഞ്ഞു എഴുനേറ്റു കുന്തങ്ങളും ലന്തേൎണ്ണയുംമറ്റും എടുത്തു അതിഭയത്തോടെ പട്ടണത്തിലേക്കു പോയി.

മഗ്ദലേന പരിശുദ്ധ നാരിഗണത്തെക്കണ്ടു വിവരങ്ങൾ അറിയുകയിൽ അവരും തങ്ങളോടു മാലാക്കാമാർ പറഞ്ഞതെല്ലാം വിവരിച്ചു കേൾപ്പിച്ചശേഷം മഗ്ദല

ന ഓറശ്ശത്തേക്കും മററവർ പത്രോസിനേയും യോഹന്നാനേയും കാണ്മാനായി കവറിടത്തിലേക്കും തിരിച്ചു. ഇവർ അവിടെ എത്തുന്നതിന്നു അല്പംമുമ്പു കൎത്താവു ഒരു വെണ്മയുള്ള നീണ്ട വസ്ത്രത്തിന്നുള്ളിൽ അങ്ങെ തൃക്കരങ്ങൾ മറച്ചുകൊണ്ടു അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി "നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം" എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. അപ്പോൾ അവർ ആനന്ദപരവശരായി അങ്ങെ തൃപ്പാദങ്ങളിൽ സാഷ്ടാംഗം വീഴുകയിൽ താൻ എന്തൊ ചൂണ്ടിക്കാണിപ്പാനെന്ന ഭാവത്തിൽ കരങ്ങൾനീട്ടിക്കൊണ്ടു മറഞ്ഞുപോയി.

അതിന്റെശേഷം നാരിഗണം വിരുന്നുശാലയിൽ കൂടിയിരുന്ന ശിഷ്യരുടെ പക്കൽചെന്നു സകല വിവരങ്ങളും അറിയിച്ചെങ്കിലും അവർ ഇരുവരും ഗൊലേനായും പറഞ്ഞ വൃത്താന്തങ്ങൾ ഒന്നുംവിശ്വസിക്കാതെ അവയെല്ലാം സ്ത്രീകൾക്കടുത്ത മനോവികാരരൂപങ്ങളാണെന്നു കരുതിയിരുന്നു. പക്ഷെ അല്പംകഴിഞ്ഞു പത്രോസും യോഹന്നാനും വന്നു വിവരങ്ങൾ പറകയിൽ മറുമൊഴിയില്ലാതെ ആശ്ചൎയ്യത്താൽ മൌനരായിനിന്നുപോയി. പത്രോസും യോഹന്നാനും ഈ വിസ്മയകരസംഭവങ്ങളാൽ വിചാരംപൂണ്ടു മൌനമായി വിരുന്നുശാലവിട്ടു ഇറങ്ങുകയിൽ ചെറിയ യാക്കോവും, തദെയുംവന്നു അല്പംമുമ്പു തങ്ങൾ കൎത്താവിനെ കണ്ട വൃത്താന്തം ആനന്ദ പൂരിതരായി പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. പത്രോസും തന്നെ കണ്ടിരിക്കണം, എന്തെന്നാൽ അല്പംമുമ്പു കൎത്താവു അവരുടെ നന്നാ അരികിൽക്കൂടെ കടക്കുന്നതും പത്രോസു പെട്ടെന്നു നിൽക്കുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു പക്ഷെ യോഹന്നാൻ തന്നെ കണ്ടുവോയെന്നു അറിഞ്ഞില്ല.

ന്നര-ാം അദ്ധ്യായം.

—·····+·····—

കവറിടകാവൽക്കാരുടെ വാമൊഴി.

ലൊങ്കീനോസു നന്നാ കാലത്തെതന്നെ പീലാത്തോസിന്റെ അരമനയിൽ വരികയിൽ അവൻ കിടക്കയിൽനിന്നു എഴുന്നീററിട്ടുകൂടെ ഇല്ലായിരുന്നു, എങ്കിലും അവന്റെ ശയനമുറിയിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും കടന്നുചെല്ലുന്നതിന്നു ഇവനുള്ള പ്രത്യേക അനുമതിപ്രകാരം ചെന്നു സംഭവിച്ച സകലവിവരങ്ങളും, പാറപിളർന്നതും, മാലാക്കാ ഇറങ്ങി ബ്രഹ്മാണ്ഡക്കല്ലു എടുത്തു മാററിയതും, വക്കശീലകൾ ചിതറിക്കിടക്കുന്നതും, അവനിമിത്തം അവനുള്ള മനോചിന്തനങ്ങളും എത്രയും ഹൃദയമിളക്കുന്ന വാചകമായി പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു, എന്നുമാത്രമല്ല നിശ്ചയമായിട്ടു താൻ ദൈവകുമാരനായിരുന്നു എന്നും ഈ ശോ സത്യമായിട്ടു ഉയർത്തിരിക്കുന്നു എന്നും ഉറപ്പായി സാക്ഷികരിക്കയുംചെയ്തു.

പീലാത്തോസു ഈ വിവരങ്ങൾ കേട്ടു ഭയങ്കരത്താൽ ഞടുങ്ങി വിറച്ചിരുന്നെങ്കിലും പാടുള്ളേടത്തോളം തന്റെ സംഭ്രമം മറച്ചുകൊണ്ടു നീ ഒരു മഹാ മൂഢഭക്തനാകുന്നു, ആ ഗലിലേയന്റെ കുഴിമാടത്തിൽ നീ പ്രവേശിച്ചതുതന്നെ ബഹു മൂഢത്വമായിപ്പോയി; എന്തെന്നാൽ ആ ഗലിലേയന്റെ ദേവകൾ നിന്റെ ബലക്ഷയമറിഞ്ഞു ഈ തരംപിടിച്ചു ഈ കാഴ്ചകളാൽ നിന്നെ നന്നാ കലക്കിക്കളഞ്ഞു എന്നും ഈ കഥയില്ലാത്ത വൃത്താന്തങ്ങൾ ആരോടും പറയരുതു, അല്ലാഞ്ഞാൽ ശ്രേഷ്ഠാചാര്യർ നിനക്കു ദോഷം വരുത്തും, എന്നു നിന്നോടു ഞാൻ ഗുണദോഷിക്കുന്നു എന്നുംപറഞ്ഞു. ഇതിനാൽ കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യർ അങ്ങെ തീരുമേനി എടുത്തുകൊണ്ടു

പോയിട്ടു ഇപ്രകാരമൊക്കെ പറവാനായി കാവൽക്കാർക്കു കൈക്കൂലി കൊടുക്കയൊ ക്ഷുദ്രപ്രയോഗത്താൽ അവരെ കൈവശപ്പെടുത്തുകയൊ ചെയ്തതാണെന്നു കരുതുന്നു എന്നു പീലാത്തോസു നടിച്ചിരുന്നു.

പീലാത്തോസു ഈ സംഗതിബന്ധിച്ചു പറവാനുള്ളവ എല്ലാം പറഞ്ഞശേഷം അവന്റെ ദേവകൾക്കു പൂജവെപ്പാൻ പോകയിൽ ലൊങ്കീനോസും അവനെ വിട്ടു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കവറിടകാവൽക്കാരായ ൭ പേർ പീലാത്തോസിന്റെ പക്കൽ വന്നു ലൊങ്കീനോസു പറഞ്ഞവകൾതന്നെ പറഞ്ഞു തുടങ്ങുകയിൽ അവൻ ഒന്നും ചെവിപാൎക്കാതെ കയ്യാപ്പായുടെ പക്കലേക്കു അവരെ പറഞ്ഞയച്ചു കളഞ്ഞു. മററുരണ്ടു കാവൽക്കാരെ ദേവാലയസമീപെ ഒരു മുററത്തുകൂടി ആലോചിച്ചിരുന്ന പല പ്രധാന യൂദർ തടുത്തുനിറുത്തി മറവിൽ കൊണ്ടുപോയി ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങിക്കിടക്കയിൽ ഈശോയുടെ ശിഷ്യർവന്നു അവന്റെ പ്രേതം കട്ടുകൊണ്ടു പെയ്ക്കളഞ്ഞു എന്നുപറവാനായി കൈക്കൂലിയും ശാസനയും കാണിച്ചുകൊണ്ടു പ്രയത്നിച്ചു.

പക്ഷെ ആ കാവൽക്കാർ ഈ പൊതുവാചകം മററവർ പീലാത്തോസിനോടു പറഞ്ഞതിന്നു വിരോധമാകുമല്ലൊ എന്നു പറകയിൽ യൂദഗണം അവ സകലവും ഞങ്ങൾ ന്യായാധിപനോടു ആലോചിച്ചു നിങ്ങൾക്കു ഒരു കുററംവരാതെ ചട്ടംകെട്ടിക്കൊള്ളാമെന്നു ഏൽക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇവ പറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതിന്നിടെക്കു മററവർ പീലാത്തോസിന്റെ പക്കൽനിന്നു പിന്തിരികയിൽ പ്രീശർ അവരോടും പറഞ്ഞു സത്യത്തെ മറപ്പാൻ പ്രയത്നിച്ചെങ്കിലും അവർ അതിന്നു സമ്മതിക്കാതെ ഞങ്ങളുടെ ആദ്യസത്യവിവരണത്തിന്നു അല്പ വ്യത്യാസമായ

വാക്കു ഒരിക്കലും ഞങ്ങൾ പറയുന്നതല്ല, എന്നു ധൈൎയ്യത്തോടെ തീൎച്ചയായി പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ പ്രീശർ കുററം മുഴുവൻ കാവൽക്കാരുടെ മേൽ ചാട്ടുന്നഭാവത്തിൽ നിങ്ങളെ കാവലേല്പിച്ച ഈശോയുടെ പ്രേതം അവൻെറശിഷ്യർ എടുത്തുകൊണ്ടു പോകുന്നതിന്നു നിങ്ങൾ സമ്മതിച്ചു എന്നു തെളിവാകയാൽ ആ പ്രേതം കാണിച്ചുതരാത്തപക്ഷം നിങ്ങൾ നാലുപേരും വളരെ കഠിനശിക്ഷകൾ സഹീക്കേണ്ടിവരും എന്നു കോപമോടെ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ റാംസയൌസേപ്പു പാറാവിൽനിന്നു അത്ഭുതമായി രക്ഷപ്രാപിച്ച വൎത്തമാനം ജനങ്ങളിൽ പരന്നിരിക്കയാൽ ഈ കാവൽക്കാർ ഞങ്ങൾ ഇശോയുടെ പ്രേതം കാണിക്കുന്നതിന്നു ബാദ്ധ്യസ്ഥരാകേണമെങ്കിൽ യൌസേപ്പിൻെറ കാവൽക്കാർ അവനേയും വീണ്ടു പാറാവിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു മഹാ ധൈൎയ്യത്തോടെ പറഞ്ഞു. ഇതു കൂടാതെ പ്രീശരുടെ ഭീഷണികളും കൈക്കൂലി ഉടമ്പടികളും ഒന്നും അൾേഷം ഗണ്യമാക്കാതെ ഞങ്ങൾ സത്യമല്ലാതെ ഒരു വാക്കുപോലും ഉച്ചരിക്കയില്ലെന്നും, ഈശോയെ മരണത്തിന്നു വിധിച്ചതു തീരെ അനീതിയും ദുഷ്ടതയും ആയിരിക്കുന്നു, തന്നെ കൊന്നതുനിമിത്തമാണു ഈ ഭയങ്കരസംഭവങ്ങളാലെ പെസഹാബലി തടവായതെന്നും മററും പറഞ്ഞിരുന്നു.

ആകയാൽ പ്രീശർ ഉഗ്രകോപം പൂണ്ടു ആ നാലു കാവൽക്കാരെപ്പിടിച്ചു പാറാവിലിടീക്കയും മററവരെക്കൊണ്ടു അവരുടെ കരുതൽപോലെ പറയിക്കയുംചെയ്തു. എന്നു തന്നെയുമല്ല പ്രീശരും, സന്തുക്കായരും, ഹേറോദിയരും ഒന്നിച്ചുകൂടി ഈ കള്ളവൎത്തമാനവും കൎത്താവിൻെറനേരെ മററനേകവ്യാജങ്ങളും ജനങ്ങളിൽ പരത്തു

ന്നതിന്നു അത്യന്തം പ്രയത്നിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ മുൻപോലെതന്നെ ഉയിർപ്പിന്റെശേഷവും പല മരിച്ചവർ പലേടത്തു അവരുടെ സ്നേഹിതർക്കും സംബന്ധികൾക്കുംധൈൎയ്യംകെട്ടു ഓടിയൊളിച്ച ശിഷ്യർക്കുംഹൃദയം തീരെ വഷളാകാത്തവർക്കും കാണപ്പെട്ടു മനസ്സു തിരിയുന്നതിന്നു ഉപദേശിച്ചിരുന്നതിനാൽ അനേകർ നല്ലവഴിക്കു തിരിഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷെ ഈ ഉപദേശത്തിന്നായി മാത്രമുള്ള ഇവരുടെ ഉയിർപ്പു തൽസമയത്തേക്കുള്ളതായിരുന്നു.

൩൫-ാം അദ്ധ്യായം.

വലിയനൊയമ്പിലെ ധ്യാനാവസാനം.

യൂദർ പിറെറ ഞായറാഴ്ച ദേവാലയം കഴുകി ശുദ്ധിവരുത്തിക്കൊണ്ടു ഭൂകമ്പത്താൽ ഇടിഞ്ഞു വീണവകളൊക്കെയും നീക്കി വെടിപ്പു വരുത്തുകയും ചുമരിലെ വിള്ളലുകളിലും മററും മരക്കഷണങ്ങൾ വച്ചു മീതെ പരവിധാനികൾ തറെക്കയും ചെയ്യുന്നതും പരിഹാരബലി അണെക്കുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു എന്നു മാത്രമല്ല ചത്ത മാനുഷപ്രേതങ്ങളുടെ അശുദ്ധാരൂപികളെ ഒഴിക്കുന്നതിന്നായി ഇടക്കു നിൎത്തലാക്കിയ പെസഹാബലി വീണ്ടും ആരംഭിക്കുന്നു എന്നു അറിയിച്ചുകൊണ്ടു അവയെ വീണ്ടും തുടങ്ങുകയുംചെയ്തു. ഇതു കൂടാതേയും കഴിഞ്ഞ സംഭവങ്ങൾ ബന്ധിച്ചു ഒരക്ഷരം മിണ്ടുന്നവരെ സഭാഭൃഷ്ടരാക്കുമെന്നു പറഞ്ഞു ഭയപ്പെടുത്തിയിരുന്നു, എങ്കിലും ഈ വാക്യങ്ങൾ ഹൃദയം കടുത്തവരെ മിണ്ടടക്കിയതല്ലാതെ സൽഗുണഹൃദയമുള്ളവരെ അടക്കുന്നതിന്നു മതിയായിരുന്നില്ല.

അവർ ഈശോയുടെനേരെയുള്ള തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ ഒരു ഭയവുമില്ലാതെ ലോകമെങ്ങും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നതും ക്രിസ്തുവിന്റെ പഠനം ഇത്ര നിമിഷത്തിൽ നാടെങ്ങും പരക്കുന്നതുംകണ്ടു ശ്രേഷ്ഠാചാര്യർ ഭ്രമിച്ചിരുന്നു. ആറുപട്ടക്കാരനായ വിശുദ്ധ എസ്തപ്പാനോസിന്റെ കാലത്തുതന്നെ ഓഫെൽ, സീയോൻഎന്ന ദിക്കുകളിൽ ക്രിസ്തിയർക്കു സ്ഥലം മതിയാകാഴ്ചയാൽ ഓറശ്ശത്തിന്നും ബെസനിയാഴ്ചും മദ്ധ്യെ കടന്നു ഭവനങ്ങൾ ഏർപ്പെട്ടുത്തേണ്ടിവന്നു. അന്നാസു ഒരിക്കലും വെളിയിൽ കാണപ്പെടാതെ അടച്ചിരിക്കത്തക്ക പ്രലാപസ്ഥിതിയിലായിപ്പോയി. കയ്യാപ്പാ പുറമെ അത്ര വ്യസനം കാണിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും കടശി ഒരുഭ്രാന്തനെപ്പോലെ ആയിത്തീർന്നു.

പീലാത്തോസു ഉയിർപ്പു കഴിഞ്ഞു വ്യാഴാഴ്ച അവന്റെ ഭാര്യ ക്ലാവുദിയായെ അതി ശ്രദ്ധയോടെ അന്വേഷിച്ചെങ്കിലും വൃഥാ, അവളെ കണ്ടെത്തുവാൻകഴിഞ്ഞില്ല; അവൾ ഓറശ്ശത്തു ലാസറിന്റെ വീട്ടിൽ ഒളിച്ചിരിക്കയായിരുന്നു. ആ വീട്ടിൽ വേറെ സ്ത്രീകൾ പാർപ്പില്ലായിരുതുതിനാൽ ആർക്കും അവിടെ നോക്കാൻ തോന്നിയില്ല. എന്നാൽ പരിശുദ്ധ എസ്തപ്പാനോസു അവൾക്കു യാവന കൊണ്ടുവന്നു കൊടുക്കയിൽ പട്ടണത്തിലെ സകല വിവരങ്ങളും അവൾക്കു അറിയിച്ചിരുന്നു. പ. എസ്തപ്പാനോസും, പ. പൌലോസും ഭ്രാതാപുത്രരായിരുന്നു. വിശുദ്ധ ശനിയാഴ്ച കഴിഞ്ഞിട്ടു കെവുറീനാക്കാരൻ ശിമഓൻ ശ്ലീഹന്മാരുടെ പക്കൽചെന്നു ഉപദേശം കൈക്കൊണ്ടു ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ൧൫൨൩ കുംഭം ൧൫ മുതൽ മേടം ൩ വരെ ഉണ്ടായ എമരീച്ചുസഹോദരിയുടെ ഭംഗപ്പാടുകാഴ്ചകൾ ഇവിടെ അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

നൽമരണംപ്രാപിക്കുന്നതിനു
തുണ്ടപ്പെട്ട ഈശോയാട്ടുള്ള ജപം.

എന്റെ കർത്താവീശോമിശിഹായെ, നീ കുരിശി
ന്മേൽ തൂങ്ങിക്കിടന്നുകൊണ്ടു നിന്റെ തിരുമുറിവിൽ
നിന്നു തിരു ആത്മാവു വേർ തിരിഞ്ഞപ്പോൾ നീ അനുഭ
വിച്ച കഠിനഭംഗപ്പാടുകളെപ്രതി ഈ അരിഷ്ടതയുള്ള
ദേഹത്തിൽനിന്നു വേർപിരിഞ്ഞു നിത്യത്വത്തിലേക്കു പ്ര
വേശിക്കുന്ന എന്റെ പാവം നിറഞ്ഞ ആത്മത്തിന്മേൽ
നീ കൃപയായിരിക്കേണമെ. ആമ്മേൻ.

തുഞ്ചപ്പെട്ട ഈശോയോട്ട

അനുതാപ സംഗീതം.

രാഗം ബലഹരി.

പല്ലവി.

അടിമലർതൊഴുതേൻ-അനിശമഹം തവ
അടിമലർതൊഴുതേൻ-ഈശോ;

അനുപല്ലവി.

വടിവൊടുനിനുടൻ-അടിമുടിമുഴുവൻ
പരിചിൽവിളങ്ങുക-മമമനതാരിൽ. അടിമലർ.

ചരണങ്ങൾ.

൧. കരചരണത്തിലും-തിരുഹൃദയത്തിലും
വിരവിനൊടേറ്റൊരു മുറിവുകളഞ്ചും
തിരുമുടിതന്നിലെ-മുൾമുടിയും തവ
തിരുമുഖവുംമമ_കാണാകേണം. അടിമലർ.

൨. പരപുരുഷാ, തവ_പീഡകളെല്ലാം
പരിചിനൊടോർത്തു_വണ്ണങ്ങിടുന്നേൻ
പരമേശ്വര, തവ-മരണമഹോമമ
പെരുകിനപാപം-കാരണമെല്ലോ. അടിമലർ.

൩. കരളിടയിൽശമ-ദുഃഖസഹിതം
തരളതഹൃദയേ_കൈവിട്ടനിശം
പരഗതിവരുവാ-നായ്ത്തവപാദേ
ത്വരിതതരം മമ-വീണിടുന്നേൻ. അടിമലർ.

പരിശുദ്ധ മാതാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള
വ്യാകുല സംഗീതം.

വ്യാകുലപ്പെട്ട ദിവ്യമാതാവുകണ്ണുനീർ ചിന്തിപുത്രൻതാൻതുങ്ങീട്ടന്നേരുസ്ലീവസന്നിധൌനിന്നിരുന്നിതങ്ങാതുരാൽ.

വ്യാകുലത്തിൻെറ വാളുതന്നുടെനിർമ്മലാത്മനിസന്തതം വ്യാകുത്തോടു ദീർഘശ്വാസിനി തന്നിലൂടുരുവീതദാ.

ഏക പുത്രനങ്ങർഹ്യാതാ നിമഗ്നയായതുസങ്കടെ ശോകമോടെ വിലാപിച്ചിടുന്ന പുത്രവീഥകൾ കാൺകയാൽ.

എത്രയും ദയയുറ്റമാതാവു പുത്രനെറൊരുപാടുകൾ അത്രകണ്ടു കരഞ്ഞുകൊണ്ടഥ നിന്നിരുന്നതു താനഹൊ.

ഈശോനാഥനങ്ങുറ്റമാതാവിൻദുഃഖമഥകാൺകിലൊരുശോകിയനുകൊണ്ടുകരഞ്ഞീടുത്തവരാരഹൊ

ക്രീസ്തൻമാതാപുത്രനൊടൊന്നുകേണിടുന്നതു ചിന്തിച്ചാൽക്ലേശമുറങ്ങുകേണിടാത്തവരാരഹൊ ഭുവനത്രയേ.

സ്വജനത്തിൻെറപാപഹേതുവാൽ ഈശോതാനടിപെട്ടതുംഹന്തബാധിതനായതുംബതകണ്ടതൻജനനീതദാ

തൻെറൈകമകനാശ്വാസംവിന അന്യശ്വാസം വലിച്ചിഹം തന്നിൽനിന്നുപിരിഞ്ഞതും നിജയമ്മകണ്ടു മയങ്ങിപോൽ.

ദിവ്യമാതാവെ, സ്നേഹശാലിയെ, നിന്നൊടൊത്തഥ കെഴുവാൻ നിൻെറ വ്യാകുലമേകമെന്നിലുദിക്കണം പ്പുദിമേൽക്കുമേൽ.

ഈശോനാഥനങ്ങിഷ്ടമാവതിന്നെൻെറ മാനസതാരതിൽ ഈശോവിൻസ്നേഹജ്വാലയേററവുമാദരാൽ എരിയേണമെ.

തൂങ്ങപ്പെട്ടവൻ തന്മുറിവുകളെൻെറ ഹൃത്തടമായതിൽ ഭംഗിയിൽസ്തിരമായ്പതിക്കെണമംബികെ പ്രണതൊസ്മിഞാൻ.

എൻെറപാപമതിന്നു പാടുകൾപെട്ടനിൻ സുതപീഡകൾഎന്നിലാശുപകുത്തുനീതരികിന്നുമെ മരികന്യകെ.

എൻെറ ജീവിതകാലമൊക്കവെ പാടുപെട്ടവനിൽ സദാ നിന്നൊടൊത്തവലോകനംചെയ്തു കെഴുവാൻ കൃപചെയ്കനീ.

നിന്നൊടൊത്തഥ സ്ലീവതന്നുടെ സന്നിധൌനിന്നു കെഴുവാൻ എന്മനസ്സതിലാഗ്രഹംബത മേൽക്കുമേൽ വളരുന്നഹൊ.

കന്യകാമണിമൌലിരത്നമെ, എന്നെനീ വെറുത്തീടാതെ നിന്നൊടൊത്തു തപീച്ചുകൊൾവതിനാശു നീ കൃപചെയ്കമെ.

ഈശോവിന്മരണത്തെയങ്ങു വഹിച്ചു തന്നുടെ പാടതിൽ ആശുവീതമെടുത്തു തൻമുറിവുവോർക്കുവാൻ കൃപചെയ്കമാം.

തന്മുറിവുകളെന്നിലേററു നിൻപുത്രസ്ലീവയാലും പുനഃ ശുദ്ധരക്തകണങ്ങളാലുമെൻ ചിത്തിനെമദമാർത്തുക.

എത്രയും പരിശുദ്ധ കന്യകെ, തീയിനാലെരിയായ്വതിന്നത്രനീ വിധിവാസരത്തിലിനിക്കു നൽതുണയാവുക.

ദിവ്യനാകിയൊരീശോയെ, ഇഹലോകമങ്ങു ത്യജിക്കയിൽ ദിവ്യമാംവിരുതിന്നു മാതാവുമൂലമായി കൃപചെയ്കനീ

നിത്യമല്ലാത്ത ദേഹമങ്ങുമരിച്ചു പോകയിലാത്മനി നിത്യമോക്ഷമാം ഭാഗ്യമാശുലഭിക്കുവാൻകൃപചെയ്കമാം.

ഈ പുസ്തകത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വകുളുടെ കുറിപ്പുകൾ.

	പക്ഷം.
അവതാരിക.	൧
ഏമരീച്ചുസഹോദരിയുടെ ചരിത്രം.	൫
൧-ാം ധ്യാനം പെസഹാവ്യാഴാഴ്ച.	൨൯
൨-ാം ധ്യാനം. വിരുന്നുശാല.	൩൧
൩-ാം ധ്യാ. പെസഹാഭക്ഷിപ്പാനുള്ളഒരുക്കം.	൩൫
൪-ാം ധ്യാ. ദിവ്യകാരുണ്യകാസ.	൩൬
൫-ാം ധ്യാ. മിശിഹാ പെസഹാകഴിക്കുന്നതു.	൩൯
൬-ാം ധ്യാനം ഒടുക്കത്തെ അത്താഴം	൪൩
൭-ാം ധ്യാനം കാലു കഴുകൽ	൫൧
൮-ാം ധ്യാനം ദിവ്യകാരുണ്യസ്ഥാപനം.	൫൫
൯-ാം ധ്യാ. ഗുരുപ്പട്ടാഭിഷേകം.	൬൦
നമ്മുടെ കൎത്താവിൻ ഭംഗപ്പാടു തുടൎച്ച.	൬൬
൧-ാം അ. ഈശോ പൂങ്കാവനത്തിൽ പോയതു.	൬൮
൨-ാം അ. യൂദായും കൂട്ടരും.	൧൦൧
൩-ാം അ. കൎത്താവു പിടിക്കപ്പെട്ടതു.	൧൦൯
൪-ാം അ. ശ്രേഷ്ഠാചാൎയ്യ ഒരുക്കങ്ങൾ.	൧൨൫
൫-ാം അ. ഓറശ്ശംപുരിയിലേക്കുള്ള നോട്ടം.	൧൨൯
൬-ാം അ. അന്നാസിന്റെ വിസ്ഥാരം.	൧൩൪
൭-ാം അ. കയ്യാപ്പായുടെ കച്ചേരിശാല.	൧൪൦
൮-ാം അ. കയ്യാപ്പായുടെ വിസ്ഥാരം.	൧൪൩
൯-ാം അ. കൎത്താവു കയ്യാപ്പായുടെ കച്ചേരിയിൽവെച്ചു സഹിച്ച അപമാനങ്ങൾ.	൧൫൫
൧൦-ാം അ. പത്രോസിന്റെ ഉപേക്ഷ.	൧൫൮

൧൧_൧ അ. മാതാവു കയ്യാപ്പായുടെ കച്ചേരിയിൽ പോയതു. ൧൩൨

൧൨_൧ അ. കത്താവു നിലവറപ്പാറവിൽ. ൧൩൩

൧൩_൧ അ. കയ്യാപ്പായുടെ വാം വിസ്താരം. ൧൫൨

൧൪-൧ അ. യൂദായുടെ ശരണക്കേട്. ൧൫൪

൧൫_൧ അ. ക. പീലാത്തോ. മുമ്പിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നു. ൧൫൫

൧൬-൧ അ. പീച്ചാത്തോസിൻ അരമന. ൧൬൩

൧൭-൧ അ. ക. പീച്ചാത്തോസിൻമുമ്പിൽ ൧൬൫

൧൮_൧ അ. സ്ലീവാമഠ ഉത്ഭവം. ൧൭൫

൧൯-൧ അ. പീച്ചാത്തോസും ഭാര്യയും. ൧൭൭

൨൦_൧അ. ഈ. ഹേറോദേസിന്റെ മുമ്പിൽ. ൧൮൨

൨൧-൧ അ. ഈശോ വീണ്ടും പീലാ. മുമ്പിൽ നിത്തപ്പെട്ടതു. ൧൮൭

൨൨-൧ അ. കത്താവിന്റെ ചമ്മട്ടിയടി. ൧൯൫

൨൩_൧ അ. മാതാവു ചമ്മട്ടിയടി കണ്ടതു. ൧൯൭

൨൪൧ അ. മാതാവിൻ വടിവുവിവരണം. ൨൦൪

൨൫൧ അ. കത്താവിനെ മൽമുടിധരിപ്പിച്ചതു. ൨൦൭

൨൬൧ അ. ഇതാമനുഷ്യനെന്നവാക്യം. ൨൧൦

൨൭൧ അ. ഭയങ്കരകാഴ്ച വിവരണം. ൨൧൫

൨൮൧ അ. ഈശോയെ വിധിക്കുന്നു. ൨൧൭

൨൯൧ അ. കത്താവു കുരിശു ചുമക്കുന്നു. ൨൨൫

൩൦൧ അ. കത്താവു ഒന്നാമതു വീഴുന്നു. ൨൩൦

൩൧൧ അ. കത്താവു രണ്ടാമതു വീഴുന്നു. ൨൩൨

൩൨൧ അ. താൻ മൂന്നാമതു വീഴുന്നു. ൨൩൫

൩൩൧അ. വെറോ. തിരുമുഖം തുടക്കുന്നു. ൨൩൭

൩൪൧ അ. ഓറ. സ്ത്രീകളെ അശ്വസിപ്പിച്ചതു. ൨൪൨

൩൫൧ അ. ഈ. ഗാഗുൽത്തായിലെത്തുന്നു. ൨൪൭

൩൩ാം അ. മാ. ഗാഗുൽത്തായിക്കു വന്നതു. ൨൩൮
൩൦ാം അ. ക. കുരിശിൽ തറക്കപ്പെടുന്നു. ൨൦൧
൩൮ാം അ. തിരുസ്ലീവാ ഉയൎത്തൽ. ൨൦൧
൩൯ാം അ. മോഷ്ടാക്കൾ കുരി. തറക്കപ്പെടുന്നു. ൨൦൯
൪൦ാം അ. ഈ. രണ്ടുകള്ളർ നടുവിൽ തൂങ്ങുന്നു. ൨൮൫
൪൫ാം അ. കുരിശിൽനിന്നുള്ള ഒന്നാംവാക്യം. ൨൮൪
൪൬ാം അ. സൂൎയ്യഗ്രഹണവുംമററും. ൨൮൮
൪൭ാം അ. നാലാം വാക്യം. ൨൯൫
൪൪ാം അ. ൭,൩,൭, വാക്യങ്ങളും തിരുമരണവും. ൨൯൮
പരിഭാഷകൻെറ ജപം. ൩൦൪
൪൫ാം അ. ഭൂകമ്പവും മരിച്ചവർ ശാസിച്ചതും. ൩൦൫
൪൬ാം അ. കവറടക്ക അനുമതി. ൩൫൫
൪൭ാം അ. തിരുവിലാവു കുത്തിത്തുറന്നതും
മോഷ്ടാക്കളെ കൊന്നതും. ൩൫൭
൪൮ാം അ. തിരുക്കവറിടവിവരണം. ൩൨൫
൪൯ാം അ. തിരുമേനി ഇറക്കപ്പെട്ടതു. ൩൨൪
൫൦ാം അ. തിരുമേനി അഭിഷേകം. ൩൨൯
൫൫ാം അ. തിരുമേനി അടക്കപ്പെടുന്നതു. ൩൩൭
൫൨ാം അ. റാംസയൌ. പിടിക്കപ്പെട്ടതു. ൩൩൯
൫൩ാം അ. ഗാഗുൽത്താ എന്ന നാമം. ൩൪൫
൫൪ാം അ. കുരിശും മുന്തിരിങ്ങാച്ചക്കം. ൩൪൩
൫൫ാം അ. ഭംഗപ്പാടിൻെറ ഇടകലൎന്ന കാഴ്ച. ൩൪൫
൫൬ാം അ. തിരുക്കവറിങ്കൽ കാവൽനിൎത്തുന്നു. ൩൪൮
൫൭ാം അ. ശനിയാഴ്ച ശിഷ്യരുടെ സ്ഥിതി. ൩൫൦
൫൮ാം അ. തി. ആത്മം പാതാളങ്ങളിലിറങ്ങുന്നു. ൩൫൩
൫൯ാം അ. വി. ശനിയാഴ്ച അസ്തമയം. ൩൬൫
൬൦ാം അ. റാംസയൌ. രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ൩൬൬
൬൫ാം അ. ഉയിൎപ്പുരാത്രി. ൩൬൭

൩൨ാം അ. ന. കൎത്താവിന്റെ ഉയിൎപ്പു.	൩൧൧
൩൩ാം അ. പ. സ്ത്രീകൾ കവറിങ്കൽ പോയതു.	൩൧൮
൩൪ാം അ. കാവൽക്കാരുടെ വാമൊഴി.	൩൨൧
൩൫ാം അ. ഭംഗപ്പാടു ധ്യാനാവസാനം.	൩൨൨
നൽമരണം പ്രാപിക്കുന്നതിന്നുള്ള ജപം.	൩൨൪
തൂങ്ങപ്പെട്ടഈശോയോടു അനുതാപഗീതം.	൩൨൩

DHARMARAM LIBRARY

BANGALORE-560 029

Due Date	Due Date	Due Date

Indic Digital Archive Foundation
gpura.org